

شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

نارغىنامە

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ پەن تېخنىكا نەشرىياتى

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

نارغىنامە

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ پەن تېخنىكا نەشرىياتى

بۇ ئاۋازنىڭ لايىھىلىگۈچىسى، تۈزۈمچىسى ۋە نەشرىياتى
خەنزۇ تىلىدىكى نەشرىياتى

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ئەسەرلىرى (1)

ئارىفنامە

ئۇيغۇر ئىسلام مەدەنىيىتى
يىپەك يولى مەدەنىيەت جەۋھەرلىرى
كەلگۈسى مۇشۇ يەردىن باشلىنىدۇ
يارقىن ئەسلىمىلەر — مەن ۋە مېنىڭ خەلقىم

ISBN 978-7-5466-1295-9

9 787546 612959 >

定价: 42.00元

The Works of Abdushukur Muhammadimin

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

نارغىنامە

شىنجاڭ خەلق ياش نەشرىياتى
شىنجاڭ پەن تېخنىكا نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

阿力甫之书：维吾尔文/ 阿布都许库尔·买买提依
明著. — 乌鲁木齐：新疆科学技术出版社，2013.6
(新疆名家名著丛书)
ISBN 978-7-5466-1295-9

I. ①阿… II. ①阿… III. ①哲学 — 文集 — 维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. ①B-53

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2013)第 149029 号

پىلانلىغۇچى: ئادىل مۇھەممەت
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئېزىز ئاتاۋۇللا سارتېكىن
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئىسمائىل قادىر
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت
تەكلىپلىك كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن
بەت ياسىغۇچى: مەرەمىسا ئابلىز

شىنجاڭدىكى يازغۇچىلارنىڭ ئادىر ئەسەرلىرى

ئارىفنامە

ئاپتورى: ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىمىن

* * *

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقىتىش
(ئۈرۈمچى شەھىرى يەنتەن يولى 255 - No پوچتا نومۇرى: 830049)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدا سېتىلىدۇ
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 880mm × 1230mm 1/32 باسما تاۋىقى: 11.75
2013 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى
2013 - يىلى 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
ISBN 978 - 7 - 5466 - 1295 - 9
باھاسى: 42.00 يۈەن

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

نەشرىياتتىن

كۆپ قىرلىق ئالىم، تالانتلىق ئەدىب، تۆھپىكار پېداگوگ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن 1933 - يىلى 28 - سېنتەبىردە ئاتۇشنىڭ باغئېرىق كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ دادا تەرەپ بوۋىسى ئىبراھىم ھاجىم 1910 - يىللىرى ھازىرقى قىرغىزىستاننىڭ قاراقول شەھىرىگە چىقىپ، دادىسى مۇھەممەتئىمىن ھاجىمدىن قالغان خۇرۇم كارخانىسىنى باشقۇرغان. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ دادىسى مۇھەممەتئىمىن ئىبراھىم ئەپەندىم «ئۆكتەبىر ئىنقىلابى» نىڭ ئالدى - كەينىدە قاراقول، تاشكەنتلەردە ئوقۇغان.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ ئانىسى ھەمرا خانىم ئاتۇش تۈركۈل (تۆكۈل) لۈك خوجا قاسىم دېگەن باينىڭ 7 - پەرزەنتى، شۇنداقلا بىردىنبىر قىزى ئىدى. خوجا قاسىمباي ئائىلىسى ئىنىيى يىللىرى ئەنجان شەھىرىدە ئولتۇراقلىشىپ سودا - تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان. نەۋرە تۇغقان بولغان مۇھەممەتئىمىن بىلەن ھەمراخان توي قىلغان. 1930 - يىلى ئىبراھىم ھاجىم ئائىلىسى ئاتۇشقا قايتىپ كەلگەن، مۇھەممەتئىمىن بىلەن ھەمراخانمۇ بىللە قايتىپ كەلگەن. 1933 - يىلى كۈزدە ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن تۇغۇلغان. 1934 - يىلى يازدا مەھمۇد شىجاڭ جەنۇبىي شىنجاڭ گارنىزونىنىڭ مۇئاۋىن قوماندانى ليۇبىڭ قوماندانلىق سالاھىيىتى بىلەن قەشقەرگە قاراشلىق شەھەر، ناھىيەلەرنى باشقۇرۇشقا باشلىغان. ئەنە شۇ چاغدا ئابدۇشۈكۈرنىڭ دادىسى مۇھەممەتئىمىن ئىبراھىم قونجىراپ ئېغىزىدا تاموژنا باشلىقى بولۇپ ئىشلىگەن. كېيىن مەلۇم سەۋەب تۈپەيلىدىن 1935 - يىلى ئايالى ھەمراخان خانىم ۋە ئىككى ياشلىق ئوغلى ئابدۇشۈكۈرنى ئېلىپ يۈك

ماشىنىسى بىلەن ئۈرۈمچىگە كۆچۈپ چىققان. بۇ ئەر - خوتۇنلار بىر مەزگىل ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىدا سانايىنەپسە خىزمىتىگە قاتناشقان. ئۇزاق ئۆتمەي مۇھەممەتئىمىن ئىبراھىم ئۆلكىلىك مالىيە نازارىتىدە ماۋزېمىنىڭ يېنىدا مۇپەتتىش بولۇپ ئىشلىگەن. 1937 - يىللىرى چۆچەك مالىيە ئىدارىسىگە باشلىق بولۇپ تەيىنلەنگەن. بۇ چاغدا ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن ئانىسى ھەمراخان خانىم بىلەن غۇلجا «بويىنى كېسىك» مەھەللىسىدە تاغىسى شاھ ھاجىم (مۇھەممەتئىمىن ئىمىنوفنىڭ بوۋىسى) نىڭكىدە بىر مەزگىل تۇرغان. كېيىن چۆچەككە دادىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ بىر يىلدەك تۇرغان. 1939 - يىلى دادىسىنىڭ خىزمىتى ئۈرۈمچىگە يۆتكەلگەندە ئاتا - ئانىسى بىلەن ئۈرۈمچىگە كەلگەن. 1939 - يىلىنىڭ ئاخىرى مۇھەممەتئىمىن ئىبراھىم شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە قامالغان. بۇنىڭ بىلەن ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ ئانىسى تىككۈچىلىك قىلىپ ئائىلىسىنى قامدىغان. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن بولسا بۇلاقبېشى مەھەللىسىدىكى ھازىرقى ئۈرۈمچى شەھەرلىك 5 - باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇغان.

1944 - يىلى مۇھەممەتئىمىن ئىبراھىم تۇيۇقسىز تۈرمىدىن چىققان. ئۆزىنىڭ خاتا قويۇپ بېرىلگەنلىكىنى بىلىدىغان بۇ كىشى دەرھال خوتۇن - بالىسىنى ئېلىپ قەشقەرگە قاراپ يول ئالغان. ئەمما قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن كۈننىڭ ئەتىسى يەنە قولغا ئېلىنغان. بۇنىڭ بىلەن ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ ئانىسى ھەمراخان ئابدۇشۈكۈرنى ھېيتگاھ مەسچىتىنىڭ مۇدەررىسى دوڭ قارى ھاجىمنىڭ شاگىرتى ئابدۇروسۇل قارىغا دىنىي تەلىم ئېلىشقا بەرگەن. 1946 - يىلى يازدا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئىمزالىغان «11 ماددىلىق بېتىم» نىڭ روھىغا ئاساسەن، نۇرغۇن كىشى قاتارىدا ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ دادىسىمۇ تۈرمىدىن قويۇۋېتىلگەن.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن 1946 - يىلىدىن 1950 - يىلىغىچە قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئوتتۇرا مەكتەپ سىنىپىدا تۆت يىل ئوقۇغان.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن 1950 - يىلىنىڭ ئاخىرى شىنجاڭ ئىنستىتۇتى (ھازىرقى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى) نىڭ بىيو - خىمىيە فاكۇلتېتىغا ئوقۇشقا قوبۇل قىلىنغان. 1952 - يىلى ئوقۇش پۈتكۈزۈپ، مەكتەپنىڭ ئۆزىگە ئوقۇتقۇچىلىققا تەقسىم قىلىنغان. ئۇ مەكتەپتە بىر تەرەپتىن «ئۆسۈملۈك فىزىيولوگىيەسى»، «ئۆسۈملۈكلەر پاتالوگىيەسى»، «ھاشارانشۇناسلىق» قاتارلىق دەرسلەرگە تەرجىمان ئوقۇتقۇچى بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن فىزىكا، ماتېماتىكا، بىيولوگىيە، خىمىيە ۋە ئاگرونىمىيە سىنىپلىرىغا «ماركسىزم ئاساسلىرى»، «پەلسەپە» دەرسلەرنى ئۆتكەن.

1953 - يىلى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن شىئەندىكى غەربىي شىمال ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ماركسىزم ئاسپىرانتورىيەسىگە بېرىپ، بىر يىل ئەتراپىدا بىلىم ئاشۇرغان. ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن شىنجاڭ ئىنستىتۇتىنىڭ ماركسىزم كافېدراسىدا پەلسەپە ئوقۇتقۇچىسى بولغان. 1955 - يىلىدىن باشلاپ نەشر قىلىنغان «شىنجاڭ ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ مەسئۇل مۇھەررىرلىكىنى قوشۇمچە ئۆتكەن. ئۇنىڭ تەتقىقات ھاياتى ئەنە شۇ يىللاردىن باشلانغان. ئىككى خىل تىلدا يازغان «ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 11 - ئەسىردىكى ئىككى بۈيۈك ئالىمى» ناملىق ئىلمىي ماقالىسى 1956 - يىلى مەزكۇر ئىلمىي ژۇرنالنىڭ خەنزۇچە ھەم ئۇيغۇرچە سانىدا ئېلان قىلىنغان. بۇ، شىنجاڭدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا «قۇتادغۇبىلىك» ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» تەتقىقاتى ساھەسىدىكى تۇنجى ئىلمىي تەتقىقات نەتىجىسى ئىدى. 1957 - يىلى ئۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تارىخىغا ئائىت «شىنجاڭدا 1944 - ، 1949 - يىللاردىكى خەلق ئىنقىلابى» دېگەن كىتابىنى

يېزىپ تاماملىغان (مىجىت قاسىم، مۇزەپپەر ئەزىزىلەر بىلەن بىرلىشىپ يازغان)، ئەمما شۇ يىللىرى جۇڭگو مىقياسىدا ئېلىپ بېرىلغان «مىستىل تۈزىتىش ھەرىكىتى» نىڭ تەسىرى بىلەن بۇ كىتاب نەشر قىلىنمىغان. بۇ ھەرىكەت باشلىنىش بىلەن تەڭ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «يېزا تۇرمۇشىنى كۆرمىگەن ياش ماركسىزمچى» دەپ قارىلىپ، باشلانغۇچ كوپىراتىپلارنى ئالىي كوپىراتىپلارغا تەرەققىي قىلدۇرۇشقا سەپەرۋەر قىلىنغان كادىرلار تۈركۈمىدە مارالبېشى ناھىيەسىنىڭ سېرىقبۇيا يېزىسىدىكى شاكالىئاۋات كەنتىگە ئەۋەتىلگەن. يېرىم يىلدىن كېيىن تۇيۇقسىز ئۈرۈمچىگە چاقىرتىلغان ھەم «ئوڭغا مايىل» دەپ قارىلىپ كۈرەش قىلىنغان.

1958 - يىلى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننىڭ 1950 - يىللاردا سوۋېت ئىتتىپاقىغا كۆچۈپ كەتكەن ئاتا - ئانىسى ئۇنىڭ تەقدىرىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى ئېلىپ كەتكىلى ئۈرۈمچىگە كەلگەن. لېكىن ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «بۇ كۈنلەر تېزلا ئۆتۈپ كېتىدۇ» دەپ ئاتا - ئانىسىنىڭ تەلىپىگە قوشۇلمىغان، ئاتا - ئانىسى ئىلاجىسىز قايتىپ كەتكەن. 1959 - يىلى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «ئوڭچى» دەپ قارىلىنىپ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىدىن ۋە خىزمەتتىن ھەيدىلىپ، ئەمگەك بىلەن تەربىيەلەشكە ئەۋەتىلگەن. 1961 - يىلى ئەمگەك بىلەن تەربىيەلەش ئورنىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن 1966 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» باشلانغانغا قەدەر شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈپخانىسىدا نازارەت ئاستىدا ئىشلىگەن. 1966 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ باشلىنىشى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىننى تېخىمۇ ئېغىر جاپا - مۇشەققەتنىڭ، خورلۇق ۋە كەمسىتىلىشلەرنىڭ قۇچىقىغا تاشلىغان. ئۇ ئۇلانبايدىكى دېھقانچىلىق مەيدانىدا ئايلاپ - ئايلاپ سۇ تۇتقان. مەكتەپتە رېمونتچى، پار قازان تازىلىغۇچى ۋە ئوت قالىغۇچى بولغان،

تامچىلىق، سۇۋاقچىلىق، ياغاچچىلىق قىلغان، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» ئاخىرلاشقان دەسلەپكى يىللاردا بۇ ئالىم ئاشۇ ئەنسىز چاغلاردا يازغان 500 پارچىدىن ئارتۇق رۇبائىيسىنى رەتلىگەن. «سەۋدالىق تەئەججۇپنامىسى» ناملىق لىرىك نەسرلەر توپلىمىنى يېزىپ تاماملىغان. ئانىسىنىڭ ئەۋەتكەن خەتلىرى ۋە خەتلەرگە قوشۇپ ئەۋەتكەن ھىجران دەردىدىكى پارچە - پۇرات غەزەللىرىنى رەتلەپ «ھەمرايى» تەخەللۇسىدا «ھەمرايى غەزەللىرى» نى تاماملىغان. «ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقام ھەققىدە»، «شىنجاڭنىڭ تاڭ دەۋرىدىكى ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى» ناملىق تەتقىقات كىتابلىرىنى پۈتكۈزگەن.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن 1978 - يىلى ج ك پ 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتى 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن «زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان ھەم خاتا ھالدا (ئوڭچى) قىلىنغان» دېگەن خۇلاسە بىلەن ئاقلانغان. ئوقۇتۇش مۇنبىرى ۋە ئىلىم تەتقىقاتى ساھەسىدىن توپتوغرا 20 يىل ئايرىۋېتىلگەن بۇ ئالىم 45 يېشىدا دەرس مۇنبىرىگە چىققان ۋە قىزغىن ئىشتىياق بىلەن ئوقۇتۇش، ئىلىم تەتقىقاتى، ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. 1980 - يىلى ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا يۆتكىلىپ «ئومۇمىي ئېستېتىكا» دەرسىنى ئۆتۈشكە كىرىشكەن. 1986 - يىلى ياپونىيەدە ئىلىم زىيارىتىدە بولۇپ، «ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ يېتۈك قامۇسى «قۇتادغۇبىلىك»» دېگەن تېمىدا لېكسىيە سۆزلىگەن. بۇ يىللاردا ئۇنىڭ 200 پارچىدىن ئارتۇق تەتقىقات ماقالىسى، «ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقام ھەققىدە»، «شىنجاڭنىڭ تاڭ دەۋرىدىكى ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى»، «فاراۋىي ۋە ئۇنىڭ پەلسەپە سىستېمىسى»، «ئومۇمىي ئېستېتىكا»، «چۇغلۇق»، «رۇبائىيات» (1)، «رۇبائىيات» (2)، «قارلىق تاغ شەجەرىسى» قاتارلىق كىتابلىرى نەشر قىلىنغان.

1988 ~ 1991 - يىللار ئارىلىقىدا ئۇ «روھنى ساغلاملاشتۇرۇش

مىللەتنى گۈللەندۈرۈشنىڭ مۇقەددىمىسى»، «ھەسەتخورلۇق ھەققىدە ھەسرەتلىك خىياللار»، «يىپەك يولىدىكى توققۇز ھېكمەت»، «يىپەك يولىدىكى بىر چوڭ ئىللەت»، «سىكتاي - ساك - ئۇيغۇرلارنىڭ كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتىدىكى ئەنئەنىۋى ئىزچىللىق»، «ئۇيغۇر ئەجدادلىرىدا مەي مەدەنىيىتى»، «ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى غەربىي يۇرت ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ تارىخىي ئۇچۇرى»، «ئەلىشىر نەۋائىينىڭ مەدەنىيەت تارىخىمىزدىكى ئورنى»، «ئون ئىككى مۇقام ۋە نەۋائىخانلىق ئەنئەنىسى»، «نورۇز بايرىمى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي قاتلىمى»، «ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىش ھەقىقىي تەتقىقاتنىڭ بۇرچى»... قاتارلىق كۆپلىگەن ماقالە يېزىپ زور تەسىر قوزغىغان.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن قەدىمكى ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ يىراق ئۆتمۈشتىن بۇيانقى بارلىق مەدەنىيەت مۇۋەپپەقىيىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتى، جۈملىدىن تۈركىي مىللەتلەر مەدەنىيىتى تارىخىدا تۇتقان نەمۇنىلىك، يادرولۇق ئورنىنى ھەم يېتەكچىلىك رولىنى، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ خەنزۇ مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىياتىغا كۆرسەتكەن ئىجابىي تەسىرىنى ئەمەلىي پاكىت ۋە نەزەرىيەۋى ئاساسلار بىلەن يورۇتۇپ بېرىشنى ئۆز تەتقىقاتىنىڭ ئاساسىي نىشانى ۋە تۈپ ۋەزىپىسى قىلغان. ئۇنىڭ «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، «غەربىي يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى»، «قۇتادغۇبىلىك» خەزىنىسى»، «ئۇيغۇر مۇقام خەزىنىسى»، «قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيا»، «ئائىلە»، «سەۋدالىق تەئەججۈپنامىسى»، «يىپەك يولىدىكى توققۇز ھېكمەت»، «ئۇيغۇرلاردا ئىسلام مەدەنىيىتى» قاتارلىق كاتتا ئەسەرلىرى ۋاپاتىدىن كېيىن بىر - بىرلەپ نەشر قىلىنغان.

ئۆزىنىڭ مول ھەم قىممەتلىك ئىلمىي ئەمگەكلىرى بىلەن كەڭ ئېتىراپقا ئېرىشكەن بۇ ئالىم 1995 - يىلى 27 - فېۋرالدا زىققا كېسىلى بىلەن 62 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

مۇندەرىجە

1.....	ئۆمۈر تەلقللىرى
41.....	ئارىفنامە
89.....	تەبەسسۇم
93.....	سۈكۈنات
97.....	ئۆزىنى تىزگىنلەش
101.....	تۇپراقنىڭ مونولوگى
105.....	ياتلاشقان ئىنسان ۋە ياتلاشقان ئەقىل - پاراسەت
112.....	تەپەككۈر ئىقتىدارى ۋە تەپەككۈر قىممىتى
118.....	روھىيەت ۋە مەدەنىيەت
140.....	يىپەك يولىنىڭ قايتا ئېچىلىشى ۋە «تۆگىنقۇشى» روھى
144.....	ئەسىر يالداملىرى
150.....	پوئىتىكا
	شېئىرىيىتىمىزگە ئائىت بىرقانچە ئېستېتىكىلىق مەسىدە
195.....	لە توغرىسىدا
228.....	تىل قۇدرىتى تىل پەزىلىتى بىلەن
233.....	گۈزەللىك تەربىيەسى ۋە ئۇنىڭ رولى
261.....	ھېسسىيات ۋە ھېسسىيات گۈزەللىكى
265.....	خاراكتېر ۋە خاراكتېر گۈزەللىكى
268.....	ئىجادىي تەپەككۈر شەكلىگە ئائىت بىرقانچە مەسىلە
	ئەنئەنىۋى ئالڭ گۇگۇمىدىكى ئۇيغۇ ۋە زامانىۋى ئالڭ
281.....	سەھىرىدىكى ئويغىنىش
	تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىش — مىللەتلەر تەرەققىياتىدە
286.....	نىڭ ئېھتىياجى

- 292.....كىلاسسىك مەدەنىيەت ۋە نەزەرىيەۋى تەپەككۈر
- 296.....ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل مىللىي ئويغىنىش
- 301.....ياشلار ۋە ئىقتىدار قىممىتى توغرىسىدا
- مىللىي مەدەنىيەتنىڭ راۋاجلىنىشىدىكى مۇھىم
- 305.....قانۇنىيەت
- بەدىئىي ئىجادىيەتتە ئاياللار تەسۋىرىنىڭ ئىجتىمائىي
- 310.....قىممىتى
- ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى پاجىئەلىك
- 316.....زىددىيەت توغرىسىدا
- مىللەتنىڭ ئۆز-ئۆزىنى بىلىشى ۋە سوتسىيالىستىك مەدە-
- 338.....نىيەت ئۈچ بۇرجىكى

ئۆمۈر تەلىقلىرى ①

1. قۇتلۇق يىلنامە

ئەزەلدىن زامانلار ئۆتەر بىپايان،
تەقۇملەر تۈپەيلى ھېسابلار ئىنسان.

ئىنسانىيەتنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ۋاقتىنى تەقۇم —
كالېندارغا ئاجرىتىپ ھېسابقا ئالغىنىغا ئۇزۇن بولمىدى. مىلادىيە
كالېندارى بىرقەدەر قوبۇل قىلىنغان يىللار تىزىمىسى بولۇپ
قالدى. مىلادىيە ھېسابى بويىچە يەنە يېرىم مۈچەل — ئالتە يىلدىن
كېيىن بىز مۇشۇ تەقۇمنىڭ ئىككىنچى مىڭ يىللىق ئېراسىنى
ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئۈچىنچى مىڭ يىللىق ئېرانىڭ بىرىنچى
ئەسىرىگە قەدەم قويىمىز. بۇ، كىشىلەر ئېيتىۋاتقاندەك ئاددىيغىنە
ئەسىر ئالمىشىشى بولماستىن، بەلكى خاسىيەتلىك ئېرا
ئالمىشىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تارىخ بېسىپ ئۆتكەن نەچچە تۈمەن يىل ۋە ئۇ زامانلاردا ئالەمگە
كەلگەن شۆھرەتلىك كىشىلەر بىزگە ئەپسانە — رىۋايەت تۇمانلىرى
ئىچىدە روشەن كۆرۈنمەيدۇ. ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا
ئېتىبارلىق ئورۇن ئالغان ساكىيامۇنى، كۇڭزى، سوقرات ۋە

① بۇ ماقالە ئالىمنىڭ 60 ياشقا توشۇش ياكى ئۆز تىلى بىلەن ئېيتقاندا ئارىفلىق
يېشىغا قەدەم قويۇش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىدىيەۋى مۇساپىلىرىدىن، ئىلىم
تەتقىقاتى ھاياتىدىن ۋە بەدىئىي پەللىلىرىدىن چىقارغان خۇلاسى. ئالىمنىڭ بۇ ماقالىسى
مۇتەپپەككۈرانە مۇلاھىزە، پەلسەپىۋى پىكىر ئۇچقۇنلىرى بىلەن زىننەتلەنگەن ۋە
سەمىمىي تەلپۈردا بايان قىلىنغان. شۇڭا، ئوقۇغان كىشىگە يېڭى ئىدىيە، يېڭى تۇيغۇ
ۋە يېڭى ئۇسلۇب ھۇزۇرى بېغىشلايدۇ. دەۋرىمىزدىكى ئالىم، تەتقىقاتچى ياكى يازغۇچى —
شائىرلىرىمىز ئۈچۈن بۇ بىر قالتىس ئۈلگە ۋە ئەينەك.

— نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن

ئەپلاتون قاتارلىق زامان مۆتىۋەرلىرى مىلادىيە كالىندار سىزىقىدىن 5 - 6 ئەسىر ئىلگىرىلا زېمىن سەھنىسىدىن چاقناپ ئۆچكەن.

مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى مىڭىنچى يىللاردا شەرقتە غەربىي جۇ سۇلالىسى، غەربتە «دىيونۇس» ئويۇنلىرى خۇددى گۆدەكنىڭ خىياللىرىدەك ئۆتۈپ كەتتى. بۇ چاغلاردا شەرقتىكى تىيەنشۈيلۈك ئاتىقارنىڭ ئوغلى چىن شىخۋاڭ ۋە غەربتە ئىتالىيەلىك بولغۇسى ئىمپېراتور، بۆرىنى ئېمىپ يېتىلگەن رومۇلۇس تېخى دۇنياغا كەلمىگەنىدى. ئەگەر مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى ئاخىرقى مىڭ يىلدىن مىلادىيە ئېراسىغا ئاتىلغان كىشى دېيىشكە توغرا كەلسە، ئالبىكساندىر ماكېدونىسكىي (ئىسكەندەر زۇلقەرنەين) بىلەن ۋىداۋىنى ئەمەس، بەلكى بۇۋى مەريەم ۋە رىم تارىخىنى بېزەندۈرگەن ئىمپېراتور ئاۋگۇست ئوكتاۋياننى بۇ خاسىيەتلىك تەقۋىمنىڭ قۇتلۇق ساھىبى دېيىش مۇمكىن.

شۇنىڭدىن كېيىن ئالەم ئۇپۇقىدا ئاجايىپ دانالار، ئەۋلىيالار، قەھرىمانلار بىلەن گۈزەللىك نامايەندىلىرى زامان ھالقىلىرىغا شۆھرەت بېزەكلىرى تاقىغان بولسىمۇ، پەقەت ئەبۇلقاسىم فىردەۋسىي (934 ~ 1025)، ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىنا (980 ~ 1037) ۋە زامانداشلىرىلا بىرىنچى ئېرادىن ئىككىنچى ئېراغا ئۆتۈش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولالىدى. زامانىسىنىڭ شاھىنشاھلىرى بىلەن ئەررازى، ئەل فارابىدەك ئىلىم ساھىبىقۇرئانلىرى ئۆز نەپەسلىرىنى بۇ قۇتلۇق رەقەمگە يەتكۈزەلمەي، «ئاناسىر ئەرەبە (تۆت زات)» گە قايتىشتى. شۇنىڭدىن بېرى شەرق ۋە غەربتە تەپەككۇر قەسىرىنىڭ بۇزۇكۋارلىرى، تارىخ سەھنىسىنىڭ ماھىر ھۈنەرپەرلىرى، ئىجادىيەت قەلەمىنىڭ جاۋاھىر غەۋۋاسلىرى، گۈزەللىك گۈلشىنىنىڭ نەفاسەت چېچەكلىرى بۇ «رايات» (قونالغۇ) قا كېلىپ كېتىشتى. ئۇلارنىڭ قەلەملىرىدىن تامغان، تۆھپىلىرىدىن بىنا بولغان مىراس —

يادىكارلىقلىرى تۈپەيلى زېمىن يورۇدى. ئۇلارنىڭ نام - شەرەپلىرىنى تىلغا ئېلىش قەلبىمىزنىڭ قېتىدا ئەزگۈ ھۆرمەت ۋە يۈكسەك ئىپتىخار تۇيغۇسىنى ئويغىتىدۇ! ئەمما تارىخ ئۇلارغا ئەمەس، بەلكى ۋۇجۇدىدا ئەسىرىمىزدىن ھالقىش قۇربىتى ۋە قەلبىدە ئەلگە ھەدىيە قالدۇرۇش ھىممىتى بولغان زامانداشلىرىمىزنى ئىككىنچى ئېرادىن ئۈچىنچى ئېراغا بوسۇغا ئاتلاپ ئۆتۈشنى نېسىپ قىلماقچى. بۇ پەقەت مىڭ يىلدا بىر قېتىم كېلىدىغان بىقچىياس ئامەت ۋە بىتەققاس شاراپەت، ئەلۋەتتە! كېيىنكى تۆتىنچى ئېرا بوسۇغىسىغا قەدەم قويغۇسى بەختلىك ساھىبىقىران تېخى نامەلۇم. ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ ئالەم بوشلۇقىدا «يىپەك يولى» ئاچقان ئېراسىمۇ ياكى بۇلغىنىۋاتقان زېمىن مۇھىتى تۈپەيلى ئادەمزات خۇددى قۇرۇپ قالغان پىلە غوزىسى ئىچىدىكى كېيىنكەتكە ئەبەدىيەتلىك ئۇيقۇغا كەتكەن زامانمۇ، بۇلار بىردەك مۇمكىنلىك ئىچىدىكى تىلىسىمدۇر. شۇنداق، تەبىئەت مۇھىتىنى ھېسابقا ئالماي، كىشىلىك كامالىتى ھەققىدە مەنتىقىي مۇھاكىمە يۈرگۈزگەن مۇتەپەككۇر خىيالىي مۇتەپەككۇردۇر. مۇتەپەككۇرلەرنىڭ ھەممىسى «بۇخارا دەرۋازىسى»دىن ئاتلاش شەرىپىگە ئىگە بولالمىغاندەك، «بۇخارا دەرۋازىسى»دىن ئاتلىغانلارنىڭ ھەممىسىلا مۇتەپەككۇر بولۇۋەرمەيدۇ. ئەگەر تاشقى ئالەم ھادىسىسى بولغان مۇشۇنداق ئېرالار ئالمىشىدىغان يۇلتۇز بۇرجىلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈش ئامىتى ئىچكى ئالەم ھادىسىسى بولغان ئۆز - ئۆزىنى يوقلاپ بىلىش بىلەن، جۈملىدىن ماكان چالغۇسىدىن زامان ناۋالىرىنى تۈزۈۋاتقان تارىخ يۈزلىنىشلىرىنىڭ ئەسەرى بولۇش شارائىتى بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەندە ئىدى، ئۇ مىسلىسىز ئالىي ماقامدىكى خاسىيەتلىك قۇت مۆجىزىسى بولغان بولاتتى. ئۆزى تۇپراقتىن بىنا بولغان بەندە تۇرۇپ، يەنە ئۆز ئىقتىدارى بويىچە تەڭرى بىلەن سىردىشىدىغان ۋە ئۇشبۇ پەزىلىتى ئۈچۈن نادانلىق ھەسەتلىرى ۋە جاھالەت غەيۋەتلىرى كاساپىتىدىن

كېرەستقا مىخلانغان ئىيسانىڭ مىلادىيەگە تەقۇم بېشى بولغانلىقى
يوللۇق بولسا كېرەك!

2. ئارىلىق يېشى

يىللار توزاندىن باشقا ئاق كىرەر،
شۇ باشنىڭ پەرقىدە ئاسمان بىلەن يەر.

مىڭ يىللار گىرەلىشىدىغان تەقۇم مۆجىزىسىگە يېرىم مۆچەل
قالغاندا ئاتىش ياشقا كىرىمەن.

ئاتىش ياش — ھايات مەنزىلىدىكى ئۆزلىكىنى يوقلاش
قونالغۇسى! ئاتىش ياش — يۈكسەك سۈكۈنات، تېرەن تەلەپپۇز
پەللىسى! تەڭرى لايدىن بىنا قىلغان ۋە ئانا قارىندىن پەرزەنت
قىياپىتىدە تۈرەلدۈرگەن ئىنسان ئۆزىنى دۇنيا مەنىسىگە
بۇرما مىخەتكە بارغانسېرى كۈچەپ كىرگۈزۈپ، ئاتىش يىلىنى
تاماملىشى مۇمكىن. كۆرۈنۈشى پەرىزاتتەك ئەپسۇنكار، ئىچكى
ماھىيىتى تۈگمەن تاشلىرىدەك بىۋاپا، ياۋۇز، ھىيلىگەر بۇ قېرى
دۇنيامۇ ئاتىش يىل ئىچىدە ئۆز سىرلىرىنى ئىنسانغا يەتكۈدەك
ئاشكارىلاپمۇ ئۆلگۈرىدۇ. ئۇ نادان ۋە خەسسىگە يىغا، دانا ۋە ئارقىغا
بىر سوغۇق كۈلگە ئاتا قىلىدۇ. ئۇنى بويلاپ — سىرلاپ دۈك بولۇپ
كەتكەنلەرگە ئۇنىڭ بېرىدىغىنى خىيالىي سۈمۈرۈش ئىزىنىكى،
خالاس! ئاتىش يىل، ئەزەلدىن ئىنسانغا ئۇ بىر چاغلاردا تۇتىيا
بىلىپ قاتتىق چاڭگاللىنىۋالغان نەرسىلىرىنى پىرقىرىتىپ
تاشلاشقا، ئۇ پىداكارلىق قىلغان ئەقىدىلىرىدىن قاقاھلاپ
كۈلۈشكە بېشارەت بېرىپ كەلدى. بۇ ئاخىرقى «ئوغۇز سۈتى»
ئىشارىتىنى پەللىگەنلەرمۇ، پەللىگەنلەرمۇ تالايلاپ ئۆتتى. پەقەت
زامان سەھىپىلىرىنى كالىپىندار دەپلا ئۆتكۈزۈۋەتكەن گىرانت كالا
«زاھىد»لارنى ھېسابلىمىغاندا، ئاتىش ياش — خاسىيەتلىك

ئىككىنچى توغۇلۇش ئەيىمى!
 كۈڭزى ئاتمىشقا كىرگەندە: «ئارقامغا قايرىلىپ نەزەر سالىسام
 باسقان قەدەملىرىم خاتا بوپتۇ» دېسە، ئەھمەد يەسەۋىي:
 كۆزۈم يۇمۇپ تا ئاچقۇنچە يەتتى ئاتمىش،
 بېلىم باغلاپ مەن قىلىمىدىم بىر ياخشى ئىش.

دېگەنكەن. ئۇ 63 ياشقا كىرگەندىن كېيىن ئويغانغانلىقى
 (ئارىق بولغانلىقى) نى ئىقرار قىلغان.
 شۇنداق، ئاتمىشقا كىرمەيمۇ ئويغىنىش — «ئارىق» بولۇش
 مۇمكىن. شاھزادە سىدىخارتا ياش تۇرۇپلا «بۇددىھا» (ئويغانغان)
 لىققا ئېرىشتى ۋە ساك خەلقنىڭ دانىشمىنى (ساك يامۇنى) دەپ
 ئاتالدى. ۋاھالەنكى، ئاتمىش ياشتىمۇ غەپلەتتە قالغان كىشىنى
 زېمىن لەرزىسى بىلەن تەقدىر زىلزىلىلىرىمۇ ئويغىتالمايدۇ. بۇنىڭ
 ھېچ ۋەقەسى يوق، چۈنكى ئۇنىڭ ئويغىنىشى ئېتىبارىنى يوقاتقان.
 ئويغىنىشىمۇ ھەر خىل بولىدۇ. ئەھمەد يەسەۋىي: «زاھىد بولما،
 ئابىد بولما، ئاشىق بولغىن» دەپ تەلەپ قىلىدۇ. ئۇ ۋەسلى ئىلاھنى
 بىلىش ۋە ئۇنىڭغا مۇھەببەت باغلاشنى ئويغانماق دېسە، جالالىددىن
 رۇمىي ئىنساندا تەڭرى قىممىتى ۋە ئەقىدە ماقامىنى كۆرۈشنى
 ئويغانماق دەيدۇ. نىيۇ يورك شەھىرىنىڭ سابىق باشلىقى جون
 لىنسىي بولسا ئاتمىشتىن ھالقىغاندىن كېيىن ھېچقانداق
 نەرسىنىڭ تەمەسىدە بولماسلىقىنى ھەقىقىي ئەركىنلىك، دەپ
 قارايدۇ.

شۇنداق، مەن ئويغىنىش يېشىمغا — ئارىق يېشىمغا كېلىپ
 قالدىم. تىرىك ۋاقتىمدا ئۆلۈمنى ئويلاپ، مۆتىۋەر چېغىمدا
 تۇپراقلىق زاتىمنى تونۇپ، كىبىرى — ھاۋانى قايرىپ قويۇپ، ئۆز —
 ئۆزىدىن مۇنكىر — نىكىر سورىقىنى سورىغۇم بار. ئۆمۈر
 مەنزىلىلىرىمدىن ئۈمىد جاۋاھىراتلىرى تېپىش نىيىتىدە
 تەرمەچلىرىم سېلىنغان سەپەر خۇرجۇنۇمنى تەلەپ داۋىتىشىغا

تۆكۈپ، ئۇلارغا ئەقىل بىلەن نەزەر تاشلىماستىن بۇ ماقامغا قەدەم قويالمايمەن.

شۇنى شەرت قىلىمەنكى، مەن ئىنسانىيەت تېخى يوقاتقان ئۆزىنى، ئۆز ماھىيەتلىرىنى تاپالمىغان ئېرادا تۇغۇلدۇم. مەن يەنە «يىپەك يولى ئىللەتلىرى» كىشىلىك مۇھىتىم بولۇپ تۇرغان ئەسىردە ياشىدىم. ھايات سەرۋىتىگە زامان توزانلىرى بىلەن قاپلانغان چىپار يۆگىمەچىلەر چىرماسقان. ھازىرقى زامان روھىي كېسەل ئالىملىرىنىڭ: «يۇقاردىن رەئىس جۇمھۇرغىچە ھەر خىل دەرىجىدە غەيرىي نورمال روھىيەتكە گىرىپتار بولغان» دېگەن شۇ كېسەلچانلىقتىن (پىسخىكىلىق كېسەلدىن) مەنمۇ خالىي ئەمەسمەن. ئەلدىن مەغپىرەت تىلەش، ئەقىل پاكلىقىنى ئىزدەش — مانا مېنى قىزىقتۇرۇۋاتقان پىداكار تېما. «ئۆمۈر تەلەپلىرى» ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۇچۇرىدىن ئۇچۇر قىلماقچىمەن.

3. تەقدىر جەمبىرى ۋە ئىرادە ھۆرلۈكى

زامان - ماكان - تۈركۈمدىن پىچىلۇر تەقدىر - قىسمەت،
ئاقىۋىتىڭ بېكىتەر سەندە ئىرادە - ھىممەت.

ئادەم ئۈچ نەرسىدىن ھالقىيالىشى تەس. ئۇ ماكان، زامان ۋە ئۆزى تەۋە بولغان مەدەنىيەت تۈركۈمىدىن ئىبارەت. مەن مىللىتىم بىلەن كەتمەن تۇرمۇشنىڭ يىلتىزى ۋە شېخى قېلىنغان ماكان - زامان - تۈركۈمدە ياشىدىم. «كارۋان بۈيۈك» (تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) - قەدىمكى يىپەك يولىنىڭ ئوتتۇرا قانىلى - تارىم ۋادىسىدا كونا - يېڭى مەدەنىيەتلەر ئارىلاشقان، تارىخىي ئەپسانىلەر بىلەن كەلگۈسى خىياللىرى رېئاللىقتىن شۇنچە يىراق بولغان، ۋەزىيىتى خۇددى تىراكتور ئارقىسىغا چېتىلغان كوزۇپتەك ئۆزىدىن سىرتقى قۇدرەتلىك داۋالغۇشلار تەسىرىدە تېز ئۆزگىرىدىغان زامان مېنىڭ نەپەس خەزىنەم بولدى. ئەتراپىمدا

ئالەمجانابلىق بىلەن خەستىلىكنى ئۆز روھىيىتى قىلغان خەلق ھەرىكەتلەنگەندى. مەن تۇغۇلماستىن ئىلگىرى باشلانغان يېڭىچە مائارىپتىن بارغانسېرى شۇنچە كۆپ كىشى تەربىيەلىنىپ چىققان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئارىلىرى ئاز ۋە بەختسىز ئىدى. خۇددى خەلق چۆچەكلىرىدە ئېيتىلغاندەك ئۇلارنىمۇ «بارسا كېلەر»، «ياكى كېلەر، ياكى كەلمەس»، «بارسا كەلمەس» ھايات يوللىرى ئىككىلەندۈرۈپ تۇراتتى. پۇل - بايلىق بارسا كېلەر، ھوقۇق يا كېلەر، يا كەلمەس، مائارىپ - بىلىم يولى بولسا بارسا كەلمەس يولغا ئوخشاپ قالغان. ھوقۇق تۇتقانلار ۋەزىيەت مۇقىم زامانلاردا «پەيتۇن» غا ئولتۇرۇپ بىر قەپەس دەۋران سۈرەتتى. ئەمما، بىر ئۆمۈر دەۋران سۈرگەنلەر ئاز ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ھوقۇقنىڭ تۈپسىدىمۇ، تېگىدىمۇ ئىككى قورقۇنچىلۇق كۈچ تۇرغاچقا، بىر قارىسا يالغان نەرسىدەك، ئەمما ئۇ ھەرھالدا ھاڭ ئالدىدا يىلتىزى ئېچىلىپ قالغان دىققەت دەرەختەك ئەنسىزلىكتىن خالىي ئەمەس ئىدى. پۇل ئىگىلىرى پاتقاقىتىن مەرۋايىت يىغقانداك ھەپىلىشىش بىلەن ئۆتەتتى. ئۇلار ھوقۇقنىڭ قوغدىشىنى، ھوقۇقمۇ پۇلنىڭ بېقىشىنى شەرت قىلغانىدى. بايلارنىڭ مازارلىرىمۇ تام چۆرۈلگەن، بەزىلىرى شامگۈر قىلىنغان ئالتۇنلۇقلار ئىدى. ھېلىقى ھوقۇقدارلارنىڭ قەيەرلەردە قانداق ئۆلۈشىنى بىر خۇدا ئۆزى بىلەتتى.

قەغەز - قەلەم ئەھلى، بولۇپمۇ ئىلىم ۋە مائارىپ ساھەسىدىكىلەرنىڭ تەقدىرى ئومۇمەن ئېغىر ئىدى. بايلار ياكى ھوقۇقدارلارغا ياللانغانلىرى، ھەتتا ھوقۇقدار بولۇپ قالغاندىمۇ ھۆرلۈك پەللىسىدىن يىراقتا تۇراتتى. زىندانلاردا چىرىپ كەتكەنلەرنى ھېسابلىمىغاندا، زاماندىن - زامانغا دومىلاۋەرگەنلىرىنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولغان بىلەن، باغرى ئالىپشىل بويىلىپ كەتكەندى. زىيالىيلارنىڭ كۆپچىلىكى تىرىشىپ - تىرىشىپ كۈن ئۆتكۈزەتتى. ئۇلارنى بايلارمۇ،

ھوقۇقدارلارمۇ، قارام لۈكچەكلەرمۇ، زاھىد - ئىشانلارمۇ خەتەرلىك تۈركۈم ھېسابلىشاتتى، سىياسىي كازىپلار ئۇلار ئارىسىغا ئوۋ تايغانلىرىنى سېلىپ جاھاندارچىلىق شىكارلىرىنى قىلىشاتتى. يۈرەك ۋە سىل كېسىلى، ھاقارەت ۋە تەھدىت ئۇلارنى قورقۇتالمىدى. ئۇلار ھەرھالدا تارىختىن، دۇنيادىن، ھەقىقەت ۋە ئادالەتتىن خەۋەردار ئىدى. ئۇلار يېڭىلىقنىڭ بولۇپ تۇرۇشىنى، مۇئەييەن تەرتىپ قېلىپىنىڭ تولىمۇ سۆزلىنىپ كەتمەسلىكىنى ناھايىتى ئاددىي ئەمما ئۈمىدۋار خاھىش قىلىشقانىدى. مەن مۇشۇ جۈملىلەرنى يېزىۋېتىپ، ئۆز ئۈستازلىرىمنى، ئۇلارنىڭ ئۇچقۇر كۆز، تېرەن پىكىر، كەم سۆز ياكى ناتىق، پېقىر - مەسكەن ھالىتىنى، ئۇلارنىڭ كېسەلچان ھەم تىرىشچان ئاياللىرىنى، ئۇلارنىڭ ئەقلى تېز يېتىلگەن لاچىن مېجەز گۆدەك پەرزەنتلىرىنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈردۈم. مانا مەن ئاتىشى ياشقا كىرگەنمىدە ئۇلارنىڭ تولىسى ھايات مەنزىللىرىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ بولغان، ئەمما ئۇلارنىڭ كۆزىدىن چاقىنغان نۇر، سۆزلىرىدىن لاۋۇلداپ تۇرغان ئوت تېخى ئۆچمىگەن، ئۇ پۈتكۈل تارىخ ۋە پۈتكۈل دۇنيادىكى شۇ خىل نۇر ۋە ئوتلار بىلەن بىللە ئىنسانىيەت ئارىسىدا مەدەنىيەت قۇياشىنى بەرپا قىلدى. ئۇلار چۆلدە كۆرۈنىدىغان ئالۋۇندەك بار دېسە بار، يوق دېسە يوق قىسقا ئۆمۈرلۈك ھوقۇق ئەھلىگە قارىغاندا، خەلق تۈركۈمى قوينىدا يالتىراپ تۇرغان بېباھا گۆھەرلەر ئىدى. ئۇلار يۇقىرىنىڭ قولى، تۆۋەننىڭ غوجىسىلىق ماھىيەتلىرىنى ئۆزگەرتىمىگەن ئوتوغاتسىز مەنسەپدارلارغا نىسبەتەن ۋىجدان مۇختارىيىتىگە ئىگە ئىكەنلىكى بىلەن مەغرۇر ئىدى.

4. قەترىدىن قۇياشنى ئىزدەپ

زامان، ماكان بىپايان، كېزىپ چىقالماس ئىنسان،
كىتابەت قەترىسىدە بىلىم قۇياشى ئايان.

مېنىڭ ھايات يولۇم پۇل چېكى ياكى ھۆكۈمەت ھۆججەتلىرىنى

ساناش، سىلاش بىلەن ئەمەس، بەلكى كىتاب - ژۇرنال سەھىپىلىرىنى ۋاراقلاش بىلەن ئۆتتى. مېنىڭ ئۆمۈر پائالىيەتىم ئائىلىدىن مەكتەپكە ئۆتۈش بىلەن داۋاملاشتى. ئوقۇتقۇچى بولۇش ماڭا ھەم تەقدىر، ھەم ھىممەت - ئىختىيار ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا ئالۋۇن مەنسەپ، ۋاپاسىز تاپاۋەت مېنى ئۆزىدىن سەسكەندۈرەتتى. نېمىشقىندۇر ئەزگۈ ۋە مۇڭ بىلەن گىرەلەشكەن سۈكۈنات شەكلىدىكى تەپەككۈر مېنىڭ قۇياشنى - يورۇقلۇقنى ئىزدەش مەشغۇلۇم بولۇپ ئادەتلەشكەندى. ماكان - زامان - تۈركۈم ساپاسىنىڭ تارىخىي قاتلىمى تۈپەيلى مەنمۇ خۇددى «كارۋان بۈيۈك» - «يىپەك يولى» بېكىلگەن زامانلاردىكى دادام، بوۋام ھەم چوڭ بوۋىلىرىمدەك تەقىب، تۇتقۇن، بوھتان ۋە باغلاق رىيازەتلىرىدىن خالىي بولالمىدىم. مەن بۇ جەھەتتە ھېچبىر رەقەبىم ياكى خالاسكارىم بولغان شەخسنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرەلمەيمەن. قورققاق دوستلىرىم بىلەن شەپقەتتىن ئادا - جۇدا بولغان ھوقۇقدار تۇغقانلىرىمنى نامەردلىكتە ئەيىبلىيەلمەيمەن. نامەردلىك مەلۇم مەنىدە سانسىز ئادەم پادىسىنىڭ روھىيەت ھالىتى بولۇپ، ئۇنىڭ يىلتىزى ماكان - زامان - تۈركۈم ساپاسىدىن تەركىب تاپقان مەسخىرىلىك قاتلامغا قانداق مۇناسىۋەتتە بولۇش. مېنىڭچە، كەلگۈسىنىڭ ئۆز ئۆتمۈشىدە يارىتىلغان قەغەز - قەلەم دۆۋىلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشىدىكى مىزانغا ئايلىنىشى تولىمۇ تەبىئىي.

كىتاب ماڭا ئىلىم، يورۇقلۇق ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرچان پىكىر بېغىشلىدى. بۇلار سۇيىقەست ۋە ئىجتىمائىي پاجىئەلىرىمگىمۇ يول ئاچتى. ماكان - زامان - تۈركۈم ئۈچ بۇرجىكىدە «ماگىللان كېمىلىرى» نىڭ غەرق بولىدىغانلىقىنى، «بېكىنمىچىلىك» تامغا قىلىنغان تارىخىي قاتلامدا تەپەككۈر ئۇچقۇرلۇقىدىن بابارەھىم مەشرەپ، مۇھەممەد سىددىق زەلىلىي، ئابدۇللا خاراباتى، يەنە ئابدۇقادىر داموللام، مەمتىلى ئەپەندى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر،

لۇتپۇللا مۇتەللىپ پاجىئەلىرىنىڭ زەنجىرسىمان دولقۇن ھاسىل قىلىدىغانلىقىنى ماڭا بېشارەت قىلدى. دەرۋەقە، قومۇلدا قايسىدۇر بىر دانا ماڭا: «ھەقىقىي دېمەكلىك ئاچچىق يېمەكلىك» دېگەندى.

مەن چەككەن رىيازەتلىرىمگە سەۋەب بولغان تارىخىي مۇقەررەرلىكنى ھېس قىلىش بىلەن بىللە، مۇشۇ ئوت - تۈتەكلەرنىڭ ئۈستىگە ئېسىلغان پولات شالاسون ۋە چويۇن قازاندا پىشقان ئەقىل - ئارىق غىزاسىنىڭ قىممىتىنى قەدىرلىدىم. مېنىڭچە، ھەممە نەرسە - توپان بالاسى، قۇياشنىڭ كۆيۈشى، دەشت - چۆلىنى جەسەتكە تولدۇرۇۋەتكەن جەڭ، ئىيسانى مىخلىغان كىرىست دار، بۇزۇلغان مۇھىت، ئاينىپ كەتكەن ئۆلپەت، يەنە نېمە - نېمىلەر... قىسقىسى، پۈتكۈل ئاپەت ۋە قاباھەت خۇددى ھەسەل ھەرىسىدەك بىر قىيامىي شەرىپەتنىڭ - ئەزگۈلۈك، بىلىم ۋە يورۇقلۇقنىڭ يېتىلىشىنى تېزلىتىدۇ! چۈنكى ئۇمۇ جىددىي ئۇچۇردىن ئىبارەتتۇر. تۇرمۇش شۇنداق نېمە، ئۇنىڭدا گۆش يەپ، چىش كولاش بىلەن ھۇزۇرلىنىپ لەيلەپ يۈرمىسەڭلا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى «پەرداز قىلىنغان پەرى» قىياپىتىنى ساڭا ئېچىپ كۆرسىتىدۇ. شەرت شۇكى، نەپىسىڭنى پىكىر ئىلھامچىسى، مەنىسىڭنى رەڭلىك كۆز ئەينەك قىلىۋالما!

مەن ئوقۇدۇم! خۇددى يېقىندا كاتتا ئىمتىھان بولىدىغاندەك، خۇددى يېقىندا يېڭى بىلىم گورىزونتال سىزىقى ئېچىلىپ ساۋاتسىزغا ئايلىنىپ قالدىغاندەك جىددىيلىك، ئالەم سىرلىرى ئۈستىدە ئۆتكەن ئالىملاردىن دەرس ئالغاندەك كىچىك يېئىللىق، ھەممە مۇتلەق خۇلاسىگە ئىسيان كۆتۈرىدىغان گۇمانىي تۇيغۇ، يېڭى بوغۇننىڭ ئەلچىسىدەك جىددىي جاۋابكارلىق بىلەن ئوقۇدۇم. مەن ھېلىمۇ ھەر كۈنى ئوقۇيمەن. پاراڭ - خەۋەر مەنبەلىرىگە قارىغاندا ئاساسىي بىلىش مەنبەلىرىگە مايىلمەن. قاچانكى كىتابتىن مەن بىلمەيدىغان يۇقىرى قاتلام بىلىملەر، بېشارەتلەر، ناتونۇش ئىبارىلەر چىقىپ مېنى لۇغەت ئىزدەشكە مەجبۇر قىلسا،

ئالاھىدە روھلىنىپ كېتەتتىم. ئۆز سەۋىيەمگە لايىق ياكى مەن ئۈچۈن «ئاتام ئېيتقان بايىقى» قىممىتىدىكى كىتابلارنى بىر قۇر ۋاراقلاپلا نېپىز ئەگلەكتىن ئۆتكۈزۈپ قوياتتىم. ئىبن سىنا كىتاب ئوقۇپ چۈشەنمىگەنلىكى ئۈچۈن كايىمىغان بولسا فارابىي بىلەن باغلانمىغان، ئارستوتېل پىكىر ئېقىمىغا قەدەم قويمىغان ۋە «شەيخۇل رەئىس» بولمىغان بولاتتى. كىتاب — ئۇ تېلېفوندىكى سۆزلىشىش ئەمەس! ھۇرۇنلۇقنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بەلگىسى غەپلەتنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئالامىتى، مېنىڭچە، كىتاب داستانىدا مۇئەللىپنى تائامنى چاپناپ بېرىشكە بۇيرۇشتۇر. مەن ئەزەلدىن بىلىمگەنلەرنىڭ ناتوغرىلىقىنى ئاشكارىلاپ بىلىم ھەققىدە سۆزلەشنى زادىلا خالىمايتتىم. بىلگەنلىرىنى بازلاش ھاماقەتلىك ۋە تەنتەكلىك دېگەن قارىشىم دەسلەپتىلا چۈشەنچە شەكلىدە ئەمەس، ئادەت شەكلىدە مېنى سۈكۈتچان قىلىپ كەلدى. ناتوغرا سۆزلىگەنلەردىن پات - پاتلا ھەقىقەت ئامىللىرىنى ئاختۇرغۇم، بەلكى ئۇنىڭ بىرەر ئاساسى بارمىكى، دېگۈم كېلەتتى. چۈنكى مەن ئىلىمنى بەيگە ئېتى، بايۋەچچە قولدىكى ئالماس كۆزلۈك ئۈزۈك، موللام ئاغزىدىكى پەتىۋا دەپ ئەمەس، بەلكى پەقەت باشلانغان، داۋام قىلىۋاتقان، تۈگەللەنمىگەن ئالەمشۇمۇل تارىخىي ئىزدىنىش بىناكارلىقى، دەپ قاراپ كەلدىم.

ئىلىم پىداكارلىرىنىڭ تەزكىرىسىنى بىلىش دائىملىق «پاكىد - نىش» دەرىسىم بولدى. ئۇ سەلتەنەت ساھىبلىرىنىڭ تاسادىپىي ۋە تەۋەككۈل شەجەرلىرىگە زادىلا ئوخشىمايتتى. بىلىمگە ئەمەس ئا - لىملىققا، ھېكمەتكە ئەمەس ھاكىملىققا، ئەزگۈ يۈكسەكلىكىگە ئە - مەس ساختا شوھرەت ۋە سۈۋەتسىگە، پاكلىققا ئەمەس سۈيىئەستىپ - مالغا بېرىلىپ بۇ قۇياش قەلئەسىگە قەدەم قويغانلارنىڭ قوللىدىكى قەلەم زامانلار ئۆتۈپ ئۇلارنى ھەشەمەتلىك ساختا لەھەتلىرىدىن ئىرغىتىپ مەسخىرە مەيدانىغا تاشلايدىغان پولات گۈرجەك بولىدۇ - غانلىقىنى مەن ئاشۇ قۇتلۇق تەزكىرىلەردىن بىلىدىم.

مەن فارابىي، ئىبن سىنا، ئەلىشىر نەۋائىدەك بىلىش يولىدا نىكاھسىز ئۆتۈشنى راۋا كۆرمىدىم. شۇنىڭدەك سەيخۇلدەۋلە، نوھ ئىبن مەنسۇر، ھۈسەيىن بايقاراننىڭ ھامىيلىق قىلىشىنىمۇ مۇناسىپ كۆرمىدىم. ئاقىلانە، پىداكار ئائىلە ۋە غەربانە سىياسىي تەنھالىق ئىككى ئامىتىم بولدى. ئۇ قەلبىمنى قىزدۇرۇپ، زېھنىمنى سوۋۇتۇپ تۇردى. روھىي ئەسەبىيلىكتىن «يەكچەشمە» بولۇپ قالمىدىم. تەرسا رەشكى ھەسەت بىلەن ناھەق رىيازەت مېنىڭ مۇشۇ ئۆمۈر مۇھىتىمدا ئېرىشەلىشىم مۇمكىن بولغان ۋە مېنى قەھۋەخانغا ئەمەس، تەپەككۇر خىلۋەتگاھىغا باشلاپ بارىدىغان نوبىل مۇكاپاتىم ۋە ئوسكار مۇكاپاتىم بولدى! ئۇ ماڭا ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە: «مائارىپ قەسىرىدىن شاھادەتنامە ئالغانلارنىڭ ھەممىسىلا «ئارىف» (ئويغاق) بولۇۋەرمەيدۇ» دېگەن پىكىرنى قايتا ئەسلىتىدۇ.

5. ھېسسىياتخۇمار ئىرسىيەت

مۈشۈكنى ھارۋىغا قوشساڭ كات (ئاستىغا) قا سۆرەيدۇ.

— قومۇل خەلق ماقالى

ئىنسانشۇناسلىق بىلەن جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كېيىنكى نەتىجىلىرىدىن بىرى مىللەتلەرنى «ئېتنىك مەنىدىكى مىللەت»، «ئىجتىمائىي مىللەت»، «سىياسىي مىللەت» دېگەن ئۈچ كاتېگورىيەگە ئاجرىتىش بولدى. ئۇلارنىڭ بۇ كاتېگورىيەلىرى ۋە ئۇنىڭغا مىسال كەلتۈرگەن مىللەتلىرى ھەققىدە بۇ يەردە توختىلىشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق. ئەمما، شۇنىسى روشەنكى، مىللىتىمىز پارلاق مەدەنىيەت «ئەلئېھراملىرى» نىڭ بىناكارلىرى بولۇش بىلەن بىللە، ھازىرقى «ئېتنىك مەنىدىكى مىللەت» لىك كاتېگورىيەسىدىن ھالقىپ چىققىنى يوق. ئۇلار چەت ئەللەرگە تارقىلىشنى خالايدۇكى، يەھۇدىيلاردەك چەت ئەللەردىن كېلىپ

توپلىنىشىنى خالىمايدۇ. ئۇلاردا بىر ئېتنىك — تەبئىي مىللەتكە خاس پۈتكۈل ئالامەت، مەدەنىيەت ۋە ئەۋزەل سەنئەت، مىللىي ئادەتلەر تولۇق. ئۇلارنىڭ ئۇتۇق ۋە ئىللەتلىرى، ئالىم ۋە شائىرلىرى، سەركە ۋە جامائىتى تۈگۈل ھەتتا ئىپتىخار — نومۇس، مۇھەببەت — نەپرەت، باھا — پاراڭ جۇغلانمىلىرىمۇ ئۆز كاتېگورىيەسىگە لايىق. ئۇلار قۇم — بوران ۋە سۇ ئاپىتى بىلەن بىرگە ئوقۇش ۋە خىزمەت سالاھىيىتىدىن يۈرەكزادە بولۇپ، مول ھوسۇل ياكى توي — تۆكۈندىن مەشرەپ قۇرۇپ كېلىشتى. ھەتتا ئۇلارنىڭ يۇرت كاتتىلىرىمۇ سەنئەتتىن ئىبارەت بۇ ئىككىلەمچى نەرسىنى، مۇقامدىن ئىبارەت بۇ «دەستىسى ساتاردا، بەستىسى ئېيتاردا» بولغان ئىككىنچى زۆرۈرىيەتنى خەلقنىڭ تۈپ خۇمارى قىلىپ، بىر — بىرىدىن بەكرەك سۈرەن سېلىشتى. مەن ئۈستىگە مال — يۈكتىن ئىبارەت «توقۇم» (توقام) سېلىنغان تۈگىدە ئولتۇرۇپ قەدىمكى يىپەك يولىدا مۇقام ئېيتىپ كېتىۋاتقان بەش سەنئەتچى تەسۋىرلەنگەن رەڭلىك ساپال ھەيكەلنى كۆرۈپ ھەيران بولدۇم. ئۇلار ئاڭسىز بولسىمۇ، تارىخىي ماتېرىياللىرىغا ئەمەل قىلىپ «مۇقام» بىلەن «توقام» نى تەڭ تۇتقان، «توقام» نى ئاستىغا بېسىپ تۇرۇپ، بەر باب تارىسىغا ناخۇن سوققانكەن. بىزچۇ؟!

گۆدەكلىكىمدە مەنمۇ سەنئەت خۇمار بولۇپ قالدىم. ماڭا تەسىر قىلغىنى ئالمۇتادىن كىرگەن ئوقۇش كىتابلىرىدا تىلشۇناس ۋە ئەدەبىلەرنىلا شۆھرەتلىك ئالىملىرىمىز دەپ تونۇشتۇرغانلىقى، بىزدە ھېكمەت ۋە تەبىئىي پەنلەر ئالىملىرى ھەققىدە خەۋەرسىزلىك ھۆكۈم سۈرگەنلىكى ئىدى. ئەكسىچە، مەن يېڭى زامان «ئەدەبىيات» ۋە «ئالماناخ» لىرىدىن ئەمەس، بەلكى ھېسسىياتقا باي خەلق قېنى، تۇرمۇش مۇڭى، تەسەۋۋۇر يالقۇنى بىلەن كونا شېئىرىي دىۋانلار تەسىرىدە كىلىتلىرىمىدىكى شېئىرىي ئىرىسىي ئامىللارنى چاقماق قىلىپ، قەلب چېقىنداقلىرى چېقىشقا مايىل بولدۇم. كېيىنچە شېئىرىي ھېكمەت

ئۇستىلىرى — نەۋائىي، شىرازىي، ھىۋىتى، رابىندرانات تاگور، ئۆمەر ھەيىام بىلەن بابا رەھىم مەشرەپ ئەسەرلىرىدىن شېئىرىيەتنىڭ ئىنساننى ياۋۇزلۇقتىن قۇتۇلۇشقا مەدەت قىلىدىغان ھازىرقى زامان «ئىنجىل»ى بولۇشى مۇمكىنلىكىگە ھەيران بولمىدىم. بۇ مۇمكىنلىك تەلەپكار مۇمكىنلىك ئىدى. شۇنداق قىلىپ، مەن ھادىسىلەرگە كۆپرەك تۇتاشقان ھېكايىچىلىككە قارىغاندا دەبدەبىسىز، شادىيانە چۇقانلاردىن يىراق ياۋا شېئىرىيەت يولىغا كىرىپ كەتتىم. ھەر خىل گۈلدەن، چىلان تۇپراقتىن ئاقىدىغان ئېرىق بويىدا ئۆسكەن رەيھان ۋە يالپۇزلاردىن پەرقلىق مېنىڭ شېئىرىي ھېسسىياتلىرىم يۇلغۇن چېچەكلىرىگە ئوخشاش تەنھالىق مۇڭى، ئۇسسۇزلۇق چاڭقىقى ۋە بوران ئەنسىزلىكى بىلەن تولغانىدى. ئۇنىڭدىن سەتەڭلەرگە ئوسما، گۈلخۇمارلارغا تەشتەك گۈلى چىقمايتتى. خۇش يۇرىقى ۋە ئەتىرگۈلدەك يۇمران — نەپىس بەرگى بولمىغان بۇ ھالدىكى چېچەكلەر ئۆز ئىزىغا تۆكۈلۈپ، ئۆز شېخىدا ئەسەرلەرنى ئۆتكۈزىدۇ. ئۇنىڭ ئەۋجىنى يالقۇنلۇق تونۇردا ياكى گۈلخان ئۆركەشلىرىدە كۆرۈش مۇمكىن.

يازغان ۋە ئېلان قىلغان ھېكايىلىرىم كۆپ ئەمەس. «زۇلۇم ئوچىقى»، «ئاق خالات»، «ئېلۇپەر»، «تاش پەرى» ھېكايىلىرىنى يازدىم. نېمە ئۈچۈندۇر، ماكان — زامان ھادىسىلىرى بىلەن تۇتىشىدىغان چوڭراق ۋە كۆپرەك نەرسىي ئەسەرلەرگە مەيلىم بارمىدى.

ھازىرغىچە ئېلان قىلىنمىغان تارىخىي دراممىلىرىمدىن يەتتىننى ساقلاپ تۇرۇۋاتىمەن. ئۇلار: «سۇمۇرغ قوشىقى»، «قەدىمكى يىپەك يولى»، «ئوردىدا باھار»، «پىلە مەلىكىسى»، «مەلىكە گۈل يۈز»، «تەڭرىتاغ ناخشىسى»، «دات باسمىغان قىلىچ» تىن ئىبارەت. «مەرۋايىت مەلىكە» نامىدا ئۇسسۇزلۇق تىياتىرمۇ يازدىم. نېمىشقىدۇر 30 ياشلاردا يازغان بۇ تارىخىي دراممىلارنى ئىشكاپىمدىن چىقارغۇم كەلمىدى.

شېئىرلىرىمنىڭ ئوندىن بىرى ئېلان قىلىندى. ئېلان قىلىنمىغان شېئىرلىرىمنى «باھارىيات»، «ئاق توز»، «ئۇچقۇن بىلەن شەبنەم»، «كۆڭۈل كۈيلىرى»، «ۋىسال بېغى»، «سېرىن چېچىكى»، «ئەزگۈلۈك كۆز يېشى» قاتارلىق توپلاملارغا ئايرىدىم. شېئىرلىرىمنى ئومۇمەن بەش تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن.

لىرىك شېئىرلارنى بارماق ۋەزىنىدە قىسقا يېزىشقا مايىل ئىدىم. ئۇلار ئىككى، ئۈچ، بەش كۈپلەتنى ئاساسىي شەكىل قىلغان بولۇپ، يۈرەكتەك چاققان بولسا، ئۆپكەدەك سوزۇلما بولمىسا دەيتتىم. مەسىلىنى قويۇپ يەشمەسلىك، مەجازىي غۇۋالىق، ھەممىنى تىراگېدىك تۈستە ياساندۇرۇش، چاقماق چېقىپ قويۇش، كۆز يېشىنى مىسرا قىلىپ قاتۇرۇش مېنىڭ ئىزدىنىشىم بولسىمۇ، ناباب شېئىرلىرىمۇ ئاز ئەمەس. ئۇلاردا ياكى گۈزەل بىر پىكرىي روشەنلىك ماقامغا يېتەلمەي قارا قۇلۇلە قارىندىكى مەرۋايىتتەك قامىلىپ قالغان، ياكى ئەرزىمەسلىك ئىچىگە ۋاز كېچەلمەس ئىبارىلەر يوشۇرۇنغان. بۇلارنى قايتا ئىشلىمىدىم. مەن تاسادىپىي، كوچىدا تىترەپ ياكى مەيۈسلۈك كۆز يېشىغا چۆمۈپ شېئىر «قوشقان» لىقىم ئۈچۈن، شائىرلىق ئىستىكى ۋە تەھرىرلىك تەلىپى بىلەن تەكرار ئىش قىلىشقا ھەۋەسلىنىپ كۆنىمدىم. نەتىجىدە، شېئىرلىرىم يوشۇرۇن، تەبىئىي ئىپتىدائىي جاڭگال پېتى قالدى. بۈگۈن ئۇنى تۈزەي دېسەم، ئەينى زاماندىكى ئىلھاملارنىڭ چىنلىقىنى ئەسلىيەلمەيمەن ۋە گۆدەككە ئاتىشى ياشلىق چوڭ دادىسىنىڭ قېنىدىن ئوكۇل بېرىشنى مۇناسىپ كۆرمەيمەن. مۇزىكىغا تەرجىمان، شېئىرغا مۇھەررىرنىڭ ھاجەتسىزلىكى ھەققىدە مۇتلەق بىر نېمە دېگۈم يوق.

غەزەل - قەسىدىلىرىم «شەيدائىي» تەخەللۇسىدا يېزىلدى. «گۈلزار ئاشىقى»، «بۆلبۈل ئازادى» نامىدىمۇ ئازغىنە غەزەللەرنى يازدىم. «ھەمرايى» تەخەللۇسىدا ئانامنىڭ غەزەللىرىنى رەتلىدىم ۋە ئۇنىڭغا غەزەللەرنى قوشتۇم. غەزەلنى بەش - يەتتە بېيىتلىق

ئەنئەنىدىن ئاشۇرما سىلىقنى، پىكىر بىلەن سىمۋولنى بىرلەشتۈرۈشنى خالىسامۇ، ياۋا مېۋىلىرىمنىڭ ھەممىسى بىردەك چىقمىدى. كىشىلەر ياقۇتۇرمىغان، زاكاز تەلپىدە ئېلان قىلىنغان غەزەللىرىمدىن تېنىۋالمايمەن. ئەمما كۆپلىگەن غەزەللىمگە پۈتكۈل خەلقنى قەلبىگە يوشۇرغان روھىيىتىم يوشۇرۇنغان. ئۇلارنىڭ روشەنلىكتىن قانچىكى مەھرۇملىرىدا بۇ سىر ئۆز زامانىسىغا لايىق مۇساپىدە قاتمۇقات مەجازلاشقان. ئەنسىرەيدىغىنىم، بۇ قېلىن پوستلۇق باداملارنىڭ سەنەم لېۋىدىن چەتتە قېلىشىدىن ئىبارەت. كىمكى ئېرىنىمىسە ۋە تىلىسىم ئاچقۇچىنى تاپالسا، بۇ غەزەللىر ئىچىدىكى مېغىزىنى ئاچىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. مەيلى ئۇ بىر ياكى بىرقانچە كىشى بولغاندىمۇ!

«رۇبائىيات» نامىدا ھازىرچە مىڭ پارچىدىن ئارتۇق رۇبائىي ئېلان قىلالىدىم. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز پىكىرىنى يېتەرسىلىك ئىخچاملىغان غەزەلنىڭ توختىشىدىن، بەزىلىرى كۆزۈمگە چۈشكەن ھايات ماھىيەتلىرىنىڭ ئېچىلىپ قالغان روجەكلىرىدىن، بەزىلىرى تەلۋە قۇيۇندىن ئايرىدە بولغان. مەن شائىر ئەمەس، رۇبائىيچىمۇ ئەمەس. شۇڭا، رۇبائىيچىلىقنىڭ شەكلەن تارىخىغا، تېماتىك پىكىرنىڭ تەقلىدى تەكرارلىنىشىغا نەزەر سالغىنىم يوق. مەن ئۆزۈمنى ۋە ئەينى زاماندىكى ئۆز قەلبىمدىكى خەلق روھىيىتىنى «كالتە غەزەل» شەكلىدە يازدىم. پىكىرنىڭ سۈيۈلدۈرۈلۈشى ياكى تەكرارلىنىشىنى كەچۈرۈشكە بولغاندا ئىدى، ھەر بىر رۇبائىيمنى غەزەل قىلغىلى بولاتتى. ئەمما بۇ رۇبائىيلار ئۈچۈن ئۆلۈمدىن ئىبارەت ئىدى. مەن ئۈچۈنمۇ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئۈچۈنمۇ تۇنجى بولغان «رۇبائىيات» توپلىمىم 1980 - يىللاردا رۇبائىي قىزغىنلىقى پەيدا قىلدى.

لىرىك نەسر تۈرىدىكى «سەۋدالىق تەئەججۇپنامىسى» 10 يىللىق (1966 ~ 1976) مالىمانچىلىق مۇھىتىدا يېزىلغان پارچە - پارچە

«سەۋدالىق خاتىرىلىرى» دىن توپلانغان. ئۇنىڭ بەزىلىرىنى جىددىي ئاڭلىغۇش، قاماش ۋە سوراق قىلىش مۇھىتىدا يوقىتىۋەتكەندىم. مەن «كاككۇكىنامە» دىكى 100 نەسەر ئارقىلىق ھۆرىيەتنى، «مارجاننامە» دىكى 100 نەسەر ئارقىلىق دېڭىز ئاستىغا تاشلانغان مارجانلارنى ئاسمان يۈزىگە چاچمىغۇچە ئۇپۇق يورۇمايدىغانلىقىنى، «سۇمۇرغىنامە» دىكى 100 نەسەر ئارقىلىق تارىخ ھېكمەتلىرىنى، «جاھاننامە» دىكى 100 نەسەر ئارقىلىق رېئاللىق ئىبرەتلىرىنى، «نىجادىيەنامە» دىكى 100 نەسەر ئارقىلىق ھايات يولىنى يىغىنچاقلىماقچى بولدۇم.

«قارلىق تاغ شەجەرىسى» ئۈچ قىسىملىق شېئىرىي رومان سۈپىتىدە يېشىم 30 غا يەتمەستە يېزىلغان، كېيىن ئىككى قىسمى ئېلان قىلىندى.

ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ياكى تارىخىغا ئائىت ھېچقانچە تەتقىقات قىلالىمىدىم. شېئىرىيەت ئېستېتىكىسى ھەققىدە يازغان قول يازمام يوقىلىپ كەتتى. «پوئېتىكا» نامىدا كىتاب پىلانلىغان ھەتتا مۇقەددىمىسىنى باشلىغان بولساممۇ، ئۇ شۇ يېتى قالدى. شېئىرىي تەسىراتلار بويىچە بىرقانچە ماقالە يازغىنىمنى ھېسابلىمىغاندا، ئاساسلىقى «ئومۇمىي ئېستېتىكا» بىلەن «قاتلاملىق ئېستېتىكا» ناملىق ئىككى كىتاب يازدىم. بۇ ئىككى كىتابتا، بولۇپمۇ «قاتلاملىق ئېستېتىكا» دا ئۆزۈمنىڭ قاتلام قارىشى، ئېستېتىكا سىستېمىنى بىرقەدەر روشەن بايان قىلدىم. ئۇ گۈزەللىك بىلەن ئېستېتىكىلىقنى ۋە ئېستېتىكا ئوبيېكتلىرىنىڭ كۆپ قاتلاملىقىنى ئاساس قىلغان.

شېئىرلىرىم ئۈستەل ئۈستىدە شائىرانە ئوبراز بىلەن يېزىلمىغان. ئۇ كوچىلاردا، ھارغىن ئەمگەكتىن كېيىن، ئەۋرەز يولىدىن چىقىپ ھاقارەت ئۆتكەندە، بىرەر خاتىرە ئورنىغا بېرىشتىن بۇرۇن، ماشىنىدا، ئويغىنىپ كەتكەندە يېزىلغان «سەرگەردان» شېئىرلار بولدى. مېنىڭ مۇھەببەت لىرىكىلىرىمنى

ئىشقى - مۇھەببەت نۇقتىسىدىن ئىزاھلىغۇچىلارغا قارىغاندا، ئۇنى رۇبائىيلار، غەزەللەر، لىرىك نەسرلەر ۋە روھنى پاكلاشتۇرغۇچى، كەلگۈسىگە ئىنتىلغۇچى تېمىدىكى ماقالىلىرىم ئىچىدە گەۋدىلەنگەن سىمانتىك پىكىر - ھېسسىيات بىلەن تەرىپلىگۈچىلەر مېنىڭ مۇددىئايمنى چۈشەنگەن بولۇشى مۇمكىن. مەن ھەر خىل ئەسىرىمگە، ھەر خىل تېمىدىكى قول يازماغا، ھەتتا ئۇنىڭدىكى بىر تال قىزىل رومال ياكى ئاق توپىغا بىر پۈتۈن روھىيەت دۇنيايىمىنىڭ قەترە ياكى زەررىلىرىنى سىڭدۈرۈشكە تىرىشتىم. بۇ ماڭا ئۆمەر ھەيياغا مەي، ئەلىشىر نەۋائىغا مۇغپەچە (مەي قۇيغۇچى بالا). - تەكلىپلىك (مۇھەررىردىن)، بابارەھىم مەشرەپكە ئىشقى ئىبارىلىرى قانداق مەجازىي ۋاسىتە بولسا، خۇددى شۇنداق مەجازىي ۋاسىتە ھەم تەمسىللىك ئۇسۇل ئىدى. ئابستىراكت غايىلەرنىڭ غەمكىن، ئەمما ئۈمىدۋار شەكلى مۇھەببەت لىرىكىلىرىدىن ھاۋالە سىمۋوللىرى تېپىشقا ھەمىشە موھتاج بولۇپ كەلگەن. شېئىرلىرىمدىن بىرەر سىمانتىك پىكىر مەرۋايىتىنى تېپىشنى ئىزدىگەن كىشى قارا لاياغا مىلىنىپ تۇرغان قۇلۇلە قېپىنى يېرىپ ئېچىشى مۇمكىن.

مەن شائىرلارنىڭ مۇتەپەككۈر بولۇشىنى ۋە بۇ ساھەگە قىزىققۇچىلارنىڭ كەمرەك بولۇشىنى، ئالىي ماقاملىق مەخسۇس شائىرلاردىن باشقىلىرىنىڭ پەلسەپە، قانۇن، ئىقتىساد، تەبىئىي پەنلەر، تېبابەت، ماشىنىسازلىق، تېخنىكا پەنلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشىنى ئاساسىي ئىقتىدار ۋە تۆھپىكارلىق ئورنىغا قويۇشىنى، رەڭلىك شار قويۇۋېتىش ۋە سالىۋت زەمبىرىكى ئېتىشىنى ئاساس قىلىۋالغان مەيخانا ئىشكىدىكى قىزىل كاستۇملۇق «خۇش كەلدى جانان» بولۇپ قالماستىن ئۈمىد قىلىمەن. مەن رىقابەت ياكى ھەسەت بىلەن ئەمەس، بەلكى خەلققە، خەلقنىڭ كۈچ - قۇدرىتى بولغان مەدەنىيەت قۇرۇلمىسىغا بولغان مەسئۇلىيەت بىلەن شائىر ۋە ئەدىبلەرنىڭ «ئاز ۋە ساز» بولۇشىنى

ئېغىزغا ئالدىم. چۈنكى ئالدىمىزدا بىزگە شېئىر مۇسابىقىسى دۈچ كېلىۋاتقىنى يوق!

6. «ئۈچ خەزىنە»

ئۈچ خەزىنە ئىپتىخار، مىڭ ھېكمەت ئۇندا چاقنار،
ئۇ ئۇنتۇلسا زىمىستان، ئۇ تېپىلسا نەۋ باھار.

«قۇتادغۇبىلىك» خەزىنىسى» ناملىق كىتابىم 1956 - يىلى ئىككى تىلدا ئېلان قىلىنغان «ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 11 - ئەسىردىكى ئىككى بۈيۈك ئالىمىنىڭ خاتىرىسى» دېگەن ماقالىم بىلەن باشلانغان ئىنتىلىش ۋە ئىزدىنىش ئاساسىدا يېزىلغان. بۇ ئارىلىقتا «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ئىلمىي قىممىتى»، «ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ يېتۈك قامۇسى — «قۇتادغۇبىلىك» (ياپونىيەدە ئېلان قىلىنغان) قاتارلىق يەتتە پارچە ماقالە ئېلان قىلىدىم ۋە باشقا كىتابلاردا بۇ ھەقتە توختالدىم. بۇ كىتابنى يېزىشقا بەش نەرسە تۈرتكە بولدى، ئۇلار: تۈركىيەلىك ئالىم رەشىد رەھىمىتى ئاراتنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» نى ئېچىلمىغان خەزىنە، دېيىشى؛ رۇس تۈركۈلۈگى بارتولدىنىڭ بۇ كىتابنى تۈۋەنلەشتۈرگەن سۆزلىرى؛ يۈسۈف خاس ھاجىپ قەبرىسىنىڭ قايتا ياسىلىپ يوپۇرغالغانلىقى؛ بۇ كىتاب تەتقىقاتىنىڭ شېئىرىي «يەشمە» نۇسخىسىنى ئاددىيلا ماقالە شەكلىدە تەكرار يېشىپ بېرىشنى قېلىپ قىلغان ئاسان يولغا كىرىپ قالغانلىقى؛ بۇ كىتابنىڭ مىللىي ۋە تىل تەۋەلىكى ھەققىدىكى تالاشلاردىن ئىبارەت. دەرۋەقە، بۇ كىلاسسىك «نوم» غا شەرھنامە كېرەك ئىدى. بۇ دەل ئەبەدىيلىك يوپۇق ھېسابلىناتتى. مەن «مەڭگۈ تاشلار»، «تۇرپان تېكىستلىرى»، «قاراخانىلار ھۆججەتلىرى» ئۈستىدە تەتقىق قىلىپ، «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ تىلى ۋە پىكرىنىڭ يىلتىزى ھەققىدە ئىزدەندىم. ئارستوتېل - فارابىي، فىرەدەۋسىي - كەيكىكاۋۇس

ئەسەرلىرىگە مۇراجىئەت قىلدىم. كىتابنى سىياسىي نۇقتىدىن ئىزاھلاشتىن ساقلىنىدىم. ئۇنى ئۆزۈپ ئالماي، بىر پۈتۈن ھالەتتە ئىزاھلاشقا ئۇرۇندۇم. نەتىجىدە تالىشىپ يۈرگەن تىل ۋە مەدەنىيەت «ئىرسىيىتى» ھەل بولدى. يۈسۈفنىڭ تىلى سىغىۋسەلى تۈتۈڭ تىلى بولۇپ چىقتى.

«غەربىي يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى» ناملىق كىتابىم شىنجاڭدىكى بۇددا دەۋرى سەنئەت خەزىنىسى ھەققىدىكى ئىزدىنىشلىرىم ئاساسىدا يېزىلدى. بۇ كىتابنى يېزىشقا تۆت نەرسە تۈرتكە بولغان، ئۇلار: بۇ خەزىنىلەرنىڭ سۇ ئامبىرى قۇرۇلۇشى، ئوغۇت توپلاش ۋە ۋاقىت ئېكەكلىرىدە بۇزۇلۇپ بېرىشى؛ سىتەين ۋە شاڭدا ئەپەندى قاتارلىقلارنىڭ تارىمدا ئەسلىدە مەدەنىيەت بولمىغان، تارىم مەدەنىيىتى ھىندىستان مەدەنىيىتى ئېشىنىدىلىرىدىن تەركىب تاپقان دېگەن قارىشى؛ بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنىڭ ئۆز زامانىدىكى بىرىنچى دەرىجىلىك بەدىئىي قىممىتى؛ خەلقنىڭ ئۇنتۇلۇش روھىيىتى. مەن بۇ خەزىنىنى ئىزاھلىغۇم كەلدى. ئىككى قېتىم قەلەم ئېلىپ تاشلاپ قويدۇم. بۇددىزمىنى تەتقىق قىلىش، ئەنگلىيە، گېرمانىيە، ياپونىيە، رۇسىيەگە ئېلىپ كېتىلگەن تاشكېمىر جاۋاھىراتلىرىنىڭ رەڭلىك فوتو سۈرەتلىرىنى ئالدۇرۇش ئارقىلىق ئاندىن كىتابنى راۋان يېزىشقا كىرىشتىم ۋە ئۇنىڭ خەنزۇچىسىنىمۇ ھازىرلىدىم. بۇنداق يۇقىرى مالىيە - مەدەنىيەت فوندى ئاساسىدا يارىتىلغان ئۇلۇغ خەزىنىنىڭ بىر مۇختەسەر ئۆرنەك كىتاب شەكلىدە بولسىمۇ «ئۆلمەسلىك» سۈپىدە چۈمۈلدۈرۈلۈشىنى ۋە ئەبەدىيلىك مۇمىياسى ھالىتىدە ساقلىنىشىنى قانداق قىزغىنلىق بىلەن ئىزدەندىم - ھە! بىر مۇسۇلماننىڭ بۇددىزم تەتقىقاتىدا قانچە - قانچە كىتاب كۆرۈشى، قانچە - قانچە بۇددا ئىبادەتخانىسىنى زىيارەت قىلىشى، قانچە - قانچە ئېكون (بۇت) بىلەن تونۇشۇپ چىقىشىغا توغرا كېلەتتى.

«ئۇيغۇر مۇقام خەزىنىسى» ئىككى ئايدىلا يېزىلدى. بۇ كىتابنى مەن دوختۇرخانىدا تاماملىدىم. ئەمما بۇ 1970 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا باشلانغان تەتقىقات، زىيارەت ئاساسىدا، ئىككى كىتاب، مۇقامغا ئائىت 16 پارچە تەتقىقات ماقالىسى ئاساسىدا مەيدانغا كەلدى. «ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقام ھەققىدە»، «شىنجاڭنىڭ تاڭ دەۋرىدىكى ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى» دېگەن ئىككى كىتابىم 1980 - يىلى نەشر قىلىنىپ تارقىتىلدى. ئۇنىڭ بىرىنچىسى ئىككى تىلدا تۆت قېتىم نەشر قىلىندى، خەلقئارا كۆرگەزمىگە قويۇلدى، ياپونىيە دۆلەت كۈتۈپخانىسىغا ساقلاشقا ئېلىندى. ئارىدىكى 13 يىل ئىچىدە «ئۇيغۇر مۇقاملىرىنىڭ مەنبە ئېقىنلىرى»، «كۈسەن مەدەنىيىتى ۋە ئۇسسۇل سەنئىتى»، «ئۇيغۇر ئۇسسۇللىرىنىڭ تارىخىي تەسۋىرىي ئۇچۇرلىرى» قاتارلىق تەتقىقات ماقالىلىرىمنى ئېلان قىلدىم. نېمە ئۈچۈندۇر ھەر قېتىم مۇقام ھەققىدىكى چۈشەنچەم خۇددى كۈلۈمبۇدىن ئىلگىرىكى سەيياھلارنىڭ زېمىن ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرىچىلىكلا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ قالدىم. ھېلىمۇ بۇ زېمىن تىلىسىمدەك، ئۇشبۇ كاتتا خەزىنە يورۇتۇلۇپ پۈتكىنى يوق.

ئۇيغۇر مەدەنىيەت سىستېمىلىرىدا يۇقىرىدىكى ئۈچ خەزىنە ئالەمشۇمۇل تەسىر ۋە ھۆرمەت قوزغىغان ئۇلۇغ مەدەنىيەت ئەلئېھرامى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ مۇقەددەس ئابىدىمىز!

7. كۆمۈلگەن ئىز، ئۈزۈۋېتىلگەن زەنجىر

كۆكتىن ئىزدىگەننى يەردىن تاپ،
سىرتتىن ئىزدىگەننى ئەردىن.

— قومۇل خەلق ماقالى

مەن ئەسلىدە كىچىكىمدىن ھەر خىل كىچىك، ئوماق ھايۋان بالىلىرىغا ئامراقلىقىم تۈپەيلىدىنمىكىن، بيولوگىيە - خىمىيە

فاكولتېتىغا ئوقۇشقا كىرگەندىم. تەپەككۇر تۇرمۇشى مېنى ئىنسان ۋە گۈزەللىك تېمىسى بويىچە ئىزدىنىشكە باشلاپ كەلدى. كۆزۈمگە كۆرۈنگىنى ئالىملىق ئۇنۋانى ئەمەس، كۆمۈلگەن ۋە ئۈزۈپ - پارچىلاپ ئىزاھلانغان مەركىزىي ئاسىيا قەدىمكى ئىنسان تۈركۈمى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيەت گۈزەللىكى بولدى. يەرلىك كىتابلاردا، ھەتتا نەۋائىي ھەزرەتلىرى بىلەن مىرزا ھەيدەر كىتابلاردا يىراق تارىخ ئۇنتۇلغان، ئۇنىڭ ئورنىغا نوھ بىلەن ياپەس، چىڭگىز بىلەن تۇغلۇق تېمۇرخان مۇقەددىمە قىلىنغان بولسا، ئۆزگە يېزىقتىكى كىتابلاردا پەقەت «شاھنامە» رىۋايەتلىرى بىلەن خانلىق سالنامىلىرى كۆكلەرگە كۆتۈرۈلگەندى. مەنمۇ تەييار داپقا پېرىخونلۇق قىلىشنى خالىمىدىم. چۈنكى كىشى پەيتۇن بىلەن زەيتۇن ئوتۇغات كىيىپ كېتىش ئۈچۈن بۇ قىسقا «رابات»قا كەلمىگەن.

مەركىزىي ئاسىيا — ئاسىيا — ياۋروپا تۇتاش قۇرۇقلۇقىدا ئىپتىدائىي مېتال مەدەنىيىتى ۋە «ئات مەدەنىيىتى» ئەڭ دەسلەپ باشلانغان ۋە تارىختا خەلقلەر تۇنجى ئالاقە قىزغىنلىقىنى ئاچقان خاسىيەتلىك زېمىن ئىدى. ئۇنىڭسىز ئات بىلەن زەپەر قۇچقان ئىمپېراتورلار ۋە ناتونۇش خەلقلەر زېمىنلىرىنى تۇتاشتۇرغان قەدىمكى قاتناشنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ.

نۇقتىنى بىلىش ئۈچۈن چەمبەردىن خەۋەردار بولۇش لازىم. بۇ ماكان تۇتاشلىقى چۈشەنچىسى. ھازىرنى ۋە كەلگۈسىنى بىلىش ئۈچۈن ئۆتمۈشنى روشەنلەشتۈرۈش كېرەك. بۇ زامان ئىزچىللىقى ئوقۇمى. راستىنى ئېيتقاندا، دۇنيادا ھەقىقىي مەنىدىكى «ئۆلگەن مىللەت» ۋە «يوقالغان مەدەنىيەت» بولغان ئەمەس. مەن مەركىزىي ئاسىيا مەدەنىيىتىنى ئىزدەش جەريانىدا «فارىبى ۋە ئۇنىڭ پەلسەپە سىستېمىسى»، «قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيا» (قەدىمكى تۇران تارىخى)، «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى» قاتارلىق كىتابلارم بىلەن بىر قاتار ئىلمىي رىسالە - ماقالىمىنى مەركىزىي ئاسىيا مەدەنىيەت تارىخى تەتقىقاتى بويىچە يېزىپ چىقتىم. بۇ ماقالىلەر: «ئوتتۇرا

ئاسىيادا ئېللىنيزم مەدەنىيىتى»، «ئوتتۇرا ئاسىيادا قۇياش ئىلاھىيەتچىلىكى»، «ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقىنىڭ تۆت زات قارىشى»، «نورۇز بايرىمى ۋە مەدەنىيەتشۇناسلىقى مەسىلىلىرى»، «سىكتاي - ئۇيغۇر كىيىم مەدەنىيىتىدىكى ئەنئەنىۋى ئىزچىللىق»، «سىكتاي مېتال ھۈنەر - سەنئىتى»، «ئۇيغۇر ئەجدادلىرىدا مەي مەدەنىيىتى»، «يىپەك يولىنىڭ ئىقتىسادىي قىممىتى»، «مانىزم تەسۋىرىي سەنئىتى ۋە تۇرپاندىن تېپىلغان مانىزم يادىكارلىقلىرى»، «غەربىي يۇرت تىياتىر سەنئىتىنىڭ مەنبەلىرى»، «ئۇيغۇر تېبابەتچىلىكىنىڭ تارىخىي تەسۋىرى»، «ئۇيغۇر ئىسلام مەدەنىيىتى»، جۈملىدىن «يىپەك يولى» مۇتەپەككۇرلىرىدىن فىردەۋسىي، ئىبن سىنا، ھافىز شىرازىي، خوجا باھاۋىددىن نەقىشبەندى، ئەمىر خىسراۋ دېھلەۋىي، ئەھمەد يەسەۋىي قاتارلىق بۈيۈك سىپىمالار ھەققىدە خاس باھا ۋە قاراشقا ئىگە ماقالىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. مەنسۇر ھەللاجى ھەققىدىكى ماقالەم شۇ خىل خاس مەنىدىكى ماقالىلەردىن ئىدى.

مەن تولاراق مەركىزىي ئاسىيانىڭ مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى، مانىزم ۋە بۇددىزم دەۋرىدىكى، ئىسلام مەدەنىيەت ئويغىنىشى دەۋرىدىكى مەدەنىيەت تارىخىغا قىزىقتىم. بۇ بىر مەدەنىيەت چەمبىرىكى (سابىق) سوۋېتلەر ئىتتىپاقى دەۋرىدە ئېتىباردىن چەتتە قالدۇرۇلدى. «غەرب مەركەزچىلىكى» نەزەرىيەچىلىرى ئۇنى گىربەك - ئىران - ھىندىستان مەدەنىيىتىنىڭ ساقىندىلىرىغا باغلاپ ئىزاھلاشتى. يەرلىك تەتقىقاتچىلار پەقەت ئۇيغۇر يېزىقىدىكى تېكىستلەر ۋە تۈركىي لۇغەتلەرنىلا ئۆلچەم قىلىۋالدى. مەن تولىمۇ يىراق بۇ مەدەنىيەتنى ئېچىش ئۈچۈن بىر چاغلاردا تېخىمۇ كۆپ كىتاب يېزىشنى ئويلىغانىدىم. ئۇنىڭ بىر قىسمى «مەركىزىي ئاسىيانىڭ ئىدىئولوگىيەلىك مەدەنىيەت تارىخى»، «تارىختىكى ئۇيغۇر خانلىقلىرى تەزكىرىسى»، «يەكەن سەئىدىيە خانلىقى تارىخى»، «شىنجاڭ سەنئەت تارىخى» قاتارلىقلار ئىدى.

يېشىمدا، 53 يېشىمدا، 59 يېشىمدا بىر قۇر قايتا ئىشلەندى.

«فارابی ۋە ئۇنىڭ پەلسەپە سىستېمىسى» نى يېزىش ئۈچۈن بېيجىڭغا ئىككى قېتىم، تاشكەنتكە بىر قېتىم باردىم، ھەتتا ئوتتۇرا زىيارەت قىلدىم. بۇ كىتابىمنىڭ يېزىمى، بەلكى تېخىمۇ كۆپ قىسمى مۇھەررىر تەرىپىدىن «ئىچىدىن قىرىش» ئۇسۇلى بىلەن قىرقىپ تاشلاندى. ئۇلار كىتاب باھاسىنى ئەرزىلىتىش ئۈچۈن بەت ساننى قاتتىق چەكلەپ، كىتابنى بېسىپ يېتىۋالغانىدى. بەزى ئەدەب - پېشقەدەملەرنىڭ بۇ كىتابنىڭ «زەھەر» تارقىتىدىغانلىقى توغرىسىدىكى ئالاھىدە ئاگاھلاندۇرۇشى تۈپەيلى، بۇ كىتابنىڭ سىگنالى بىر يىل بېسىپ قويۇلۇپ، ئاخىر مەخسۇس سىنزور قوشۇلغاندىن كېيىن باسمىغا بېرىلدى. مېنىڭ «ئىككى ئاقباشنى يازىپ، چۈشتى ئاق بۇ باشمە» دېگەن شېئىرىم فارابی ۋە يۈسۈف خاس ھاجىپ تەتقىقاتىغا قارىتىلغانىدى. بۇ كىتاب ھەققىدە ئۆزبېكىستاندىكى دۆلەتلىك ژۇرنال - «ئۆزبېكىستاندا ئىجتىمائىي پەنلەر» نىڭ 1992 - يىللىق 5 - ، 6 - سانلىرىدا ئابدۇلھەق ئابدۇرەسۇل ئوغلى مەخسۇس ماقالە ئېلان قىلىپ يۇقىرى باھا بەردى. مەن فارابی ئىدىيەلىرىنى بىر - بىرىگە ئۈگە - ئۈگىلىرى كىرىشىدىغان، بىر يىلتىزدىن شاخلىنىدىغان سىستېما ھالىتىگە كىرگۈزۈپ، ئۇنىڭ ئىسھامىسىنى سىزىپ تامغا چاپلاپ قويۇپ يازدىم. قولغا چىققاننىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئىدىيەسى بولۇشى مۇمكىن، بىراق چېچىلاڭغۇ ئىدىيەلەرنىڭ سىستېما يىلتىزلىرىنى ئېنىقلاش باشقا ئىلمىي ئەمگەك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە غەربىي ئاسىيادا روھانىيەتكە، خىرىستىيان ئەللىرى بىلەن (سابىق) سوۋېتلەر ئىتتىپاقىدا ماددىي ئىجتىمائىيلىققا مايىل قىلىپ ئىزاھلانغان بۇ ئۇلۇغ زاتنى ھالال خاراكتېرلەشمۇ مەسىلە ئىدى. جۇڭگو ۋە ئۇيغۇرلاردا تۇنجى بولغان تەتقىقات بۇ تېمىنىڭ

خاتىمىسى بولماي، مۇقەددىمىسى، ئەلۋەتتە. مېنى خۇشال قىلىدىغىنى، فارابىي شېئىرلىرىنىڭ مەن ئىشلىگەن ئارزۇ تەرجىمە شەكلى. بۇ شېئىرلارمۇ خۇددى تاڭ دەۋرىدىكى غەربىي يۇرتقا خەنزۇچىگە ئائىت شېئىرلارنىڭ تەرجىمە نۇسخىسىدەك جامائەتچىلىك ياقىتۇرۇپ مىسال قىلىدىغان شېئىرىي يادىكارلىق بولۇپ قالدى.

«ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى» ناملىق كىتابىم ئەسلىدە «ئوتتۇرا ئاسىيا پەلسەپىسىنىڭ تارىخىي ئۆچپىرىكى» دېگەن نامدا يېزىلغان. بۇ كىتابقىچە مەن ئۇيغۇر ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا پەلسەپە - ئىدىيە تارىخىنىڭ يىراق مەنبەلىرىدىن تاكى يېقىنقى زامان نامايەندىلىرىگىچە بىر قاتار ماقالىلەرنى ئېلان قىلدىم. مەقسىتىم ئوقۇل ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى پەلسەپە تارىخى تەتقىقاتىنى ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى دەۋرگە بىر قەدەم، ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ئىپتىدائىي ئالەم ۋە كىشىلىك قاراشلىرىغا يەنە بىر قەدەم ئىلگىرى سۈرۈش ئىدى. بۇ خىل پەلسەپە تارىخى تەتقىقاتى ئۇزاق چەكلەندى. ئۆزبېكىستاندا ئىككىنچى جاھان ئۇرۇشىدىن كېيىن خەلقئارا مۇتەپەككۇرلار ئەلخارەزمىي، ئەبۇنەسىر فارابىي، بىرۈنىي، ئىبن سىنانى خاتىرىلەش مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ ھەقتىكى تەتقىقات 2 - رەتتىكى پەلسەپە تارىخى كاتېگورىيەسى سالاھىيىتىدە باشلاندى، بۇ ئىشتا ئاكادېمىك ئىبراھىم مۆمىنۇۋىچ «ئىزچى» - يول ئاچقۇچى ئىدى. خەيرۇللايېف مۇزەپپەر مۇھىددىن ئوغلى، ئېرىسوف قاتارلىقلار ئۇنىڭ ئىزىدىن ماڭدى. بۇ بىر پەن تارىمىقىنى ئېچىش ئۈچۈن 1956 - يىلى «ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 11 - ئەسىردىكى ئىككى بۈيۈك ئالىمنىڭ خاتىرىسى» ناملىق ماقالىنى يېزىشىم بىلەن «ئوڭچى» قالپىقىدا 20 يىل سىياسىي ھوقۇقتىن مەھرۇم، زۇلۇم كۆرۈشكە مەنزۇر بولدۇم.

«فارابىي پەلسەپە سىستېمىسىنىڭ تارىخىي قىممىتى»، «كۇماراجىۋانىڭ پەلسەپە ئىدىيەسى»، «ئەلىشىر نەۋائىنىڭ پەلسەپە قاراشلىرى»، «پەلسەپىنى ئىسلاھ قىلىش تېزىسلىرى»،

«قۇتادغۇبىلىك» نىڭ تەبىئەت پەلسەپىسى ئىدىيەسى»، «كۈسەن رەسساملىرىدىكى ئېستېتىك ئاڭ توغرىسىدا» قاتارلىق ماقالىلەرنى ئېلان قىلغىنىدىن كېيىن، «ئۆزبېكىستاندا ئىجتىمائىي پەنلەر» ژۇرنىلىنىڭ 1992 - يىللىق 3 - ، 4 - سانىغا ئا. خ. خوجايېفنىڭ «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىدە ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت تارىخىنى ئۆگىنىش ھەققىدە» دېگەن ماقالىسى ئېلان قىلىندى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا تەپەككۈر تارىخى تەتقىقاتىدىكى ئەمگەكلىرىم باھالاندى.

مەن «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخى» نى يېزىشنى تاللىدىم. چۈنكى، بۇ ھەربىر ئوقۇش يۇرتىدا دائىم يېزىپ، يېڭىلاپ تۇرىدىغان دائىمىي دەرسلىك قۇرۇلۇشى ئىدى. «جۇڭگو گاز سانلىق مىللەتلەر پەلسەپە تارىخى» نىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى بولدۇم ۋە خەنزۇچە يېزىلغان بۇ كىتابنىڭ ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى قىسمىنى يېزىپ چىقتىم. «شىنجاڭ پەلسەپە تارىخى» ناملىق كىتابنىڭ ئۇيغۇر، ئۆزبېك، قىرغىز قىسمىنى يېزىپ چىقتىم. قىرغىز پەلسەپە تارىخىنى يېزىشتىن شۇنچە باش تارتساممۇ بولمىدى. بۇ ساھەگە مېنىڭ قول تەگكۈزۈشۈم ئەڭ نامۇناسىپ ئىش ئىدى.

مېنىڭ پەلسەپە تارىخىدىكى پىكىرلىرىمنىڭ ھەمىشە بىر قاتىل ھالەتتە تۇرمىغانلىقىدىن پەخىرلىنىمەن. بۇ جەھەتتىكى قاراشلىرىمنى ئىلمىي - ئەدەبىي ئەسەرلىرىم بىلەن «ئارىفنامە»دىن كۆرۈش مۇمكىن.

8. بىر مىللەت ئۈچۈن بىرىنچى زۆرۈرىيەت روھىنى پاكالاشتۇرۇش بىناكارلىقىدۇر

ئىزىڭىدىن تىكەن ئۈنسە، ئەۋلادىڭىنىڭ پۇتىغا سانجىلار.
— قومۇل خەلق ماقالى

مىللەت ئۈچۈن مەيلى ئۇ قايسى ئېتنىك تۈركۈم بولسۇن، تارىخ سەھىپىسى ۋە دۇنيا سەھنىسىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشتا

زۆرۈر شەرتلەر ناھايىتى نۇرغۇن بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىرىنچىسى ۋە ھەممە ۋاقىت بېسىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىكى ئۇنىڭ روھىيەت قۇرۇلمىسىدۇر. مىللەت تەشكىلى ئۆزىنىڭ ئىپتىدائىي دەۋرلىرىدىلا دىنىي ئېتىقاد، مۇراسىم - ئادەت، ئالەم ۋە كىشىلىك قاراشلىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ روھىيەت رېتىمىنى تۈزىدۇ. مىللەت ئۈچۈن ئۇنىڭ يۇقىرى كامالەتكە قەدەم قويۇشى بۇنداق بىناكارلىقنى تەقەززا قىلىپلا قالماستىن، ئۇنىڭ ھەتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى، ئۆز ئىقتىدارىنى جارى قىلىشى ئۈچۈنمۇ بۇنداق روھىيەت قۇرۇلۇشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. روھىيەت بىناكارلىقىنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ مال - دۇنيا تاپاۋىتىگە بېرىلگەن يۇرتنىڭ تەقدىرى ۋىزىۋى يانار تېغى ئاستىدا قالغان ئالتۇن سودىسى شەھىرى - پومپېينىڭ تەقدىرىدىنمۇ پاجىئەلىك بولۇشىنى قەتئىي ھۆكۈم قىلىش مۇمكىن. ئىبن سىنا توغرا ئېيتقان: كېسەل ئېغىزدىن كىرىدۇ. بىزمۇ كېسىپ ئېيتىمىز: پاجىئە ئاچ كۆزلۈكتىن ئاپىرىدە بولىدۇ. بېيىشقا روھىيەتنى قۇربان قىلىشنى بەدەل قىلىۋاتقان خەلق بىلەن قۇربىتى يەتكۈچە ئۆزىنىڭ روھىيەت قۇرۇلمىسىنى پاكلاشتۇرۇۋاتقان خەلقنىڭ ئالدىدا نېمە تۇرۇۋاتقانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن ئەمەس.

مەن ھازىرقى زامان پەن - تېخنىكىسى، ئىقتىسادى ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك ئىدىيەلىرى تۈرتكىسىدە ئۇيغۇر زېمىنىنىڭ بېكىنىمىچىلىكتىن قۇتۇلۇپ، دۇنياغا يۈزلىنىش مۇقەررەرلىكىنى ھېس قىلغانىدىم. مېنىڭچە مۇشۇ ئەسرنىڭ ئاخىرقى مۇچىلى ئويغىتىش يىللىرى بولۇش كېرەك ئىدى.

شېئىرلىرىمدا يېڭى ئەسىرگە كېتىۋاتقان چاغدا كەلگۈسىگە تەلپۈنۈش، ئىنتىزارلىق روھىيىتى ئىپادىلەندى. بىر قاتار ماقالىلەر يازدىم: «تارىخى قايتا ئويلىنىش»، «خەلقنى ئوبرازلىق تەپەككۈر ۋاسىتىسىدە ئىپادىلەش»، «روھنى ساغلاملاشتۇرۇش - مىللەتنى گۈللەندۈرۈشنىڭ مۇقەددىمىسى»، «ھەسەتخورلۇق

ھەققىدە ھەسرەتلىك خىياللار»، «مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى ۋە سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت ئۈچ بۇرجىكى»، «ھازىرقى زامان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى پاجىئەلىك زىددىيەت»، «كەلگۈسى بۇ يەردىن باشلىنىدۇ»، «يىپەك يولىدىكى توققۇز ھېكمەت»، «ئارىفنامە»، «يىپەك يولىنىڭ قايتا ئېچىلىشى ۋە تۈگىتىلىشى روھى»، «يىپەك يولىنىڭ ئىقتىسادىي قىممىتى»، «ئائىلە مەدەنىيىتى» تېمىسىدىكى بىر قاتار ماقالە - كىتابلار ئەنە شۇنداق مەيدانغا چىقتى.

بۇ ماقالە - كىتابلار يۇقىرى قاتلام زىيالىيلار ئىچىدە قىزغىن ھېسداشلىق قوزغىغاندىن باشقا، بىر قاتار ئېتىرازلارنى پەيدا قىلدى. بەزى ئاق كۆڭۈل ۋە مىللەتنى ھېسسىي مۇھەببەت بىلەن سۆيىدىغان كىشىلەر مىللەتتىكى ئىللەتنى سۆكۈشنى «مىللەتنى سۆككەنلىك»، «مىللەت ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرگەنلىك» دەپ قاراشتى. بەزى تارىخچىلار ئۇيغۇر روھىيىتى قۇرۇلۇشى بىلەن كەلگۈسى تارىخنى كۈتۈۋېلىش چۇقانلىرىغا قارىتا «كەلگۈسى بىزنىڭ ئىشىمىز ئەمەس، يەنىلا تارىخ تەتقىقاتى ماقالىلىرىنى كۆپرەك يېزىڭ» دېيىشتى. بەزى ئەدەبىيلىرىمىز مېنى: «بىر ئەسىردىن كېيىنمۇ تەقەززا قىلىنمايدىغان نەرسىنى سۆزلىگەن خىيالپەرەس» دېسە، بەزىلىرى: «مەرپەتچىلەرنىڭ پاجىئەلىك تەقدىرىنى چىلاۋاتامسىز؟» دېيىشتى. بۇلاردىن باشقا، گېزىت مۇھەررىرلىرىدىن ماقالىلىرىمنى خالىغانچە سولغا بۇرايدىغان جۈملىلەر بىلەن تەھرىرلەپ ئېلان قىلغان كىشىلەرمۇ چىقىشتى. شۇنداق قىلىپ، مەن بىر مەزگىل غەلىتە ئادەم، يات ئىنسان بولغاندەك بولدۇم.

ئەمما، ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىۋاتقان زامان دەرھال تېخىمۇ كۆپ كىشىگە مىللەتنى ئەقىل بىلەن سۆيۈشنى ئۆگەتتى. مەدەنىيەتكە قارشى پىسخىكا - روھىي ئىللەت بىلەن رەشك - ھەسەت بىر - بىرى بىلەن قاتتىق بىرلەشكەندە ئويغاتقۇچىنى

چۈشەنمەسلىك، تىل - ھاقارەت، بۇرمىلىنىش ۋە تەنھالىق ئازابىنى چېكىدىغانلىقىنى بىۋاسىتە كۆزەتتىم. كۆپ ئويلىدىم: بىر مىللەت ئومۇمىي ئويغىنىش دەۋرىدە بىر كۈن كېچىكىپ ئويغانسا، بىر يىل ئارقىدا قېلىشى تەبىئىي! بىر مىللەت ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر خورسىندى ئىللەت ئۇنىڭ جاسارەتسىزلىكى، ساختا ئىپتىخار ۋە بىكار تەلەپلىكى! تارىخنىڭ ئەڭ ئېغىر جازاسى ئۆلۈم ئەمەس، بەلكى مەڭگۈلۈك لەنەت تاختىسىغا مىخلىنىشتىن ئىبارەت! ئارقى - ئويغانغان ئىنساننىڭ خىزمىتى ئويغىتىشتىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ئەندىشە قىلىدىغىنى ئۆز پاجىئەسى ئەمەس، بەلكى مىللەتنىڭ ئومۇمىي تارىخىي پاجىئەسى!

9. يېڭى نەزەرىيەۋى يەكۈنلەر

باغدىن مېۋە ئۈزگىنىڭدە يېڭى كۆچەت قويۇپ بار،
كۆچۈرۈپ، يادلاش بىلەن ئەقىل تاپماس ئېتىبار.

مەن بىر نوپۇزلۇق ئېتىقاد ۋە غايىنىڭ يوقلۇقىنى نۆۋەتتە ئالەمشۇمۇل پاجىئە دېيىش بىلەن بىللە، بۇنى «چەكسىز پىكىر ئەركىنلىكى» دەپمۇ قارايمەن. بۇ مەنىدىكى غايىسىزلىك مايىللىقى بولماي، بەلكى كامالەتلىك غايىنى ئىزدەش قىزغىنلىقىدىن ئىبارەت. مەن كىتاب - ماقالىلىرىم ئارقىلىق بىر قاتار يېڭى تەپەككۇر تۈزۈلمىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. ئۇنىڭ مۇھىملىرىنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

1. «قاتلام نەزەرىيەسى» مېتودولوگىيەسى. بۇ تەبىئەت، جەمئىيەت، روھىيەت ھادىسىلىرى تۈزۈلمە ۋە جەريان، ماكان ۋە زامان جەھەتتە ئەسلىدىكى ئونتۇلوگىيەلىك (ئەسلىي زاتلىق) قاتلاملىققا ئىگە. ئۇنى بىلىش ۋە ئىزاھلاش ئۈسۈلىمى گېنوسىيولوگىيەلىك (بىلىش نەزەرىيەسى) جەھەتتىنمۇ قاتلام

مېتودولوگىيەسى پىرىنسىپىنى قورال قىلىشى لازىم، دېگەن قاراشقا مەركەزلەشكەن.

2. «ئۆز ئۆچۈرى ئارقىلىق تارىخ تەتقىق قىلىش» ئۇسۇلى. بۇ تارىخ يازغۇچىنىڭ كونكرېت تاشقى بېسىم ۋە ئىچكى خاھىشچانلىق ئاساسىدا يېزىق بىلەن يېزىشىدىن ئىبارەت يېزىقنى ئۆچۈر قىلىش ئەنئەنىسىگە قارشى قويۇلغان يېڭىچە ئۇسۇل. بۇ ئۇسۇل بويىچە، تارىخنىڭ ئۆز ئۆچۈر سىستېمىسى ساقلانغان بولۇپ، ئۇ ھەقىقىي تارىختىن ئىبارەت. بۇ مۇھىمى ماددىي بۇيۇم، يېزىق - ۋەسىقىلەرنى ئاساس قىلىپ تارىخ بايان قىلىش ئۇسۇلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق بولمىغاندا تارىخ ھەر خىل يېزىلىپ، ئەسلىي ئۆز ئۆچۈرى چەتتە قالغان بولىدۇ. بۇ سىماچىيەن، ھېرىدوتتىن باشلانغان ئۇسۇلدىن كۆپ چىنىلىق، ئىلغارلىققا ئىگە. بۇ ئۆچۈر مەنبەلىرىنى ئاساس، يېزىقنى قوشۇمچە قىلغان يېڭى تارىخ تەتقىقات ئۇسۇلىدۇر.

3. «تارىخنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈشى» قارشى. ھەرقانداق تارىخ پۈتۈنلەي ئۆتمۈشكە ئايلانمايدۇ، ئۇنىڭ بىر قىسمى ئىنسانىيەت تەجرىبە - ساۋاقلرى شەكلىدە مەڭگۈ ساقلىنىدۇ، يېڭى قاتلامنىڭ ئۆلىنى تۈزىدۇ، ماھىيەت ۋە ئۇسلۇبتا يىراق جايلارغىمۇ كېڭىيىپ ساقلىنىدۇ. بۇ تارىخنىڭ جېنى، بىلىش جۇغلانمىسى، مەدەنىيەتنىڭ ھەقىقىي فوندىدىن ئىبارەت.

4. «قىسمەنلىكتە ئومۇملۇقنىڭ كۆرۈنۈشى» قارشى. بۇ ھەربىر مىللىي مەدەنىيەت دېتالىدا، مىللىي فولكلور مەدەنىيەتنىڭ شاخچىلىرى، تارماقلىرى، ھۈجەيرىلىرىدە ئۆزىگە خاس قىسمەنلىكتىن تاشقىرى پۈتكۈل مىللىي مەدەنىيەت - سەنئەت ۋە مىللىي پىسخىكىلىق ئومۇمىي ئالامەتنىڭ گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدىغانلىقىغا قارىتىلغان قاراش.

5. «مىللىي مەدەنىيەت ئىرسىيىتى» قارشى. بۇ مىللىي مەدەنىيەتنىڭ قەدىمكى گەۋدىسى، ھەرقايسى تارىخىي شەكلى

(فورماتسىيەسى) ۋە ھازىرقى ھالىتىدە ئىزچىل يوسۇندا ئۇنىڭ ئېتنوگېنېزىسى، گېنېئولوگىيەلىك (پەيدا بولۇش ئىلمى) ئۇرۇقى، تىپى، ئالاھىدىلىكى ساقلانغان ۋە داۋاملاشقان بولىدۇ، دېگەن پىكىرگە ئاساسلانغان قاراش.

7. «ئىنسانىيەت مەدەنىيەتشۇناسلىقىنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى» قارىشى. بۇ ھەرقايسى خەلقلەر تارىخىنى مۇتلەق ياكى پەۋقۇلئاددە يوسۇندا پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخىدىن ئۈزۈۋېلىپ، خەلقئارا ئىلغار پىكىر ئېقىمى ۋە مەدەنىيەت ھادىسىلىرىگە ئۆز ئالاھىدىلىكى باھاسىدا چەكلىمە قويۇشنىڭ توغرا ئەمەسلىكى ھەققىدىكى يېڭىچە قاراش. ئۇ ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ماھىيىتى مەدەنىيەت تارىخى ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭدىكى ئالاھىدىلىك ۋە ناتەكشىلىكنىڭ بىردەكلىككە زىت ئەمەسلىكىنى تەۋسىيە قىلىدۇ.

8. «مىللىي مەدەنىيەتنىڭ قاتلاملىق - سېنكرىتىك تەرەققىي قىلىش قانۇنىيىتى» قارىشى. بۇ مىللىي مەدەنىيەتنىڭ باشقا مەدەنىيەتلەرنىڭ تەسىرىسىز ئۆز ئاساسىدا راۋاجلىنىش نەزەرىيەسى — «تەدرىجىي راۋاجلىنىش نەزەرىيەسى» بىلەن، ئۇنىڭ ئەكسى بولغان، مىللىي مەدەنىيەتلەرنىڭ دۇنياۋى مەدەنىيەت مەركىزىدىن «تەبئىي مىللەتلەر»گە تارقىلىشى ئاساسىدا راۋاجلىنىش نەزەرىيەسى — «دېففوزىيە نەزەرىيەسى»گە ئوخشىمايدىغان مەدەنىيەت تەرەققىياتى ھەققىدىكى يېڭى قانۇنىيەت — قاتلاملىق - سېنكرىتىك راۋاجلىنىش قارىشىدىن ئىبارەت. بۇ قاراش بىر مىللەتنىڭ ئۆز مىللىتى ئىجادىيىتىدىن چوڭ بولىدۇ؛ ئۇ ئۆزىنىڭ مىللىي مەدەنىيىتى ئاساسىدا باشقا مەدەنىيەتنىڭ ئۆزىگە لازىملىق تەسىرىنى چەكلىپ، بويسۇندۇرۇپ، ئۆزگەرتىپ قوبۇل قىلىدۇ؛ بۇنداق راۋاجلىنىش ۋە سېنكرىتىك (قوشۇلما) ھالەت ئارقىلىق يېڭى مەدەنىيەت ۋە ئۆسلۈپ يارىتىش جەريانى تارىخىي قاتلام بويىچە داۋام قىلىدۇ، دېگەن تېزىسقا ئاساسلانغان بولۇپ، ئالدىنقى ئىككى نەزەرىيەدىن ئىلمىي ۋە ئەۋزەللىككە ئىگە.

9. «ئىككى مەدەنىيەت ۋە بەش مەدەنىيەت تىپى» قارىشى. چەكسىز، رەڭگارەڭ مەدەنىيەتلەرنى «يەرلىك مەدەنىيەت» ۋە «خەلقئارا (دۇنياغا يۈزلەنگەن) مەدەنىيەت» دەپ تۈرگە ئاجرىتىش بىلەن، بەش مەدەنىيەت تىپىنى دۇنياغا يۈزلەنگەن كىلاسسىك مەدەنىيەت تىپى دەپ ئاجراتقان قاراش. بۇلار: «گرېك - رىم مەدەنىيەت تىپى»، «كۈسەن - كوشان مەدەنىيەت تىپى»، «سۈي - تاڭ مەدەنىيەت تىپى»، «ئەرەب يېزىقى مەدەنىيەت تىپى»، «گەدەبىي ئويغىنىشتىن كېيىنكى زامان مەدەنىيەت تىپى» دىن ئىبارەت.

10. «شەرق مەدەنىيەت ئويغىنىشىنىڭ ئۈچ باسقۇچى» دەپ ئوتتۇرىغا قويۇش. بۇ ئىسلام خەلىپىلىكىدە 11 ~ 12 - ئەسىردىكى مەدەنىيەت دولقۇنى ھادىسىسى (بۇ ئېتىراپ قىلىنغان قاراش) نى ئۈچ باسقۇچقا ئاجراتقان، يۈسۈف خاس ھاجىپ، مەھمۇد كاشغەرىينى ئۈچىنچى دەۋر - باسقۇچنىڭ مۇقەددىمىلىك ۋەكىلى دەپ كۆرسىتىدىغان پىكىر شەكلىدىن ئىبارەت.

11. «يېڭى شەرق ئويغىنىشى بېشارىتى» قارىشى. بۇ شەرق خەلقلىرىنىڭ ئويغىنىشى، يېڭى يىپەك يولى ئالاقىلىرىنىڭ كۈچىيىشى، غەرب ۋە شەرقنىڭ يېقىنلىشىپ ھەم تەڭپۇڭلىشىپ بېرىشى، غەربنى مەركەز قىلغان ئاساسىي پەنلەر نەزەرىيەلىرىنى تېخنىولوگىيەدە قوللىنىشتىن شەرقتە نەزەرىيەۋى تەپەككۈر ۋە مالىيە ئەۋەزەللىكىنىڭ شەكىللىنىشى بىلەن شەرقتە يېڭى شەرق مەدەنىيەت ئويغىنىشى دەۋرى يېتىپ كېلىدۇ، دېگەن بېشارەتلىك ھۆكۈم.

12. «كەلگۈسى بۇ يەردىن باشلىنىدۇ» دېگەن ھۆكۈم. بۇ ھازىرقى زامان ئىنسانىيەت مەدەنىيەت شۇناسلىقى يۈزلىنىشى - پەن - تېخنىكا، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالاقىلىرىدىكى يېڭى ئىستىقبال بويىچە، دېڭىز - ئوكيان قاتنىشى ئۈستۈنلۈكى ئورنىغا يېڭى زامانىۋى چوڭ قورۇقلۇقنىڭ ھەر خىل قاتناش ئۈستۈنلۈكى ئېھتىياجى باشلىنىدۇ؛ ئىنسانىيەت بايلىق، ئەمگەك ۋە بازارلىرى

قويۇق توپلاشقان چوڭ قورۇقلۇق — يەنىلا يىپەك يولى بويلاپ كېڭەيگەن ئاساستا يېڭى گۈللەشكە يۈزلىنىدۇ؛ نىسپىي مەنىدە دېڭىز — ئوكيان قاتنىشى ۋە پورت — پىرىستان گۈللىنىشى كېيىنكى ئورۇنغا چۈشىدۇ، دېگەن ھۆكۈم.

13. «مەركىزىي ئاسىيا مەدەنىيىتىنىڭ يىپەك يولىدىن ئىلگىرىكى دەۋرى ۋە كېيىنكى ئۈچ تارىخىي دەۋرى» نىڭ قويۇلۇشى. بۇ، يىپەك يولىدىن ئىلگىرىكى سومېر — سىميان — سىكتاي دەۋرى بىلەن يىپەك يولىنىڭ (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 4 — ئەسىردىن مىلادىيە 16 — ئەسىرگىچە) گۈللىنىشى، خارابىلىشى ۋە قايتا ئېچىلىشىدىن ئىبارەت ئۈچ دەۋرگە ئاجرىتىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

14. «قاتلاملىق ئېستېتىكا سىستېمىسى». بۇ، گۈزەللىكنى تەبىئەت، جەمئىيەت، بىلىش سۈبېكتى ۋە مۇجەسسەم قاراشتا ئىزاھلاشتىن پەرقلىق گۈزەللىك ۋە گۈزەللىك ھادىسىلىرىنى ئونتولوگىيەلىك (ئەسلىي گۈزەللىك)، بىلىش نەزەرىيەسىلىك (ئېستېتىكىلىق)، سەنئەت گۈزەللىكى، زوق ۋە باھا، ئېستېتىك تەربىيە، ئىنسان گۈزەللىكى، مەنىۋى گۈزەللىك، ئىقتىدار گۈزەللىكى قاتارلىق قاتلام ۋە تارماق قاتلاملارغا ئاجرىتىپ، ئۆز سۈپىتى ۋە ئالاھىدىلىكى بويىچە كونكرېت ئىزاھلايدىغان ئىلمىي سىستېما.

15. «يېڭىچە ئاڭ ئىنقىلابى» قارشى. ھازىرقى زامان پەن — تېخنىكا، مەدەنىيەت ۋە ئىجتىمائىي زىددىيەتلەر تۈرتكىسىدىكى ھەر خىل ئاڭ — ئىدىيە قېلىپى بوھرانى ئاساسىدا شەكىللەنگۈسى ئىنسان مەقسەت قىلىنغان مۇجەسسەم گارمونىيەلىك يېڭىچە سۈنئەتسىيە قارىشىنىڭ مەيدانغا كېلىشى مۇقەررەرلىكى ھەققىدىكى ھۆكۈم.

16. «پەلسەپىنى ئۆزگەرتىش تېزىسى». بۇنىڭدا ئىجتىمائىي فورماتسىيەدىن باشقا يەنە بىلىشنىڭ تارىخىي فورماتسىيەسى

ئاندىنمۇ، تېنىز، پانتىز، ماتېرىيالنىڭ ۋە دىئالېكتىك ماتېرىيالنىڭ بىر بىلەن تېنىز؛ ئاندىن مەنىنى تېنى ۋە تارىخى تېنى قاتارلىق بىر قاتار مەنىلەر بىلەن پەلسەپىنىڭ ئوبىيكتى، تۈپ مەنىسى، ئالىي مەنىسى، مەۋجۇتلۇق قىممىتى، تۈركۈم كاتېگورىيەلىرى يېڭىچە قويۇلغان.

17. مۇقام مەدەنىيىتىنىڭ نوقۇل مۇزىكا مەدەنىيىتى بولماي، بىر پۈتۈن ئېتنىك فولكلور مەدەنىيىتى خاراكتېرى قارشى.

18. مۇئەييەن مىللىي ئاسسىمىلياتسىيە دەۋرىنىڭ بولماسلىقى ۋە ئاسسىمىلياتسىيە ھەم دېسمولياتسىيە (ياتلىشىش) ھادىسىسىنىڭ قىسمەن، نىسپىي، دائىمىي ۋە قاتلاملىق قارشى.

19. جەمئىيەتنىڭ غايىۋى سۆزلىزاتسىيەسى ھەققىدىكى مەنىنى مۇھاكىمە تىزىمىنىڭ نۇپۇس، ئېكولوگىيە، ھايات شارائىتىنىڭ بۇلغىنىشى قاتارلىق تۈپ ئالدىنقى شەرتلەردىن ئايرىپ ئېلىپ بېرىلىشنىڭ غەيرىي ئىلمىيلىكى قارشى.

20. بىر دۆلەتتە سوتسىيالىستىك ھاكىمىيەت قۇرۇشنىڭ مۇمكىنلىكى، ئەمما كوممۇنىستىك جەمئىيەت بەرپا قىلىشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكى قارشى.

21. باراۋەرلىكنىڭ ماھىيىتى ۋە مەۋجۇتلۇقى قۇرۇلما ۋە كۈچلەر نىسبىتى مۇۋازىننىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدىغانلىقى قارشى.

22. مائارىپ ۋە ساغلام - سالماق مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئېتىبارسىز قالدۇرۇلۇشى بىلەن قولغا كەلتۈرۈلىدىغان ماددىي - ئىقتىسادىي ئىلگىرىلەشنىڭ داۋالغۇشى ۋە بوھران پەيدا قىلىشى مۇقەررەرلىكى ھۆكۈمى ۋە باشقىلار. بۇ قانۇنىيەت، سىستېما، ھۆكۈم، يەكۈن ۋە تىلغا ئېلىش شەكىللىرى ئالاقىدار كىتاب - ماقالىلەردە روشەن ئىزاھلانغان. ئۇ داۋاملىق تۇرمۇش سىنىقىدىن ئۆتۈش كېرەك. بۇ نەزەرىيەۋى يەكۈنلەرنى دەرھال تەنقىدلەش ئاسان. قىيىنى ئۇنىڭ ئاساسلانغان

ھادىسىلىرىنى ئىنكار قىلىش. ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىش،
قانۇنىيەتلەرگە خىلاپلىق قىلىش، مەيلى تەبىئىي ياكى ئىجتىمائىي -
تارىخىي جەھەتتىن بولمىسۇن كىشىلەرنى جازالایدۇ، جەمئىيەتتىن
ئېغىر تارىخىي - بەدەل تۆلەم تەلەپ قىلىدۇ!

10. شەخسنىڭ قىممىتى

ئادەمگە ئالەمنىڭ سىرى جۇغلانغان،
ئادەمسىز سىرىنى بىلەلمەس جاھان.

ئۆمۈر مەنزىللىرىمدە توپلىغان تەرمەچلىرىمگە بىر قۇر نەزەر
سېلىپ چۆچۈپ كەتتىم: ئەل بىلەن سۆھبەتلەشكىنىم تەنھا پىكىر
قىلىشلىرىمدىن ئاز بولدى؛ سەيلە - ساياھەتتە كۆرۈپ
بىلگەنلىرىم تەييار كىتابەتتىن ئوقۇپ تەسەۋۋۇر قىلىغانلىرىمدىن
ئاز بولدى؛ كەلگۈسى بوغۇنغا قالدۇرغانلىرىم ئۆتمۈش
ئۇستازلاردىن ئالغىنىمدىن ئاز بولدى؛ ئەقىلگە بېرىلىپ
ھېسسىياتتىن ئايرىلىپ قالغان ۋە ھېسسىياتقا بېرىلىپ زېمىن
تەڭشىكىنى بۇزۇۋالغان ئىشلىرىم بىر تالاي بولدى؛ مەغرۇر ۋە
ئۆزىنى ئەرزىمەس تۇتقان روھىي ھالەتلىرىم ھەرقايسى دەۋرىمدە
كۆرۈندى؛ ئۆزىنى تىزگىنلىگەن سۈكۈناتلىرىم بىلەن جۈرئەت
قىلالىمىغان سۈكۈناتلىرىم ئارىلىشىپ كەتتى؛ خېلىغىچە كېچىكىپ
ئويغاندىم ۋە تولۇق ئويغىنالمىدىم؛ دەۋر ۋە مۇھىت ھاۋاسىدا ئۇزاق
مەست بولۇپ، تەنتەك چۈشەكەپ، مۇستەقىل ۋە بىۋاسىتە كۆزىتىپ
تەپەككۈر قىلىشتا مۇچەل - مۇچەللەپ كېچىكتىم؛ مېنى ئوقۇتقان
ئوقۇتقۇچىلىرىمدىن داۋاملىق نەسىھەت ئاڭلاپ تۇرالمىدىم ۋە
ئوقۇتقان ئوقۇغۇچىلىرىمدىن يىمىرىلمەس مەرىپەت كارۋىنى
ئويۇشتۇرالمىدىم؛ ئۆزى چۈشىنىپ قاليدۇ، قايتا چۈشىنىشكە
پۇرسەت بېرىش كېرەك دەپ، قاراشلىرىمنى تازا چۈشىنەلمىگەن
زاتلارغا پائال يېقىنلىشىپ پىكىرلىشەلمىدىم؛ تېماتىك

تەسەۋۋۇرۇم نۇرغۇن جەھەتتە تار، قاتمال، زەئىپ بولۇپ قالدى. قىسقىسى، زامان - ماكان - تۈركۈم - ئىندىۋىدۇئال چەمبەر - توسۇق - زەنجىرلىرى ئىچىدە ياشىدىم. قوللاش ئىمتىيازى، نەشرىيات ھامىيلىقى، يۇقىرى قاتلام زىيالىلارنىڭ ھەمدەملىكى، پائالىيەتلىرىمگە ھەمكارلاشقۇچى كاتىپلارغا مۇيەسسەر بولالمىدىم. زاماننىڭ خوراتقۇچى دولقۇنلىرى بىلەن زىققا خەستىلىكى خېلى كۆپ ۋاقىتم ۋە كۈچۈمنى يەپ كەتتى! مېنىڭچە، ئالاھىدە ئىلتىپات دىۋېگاتىلى ۋە تۇرمۇش ماھارىتىگە ماھىر بولالمىغان زامانداشلىرىمنىڭ «تەپەككۈر تۇرمۇشى» قىسمەتلىرىمۇ مۇشۇ تىپكە كىرىدۇ.

ئەكسى جەھەتتىن ئالغاندا، ئىنساننىڭ ھايات قىممىتى «ئوڭۇشسىز مۇھىت» بىلەن ئېلىشىش ئارقىلىق روياپقا چىقىدۇ. راھەت، «تەييارغا ھەييار» مۇھىت يالتمراق كۆرۈنۈش يارىتىشى مۇمكىن. ھومېر ۋە رۇداكىي قارىغۇ بولغاچقا، ۋىنا ۋە ئۇد چالغۇسىغا ئۆزىگە خاس ماھىر بولغان. سىكتايىلار ئات كۆندۈرۈش جاپاسى ۋە چەۋەندازلىق قورقۇنچلۇقىنى يەڭگەچكە، ياۋروپا - ئاسىيا قۇرۇقلۇقىنىڭ شىمالىي ۋە غەربىي جەنۇبىي قىسمىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان. كىچىك ئاسىيا، پەلەستىن ۋە ئەرەب زېمىنىدىكى كۆپلىگەن ئەۋلىيا - ئەنبىيا پادىچىلىق سەرگۈزەشتىلىرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن. تاشنى سىلىقلاپ ئىشلەش يوللىرى ئىگىلەنمىگەندە مېتال ھۈنەرۋەنچىلىكى بولمىغان بولاتتى. ئىيسا كىرىستقا مىخلانمىغاندا، ئۇنىڭ ھېسداشلىق قوزغاتقۇچى ئەزگۈ خىسلىتى يۈكسەكلىك قوزغاشتا مۇنچە كۈچلۈك بولمىغان بولاتتى. يالتمراق مەرۋايىت - قارا قۇلۇلە پەرزەنتى، ھەقىقەت - خاتالىق چېچىكى، غەلىبە - مۇشەققەت ھالۋىسى! رەقىب ۋە كۈشەندىلىرىڭ - سېنىڭ نازارەتچىلىرىڭ ۋە ئۆز - ئۆزۈڭنى تىزگىنلەش سىگنال بەلگىلىرىڭ. ھافىز شىرازىي توغرا ئېيتقان: «تەڭرى نادان ۋە ئىقتىدارى ئاجىزلارنىڭ غېمىنى

ئالدىن يەيدۇ، ئۇلارغا ئامەت توقاچلىرى تاشلاپ بېرىدۇ، ئۇلار كىشىلىك سارىيىنىڭ ئەتىۋارلىق مۇشۇكلىرى. تەڭرى قەيسەر ۋە قابىللارغا جىمى رىيازەتنى قالدۇرغان، چۈنكى ئۇلار تۈگمەن تېشىدىن گۈل ئىچىلدۇرغۇچى كىشىلەر، ئۇلارنىڭ غېمىنى يېيىش ھاجەتسىز!» ئۇلار ئۆز قىممىتىنى، كىشىلىك قىممىتىنى ياراتقۇچىلاردۇر!

شەخسنىڭ قىممىتى — شەخسنىڭ كىشىلىك تارىخىدىكى قىممىتىنى ئەڭ يۇقىرى قىممەت تىپى قىلغان! بۇ، شەخسنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ جىسمانىي مەۋجۇتلۇق قىممىتى، گۈزەللىك بەخش قىممىتى، ئاتا - ئانىلىق مېھرىبانلىقى قىممىتىدىن ھالقىغان، شەخسىي ئۆمۈر قىممىتىدىن ھالقىغان تارىخىي قىممەت ۋە ئومۇمىي كىشىلىك تۆھپىكارلىقى قىممىتى، دېگەن سۆز. يېشىپ كەلگەندە بۇ:

— شەخسنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ نەسەپ - سالاھىيىتى، ئىگىلىگەن ئىمتىياز ۋە بايلىقى بىلەن ھېسابلانمايدۇ، دېگەن سۆز. — شەخسنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ئېرىشكەن مەدھىيە ياكى ئۇچرىغان ھاقارەتلىرى، غەلىبە ياكى مەغلۇبىيەتلىرى، ئۆزى ياكى باشقىلار چوقۇنۇپ ياسىغان ئوبراز ھەيكەللىرى بىلەن بەلگىلەنمەيدۇ، دېگەن سۆز.

— شەخسنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ ھاياتلىق مەزگىلى، ھايات ياكى ئۆلگەنلىكى بىلەن بەلگىلەنمەيدۇ؛ ئۆلۈم تەڭرىنىڭ ئەڭ ئالىي جازاسى ئەمەس، تەڭرى ۋە پۈتكۈل مۇتلەق تەبىئەت ئۈچۈن ئۆلۈم ئەڭ ئاخىرقى چەك ئەمەس، شەخسنىڭ قىممىتى ئۆزىگە ئۆلۈمنى ئاخىرقى مەۋجۇتلۇق چېكى قىلمايدۇ، دېگەن سۆز.

بۇ ئۈچ قاتلاملىق مەنىگە پەقەت تولىمۇ خامۇش، پىكرى ئاجىز، تەنتەك كىشىلەرلا ھەيران بولۇشى مۇمكىن. بۇ ھەيرانلىق ئۇلارنى ئەخمىقانە تەمەننا قىلغۇچىلار، ئەخمىقانە چوت سوققۇچىلار ۋە ۋاپاسىز پەلەككە كولدۇرلاپ ئالدىنغۇچىلار قىلىپ قويغان!

بىز ئۈچۈن ئىنسان ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيىتى، بەخت - سائادىتى، مۇجەسسەم تەپەككۇرىنىڭ ئومۇمىي جۇغلانمىسىغا ئۆزىگە خاس تارىخىي قاتلام ئۆلى ھەسسىسىنى قوشقان، ئۆتمۈشنى كەلگۈسىگە ئۇلايدىغان روھىيەت تارىخى ۋە مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىگە خاسلىققا ئىگە تۆھپە قوشقان، تەپەككۇرى ۋە تېپىشماقلىرى كىشىلەر تەرىپىدىن داۋاملىق قايتا ئېتىبار بىلەن قاراشقا ۋە ھەر قېتىم يېڭى مەنىدە جۇلالىنىدىغان ئىلھام ئۇچقۇنلىرىدىن بەھرىمەن بولۇشقا مۇناسىپ بولغان كىشىلەرنىڭ قىممىتى ھەقىقىي ئۆلمەس قىممەتتۇر. بۇ قىممەت مەلۇم مەنىدە ئۇلارنىڭ ھامىي ۋە قوللىغۇچىلىرىغا «رەھمەت سۈيى»، ئۇلارغا قەست قىلغۇچىلارغا خىرە شولا، ھەتتا تارىخىي مەسخىرە ئېلىپ كېلىدۇ.

ھەممە ئۆلىدۇ، ئۆلۈمنىڭ ۋاقتى، شەكلى ھەر خىل، دەپنە مۇراسىملىرىنىڭ دەيدەپسىمۇ ھەر خىل بولىدۇ، ئەمما ئۆزۈلمەس دولقۇن - مەرىپەت تارىخى ۋە روھىيەت تارىخى ئۆزى خالىغان شەخسلەرنى قايتىدىن «تىرىلدۈرىدۇ»! بۇنى زاكاز قىلغىلى، ئۆزى قىلىۋالغىلى، ئافاق خوجىدەك يۈز مىڭلىغان قەسەملىك مۇرىت - مۇخلىس ۋە گۈمبەزلىك قەبرىگاھى بىلەن «ئەبەدىيلىك ئابىدىسى»گە ئايلىنىۋالغىلى بولمايدۇ! نېمە چارە، تارىخ ئەنە شۇنداق نەرسە! بۇ پۈتۈنلەي بولمىسىمۇ، خەلق تېپىشماقلىرىدىكىدەك: «تەگ دېسە تەگمەيدىغان، تەگمە دېسە تېگىدىغان» تىلىسىم.

مەن تۆت پەسىلگە، تۇغۇلۇۋاتقان، ئۆلۈۋاتقانلارغا، ھەر خىل مەئىشەتتە ياشىغانلارغا، غالىب ۋە مەغلۇبلارغا ... ئانچە تەئەججۈپلەنمەي ياشىدىم. قەتئىي مۇتلەقلىشتۈرۈۋەتكەن «ھەقىقەت» دېگەنلىرىمدىن داۋاملىق قايتا - قايتا كۆزىتىشكە قالدۇرغان ئوبيېكتلىرىم كۆپ بولدى. بىر قېلىپ، بىر فىگۇرا، بىر مودېل ئەتراپىدا مۇخلىس - پەرۋانە بولغىنىم ۋە ھەربىر ئاتالمىنى ئۇنىڭ گۈزەل ياكى خۇنۇك نامى بىلەن

ماھىيەتلەشتۈرۈۋەتكىنىم يوق. مەن تۇغۇلغاندىن تاكى ئۆلگىچە ئۆزىدىن ئىلگىرىكى پىكىر نۇسخىلىرىنى تەكرارلاپ ئۆتكۈچىلەر بىلەن يەڭگىلەنكەنلىك رەۋىشتە ئىنكار قىلغۇچىلاردىن پەرقلەنىشنى خالىدىم. تارىختا مەيلى دىن ئەۋلىيالىرى، مەيلى بىرەر كەشپىيات ئىگىلىرى بولسۇن، ئۆزلىرى يېڭى پىكىر سىستېمىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتىن ئىلگىرى بۇ خىل قاراشلارنىڭ نامايەندىلىرى بولمىغانىدى؟ ساكيامۇنى بۇددىزمنى، ئىيسا خىرىستىيانچىلىقنى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىسلامىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتىن ئىلگىرى بۇ ئەقىدىلەرنىڭ نامايەندىلىرى ئەمەس ئىدى. پەلسەپە - ئىجتىمائىي پەنلەر ۋە تەبىئىي پەنلەر تارىخىدىكى يېڭىلىق ئىگىلىرى ھەققىدىمۇ شۇنى دېيىش كېرەك. ئوتتۇرا ياكى ئارقىلىق يېشىدا ئۆز زامانىسىنىڭ يېڭى پىكىر ئېقىمى ۋە ئىلمىي تەقەززالىرىدىن يىراقتا قالدىغانلار كۆپ، ئەلۋەتتە. چۈنكى ھەممە ئادەم ئېيىنىشتىن بولۇۋەرمەيدۇ. ئەمما، تارىخ پىكىر بوھرانلىرى ۋە ئىلىم تەقەززالىرى مۇئەييەن پەللىگە يەتكەندە تارىخىي شەخسلەر ئارقىلىق ئۆز يولىنى يورۇتقۇچى مۆجىزىلەرنى پەيدا قىلىدۇ. ئۇلار مۇشەققەت ئىچىدە ئىلگىرىلەيدۇ ۋە كىشىلىك روھىيىتىگە نۇر بېغىشلايدۇ. تارىخ ئۇلارغا مۈشكۈللۈك ئارقىلىق يۈكسەنلىك بەخش ئېتىش بىلەن بىللە، قارشىلاشقۇچىلارنىڭ چۇقانلىرىغا يول قويىدۇ ۋە ئۇلارنىمۇ يەنە مەسخىرە تۈزانلىرى بىلەن كۆمۈۋېتىدۇ. ئالەم پەقەت ئەبەدىيلىك جاۋاھىراتلىرى ۋە بۇ يولدىكى ھەربىر تارىخىي قاتلام تۆھپىسىنى روھىيەت بايلىقى قىلىپ، ئۇنىڭدا يېڭى ئەۋلادنىڭ كىشىلىك مۇھىتىنى يارىتىشقا مەپتۇن. ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقانداق شەخسنىڭ ھاياتى، روزغارى ۋە شەخسىي تۇرمۇشىغا بىۋاپا! چۈنكى ھالاكەت قانۇنى دەل ۋاپاسىز پەلەكنىڭ تۈپ قانۇنى، ئالەم دىئالېكتىكىسىنىڭ پولات مەنتىقىسىدىن ئىبارەت.

ئاتمىشقا كىردىم. ئالەم سىرلىرىدىن پىننىدەك بىلىۋالدىم ۋە

بۇ قىسمەنلىكتىن ئالەمنىڭ ئومۇمىي مەجەزىنى ھېس قىلدىم. ئاتىمىشقا كىردىم. كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ جىسمانىي جەھەتتە قىسقا مەزگىللىكلىكى ۋە روھىيەت ئىزچىللىقىنىڭ چەكسىز تارىخىي زەنجىرىدىن خەۋەردار بولدۇم. ئۆلۈم ماڭا قورقۇنچلۇق ئۇچۇر ئەمەس، بەلكى ئۇ ھاياتنى قەدىرلەش، ئۇنى «ئالتۇن بۆشۈك» ۋە «يالتىراق پۆپۈك» كە تېگىشىپ قويماسلىق ئۈچۈن تىرىشىشقا ئىلھام بېرىپ، چۇقان سېلىپ تۇرغان ۋەھىي! مەن ھاياتنى ئۆلۈم تارازىسىدا، روھىيەت جاۋاھىراتلىرىمنى تارىخ مىزانىدا ئۆلچەيمەن. قالغانلىرى مەيلى قەسىر، مەيلى خەزىنە بولسۇن، پەقەت بىۋاپا ئالەم كىرىكىدىكى چاڭ - توزان، خالاس.

ئۆمۈر تەللىنىلىرىم ئاخىرلاشمىدى. مەن ئۇنى ھەربىر ھۈجەيرەم نۇرغا تولغۇچە داۋاملاشتۇرىمەن. ئىشىنىمەنكى، ئۇنى مەندىن كېيىن يەنە ئالەم سىرلىرى ۋە كىشىلىك تىلىملىرى ھەققىدە ئىزدەنگۈچى مىڭلىغان روھىيەت مۇخلىسى ئىزچىللاشتۇرىدۇ.

ئۈمىدىم، غەلىتە پىكىرلىرىمنىڭ ھەقىقەتكە يېقىنلىقىنى، غەلىتە سېزىلمىگەن تەپەككۇر ئادەتلىرىڭىزنىڭ ئەقىدە ۋە ئادەتكە يېقىنغانلىقىنى ھېس قىلىشىڭىزدىن ئىبارەت.

1993 - يىلى 28 - سېنتەبىر، توخۇ يىلى تارۇزا بۇرجى

ئارىفنامە ①

ھېكمەت دەرىخى

تۇپراقتىن بىنا بولۇپ، چاڭ - توزاندەك ئۇيۇق يۈزىگە كۆتۈرۈلۈپ، يامغۇر - يېشىن ۋە شەپەق بىلەن يۇغۇرۇلۇپ، خۇددى چۆچەكلەردە سۆزلەنگەن سۇمۇرغقا ئايلىنىپ قالدىم. بورانلار بېسىقىپ، سۈبھى سۈزۈلگەندە قوڭۇر زېمىن بىلەن كۆك ئاسمان ئارىسىدا رەڭگارەڭ شېرىن مېۋە بىلەن تولغان بەھەيۋەت ئەلۋەك مېۋە دەرىخىگە كۆزۈم چۈشتى. ئۇ ئېرەم جەننىتىدە «تۇنجى گۇناھ» قا سەۋەب بولغان ئەقىل دەرىخىگە ئوخشاش گۈزەل، يۈكسەك ۋە مەپتۇنكار ئىدى.

مەن شەيتان ئالدىمى بىلەن ئەمەس، «ئۆزلۈك» ئىلھامى بىلەن بۇ مېۋىلىك دەرىخكە يېقىنلاشتىم. مېنى ھېچقايسى مالائىكىمۇ توسىمىدى. مەن دەرىختىن كۆز چاقنىتىپ تۇرغان جاۋاھىراتتەك ھېكمەتبەخش مېۋىلەرنى ئىرغاڭلاتقىلى تۇرغىنىمدا يەھۋىنىڭ غەزىپىنى ئېسىمگە كەلتۈرمىدىم. چۈنكى مەن ئىبلىسنى يېڭىپ ئۆزلۈك ماقامىغا ئېرىشكەن ماھىيەتلىرىمنى يەھۋىنىڭ زاھىرلانغان

① ئالىمنىڭ پەلسەپىۋى دۇنيا قارىشىدا روشەن بۇرۇلۇش ياسىغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن يېزىلغان، تەسەۋۋۇپلۇق ئىدىيەلەر بىلەن سۇغىرىلغان بۇ نادىر ئەسىرى دەسلەپ «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1993 - يىللىق 5 - ، 6 - (قوشما) سانىدا «تەپەككۈر دەرىخىدىن مېۋىلەر» دېگەن ماۋزۇدا ئېلان قىلىنغان. 2000 - يىلى يەنە شۇ ژۇرنالدا ئىلگىرى مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن قالدۇرۇپ قويۇلغان قىسىملىرى قوشۇلۇپ، ئاپتور تەرىپىدىن قويۇلغان ماۋزۇ - «ئارىفنامە» نامىدا تولۇق ئېلان قىلىنغان. مەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ بۇ ئەسەرنى جىبران خەلىل جىبراننىڭ مەشھۇر ئەسىرى «دانىشمەن» بىلەن سېلىشتۇرۇپ ئوقۇپ بېقىشنى ئۈمىد قىلىمەن. — نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن

سۈرىتى دەپ چۈشەندىم.

مېۋىلەر كىرىستالدىك چاقناپ، شەرىپتەك خۇشبۇي تارتىپ تۇراتتى. ئويلىنىپ قالدىم. كىچىكمە سېغىز لايدا قۇمىلاق ئېتىپ ئوينىيىتىم. مانا، يېشىم 60 قا قەدەم قويغان كۈندە مىڭ يىللاردىن بېرىقى تەپەككۈر ئەمگىكى ۋە تەسەۋۋۇر ئەجرىنىڭ بۇ مۆجىزىلىك گۈلشىنى كۆرۈمگە تاشلانماقتا. بەختىمنىڭ دەۋىتى بىلەن بۇ جاۋاھىراتلارنى قەلب خەزىنىسىگە توپلاشقا تۇتۇندۇم.

ئۇلۇغ قانال

تارماق ئېقىنلاردىن دەريالار، دەريا - دېڭىزلاردىن زېمىن سەتھىنى قورشاپ ياتقان بەھەيۋەت ئوكيانلار ھاسىل بولغاندەك، ھازىرقى زامان رەسمىي ئىبارىسىدە «يىپەك يولى» دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ قانالغا شىمالدىن مۇز دەۋرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن خەلقلەرنىڭ «ئاتلىقلار مەدەنىيىتى» لاتقىلىرى، جەنۇبتىن تىروپىك مۇھىتتا ياشاپ كەلگەن قوۋملارنىڭ «تېرىم مەدەنىيىتى» يالداملىرى قۇيۇلغان. مۇز ۋە ئوت ئاستىدىن ئاپىرىدە بولغان شىمال - جەنۇب قەدىمكى مەدەنىيىتى شەرق - غەرب بويلاپ ئالاھىزەل يۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ تەڭدىن تولسى ھەسسە قوشقان جاۋاھىراتلارنى بۇ قانالغا تاشلاپ، ئۇنى مەدەنىيەتنىڭ ئۇلۇغ ئوكيانىغا ئايلاندۇرغان.

بىز ئۇنىڭدىن سۈمبەر ۋە پىرئەۋن زامانى ئىزنالىرىنى، ئارىيان ۋە كىرىت دەۋرى شاماللىرىنى، سوقرات ۋە كۇڭفۇزى نەسىھەتلىرىنى، مېتىرا ۋە ئاپوللو ئەپسانىلىرىنى، داۋ ۋە زورۇئاستىر قەسىدىلىرىنى، مانى ۋە ساكىيامۇنى دەستۇرلىرىنى، ئىسكەندەر ۋە دارا جەڭنامىلىرىنى، ئارىستوتېل ۋە سوقرات (ھېپوكرات) تەلىماتلىرىنى، كالامىيەت ۋە تەسەۋۋۇپ تەرغىباتلىرىنى، رابىيە، جۈنەيدىل باغدادىي، مەنسۇر ھەللاجى،

فەرىدەدىن ئەتتار، جالالىددىن رۇمىي گۇمانىزم
تراگېدىيەلىرىنى، شەيخ سەئىدى، ھافىز شىرازىي، ئۆمەر ھەييەم،
ئابدۇرەھمان جامى ۋە نەۋائىي لىرىكىلىرىنى، ھازىرقى زامان
ئازادلىق ۋە «ئۆزلۈك» تەپەككۇرىنىڭ يېڭى نوتىلىرىنى ھېس
قىلالايمىز. ئۇ ئۆز ساھىبلىرىدا ئۆلگەن تىرىكلەرنى بېقىش بىلەن
بىللە، يەنە ئەبەدىلئەبەد ئۆلمەس روھىيەت پەھلىۋانلىرىنىڭ
مۇبارەك تۇپرىقىنى قۇچۇپ ياتماقتا. ئۇ ھەقىقەتەن مىسلىسىز
قامۇس ۋە قىياسسىز خەزىنە! ھېلىغىچە ھېچقايسى مۇقەددەس
كىتاب ياكى ئېنىسكلوپېدىك ھېكمەت مۇجەسسەملىرىمۇ بۇ قامۇس
ۋە بۇ خەزىنىنىڭ ناھايىتى كىچىك بىرەر پارچىسىغا تەڭلىشەلگەن
ئەمەس. ئويلاپ كۆرۈڭ: ئەگەر بۇ قانالدا ئاققان، چاپقالغان،
قوشۇلغان ۋە چۆكمە ھاسىل قىلغان مەدەنىيەت دۇردانىلىرىنى
نەزەردىن ساقىت قىلساق، ئىنسانىيەت مەدەنىيەت جۇغلانمىسىدا
يەنە قانچىلىك جاۋھىرات قالغان بولاتتى - ھە؟!

ھايات دانىشمەن

ئىنسانىيەت ئومۇمىي ئۇچۇر دەۋرىگە قەدەم قويۇش ھارپىسىدا
روھىيەتتىكى مىسلىسىز بوھرانغا دۇچ كەلمەكتە.
ئىنسانىيەت تەبىئەتنى تىزگىنلەشتە ئېيىنىشتىن ئىنساننىڭ
«نېسپىيلىك نەزەرىيەسى» ئۇتۇقلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلاندى. ئۇ
ماھىر ئېلېكتىر - ماتېماتىك، كائىناتتىكى ئۇچقۇر رېتسار، يادرو
مۇشتىلۇق بوكسىچى بولۇۋالدى. ئۇ يەنە شېكېسپېر
تراگېدىيەلىرىدىكى رەشكىچى، ئاچ كۆز - خەسسىس، سۈيىقەستچى
ۋە نەسەب كۈشەندىگۈيلۈك تىپلىرىنى يېڭى نەسىل بىلەن
كېڭەيتتى. بۇلغانغان كائىنات ۋە يەر - سۇ، بۇلغانغان تەن ۋە
روھىيەت، بۇلغانغان ماددىي ۋە مەنىۋى ئوزۇق ئىنسانىيەتنى ساختا
مۇھەببەت ۋە ھەقىقىي نەپرەت ماتېرىياللىرىدىن بارغانسېرى
ئېنىكوباتوردىن ئاغزىنى ئېچىپ، تىرىقلىرىنى چىڭىتىپ

چىقىۋاتقان چۈجىلەردەك كۆپەيتىپ چىقارماقتا. ئىنسانىيەت جەمئىيەتنى ۋە ئۆز - ئۆزىنى تىزگىنلەيدىغان «نەسپىيلىك نەزەرىيەسى كىشىلىك تەلىماتى» نى ياراتقىنى يوق.

قەدىمكى ئەپسانىلەر، كاھىن ۋە شامان ئەپسۇنلىرى، ئۈچ ئۇلۇغ دىننىڭ ئەھكاملىرى، روھىيەتچىل ئەزگۈ تەسەۋۋۇپ تەشەببۇسلىرى، مونتېسكىيونىڭ لىبرالىزىملىق مەسلەكلىرى، ماركىسنىڭ ئىجتىمائىي پاراۋەرلىك غايىلىرى ھازىرقى مىسلىسىز روھىيەت بوھرانىنىڭ غايىسىزلىك كەلكۈنلىرىنى توسۇپالماي تەمتىرمەكتە. باشقا كەيگەن تۇماق - تەلپەكتەك ئىدىيەلەر لەرزىگە كېلىپلا قالماستىن، يەنە باشتىن ئۈنۈپ چىققان ۋە كېلىشتۈرۈپ تۈگۈلگەن چاچتەك مەپكۈرىلەرمۇ تىترەككە تولماقتا.

غايىسىزلىك ئورنىغا بىر قاتار «پوتېنسىيال ئاڭ» ياكى «ئالدىنقى ئاڭ» قوغغۇراقلىرىدىن تارقالغان سىگناللار تۇرمۇش ئۈستىگە ئاشكارا سىڭدى. ئۇ يىلتىزى تېرەن، ھەتتا ئىنساننىڭ ئىنستىنكتلىق (تۇغما) فىزىيولوگىيەسى ۋە پىسخىكىلىق تۈزۈلمىسىگە تۇتاشقان، دىنىي ھېسسىيات ۋە مىللىي ھېسسىيات بىلەن زەرەتلىنىپ تۇرغان تەسىرى تېز سىگناللار بولۇپ چىقتى.

يۇقىرى ماركىلىق ئىستېمال بۇيۇملىرى قىزغىنلىقى تۇرمۇشنىڭ ئىسراپ ۋە سۆلەت، ھەشەمخورلۇق ۋە بېزەمچىلىك (مانېرىزم) كەيپىياتىغا توختاۋسىز سىيرىلىپ كېتىۋېرىشى، ساختا ۋە يەڭگىلتەك مەدەنىيەت بىلەن بەزلىنىش، سىياسەت ۋە مەمۇرىيەتچىلىكتە بۇ يول بىلەن كىشىلەر قەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش، ھەتتا بۇنداق سىيرىلىشنى ماددىي تۇرمۇشتىكى دۇنياغا يۈزلىنىش ۋە چىقىش يولى دەپ بىلىش ئومۇملاشتى. ھەقىقىي، دائىمىي ۋە نورمال ماددىي پاراۋانلىق يولىدىن كۆرە تولاراق «پوتېنسىيال ئاڭ» بىلەن «ئالدىنقى ئاڭ» نى غىدىقلىغۇچى بۇ يۈزلىنىش غايە - ئەقىدە بوھرانىدىكى چوڭ بوھران

ئالامەتلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىدە گۇمان يوق. ئۇ ھەقىقىي سۆزلىراتسىيەنى پۈچەكلەشتۈرىدۇ ۋە كىشىلەر قەلبىنى كامالەتتىن يىراقلاشتۇرىدۇ.

جىنسىي خاھىش ۋە ئۇنى تاۋار شەكلىدە رىغبەتلەندۈرۈش، جىنسىي ئەركىنلىك، نىكاھسىز تۇرمۇش، زەھەرلىك چېكىملىك ۋە يۇقۇملىنىش غايە - ئەقىدە بوھرانىنىڭ يەنە بىر ئېقىمى.

داڭلىق ماركىلىق ئىستېمال بۇيۇملىرى قىزغىنلىقى بىلەن جىنسىي ئەركىنلىك ئېقىمى بىر - بىرىگە مەنپىي - مۇسبەت تەقەززالىقى تۈزۈپ، ئېلان ۋە سەنئەتنىڭ قۇياش ئىلاھى - ئاپوللو ئىبادەتخانىسىنى جىنايەتخانىغا ئايلاندۇرۇۋاتقانلىقىنى ئىنكار قىلىش مۇمكىنمۇ؟!

زامانىمىزنىڭ يۇقىرىقى ئىككى كومېدىيەسىگە مۇناسىپ يەنە ئىككى تىراگېدىيە كۆز ئالدىمىزدا قانلىق تارىخ ياراتماقتا.

دىنىي مەزھەپ كۈرەشلىرى بىلەن مىللىي - ئىرقىي ئۇرۇشلار شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، ئۇنى ھەممە قىتئە ۋە مەملىكەتتىن تېپىش مۇمكىن. بىر قوشۇندىكى ئىككى دىنىي مەزھەپ، بىر كۈچىدىكى ئىككى مىللىي - ئىرقىي تۈركۈم جىمى ۋاستە بىلەن شۇنداق ئۇرۇشتىكى، ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇشقا پوپلار، پاپالار، ئۆلىمالار، سىياسىيونلار، سەركەردىلەر، ناتىقلارمۇ پايللىمىدى. مانا ئالدىڭىزدا تۇرغان تېلېۋىزورنى ئېچىڭچۇ، ئۇنىڭ رەڭدار ئېكرانىدا بۇ «تۆت دائىمىي» دىن باشقا تېماتىك مەزمۇنلار تولىمۇ زەئىپ ۋە ۋىجىك ھالەتكە چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرىسىز.

تارىخ تەلىماتلارنى نوقۇل مەنتىقتىن، پىكرەن پەلسەپىدىنلا ئەمەس، يەنە روھىيەت تۈزۈلمىسى ۋە روھىيەت تارىخىدىن ئىزدەش لازىملىقىنى كۆرسەتتى.

تارىخ تەلىماتلارنى زىددىيەتلىك نۇقتىدىنلا ئەمەس، بىرلىك نۇقتىسىدىن - «ۋەھدەت» نۇقتىسىدىن ئىزدەش لازىملىقىنى، باشقىچە ئېيتقاندا، ئىنسانىيەتنى دىن، ئىرق، مىللەت، رايون،

مەدەنىيەت تىپلىرى بويىچە سۈنئىي يوسۇندا پارچىلىۋېتىدىغان ئۆلچەم - قائىدىلەرنى بۇزغان «مۇجەسسەم تەپەككۈر» ئېگىزلىكىدە تۇرۇپ ئىزدەش لازىملىقىنى كۆرسەتتى.

تارىخ تەلىماتلارنى قانداقتۇر ھەقىقىي ئادەمنىڭ ھەقىقىي ماھىيەتلىرىدىن تاشقىرى، جانلىق ئادەمگە سىرتتىن تېڭىلىدىغان جانسىز نەرسە شەكلىدە ئەمەس، دەل بۇنىڭ ئەكسىچە كىشىلىكنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئالەمنىڭ سىر - قانۇنىيەتلىرى گارمونىيەسى ئاساسىدا ئىزدەش لازىملىقىنى، ئۇنى ئادەمنىڭ ئۆزىدىن ئۆسۈپ چىققان ۋە ئادەمنىڭ پىكىر - ھېسسىياتلىرىنىڭ ھەممە قاتلىمىغا يىلتىز تارتقان ئادەم ھەققىدىكى تەلىمات سۈپىتىدە مۇھاكىمە قىلىش لازىملىقىنى كۆرسەتتى. ئويلاپ كۆرۈڭچۇ، ئالەم ۋە ئادەم ھەققىدىكى تەلىماتتىن تاشقىرى تارىخ يەنە نېمىنى تەن ئېلىشى مۇمكىن؟!

ئىنسان ئۈچۈن بۇنداق «ئۆز»، «ئۆزىدە» تۇرغان ئامىللار بارمۇ؟ ئەلۋەتتە، ئۇلار مەۋجۇت. بىز ئۇلارنى ئىنسانىيەتنىڭ مەڭگۈ ئۆلمەس غايە ۋە ئۈمىدلىرى، ئۆلچەم ۋە رىجە ھېسسىياتلىرى ئىچىدىن تاپالايمىز. ئۇ خۇددى مېڭا يىللاپ قۇدۇققا قامالغان ساقاللىرى ئاپئاق دانىشمەنگە ئوخشاش ھېلىمۇ ھايات. ئۇنى زىنداندىن ئازاد قىلىشتىن باشقا نىجادىيەت يوق. ئۇ يىپەك يولى مەرىپەتپەرۋەر ئىدىيەلىرى خەزىنىسىدە. ئۇنىڭ تىنىقىدا يۈزلىگەن مۇتەپەككۈر، مېڭىلغان ئىنسانىيەتپەرۋەر ئۆلىما، مىليونلىغان ھەقىقەت قۇربانىنىڭ روھى ھايات!

سۈزۈك ئەينەك

ئىنسان تۇپراقتىن ئۈنگەن گىياھ، گىياھتىن قەد كۆتۈرگەن ھايۋان، ھايۋاندا نۇتۇق يېپى بىلەن پىكىر كەشتىلىرىنى تۈزگەن كارامەت مۆجىزە، پۈتكۈل كائىنات سىرلىرىدىن تۈزۈلگەن ئۇلۇغ

ئەۋرىشكە. ئىنساندا كائىنات مۇمكىنلىكلىرىنىڭ ھەممە قاتلىمى بىلەن كۆرۈنمىلىك سۈرەت ۋە يوشۇرۇن تىلىمات نەمۇنىلىرى ساقلانغان.

ئىنساننىڭ سۈرىتىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئاددىي كۆز كۇپايە. ئۆز غوجىسىنى ئىتمۇ، مۈشۈكمۇ كۆرىدۇ. ئىنساننىڭ ماھىيەتلىرى ۋە بۇ ماھىيەتلىرىنىڭ كامالەت دەرىجە - ماقاملىرىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەينەك كېرەك. بۇ «ئۆزلۈك ئەينىكى» دۇر.

ئۆزلۈك — ئۆزىنى بىلمەكلىك! ئىنساننىڭ ئۇلۇغ تەبىئەت ئالىمى سۈپىتىدە تۇرغان ھازىرقى ھالىتى ئۇنىڭغا نىسبەتەن ساۋاتسىزلىقتىن ئىبارەت، خالاس. ئىنسان ئۆزىنى ئۇنتۇپ، ئۆزىدىن باشقا تەسۋىرىي ئالەم ھەقىقەتلىرىگە شۈنچىلىك ئېچىللىق بىلەن ئىچكىرىلەپ كىردىكى، ئۇ يىپەك غوزىسىغا قامالغان جانىۋار — پىلە قۇرتىغا ئوخشاپ قالدى.

روھىي زېمىندا ئىپتىدائىي ئىنساندىن تاكى تەقۋادار كاھىنلار ياكى ھازىرقى زامان مۇتەخەسسسلرى ۋەزخانلىق قىلىپ كەلگەن زامانلارغىچە بولغان نەچچە تۈمەن يىلدىن بېرى ئىنسان تۈركۈملىرى خۇددى بۇغا تاپىدا قىمىلداپ يۈرگەن ئاچ چۆمۈلىلەردەك ئەۋلادمۇ ئەۋلاد تىنىم تېپىشمىدى. بۇنداق بۇغا تاپىدىن نەپ ئېلىش پەن ۋە ماھارەت تارماقلىرىغا ئايرىلىپ، زېمىننى بارغانسېرى مۇرەككەپ ۋە ئىنچىكىلەشكەن قۇرۇلمىلار چىرىمىۋالدى. ھەسرەتلىنەرلىكى شۇكى، ئىنسانىيەت تېخى ئۆزى ھەققىدە، ئۆزىنىڭ كائىناتتىكى ماھىيىتى، ئورنى ھەققىدە، بولۇپمۇ ئۆز ماھىيەتلىرىنىڭ ئۆز پائالىيەت ھادىسىلىرىدىكى قىممىتى ھەققىدە ھېچقانچە ئىزدەنگىنى يوق. ئۇ ھېلىمۇ بۇغا تاپىدىن ئايرىلىپ، ئۆزلۈك خەزىنىسىگە دادىل قەدەم قويۇپ، «مەن كىم؟» دېگىنى يوق! مەئشەت ئېچىللىقى خېروپىن خۇمارىدەك ئۇنى دومىلىتىپ، ئاللىقاچان ئۆزىنى ئۇنتۇغان مەجنۇن - دەلدۈشكە ئايلاندۇرۇپ قويغان.

ئېسىل بىنلار، ھەرخىل شەكىلدىكى ئايروپىلانلار، ئالتۇن قەلەملەر، ئوتلۇق قوراللار تۇتقان قايسى ئادەمىزات ئۆزىنى ئۆز قولىدىكى يالتىراق «نام - ئەمەل كارتوچكىسى» دىكى مەن ئەمەسمەن، مەن بۇنىڭدىكى ئىبارىلەر ئىپادىلەپ بېرەلمەيدىغان بىر پۈتۈن روھىيەت دۇنياسىمەن، دەپ بۇ كارتوچكىنى مەسخىرە قىلالايدۇ؟

ئەڭ چوڭ بەختسىزلىك شۇكى، ئىنسان ئۆز ئەھۋالىنىڭ نېچۈكلىكى توغرىسىدىكى ھەقىقەتلەرنى ئاڭلاشنى خالىمايدۇ. ئۇ ئەخلاق ئۆلچەملىرىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋېتىپ، نەپسانىيەتتە مايىۋنلۇقتىن ئالۋاستىغا يۈزلەنگەن؛ ئەخلاقلىق، ساداقەتمەن كىشىلەرنى ئويۇنچۇق بىلىپ، بازار تىلسىملىرىدىكى شەيتان ئويۇنىنىڭ رولچىلىرى قىلىۋالغان؛ ئۇ بۇ يولدىكى ئەسەبىيلىكلىرىنى كىشىلەردىن ھالقىغان قابىللىق دەپ بىلىپ، ئۆز - ئۆزىنى ھالاك قىلىشنىڭ ئۈنۈملۈك تەدبىرىنى تېپىشنى ئىجادىيەت دەپ قارىغان. قىسقىسى، ئۇنىڭ كەسپى ۋە ئىش - ئەمەلى زېمىن ۋە مۇھىت، پىكىر ۋە قەلبىنى بۇلغاپ، ئۆز - ئۆزىگە گۆر كولاشتۇر.

دەرھەقىقەت، «ئۆزلۈك» بىر سۈزۈك ئەينەكتىن ئىبارەت. ئۆزلۈك ئەينىكى — ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىش ۋە ئۆزىنى ئىنسانلىق ماھىيەتلىرى بويىچە كامالەتكە ئېرىشتۈرۈش يولىدىكى «كۆرۈنمەي كۆرسەتكۈچى» ئەينەك. ئۇنىڭ قىرلىرىدىن مۇقەددەس نۇر جىلۋە قىلىدۇ؛ ئۇنىڭ مۇقەددەس نۇرىدا «ئۆزۈڭنى تونۇ!» دېگەن قۇتلۇق سادا جاراڭلايدۇ. ئۇ ئىنسانلىق ھەققىدىكى ھەقىقىي ئۇچۇر بۇلىقى!

ئىنساننىڭ ئىجادىيەت يۇلتۇزى — «ئۆزلۈك ئەينىكى» دە ئۆزۈڭنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزگىلەرنى كۆرۈش ئىشقىغا، ئىنساننى بىر - بىرى بىلەن قوشۇش مۇھەببىتىگە، ئىنساننى ئىنسانىي كامالەتكە كۆتۈرۈش تەلپۈنۈشىگە مۇيەسسەر بولىسەن.

ئۆزىنى كۆرۈپ بىلمەسلىك — ئىنسان سۈرىتىدىكى، ئەمما ھاياۋانلىق زىندانغا قامالغان مەھبۇسنىڭ غەپلەت ئۇيقۇسىغا تەمسىلدۇر. بۇ ئۇيقۇ غاپىللىق ئۇيقۇسى، مەغرۇرلۇق ۋە تەنتەكلىكنى «سەگەكلىك» دەپ ھۇزۇرلىنىدىغان جاھىلنىڭ غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئىبارەت.

ئىنسان ئۆزلۈك ئەينىكىگە ئېرىشەلەيدۇ. ئۇ ئۆزىنى تىزگىنلەش ئارقىلىق، تارىخنىڭ ۋە كەلگۈسىنىڭ ئۆلمەس سادالىرىنى ئاڭلاش ئارقىلىق، رەقىب - كۈشەندە بىلەن بولغان مۈشكۈل ئېلىشىشلارنىڭ روھىيەتنى تاۋلىشى ئارقىلىق، ئۆلۈم تەھدىتى ۋە كەرەملىك ئۈمىدى ئارقىلىق ئۆزىدىكى يوشۇرۇن ئىرادە — قۇدرەت زەررىلىرىنى مۇجەسسەملەشتۈرۈپ، ھېكمەت ئىلھامى ئاستىدا ئۆزلۈك ئەينىكى بولۇپ يېتىلىشى كېرەك!

ئۆزلۈك ئەينىكى كامالەتلىك ئىنسان قەلبىدىكى قۇياش ۋە ئەقىل كۆزىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭدا ئىلگىرىكى مەقسەتلىرىنىڭ پەقەت ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى، ھەتتاكى مەئشەت، روزغار، ئىلىم - سەنئەت، ئىش ۋە شېئىرىيەتنىڭ پەقەتلىك ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى، ھەقىقىي مەقسەت ئۇنتۇلغان ۋە ياتلاشقان بىرلا نەرسە — ئىنسان ۋە ئۇنىڭ كامالىتى، ئىجتىمائىي - مەنىۋى بەختى ئىكەنلىكىنى كۆرسەن. ئۇ چاغدا سەن ئۇلۇغ بىلگەن قۇل ئىگىلىرىنىڭ لاي قورچاق، خار كۆرگەن قۇللارنىڭ نۇرانە مالا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشنىڭ مۇمكىن.

ئۆزىنى چۈشەنگەن كامىل، ئۆزۈمچىللىكىنى ئۇنتۇغان يېتۈك كىشىدۇر. ئۇ ئۆزىنى ئۇنتۇيدۇ ۋە بارلىق ئىنسانىيەت ئالىمى بىلەن قوشۇلىدۇ. بۇ ئارىدا ھەقىقەتنى يوشۇرغان پەردىلەر، چېگرالار، سېپىللار، تېرە ۋە ئىرق پەرقلىرى بىلەن ئەپسۇنكار رىساللەر ھېلىقى لاي قورچاقلارنىڭ كىشىلەرنى ئۆزىگە سەجدە قىلدۇرۇش كويىدا ياراتقان سېھىرلىك مەنزىرىسى بولۇپ چىقىدۇ. سەن تەڭرىلىك ماقامىدا تۇرۇپ ئۆز - ئۆزۈڭگە — ئىنسانغا سەجدە

قىلىسەن. بۇ ئېغىر ياتلىشىشتىن ئۆزلۈككە قايتىش ۋە پارچىلانغان ئالەمدىن ئۇلۇغ ۋەھدەت — بىرلىكنى قايتا تېپىشتۇر. سەن شۇ چاغدا ئىستىغپار ئوقۇيسەن: ئاددىي كىشىلەرنىڭ ئۇلۇغلۇقىنى بىلمىگەن، ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ تاشقى ئالامەتلىرىنىلا تەن ئېلىپ، كامالەت تەرەپلىرىگە ئەقلىڭ يەتمىگەن ياكى ئۇنى تەن ئېلىشنى خالىمىغان، ھەتتا ئۇلارغا تۆھمەت توقۇپ، چەتتىن پېشۋا ئىزدەپ يۈرگىنىڭگە پۇشايمان قىلىسەن. ئۇ چاغدا سەن ئۆز ئۇلۇغلىرىڭنى ئىغۋا كۈھىقاپنىڭ تاش بورانلىرىدا يىقىتىپ، ئۇنى ئىسادەك كىرىپت دارىغا مىخلاپ، شەمسىدىن تەبىزىپنىڭ رەقىبلىرىدەك ئۇنى ئۆزگىلەر قولىدا قۇدۇققا تاشلاپ قەست قىلىپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى بۇرمىلاپ، يەنە ھېچنېمىنى كۆرمىگەندەك ئۆپكىگە ئۇن سۈيى تولدۇرۇش بىلەن ئەرمەك بولۇپ يۈرۈۋەرمەيسەن!

ئۆزلۈك ئەينىكى مېھراجى ئەلاكى، ئۇنىڭدا تەڭرىنى كۆرسەن. ئۇ سەن، سېنىڭ ئاشىقىڭ، مەھبۇبەڭ ۋە مەقسىتىڭ. جالالىدىن رۇمىي مۇنداق يازغان ئىدى:

ھېچنېمە يوقكى سېنىڭدىن ئۆزگە ئالەمدە پەقەت،
ھەرنە ئىستەرسەن ئۆزۈڭدە جەم ئىرۇر بىلسەك ئەبەد.

ئۆزلۈك ئەينىكى — كامىل ئىنسان قەلبىدىكى يېشىلگەن ۋەھدەتتۇر.

«ئەنەلھەق» ئەپسانە ئەمەس

ئىنسان كائىناتتىكى ئوتتۇرىچە زات، ئاسمان — زېمىن ئارىسىدىكى پائالىيەتچان تۈركۈم. ئىنساننىڭ تەبىئەت بىلەن، ئىلاھىيەت بىلەن، ئۆز — ئۆزى ۋە ئۆز تۈركۈمى بىلەن، ئۆز روھىيىتى ۋە ئۆز — ئۆزىگە بولغان ئۆزلۈكى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى مىڭ — مىڭ يىللاردىن بېرى ئېتىقاد، ئىلىم ۋە

پىسخولوگىيە پائالىيەتلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ كەلگەن تولىمۇ كونا ھادىسە.

ئىنسان زادى نېمە؟ ئۇنىڭ تۆۋەندە ھاياۋان، يۇقىرىدا تەڭرى بىلەن بولغان ئالاقىلىرى قانداق؟

يەڭگىلەتكەن مىقدار ماتېماتىكىلىرى بىلەن ئۇقۇم ۋە مۇھاكىمە مەنتىقىلىرىنىڭ بىر قىسمى ئىنساننى تەڭرىگە قارشى قويۇپ چۇقان كۆتۈرگەن چاغلاردا باغداد مەيدانىدا مەنسۇر ھەللاجىنىڭ دارغا ئېسىلغانلىقى كىشىلەر قەلبىنى لەرزىگە سالدى. ئۇ مۇجەسسەم تەپەككۇر بىلەن ئەركىن گۇمانلىنىش تۇيغۇسىنى قوشۇپ، ئىنساننىڭ يوشۇرۇنغان ماھىيەتلىرىنى داۋاملىق ئاڭلىدى. ئۇ تەڭرىنىڭ تەبىئەت ۋە ئىنساندىن تاشقىرى ئالەم بىنا مۇھەندەس ياكى كائىنات پىرئەۋنى سالاھىيىتىدىكى مۇشەببىخ (ئادەم قىياپەتلىك — ئانتروپومورفىزم) ئالامەتلىرىنى ئىنكار قىلدى. ئۇ ئىپتىدائىي ئانىمىزلىق قاراشلاردىن بىرى بولغان ساقلانغان روھنىڭ ئۆلمەستىن كۆچۈپ يۈرۈشى — «تەناسسۇق ئەل ئەرۋا» (ئىسلامدا)، «سانسارا» (بۇددىزىمدا)، «مېتېمپىسخوز» (گىرىكلار دىنىدا) تەلىماتىدىن تاكى ئۆزگىچە بولغان تەڭرى، ئىنسان ۋە «ۋەسلى ئىلاھىيە» تەلىقلىرىنى تەتقىق قىلدى. ئۇ رابىيە تىلغا ئالغان ئىنساننىڭ ئۆز چۈشىدە «ۋەسلى ئىلاھىيە» گە مۇيەسسەر بولۇش قاراشلىرى بىلەن، تەسەۋۋۇپچىلارنىڭ تۆتىنچى ماقامى — «ھەقىقەت» تە تەكىتلەنگەن ئىنساننىڭ شەخس سۈپەتتە تەڭرىگە سىڭىپ كېتىشى دېگەن چۈشەنچىلەرنى داۋاملىق قايتا — قايتا مۇلاھىزىدىن ئۆتكۈزدى. ئۇ ئاخىر ئىنساننىڭ تەڭرىگە بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ئۇلى — ئىنساننى مەنىۋى جەھەتتىن كامالەتكە يەتكۈزۈش ئىكەنلىكىنى بىلدى.

«ئەنەلھەق» — «مەن ھەقىقەت!» بۇ ئىنسان بىلەن تەڭرىگە ئوچۇق قويۇلغان ۋەھدەت پاراللېل بەلگىسى بولدى.

مەنسۇر ھەللاجىدىن خېلىلا كېيىن چارلىز دارۋىن ئىنساننىڭ ھايۋان بىلەن بولغان ئالاقىلىرى ۋە ھايۋاننىڭ تەدرىجىي راۋاجلىنىش نەزەرىيەسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. كېيىنكى زامانلاردا دارۋىن تەلىماتى، ھەللاجى مۇھاكىمىلىرى گۈزەل ئەپسانە ياكى جىنايىتى ئىكەنلىكى دەپ قارالدى.

ئېيتىش كېرەككى، مەنسۇر ھەللاجى، فەرىدىددىن ئەتتار، شەمسىددىن تەبرىزى، جالالىددىن رۇمى قاتارلىق ھەرقايسى گۇمانىستلارنىڭ قارىشى مۇنداق: ئىنسان ماھىيىتى ۋە مۇمكىنلىكلىرى بىلەن تەڭرى، ياتلاشقان ھالىتى ۋە نەپسانىيىتى بىلەن شەيتاندۇر. بۇ ئامېرىكىلىق مۇتەپەككۇر ئېرىخ فىروم (1900 ~ 1980) نىڭ دارۋىننىزىمغا ئاساسلانغان «ئىنسان ئورمانلىقتىكى ياۋايى مايىمۇن ئەمەس، بەلكى ھايۋانات باغچىسىدىكى مايىمۇن بولۇپ، تېخى ھەقىقىي ئىنسان ماھىيەتلىرىنى تاپمىغان ئىجتىمائىي ھايۋاندۇر» دېگەن سۆزىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. تەسەۋۋۇپ نامىدىكى بىر قىسىم ئىنسانشۇناس: ئىنساننىڭ كامالىتى — شەيتان ۋە سۈھەبلىرىگە ئىسيان قىلىش، ئۆزلۈككە — ئۆزىنىڭ تەڭرىلىك مۇمكىنلىكلىرىگە ئېرىشىش، دەپ قارايدۇ.

ئىسلام سوپىزىمىدىكى گۇمانىستىك قاراشلارنىڭ ئۈچ چوڭ قاتلىمى — ئىنسان تەڭرىنىڭ ئالەم بىنا قىلىشتىكى مەقسىتى ۋە ئەڭ ئالىي مۆجىزىسى دېگەن قاراش؛ ئىنسان ئەقىل بىلەن بىلىش ئىقتىدارى ۋە ئىرادە ئەركىنلىكىگە ئىگە دېگەن قاراش؛ ئىنسان ئەسلىي تەڭرى دېمەكتۇر، ئۇ تەڭرىلىك كامالىتىگە ئېرىشىشى مۇمكىن دېگەن قاراشنى سېلىشتۇرغاندىمۇ، مەنسۇر ھەللاجىنىڭ «ئەنەلھەق» تەلىماتىنىڭ ئۆلمەس روھى دىققەتنى ئالاھىدە جەلپ قىلىدۇ.

«ئات» بىلەن «ئات مىنگەن كىشى»

ئىنسان جىسمانىي جەھەتتە بىر ھايۋان بولۇپ، ئۇنى «ئات» قا؛

مەنئى جەھەتتىن بىر كارامەت مۇمكىنلىكىدىكى زات بولۇپ،
ئۇنى «ئات مىنگەن كىشى» گە تەمسىل قىلىش مۇمكىن.
ئىنسان ماددىي ھايات ۋە مەنئى كامالەت ناتەكشىلىكىدە
ھەرىكەتلىنىدىغان شەيئى. ئەگەر ئات مىنگەن كىشى دانا بولسا،
ئاتنى كامالەتكە يېتەكلەيدۇ؛ نادان بولسا، ئات ئۇنى ئوقۇرغا
باشلايدۇ. ئىنسان روھىيىتى ھاياۋان ئوزۇقىنىڭ — ئات يېمىنىڭ
«ئىنكاسى»، «ئىپادىسى» ئۈچۈن ئىشلىگۈچى قۇلغا ئايلىنىدۇ.
كامالەتتىن خالىي ئىنسان مۆتىۋەر ياكى گۈزەل، نازاكەتلىك
ياكى قەيسەر بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزلۈكتىن بىخەۋەر بولۇپ،
ئۆزى ھەققىدە غەم يېمەيدۇ، بەلكى ئات يېمى غېمىدە پايىپتەك
بولىدۇ. سېنىڭ شېرىن خىياللىرىڭغا يوشۇرۇنغان، پۈتۈنلەي سەن
ئۈچۈن جانىجان بولغان نىيەتلىرىڭنى تارتىنماي ئۆز ئالقىنىڭغا
تۆكۈپ كۆرچۈ! قاراپ باق، ئۇلارنىڭ قانچىسى ئىنسان ماھىيەتلىرى
غېمىدە ۋە قانچىسى ئات بوغۇزى غېمىدە؟! خۇسراۋ دېھلەۋىنىڭ
مۇنۇ مىسرالىرىنى ئوقۇ!:

پەقەت ھۆسنى بىلەن گۈزەل ئەمەستۇر ئادەم،
گۈزەلدۇر ئۇ يەنە ئىنسانىيلىق جەۋھىرى بىلەن ھەم.

سەن ئاسمان — زېمىن ھەققىدە يېتۈك بىلىمدان، ئەمما
«ئۆزلۈك» ھەققىدە بىر تەلۋە نادان! بىلىمدان بىلەن ئاقىلنى،
ئاقىل بىلەن دىل — قەلبى كامىلنى پەرق ئېتىشنى بىل.
ئابدۇقادىر بېدىل مۇنداق دەيدۇ:

ھاياتلىق گۈلىستاندۇر دىل ھىممىتىدىن،
باسقان ئىزىڭ بوستاندۇر قول قۇدرىتىدىن.

بىلىملىك، ئاقىل، تەدبىرلىك، ئىقتىدارلىق كىشى بىلەن
ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئارىغىنى — قەلبى ئۆزلۈك تېڭىدا ئويغانغان
كامىلنى پەرقلەندۈر.

بىلىم — ئوزۇقتۇر. ئۇنى ئۆزلۈك ئۈچۈن رىزىق قىلىشنىڭ،

ئاۋام ئۈچۈن مەئشەت قىلىشنىڭ مۇمكىن. ئوزۇق يەنلا ۋاستە ۋە بايلىق.

ئەقىل — چىراغدۇر. دىلى كور كىشى ئۈچۈن چىراغ بەلكى ناشايان بىر ۋاستە.

ئىقتىدار — كۈچتۈر. ئەزگۈسىز قۇدرەت جاللات پالتىسىنى ئەسلىتىدۇ. بىلىم — ئەقىل — ئىقتىدارنى ئىپتىخار خەزىنىسىگە سالمى، «ئۆزلۈك» ئەينىكى ئالدىغا قويۇپ، ئۇنى تەلقىن قىل! «ئۆزلۈك» ئەينىكىدە ئاتقا مىنگەن كىشى ئۆلمەس چەۋەندازدۇر. ئات ئۇنىڭ تېنى ۋە تۇرمۇش پائالىيىتى. بۇ پائالىيەت ئۇنىڭ فىزىيولوگىيەسى، پىكىر — تۇيغۇلىرى، تۇرمۇش مەشغۇلاتى بولۇپ، بىر قاراشتا ئۇ پېرسوناژنىڭ بارلىقى. ئات بىلەن ئات مىنگۈچى ئارىسىدا بىر چاڭ مەۋجۇتتىكى، ئۇلارمۇ ئالەمنىڭ «ئىككىگە پارچىلىنىش قانۇنى» نىڭ ئىلكىدە. ئادەم قېرىپ خۇددى ئاتتەك ھالسىرايدۇ. بۇ دەل ئات مىنگەن كىشىنىڭ پىشقان، ئاتنى ئۆز ماھىيەتلىرىگە كۆندۈرگەن ۋە كامالەت ماقامىنىڭ بوسۇغىسىغا يېقىنلاشقان چېغى سادىر بولىدىغان «ھىجران» دۇر. مانا بۇ ئات سۈپىتىدىكى ئىنساننىڭ ئۆمرى دېگەن سۆز. ئىنسان ئۆمرىنى بالىلىق بىلەن قېرىلىق ئارىسىدىكى يېرىم ئەسىرلىك مۇساپە قىرقيدۇ، پۈچۈلدۈرىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ بەدىلى — مەنىۋى يېتىلىشتۈر. ئەتەڭگەي! «ناۋا مۇقامى» ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگەندە چالغۇ تارىسى «پارس» قىلىپ ئۈزۈلىدۇ! تار ئالماشتۇرالمىسەن. بۇ خۇددى ئات يەڭگۈشلىيەلمىگەنگە ئوخشايدۇ. قولۇڭدىن كېلىدىغىنى ئەلشىر نەۋائىدەك خاتىرجەم ئۈمىد:

نەۋائى بىناۋالىق بىرلە دائىم مەي ئىچۈر، بىر كۈن —
ناۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي، دەپ.

نەۋائى دائىملىق بىناۋالىقنى ۋە كەلگۈسى ئۈمىدىنى ئېيتقان.
بىز ئۇنى «نەۋائى بىناۋالىق بىرلە ئاخىر مەي ئىچەر، بىر كۈن —

ناۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي، دەپ» دېگەن ئۇلۇغ
ھىجران ۋە مۇقەددەس مەنىۋى ئىزچىللىق (ۋىسال) مەنىسىدە
ئىستىئارە قىلىمىز.

ئىنسان ئۆلىدۇ، ئەمما مۇتلەق مەنىدە ئەمەس.

ئابدۇلھەسەن ھەرەكانىي: «يەر يۈزىدە يۈرگەن بەزى ئادەملەرنى
بىز تىرىك دەيمىز، ئەسلىدە ئۇلار ئۆلۈك؛ يەر ئاستىدا ياتقان بەزى
زاتلارنى بىز ئۆلۈك ھېسابلايمىز، ئەسلىدە ئۇلار تىرىك»
دېمىگەنمىدى؟!

ئىنساننىڭ قىممىتى — ئات سۈرىتىنىڭ باھاسى ئەمەس،
بەلكى ئات مىنگۈچىنىڭ ماھىيەت ۋەزنى! ئۆزۈڭگە ئات باھاسىدا،
ئويناقلانغان ۋە ياكى پۇشۇلداپ قالغان ئات نەرخىدە قاراپ،
تەمەننا ياكى غەمكىنلىك يولاتما! بەلكى ئات مىنگۈچى قىممىتىدە
قاراپ نەپرەتلەن! ئۆزىدىن نەپرەتلىنىشنى بىلمىگەن ئىنسان
ئۆزىنى بارغانسېرى نەپرەتلىك سېماغا ئايلاندۇرۇۋاتقان غاپىل
ئىنساندۇر. ئات چەيلەپ پېتىقلىۋەتكەن بۇ ئىنسانىي قىممەتتىن
ساڭا يەنە قانداق تەقدىر نېسىپ بولاتتى، ئەي نادان!

دانىشمەنلىكنىڭ دەردى

«فانىي» ۋە «باقىي» ئىبارىلىرى يوقىلىپ بېرىۋاتقان ۋە مەڭگۈ
مەۋجۇت بولىدىغان ئىككى سۈپەت (ئاتىرىبوت)، ئىككى دۇنيا
مەنىسىدە تولاراق دىنىي كوسمولوگىيەلىك تۈس ئېلىۋالدى.
«زاھىر» ۋە «باتىن» ئىبارىلىرى كۆرۈنىدىغان سۈرەت ۋە
كۆرۈنمەس ئىچكى ماھىيەت مەنىسىدە تولاراق دىنىي بىلىش
نەزەرىيەسى قىياپىتىگە كىرىۋالدى.

«ماددا» ۋە «شەكىل» ئىبارىلىرى ئارىستوتېلدىن باشلاپ
مۇقەررەر مەۋجۇدىيەت بىلەن ئۇنىڭ ھالەت — «ئەراز» كۆرۈنۈش
ئالماشتۇرۇشنى ئىپادىلەشتىن، بىر دومىلاپلا «مەزمۇن» ۋە

«شەكىل» كاتېگورىيەسىگە ئۆتۈپ كەتتى.

ئىنساننىڭ ئۆزلۈك ئارىلىقىدىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى ماقامىنى نېمە دېگۈلۈك. «جاھىل» ۋە «پازىل» ئىبارىلىرىمۇ مەدەنىيەتكە قارىتىلغان تارىخىي مەنىگە بەند قىلىندى.

دانىشمەن — بىلىمدان، ئاقىل، ئالدىن بىلگۈچى ۋە رەھىنەما ساھىبى مەنىسىدە ئۆزۈندىن ھەممە خەلقلەر مۇبارەكلەيدىغان نۇرانە نام. ھەر دەۋرنىڭ دانىشمەنلىرى بولغان. ئۇ يۇقىرىدىكى قۇرۇلمىلارنى مۇجەسسەم ئوچۇق قىلىپ كۆتۈرۈلگەن تەپەككۈر قۇياشى!

«دانىشمەن» ئىبارىسى قانداق ئىستېمال قىلىنىۋاتقانلىقىدىن قەتئىينەزەر، دانىشمەن ئۇلۇغ بېشارەتچىدۇر. دانىشمەن مەيلى مۇنبەردە، دار ئاستىدا، مەيلى سەرگەردانلىق دالاسىدا بولسۇن، قولىدا يېڭى ئۇپۇقنى كۆتۈرۈپ تۇرغان كاھىندۇر.

دانىشمەننىڭ ئىككى ئالاقىنى ئوچۇم قىلغان چېغىغا قارا! ئۇنىڭ ئالاقىلىرىنىڭ ئۈستىدىن ئىنسانىيەتكە ئاتىغان يېڭى ھەقىقەت جاۋاھىرىنىڭ نۇرى چاقىنىدۇ. ئۇنىڭ ئالاقىلىرىنىڭ ئاستىدىن ئۇنىڭ شەخسىي ھايات پاجىئەلىرىدىن ئۇرغۇغان پاك — ئىسسىق قان تامچىلايدۇ. ئۇ كاناي — سۇنيلار بىلەن چۇقان كۆتۈرگەن كۈچىدا نېمە قىلسۇن. ئۇنى ناگھان — ناگھانلاردا بەلكىم ئاھ — پەريادلار بىلەن ياش تۆككەنلەر ئارىسىدا ئۇچرىتاللىشىڭ مۇمكىن.

دانىشمەنلىكنىڭ دەردى تولا! گۈزىلىم، ھەربىر مۈشكۈل داۋاندا ساخا: «ئەمدى قال!» دېگەندىمغۇ!

ئۇ ھاياتنىڭ ساختا لەززىتىدىن كېچىپ، ئۇنىڭ ھەقىقىي ئازابلىرىدا ياشايدۇ!

ئۇ ئۆمرىنىڭ قىسقىلىقىنى بىلىپ، كېچە — كۈندۈز تىنىمىسىز ئەجىر — ئەمگەك قىلىدۇ.

ئۇ ئۆز ھاياتىدا تەييار ئەقىدىلەر، ئاتا مىراس قاراشلار، ئىزچىل

رىجىلەرگە چوقۇنمايدۇ، بەلكى قايتا مۇئامىلە قىلىدۇ. ئۇ ئۆز ھاياتىدا قايتا ئويغىنىدۇ، ئىككىنچى باشلىنىش ياسايدۇ. ئۇ بىر ئاسىيلىق — ئىسيانكارلىقتۇر. ساكيامۇنى شاھزادىلىكتىن بۇددىھالىققا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام غەيرىي مۇسۇلمانلىقتىن مۇئىمىنلىككە ئۆتكەن. مەنسۇر ھەللاجىمۇ ئادەتتىكى كالام تەلىماتىدىن «ئەنەلھەق» قە ئۆتتى! دانىشمەنلەرنىڭ قايسىبىرى تاۋار — دۇردۇنلار ئۈستىدىن ھەقىقەت دۇردانلىرى تېپىشقان؟!

ئۇ ئالدىن بىلىپ، ئالدىن ئويغانغاچقا، قەلبى ھەقىقەت، لەۋزى ئادالەت ئوتىدا كۆيۈپ، كىشىلەر بىلگەن ئامەتلەرنىڭ ئىللەتلىكىنى ئېغىزدىن چىقىرىشتىن ئەيمىنىپ، سۈكۇنات ئىچىدە، نەپەس ۋە خەيرخاھلىق ئىچىدە ياشايدۇ! ئويغاتماق ھەقىقەتەن ئېغىر ئىش، چۈنكى ئۇ ھەر ئىككى تەرەپنى بىئارام قىلىدۇ!

ئۇ سىرداشقا تەشنا، روھىي تىرەك — مۇئەككەلگە تەشنا، ھەقىقىي قەلب سايىسىگە تەشنا ھالدا خاتا ئوبرازلاندۇرۇشلار، رەشك — ھاقارەتلەر ئىچىدە مەنىۋى تەنھالىق ئازابىنى چېكىدۇ. ئۇ گويا توخۇ فېرمىسىغا كىرىپ قالغاندەك، ئۆز قولىدىكى ئۈنچە — جاۋاھىرلارنى توخۇلارنىڭ تىنىمىسىز تېپىپ تاشلاپ، سامان — پاخاللار ئارىسىدىن دان تالىشىپ يېيىشىۋاتقانداك ھالىتىدىن غەمكىن بولىدۇ!

مانا شۇ تاپتا چىدامسىز مەھبۇب، ۋاپاسىز يار — دوستلارنىڭ يوشۇرۇن ساتقىنلىقى بىلەن ئاشكارا مەسخىرىلىرى ئۆلمەس ئېلىسىنىڭ ئۆلگەن ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۈستىدىن قاقاھلاپ كۈلۈپ، تەنە بىلەن بىر مەھەل تەنتەنە قىلغانلىقىدەك زەھەر خەندە روھىيەت ھاسىل قىلىدۇ!!

دىلبىرىم، ھەرقانچە ھالەتتىمۇ ئوغۇز سۈتى بىلەن باراۋەر پاك ۋە مۇقەددەس تۇنجى مۇھەببەت شارابىمىنىڭ ھۆرمىتىنى يەرگە ئۇرما! رەقىبلىرىمگە نەپەرەتلىنىمەن. ئۇلارنىڭ پۇشتى — جەمەتىمۇ ئۇلارنى ئۇنتۇيدۇ. ئەمما ساڭا نەپەرەتلىنىشنى دۈشمەنلىرىمدىن

ئۆگەنمەك ماڭا نومۇس!

دانشمەن تۈن قاراڭغۇسىدا ساڭا قېرىغان ياۋا توغراقتەك كۆرۈنۈشى مۇمكىن. تاڭ شولسى ئاستىدا ئۇنىڭ ئالتۇن سۈمۈرغىلۇقىنى ئاڭقىرالايسەن. ھە، ئۇ ئالتۇن سۈمۈرغى! تەنھا، بىراق مىليون - مىليون يۇلتۇزنى ياراتقۇچى قەلب كامالتىنىڭ ئىنژېنېرى! ئۇ دوزاخ ئوتىدا كۆيۈپ تۇرسىمۇ خالايققا جەننەت دەرۋازىسىنى بېشارەت قىلىدىغان قەيسەر! ئۇنى ئىقلىمنىڭ يىراق ئۇپۇقىدىن ياكى مايتىرى بىلەن ئىمام مەھدى ئاخىر زامان رىۋايەتلىرىدىن ئىزدەيمە، ئۇ ئۆز قېشىڭدا، ئۇنىڭ روھى ئۆز ئىزىڭدا جاھان كېزىدۇ.

مۇھەببەت — تەڭرىلىك تۇيغۇلىرى

ئۆزلۈك زىددىيەتچان دۇنيادا «بىرلىك» (ۋەھدەت) نى بىلىشنى، ۋەھدەتكە يۈزلىنىشنى تەلەپ قىلىدۇ. «مۇھەببەت» (ئىشقى) ئۇنىڭ شېرىن مېۋىسى ۋە يالقۇنلۇق تىنىقىدۇر.

مۇھەببەت — خۇپىيانە ئاشىق ۋە مەشۇقەلىقتىن تاكى كائىنات تەرتىپىگىچە كەڭ قوللىنىلغان ئىبارە بولۇپ قالدى. قەدىمكى گىرىكلاردا «ئىنتىلىخىيە» دەپ ئاتالغان بۇ ئىنتىلىش تەسەۋۋۇپ تەپسىرلىرىدە تەڭرى ئىنساننى بىنا قىلىشتىن ئىلگىرىلا ۋەھدەتۈل ئالەمدە بولغان، ئۇ تەڭرىنىڭ خالىقۇلئىنسان پائالىيەتلىرىگە ئىلھام سالغان.

مۇھەببەت — ئۇلۇغ ئالەم ۋە ئادەمنىڭ ئىنتىلىشى، كائىنات مۇۋازىنىتى ۋە ئىنسانىيەت كامالتىنىڭ تىركىكى. مەنپىي - مۇسبەت زەرەتلەر قوغلىشىپ موتورنىڭ چۆرگىلىشى — مانا ئۇنىڭ تىمسالى!

مۇھەببەت — ئىنسان ئۈچۈن كائىنات نىزامىدۇر. ئۇ ئىنساننى ھايۋان بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئىنسان بىلەن؛ ئات بىلەنلا ئەمەس،

بەلكى ئات مىنگۈچى بىلەن؛ ئات يېمى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى مەنىۋى ئوزۇق بىلەن؛ ئۆلۈم ھىجرانى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئەبەدىيلىك ۋىسالى بىلەن قوشۇش يۈرۈشىدىن ئىبارەت.

ئىنسان ئۆزىنىڭ «ئادەم» لىكى بىلەن «ھەۋۋا» نى سۆيۈشكە ھەقىلىق. بۇنداق مۇھەببەتتە، ئەگەر ئۇ ھەقىقەتەن مۇقەددەس روھىيەت قوشۇلمىسى كامالىدا سادىر بولسا، ئىنساننىڭ تەڭرىلىك تۇيغۇلىرى چېچەكلىگەن بولىدۇ. ئۇنى بىگانە ۋە جىنايى كۆز بىلەن كۆرمەك مەنسۇقتۇر.

ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىنسانلىق قەدىر - قىممىتى، زېھنىي ئىقتىدارى ۋە پازىللىق ئۇتۇقلىرىنى سۆيۈشى لازىم. ئۇ ئىنساننىڭ ئىنسانلىق ئىقرارى، شۈكرانىسى ۋە قەسدىسىدۇر.

ئىنساننىڭ تەبىئەت ۋە ئۇنىڭ ھەممە مۆجىزىسىنى سۆيۈشى دەركار. تەبىئەت ۋە مۆجىزات كائىناتىنىڭ تېنى، ئىنساننىڭ بۆشۈكى ۋە دەرىخانىسى، ۋەھدەتى ئالەم، مۇھەببىتى ئالەم يەنە ۋەھدەت! ئۇ ئۆزلۈكنى تېپىش يولىدىكى باش كارۋان.

مۇھەببەتسىز ھەقىقىي ئۆزلۈكنى، ئۆزلۈكسىز ھەقىقىي مۇھەببەتنى قىياس قىلالمايمەن. ئۆزلۈك شوتىسى ياكى ئۆزلۈك دۆلدۈلىسىز ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىلاھىي قىممىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ، كامالەت مېھراجىغا كۆتۈرۈلەلمەيدۇ؛ سەرمايدار تۈلكە، ھۆسنىدار تىيىن، ھوقۇقدار شىر، تەدبىركار يالتىراق يىلانلىق پەللىسىدىن چەتلىيەلمەيدۇ. ئۇ «ئۆل» بىلەن يوقلۇق (ئادەم، سونياتا) تىن كېلىپ، يەنە يوقلۇققا «ئۆل» بىلەن قايتىدىغان سۆزمەن، خۇش پىچىم ھايۋان (ئىرخ فىرومنىڭ سۆزى بىلەن ئېيتقاندا: «ھايۋانات باغچىسىدىكى مايۇن») بولۇپ قالىدۇ، خالاس.

مۇھەببەت «ئات» تىمۇ، «ئات مىنگۈچى» دىمۇ بولىدۇ. مۇھەببەتتە ئىككى شەرت شۈكى، سەن ئۆزلۈك ماقامىدىكى كامىل - پازىل قەلبىنى ئىزدە، ئۆزۈڭمۇ كامىل - پازىل قەلب ئىگىسى بول. بۇ ئاتقا مىنگەن ۋە ئۆز ماھىيەتلىرىنى تۇغ قىلغان مەلىكە بىلەن

شاھزادە بولۇپ، ئات مىنگۈچى ئىشق بابىدىمۇ ئات رىزقىنى يېمەسلىكى لازىم. مۇھەببىتىنى ئات ئويۇنى قىلىپ قويۇش نومۇس! ئەتراپقا نەزەر سال: مۇھەببەت سۈرىتىنى كۆتۈرۈپ، سۆيگۈ نامىنى سېتىپ يۈرگەن ۋە مەڭگۈ كامىل قەلب ئەنجۈمەندە ئىشقتىن مۇشائىرە كۆرمىگەن «ئات» تېپىرلاشلىرىغا! ئۇلارنىڭ سۈرىتىدە رەڭدار لاي، قەلبىدە ئەرزىمەس تاش بارلىقىنى ئۆزلىرىمۇ يوشۇرالمىدۇ. ئالداش بىلەن يەڭگىلەتەكلىكتىن قوشۇلغان ئىككى ئىللەتنى يەنىلا بىر مەھەل ئۈستىگە گۈل تاشلانغان ھايۋاننى خىرىس، قوپاللىق بىلەن چېكى كۆرۈنمەس دىل ئازارلىق تىزگىنلەپ تۇرىدۇ. بۇنداق نادانلىق ھاكىملىق قىلغان «مۇھەببەت» سەن ئۈچۈن نىكاھ پەردىسى ئاستىدىكى پايەشخانغا ياكى ئېيىق ئۆڭكۈرىگە قامالغانلىقتىن ئۆزىگە نېمە بولاتتى؟!

مۇھەببەت ئايال ئۈستىدە ئىككى ھەسسە مۇھەببەتتۇر. ئۇ مەھبۇب سۆيگۈسىدىن باشقا يەنە ئىنسانىي مۇھەببەتتۇر ھەم. بۇ مۇھەببەتنىڭ مېھراج كۈرسىدا مەنپىي ئىلاھە — ئاياللىق كامالىتى تۇرىدۇ. ئۇ قەدەم ئىپتىداسىدا ئوماققىنە قىزچاق، مەنزىل ئىنتىھاسىدا مېھرىبان موماي قىياپىتىدە چاقنايدۇ. ئۇنىڭ بەختى سەن تۇرغان كامالەت تەختىگە، ئۇنىڭ ئازادلىقى قەلبىڭدە لەپىلىدىگەن ئەزگۈلۈك بايرىقىغا باغلىق. بۇنى ئۇنىڭ ساڭا نىسبىتى تەرىقىسىدىمۇ شۇنداق دېيىش مۇمكىن.

ئىنسان تۇغۇلىدۇ، ئەمما سەن بىر چەۋەنداز شەكلىڭ بىلەن قايتا تەكرارلانمايسەن. جەننەت گۈللىرى بىلەن دوزاخ يالقۇنلىرىنىڭ پەرقىنى كۆز قارىچۇقۇڭدىن ئېلىپ كەتكەن شېرىن سۆيگۈ غاپىللىقىدا تۈلكە، تىيىن، شىر، يىلاننىڭ دەقىقلىق ياكى ئۆمۈرلۈك مەھبۇبى بولۇپ قالدىڭمۇ، بولدى، بەس! سەن ئۆزۈڭ ئەينىكىدە نەزەر سالساڭ، دوزاختا ئۆرتەنگۈچىسەن! ئېسىڭدىن چىقمىسۇنكى، ھەقىقىي قەلب جەننىتىنىڭ شېرىن كەۋسرىگە تەشنا ئىكەنسەن، ئۇنى جەننەت ماقاملىق قەلبىتىن ئىزدە، كەۋسەر

قاچىلانغان ئىدىشنىڭ شەكلى - پەكلى بىلەن كارىڭ نېمە؟! چۈنكى ئويغانغانلار تولىمۇ ئاز ۋە ئۇلار خېلى يول يۈرگەن! بىلىڭىنىكى، ئىنساننىڭ يېتىلىش يولىنى سىزىپ بەرگەن دانىشمەننىڭ نۇرانىە سېماسىنى ئۇنىڭ مىنگەن ئېتىدىن ئىزدىمە! ئۇنى سەن ئىزدە، ئۇ ئات مىنگۈچىلەر بىلەن ئاتنى قانداق مىنىشنى ئۆگەتگۈچىلەر قاتارىدا! ئۇلاردا ئاددىي تۇپراقتىن مۇقەددەس تەڭرىگىچە بولغان پۈتكۈل بارلىق مۇجەسسەملەنگەن.

گۆھەرگە دەسسەپ تۇرغان كور گاداي

ئىنسان يىغلاپ تۇغۇلۇپ، جاپا بىلەن ياشاپ، ھەسرەت بىلەن ئۆلىدۇ! ئىنساننىڭ سىرلىرى ئۇنىڭ مۇناجات ئىلاھىيە قۇببىسىدا ئەمەس، بەلكى ئۆزلۈك — بەشەرىيەت يۈكسەكلىكىدە!

ۋەھدەتتىن تاشقىرى ھېچنەرسە يوق. بىر بولمىغاندا، تۈمەن بولمىغان بولاتتى. بارلىق بولمىغان بولسا يوقلۇق ھەققىدە ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ. دېمەك، يوقلۇق — بارلىقنىڭ كۆز ئالدىڭدا يوقلۇقى، ھىجران — ۋىسالنىڭ شۇ دەققىدە يوقلۇقى، ئاچلىق — توقلۇقنىڭ شۇ چاغدا يوقلۇقى، خەستەلىك — سالامەتلىكنىڭ تەندە يوقلۇقىدۇر.

ئىنسان گۆھەرسىزلىكتىن گاداي ئەمەس! چارىسىزلىكتىن بىچارە ئەمەس! قۇدرەتسىزلىكتىن ئاجىز ئەمەس! ئۇ قۇل، ئەمما بۇنىڭ ۋەجى ئەركىننىڭ مەۋجۇت بولمىغانلىقىدىن ئەمەسقۇ، ئاخىر! ئىنسان ھاۋا گۈلدۈرلىگەندە ئولشىپ - تۇلشىپ مۇناجات ئوقۇشتى. ئۇ ئەمدى كۆكتە پەرۋاز قىلىشنىڭ مۇمكىنلىكىنى بىلدى.

ئىنسان يۇقما كېسەللىككە زار يىغلاپ قۇربانلىق قىلىشتى. ئۇ ئەمدى ئۆزىنى داۋالاشنىڭ ئىمكانىيەتلىرىنى كۆردى. ئالاھىزەل مۇمكىنلىكنىڭ مۇقەررەرلىك بىلەن بولغان ئالاقىلىرى ئۇنىڭغا

پىچىرلىماقتا.

بۇ ئۇلۇغ ئۆزلۈكنىڭ پېشايۋىنىدا سادىر بولۇۋاتقان ھادىس تېخى ئىنساننى ئۆزلۈك سارىيىغا ئېلىپ كىرگىنى يوق. چۈشەن، ھەممە تەقەززاينىڭ تەقەززا قىلغۇچى خاسىيەتلىرى بىلەن تەقەززا بولغۇچىنىڭ يېنىدا.

تەلەكلىرىڭنىڭ نىجادىيىتى سەن روڭ قىلغان مېھرابىتا ئەمەس، سەجدە قىلىۋاتقان چەۋەنداز ئىلكىدە!

تەلەكلىرىڭنىڭ سەۋەبكارى ئاجىزلىقىڭدۇر. ئاجىزلىقنىڭ دېڭىز سۈيىنى ئارقىغا ياندۇرالايدىغان ئۇلۇغ كۈچ - قۇدرىتىڭنىڭ تاغ ھالىتىدىن قۇم ھالىتىگە پارچىلانغانلىقىدىندۇر. ئۇنى پارچىلىغان سەن ئۆزۈڭ! سېنىڭ نەپسىڭ، تەمەخورلۇقۇڭ، ئۆزگىنى ئانى تېپىش نىيىتىڭ، ئاچ كۆز ھەستىڭ، نادان ۋە تەرسالىقنىڭ، ئۆزۈڭ ياساپ، ئۆزۈڭ ئىقتىدا قىلغان لاتا - پۇرۇچ قورچاقلىرىڭغا بولغان خۇپىيانە قۇللۇقۇڭ!

پارچىلاندىڭ، پارچە - پارچە «ئات» نەپسىڭنى ئەلا بىلىپ، بىر پۈتۈن قەلبى كامىل «ئات مىنگۈچى» ماھىيەتلىرىڭنى تىلىم - تىلىم قىلىۋەتتىڭ! ئۆزلۈك ئەينىكىڭنى سۇندۇرۇپ، ئىنسانىي بىردەكلىككە يىلاندىك نەشتەر سانجىپ، «سەن ئۆل، مەن ياشاي» يولىغا چۈشتۈڭ. ئۆلىمالىرىڭ ئۇزۇن بويلۇق قاتىل ئىبلىس تەلەتدە تەرلىمەكتە. ئۈمىد - ئارزۇلىرىڭ تالقان بولۇپ، قۇمدەك دەرغەزەپ غىچىرلىشىپ، جەڭ - جېدەل جەڭگاھىغا ئۇچۇشتى. نەيزە - ئاپتوماتلىرىڭ - ئۇنىڭ تەرسا چۇقانلىرى! قارا، ئى ئالەمنىڭ نۇرانە گۈلتاجى - ئىنسان، ئىش - ئەمەلىڭگە قارا! يىرتقۇچلۇقتا گۆشخور ياۋايى ھايۋانمۇ سەندىن ئۆزىنى تۇتقان. ئۇ توقۇلۇقتا مۇلايىم، سەن ئەسەبىيەت. ئاخىرى ھەسرەت داش قازىنىنىڭ ئاستىغا تاشلانغان خەشەكتىنمۇ قەدىرسىز كۆيۈۋاتقانلىقىڭنى كۆرۈپ نالە قىلىسەن. سەن ئىنسانلىقىڭنىڭ ئاسىيىسى، كامالىتىڭنىڭ قاتىلى، تۇرمۇشنىڭ بۇلغانغان بىنەزەر

ئەخلىتى! بۇ تەقدىرىڭنى ئۆزۈڭ تۈزدۈڭ، ئاتەشنى، ئەمما نەپسانىي ئىستەك بىلەن، تەنتەكىلىكلەرنىڭدە ئالقانات چىقىرىپ تۈزدۈڭ! تەقدىرىڭدىن زارلانما! تەقدىرىڭ ئەزەللىك لەۋھەسىدە، يۇلتۇزلار سەيلىسىدە، پېشانەڭ سەھىپىسىدە ۋە ياكى تەڭرىنىڭ رەھىمى - شەپقىتى، قەھر - غەزىپى ئۇچقۇنلىرىدا ئەمەس، ئۇ مۇھەببەت - نەپرەتكە تولغان بۇ ئالەمدە! بىلكى، ئۇ سەن يوقاتقان، سەن ئىزدەپ يۈرگەن، سەن كۆتۈرۈپ يۈرگەن نەرسىدە - ئىنسانىي قىممىتىڭنىڭ قىسمەتلىرىدە، قەلب دەرىخىنىڭ مېۋىلىرىدە.

جاھان سېنى ئەقىل - ئىدراك گۈلى قىلىپ ئېچىلدۇرغۇچە قانچە - قانچە يۇلتۇز ئۆمرى كەتتى. سەن جاھاننىڭ ئۆزىنى تېپىش يولىدىكى بىر پارچە ھېكمەت ئەينىكى بولمىقىڭ جايىز ئىدى. سەن بارلىقنىڭ گۈلشىنى، سىرلارنىڭ ئاچقۇچى نەسىبىسىدە ئالەمگە كەلدىڭ. ھەممە ئىقتىدارىڭنى پۈتكۈل ۋۇجۇدۇڭغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۆز تىزگىنىڭنى ئۆز ئەركىڭگە بەرگەن.

ئەقىل ئىزدە! ئەقىلنى ئۆزلۈك كامالىغا باشلا! ئەقىل - كىتاب سەھىپىلىرىدە تاۋلانغان ئۆلمەس روھلار قاتارىدا، تەجرىبە جەريانلىرىدا پىچىرلىغان دۇنيا ئۇچۇرلىرىدا، تۇرمۇش تەكرارلىقىدا نىگارنى كۆرسەتكەن ھېكمەت جۇلالىرىدا، تەپەككۈر بىلەن تەسەۋۋۇر قاناتلىرىدا. بىلگىنىكى، ئۇ يېنىڭدا، نادانلىقنىڭ لاچىن كۆز قايچۇقلىرىغا، غەزەپلىرىڭنىڭ يىلان نەشتە تىلى ئاستىغا، تەرسالىقنىڭ ئات تۇۋاقلرى تېگىگە كۆمۈلگەن!

ھەممە نەرسىنى كۆمگەن ۋە ئۇنىڭ موھتاجلىقى سەھراسىدا ئېچىرقاپ - چاڭقاپ يۈرگەن ئىنساندا نە باياشاتلىق - ئاۋاتلىق، نە گۈزەللىك - بەخت، نە سۆيلىزاتىسىيە - كامالەت بولسۇن! ئۇ تار نەزەر ئۇيۇقىدا، پۇچۇق يارماق تۆشۈكىدە چاشقان كۈتۈپ ياتقان مۈشۈك، مۇبالغە قىلغاندىمۇ مولۇن، خالاس!

ئەي، گۆھەرگە دەسسەپ تۇرغان ۋە گۆھەرنى پەرق قىلالىمىغان ئەمما بىچارە تىلەمچى. سېنى گۆھەر زېمىنىگە، گۆھەر سېزەر ئىقتىدارغا ئىگە قىلغان دۇنيا، سېنى ئىنسان، گۆھەرنى تاش، دەپ ئاتىمىغانمىدى؟

ئەمدى مۇھىتىڭغا قارا: ۋەھىمە بىلەن بىخۇدۇلۇق، تەمەخورلۇق بىلەن بېسىمخورلۇق، قۇللۇق سۈكۈتى بىلەن قۇلدارلىق كىبىرى ھاۋاسى، ئاچ كۆزلۈك بىلەن ئىسراپخورلۇق ۰۰۰ قىسقىسى، كامالەت مىزانىدىن چەتنىگەن غەلىتە روھىيەت، مانا سېنىڭ ئۆمۈر مۇھىتىڭ! بۇ مۇھىتتىكى سەن قاتىل بىلەن ئۆلگۈچى، ئوغرى بىلەن بۇلاڭچى، ياللانغۇچى بىلەن زوراۋان، جىنايەتكار بىلەن راھىب! سېنى ئۆلگەن ياكى كىشىلىك دۇنياسىغا تېخى تۈرەلمىگەن دەۋالاي دېسەم، سېنىڭ تاشلىغان زەھەرلىك قالدۇقلىرىڭ ھايات چىمەنزارلىقىنى بۇلغىۋەتتى! غەلىتىلىكى شۇكى، بۇ تاشلاندىقۇلار ئاداشتۇرغۇچى ساختا كىرىستالدەك قەلبى ئاجىز كۆزلەرگە جىلۋە قىلىپ، ئۇنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىدۇ!

كۆزۈڭنى ئاچ! ئۆز مۇھىتىڭنى ۋە ئۆز قۇدرىتىڭنى بايقا!

ئەقىل ۋە كۆڭۈل

بىرلىك — ۋەھدەت قارىشى شەرقتە لاۋىزى تەلىماتىدا، غەربتە ئەپلاتون مىراسلىرىدا تىلغا ئېلىنغان. لاۋىزى: بىردىن تۈمەن تۇغۇلار دېسە، ئەپلاتون بىرلىكنى ئالەم نېگىزى ۋە مەنبەسى دەپ قارىدى.

ئەپلاتون قاراشلىرى شەرق - غەرب قەدىمكى مەدەنىيەت قانىلىدا غايەت زور جاۋاھىر ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا يوپۇق يېپىپ قويۇپ «خالاس - تامام» دېگىلى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە. ئەپلاتون ئۆزىدىن ئىلگىرىكى زاماندا يەتمەك مۈشكۈل بولغان ئېگىزلىك ۋە ئۆز دەۋرىنىڭ ئەپلاتونى ئىدى. ئۇنىڭ تەلىماتلىرى

راۋاجلاندۇرۇلغانچە بۇرمىلاندى. ئۇنىڭ روھىنىڭ مېغىزى تېخى پىكرەن دۇنيادىن ئايرىلغىنى يوق. ئۇ ئالەمنى بىرلىك، روھ، قەلب، ماددا، فىزىكىلىق ھادىسىلەردىن ئىبارەت بەش قاتلامغا ئاجراتتى. بىرلىك ھەممىنىڭ ماھىيىتى بولۇپ، روھ ئەقىلىنى، قەلب كۆڭۈل — ئىلاھىي تېرەن مەنىۋىلىكنى، ماددا نەرسىلەر بىلەن بەدەننى، فىزىكىلىق ھادىسىلەر ماددىي دۇنيانىڭ ھادىسىلىرىنى كۆرسەتتى. ئۇ «تەڭرى» ئىبارىسىنى ئىشلەتمىگەن. بىرىنچى سەۋەب بىلەن ئەقىلدىنمۇ مۇھىمراق ئىلاھىي مەنىدارلىققا ئىگە كۆڭۈل (قەلب) تەڭرىلىك خاسىيەتلىرىگە قالدۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن. جالالىدىن رۇمىي كۆڭۈلنى ئەقىلدىن ئۈستۈن قويغان. بىر قاتار مۇتەسەۋۋۇپلار ئەقىل كۆزى ئويغاق زېھىندارلار بىلەن كۆڭۈل ئەينىكى روشەن ئارىفلارنى پەرقلىنىدۇرگەن. ئۇلار ئەقىل ئارقىلىق بىلىمنى، ھەقىقەتنى بىلىش بىلەن، كۆڭۈل ئارقىلىق سىرلارنى چۈشىنىشنى ئايرىغان. نەتىجىدە ئەقىل ئىلمى بىلەن بىللە يەنە كۆڭۈل ئىلمى تىكلەشنى تەشەببۇس قىلغان.

مانا، ئەپلاتوندىن بېرى ئىككى يېرىم مىڭ يىل ئۆتۈپ كەتتى. گۇمانىزم — راتسىيونالىزم پېشۋالىرى پەقەت ئەقىل بىلەن بىلىم — تۇغۇلۇپ بىلىمدان بولۇش ۋە ئەقىل بىلەن بىلىم — ئىقتىدار ۋە بايلىقنى كۆپەيتىش، ئەقىل ۋە بىلىم ئارقىلىق ئەزگۈ ئەخلاقنى ئۆستۈرۈش توغرىسىدىلا تەپەككۈر گۈلشەنلىرى تۈزۈشتى. ئەقىل — بەدەن لەشكىرى، پادىشاھ، رەھنەما شۇنداقلا تەڭرى نېمەتلىرىنىڭ ئەلاسى، تەقدىر يۇلتۇزى، تەن غىلاپىدىكى قىلىچ، بەدەن يىلقىسىنىڭ چوپانى دېگەن سۆزلەر بىلەن بىلىم — ئەقىل ئۇتۇقلىرى، ھەقىقەت جاۋاھىرلىرى، قۇدرەت، ئۇلۇغلۇق قەسىرىسى، ئەخلاق ماھىيىتى دېگەن ئىبارىلەر بىلەن تەرىپلەندى. تارىخ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئاقىللارنىڭ ھەممىسى دانا، بىلىملىكلەرنىڭ ھەممىسى ئارىق (ئويغانغۇچى)

بولمايدىغانلىقىنى، ئەقىللىك ئالدامچى ۋە بىلىملىك مۇھىت بولغۇچىلارنىڭ كىشىلىك دۇنياسىدا دائىم پاجىئە كۆز ياشلىرى بىلەن ئەسەبىي غەزەپ ئۇچقۇنلىرى پەيدا قىلالايدىغانلىقىنى تەستىقلىدى. ئەخلاق ئەقلى ۋە ئەخلاق بىلىمى بىلەن ئۇرۇلغان ئوكۇللار ئۇلارنىڭ بۇزۇلغان قەلبىگە تەسىر كۆرسىتەلمىدى. ئۇنداقتا، ئىنساننىڭ تەڭرىلىك ماھىيىتى ياكى خاسىيەتلىرى ۋە ئۇنى ئىش يۈزىگە كەلتۈرگۈچى كامالىتىنى قەيەردىن ئىزدەش لازىم؟ تەڭرىلىك سالاھىيىتىدىكى ئىنساننى شەيتان مىنىۋالغان ئىنسان ھالىتىگە سالغان نەرسە قايسى روھىيەت ئايۋانىدا پائالىيەت قىلىدۇ؟ روھ، ئەقىل، كۆڭۈل، پىكىر، ئېتىقاد، ئىشقى دېگەن ئىبارىلەر ئوخشاش مەنىدىكى چۈشەنچىلەرمۇ؟

فارابىي: ئەقىل، بىلىم، ئەخلاقنى پەزىلەتلىك تۇرمۇش ماقامىنىڭ شەرتى، بۇ ئۈچىنى گۈزەللىك — بەخت — سائادەت ئۈلى دەپ قارىدى.

يۈسۈف خاس ھاجىپ ئەقىل، بىلىم، ئادالەتنى بەخت — سائادەتنىڭ ئۈلى، قانائەتنى ئۇنىڭ مۇھىم شەرتى، دەپ قارىدى. ئۇ يەنە زامان بۇزۇقچىلىقلىرىدىن شىكايەت قىلدى.

ئەقىل پەنگە ئاساس سالدى. ماتېماتىكا ۋە تەبىئەت، جەمئىيەت، پەلسەپە پەنلىرى ئەقىل يېپىگە مەرۋايىتتەك تىزىلدى. ئۇسسۇل، مۇزىكا، رەسساملىق، تىياتىر سەنئەتلىرى تېخى ئەقىل يېپى مەرۋايىت تىزىقلىرى تىزىشتىن ئىلگىرىلا مەيدانغا چىققانغۇ! ئۇنىڭغا ئەقىلگە قارىغاندا كۆڭۈل — قەلب تۈزۈلمىلىرى ئىلھام بۇلىقى بولغان ئەمەسمۇ؟!

ئەقىل مەنتىق قورالى بىلەن نەرسىلەرنى پارچىلاپ، تاشقى دۇنيا ھەقىقەتلىرىنى ئېچىش يولىدا مەنپەئەتدارلىق قىرغاقلىرىغا، مەئشەت ۋە ئالتۇن راۋاقلارغا ئۆز قىزىقىشلىرىنى بىلدۈرسە، كۆڭۈل مۇجەسسەملىك يولىنى تۇتۇپ، ئۆزلۈك ھەقىقەتلىرىنى تېپىش يولىدا مەنپەئەتكە ئەمەس، يۈكسەكلىك ۋە گۈزەللىك

گۈلشەنلىرىگە، ۋاپا ۋە ئەھدە مۈشكۈللۈكلىرىگە، تۇپراقتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئېسىل زاتقا ئۆز ئىشقىنى تەلپۈندۈرىدۇ! ھايات ئالتۇنخۇكارلىقنىڭ ئېلىستەك پەسكەشلىكىنى، تۇپراققا ئۇلۇغ نەزەر بىلەن قارىغۇچىلارنىڭ ئالىجانابلاشقانلىقىنى كۆرسىتىپ كەلمەكتە. ئەمگەكتىن قاچىنىڭمۇ، دېمەك قەلبىڭ ئاقىۋەت ئالتۇن غېمىدە خەشەك ئامبىرىغا ئايلىنماي قالمايدۇ.

ئەقىل ئۆزلۈك، ۋەھدەتنى ئەمەس، سېنىڭ تۆت تادۇدىن تەشكىل تاپقان بەدىنىڭنىڭ غېمىدە ئۇنىڭ يەككە، ھادىس ھەقىقەتلىرىنى ئىزدەيدۇ. يەككە يول — ئەقىل خىتابىدۇر. كۆڭۈل ئۆزلۈك ۋە بىرلىكنى، ئىنسان ماھىيەتلىرىنى ئىزدەپ، پۈتۈنلۈكنى پۈتۈنلۈك بىلەن كۆزىتىدۇ. ۋەھدەت كۆڭۈل شوئارىدۇر.

ئەقىل قائىدىلەرگە رەھنەما بولسا، كۆڭۈل سىرلارغا يولچىدۇر. ئەقىل بىلىم، كىتاب سەھىپىلىرى بىلەن نەزەر دائىرەڭنى توسسا، سېنى ئۆلۈك قائىدىلەر بىلەن غاپىل ۋە مەغرۇر قىلسا، كۆڭۈل سېنى دائىما كۆزەتكۈچى، پىكىر قىلغۇچى، ئۆز بىلىملىرىگە گۇمانلانغۇچى ئويغاق ۋە كەمتەر قىلىدۇ. بىلگىنىكى، بىلىم خەزىنىلىرىدىن باشقا يەنە تىلىم غارلىرى مەۋجۇت.

ئەقىل كەسكىنلىكنى، مەنتىقىي مۇنازىرىلەرنى تەلەپ قىلسا، كۆڭۈل رايىشلىقنى ۋە سۈكۈناتتا كۆزەتمەكنى خالايدۇ.

ئەقىل مەنپەئەت ھاۋاسىدا بىۋاپالىقنى لازىم تاپسا، كۆڭۈل ئەقىدە مۇرۇۋىتىدە ۋاپانى يار قىلىدۇ. ئەقىل چوت سوقىدۇ، كۆڭۈل پىداكارلىق كۆرسىتىدۇ. ئەقىلنى ھېساب - كىتاب بىلەن بىر مەنزىلدىن ئىككىنچى مەنزىلگە يۆتكەش مۇمكىن. دۇكاندار كارۋانچىغا ئۆزگىرىشى مۇمكىن. ئەمما كۆڭۈلنى يۆتكەمەك مۈشكۈل. ناپاك كۆڭۈلنى تازىلاش ھاجەتخانىنى ئېرىغداشتىن مۈشكۈل.

فېرېئۇد پىسخولوگىيەدە دانادىن ساراڭغىچە، ئويغاقلىقتىن چۈشەشكەچە كۆزىتىپ، روھىيەتنى ئۈستىلەپ تىزىلغان بىرقانچە قاتلامغا ئاجراتتى. ئۇ ئاڭ، ئالدىنقى ئاڭ ۋە پوتېنسىيال ئاڭ

ئۈستىدە توختالغاندا، ئاڭدىن تۆۋەنكى روھىي ھادىسىلەرنى جىنسىي ۋە فىزىيولوگىيەلىك خاھىش (ئىنستىنكىت) قوزغاتقۇچىلاردىن غىدىقلىنىدىغان پىسخىكىلىق كاتېگورىيە دەپ قارىدى. ئاڭ كاتېگورىيەسى فىرېئۇدا ئەقىلمۇ، كۆڭلۈمۇ، پىكىرىمۇ ياكى نۇتۇقمۇ، قىسقىسى نېمىلىكى نامەلۇم پېتىچە قالدى.

كۆڭۈل بىر مەۋجۇت «بوشلۇق» سۈپىتىدە نەپسانىيەتچىلەرنىڭ شەيتان دەرگاھىغا، ئىلاھىيەتچىلەرنىڭ دىنىي روھىيەت دەرگاھىغا ئايلىنىپ، تېخى ئۆزلۈك بىلىملىرىنىڭ «بەيتۇل ھۆكۈم» سى بولۇپ قەد كۆتۈرمىدى.

ئەقىل ۋە كۆڭۈل! نېمىدېگەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ۋە جىددىي پەرقلق ئىككى گۈلشەن!

ئەقلى قارا! نادان ۋە بىلىمسىزگە قارىتىلغان؛ كۆڭلى قارا! ئەقلى ۋە بىلىمى بولغان ۋىجدانسىزغا قارىتىلغان.

زامان بارغانسېرى ئالتۇنغا سېتىلىش بەدىلىگە چىرىكلىشىدۇ. ئۇ قانداق گۈزەل نامدا ئاتالمىسۇن، ئالتۇن تاش بىلەن كۆڭۈل ئەينىكىنى چېقىشقا قارىتىلغانىكەن، ئۇ بۇلغىنىدۇ. شەيتان ھامىلىدار! ئەمما ئۈمىدسىزلەنمە! ھەرگىز ئۈمىدسىزلەنمە! بارلىق چىرىش، قۇرتلاش ئاخىرى شاراب ھاسىل قىلىدۇ! بىر مەزگىل ئالتۇن ئىلاھ بولغاندىن كېيىن، يەنە «ئۆزۈڭنى تۇت، ئەدەپكە قايت، ئادىمىي بول» دېگەن ئۇلۇغ ئىبارە ھايات لەۋھەسىگە يېزىلىپ، «مەنپەئەت ئالدىدا بۇرچىنى ئويلاش» تۇرمۇش مىزانىغا ئايلىنىدۇ! بىۋاپالىق ئىچىدىن ۋاپا يېتىلىدۇ! ئاقىل، ئارىقى بول!

يول

يول!

ئامېرىكىلىق يازغۇچى پاللون «مۇرۇۋۇت» ناملىق كىتابىدا يول

توغرىسىدا مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: بىر بېكىنمە ماكان بولۇپ، ھېچكىم سىرتقا چىقماس ھەم سىرتتىن كىرمەس ئىكەن. كىمكى بۇ نىزامنى بۇزسا قەتل قىلىنار ئىكەن. ئۇلار ئۆزىنىڭ يېپىق مۇھىتىنى مۇتلەق غايىۋى ماكان دېيىشكە كۆنگەن ئىكەن. كۈنلەردىن بىرىدە بىر بەختسىز بۇ ماكاندىن ئايرىلىپ جاھان كۆرۈپ كۆزى ئېچىلىپ، ئۆز خەلقىنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئەپسانىۋى ئادەت بىلەن ئالداپ يۈرگەنلىكىنى، ئۆز ماكانىنىڭ قاراڭغۇ ۋە بەختسىز مۇھىتتا تۇرغانلىقىنى ئۆز خەلقىگە يەتكۈزگىلى قايتىپتۇ. ئۇ ئۆز تەسىراتلىرىنى ئېغىزدىن چىقىرىشىغا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلۈپتۇ. ۋاقىت ئۆتۈپ بۇ يېپىق ماكاندا ئېغىر يەر تەۋرەش، تاغ گۈمۈرۈلۈشلەر بولۇپ، ھەممە كىشى تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كېتىپتۇ. ئۇلار دۇنيانى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ جاھىل - بېكىنمە ھاياتىغا نەپەرەتلىنىشكە باشلاپتۇ. ئۇلار ئۆز يۇرتىنى سېغىنىپ بىر - بىرلەپ ئاتا قەدەم دىيارغا قايتىپتۇ ۋە بۇ ماكاندىن تۇنجى بولۇپ سىرتقا چىققان قېرىندىشىنى ئەۋلىيا بىلىپ، ئۇنىڭغا خاتىرە سۇپىسى سېلىشماقچى بولۇشۇپتۇ. نەتىجىدە جەسەتگاھى ئېنىق بەلگىلەنمىگەن ئۇ كىشىگە سېلىنغان خاتىرە سۇپىلىرى بىر - بىرىگە ئۇلىنىپ، بۇ ماكاندىن دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىغا سوزۇلغان تاشيولغا ئايلىنىپتۇ.

يول — ماكان، يول يۈرمەك زامان سۈپەتلىك جەريان! يول ئوربىتا بويلىغان يۇلتۇزلار ئۈچۈنمۇ، تۇرمۇش سەپىرى ۋە ئۆمۈر كارۋىنى ئۈچۈنمۇ مەۋجۇت نەرسە.

يول — چەكسىز يايلاقتا، بىر - بىرىگە تۇتاشقان بوستان دىياردا، دېڭىز - ئوكيان ساھىلىدا، كائىناتقا ئۇچۇش مەيدانىدا، تەپەككۈر جەريانلىرىدا، تەسەۋۋۇر قاناتلىرىدا، تارىخ داۋانلىرىدا داۋام قىلىدۇ.

يول — ماكان! ماكانلار زەنجىرى، ماكانلار سېكىلى، ماكانلارنىڭ زامان جەريانىدىكى ئاقما - راۋان ھالىتى. مەن ھەممە

يېرى بىردەك ماكاننى كۆرمىدىم.

يول — زامان! زامانلار ھالقىسى، زامانلار ئېقىمى، زامانلارنىڭ ماكان بوشلۇقىدىكى مېلودىك ئىلگىرىلىشى. مەن ھەمىشە بىر خىل، بىر سىزىقتا، ئىزچىل كەتكەن تۇتاش زاماننى تەسەۋۋۇر قىلالىمىدىم.

يول — تارىخ! تارىخ — كەسمە زامانلار تارىخى! كىم تارىخنى ئەبەدىي بىر خىل تۈز سىزىق دەپ پەرەز قىلسا ئۇ سەبىي ياكى خامۇش، ھىيلىگەر ياكى ئالدامچى. تارىخ — زامان، ماكان، ئىنساننىڭ يولىدۇر. تارىخ يول سۈپىتىدە ھەممىنى ئارقىغا تاشلىمايدۇ! تارىخ قىسمەن ئۆلىدۇ، ئارقىغا تاشلىنىدۇ، ھېكايە — رىۋايەتلەرگە ئايلىنىدۇ، مۇزىيغا كىرىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ھادىسىلىرى، ۋەقەلىك — تىياتىر كۆرۈنمىلىرى! تارىخ قىسمەن ئۆلمەيدۇ. ئۇ رېئاللىققا ۋە كەلگۈسىگە ئۇل، تەركىب، ئەينەك، روھ، رەھنەما بولىدۇ. ئۇ پروگراممىلارغا جان بېغىشلايدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئۆلمەس ماھىيىتى، مەنئى قۇدرىتى! تارىخنىڭ كامالەتكە يۈزلىنىش ماھىيىتى مەڭگۈلۈك گېنېتىكىلىق قىممەتكە ئىگە. بۇ بىر قېتىملىق ئەمەس، دائىمىي پەيدا بولۇش يولى بىلەن ئۆز قاتلاملىرىنى ھاسىل قىلىدۇ.

تارىختا ئۆلمەسلىرى — ئات سالاھىيىتى بىلەن ئۆلگەن، تار سالاھىيىتى بىلەن ئۆزۈلگەن ئات مىنگۈچى ۋە ناۋا سازەندىلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ روھىيىتى تارىخقا، داۋاملىشىشقا موھتاج! پۈتۈنلەي ئۆلگۈچىلەر ياكى ئالتۇن ياكى يەم — خەشەككە ئەبەدىي كۆمۈلگۈچىلەردۇر. ئۇلار ماددىي پاراغەتتە ئۆز بەخت — سائادەتلىرىنىڭ قاراڭغۇ لەھەتگاھىغا ئەبەدىلەپ غەرق بولىدۇ. ئۇلارنىڭ يالتىراق، كامىران ھاياتى گويا چەكسىز ۋاقىت دەرياسىدا يالتىراق قوڭغۇزچە بىر دەقىقىلىق جىلۋە.

يول يەنە قاليدۇ! ئۇ مۇنازىرىلەر ۋە سۈكۈناتلار ئىچىدە، جەڭ — جېدەل ۋە سۈلھىلەر ئارىسىدا، ۋىسال ۋە ھىجرانلار ئوتتۇرىسىدا،

پىكىر تۇزاقلىرى ۋە ئىقتىدا زالىپلىرى قۇچىقىدا، ئۈمىد ۋە ئۈمىدسىزلىك، ئەقىدە ۋە ساتقىنلىق، مۇھەببەت ۋە نەپرەت كۆكسىدە يەنە داۋاملىشىدۇ! ئۇنى ئاخىرلاشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ھەقىقەت يول بويلاپ ئېچىلىدۇ، تەپەككۈر يول بويلاپ چېچىلىدۇ، تارىخىمۇ يول تاللىرىدىن خۇددى گۈللۈك رەختلەردەك توقۇلىدۇ. يول ھەر خىل! جەھەننەمگە ئېلىپ بارىدىغان يول بىلەن جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغان يولنىڭ باشلانغان يېرىدە ئانچە پەرق يوق! گەپ، قەلبىڭنىڭ كۆزى ۋە ئىرادەڭنىڭ تاللاش ئىقتىدارىدا! ئەي كارۋان! خەيرىيەتلىك بول! ئىنساپ ئۇنىڭ چۆلۈۋۇرى.

تەڭرى، ئەلچى، قەھرىمان ۋە ھاكىم توغۇلۇق سۆز

تەڭرى — تەبىئەت قۇدرىتى ۋە تەبىئەت تەرتىپى مەنىسىدە، بۇ قۇدرەت ۋە بۇ تەرتىپنىڭ روھىي مۇئەككىلى، بىرىنچى سەۋەبى مەنىسىدە؛ ئادەم قىياپەتلىك ئالەم پادىشاھى مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ ئەقىل ۋە كۆڭلىدە گەۋدىلەنگەن ۋەھدەت مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ كامالەتلىك ماھىيىتى ۋە ماقامى مەنىسىدە ئىستېمال قىلىنىپ كەلدى. ئىلاھلىق تېخىمۇ كەڭ مەنىدە، بىرىنچى دەرىجىلىك مۆتىۋەر يۈكسەك خاسىيەتلەر مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ پاك كۆڭلى مەنىسىدەمۇ قوللىنىلىدۇ.

تەڭرى — خاسىيەت، ئىقتىدار، ماھىيەت ۋە سۈپەتلەرنىڭ ئەڭ ئەزگۈسى ۋە ئەڭ گۈزىلى؛ ئىنسان قەلبىنى لەرزىگە كەلتۈرۈپ، ئەقىدە ۋە ئۈمىد چىرىغىنى يورۇتىدىغان ئەڭ نوپۇزلۇق ئىبارە ۋە روھىيەت.

ئۇنى ئىنكار قىلغۇچىلار، مۇھىمى ئۇنىڭ تەبىئەت ۋە ئىنسانىيەتتىن خالىي ئالەم پادىشاھى مەنىسىدىكى تەسۋىرلىنىشىنى ئىنكار قىلسا كېرەك. ئىنسان پاك قەلبىنىڭ

ئىلاھىي مۇقەددەسلىكى ۋە كامالەت ماقامىغا يەتكەن ئىنساننىڭ تەڭرىدەك يۈكسەكلىكى توغرىسىدىكى قاراشلارنى بىردىنلا ئىنكارىيەت مۇز دەرياسىغا غەرق قىلىۋەتمەسلىك لازىم.

ئەبۇلقاسىم فىردەۋسى:

زەنجىرنىڭ ئاخىرقى ھالقىسى ئىنسان،

ئۇ — ئاچقۇچ، قۇلۇپنى ئاچىدۇ ئاسان.

ئۆمەر ھەيىام:

ئالەمنىڭ تىلىگەن مېۋىسىدۇرمىز،

ئەقىل كۆز قارىچۇقى ئىنسان ئۆزىمىز.

نزامىي گەنجەۋى:

ئاسمان ۋە زېمىندا بارلىقنىڭ بارى،

ئىنساننىڭ پىكرىدىن ئەمەس تاشقىرى.

مەنسۇر ھەللاجى:

ئۇ بۇمۇ؟ ھە، ئۇ بۇدۇر! (خۇۋۋە - خۇۋۋە)

مۇھەممەد سىددىق زەلىلى:

سەن ئۆزۈڭنى بۈگۈن تاماشا قىل،

ھەرنە ئاجايىپكى باردۇر ئادەمدە.

ئەقىل كامىل تەنىڭدە جەيھۇندۇر،

نە تىلەرسەن سۇقەترەئى نەمدە.

ئەرغىنۇننىڭ ساداسىدىن كۆيدۈم،

شۇئە تاشلايدۇزىر ئىلە بەمدە.

قايدا ئىيسا كەبى ئول مەسىھ،

كۆرگىن ئەسرارى ھەقىقى مەرىيەمدە.

بابارەھىم مەشرەپ:

گەرچە مۇھىتى ئەزەمەم،

ئاتىم ئادەمدۇر ئادەم.

تۇرئىلە كەۋنو ماكان مەنەم،

مەن بۇ ماكانغا سىغەمدىم.

دېگەندى.

ئاقىل ۋە ئارىفلىقنىڭ مىزانى: «توخۇ بىلەن تۇخۇمنىڭ قايسىسى بالدۇر» دېگەن تېپىشماقنى يېشىشتە ئەمەس، بەلكى ئىنساننىڭ ئالەمنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ مۆجىزىسى، تۇرمۇشنىڭ ئەڭ ماھىيەتلىك مېلودىيەسى ئىكەنلىكىنى بىلىش بىلەن، ئىنسان ۋۇجۇدىدا يوشۇرۇنۇپ ياتقان تەڭرىدەك پاك، ئالىيجاناب، مۇقەددەس، قۇت بەخش، ئەزگۈ، قابىل، قادىر، مېھرىبان، مۇرۇۋۋەتچان سۈپەت ۋە ئىقتىدار مۇمكىنلىكلىرى تىلسىمنى ئىنساننىڭ ئۆزىگە ئېچىپ كۆرسىتىش ۋە يېشىپ چۈشەندۈرۈشتۇر. ئويلاڭچۇ، تەنتەكلىك ۋە ئەسەبىيلىك، نادانلىق ۋە بىلەرمەنلىك تۈپەيلى، بۇ سۈپەت ۋە ئىقتىدار سېمالىرىنى ئېلىس نامىغا توپلانغان ئىللەتلەر بىلەن بىللە قوشۇپ، «ئەپسانە» ۋە «ئەپيۇن» بەتكەردىسى ئاستىدا ئىنسانىيەتتىن ئادا - جۇدا قىلماقلىق، ماھىيەتتە بۇ شاراپەتلىك ماھىيەت، ئىقتىدار، سۈپەتلەر ئورنىغا نەپسانىيەتنى ۋە ئېلىس مەجازىدا ئىپادىلەنگەن بارلىق قابىھەتنى ئىنسانىيەت ئىچىگە ماكانلاشتۇرماق بولغانلىقتۇر. بۇ قەلب (كۆڭۈل) خەزىنىسىدىكى ئۆزلۈك جاھاننەمەسى ئورنىغا قاتىل خەنجىرى ۋە ئاچ كۆزنىڭ قازىقىنى تېگىشكەنلىك ئەمەسمۇ؟!

سوقرات ھەكىم: روھىيەت بىلەن قارشىلىشىش ئىچكى دۇنيامىزنىڭ ئىلاھىيلىقىنى ئىنكار قىلغانلىق ۋە بۇ مۇقەددەس روھىيەتكە ئاسىيلىقتۇر، دېمىگەنمىدى؟!

ئىنسان ئۆز - ئۆزىدىن تولۇق غەلىبە قىلغان، ئۆز - ئۆزىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان ھەم تىزگىنلىگەن، ئۆز ماھىيەت ۋە سۈپەتلىرىنى گۇمانسىز چۈشەنگەندىن كېيىن، مەنسۇر ھەللاجىنىڭ «ئەنلەھەق» يەكۈنىنى ئالەم مارشى قىلىش مۇمكىن.

بۇ مەنىدە، ئىنسان تەڭرىدىن ئەمەس، ئۆزىنىڭ غەيرىي

تەڭرىلىكىدىن ۋاز كېچىدۇ، خالاس!

بابار ھەممە مەشرەپ:

ھەقىقەت كۈچىسىدا رەئنائى ئىنتىزارىڭمەن،

تامامى ئەھلى غەپلەتلەرگە پەيغەمبەر بولاي دەيمەن.

* * *

كاسەلەپ كاززاپ شەيخلەر بۇ ۋەتەندە بار ئېسە،

كۈفر ئېلىگە مەشرەپتەك رەھنما پەيدا بولۇر.

مۇھەممەد سىددىق زەلىلى:

بۇ پىشە سەرھەددە ھەر تەرەپ يۈز شرۇئەجدىھا،

خالايقنىڭ كۆزىدە پەردە غەپلەت نۇر ئايان بولماس.

* * *

زەلىلى ھېچ خەزىنە نەزەرگە كەلمەيدۇ،

جاۋاھىر يوقىتىپمەن ئۇنى سوراغىم بار.

مانا، بۇ يەردىكى «پەيغەمبەر» لىك — ئەلچىلىك بولۇپ،

ئىنساننىڭ ئويغانغان قىسمىنىڭ تارىخىي بۇرچىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىنساننىڭ ئىنساننى ئويغىتىشى — مانا بۇ «ۋەھىي» ۋە مەرىپەت!

ئەلچى — رەسۇل دىنىي ئىزاھلارغا كۆرە ئالەم پادىشاھى

تەڭرىنىڭ ئاددىي ئاۋامغا ئۇلارنى دىنىي مەرىپەت بىلەن ئويغىتىش

ئۈچۈن تاللىغان كىشىلىرىگە قارىتىلغان بولۇپ، ئەلچىلىكنى

تولسى پەيغەمبەر — رەسۇللار ئۆزلىرى ئاۋامغا جاكارلاپ كەلگەن.

ئۇلار مالا ئىكەنلىكىنىڭ ۋاسىتىسى، مېھراج ۋەسلى ياكى ئىلاھىي

ۋەھىي ئارقىلىق رەسۇللۇق پائالىيىتىنى باشلىغانلىقىنى ئۆزلىرى

قەيت قىلىشقان.

بىز ئېيتىۋاتقان «رەسۇل» ئىنساننىڭ ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى

ئالدىن چۈشەنگەن ۋە مىللەت ئىچىدە ئۆزلۈك ئاقارتىشى ئېلىپ

بارغان ھەقىقەت ۋەكىللىرى بولۇپ، ئۇلار تارىخنىڭ تەپەككۈر

سۇمۇرغىلىرى، خەلقنىڭ دانىشمەنلىرىدىن ئىبارەت.

قەھرىمان — ئۇلۇغ مەشئەلچى! توسقۇن بۆسكەن ۋە ئىنسان

ھاياتىغا يېڭى سەۋىيە بەخش ئەتكەن زات ئومۇمەن قەھرىمان ھېسابلىنىدۇ.

ئەمما، قەھرىمانلار ئىككى خىلدۇر: ئۇنىڭ بىرى، ھېكايەتلىك قەھرىمان، يەنە بىرى، ھېكمەتدار قەھرىمان! ھومېر ئەپسانىلىرىدىكى ئىلاھىي ياكى ئىنسانىي قەھرىمانلاردىن تاكى ھازىرغىچە بولغان تارىخىي قەھرىمان، تىراگېدىك قەھرىمان، رېئال قەھرىمانلار ھېكايەتلىك قىسمەت پەيدا قىلغان قەھرىمانلاردۇر. ئۇلارنىڭ ھەرقايسىسى چىنلىق ياكى ياسالماقلىق، ئىجابىيلىق ياكى سەلبىيلىك جەھەتتە يەنە ئۆزگىچە.

ھېكمەتدار ماقامىدىكى قەھرىمانلار ئۇلۇغ مۇتەپەككۇرلار، بىلىش ياكى ئېتىقاد تارىخىدىكى ئۇلۇغۋار تارىخىي شەخسلەر بولۇپ، ئۇلار ئۆزى ئۈستىدىن غالىب كەلگەن ۋە ئىنسانىيەت ئارىسىدىكى مەنىۋى ئىللەتلەرگە قارشى كۈرەشلەردە ئەزىيەت چەككەن، دارغا ئېسىلغان (سوقرات، ئىيسا، مەنسۇر ھەللاجى، مەشرەپ)، سۈرگۈن قىلىنغان (ئەپلاتون، فەرىدىددىن ئەتتار، چېرىنشېۋىسكىي)، قەست بىلەن قەتل قىلىنغان (فارابىي، شەمسىددىن تەبرىزىي، ئابدۇقادىر داموللام) ۋە ھاقارەتلەنگەنلەردىن ئىبارەت. ھېكايەتلىك قەھرىمانلاردىن ھاكىمىيەت سەلتەنىتى سۈرگەنلىرىمۇ، سۈرەلمىگەنلىرىمۇ، ئاينىغان ۋە ئىزچىل تۇرغانلىرىمۇ نۇرغۇن.

ھېكمەتدارلىق قىممىتى ياراتقان قەھرىمانلار ئەل غېمىدە ئۆزىنى ئوتقا ئاتقان ۋە ھاكىملىق سەلتەنىتى بىلەن كىبىر توزانلىرىنى ئۆزىگە يولاتمىغان روھىيەت ئەزىمەتلىرى ھېسابلىنىدۇ.

ھاكىم — سەلتەنەت ئىگىلىرىدۇر. ھاكىملار توغۇرلۇق ئوقۇلغان ھەمدۇسانالار بىلەن ئۆتكۈر مەسخىرىلەر بۇ تائىپىنىڭ شۈبھە تۇمانلىرى ئارىسىدىكى ھالىتىدىن بىر دېرەك. ئادىل پادىشاھ، پەيلاسوپ پادىشاھ، رەئىيەت (خەلق) پەرۋەر پادىشاھ بىلەن

زالىم، جاھىل ۋە چىرىك پادىشاھ ھەققىدىكى نەسرېي - شېئىرىي تەپسىلاتلار كۆپ قېتىم چاپلاندى. ۋاھالەنكى، ھاكىم مەۋجۇتلۇقى زۆرۈرى بولغان مۇھىتتا، يەنىلا ھاكىم مەۋجۇتتۇر.

بىز پەقەت ئىككى نەرسىنى تەكىتلەيمىز:

سەلتەنەت ھۆكۈمرانلىق تەختى ۋە ھاكىملىق قورالى بولۇپ، ھاكىم قانداق پازىل بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئىنسان قەلبىدىن سىرت ۋە ئىنسان بېشىغا ھۆكۈمرانلىق ئۈچۈن تېڭىلغان تۆمۈر دۈبۈلغىدۇر. ئۇ ئۆزىنى ئۆلچەم، ئۇل ۋە تۈۋرۈك دەپ بىلىدىغان، ئەرەك ئىرادە ۋە ئەرەك پىكىرگە ھېسداشلىق قىلمايدىغان، ئىلىم ئەھلىگە شۈبھە بىلەن قاراشتىن خالىي بولالمايدىغان، ئۆز ئىرادىسىنى تۇغ ۋە قانۇن قىلغان قايراق تاشتۇر.

سەلتەنەت مەنىسىدە، ئىنسانغا ھاكىملىق قىلىشقا يۆلەنپ، ئىنساننىڭ ماھىيەتلىك كامالىتىنى ئىنسانغا بەخش ئېيتىش شۈبھىلىكتۇر. ئۇ ھەقتە «سەلتەنەت تەختىدىن ھەقىقەت ئىزدەش، چۆلدە يوقالغان تۈگىنى پادىشاھلىق ئوردىسىدىن ئىزدىگەنگە ئوخشاش» دېگەن تەمسىل بار. بۇ ھاكىملىققا خۇشتار كىشىلەرگە تەنبىيە. بىلگىنى، ئىنساندىن ئۇلۇغ نەرسە يوق. ھاكىمغا يېقىنلاشقاندا، نېچۈندۈر كۆڭلۈڭ غۇۋالىشىدۇ، ھەتتا ھەقىقىي ئىنسانىي قەلبتىن يىراقلىشىپ، ئۇنىڭ بىرەر قوشۇمچىسى بولۇشقا يۈزلىنىسەن. سەندە ئۇنى «بۈزۈكۋار»، ئۆزۈڭنى «كىچىك پىداكار» دەيدىغان روھىيەت گەۋدىلىنىدۇ. ئېيتىش كېرەككى، ھەرقانچە ئادىل پادىشاھنىڭ كۆز - قۇلقى بولۇشتىن كۆرە، ئازاد ئىنساننىڭ ھامىيىسى، دوستى، مۇرەببى بولغىنىڭ ئەلا. بۇ بىرىنچى.

ئىككىنچى جەھەت شۇكى، سەلتەنەت ئەھلى مەۋجۇت ئىكەن، ئۇنى ئەقىلگە، ئەدىلگە دەۋەت قىل! ئۇلار بىلسۇنكى، ئادىل پادىشاھقا قوشۇن ئانچە ھاجەت ئەمەس! زالىم پادىشاھقا قوشۇن ئۇنچە كاپالەتمۇ ئەمەس! ھەقىقىي سەلتەنەت ئادەملەر قەلبىدە

بەرقارار تاپقان سەلتەنەتتۇر. ئۇنىڭ ھاكىمى ھاكىملىق سۈرىتىدىكى ئىنسان، سەلتەنەت تەختىدىكى ئىنسان ھامىيىسى بولمىقى لازىم. «قۇتاتقۇ» — ئىلاھىيەت قوللىغان سەلتەنەت بولۇپ، ئۆزۈمچى ھاكىملىق قىلغان سەلتەنەت مەلئۇن سەلتەنەت ۋە كۈلپەتلىك سەلتەنەتتۇر. سەلتەنەت ئىگىلىرىنى يېتەكلەش ھاكىمىيەتچىلىكتىكى ئىنسانپەرۋەر ئىدىيەنىڭ ئىزچىل بىر پىرىنسىپى بولۇپ، ئۇ يەنە نىسپىدۇر!

ھەئە، ئۇلۇغ «نىسپىيلىك نەزەرىيەسى — كىشىلىك تەلىماتى!» سەن تەڭرىچە خاسىيەتلىرىڭ بىلەن تەڭرىلەردەك تەپەككۈر قىل. ھېچبولمىغاندا ئالدىڭغا ئالتۇن بېلىق ئۈزۈپ يۈرگەن بىر داس سۈنى قويۇپ، ئۇنىڭغا نەزەرسال. ئۆزۈڭمۇ ئوزۇق تالىشىپ ئۈزۈپ يۈرگەن بېلىقلار قاتارىغا كىرىۋالماي، ئۇلارنى كۆزەت. ھەيرانلىقلىرىڭنى بىردىنلا ئىنسانىيەت تۈركۈملىرىگە يۆتكە. يېنىدىكى بېلىقنىڭ ئاغزىدىن نان تالقانلىرىنى يۇلۇۋالغان «غالب» بېلىقتىن «غەلىبە» ۋە «غالب» دەيدەبىلىرى بىلەن تەنتەنە قىلغان ئەسەبىيلىك چۇقانلىرىنى ئويلا! قەلىبىڭدە ئويغانغان مۇنۇ جۈملىنى ئوقۇ: «غالب» ۋە «غەلىبە» ئىبارىلىرى نادان ۋە ئەسەبىي قاراشلار ئاسارىتىدىن قۇتۇلدۇرۇلمىقى جائىز!

غالب خۇددى قەھرىماندەك، خۇددى سەلتەنەت ساھىبىدەك ھېكايەتلىك غالب مەنىسىدىكى غالب، خالاس. ھېكمەت قەھرىماننىڭ غەلىبىسى «ۋەھدەت» (بىرلىك) ۋە «ئۆزلۈك» نىڭ، نۇر ۋە ئەزگۈلۈكنىڭ تارىخىي تەنتەنەسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇ ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ كۈلكىسى ئەمەس، ئاخىرۇمازدا بىلەن پىرومېتېننىڭ قۇچاقلىشىشى!

ئەي ھېكايەت غالبى، دەرھەقىقەت سەن ئۆز ھېكايىلىرىڭدا غەلىبە قىلدىڭ. بىلەمسەن، ئۇ يەنە سېنى يەتتى. ھېكايەت غالبلىرى مەۋجۇتلۇق سۈرىتىدىكى مەۋجۇتسىز زاتلاردۇر. شۇنىسىمۇ باركى، بەزىدە مەغلۇپ ئۆز غالبىدىن ئۇلۇغۋار بولۇشى

مۇمكىن. غالىب - مەغلۇپ شاھماتلىرى مىڭ قېتىم ئوينالسىمۇ، ئۇرۇقلار يەنە ئانا زېمىندىن ئىبارەت شاھمات ساندۇقىدا دومىلاپ يېتىپتۇ! غەلىبە قىلغان نەرسە يەنىلا ئاڭ ۋە ھەقىقەت، خالاس! ئىنساننى بۇنداق غالبلىق ئەپسانىسىگە قىزىقتۇرغۇچى مەيلەر ئاقىۋەت قەدەھ سوقۇشتۇرغۇچىلارنىڭ مەيلى - ئىختىيارى بىلەنمۇ، تارىخنىڭ ئۆتكەن ئىز ۋە ھېكايىلىرىنى كۆمۈپ ئىلگىرىلەش قائىدىسى بىلەنمۇ پۇچقا چىقىپ كېتىدۇ! غالبلىق ئوردىلىرى بىر مەھەل پورەكلىگەن قىزىلگۈلگە ئوخشاپ كۆزلەرنى چاقىتسىمۇ، ئۇ بەربىر تۆكۈلگەن خازاندەك ھەسرەتلىك تۇيۇقلاردا يەڭگىل ئۇچۇپ چىرىيدۇ. ئۇنىڭدىن قالدىغان نەرسە ئۆتمۈشنىڭ كۈلكىلىك ئىبرىتى، خالاس.

قەھرىمان، ھاكىم، غالىب! پەرۋازدا تۇرۇپ زېمىنغا قارا! ئۇ سېنى تەۋەللۇت قىلغانىدى، ئۇ يەنە سېنى ئۆز قوينىغا غەرق قىلىدۇ.

قەھرىمان، ھاكىم، غالىبلارغا نەزەر سال! ئۇلارنىڭ ئىچىدە قايسىلىرى ئۆز ئايىغى بىلەن، قايسىلىرى كىشىلەر يەلكىسىگە مىنگەنلىكى بىلەن، يەنە قايسىلىرى ياغاچ ئاياغلىرى بىلەن سەندىن ئېگىز؟ ئۇنى ئۆز پەزىلىتى، كىشىلەر يەلكىسى ۋە ياغاچ ئاياغلىرى بويىچە بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرگەن. شۇ چاغدا ئىنساننىڭ بىر - بىرىگە چوقۇنۇش ۋە چوقۇندۇرۇش ھىيلىلىرىنىڭ قاچاندىن داۋام قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىسەن.

بىلگىنىكى، چوقۇنۇش بەدىلىگە ئەرك بەرگۈچى ئىلاھ - ئەركسىز ۋە ئەرك سۆيمەس ئىلاھتۇر!

ۋاقىت ساڭا ئالدىنمايدۇ

ئىلاھىيەت - ئىنسان! ۋاقىت - ئىلاھىيەتنىڭ ئىلاھى! ھەل قىلىدىغان كۈچ ھەرگىزمۇ سېنىڭ ئىرادەڭ، سېنىڭ تۈزگەن رەجىلىرىڭ، سېنىڭ پۇختا ھىيلە - تەدبىر ياكى تۇزاق -

ئالدىملىرىڭ ئەمەس! سەن پىرئەۋىنىلىك سەلتەنىتىدە مىڭ - تۈمەنلەپ يارلىق چۈشۈر ۋە ياكى سەن تەقۋادار راھىبلىق ئېھرامىدا دائىمىي تىلاۋەت - تەسبىھ ئەھكامىنى ئادا قىل، بەربىر سەن ئەمەس، پەقەت ۋاقىت ھەل قىلىدۇ!

ۋاقىت — ئاددىيلا دەقىقىلەر دەرياسى ئەمەس، ئۇ ئاددىيلا گېئومېتىرىيەلىك سىزىق ھەم ئەمەس! ۋاقىت — ئۆتكۈ. ئۇ ئۆز ھالىتى، ۋەزنى، ساپاسى، ماھىيىتى ۋە قۇدرىتىنى تىنىمىسىز ئۆزگەرتىپ تۇرىدىغان تىرىگونومېتىرىيەلىك ئۆركەش. ئۇ تامچە بولۇپ، ئارقىدىنلا بۇلاق بولۇپ، ئارقىدىنلا دەريا بولۇپ، ئارقىدىنلا دېڭىز - ئوكيان بولۇپ ھەسسىلەپ قىممەت يارىتىدىغان تىلىسىم. ئۇ يوللار روجەكلىرىنى، پىكىر ئۇچقۇنلىرىنى، سەنئەت نەفاسەتلىرىنى، بىلىش سىستېمىلىرىنى، ئىنسان ئەۋلادلىرىنى، مىللەت ساپاسىنى، ئىنسانىيەت ئىقتىدارىنى ھەر قېتىم تىرىگونومېتىرىيەلىك يۈكسەلدۈرۈپ ئىلگىرىلەيدىغان مۆجىزىلىك ئېقىن.

ۋاقىت يول ئاچىدۇ، تاۋلايدۇ، ھەممىنى ھازىرلايدۇ، سىگنال تارقىتىدۇ، ئۆزى ھەققىدە رول ئالدىغان شەخسلەرنى يارىتىدۇ. ئۇ مۆجىزىدار جۇغلانما ياراتقۇچى ۋە بىۋاپا، شەپقەتسىز ھالاك قىلغۇچى دىۋە! ئۇ تىرويا قەھرىمانلىرىنى ياراتتى ۋە ئۆز قەھرىمانلىقلىرى ئىچىگە دەپنە قىلدى. ئۇ «ماخاپخاراتا» باتۇرلىرىنى ئويناتتى ۋە ئۇلارنى ئۆزى چەيلىگەن زېمىن تەرىپىدىن چەيلەتكۈزدى. ئۇ ئىسكەندەرنى ئۆزىنىڭ شاھانە بارىگاھىدا غەلىبە پىلانلىرىنى تۈزۈشكە رىغبەتلەندۈرۈپ، بۇ شاھىنشاهنى ئۆز پىلانلىرى بويىچە قازانغان غەلىبىلىرى بىلەن تەبرىكلەپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ياش جېنىنى ئۇنىڭ جاسارەتلىك بەدىنىدىن يۇلۇپ كەتتى.

ۋاقىت — ھىدايەتكار سېخى! ئۇ بىكار تەلەپكە مەنسىز ۋە ئۈنۈمسىز ۋاقىت ئاتا قىلغان. ئۇ ھەتتا مەغرۇر، كاززاپ ۋە

ھاماقە تىكىمۇ كەڭ - كۈشادە ۋاقىت ئاتا قىلىدۇ. ۋاقىتنىڭ سېخىلىق تانۇنىنىڭ قانچىلىك ئۇزۇنلۇقىنى ئۇنىڭ تەنتەك - سۈيقەست پىلانلىغۇچىغا بەرگەن مۇمكىنلىكلىرىدىن بايقا. ۋاقىت ئۇلارغا «نېمە قىلىمەن دېسەم، شۇنى قىلىمەن» دېگەن كاتتا ھەمدە ئەسەبىي مۇددىئىغا پۇرسەت ئاتا قىلىدۇ. ئەمما ئۇلار ئۆزىنىڭ ئالدىنغانلىقىنى، ھەتتا ئۆز - ئۆزىنى ئالداپ، ئۆز - ئۆزىگە تەمەننا قويۇپ يۈرگەنلىكىنى كۆرەلمەيدۇ.

ۋاقىت — خەسەس رەشكىچى! ئۇ ھەممىنىڭ يولىنى تورايىدۇ، ھەممىگە ئۆمۈر چېكى ۋە ئەزگۈلۈك ئۆلچىمى بىلەن قاتتىق قوللۇق قىلىدۇ. ئۇ مىليون - مىليون كىشىلىك قوشۇن، مىليون - مىليون قامۇسنامە بىلەن ئون يىللاپ، قەرنىلەپ، ھەتتا ئەسىرلەپ «تونى پىچىلىپ كەتكەن» بەرقارارلىقىنىمۇ قايتىدىن چۇۋۇپ، ئۆز ئۆلچەملىرى بويىچە ھەقىقىي تارىخ قەسىرىسىگە ئۆتكۈزىدۇ ياكى رەت قىلىدۇ. تالاي ئادەم شۇ نەرسىنى بىلمەيدۇكى، ۋاقىت ھەقىقىي قىممەتلىك، ھەقىقىي مۇقەددەس، مەڭگۈ تارىخىي ئەھمىيەتلىك نەرسىلەرنىلا، يەكۈنلەرنىلا تارىخ قاتلاملىرىغا ئۆتكۈزىدۇ. ۋاقىت ھىلىگەرنىڭ شېرىكى، ئوغرىنىڭ قازناقچىسى، سۈيقەستچىنىڭ ھامىيىسى ئەمەس. ۋاقىت قىلنى قىرىق يارىدىغان ئادىل سودىيە، ھەرگىزمۇ ئۆلۈكنى تىقىپ قويىدىغان قار دۆۋىسى ئەمەس.

ۋاقىت — يېتىلىش دېمەكتۇر! ۋاقىتى - سائىتى پىشقان نەرسىنىڭ مۆجىزە يارىتىشى ۋاقىتنىڭ يېتىلگەنلىكىنىڭ دەلىلى. مۈشكۈل، ئازاب ۋە بىتاقەتلىك، خورلۇق ئىچىدە يېتىلگەن مىقدار ئۆزگىرىشلىرىدىن كېيىن خۇددى تۇخۇمدىن چۈجىنىڭ، غۇنچىدىن گۈلنىڭ، شەرقتىن كۈننىڭ چىقىشىدەك ئۇلۇغ يارىلىش ھادىسىسى يۈز بېرىدۇ.

ۋاقىت — يېتىلدۈرۈش دېمەكتۇر! ئۇ يېتىلدۈرىدۇ. ئالغا قاراپ، يورۇقلۇققا قاراپ، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەركىن تەبىئىتى، ئەركىن روھىيىتى، ئەركىن كامالىتىگە قاراپ ئىلگىرىلەش —

ۋاقىتنىڭ «ئىرادىسى» ۋە تۆمۈر قانۇنى، ئەنە شۇ!

ۋاپا، جاپا ۋە بىۋاپالىق

نەۋائى مۇنداق دەيدۇ:

ئى نەۋائى بادە ئىچ، ئالەم غەمى بىھۋەدۇر.

شۇنداق! ۋاپا — ئەزگۈ كۆڭۈلنىڭ ئەزگۈ پەزىلىتى، دانا ئەقىلنىڭ شېرىن مېۋىسى! ئەزگۈلۈك ۋە كامالەت ماقامغا يەتكەن كىشى ۋاپا بېغىشلىغۇچىدۇر، ۋاپا تەلەپ قىلغۇچى ئەمەستۇر؛ كەرەم ئاتا قىلغۇچىدۇر، تەمەننا قىلغۇچى ئەمەستۇر. ئۇنىڭ چۈشەنچە سەھىپىلىرىگە «ۋاپا كۈتۈش يۈزىسىدىن ۋاپا ۋە كەرەم بەجا قىلماق نادانلىقتۇر» دەپ يېزىلغان.

دۇنيا ماكان جەھەتتە ئويلانغاندىن بېقىپ كەڭ. زېمىن، مەملىكەت، شەھەر بويلاپ قىمىلداپ يۈرگەن سانسىز ئادەم توپى ئۇنىڭدا ھايات — مامات جېڭى بىلەن مەشغۇل. دۇنيا زامان جەھەتتە سەن ياشىغان ۋاقىت مۆھلىتىدىن بىتەققاس ئۇزۇن. ئۇ ئەلمىساقىتىن ئاخىر زامانغىچە كېلىپ — كېتىپ تۇرغان بىھېساب ئۆتكۈنلەر گۇرۇھىنى ئۆزىتىپ ھارغان.

مېنىڭ بۇ ئىككى كەلىمە سۆزۈمنى تەسەۋۋۇرۇڭ يەتكۈنچە ئىدراك ئەينىكىگە چۈشۈر، ئاندىن «ۋاپا زارىدا يۈرگەن» ئۆزۈڭگە بۇرۇلۇپ نەزەر سال! قارا، ئالەمنىڭ قايسى يېرىدە قايسى زاماندا ساڭا «ۋاپا بېغى»، «ۋاپا شەپقەتخانىسى»، «ۋاپا قەسىرى»، «ۋاپا دەرياسى»، «ۋاپا ماگىزىنى» ئۇچرىغان؟! بۇ، يوق! ساكىيامۇنى شاھزادە چېغىدا ئالەم — ئازاب دېڭىزى، ئۆمۈر — جاپا چەرخى دېگەننى بىلدى. بۇنى ئۇ ئەڭ ئالىي ماقام — ئويغانغانلىق ماقامى، دەپ قارىدى. خىرىستىيان سېماسى ئىيسا ئالەمنىڭ جاپالىقىنى ئېلان قىلغانلىقى تۈپەيلى، ئەڭ ئاخىرقى جاپا ئىنئامى سۈپىتىدە كىرىست دارىغا مىخلاندى! ئىسلام تەسەۋۋۇپلىرىدا بايقالغان

جاۋاھىراتلارنىڭ بىرى «ئالەم باقاسىز، ئۆمۈر ۋاپاسىز» دېگەن ھۆكۈم بولۇپ، مەن ئۇنى ئالدامچى ئەقىدە ياكى ئۈمىدسىزلەندۈرگۈچى ئەپسانە دەپ قارىمايمەن. بۇ بىر ھەقىقەت، ئۇنىڭغا ھەرقانداق ئىنكار تەسىر كۆرسىتەلمىگەن. دۇنيا ئەسلىدىن بىۋاپا، مەيلى ئۇ ئوردا ياكى زىندان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر. زامان تەلىماتلىرىنىڭ ھېچقايسىسى بۇ ھۆكۈمدىن خالىي بولالمىغان. يۈسۈف خاس ھاجىپ گۈزەل بىر مودېلنى سىزدى ۋە بۇ ئالتۇن كۆۋرۈكتە كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان غايىۋى ئەنداز ئاستىدىكى قايىناملىق تۇرمۇشنىڭ جاپاسىنى، كىشىلەرنىڭ بىۋاپالىقىنى يىغلاپ تۇرۇپ مۇنداق شىكايەت قىلدى:

چۈنىدەك چاقۇرلەر، ئىتتەك قاۋارلەر،
قايسىبىرسىنى بېرىپ ئۇراي مەن؟

ئەلىشىر نەۋائىمۇ «ئىتلەر» ھەققىدە قاقشىدى، ھەتتا ئۇ پەھلىۋان مۇھەممەد كۈچتۈڭگۈردىن ياردەم سورىماق بولدى.

بۇ باشم كويىدا دائىم غۇلغۇلە قىلۇر ئىتلەر،
گەر ئۆلمىسەم بۇ غۇلغۇلنى نەۋۇ قىلۇر ئىتلەر.

...

تۇتارغا ماتەمم ئايا، يىغىلىشتىلەر ياخۇد،
قىلۇرغا تائام تەنم ئارزۇ قىلۇر ئىتلەر.

بىر قاراشتا بۇ ئاچچىق ۋە ئىزچىل چىنلىق! يەنە بىر قاراشتا بۇ دۇنيا بىۋاپالىقىنىڭ ھەر جاي، ھەر زامان، ھەر كىشى بېشىدىكى خۇنۇك ئۇچۇرى!

«ئىت»، «چۈن» — ئويغانمىغان ھەممە كىشىدىكى ماددىي تەقەززا ۋە مەنىۋى ئېھتىياج بازىسىدىكى بىر مۇمكىنلىك! بۇ ھال

مەلىكە ۋە شاھزادە ئۈچۈنمۇ مەۋجۇت مۇمكىنلىكتۇر. ئۇنى «ئۇرۇپ» تۈگىتىش ياكى قابىللار ياردىمىدە ئۇنىڭدىن «خالاس» بولۇش مۇمكىن ئەمەستۇر.

قارا، تەبىئەتكە — ئىنسانىيەتتىن ئىلگىرىكى نەپەس ئالغۇچىلارغا!

ئالما پىشار، مېۋىسىنى تۆكەر، ياپراقسىز بولۇپ قىشلىق ئۇيقۇغا كېتەر. ئالما ئۆز ۋاپاسىغا ھېچقاچان بەدەل — ۋاپا تىلىگەن ئەمەس!

دېڭىز بويىدىكى قۇمساڭلىققا كېلىپ تۇخۇملىغان تاشپاقىغا قارا! قۇمغا تۇخۇملىرىنى كۆمۈپ قويۇپ ئۆز يولىغا راۋان بولۇر. تۇخۇمدىن چىققان تاشپاقا قۇمچاقلىرى ئانىسىنى ئەمەس، سۈنى ئىزدەپ ئۆزىنى دېڭىزغا تاشلار. تاشپاقا ئۆز ئەجرىگە زادىلا ھەق تەلەپ قىلغان ئەمەس!

مانا، ۋاپا ۋە ۋاپا كۈتمەسلىك! ئۇلار ئۆزلۈك كامالىتىگە يەتكەن ئەمەس، بىراق بۇ ئەقىلىسىز، ئەمما ئۆز سىگنال رېفلىكسىلىرى بىلەن دۇنيانىڭ قايسىبىر قاتلىمىدا «ۋاپا ھەرمى» يوقلۇقىنى «بىلىگەن» جاندارلار بىلەن ئۆزلۈك ماقامىدىكى دانالار بىرلا ھەقىقەتنى ئوخشىمىغان ھايات يولى بىلەن ئىختىرا قىلىشقان. بىرى، بىلىشتىن خالىي ھالدا ۋاپا كۈتۈشنى ئىنكار قىلسا، يەنە بىرى، ئازابلىق بىلىش بىلەن ئۇنى ئىنكار قىلغان!

ھەي نادان! يەنە ئەجىرلىرىڭگە تەنتەنىلىك ناغرا — سۇناي، تۇغ — سۇتۇق تەلەپ قىلىۋاتامسەن؟! قارا، شۇنداق زورۇقۇپ شۆھرەت ئورمىسىدا مەسخىرە يىغىۋالغانلارنىڭ تەلۋىلىكلىرىگە! كىسىرىكس جەڭگە ماڭغان ھەيۋەتلىك قوشۇننى ئۆزى پاراۋان مۇنبىرى ئالدىدا ئۆزىنى تىۋىتىپ مۇنداق دەپ يىغلىغانىدى: يەنە يېرىم ئەسىر ئۆتمەي بۇ غالىب يىگىتلەر تۇپراق ئاستىغا ئەبەدىيلىك ئۇيقۇ ئۈچۈن كېتىدۇ — ھە!

مۇنبەردە كېرىلگەنلەرگە قارىغاندا، ئۇنىڭ كۆز يېشى

ھېكمەتلىك ئىدى.

جاپادىن قاچما، ۋاپا قىل، ۋاپا كۈتۈپ ئۆكۈنمە!
جاپاكەشلەرگە ھېسداش بول، كەرەم قىل، بىۋاپا بولما! بۇ
ئەزگۈ ئۈمىد، ئەمما ئالەمنى بىۋاپالىقتىن خالاس قىلىدىغان تۇتىيا
ئەمەس.

ياشلىقىڭغا كىبىر قىلما ھەي بىساقال. مەن ساقلىمىنى قىرىپ
بولغۇچە، سەنمۇ ئۈستىرىنىڭ پاتراق بىكار بولۇشىنى كۈتۈپ
قالسەن! ياشلىقمۇ باقاسىز ۋە بىۋاپا قىسقا دەققە، خالاس!

ئۈمىد ۋە تەۋەككۈل

ئۈمىد — ئىجابىي ئىستەك؛ ئۈمىد — خۇددى يوقلۇققا
ئوخشاش مەۋجۇت بولمىغان نەرسىگە بېغىشلانغان ئارزۇ.
مەۋجۇت بولمىغان نەرسىگە بېغىشلانغان ئارزۇ — مۇھەببەت
(ئىش) ۋە ئۇنىڭ ئىنتىلىشىدىن ئىبارەت.

مۇھەببەتسىز نە ئۈمىد ۋە نە ئىنتىلىش بولسۇن!
مۇھەببەت — ئىنسان روھىيىتىنىڭ ئاساسىي جەۋھىرى ۋە
روھىي پائالىيىتىنىڭ موتورى، مەزمۇنى، قانۇنىيىتى بولۇپ،
مۇھەببەتسىز روھىيەتنى، ھەرىكەتنى ۋە ئىجادىيەتنى تەسەۋۋۇر
قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئەڭ ئۇلۇغۋار روھىيەت ۋە يۈكسەك ئەقىل –
ئىدراك بىلەن ئەڭ ئالىيجاناب ئەخلاق ۋە نادىر پەزىلەت، جۈملىدىن
ئەڭ يېتۈك ئىجادىيەت ۋە تالانت ھەممىدىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ئەڭ
چىن ۋە ئەڭ كۈچلۈك مۇھەببەت ئىكەنلىكىنى ئۇچۇر قىلىدۇ.
نەپرەت مۇھەببەتنىڭ بىر قىسمى، ئۆكتىچى، بۇزغۇنچى، رەشكىچى
شەكلى خالاس. ئۇنىڭ يىلتىزىمۇ مۇھەببەت بىلەن بىللە كامالەتكە
بولغان ئىنتىلىشتۇر.

نادانلىق خامۇشلۇقى بىلەن پازىللىق ئارىلىقىنىڭ مۇھەببەت
چۈشەنچىسى پۈتۈنلەي باشقىچە، نادان – خۇددى ئۈچۈن مۇھەببەت

جىنسىي شەھۋەتتۇر. ئۇنىڭ ئەڭ ئالىي قارشىمۇ پەقەت جىنسىي سۆيگۈ خاسلىقى (ساداقتى) بىلەن ئائىلىۋى نىكاھتىن ئىبارەت. يازىل ئارىق ئۈچۈن مۇھەببەت كامالەتكە ئىنتىلىش ۋە كامالەتنىڭ بىر ئىپادىسى بولغان ئەخلاقتىن ئىبارەت.

فارابىي: بىز گۈزەللىككە ئېرىشكەن چېغىمىزدىلا بەختكە مۇيەسسەر بولىمىز، دەيدۇ. بۇ نادان - خۇدبىن چۈشەنگەن «گۈزەللىك» ۋە «بەخت» بولماستىن، ئىجتىمائىي ۋە ئىنسانىي كامالەت ۋە ئۇنىڭ مېۋىسىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىبن سىنا «رىسالەئىي ئىشىق» (مۇھەببەت رىسالىسى) ئەسىرىدە: مۇھەببەت پۈتكۈل ئالەمنىڭ كامالەتكە، ئەۋزەللىككە ئىنتىلىش قانۇنىدۇر، ئىنساندىكى مۇھەببەت، ھەتتا ياخشى كۆرۈشكەن ئىككى جىنس ئارىسىدىكى مۇھەببەت ئۇشبۇ ئالەم ئىنتىلىشىنىڭ ئەقىلدىن تەبىئەتتىكى ئىپادىسى، دەيدۇ.

ئابدۇرەھمان جامى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستاندا مۇھەببەتنى ھەتتا ئالەم يارىلىشىنىڭ رېجىسى، مۇقەررەرلىكى دەپ، مۇھەببەت تۈپەيلى ئالەم يارالغان دەپ مۇنداق يازغان:

ئىشىق سۆزى ياڭرىدى ئىلىك سۈبھىدەمدە،
سۆيگۈ قۇدرىتى ئەكس ئەتتى قەلەمدە.

پەيدا بولدى كېيىن زەڭگەرى ئاسمان،
زېمىنۇ، زامانۇ، گادايۇ، سۇلتان.

بۇ پەشتىقى ئېگىز لاجۋەرد پەلەك،
كېچە - كۈندۈز زېمىننى ئايلىنىپ ھەلەك.

ئويلاڭ، ئالەم قانۇنىيىتى گالىلى - نىۋتون - ئېينشتەينىن نەزەرىيەلىرى ۋە جامى قاراشلىرىدا تىلسىم ئىشققا — ئالەمنىڭ ئومۇمىي باغلىنىش، يۇقىرىغا قاراپ راۋاجلىنىش قانۇنىيىتىگە سىڭىپ كەتكەن.

نادانلىق خامۇشلۇقى بىلەن يازىلىق ئارىلىقىنىڭ ئىنسانىي مۇھەببەت چۈشەنچىلىرىمۇ تامامەن ئەكسىچە.

«مۇھەببەت رىئالىسى» نىڭ مۇئەللىپى: ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئىنساننىڭ ئەۋزەل، كامىل، يازىل، يۈكسەك نەرسىگە ئىنتىلىشى دەپ، بۇنىڭغا كېسەلنىڭ ساغلاملىققا، تۆۋەننىڭ يۇقىرىلىققا، كەمتۈكنىڭ تولۇقلۇققا، يوقاتقاننىڭ تولدۇرۇشقا بولغان تەبىئىي ئىنتىلىشلىرىنى مىسال قىلدۇ. ئۇ ماھىيەت ۋە ھادىسىنى مەخرەج ۋە سۈرەت تەرىزىدە تىلغا ئېلىپ، پەقەت ھۆسن - جامالىنى، ياشلىقنى دەپ شەھۋانىي مەقسەتتە ئېلىپ بېرىلىدىغان جىنسىي ئىنتىلىشنى «سۈرەت» كە ئىنتىلىش دەيدۇ. ئۇ بۇنداق «سۈرەت» سۆيگۈسىنىڭ ئۈچ نەرسىنى ھەل قىلىشنى تىلغا ئالغان. ئۇلار: سۆيۈش، قۇچاقلاش ۋە فىزىيولوگىيەلىك ئالاقىدىن ئىبارەت. بۇ ئۈچ نەرسە ھەل بولۇپ، ھايۋانىي زوق قانغاندەك قىلىدۇ، ئەمما ئادەم ھېچنەرسىگە - كامالەت، پەزىلەت، ئەۋزەللىكتە ئۆزىدىن ئۈستۈن ۋە ئۆزىدە يوق نەرسىگە ئېرىشمىگەنلىكىنى كۆرىدۇ. بۇ «سۈرەت» سۆيگۈسى مايمۇن قىچىشقان بەدىنىنى قاشلىغاندىن ئۆزگە نەرسە ئەمەس. مەيلى نىكاھلىق، نىكاھسىز بولسۇن، مەيلى كۆيۈپ - پىشىپ ياكى كۆڭۈل ۋە سۆھبەتسى ئۈچۈن بولسۇن، مۇنداق «سۈرەت» سۆيگۈسىنىڭ موتورى شەھۋانىيلىقتۇر.

شەھۋەت كۈچى سالسا ھەر جايدا غوۋغا،
دىلدەن ئەقىل كېتۈر، كۆزلەردىن زىيا.

شەھۋەتتىن ھەر جايدا قوزغالسا توپان،
بەخت ئۆيىن قىلۇر شۈبھىسىز ۋەيران.

جامى بۇ نەزىمدە ئائىلە ۋە مۇھەببەتنىڭ كامالەتكە نەقەدەر موھتاجلىقىنى، كامالەت ئىنتىلىشى بولمىغان ئائىلە ۋە مۇھەببەتنىڭ بەختسىز، جانسىز، مەنسىزلىكىنى تەكىتلەيدۇ.

ئابدۇرەھمان جامى مۇھەببەتنى ئەخلاق نېگىزى، ئىنسانغا
ئىنسانلىق قىلىش دەپ قارايدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

سۆيگۈسىز بىلىنمەس ياخشى ۋە يامان،
سۆيگۈسىز ئەسلىدە ئىنسان ئەمەس ئىنسان.

ئىشقى تۈپەيلى ئادەم ئادەم بولغۇسى،
ئىشقى تۈپەيلى دوستمۇ ھەمدەم بولغۇسى.

سۆيگۈدە بولمىسۇن قانچە دەرد - ئەلەم،
پاكىز دىللارغا ئۇ ئېرۇر مەلھەم.

مۇھەببەت كۆپ ھاقارەتلەندى! توخۇ توخۇچە، ئۆچكە ئۆچكەچە،
مۈشۈك مۈشۈكچە ئۇنى ئىزاھلىدى. ئۇ ئەڭ تۆۋەن، غەيرىي
ئەخلاقىي ھاقارەت تېمىسى بولۇپ، بەزىدە نىكاھ زەنجىرىدە
باغلىنىپ، ئائىلە زىندانىغا تاشلىنىپ، جامائەت مەيدانىدا سازايى
قىلىندى. ئاياللارنى خار، ئەرلەرنى دەپسەندە قىلدى. كىشىلەر
«سۈرەت» سۆيگۈسى ۋە قورچاق پىرىسى بولۇپ، كامالەتتىن،
ئەۋزەللىكتىن يىراقلاپ كېتىشتى. بۇ سۆيگۈ - مۇھەببەت بوھرانى
ماھىيەتتە كامالەت بوھرانى، كىشىلىك قەدىر - قىممىتى
دەشۋارچىلىقى بولۇپ قالدى. كىشىلەر قورچاققا ئايلىنىشتى.

بىزلەر قورچاقتۇرمىز، پەلەك قورچاقباز،
چىن سۆزدۇر بۇ سۆزۈم، ئەمەس ئۇ مەجاز.
يوقلۇق ساندۇقىغا بىر - بىر چۈشەرمىز،
ۋۇجۇد پالاسىدا ئوينىغاچ بىز ئاز.

مۇھەببەت — ئۈمىد شەمى (چىرىغى). ئىنسان ئۈمىد بىلەن
كەلگۈسى دەقىقىلەرگە تەلپۈنىدۇ. ئىنساننىڭ دىنىي ۋە ئىلمىي
ئىنتىلىشلىرى ئۈمىد بىلەن تولغان. ئۈمىد — ھايات ۋە ئۇنىڭ

تىنقى! ئەمما بۇ سېھىرلىك ئالەمدە ئۈمىد نەتىجىسىز قېلىشى،
ئۈمىدسىزلىك كۈتۈلمىگەن نەتىجىلەرگە ئېلىپ بېرىشى مۇمكىن.
دېمەك، ئۈمىد ۋە ئۈمىدسىزلىك مۇتلەق ئەمەس.

ئۈمىد تەۋككۈلدىن خالىي ئەمەس.

تەۋەككۈل — تەۋەككۈلچىلىك بىلەن خام خىيال قىلىپ
يېتىشتىن ئىبارەت ئىككى تىكەن ئارىسىدا ئېچىلغان جاسارەت
گۈلى، ئىنساننىڭ ئىنتىلىشى، مۇھەببىتى ۋە ئىرادىسىنىڭ
ئۈمىدۋار شەكلى. تەۋەككۈلنى رەت قىلغان دانا ئەمەس، راھىب.
تەۋەككۈل ئۇلۇغ بىلىش ئەينىكىدە كۆرۈنگەن مۇقەررەرلىك ۋە
ماھىيەت بىلەن پەيت — پۇرسەت ئۈن — تىنىسىزلىقى ئارىسىدىكى
سەكرەشتۈر. ئۇ ئالىم ئەمەس باتۇر، شامان ئەمەس چەۋەنداز.
تەۋەككۈلسىز تەنتەنە خىيالىي چۈشتىن تۇرمۇشقا يول ئالالمايدۇ.

تەسەۋۋۇپنىڭ «توۋا» پەللىسىدىن كېيىن «تەۋەككۈل» ماقامى
باشلىنىدۇ. ئۇنىڭدا ئىلاھىيەتكە ئىشىنىش ۋە يۈزلىنىش بىلەن
شەخسنى ئۇنتۇش شەرت قىلىنىدۇ. بۇ تەرىقەت ئۈچۈن خۇسۇسىي
ھاياتىي قايغۇنى تەرك ئېتىش، ئۆزىنى تەڭرىگە ئاتاشتۇر.

«تەۋەككۈل» نوقۇل ئاڭسىزلىق ياكى دىنىي ئىبارە بولماستىن،
ئۇ ئۆتمۈشتىكى دىل رەنجىگەن نەرسىلەرگە ئېسىلىۋالماسلىق،
«ئۆتكەنگە سالاۋات قىلىش»؛ بولمىغان، تېخى يۈز بەرمىگەن
ئىشلاردىن ئارتۇق ۋەھىمە قىلماسلىق، ئۆتمۈش ساۋىقى ۋە
كەلگۈسى ئۈمىدىدىن باشقا ئارتۇق «جاھان ۋاپاسىزلىقى» غېمىدە
پەرياد چەكمەسلىكىنى، مۇھىم ھالقىلاردا جاسارەت كۆرسىتىشنى
ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

تەۋەككۈل — ئۈمىد شاخپاچىلىرىدىن بىرى، مۇھەببەت
گۈلزارلىقىدىكى بىر گۈل.

تەبەسسۇم

تەبەسسۇم، ئۇ تاۋار ئەمەس، ئالدى - ساتتى قىلىدىغان ياكى پۇل ئورنىدا بانكىغا قويۇپ ساقلايدىغان.

تەبەسسۇم، ئۇ مۇغەمبەر كۈلكە ياكى خۇشامەت ھىجىيىشى ئەمەس، ناپاك نىيەتنى بېزەپ جۇللاندۇرىدىغان ۋە بىر پاچكا ئالىي ماركىلىق تاماكىدەك يانچۇققا سېلىپ يۈرۈيدىغان.

تەبەسسۇم — ئىنسان قەلبىنىڭ سىرتلاشقان نادىر گۈل - چېچىكى، ئىنسانىي ھېسسىياتنىڭ خۇشبۇي ئىپار - ئەنبرى. تۇغۇت ئازابىدا پەرياد چەككەن ئانا دۇنياغا كۆز ئاچقان بوۋىقىنىڭ تۇنجى يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىغاندا تەبەسسۇم قىلىدۇ. مەيلى ئۆز ياكى ئۆزگە پەرزەنتىنىڭ تۇنجى قېتىم تايىتلاپلاپ ماڭغىنىنى كۆرگەن كىشى تەبەسسۇم قىلىدۇ. ئۇ پاك ھېسداشلىق روھىنىڭ ئىقتىدارى، تەلپۈنۈشى ۋە جۇلاسى سۈپىتىدە ئىنسان گۈزەللىكىنىڭ بىباھا ئەڭگۈشتەرى بولۇپ مەيدانغا كېلىدۇ.

تەبەسسۇم — ھۆرمەت ۋە ئىپتىخار يالدامىسى تەرىزىدە كىشىلىك مۇناسىۋىتىدە چاقىنىدىغان مەرۋايىت. بىز مېھمانلىرىمىزنى تەبەسسۇم بىلەن كۈتۈۋالىمىز. ئۇسسۇل - تانىسلاردا ھۆرمەت ۋە زوق تەبەسسۇملىرى ئىپادىلەيمىز. تەبەسسۇم ئۆزىنىڭ پاكلىقىنى پەقەت ئۆز ھېسسىياتىنىڭ چىنلىقى بىلەنلا گەۋدىلەندۈرەلشى مۇمكىن.

ئىككى ئىش ئېسىمدە. 1950 - يىلى يازدا مەن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى بىرقانچە ۋىلايەت ئوقۇغۇچىلىرىغا ۋەكىل بولۇپ ئۈرۈمچىگە كەلگەنىمدە، شىمالىي شىنجاڭدىكى ئۈچ ۋىلايەتتىن تېيىپجان ئېلىيېف قاتارلىق بىر قىسىم ياشلار ۋە ئوقۇغۇچىلار

ۋەكىللىرى بىزنى قىزغىن كۈتۈۋالدى. ئۈرۈمچى ۋە شىئەندە شائىر تېيىپجان ئېلىيېف مەن بىلەن بىرقانچە قېتىم قىزغىن تەبەسسۇم قۇچقان ئىللىق چىراي ۋە مېھرىبان سۆزلەر بىلەن پاراڭلاشتى. بۇ ئۇنىڭ ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئىنقىلابى دەۋرىدە يولى ئېتىلگەن ۋە ئازاب ئىچىدە ئىخچام جەنۇبىي شىنجاڭ خەلقىگە بولغان چوڭقۇر ھېسداشلىقى ۋە ئۆملۈك ئارزۇسىنىڭ بەھرىمەنلىك ئۇچقۇنلىرىدىن بىرى ئىدى.

1988 - يىلى كۈزدە ئاخىرقى تىنىقلىرىنى تىنىۋاتقان شائىر ئابدۇكېرىم خوجىنى يوقلاپ كېسەلخانىغا چىقتىم. ئا. خوجا كارۋىتىدىن ئايرىمچە قوزغىلىپ ئولتۇرۇپ ئاجىزلاپ كەتكەن ئاۋازى بىلەن: مەن باشقىلار تاقاپ قويغان رەڭلىك كۆزئەينەك بىلەن سىزگە يىگىرمە يىل خاتا قارىدىم. ئىككى - ئۈچ يىل بولدى، بۇ كۆزئەينەكنى چۆرۈۋېتىپ قارىسام سىز ... - ئۇ ھاياجان ۋە مەردانە سۆزلىرىنى ئېيتىپ كۆكسىدىن بىر ئېغىر تاشنى ئېلىۋەتكەندەك يېنىكلەپ تەبەسسۇم قىلدى. بۇ تەبەسسۇم ئۇنىڭ كۆزىدىمۇ، سۆزىدىمۇ بەرق ئۇرۇپ تۇراتتى. مەن ئىختىيارسىز كۆزۈمگە ياش ئالدىم. ئۆلۈم بۇ ئىككى ئەزىمەت شائىرنىڭ تەبەسسۇمىنى ئاخىرلاشتۇرغان بولسىمۇ، ئۇلارنى ئەسلىگەندە، يازغاندا، ئەسەرلىرىنى ئوقۇغاندا قايتا پەيدا بولىدىغان ھالال تەبەسسۇم دولقۇنلىرىنى ئاخىرلاشتۇرالىغىنى يوق.

تەبەسسۇم - تەلۈرگەن كۆڭۈل بۇلبۇلى ئۇچراشقان گۈل جىلۋىسى، تەلپۈنگەن يۈرەك كېيىنكى ئېرىشكەن گۈل شىرنىسى. ئۇ ئىنساننىڭ يوقاتقان ۋە ئىزدەپ يۈرگەن ئۆز قەلبى، ئۆز مەھبۇبى، ئۆز مەبۇدى. مەن يىگىرمە ئىككى يىلغا سوزۇلغان تەبەسسۇمسىز دۇنيا ئازابلىرى بىلەن ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى تەبەسسۇم چىمەنزارلىقىنى سېلىشتۇرغىنىمدا، تەبەسسۇم ئىنساننىڭ تاشقى ھېسسىياتى، ئىجتىمائىي ھاياتىدىكى بەختى ئىكەنلىكىنى سېزىمەن.

تەبەسسۇم — ئىجتىمائىي مۇھەببەت، ئۆزى بىلەن ئۆزگىنىڭ قەلبىنى بىر رىشتىدە سۆيۈندۈرگەن. تەبەسسۇم — ئالىي خەيرخاھلىق، ئۆزى بىلەن ئۆزگىنىڭ ھېس - تۇيغۇسى، زوق - ئېتىخارى، رىغبەت ۋە ھۆرمىتىنى بىر ئوبرازغا مۇجەسسەم قىلغان. تەبەسسۇملۇق تۇرمۇش بەختلىك، تەبەسسۇملۇق ئائىلە ئىناق ئائىلە. ئويلايمەنكى، تەبەسسۇم پەقەت ئائىلە سىرتىدىكىلەرگە قارىتىلغان قىزىل سىرلانغان دەرۋازا ياكى توز شەكلى چېكىلگەن پەردە بولمىسا كېرەك. ئائىلىدە ئەر - ئايال تاكى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۆزئارا تەبەسسۇمگە موھتاج. تەبەسسۇمسىز مۇھىت كېسەلچان مۇھىت، ئۇنىڭ خىزمىتى تېز قېرىتىش ۋە تېز ئۆلتۈرۈشتىن ئىبارەت. «گۈلىنى سىرتقا، تىكىنىنى ئائىلە ئىچىگە» قىلىدىغان بەختسىز ئائىلىلەر يوقىتىۋاتقان تەبەسسۇم گۆھرىنى تۈمەنلەپ پۇل ۋە ياكى زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرى بىلەن قايتا تېپىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق تەبەسسۇم مۇھىتى بولمىغان ئائىلىدە ئاتالمىش «تەقۋايلىق»، ئەدىپىنى بېرىش، ۋاپاساش ۋە ئاقىۋەتتە پەرزەنتلىرىنىڭ توك - قوپال، كۆكەرمە، ھەتتا ئاتا - ئانىنى سىلكىشى ھۆكۈمران مۇھىت بولۇپ قالىدۇ. «يازغا بۇلبۇل، قىشقا توك قاغا»، مانا بۇ ئىككى خىل ئائىلە مۇھىتىنىڭ يارىشىقى!

تەبەسسۇم — رىقابەتكە تولغان دۇنيادا ئەڭ پاك، ئەڭ ئەزگۈ ئىنسانىي ئاڭ - پىكىر، ھېس ۋە ھېسداشلىقنىڭ مەشئىلى. ئۇ ئوكياندىكى ماياك، دانكو قولىدىكى يالقۇنلۇق يۈرەكتەك ئىنسان ئەۋلادىنى ئۈمىدلىنىدۇرۇپ، ئاگاھلاندۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ لەۋھەسى: «سەن ھامان ئىنسان!» دېگەندىن ئىبارەت. دەر ھەقىقەت، ئىنسان ھامان ئىنسان، ئۇ ئۈنچە - جاۋاھىرلار غارىغا ئىگە بولغىنىدىمۇ، دۇلدۇلغا مىنگەندىمۇ، ياپراقسىز يالغۇز دەرەخ تۈۋىدە ھەسرەتلىنىۋاتقىنىدىمۇ ئۆزىنىڭ ئىنسانلىقىنى ئۇنتۇماسلىقى كېرەك. ئۈمىدسىزلىكنىڭ مۇز دەرياسىغا تەۋەككۈل قىلغان ئادەم

«ئىنسان» ئىبارىسىنى تاكى ھاياجانلانغىچە تەكرارلىسا ئۈمىد ۋە جاسارەت ساھىلىغا قايتىشى مۇمكىن. ئۇنى كۈتۈۋالدىغان تۇنجى مەلىكە باشقا نەرسە ئەمەس، يەنىلا ھېلىقى ئالتۇن چىراغ — تەبەسسۇمدىن ئىبارەت. پىتنە — ئىغۋا كۈلكىلىرى، قەستۇ كۈنەملىك ھىجىيىشلىرى، مۇغەمبەرلىك نېزىقاشلىرىغا كەلگەندە شۇنى ئېيتىش كېرەككى، ھەقىقىي ئىنسانىي قەدەر — قىممەتنى خارلىغۇچىلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى تاپاۋىتى تارىخنىڭ ئاچچىق مەسخىرىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. تارىخ ئىنسانىيەتنى يارىتىپ، ئۇنى تاكامۇللاشتۇرۇپ كەلمەكتە. بۇ ئۇلۇغۋار ئانا بۈركۈت چۈجە ئوغرىلىغۇچىلارنى كەچۈرمەيدۇ. ئىنسانىيەت بەخت — سائادىتىنى ھۆددە ئالغان تارىخ دولقۇنلار يېرىپ ئىلگىرىلەيدۇ. تەبەسسۇم ئۇنىڭ مېلودىيەسى!

1990 - يىلى 12 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

سۈكۈنات

سۈكۈنات — ئۇ سۈكۈت قىلىش ئەمەس!
 سۈكۈت قىلىش — يولسىزلىققا شېرىكچىلىك ۋە ئۇنىڭغا
 قارشى كۈرەشكە جۈرئەتسىزلىكتە ئىپادىلىنىدىغان ۋىجدانسىزلىق
 ئىپادىلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكى ھەممىگە روشەن.
 سۈكۈنات — ئۇ تاقەت جۈملىسىدىكى ئەقلىي ھادىسە.
 ئېنىقراق ئېيتقاندا، سۈكۈنات — تەپەككۇر ئۆزگىشىدە
 شەكىللەنگەن، ئىرادە ئارقىلىق تورمۇزلانغان بىر مەزگىللىك
 ئالاھىدە روھىي كەچۈرمىشتىن ئىبارەت.
 سۈكۈنات شەخس ئۈچۈنمۇ، مىللەت ۋە دۆلەت ئۈچۈنمۇ
 ئالاھىدە قىممەتلىك تەپەككۇر ۋە تەدبىر پەيتى بولۇپ، ئۇ مول
 مېۋىلىرى، ھېكمەتلىك بېشارەتلىرى، تەجربە - ساۋاقلارنى
 بىلەن خاراكتېرلەنگەن.
 سۈكۈنات تۈرلىرى ۋە سۈكۈنات سەمەرىلىرى ھەر خىل.
 لۇشۇن ھەم ئىچ ئاغرىتىپ، ھەم نەپرەتلىنىپ كەلگەن
 ئىجتىمائىي ئوبيېكتلىرىنى «ئاكيۇ» ئوبرازىغا مۇجەسسەملەش
 ئالدىدا سۈكۈنات ئازابىدا پىكىر ئۆزگەشلىرىنى باشتىن
 كەچۈرگەن. ئابدۇقادىر داموللام چەت ئەلدىن ئوقۇشنى تاماملاپ
 ئۆز يۇرتىغا قايتقاندا، مىللىي زۇلۇم ۋە جاھالەت تۇمانلىرى
 ئۈستىگە قوشۇلغان ئەجنەبىي جاھانگىرلارنىڭ ھىيلە - مكرىنى
 بايقاپ، جاھانگىرلار ۋە ئۇلارنىڭ مىللىي تونغا ئورنىتىلغان
 مالايلارغا قارشى ۋولقاندەك پارتلاپ چىقىشىنىڭ ئالدى -
 كەينىدە كۆپ قېتىم سۈكۈنات خىلۋىتىگە چۆككەن.
 «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نوقۇل تەلۋە دەبدەبىلەر بىلەن

تېتىقسىز ۋايساشلار مەزگىلى بولغىنى يوق. ئۇ ئۆز ئۆزىدە جۇڭگو تارىخىدىكى ئۇلۇغ سۈكۈنات دەۋرى ھەم بولدى. جۇڭگودىكى ئىلغار كىشىلەر كۆپ جەھەتلىمە، مول بىلىش، چۈشىنىش، پەرق ئېتىش، ئويغىنىش، ئىزدىنىش پىكىر تەلقللىرى بىلەن يېڭى دەۋر تەسەۋۋۇرىنىڭ كارتىنىسىنى سىزىشتى.

سۈكۈنات — شەخسنىڭ ئۆز ئىرادىسىدىن ھالقىپ كەتكەن تەبىئىي ياكى ئىجتىمائىي كۈچلەر بېسىمى ئالدىدا ئىنسانىي تەپەككۈردىمۇ، شۇنىڭدەك ئۆز — ئۆزىنى تىزگىنلىگەن ئاڭلىق ئىرادە ئاستىدىكى قايتا ئويلىنىشتىمۇ، جۈملىدىن جەمئىيەتتىكى ھەر خىل يالغان — ياۋىداق بوھتان ياكى بىر مەزگىللىك چۈشەنمەسلىكتەك روھىي بۇرۇقتۇرمىلىققا ئۇچرىغاندىمۇ يۈز بېرىدۇ. نەتىجىدە، تەبىئىي ياكى ئىجتىمائىي كۈچلەر مۈشكۈلاتلىرىدىن غەلبە قىلىش ئۈچۈن ئۆز ئويىپىكىتلىرىنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى كونكرېت مۇھاكىمە قىلىدۇ؛ ئۆز پائالىيەتلىرىنى ئوپىراتسىيە قىلىپ، ئەۋزەل پائالىيەت ئۇسۇللىرىنى ئويلىنىدۇ؛ بوھتان ۋە چۈشەنمەسلىكلەرنى جەمئىيەتشۇناسلىق، سىنىپىي (سىياسىي) كۈچلەر سېلىشتۇرمىسى ۋە كىشىلەردە ھەقىقىي ئەھۋالنى بىلىش شەكىللەنگۈچە سۈكۈنات يوللىرىنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

سۈكۈنات — ئۆزىگە قارىتا ئالغاندا، ئۆزىنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى، تارىخ — ئۆتمۈشى، ۋىجدان — مەجبۇرىيىتى، ئىرادە — جاسارىتى، ئۇتۇق — سەۋەنلىرى ئۈستىدىكى ئەقلىي ئويلىنىش شەكىلىدىمۇ غايەت قىممەتلىك كامالەت شەرتىدىن ئىبارەت. مۇنداق سۈكۈنات خۇددى ئايروپىلاننىڭ ئايروپورتقا قونۇشى سىياقتىكى «قايتا ئويلىنىشى» (ئۆز مەجبۇرىيەتلىرى، ۋىجدان ئىجراسى، قەتئىيلىكى، تەدبىر پاكلىقى ۋە تەدبىر ئاقىلانلىقى) ۋە «قايتا بايقىشى» (ئۆز خەلقى ۋە پۈتكۈل كىشىلىك جەمئىيەتنىڭ

سەۋىيەسى ۋە ئالاقە قۇرۇلمىلىرىنىڭ ھازىرقى رېئال ھالىتى بولۇپ، كىتابتىن ئالالمىغان دانىشمەنلىك سەمەرىلىرىگە مۇيەسسەر قىلىدۇ. سۈكۈت قىلىشنى بىلىش چوڭ بەخت ۋە كاتتا ئىقتىدار بولۇپ، بۇ ئومۇمەن ھاياتلاردا بولۇش مۇمكىن بولمىغان ئىنسانىي خاسىيەت ۋە كامالەت ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق سۈكۈناتنىڭ شوئارى: «مېنى ئاسارەتكە سالغان نەرسە ئۆز ئەقلىم، تەپەككۇرۇم، روھىمدىكى كىشەنلەر» دېگەن بولمىقى لازىم.

سۈكۈنات — باشقىلارغا قارىتا، ئۇلارنىڭ ئەسلىي قىياپىتىنى، چىن ياكى ساختىلىقىنى، تەمكىن ياكى يەڭگىلەنچىلىكنى بايقاشتا تىپىك كۆزىتىش ۋە ئويلىنىۋېلىش مومېنتىدىن ئىبارەت. ئۇ ساختا قەھرىمانلارنى، ۋاپاسىز دوستلارنى، پۇرسەتپەرەسلەرنى تېخىمۇ چوڭقۇرراق ئېچىپ بېرىدۇ.

سۈكۈنات — ئۆز مىللىتىنىڭ، ھەتتا پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ شۇ بىر دەۋردىكى سىۋىلىزاتسىيە قۇرۇلمىسى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيەسىنى، ئۇنىڭ ئۇتۇق ۋە زەئىپلىكلىرىنى ئەستايىدىل ئويلىنىشتىمۇ مۇھىم تەپەككۇر شەكلىدىن ئىبارەت. ۋاھالەنكى، «تەپەككۇر قىلىدىغان» مىللەتنى يېتىشتۈرۈش بارلىق ھەقىقىي تەلىم — تەربىيەنىڭ ئەڭ ئالىي مەقسىتى ھېسابلىنىدۇ. «ئۆز — ئۆزىگە ماختىنىپ يۈرگەن» مىللەت بىلەن «تەپەككۇر قىلىدىغان» مىللەت بىر — بىرىگە ئوخشىمايدىغان تارىخىي ئىستىقبالغا يۈزلەنگەن مىللەتتۇر، خالاس.

سۈكۈنات — شەخسنىڭ ھاياتىدا كۆپ قېتىم دۇچ كېلىدىغان روھىي ھالەت بولۇپ، ئۇ ئۆز مەزمۇنى، پىكىر قىلىش ئۇسۇلىنىڭ ساپاسى، يەكۈن ۋە تەدبىرلىرىنىڭ ئاقىلانلىقى بىلەن بۇرۇلۇش ھاسىل قىلىدۇ.

سۈكۈنات — ئۈمىدۋار، يىراقنى كۆرەر، قەيسەر قەلبىنىڭ ئۆز — ئۆزىنى ئاڭقىرىش، ئۆز — ئۆزىنى كۈچەيتىش ۋە ئۆز — ئۆزىنى

ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىدىكى «مېھراج» دۇر. بۇ «مېھراج» دا ئۇ رېئاللىق بىلەن تويۇنغان تەپەككۇر بىلەن ئۇچرىشىدۇ! ئەگەر قورقۇشقا توغرا كەلسە تەلۋىلەرچە لاپخورلۇق قىلىۋاتقان دۈشمەندىن ئەمەس، زەئىپلەرچە سۈكۇناتتىكى رەقىبتىن قورقۇش لازىم.

1990 - يىلى 13 - دېكابىر

ئۆزىنى تىزگىنلەش

ئىنسان مۇرەككەپ ئىقتىدارلىق زىددىيەتچان مۆجىزە. ئۇنىڭ روھىيىتى ناگھاندا چەكسىز تەلپۈنۈش ۋە پايانسىز تەسەۋۋۇر چېچەكلىرى بىلەن پەرۋاز قىلسا، ناگھاندا دېڭىز - ئوكيانلاردەك تاشقىنلاپ، بۇرغۇن چاچرىتىپ تۇرىدۇ، رەڭدار بۇلۇتلاردەك ئېگىز چوققىلار ئۈستىگە يېپىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەكسىيۈنلىشتە، قۇلۇلىدەك ۋىجىكلەپ تۈگۈلۈۋالىدىغان، پەرۋانىدەك ئۆزىنى ئاتەشكە ئاتقۇسى كېلىدىغان ھالەتلىرىمۇ بولىدۇ. ئۇ سېھىرلەنگەن «سۇلايمان خۇمرىسى» دىكى بەھەيۋەت دۇنيادەك خۇمرا ئاغزىدىن پۇرقىراپ چىقىپ يەر - زېمىننى لەرزىگە كەلتۈرسە، بەزىدە كىچىككىنە خۇمرا ئىچىدە تۈگۈلۈپ يېتىشتىن ئۆزگە ئىلاجى بولمايدۇ. دەرھەقىقەت، ئىنسان ئەڭ ئالدى بىلەن ماددىي مەۋجۇدىيەت سۈپىتىدە مۇنداق مەۋجۇدىيەتنىڭ تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي قانۇنىيەتلىرى تەرىپىدىن كونترول قىلىنغان ۋە چەكلەنگەن.

ئىنسان فىزىيولوگىيەسىدە، بولۇپمۇ نېرۋا پائالىيىتىدە ئوقچۇش ۋە تورمۇزلىنىش ئىقتىدارى تۈپەيلى ئۇ ھاياتىي پائالىيەتلەرنى گارمونىيەلەشتۈرىدۇ. ئىنسان ئىختىرا قىلغان ئاددىي ۋە مۇرەككەپ سايمانلاردا، قاتناش ۋاسىتىلىرىدە ئېچىش - يېپىش توچكىلىرى، تېزلىتىش - ئاستىلىتىش، قوزغىتىش - توختىتىش ئەسۋابلىرى بولىدۇ. بۇ ھەممىگە روشەن ئېلىمپىنتار چۈشەنچە.

ئەمما ئىنسان ئۈچۈن، ئىنسان تۈركۈملىرى ئۈچۈن بىر خىل جىددىي ئاڭ سۈپىتىدە ئۆزىنى تىزگىنلەش قۇرۇلمىسىنىڭ بولۇش - بولماسلىقى، ئۇنىڭ ئىقتىدار مەلەكىسىنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى

ھەممە بىلگەن ئەمەس. چېكىدىن ئاشقان ئاچ كۆزلۈك، ساختا شۆھرەت ئۈچۈن ھەممىنى ۋەيران قىلىش تەلۋىلىكى، ئىستىرىيە - ئەسەبىيلىك ھاسىل قىلغان ئىغۋا - تۆھمەتخورلۇق، بۇرچ، نومۇس ۋە شەرم - ھايا رىجىلىرىنى دەپسەندە قىلىدىغان بىشەملىك ۰۰۰ ۋە ئىنسان قېلىپىدىن چىققان، شۇنىڭغا ئوخشىغان «سەلبىي ۋە بۇرغۇنچى چەكسىزلىك» ئۇرۇنۇشلىرى ئۆزىنى تىزگىنلەش ئالغ قۇرۇلمىسىنىڭ بولماسلىقى بىلەن ئالاقىدار.

ئەڭ ئىپتىدائىي ئىنسان ئۆزى ئوۋلايدىغان ھايۋان تۈركۈمىگە قۇربانلىق قىلىش، ئۇنىڭ كۈشەندىلىرىنى ئۆلتۈرۈش قاتارلىق پائالىيەتلەر ئارقىلىق ئۆزى ئوۋلايدىغان ھايۋان روھلىرى ۋە ئىلاھلىرىنىڭ كەچۈرۈم ۋە خەيرخاھلىقىغا ئېرىشىشنى رىجە قىلىشقانىدى. قەدىمكى قۇل ئىگىلىكى مەدەنىيەت ئوچاقلىرىدا ئەخلاق سىۋىلىزاتىسىيەسى تەشەببۇسلىرىغا نامايەندە بولغان كۇڭفۇزى، ساكيامۇنى، سوقرات ھەكىملەر ئىنساننىڭ چەكسىز خاھىشقا بېرىلمەسلىكى، ئۆزىنى تۇتۇپ، ئەدەپنى بەجا كەلتۈرۈشى، ئىنسانلىق بولۇشى توغرىسىدا ۋەز - نەسىھەتلەر قىلىشقان. قەدىمكى كىشىلەر ياخشىلىق - يامانلىق ئىلاھلىرى، يورۇقلۇق - قاراڭغۇلۇق دىۋىلىرى توغرىسىدا دىنىي ياكى ئەپسانىۋى ئەقىدىلەر توقۇشقان.

سىنىپىي زىددىيەتنىڭ كەسكىنلىشىشى ۋە بىر تەڭرىلىك دىنلارنىڭ ھاكىملار ھامىيلىرىغا ئايلىنىشى بىلەن ئۆزىنى تىزگىنلەش ئېڭى ئېزىلگۈچىلەرنىڭ ئۆز - ئۆزىنى تەقىب قىلىشى، خارلىنىشى ۋە قۇللۇق ئاسارىتىدە دەپسەندە قىلىنىشى مۇتلەقەشتۈرىدىغان، تەقدىرلەشتۈرىدىغان پاسسىپ نەرسىگە ئايلىنىپ قالدى. فېئودالىزم ئىسكەنجىلىرىگە قارشى ئەركىنلىك تەشەببۇسلىرى تاكى بۇرژۇئازىيە مەھكۇم سىنىپتىن ھاكىم سىنىپقا ئايلانغىچە بولغان بۇرژۇئازىيە مەرىپەتچىلىكى ۋە بۇرژۇئازىيە ئىنقىلابى دەۋرىدە نىسپىي - تارىخىي مەنىدە ئىلغار

تەشەببۇس بولغان بولسىمۇ، كاپىتالىستىك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر كەسكىنلەشكەن كېيىنكى بىرقانچە ئەسىر ئىچىدە ئۆزىنىڭ ساختا، پۇچەك ۋە ناقابىل ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلىدى. ئىنساننىڭ، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىنى تىزگىنلەش ئالڭ قۇرۇلمىسى، بۇ جەھەتتىكى كۆپ قاتلاملىق مۇئەسسەسەلەرنىڭ مۇتلەق زۆرۈرلۈكى بارغانسېرى ھالقىلىق سۆيلىزاتسىيە تېمىسىغا ئايلىنىپ قالدى. مۇئەييەن مەنىدە ئىنسانىيەتنىڭ بەخت - سائادىتى، تىنچ - ئامانلىقى، تەقدىر - ئاقىۋىتى ئىنسانىيەتنىڭ ئاڭلىق ۋە ئۈنۈمدار يوسۇندا ئۆز - ئۆزىنى كونترول قىلىش سەۋىيەسىگە باغلىق بولۇپ قالدى. زەھەرلىك ئىچكىلىك ۋە چېكىملىك، مۇھىت بۇلغىنىشى، قارا جەمئىيەت گۇرۇھۋازلىقى، ئىرقىي ۋە مىللىي ئۆچمەنلىك پىكىر ئېقىمى، پىسخىكىلىق ئىللەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئەسەبىيلىك چۆكىملىرى ھاسىل قىلىشى، ۋاپا ۋە مېھىر - شەپقەت گۈلزارىنىڭ پۇل ۋە پاراغەت قۇيۇنلىرىدا ۋەيران بولۇش خەۋپى، ساتقۇنلۇق ۋە پۇرسەتپەرەسلىك، ھەربىي راسخوتنىڭ كىشىنىڭ يىلىكىنى شۈمۈپ كېتىشى، ئۇرۇش تەلۋىلىكى ۋە نوپۇس كۆپىيىش بوھرانى شەخس، ئائىلە ۋە مىللەت تۇرمۇشىدىكى ئۆزىنى تىزگىنلەش سىستېمىسىنىڭ زۆرۈرلۈكى توغرىسىدىكى كۈچلۈك ئويغىنىش ۋە ئىزدىنىشنى شەكىللەندۈرمەكتە. مەن «قۇتادغۇبىلىك» داستانىدىكى ئىجتىمائىي بەخت تۈزۈلمىسى فورمىسىدا ئىلىم - مائارىپ، ئادىل سىياسەت - قانۇن، جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى قاتلامنى تەدرىجىي بېيىتىش يوللىرى توغرىسىدىكى ئۇلۇق قاراشلار بىلەن، «ئۇدغۇرمىش» ئوبرازىغا يىغىنچاقلاغان ۋە ئوتتۇرا ئەسىر شارائىتىدا دىنىي، تەسەۋۋۇپ تۈسى ئالغان «قانائەت»، «ئاقىۋەت» كاتېگورىيەسىنىڭ تۈپكى ماھىيىتى، ئىجتىمائىي بەخت ۋە ئىنسانىيەت سۆيلىزاتسىيەسىنىڭ يەنە بىر ئۇلۇق شەرتى - «ئۆزىنى تىزگىنلەش» كاتېگورىيەسى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم.

مۇشۇ مەنىدە يۈسۈف خاس ھاجىپ ئۆز زامانىسىدىكى ئەخلاقىي چۈشكۈنلۈكلەر كونكرېتلىقى ئەينىكىدە ئۆزىنى تىزگىنلىمەسلىك ۋە شەخسىي مەنپەئەت ھەم شوھرەتپەرەسلىككە بېرىلىش يالدامسى بولغان ئومۇمىي چۈشكۈنلۈك ۋە ئەخلاق بۇلغىنىش ھادىسىسىنى تەسەۋۋۇر قىلالىغان.

ئۆزىنى تىزگىنلەش ئاڭ قۇرۇلمىسى بىلەن پائالىيەت سىستېمىسى يالغۇز «دوللار ئىمپېرىيەسى» دۇنياسىغىلا ئەمەس، ھەممىگە، راۋاجلىنىشتا ئارقىدا مېڭىۋاتقان خەلقلەرگىمۇ مۇتلەق زۆرۈر. ئېيتىش مۇمكىنكى، ئۆزىنى تىزگىنلەشنى ئىنسانىي ئاڭ ۋە ئىجتىمائىي بەختنىڭ مۇھىم ۋە دائىمىي شەرتى قىلغان خەلق گەرچە تەرەققىياتتا ئارقىدا مېڭىۋاتقان بولسىمۇ، ئۆز - ئۆزىنى خورىتىۋاتقان ۋە ئىجتىمائىي، مەنئىي ئىللەتلەر ئازابىنى چېكىۋاتقان تەرەققىي قىلغان خەلقلەرگە نىسبەتەن روشەن ئەۋزەللىككە ئىگە بولغان ئاقىلانە تۇرمۇش شارائىتىغا مۇيەسسەر بولۇشى ۋە پات ئارىدا ئىجتىمائىي بەختنىڭ بىرقەدەر يۇقىرى پەللىسىگە ئېرىشىشى مۇمكىن.

1990 - يىلى 14 - دېكابىر

تۇپراقنىڭ مونولوگى

تۇپراق ...

تۇغۇلغىنىدىن بېرى تۇپراقنى كۆرۈپ، تۇپراق بىلەن ھەپلىشىپ كېلىۋاتىمەن. دەرسلىرىمۇ تۇپراق، شېئىرلىرىمۇ تۇپراق ... خىياللىرىم تۇپراق ئىلتىجاسى! تۇپراققا دەسسەپ تۇرغان تۇپراقنىڭ تۇپراق توغرىسىدىكى شېرىن خىيالى!

تۇپراقنى كۆرۈپ، تۇپراق بىلەن ھەپلىشىپ يېشىم ئەللىكتىن ھالقىغاندىن كېيىن تۇپراقنى ئويلايدىغان بولۇپ قالدىم. ئۇ تۇپراقشۇناسنىڭ ياكى ئالخمىكىنىڭ تۇپراق تەركىبى، تۇپراق ئۈنۈمدارلىقى توغرىسىدىكى قىزىقىشلىرىدىن، ئەھمەد يەسەۋىينىڭ، ئەلىشىر نەۋائىينىڭ، خوجا نەزەرھۇۋەيدانىڭ «تۇپراق بول» دېگەن نەزم - ھېكمەتلىرىدىن پەرقلق بولغان تۇپراق تەسەۋۋۇرىغا غەرق بولۇشقا باشلىدىم. كىم بىلسۇن، بۇ مېنىڭ تۇپراق توغرىسىدىكى مۇھاكىمىلىرىم بولماي، بەلكى تۇپراقنىڭ ئۆز - ئۆزىنى تەپەككۈر قىلىشى بولۇپ چىقتى.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! مېنى كۆپتۈرۈپ تۇرغان نەرسە — سۇ، ھاۋا بىلەن مەئشەت.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! مېنى يالتىرىتىپ تۇرغان نەرسە — ئەتراپىمدىكى تۇپراقلاردىن چۈشكەن نۇر قايتىلمىسى بىلەن تۇپراقنىڭ ھېكمەتلىك يارالمىش تارىخى. بۇ تۇپراق جانسىزنىڭ جانغا ئايلىنىشى ۋە جاننىڭ جانسىزغا ئۆزگىرىشىنىڭ تۈمەن يىللىق ئاجايىپ ھېكايەلىرى ۋە «خېمىرى» نى تاۋلىغان.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! تەڭرى ئادەمئاتىنى يارىتىشتىن ئىلگىرى ئەقىل - ئىدراك، قايغۇ - ھەسرەت، ئىپتىخار -

نومۇستىن بىخەۋەر ئاشۇ تۇپراقنىڭ ئۆتمۈشتىكىمۇ ئەمەس، كەلگۈسىدىكىمۇ ئەمەس، دەل ھازىرقى ئەۋلادى! مەن ئۆز زاتىدا ئەجدادلىرىمدىن قالغان خاك قالدۇقلىرى ۋە ئەۋلادلىرىمغا قالدۇغان توپا «خېمىر تۇرۇچى» بارلىقىنى ناگھان - ناگھاندا چۈشەنمەيمەن.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! گاھىدا ھەسرەت كۆز ياشلىرىمدىن لايغا ئايلىنىمەن؛ بەزىدە جاسارەت ئۇچقۇنلىرىمدىن پولاتتەك قاتمەن. بۇ كۆز ياشلار، بۇ ئۇچقۇنلار مېنىڭ تارىخىم. مەن بىر قانچىلىق نەۋقىران، بىر قانچىلىق سۇنغان بۈركۈتنىڭ پەرزەنتى!

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! نادان نەزىرىدە ئات تۇيىقى چەيلىپ ئۆتكەن بىر خەستەك كۆرۈنمەن؛ دانىشمەنلەر مېنىڭ زېمىنىدىن يۇلتۇزلار دۇنياسىغا يۇلۇپ تاشلىنىشىمنى يەر شارىدىكى تەڭپۇڭلۇقۇمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نازۇك قانچىلىق دەپ قارىشىدۇ. مەن ئالەم تارازىسىنىڭ تېشى، قىيامەت ئىشكىنىڭ ئېسۋى!

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! مەن ساناشقا سان يەتمەيدىغان ئالەم توزانلىرىنىڭ ئەرزىمەس بىر ئوچۇمى، شۇنىڭدەك جاھان دەۋۋارىنىڭ تەپەككۈر قىلىدىغان روشەن ئەينىكى. بىلگەنلىرىم بىلىم، بىلمىگەنلىرىم تىلىسىم...

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! گاھىدا قىلىچ پارچىسى، گاھىدا دەپتەر سەھىپىسى، گاھىدا شاھ تاجى ۋە گاھىدا دەرۋىش ھاسىسىنىڭ، مەيخور كاسەسىنىڭ ئۇچىغا بىنا بولۇپ، ھايات تاناسىپلىرى بىلەن مامات نىسبەتلىرىدىن ئەلجەبىر (ئالگېبرا) تۈزۈپ يۈرگەن توزانمەن.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! گۈزەلنىڭ يۈزىگە لاي بولۇپ سۈركەلگەننىمە، ساھىبجامالنىڭ سۇمبۇل چاپلىرىغا تاراق بولۇپ تېرەنلەپ كىرگەننىمە، ئاشىقنىڭ بىتاقەت تەلىپى ۋە مەشۇقنىڭ ئىنتىزار كالىپۇكى قىياپىتىگە كىرىپ ئۆزۈمنى ئۆزۈم سۆيگەننىمە خۇددى بىر - بىرىنى يوقىتىپ، تۇنجى ھىجران

ھېكايىسىنى ياراتقان ئادەملەر بىلەن ھەۋۋا ئانىدەك — ئۆز — ئۆزۈمنى تېپىۋالغاندەك روھلىنىمەن. ھېكەلتىراشلار تۇرق — ھالىتىمنى، رەسىملەر قەددى — قامىتىمنى يەنىلا مېنىڭ ئۆز خاكىمدىن تەقلىد قىلىشىدۇ.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! ئاددىيغىنە سەزگۈلىرىمدىن كۆرە ئۆز — ئۆزۈمنى سىزىپ تۇرغان ۋە ئاللىقانداقتۇر ئىسىم — فامىلە، ئۇنۋان — شوھرەت، لەقەب — تەخەللۇس بىلەن تامىغان «ھازىر — مەۋجۇت» تۇپراق قاتۇرمىسى بولساممۇ، ھەقىقىي تەپەككۈرلىرىمدىن كۆرە مەن يوقالغان شەيئەمەن! «جان» بىلەن «تەن» قوشۇلمىسى تەڭلىمىدە «ھايات» تىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇ مەن ئۈچۈن ۋە ئۆزىنى «مەن» دەيدىغان ھەممە تۇپراقدىشىم ئۈچۈن «ئىنسان» ماقامىدىكى «ھايات» تىن ئىبارەت. ماھىيەت — «ھايات» بىلەن «ئىنسان» نىڭ، «ئىنسانىي» ھاياتنىڭ ھەقىقىي پەرقى! مەن دەل مۇشۇ «ماھىيەت» ۋە ئۇنىڭ ھەقىقىي قىممىتىنى يوقاتقان خاك تۈزىنى. جاننىڭ نالىسى تەنگە قايتا قوشۇلماق بولغاندەك، مېنىڭ مۇناجاتىم يوقاتقان ئىنسانىي ماھىيەتلىرىمگە مۇيەسسەر بولماق.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! مېنىڭ ئاللىقاندا سىغىدىلىدىغان ھەجىمىدە دېڭىزلارنىڭ ئۆڭتۈرۈلۈپ، تاغلارنىڭ كۆتۈرۈلۈش تارىخى، مىڭلىغان يىل داۋامىدا تىرىلغان بوقۇسا ئىزلىرى بىلەن جەڭگى — جېدەل، غەلىبە — زەپەر شەجەرلىرىنىڭ يالدامىسى، قەسىر ۋە ئېھراملارنىڭ كېسەك تالقانلىرى، مەي كوزىسى ۋە ھاپىز ھاسىسىنىڭ سۇنۇقلىرى، ھېكمەتلەرنىڭ مەلھەملىرى بىلەن ئۆلىمالارنىڭ ئاياغ ئىزلىرى مۇجەسسەم. ئۇ مېنىڭ قەددى — قامىتىم، تۇرق — ھالىتىم، رەڭگىرويم، خىيال — تەسەۋۋۇرلىرىم، سۆيگۈ — ئىنتىلىشلىرىمنىڭ خېمىرىنى بولدۇرغان.

مەن — بىر سىقىم تۇپراق! مەن مېنى زېمىندىن، تۆت ئەتراپىمدىكى تۇپراقلار تۈركۈمىدىن، بۇ تۇپراقلارنىڭ تارىخىي

ھېكايەتلىرى، چۈشەنكەش روھىيەتلىرى، ئۈمىدۋار شېئىرىيەتلىرى ۋە ئاجايىپ ھېكمەتلىرىدىن يولۇۋېلىپ، شاھانە يوپۇقلار بىلەن بېزەپ، ئاخىرۇمىزدا ئىلاھى ياكى مېترا قۇياش مۇئەككىلىدەك «نۇر»، «نۇرئەفشان»، «نۇر ئوغلى» دېگۈچىلەرگە قوشۇما قېشىمنى كۆمۈردەك قارايتىپ، مۇشتۇملىرىمنى تاغدەك تۈگۈپ ھومىيىدىغان تۇپراقمەن.

مالائىكلەر تۇپراققا، قۇياش زېمىنىگە، تاغ چوققىلىرى تېرەن جىلغىلارغا تەزىم قىلىدىغان زامانلاردىلا ئىنسانىيەت ئۆز ماھىيەتلىرىگە مۇيەسسەر بولۇشى مۇمكىن. مانا بۇ تۇپراقنىڭ مونولوگى!

1991 - يىلى 7 - سېنتەبىر، قەشقەر سەمەن

ياتلاشقان ئىنسان ۋە ياتلاشقان ئەقىل - پاراسەت

ئىنسان — كائناتنىڭ مەنىۋى كامالەتكە ئېرىشكەن مېۋىسى.
ئىنسان — پۈتكۈل گۈزەل تەسەۋۋۇر، ئەزگۈ ئىستەك ۋە
مۇقەددەس مۇئەككەل ئوبرازلىرىنىڭ ئىجادچىسى.

ئىنسان — ئۆزىدە تەبىئەت ۋە جەمئىيەتنى، ماددا ۋە
روھىيەتنى، ھالاكەت ۋە ئىجادىيەتنى، مۇقەررەرلىك ۋە ھۆرلۈكنى،
غايە ۋە تارىخىي ئەسلىمنى، چىنلىق، ياخشىلىق ۋە گۈزەللىكنى
مۇجەسسەملەشتۈرگەن مۆجىزىدار شەيئى!

ئىنسان — زېمىن سەتھىدە مەدەنىيەت ئېكىنزارلىقىنى بەرپا
قىلغۇچى، جۈملىدىن يەنە شۇ زېمىن سەييارىسىدە ئۆز
ئىختىرالىرىنى پېتىقلىغۇچى ۋە ئاخىرىدا تېخى زېمىن ھالاك
بولماي تۇرۇپ كىشىلىك قىيامىتىنى ھاسىل قىلغۇچى قەيسەر!

ئىنسان — بەخت توغرىسىدا چۈشەنكەيدىغان، ئەمما ئانا
زېمىننى چەيلەپ، ئەسەبىيلەرچە ئۈستۈنلۈكتە تەرسالارچە قاقاھلاپ
كۈلۈپ ئۆتۈشنى بەخت دەپ چۈشىنىدىغان، بەخت ئارزۇسىدا
زېمىندىكى بەخت بۇلاقلىرىنىڭ كۆزىنى تىندۈرۈپ يۈرۈيدىغان،
تۈمەن يىللاردىن بېرى تېخى بەخت ئوبرازى ۋە بەخت قىياپىتىنىڭ
مودېلىغىمۇ ئېرىشەلمىگەن، ئابىستراكت بەخت ھەققىدە كونكرېت
رىيازەت چېكىدىغان تەلۋە!

ئىنسان — ئىبلىس قاباھىتىگە قارشى جەڭ ئاچقان يەھۋە؛
ئىلاھىي مۇقەددەسلىكنى ئۆز نەپسىگە يەم قىلغان شەيتان! ئۇ
ساختىلارغا قارشى ئىلىم - پەن ھەقىقەتلىرىنىڭ چىرىغىنى
پەرلىگۈچى زەكى، شۇنىڭدەك، ئۆزىنى ئۆزى توقۇپ چىققان
ئويدۇرمىلار بىلەن بەزلەپ يۈرگۈچى خۇددىن! ئۇنىڭ ئەقىل -

پاراسىتى ئۇنىڭ نادانلىقىدىن ئىبارەت كىرىست دارىغا ئىسپادەك مىخلانغان.

دەرھەقىقەت، ئىنسان ياتلاشقان؛ ئۆزىنىڭ ئىنسانىي ماھىيىتىدىن يۈز ئۆرىگەن؛ ئۇ زۇلۇم قىلغۇچى ۋە زۇلۇم چەككۈچى. ھاكىم ۋە مەھكۇم، ئۈستۈنلۈك غۇرۇرى ۋە زەبۇنلۇق زالالىتى تۈپەيلى ئۆز ماھىيەتلىرىدىن ياتلىشىپلا قالماي، يەنە قۇدرەت ۋە بەخت، بايلىق ۋە ھوقۇق، بىلىم ۋە ئىجادىيەت مۇمكىنلىكلىرى تۈپەيلىمۇ ئۆز ماھىيەتلىرىدىن ياتلاشقان. قارا ئۇنىڭغا: ئۇ ئۆز - ئۆزىنى چەيلەپ، ئۆزىنىڭ قىممىتىنى ئۆز نەپسىنىڭ ۋاسىتىسى، ياللانما مالىيى، قۇربان بولغۇچىسى قىلىپ پۈچەك تۇرمۇشقا يۈزلەنمەكتە. ئادەمئاتا بىلەن ھەۋۋا ئانا باغى ئېرەمدىن ئىبلىسنىڭ دامىغا چۈشۈپ ئۆز ماھىيىتىدىن ياتلاشقاندى. سىڭىللىرىنى تالىشىپ قابىل ھابىلىنى ئۆلتۈرۈپ قويدى. چېكىدىن ئاشقان ياتلىشىشنى نۇھ زامانىدىكى توپان، سالىھ زامانىدىكى چاقماق، لۇت زامانىدىكى يەر تەۋرەش توختىتالغىنى يوق. ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ ھەر خىل قىرغۇچى قوراللار، مەسخىرىگە مۇناسىپ تاج - پاگونلار، غەلىتە غادىيىش ۋە خۇشامەتكۈيلىقلەر، رەڭمۇرەڭ نۇرلاندۇرۇلغان ساختىپەزلىكلەر كىشىلىك تۇرمۇشقا سىڭىپ كىردى. ئالەمنى ياراتقان خالقۇمۇ ئادەمئاتا ئەۋلادلىرىنى تۇپراق تەكتى بىلەن ئۆزگىلەر قولىدىن ئالتۇن يىغىۋېلىشنىڭ ساراسىم كېسىلىگە گىرىپتار قىلىپ قويدى. مەلۇم مەنىدە، ئىنسانىيەت ئالتۇن ئالەمنى تالىشىپ ئالەمشۇمۇل تىرويا ئۇرۇشىغا غەرق بولۇپ كەتكەن. ئىنسانىيەت ئۆز - ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا «ئىلىنا» ئۈچۈن ئۆلۈم گىردابىغا خۇددى ئوتقا ئىنتىلگەن پەرۋانىدەك يېپىلماقتا. ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئاتالمىش زەپەر - ۋاسىتە ئۈچۈن مەقسەتنىڭ قۇربان قىلىنىشىدۇر. ئۇنىڭ ئەسەبىيلىكى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسمائىلنى قۇربانلىق ساخاۋىتىگە ئاتىغىنىدەك

ھالاكتىگە يەتتى. تەڭرى ئىبراھىمغا قوچقار ئەۋەتىپ، مەقسەت بىلەن ۋاستىنىڭ چېكىنى ئايدان ئايدى. ئەمما ئىنسان ئۆز نەپسى ئۈچۈن كاتتا زەپەر - تەنتەنىلەر ئىچىدە ئەڭ ياتلاشقان تاج - پاگونلارنى تاقاپ، ھازىرقى زامان تۈتۈم مەبۇدىلىرى بولۇشۇۋالدى. «ئۇلۇغ» دەپ ئاتالغان تەنتەنىلىك ئىبارە ئىپتىدائىي ئىنساننىڭ ۋەھىمە ئالدىدا قورقۇپ تىترىشىدىن ھاسىل بولغانىدى. دەھشەتلىك كەلكۈن سۇلىرى بىلەن كىشىلەر يولىنى توسۇپ ياتقان ئېگىز تاغ، ئوتلۇق چۆللەر، گۈلدۈرماما، چاقماق ۋە بوران ئۇلۇغ ھېسابلىناتتى. ئاددىي ئىنساننى جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتە پايىمال، ھەتتا ھالاك قىلىۋېتىدىغان قۇدرەت «ئۇلۇغ» ئىبارىسى بىلەن ئىزاھلىناتتى. ياۋۇز ۋە قان پۇراپ تۇرىدىغان بۇ ئىبارىگە مۇيەسسەر بولۇش ئۈچۈن ئاددىي ئىنسانلىقتىن ئالاھىدە ياتلىشىشى كېرەك ئىدى. تارىخ «ئۇلۇغ» لۇق ماقامى بىلەن ئىزاھلىناتتى. ياۋۇز ۋە قان پۇراپ تۇرىدىغان بۇ ئىبارىگە مۇيەسسەر بولۇش ئۈچۈن ئاددىي ئىنسانلىقتىن ئالاھىدە ياتلىشىشنى توغرا تاناسىپ قىلىپ قويغان! چىڭگىزخاننىڭ ئۇلۇغلۇقى لىنا دەرياسىدىن دىنپىرگىچە، دەشتى قىپچاقتىن ئىلىم ئېگىزلىكىگىچە كەتكەن زېمىننى قان بىلەن شەلپەردەك بويىغاندىن كېيىن بەرقارار بولدى. بۇ ئۇلۇغلۇق خارەزم سۇلتانلىقى، رۇس كېنەزلىكى ۋە ئەرەب خەلىپىلىكى زېمىنىدىكى ھەممە جانلىق، جۈملىدىن ئىنسانلار روھىيىتىنى نەچچە مىڭ يول يىراقتىكى سۈرلۈك دەبدەبىسى بىلەن ۋەھىمىگە سېلىپ تىترەتكەن. ۋاھالەنكى، ياتلاشقان ئىنسانىيەت بۇنداق چوڭ - كىچىك «ئۇلۇغ» لارنى ھەمىشە ياساپ چىقىرىپ، ئۇلارغا خۇددى ئۆز قولىدا ياسىغان لاي بۇتقا چوقۇنغاندەك سەجدە قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە بۇنداق ياتلىشىش ئەدەپ، ئۇنىڭغا «ئۆزلۈك» شولىسىنى چۈشۈرۈش ئالچىغانلىق ھېسابلىنىدۇ.

ئەقىل - پاراسەت — مەۋجۇتلۇقنىڭ ئۆز - ئۆزىنى سېزىش ۋە

بىلىش مەلەكسىدىن ئىبارەت. ئۇ ئىنساننىڭ ئىنسانلىق ئىقتىدار ۋە خاسىيەتلىرىنىڭ ئۇلى ۋە ئاساسىي خەزىنىسى. ئۇنىڭسىز ئىنسان توغرىدىن - توغرا ھايۋاندۇر. ئەمما ياتلاشقان ئىنساننىڭ ئەقىل - پاراسىتىمۇ ياتلاشقان! ئۇ ئىنسانىي ماھىيەتلەرنى كۆرەلمەيدىغان، ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىگە مەقسەتدارلىق قىممىتىنى ئاڭقىرالمايدىغان، نوقۇل ئىنساننىڭ كۆز ئالدىدىكى نەپسانىي مەنپەئەتلىرى بىلەن كىبىرلىك دەيدەبىلىرى ئۈچۈن تىنىمىسىز ھەرىكەتلىنىدىغان ھېسابات چوتىغا ئوخشاش بىر خىل ئىقتىداردىن ئىبارەت. ئەقىل - پاراسەت - ئىنساننىڭ داۋاملىق ياتلىشىپ بېرىشىغا يول باشلىغۇچى ئېزىتقۇغا ئايلانغان. ئۇ ھىلىگەرلىك، ھەسەتخورلۇق، مۇغەببەرلىك شەكىلىدىمۇ، شۇنىڭدەك ئىختىرا ۋە ئىجادىيەت، سودا ۋە تىجارەت قانۇنىيەتلىرىنى ئىزدىنىش كۆرۈنۈشىدىمۇ، تەقۋادار ياكى سالاپەتلىك دىنىي ئىززەت ياكى دىپلوماتىك ماھارەت تەرىزىدىمۇ ياتلاشقان ئىنسانغا خاس ياتلاشقان! ئۇ خۇددى ئەرەب تىلىدىكى «ئەقىل» ئىبارىسىنىڭ ئىتمولوگىيەسىگە ئوخشاپ قالغان. ئەرەب تىلىدا «ئەقىل» - تۆگىنىڭ چۈلۈكىنى ئۇنىڭ چۆككەن ۋاقتىدىكى پۇتغا باستۇرۇپ باغلاپ، ئۇنى قوزغىلاپلا قىلىپ قويۇشقا قارىتىلغانىدى. ئەبۇ رەيھان بىرونىنىڭ: «بۈگۈنكى تەدبىرى تۈپەيلى ئەتە يەنە تەدبىر قىلىشقا ھاجىتى قالمىغان كىشى ئەقىللىكتۇر» دېگەن بىر جۈملە سۆزىمۇ ئەقىلنىڭ ئۆزىگە مەنپەئەتلىك ئىشتىكى چېۋەرلىكى - ئۈستاتلىقىغا قارىتىلغان بولۇپ، يەنىلا ياتلاشقان ئىنساننىڭ ياتلاشقان ئەقىل - پاراسىتىنى كۆرسىتەتتى.

شۇنداق! ئىنسانىيەت تاكى ئۆز - ئۆزىنى پۈتكۈل تارىخىي پائالىيەتنىڭ مەركىزى ۋە مەقسىتى قىلمىغۇچە، تاكى ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي مۇھىتى ۋە ئۇنىڭ يەر شارىدا ياشاش شارائىتىنىڭ ئاساسى بولغان تەبىئىي مۇھىتىنى ئۆزىنىڭ ساغلام، ئاقىلانى

تۇرمۇشىغا لايىقلاشتۇرىدىغان تەپەككۇر، قۇرۇلما ۋە پائالىيەت تورىغا ئايلاندۇرمىغۇچە ياتلاشقان ھالەتتىن خالاس بولالمايدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، ئاقىلانە، نورمال، ساغلام، مەرىپەتلىك غايىۋى كىشىلىك تۇرمۇشىغا ئىگە بولالمايدۇ. بۇ يەردە ئىنسان روھىيىتىنىڭ ئىنسانلىشىشى، باشقىچە ئېيتقاندا، ئىنسان روھىيىتىنىڭ ساغلاملىشىشى ۋە «ئىنسان روھىنىڭ پاكلىنىشى» (ئارىستوتېل سۆزى) ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ، ئىنسان ئەقىل - پاراسىتىنىڭ پىكىر شەكىللىرى، مۇھاكىمە ئۇسۇللىرى، خەلقئارا تەدبىر يىغىنلىرى، پەن - تېخنىكا كەشپىياتلىرى، كىشىلىك مۇناسىۋەتلىرى، دىنىي ۋە مىللىي كۆزقاراشلارنى، شۇنداقلا پۇل - بايلىق، قورال - ياراغ، ھاكىمىيەتلىك ۋە بىر تەرەپلىملىك نىزالارنى چۆرىدىمەي، پەقەت ئىنسان قىممىتى ۋە ئۇنىڭ بىر پۈتۈن بەخت - سائادىتى بىلەن ئىجتىمائىي كامالىتىنى مەركىزىي ئوق ۋە ئەڭ ئالىي ئۆلچەم قىلىش لازىملىقىنى تەقەززا قىلىدۇ.

ئېيتىش كېرەككى، ئىنسان ئۆز ماھىيىتىگە قايتىش، ھەقىقىي ئىنسانپەرۋەرلىك مەزمۇنىغا تويۇنغان ئەقىل - پاراسەت ئارقىلىق «ئۆزىنى كونترول قىلىپ، ئەدەپكە قايتىپ» (كۇڭزى) ئىجتىمائىي كامالەتكە - پارلاق كەلگۈسىگە ئېرىشىشى مۇمكىن. بۇ ئاددىي رېئاللىقتا ئۆسۈملۈكنى ئاسراش، ھايۋان تۈرلىرىنى ساقلاپ قېلىش، يەر، سۇ، ھاۋا مۇھىتىنى نورماللاشتۇرۇش، نوپۇس ۋە نامراتلىقنى تىزگىنلەش، ھاكىمىيەتلىك بىكار قىلىش، مىللىي - دىنىي ئاداۋەتلەرنى يوقىتىش، ئىنسان نەسلى، ساغلاملىقى ۋە روھىنى ئەۋزەللەشتۈرۈش، مائارىپ ۋە پەن - مەدەنىيەتنى ئىنسانىيەتنىڭ كامال تېپىشىغا خىزمەت قىلدۇرۇش قاتارلىق جەھەتلەردە ئىپادىلىنىشى لازىم. ئىنسان داۋاملىق ياتلىشىش ئارقىلىق ئۆز نەپسى مەنتىقىسى بويۇنتۇرۇقىدا پىكىر ۋە پائالىيەت قىلىش ھېسابىغا شۇنداق ياتلاشقان «تەرەققىيات» لارغا ئېرىشىشى مۇمكىنكى، بۇ ئىنسان ھاياتىنىڭ جانسىز تاشقى مۇھىتى - يەر،

سۇ، ھاۋانىڭ بۇلغىنىشى ۋە ئىنسان ھاياتىنىڭ جانلىق تاشقى مۇھىتى — ئۆسۈملۈك، ھايۋانات دۇنياسىنىڭ ياشاشقا ئىلاجىسىز ھالەتكە چۈشۈشى بىلەن يۈز بېرىدىغان ھەقىقىي قىيامەتتىن ئىبارەت.

ئالدىمىزدا بۇنداق ئىككى پىكىر قاتلىمى تۇرۇپتۇ: بىرىنچى، ئىنسان ئىككى قاتلام بولۇپ، بىرى ياتلاشقان، تىرىكچىلىك دالاسىدا تەمتىرەپ يۈرگەن ئىنسان؛ يەنە بىرى، شۇ ھالەتتىكى ئىنسانغا يوشۇرۇنغان ئىنسانىي ماھىيەت. قەلب كۆزى ئېچىلمىغان نۇرغۇن كىشى بۇ ئىنسان ئىچىدىكى ئىنساننى كۆرەلمەيدۇ. ھەتتا بۇ ھەقتىكى پىكىرلەرنى پەلسەپىلىك سۆز ئويۇنى دەيدۇ. «ئەنەلھەق» تەلىماتىدىكى «جۇۋام ئىچىدە ئىلاھ مەۋجۇت» دېگەن چۈشەنچە دەل رېئال، ئەمما ياتلاشقان ئىنسان ئىچىدە ئىلاھىي مۇقەددەسلىككە ئىگە ئىنسانىي ماھىيەت يوشۇرۇنغان دېگەنلىكتۇر. ئىككىنچى، ئىنساندا ئاڭ مېنىڭچە (فىزىئودىچە ئەمەس) ئۈچ قاتلاملىق بولۇپ، بىرى، ئۆز مەنپەئەتى، نەپسى، خاھىشى ئۈستىدىكى دائىمىي، ئالدىنقى ئاڭ، بۇ «ئات بوغۇزى» ھەققىدىكى پىداكار ئاڭ؛ يەنە بىرى، ماتېماتىكىلىق مۇلاھىزىلەر، پەن - تېخنىكا ئىختىراىرى، ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئالاقىلەرگە خاس لوگىكىلىق (مەنتىقىي) تەپەككۈر ئېڭى؛ ئۈچىنچى، ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزى ھەققىدىكى مەنپەئەت ياكى ئۈنۈمدارلىق تەرىپىدىن تىزگىنلەنمەيدىغان ئىنسانىي قەلب ئېڭى، باشقىچە ئېيتقاندا «ئارىفلىق» (ئويغانغانلىق) ئېڭى. ئالدىنقى ئىككى قاتلام ئاڭ ھەممىگە خاس. كېيىنكى ئارىفلىق ئېڭى ئىنساننىڭ ھەممىسىدە پەقەت مۇمكىنلىك ھالىتىدە ساقلانغان بولۇپ، پەقەت ئىنسانپەرۋەر مۇتەپەككۈرلاردىلا زاھىر ھالەتكە يەتكەن. دەۋرنىڭ ۋە بىلىش جۇغلانمىسىنىڭ ھەر خىل بولۇشىغا ئەگىشىپ، بۇ خىل ئاڭ مانىزم، بۇددىزم، سوپىزم، گۇمانىزم (ئىنسانپەرۋەرلىك) ۋە ھازىرقى زامان كىشىلىك پەلسەپىسى شەكىلدە ئىپادىلىنىپ، بىر -

بىرىگە ۋارىسلىق قىلىپ كەلدى. ئىنسانىيەتنىڭ كېلەچىكى
مايتىرى بۇرھان، ئىمام مەھدى ئاخىر زامان ياكى ئىيسانىڭ
زېمىنغا قايتىپ 3 مىڭ يىل پادىشاھ بولۇشىغا ئەمەس، بەلكى
ئۇنىڭ ئومۇميۈزلۈك «ئۆزىنى تۇتۇپ» ئارىق بولۇپ، ئىجتىمائىي
كامالەتكە يۈزلىنىشىگە موھتاج، ئۇنىڭسىز «قىيامەت» توسقىلى
بولمايدىغان ئاقىۋەت، خالاس.

ياتلاشقان ئىنسان ۋە ھەقىقىي ماھىيىتىگە قايتقان ئىنسان،
ياتلاشقان ئەقىل - پاراسەت ۋە ھەقىقىي ئويغانغان (ئارىق) ئەقىل -
پاراسەت، مانا بۇ مۇشۇ ئەسەرنىڭ يېڭى ئەسەرگە ئېلىپ بارىدىغان
بىرىنچى دەرىجىلىك تېپىشىمىقى.

1993 - يىلى 15 - نويابىر

تەپەككۇر ئىقتىدارى ۋە تەپەككۇر قىممىتى

تەپەككۇر تۈپەيلىدىن سىرىن ياپالماس ئالەم،
پەرقلەنگەن تەپەككۇر سەۋەبلىك ھايۋان، ئادەم.
ئەمما شۇ تەپەككۇرنىڭ سۈپەت، قىممىتى ھەر خىل،
قانداقمۇ بىر خىل بولسۇن جەددال، سۇلايمان، ھاتەم.

دەرۋەقە ئىنسان تەپەككۇر ئىقتىدارى تۈپەيلى ھايۋانات
تۈركۈملىرىدىن پەرقلەنگەن. ئىنسان تەپەككۇر تۈپەيلى مەدەنىيەت
تارىخى دەرياسىنى قازغان. ئالەم ئىنسان تۈپەيلى ئۆز - ئۆزىنى
ئىزاھلاشقا مۇيەسسەر بولغان. يەنە شۇ ئالەم ئىنسان تۈپەيلى
تەبىئىي گۈزەللىكتىن تاشقىرى ئىجادىي گۈزەللىك
مۈمكىنلىكلىرىگە ئېرىشكەن.

ئەمما تەپەككۇر ھەممە كىشىدە بىردەك ئېچىلغان، جارى
قىلىنغان، تۆھپىكارلىق ماقامىغا كۆتۈرۈلگەن ئەمەس؛
تەپەككۇرنىڭ مىقدار ۋە سۈپەتلىرى، مۇددىئا ۋە ئاقىۋەتلىرى،
شەكىل ۋە ئۇسۇللىرى ھەممە كىشىدە بىردەك ئەمەس. كىشىلىك
دۇنياسى ھاڭغاي - دەلدۈشتىن، ھاڭۋاقتى - خارامۇشتىن تاكى
ئەقىلدىن - زەككىي، دانا - مۇتەپەككۇرگىچە؛ تەرسا - جاھىلدىن،
تەنتەك - ھاماقەتتىن تاكى ئارىق - فازىل، تەقۋا - مۇرشىدىغىچە؛
ھىلىگەر - مۇغەمبەردىن، خەسەس - ئاچ كۆزدىن تاكى ھالال
نىيەت، ھىممەتكار - ساھىبگىچە؛ تۇتۇرۇقسىز پىكىردىن
مەنتىق - ناتىققىچە ھەر خىل تەپەككۇر ئىگىسىنى كۆرۈپ
كەلمەكتە. جانلىق ھايات قاينىمدا كۆزىنى ئوتتەك پارقىرىتىپ
تۇرىدىغان جازانخور - جەزخورلار، كۆزىنى مۈشۈكتەك

يۇمۇۋالدىغان مۇغەمبەر - كازاپلار، ھاكاۋۇرلۇق دىمىقىنى قىرىپ يۈرۈيدىغان كالتە پەملەر، قۇللارچە خۇشامەت ۋە تىز پۈكمىكەشلىككە ھېرىسمەن روھىي گادايلار، پىداكار ۋە سېخىي زاتلار، تەۋەككۈل ياكى ئىنچىكە ھېساب بىلەن ئىش تۇتىدىغان كىشىلەر، شەپقەتلىك غەمخورلار، باشقىلارنىڭ ئازابىدىن ئىپتىخارلىنىدىغان ئائەھلىلەر، ھوقۇق تەمەخورلىرى، بىكار تەلەپ ياسانچۇقلار، لاپ بىلەن ئالدىغۇچى قىزىل كۆزلەر، مۇشتۇم ياكى تىل - ھاقارەت زوراۋانلىرى، قاتىل ياكى جان ساتقۇچىلار، قىسقىسى سان - ساناقسىز پىكىر ئىگىسىنى ئۇچرىتىمىز. «ئىنجىل»، «قۇرئان كەرىم»، «مىڭ بىر كېچە»، «كەلىلە ۋە دېمىنە»، «بۇددىھا تەزكىرىسى»، «يارالмыш ھېكايىلىرى»، «ئىلاھ كومېدىيەسى»، «ئون كۈنلۈك سۆھبەت»، «چاھار دەرۋىش» ۋە بالزاك، شېكسپېر، تولستوي ئەسەرلىرىدە تەسۋىرلەنگەن ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى ئاجايىپ - غارابىياتلارنى جانلىق تۇرمۇشتا مىڭ ھەسسە ئارتۇق يولۇقتۇرغاندىن كېيىن، «تەڭرى قىيامەت قايمىدا بۇ بەندىلەرنى قانداق سوراقلاپ تۈگىتەر؟» دەپ قالسەن. مانا بۇلارنىڭ قايسىبىرى تەپەككۈردىن خالىي سادىر بولغان؟!

ئۆتمۈشتىكى دانالار مەدھىيەلەنگەن تەپەككۈر قابىلىيىتىنىڭ سۆكىدىغان تەرەپلىرىنى ئويلىغاندىن كېيىن، كۈنكىرىتلىق ماقامغا دەسسەپ تۇرۇپ، قايتىباشتىن تەپەككۈرغا زەن سالغۇم كەلدى!

تەپەككۈر ئۇلۇغ ئىقتىدار، ئۇنىڭ ئۇلۇغلۇقى ئۇنىڭ قىممىتىدە.

روشەنكى، ئوغرىمۇ، توغرىمۇ، زالىممۇ، ئالىممۇ، جاھىلمۇ، ئادىلمۇ، خارامۇشمۇ، دانامۇ، پاسقمۇ، ئارىقمۇ تەپەككۈر قىلىدۇ. تەپەككۈر كىشىلىك مەدەنىيىتىنى ياراتقان، ئۇنى يەنە راۋاجلاندۇرۇشمۇ، خانىۋەيران قىلىشمۇ مۇمكىن.

ئېيتىش كېرەككى، ھاياتىمىز ۋە تەبىئەت دۇنياسىغا نىسبەتەن ئىنسان تەپەككۇر ئىقتىدارى بىلەن پەرقلىنمەي. ئىنسان تۈركۈمى ئىچىدىكى ھەركىم تەپەككۇر قىممىتى تۈپەيلى بىر - بىرىدىن پەرقلىنىدۇ. ئەزگۈ ۋە قاباھەت، يۈكسەكلىك ۋە پەسكەشلىك، ھۆرلۈك ۋە قۇللۇق، ئۆتكۈرلۈك ۋە گاللىق، ھەتتا كۆپ جەھەتتە غالىبلىق ۋە مەغلۇپلۇق، پايدا (تاپاۋەت) ۋە زىيان تەپەككۇر قىممىتىگە باغلىق. ئەگەر مىسال قىلىش لازىم بولسا تەپەككۇر ئىقتىدارىنى تاش جىنىسىگە ئوخشاشاق، تەپەككۇر قىممىتىنى بۇ تاشلارنىڭ ئادەتتىكى شېغىل تاشتىن ياكى ئالماس - بىرلىيانتقىچە بولغان كۆپ دەرىجىلىك قىممىتىگە ئوخشىتىش مۇمكىن. ۋاھالەنكى، كىشىلىك ئەقىل - پاراسىتىگە بۇ پەرقلىق قىممەتلەر جايلاشقان.

شەكلىم ئالغاندا بىز مەنتىقىي تەپەككۇر، ماتېماتىكىلىق تەپەككۇر، تەسەۋۋۇرچان تەپەككۇر، ئەسلىمچان تەپەككۇر، تەتۈر تەپەككۇر، قايتا تەپەككۇر، تەنقىدىي تەپەككۇر، قۇللۇق تەپەككۇرى، ھىيلە تەپەككۇرى (مىسالەن، جۇڭگونىڭ مەشھۇر 36 تەدبىرى)، ھەربىي (ئىستراتېگىيەلىك) تەپەككۇر، ئالدىن كۆرۈش تەپەككۇرى، مۇستەقىل تەپەككۇر، نەزەرىيەۋى تەپەككۇر، سودا - تىجارەت تەپەككۇرى، دىپلوماتىيە تەپەككۇرى، دىيالېكتىك تەپەككۇر، كومپلېكس تەپەككۇر، دىنىي تەپەككۇر، سۈپىستىك تەپەككۇر، مۇزىكىلىق تەپەككۇر، بالىلارچە تەپەككۇر، سەپسەتۋازلىق تەپەككۇر قاتارلىقلارنى بىلىمىز. ئومۇمەن ئالغاندا بۇ خىل تەپەككۇر شەكىللىرىنىڭ كەڭلىك ۋە تېرەنلىكى، دەلىللىك ۋە ماھىيەتلىكلىكى، ئەزگۈ ۋە ئىجابىيلىقى ھەر خىل.

ئىلىم - پەندىكى ھەر خىل ئېقىم ۋە ئىلمىي گۇرۇھ، بەدىئىي ئىجادىيەتتىكى ھەر خىل ئۇسلۇب ۋە ئېقىم، دىندىكى ھەر خىل سۈلۈك ۋە مەزھەب، سىياسىي، ھەربىي، كەسپىي ۋە تۇرمۇش جەھەتلەردىكى ھەر خىل تەشەببۇس تۈركۈملىرى تەپەككۇر ئوقىنى

ئۇل قىلغان. تەپەككۇر تۈپەيلى سوقرات، ئىيسا پەيغەمبەر، مانى، مەنسۇر ھەللاج، بىرونو، بائوئېر، بابارەھىم مەشرەپ دارغا مىخلاندى، ئوتتا كۆيدۈرۈلدى. تەپەككۇر تۈپەيلى گالىلى، نىيۇتون، ئېينشتەين پەن تارىخىدىن ئورۇن ئالدى. تەپەككۇر تۈپەيلى ئىركىن قاغان، بوسات قاغان، تۈمەن قاغانلاردىن باشلانغان ۋە تەڭرى قاغان، مۇيۇنچۇر قاغان دەۋرىدە گۈللەنگەن ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى (745 ~ 840) زىرقارا قوۋ بىلەن سانغۇن گۈللۈك باغا ئوتتۇرىسىدىكى ھەسەت تۈپەيلى قىرغىز خانى ئاجۇسقا يەم بولدى. بۇ ئىش قارلۇقلارنىڭ قاراقىتان خانى گورخاننى قاراخانلارغا (840 ~ 1123) سېلىشى، ھىدايتۇللا ئافاق خوجىنىڭ سەئىدىيە خانلىقى (1510 ~ 1678) ئۈستىگە جۇڭغار قوشۇنلىرىنى باشلاپ كېلىپ مۇنقەرز قىلىشىدا قايتا تەكرارلاندى. ئەيتاۋۇر، كىشىلىك دۇنياسىدا تەپەككۇرسىز «قىل تەۋرىمەيدۇ»!

مەسىلە شۇ قەدەر روشەنكى، مىللەتنىڭ روھىنى ساغلاملاشتۇرۇش، خەلقنى پاسبىقلىقتىن ئارىلىققا، زالالتتىن سائادەتكە يېتەكلەيدىغان تەلىم - تەربىيەنىڭ ئاساسىي خىزمىتى ئەۋلادلارنىڭ تەپەككۇر قىياپىتىنى، شۇ ئارقىلىق روھىي مەلەكىسىنى يۈكسەلدۈرۈشتىن ئىبارەت. بىلىش كېرەككى، بەخت - سائادەتنىڭ ئەنقا قۇشى - يۈكسەك تەپەككۇر چىنارغا قونىدۇ!

ف. ئېنگېلس: «بىرەر مىللەت دۇنيادا ئالدىنقى ئورۇنغا چىقمىسەن دېسە، نەزەرىيەۋى تەپەككۇردىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلالمايدۇ» دېگەندى. ئالدىنقى قاتاردا ئەمەس ھەتتا نۇسرەتلىك مىللەتلەر قاتارىدا ياشىماق ئۈچۈنمۇ يېتەرلىك ساغلام، ئۆتكۈر، مۇستەقىل تەپەككۇر قىممىتى ۋە قىياپىتىگە ئىگە بولۇش لازىم. بۇنداق تەپەككۇرسىز «ئەرشكە» چىققان بىلەن، دىققەت - نەزىرى زېمىندىكى «كەشى» دىن يىراقلىمايدۇ. «سەرۋى» دەرىخىگە چىقىپ «سەۋزە ئۆرىكى» گە دومىلاپ كېتىدۇ. ئاتلار توغرا ئېيتقان: «قۇت يىلتىزى - قۇتلۇق ئۈگ!» «ئۆكۈن، ئۆكۈن ئۆكسۈزلىكىڭگە!!»

مەخدۇم ئەزەم ئەۋلادلىرىدىن ئىلگىرى باشلانغان غەربتىن پىر - مۇرشىد، ئىمام - ئىشان ئىزدەش ھاۋاسى ۋە ئۆزىدىكى تەپەككۇر نامايەندىلىرىنى ئاسىي نامىدا ھاللاڭ قىلىش تەلۋىلىكى بىلەن «باشسىز چەۋەنداز» بولۇپ قالغان ئۇشبۇ خەلق مۇستەقىل تەپەككۇر قىلىش ئورنىغا بۇزۇلغان روھ، قۇللانغان ئىرادە، تەلۋىلەشكەن تەپەككۇردىن باشقا يەنە نېمە قىلىشى مۇمكىن؟! ئۇلار ئۇ يەردە «پالان تۆرە»، بۇ يەردە «پۇستان خوجام» كەينىدە مەھەللىۋى شەيخ - ئىشان، ئەپەندى - موللاملارنىڭ تار قەپسىگە كىرىۋېلىپ، خۇددى «ھامام ئالدىدىكى ھور چىقىرىپ تۇرغان گۈلەخنىڭ كۈلىگە مىلىنىپ ياتقان بالىلار» دەك روھىي ئەمىنلىك بىلەن كۈن ئۆتكۈزىدۇ. ئۇلارنى مەزھەپ، يۇرت ۋە ئادەت رېشاتكىلىرىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، بىر پۈتۈن زامانىۋى تەپەككۇرغا ئۇيۇشتۇرىدىغان كۈچنى ئۇلار ھېس قىلالارمۇ؟... ئۇلار كۆزىنى ئاچقان ھامان ھېلىقى ئىشان - موللىلار ئۇلارنىڭ كۆزىگە كۈل چاپىدۇ. مەخسۇس كۆز ئېچىشنى پاراڭ تېمىسى قىلىپ تون كىيىپ، سەللە ئورايدىغان روھىيەت سودىگەرلىرى بىلەن تەپەككۇر جەزخورلىرىمۇ بىر ئېقىم سۈپىتىدە قېچىر مىنىپ يۈرۈشىدۇ. ئۇلار كامىران بولۇپ كەلگەن، كۆز ئاچقانلار پەرىشان بولۇپ كەلگەن چىنلىقنى قايسىبىر قەلەم تىترىمەي يازالىغان! مانا بۇ «ئۆز - ئۆزىگە ئالڭ» ۋە «ئۆز - ئۆزىگە تەپەككۇر» ى بولمىغان خەلقنىڭ مەنئىيەت ئاسمىنىدىكى قارا تۈتەك!

بىر قاراشتىلا غەربتىن كەلگەن سەللە - كۇلاھ، كەپكە - شىلەپە قاتارلىق باش كىيىملىرىنى كىيىۋالغان خالايققا يېنىشلاپ قاراڭچۇ: ئۇلارنىڭ بېشى «سۈرەت» كۆرۈنۈشىدە ئۇلارنىڭ گەۋدىسى بىلەن بويۇن ئارقىلىق تۇتاشقان. بىر زامانلاردا تەسۋى ئېسىلغان بۇ بويۇنلارغا گالىستۇك تاقالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ بىچارە ماھىيىتى كىشىنىڭ ئىچىنى ئاغرىتىدۇ، ئۇلارنىڭ مېڭىسىدە «ئىمپورت قىلىنغان» تەپەككۇر قۇشى چىكىلداپ

تۇرۇپتۇ. بۇ تەپەككۇرلار بىر - بىرىدىن قانچە پەرقلەپ، ھەتتا بىر - بىرىگە مۇخالەپ بولۇشىغا قارىماي پىكىر تەختىنىڭ ئىككى چېتىدىن ئەمەس، بەلكى دەل شۇ تەختنىڭ ئۆزىدىن ئورۇن تۇتقان. قۇلچىلىق، سېتىلىشقا ھازىر - نازىرلىق، خۇشامەتگۈيلىك، «بىر بۇغدايغا سەمرىپ، بىر بۇغدايغا ئورۇقلاش» ئۇنىڭ دائىمىي ھاۋا رايى. ئۇلار تۇرمۇشنىڭ «ئازاب دېڭىزى» دىن ئۆتۈش ئۈچۈن خۇددى نۇھنىڭ كېمىسىنى چۈۋىغاندەك «چوڭ كۆلۈنگۈ» (ماھيانا) ھارۋىسىنى پاچاقلاپ ھەربىرى بىر تاختايغا چىقىۋېلىپ، ئۆزلىرىگە «كىچىك كۆلۈنگۈ» (ھىنايانا) ھارۋىسى ياسىۋېلىشقا ئالدىرىشىدۇ. ئۇلار تۇرمۇش كەلگۈنىدە نۇھنىڭ ياكى ئۇنىڭ كېمىسىنىڭ قەدىرىنى چۈشىنىشكە ئاجىز. بۇ پىتراقچىلىقنىڭ ئۆزىمۇ بىر تەپەككۇر ھودۇقۇشىدىن ئىبارەت.

تەپەككۇر ئىقتىدارى ھەممىگە تەئەللۇق، ئەمما تەپەككۇر قىممىتى ھەر كالىدا ھەر خىل. ئۆز - ئۆزىگە تەپەككۇر مۇجەسسسىمى بولمىغان مىللەت ئۆز - ئۆزىگە ئىگە بولمىغان مىللەتتۇر.

*

*

*

بەخت - سائادەتنى دەسلەپ ئەلگە تىلە،
بەخت ئەمەس ئالتۇن بولسا يالغۇز تەڭلە.
تەپەككۇرسىز سائادەتتىن ئۈمىد كۈتمە،
ئۆز - ئۆزىگە تەپەككۇرسىز ئىنسان — تەلۋە.

1993 - يىلى 14 - نويابىر

روھىيەت ۋە مەدەنىيەت

سەن ئۆز قەلبىڭنى يورۇتالايدىغان تۈرلۈك چىراغ بول.
— ساكىامۇنى

1. سېھىرلىك روھىيەت دۇنياسى

«ئىنسان — كائناتنىڭ مەركىزى» دېگەن قاراشقا ئەمىلىيەتكە ئېتىراز بىلدۈرگۈچىلەر كۆپ بولمىسا كېرەك. ئەمما بۇ قاراش نوپۇزغا ئېرىشكۈچە ئىنسانىيەت نەچچە مىڭ يىللىق سېھىرلىك قاراش ۋە ئادەتلەرگە بەند بولۇشۇپ، قانداقتۇر ئۆزلىرىنى «روھىيەتتىن خالىي»، «ئۆزلۈك روھىيىتى بولمىغان» مەخلۇق ساناپ كېلىشتى. ئۇلار ئىنساندىكى روھىي ھادىسىلەرنى قانداقتۇر ياخشى ياكى يامان ئىلاھلارنىڭ، ئەزگۈ ياكى قاباھەتلىك ئەرۋاھلارنىڭ ئىنساندىكى شولىسى، سېھرىي تەسىرى دەپ قاراپ كېلىشتى. ئىپتىدائىي ئىنسان تۈركۈملىرى قۇدرەتلىك تەبىئەت ھادىسىلىرى ھەققىدە دەھشەتلىك تەسەۋۋۇرلىرىغا ئېتىقاد باغلاپ، ئۆزلىرىنى ئەڭ قەدىمكى تەبىئەت ئىلاھچىلىقى قاراشلىرى بىلەن بەزلەپ كېلىشتى. ئانا ئۇرۇقىغا سېغىنىش ئەجداد ئېتىقادچىلىقىنىڭ ئىشكىنى ئاچتى. ئارقىدىنلا تەخمىنەن يېڭى تاش قورال — ئەپسانە دەۋرىدىن باشلاپ ئىنسانىيەت روھىيىتى ئادەم قىياپەتلىك تەڭرىلەر تەسەۋۋۇرىغا ئۆتتى. ئىنسان روھىيىتىنىڭ بۇ ئىككىنچى چوڭ تارىخىي باسقۇچى ئەپسۇنكارلىق مۆجىزىلىرى بىلەن بېزەندى. «بەدەۋىلىك» نامى بىلەن ئاتالغان مۇشۇ دەۋردە كېيىنكى «سۆڭىلزاۋىسىيە» دەۋرىنىڭ ماددىي مەدەنىيەت قېلىپلىرى بىلەن مەنئى مەدەنىيەت تۈرلەملىرى

تۇرمۇشقا كىرىپ كەلدى.

پىرومېتنىڭ ئاسىي سۈپىتىدە سىكتايىلار دىيارىدىكى قىياغا زەنجىرلىنىشى بىلەن ئادەم بىلەن ھەۋۋانىڭ ئېرەم جەننىتىدىن تەپەككۇر دۇنياسىغا كىرىپ كېلىۋاتقانلىقى، بۇ تېما يەنىلا ئىپتىدائىي ئىنسانغا خاس «ئۆزلۈك روھىيىتى بولمىغان» مەخلۇق — ئىنسان ھەققىدىكى ئەنئەنىۋى قاراشقا نىسبەتەن «ئىسيانكار»، «گۇناھكار» ئىنسان تېمىسى سالاھىيىتىدە يۈز بېرىۋاتقان بولسىمۇ، بۇ ھال يەنىلا «ئىنسان كائىناتىنىڭ مەركىزى» دېگەن قاراشنىڭ مەيدانغا كېلىشىنىڭ تېخى تولىمۇ يىراق تارىخىي مۇساپىدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرسەتتى. سوقرات ۋە ئەپلاتون ئاجايىپ — غارايىپلىق بىلەن گادىرماچ بولۇپ ئۆتكەن روھىيەت ۋە مەدەنىيەتنى مەڭگۈلۈك ئۆلچەم بىلەن — سوقرات ئەخلاق بىلەن، ئەپلاتون ئىدىئال چۈشەنچە بىلەن تەرتىپكە سالماق بولدى. ئارستوتېل بۇ ئىككى ئۇلۇغ پېشۋاغا قارىغاندا تەبىئەت قانۇنلىرىغا كۆپرەك ئېتىبار بېرىپ، روھىيەتنى «فىزىكا» (تەبىئەت ئىلىملىرى) سىستېمىسىدىن كېيىنكى «مېتافىزىكا» (تەبىئەت ئىلىملىرىدىن كېيىنكى ئىلىملار) سىستېمىسىغا كىرگۈزدى.

گىربەك ھەيكەلتىراشلىرى ئىشلىگەن «دىسكا ئاتقۇچى» (مىلونىڭ)، «ئۈچ تەقدىر ئىلاھى» (فىدىياسنىڭ)، «نەيزە ئاتقۇچى» (پىلۇكرىتنىڭ)، جۈملىدىن «نىدوستىكى ئافىرودىتا»، «مىلۇستىكى ئافىرودىتا»، «رائوكۇن» قاتارلىق ھەيكەللەر بىلەن خوتەن دەندان ئۆيلۈكتىن تېپىلغان شەرق ۋېناسى «لاكشىمى» (ئۆز تەڭرى) رەسىمى قەدىمكى جۇڭگودىكى «ئىنسان — ھەممە نەرسىنىڭ ئۆلچىمى» دېگەن قاراش بىلەن بىللە قەدىمكى دۇنياغا ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ھاياتى توغرىسىدا چاقنىغان بىر چېقىن بولۇپ ئۆتتى.

ئىيسا پەيغەمبەر كىرىست دىيارىغا مىخلىنىپ تەخمىنەن توققۇز — ئون ئەسىردىن كېيىن شەرقتە «مۇتەز بىلىم» بىلەن «رىسالەت»

ناملىق قامۇس مۇئەللىپلىرى، دەسلەپكى سوپىزم نامايەندىلىرى، جۈملىدىن فارابىي ۋە ئۇنىڭ ۋارىسلىرى ئىنساننى ئۇنىڭ ئەقلىي بىلىش ئىقتىدارى نۇقتىسىدىن كائىناتنىڭ ئەڭ ئالىي مۆجىزىسى، ھەقىقەت قۇلۇپىنىڭ ئاچقۇچى، دەپ قارايتتى. بۇ خىل پىكىر ئېقىمى غەربىي ياۋروپا مەدەنىيەت ئويغىنىشىدىن كېيىن پەلسەپە ۋە سەنئەت ۋاسىتىلىرى بىلەن كەڭ راۋاجلاندۇرۇلدى. ئۇنىڭدىن مىكلانجىلو، لىئوناردو دا ۋىنچى، رافائىل، دىدرو، گولباخ، مونتسكىيو، بېكوندىن تاكى ھېگېل، ھىيوتى، فېيېرباخ ھەتتا نىچىشې، فېرېئود، ئىرخ فرۇم، سارترې، ماسلوفىچە بولغان سەنئەت ۋە پەلسەپە مۇتەپەككۈرلىرى بىلەن روھىيەتشۇناس ئالىملىرى كۆپ تەرەپلىمە ئىلھاملاندى. شۇنداق قىلىپ، ئېغىزدا بولسىمۇ «ئىنسان — كائىناتنىڭ مەركىزى» دېگەن ھۆكۈم خۇددى مىكلانجىلو سىزغان «داۋۇد» نىڭ رەسىمىگە ئوخشاش ئاياغ دەسەپ تۇردى.

«ئىنسان — كائىناتنىڭ مەركىزى»، «ئىنسان — ھەممە نەرسىنىڭ ئۆلچىمى» دېگەن قاراش يېقىنقى بىر — ئىككى ئەسىردىن بېرى رەسمىي نەزەرىيەۋى پەندە يەنە مۇنازىرە تېمىسى بولۇپ قالدى. بىرقەدەر نوپۇز تىكلىگەن ۋە مەدەنىيەت تارىخىدا راتسىيوناللىق گۇمانىزم دەپ ئاتالغان بۇ پەلسەپىۋى، ئەخلاىي سىستېمىغا پىسخولوگىلار، ئەڭ ئالدى بىلەن روھىي كېسەللىكلەر تەتقىقاتچىسى فېرېئود ۋە ئۇنىڭدىن ئىلھاملانغان ئىنسانشۇناسلار ھەم ئېتىراپ قىلغۇچى، ئەمما كونكرېتلاشتۇرغۇچى كۆزقاراشلىرى بىلەن يانداشتى. ئۇلار قويغان مەسىلىنىڭ تۈگۈنى: ئىنساننى ھەم ئەقىل — پاراسەتتە مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ھەم ئەدەپ — مەدەنىيەتتە كىشەنلەپ، ئۇنى ئوقۇل ئىجتىمائىيلىققا مەھبۇس قىلىپ قويماسلىق؛ ئىنساننى يەنە ھېس — كۆڭۈلدىمۇ ئېتىراپ قىلىپ، شەخسنىڭ يەككە تۇرمۇشىنى چۈشىنىپ، ئۇنىڭ بىيولوگىك مەۋجۇتلۇقىغا چىقىش يولى بېرىشتىن ئىبارەت.

ئىنسان ئۆزى توغرىسىدا تولىمۇ نادان. ئىنسان توغرىسىدىكى بىر قاتار ئىلىم ۋە مەرىپەتنىڭ ئىنساننىڭ سېھىرلىك روھىي دۇنياسىغا يۈزلىنىشى ياكى يۈزلىنەلشى شۈبھىلىك. ئۇلارنىڭ يەكۈنلىرى زىۋىسىنىڭ پىرومېتى، يەھۋە (يەھۋە — ئاللاننىڭ خىرىستىيان دىنىدىكى يەنە بىر خىل ئاتىلىشى) نىڭ ئادەم — يەھۋا ئۈستىدىكى ئەپسانىۋى ھۆكۈملىرىدىن پەرقسىز. پاجىئە مانا مۇشۇ يەردە!

قىزىقارلىق، ئەمما تىراگېدىيەلىك، شۇنىڭدەك پۈتكۈل سۆزلىناتىنىدەن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى ئىنسانىيەت تارىخىدا داۋاملىق ۋىزىۋى يانار تېغىدەك پات — پات لاۋا چاپرىتىپ تۇرىدىغان غايەت زور ئەمەلىي تېما كۆز ئالدىمىزدا تۇرۇپتۇ.

2. ئېتىكىچى بىلەن پىسخولوگنىڭ دىيالوگى

پىسخولوگىيە تەتقىقاتچىلىرى ھازىر بىرقانچە تۈرگە بۆلۈنۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا فىزىيولوگىيەلىك ئىقتىدارنى پىسخىكىلىق پائالىيەتنىڭ نېگىزى دېگۈچى بىيو — پىسخىكلار بىلەن ئىجتىمائىي ئاڭنى پىسخىكىلىق پائالىيەتنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچى كۈچى دېگۈچى سوتسىيولوگىيەلىك پىسخىكلاردىن يىراقلاشمايدۇ. ئەمەلىي پىسخولوگىيە روھىي كېسەللىكلەر تەتقىقاتى ئارقىلىق ئىنساننىڭ ئاساسلىق ھاياتىي مەۋجۇتلۇق قاتلىمى يەنىلا تۇغما ئىقتىدارنى ئۇل قىلغان بىيو — پىسخولوگىيەلىك جەريانغا تايىنىدىغانلىقىنى، بۇ ھاياتىي مەۋجۇتلۇق قاتلىمىنى ئاتلاپ ئۆتۈپ روھىي پائالىيەتنىڭ ئىجتىمائىي شەكلى بولغان نۇتۇقلۇق (مەنىلىق) ئاڭ قاتلىقى توغرىسىدا سۆز ئېچىش مۇمكىن ئەمەسلىكىنى كۆرسەتتى. نەتىجىدە، ئىنسان تۇرمۇشىنى بىلىش ئۈچۈن ئىنسان تەبىئىتىنى بىلىش لازىملىقى، باشقىچە ئېيتقاندا، روھىي پائالىيەتنىڭ ئەقلىي

گېنوسىيولۇگىيەلىك (بىلىش نەزەرىيەسى) قاتلىمىنى كۆزىتىش ئۈچۈن روھىي پائالىيەتنىڭ بىيولۇگىيەلىك - ئونئۇلۇگىيەلىك (ئەسلىزاتلىق) قاتلىمىنى ئۆگىنىش لازىملىقى گەۋدىلىنىپ چىقتى. بۇ ھېلىمۇ جىددىي نوپۇزلۇق ئەنئەنىۋى قاراشقا تاقىلىدىغان ئۆتكۈر مۇنازىرە تېمىسى بولۇپ تۇرماقتا.

ئېتىكىچى (ئەخلاقشۇناس) بىلەن پىسخولوگىيەلىك دىيالوگى (سۆزلەشمىسى. - تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) نى بىز «A»، «B» بەلگىسى بويىچە بىر قۇر كۆرۈپ چىقايلى:

A: ئەخلاق — مەدەنىيەتنىڭ يىلتىزى ۋە گۈلى، ئىنسانىيەتنى ياۋايىلىق ۋە بەدەۋىلىكتىن قۇتقۇزغان پىشاڭ. ئۇنىڭ نوپۇزى مۇقەددەس ۋە دەخلىسىز.

A: ئەخلاق — ئىنساننى پەقەت روھىيەتنىڭ ئاڭ شەكلى بولغان ئەقىلگە بويسۇندۇرۇپ، ئۇنى ئىتائەتمەن قىلىدىغان شامان ۋە كاھىن. ئەنئەنىۋى ئەخلاق قارىشىنى ۋە بىر قانچە مىڭ يىللىق ئەجىر - ئەمگەك بىلەن قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان مەدەنىيەت قارىشىنى قايتىدىن تەنقىدىي ئوپىراتسىيە قىلىش لازىم.

B: ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي يۈكسىلىشى مەدەنىيەتنى، مەدەنىيەتنىڭ تارىخىي ئۇتۇقى ئەقىل تەرەققىياتىنى تەقەززا قىلىدۇ.

B: ھازىرغىچە بولغان مەدەنىيەت ۋە ئەقىل راۋاجى ئىنساننىڭ پېرسوناالىقى (خاراكتېر خاسلىقى) نى چەكلەشنى، ئىنساننى ئەقلىي تەپەككۈر بويىچە، ھېسسىي روھىيەت بويىچە ئۆز - ئۆزىگە قاتىل قىلىشنى بەدەل قىلىدىمۇ؟

A: مەدەنىيەت ۋە ئەقىل ئارقىلىقلا بەختكە ئېرىشىش مۇمكىنلىكىنى ئىنكار قىلىپ بولامدۇ؟

B: مەدەنىيەت ۋە ئەقىل ئىنسانغا بەخت ئاتا قىلىش بىلەن بىللە ئاپەتمۇ ئېلىپ كېلىدۇ. ئۇ مەدەنىيەتلىك دۇنيانى ياراتتى ۋە ئىنساننى ئۇنىڭدىن مەھبۇسقا، قۇلغا ئايلاندۇردى. ئۇ ئىنساننى

ياتلاشتۇرۇشتىن ئىنساننىڭ ئاتالمىش غەيرىي ياۋايى كۆنۈكۈشىنى شەكىللەندۈردى.

A: ئىنسان تەبىئىتىنى چەكلەش ۋە ئۇنىڭغا بېسىم قىلىش ئىشقا ئاشۇرۇلمىغاندا، ھېچقانداق ئىجتىمائىي ئىلگىرىلەش بولمايدۇ. بېسىم ئەقىلگە مۇۋاپىق كېلىش بىلەن بىللە، يەنە ئەقىلگە مۇۋاپىق خىزمەتتۇر.

B: مەدەنىيەت تارىخى مۇھەببەت خاھىشىنى مەركەز قىلغان ئىنسان روھىيىتىنى بېسىش ۋە ئۇنى ئىنساندىن ياتلاشتۇرۇش تارىخى بولۇپ كەلدى. ئۇ خۇددى بۇددىزىمدەك مۇھەببەت خاھىشىنى مەدەنىيەتكە (جۈملىدىن ئەدەب ۋە ئەقىلگە) زىت قويۇپ، خۇددى خىرىستىياندەك بۇ خاھىشنى «تۇنجى گۇناھ» دەپ قاراپ كەلدى! نەتىجىدە ھەممىلا مەدەنىيەت فورماتسىيەلىرى ئىنسان ماھىيەتلىرى بىلەن كۆپ قىرلىق توقۇنۇش ھاسىل قىلدى.

دىيالوگ (سۆزلەشمە) تېمىلىرى بۇنىڭ بىلەنلا ئاياغلاشمىسۇمۇ، مەسىلە ناھايىتى روشەن، ئۆتكۈر، ئىزچىل ۋە قەدىمىيلىكلىكى بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ.

بۇ زىددىيەت دىن ۋە ئەخلاق، سەنئەت ۋە ھوقۇقنىڭ چەكلەنگەن نۇرغۇن رايونىغىچە كېڭەيتىلگەن.

دىن: ئىنسان ئۆز خاھىشلىرىغا يول قويۇپ تۇنجى گۇناھنىڭ تەكرارلانماسلىقىنى، ئىستىغپار ۋە ئېتىقاد ئارقىلىق ئۇنىڭدىن پاكىلىنىشنى تەلەپ قىلىدۇ، دېسە؛ بۇ قاراشنىڭ مۇخالىپلىرى: زىۋىس ۋە ئۇنىڭ مۇقەددەس ئائىلىسى ئىپتىدائىي جىنس ئېتىقادچىلىقى، شامان ۋە كاھىنلارنىڭ تۇنجى كېچىلىك ھوقۇقى، ئىپتىدائىي خىرىستىيان چېركاۋلىرىدىكى يات جىنسار ئۇچرىشىشلىرى، بۇددىزم رەسساملىقىدىكى يالغۇچ ئادەم تەسۋىرى، ئىسلام ئېتىقادىدىكى كۆپ خوتۇنلۇق قاتارلىق دىنىي ئېتىقادتىكى جىنسىي خاھىش ھادىسىلىرىنى قانداق ئىزاھلاش

مۇمكىن؟ دەيدۇ.

ئەخلاق: ئىنساننىڭ كامالىتى ئۆزىنى تەبىئىي ۋە ھاياۋانىي - بەدەۋى خاھىشتىن پاكلاشتۇرۇپ، ئىدىئال - غايە - خۇدالىق كامالىتىگە يېتىشتۈر، دېسە؛ بۇ خىل قاراشنىڭ مۇخالىپلىرى: ئەخلاقىي قۇرۇلمىلار ئىنساننى مەقسەت قىلىشى، جەمئىيەتنى ئىنسانغا لايىقلاشتۇرۇشى، ئەكس ھالدا ئىنساننى ئەخلاق قىلىپلىرىدا قۇيۇلغان قورچاق بۇتقا ئايلاندۇرۇپ قويماسلىقى لازىم، دەيدۇ.

سەنئەتتە ئەھۋال مۇرەككەپ. ئۇنىڭ بىر قىسمى: سەنئەت ئالدىنقى ئاڭنىڭ قارشىلىقى، چۇقان ۋە فونتان ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن ئازادلىق ئىنتىلىشى، دېسە؛ ئۇنىڭ يەنە بىر قىسمى: سەنئەت سىياسىي، قانۇن، ئەخلاق ۋە دىنغا ماسلىشىشى، كىشىلىك تورىنى تەشكىل قىلغان يىپلارنى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان تۈگۈن بولۇشى لازىم، دەيدۇ.

ھوقۇق — ئومۇمەن ئىگىدارچىلىق تۈزۈلمىسى ۋە مۇناسىۋەتلىرىگە لايىق روھىيەت تۈزۈلمىسى ۋە مۇناسىۋەتلىرىنىڭ بىقارارلىقىنى ياقلايدۇ.

مۇنبەردىكى تەپەككۈر ۋە نۇتۇق بىلەن سۆزلەنگەن بۇ ئىبارىلەر بەربىر جانلىق ئىنسان ئاغزىدىن چىققان. قىزىقارلىقى شۇكى، كاھىن كېچىلىك ھوقۇقىدىن زوقلىنىشتىن ئۆزىنى چەكلىيەلمەيدۇ؛ ئەخلاقشۇناس كۆڭلى چۈشۈپ قالغان جۇۋاننىڭ قىياپىتى، ئاۋازىنى سېغىنىپ بىئاراملىقتا ئازاب چېكىدۇ. ئۇلارنىڭ چۈشلىرىگە ئەپلاتوننىڭ ئېتىكىلىك رېجىملىرى تولىمۇ قېلىپىدىن چىققان روھىي دىكتاتۇرا سېماسىدا سايە تاشلايدۇ. ئەمما ئۇلار ئۆزىنىڭ كەسپىي فورمىلىرىنى كىيىشىپ مۇنبەرگە چىققاندا يەنىلا قېلىپلاشقان ئۆز ئەھكاملىرى ئۈستىدە مەرۈزە سۆزلىشىدۇ.

3. ئىنسان روھىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش قانۇنى

ئىنسان ھايۋانات دۇنياسىدىن ئىجتىمائىي ئىنسانغا ئايلانغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ روھىيىتى ئاسماندىن چۈشكىنى يوق، بەلكى ئىلگىرىكى بىيولوگىيەلىك روھىي ئېنىستىنىكت (تۇغما ئىقتىدار) ئاساسىدا، ئۇنى ئۇل قىلغان يېڭى روھىي قاتلامغا مۇيەسسەر بولدى. ئىنسان روھىيىتى ئىككى كېنەزلىككە — ئىنىستىنىكت كېنەزلىكى بىلەن ئەقلىي بىلىش (پاراسەت) كېنەزلىكىگە ئايرىلدى. تارىخ بۇ ئىككى كېنەزلىكنىڭ بىرى جاھانكۇشاي سۈپىتىدە ئىككىنچىسىنى ئىستېلا قىلىشى، نەتىجىدە بىر پۈتۈن روھىي مەدەنىيەت ئىمپېرىيەسىنىڭ شەكىللىنىشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنى مىليون ھېكايىسى، مىليارد پاجىئەسى بىلەن داۋاملىق ئۇچۇر قىلماقتا.

ئىنسان روھىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش قانۇنى بىرقانچە قاتلاملىق روھىيەت ھادىسىلىرىدە ئىپادىلىنىپ، ئاجايىپ - غارايىپ رەڭگارەڭلىك ھاسىل قىلغان. مىسالەن، ھايات خاھىشى بىلەن مامات خاھىشى؛ ئۈمىد تەلپۈنۈشى بىلەن ئۈمىدسىزلىك روھىيىتى؛ ئەقىل ئىقتىدارىدىن ھەم بەخت، ھەم ئازاب ھېس قىلىش؛ ئارزۇ بىلەن مۇمكىنلىك ئارىسىدا تېڭىرقاش؛ جىنسىي ئېنىستىنىكتىلىق ئارقىلىق روھىي ئازاب ئىزدەش ۋە ئۆزىنى قايتىدىن روھىي مەھبۇسلۇققا سېلىشقا ئالدىراش؛ مۇھەببەت قويۇپ مۇھەببەتكە ئېرىشەلمەسلىك؛ ۋاپا ۋە ئەقىدىلىرى ئۈچۈن ۋاپاسىزلىق ۋە خىيانەتكارلىققا ئۇچراش ئازابىنى چېكىش؛ نىكاھ ۋە مۇھەببەتنىڭ بىر - بىرىدىن ياتلىشىپ كېتىشى؛ ئېغىر ئەخلاقىي بېسىم مۇھىتى ئىچىدە تۇرۇپ ئىخيارسىز ئىشقا ئەسەبىيلىكى كېسىلىگە گىرىپتار بولۇش؛ كۆڭۈل ۋە جىنسىي خاھىشنىڭ داۋاملىق قايتا تەشكىللىنىپ تۇرۇشى؛ ئۆزىنى

ئالداش، غىدىقلاش ۋە زەھەرلەش ئارقىلىق ساختا روھىي شادلىق قوغلىشىش؛ ئېنىستىنىكتىلىق خاھىش بىلەن يەنە ئۆزىنى ئەيىبار بىلىشتەك زىددىيەتچان روھىيەتكە تەڭ گىرىپتار بولۇش؛ مۇھەببەت ۋە ئۇنىڭدىن تۇغۇلغان رەشك ... بۇلار ئۇنىڭ بىر قىسىم تىپىك مىسالى، خالاس.

ئىنسان روھىيىتىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش قانۇنىنى ھەر خىل روھىي قاتلام ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتەلا ئەمەس، يەنە بىر خىل روھىي قاتلامنىڭ، مىسالەن، ئەقىلنىڭ جىنسىي خاھىشىنىڭ، مۇھەببەت خاھىشىنىڭ ئوبيېكت ۋە سۈبېكت ھەرىكەت كۈچلىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتەمۇ كۆرۈشكە بولىدۇ.

ئېيتىش كېرەككى، ئېنىستىنىكتىنىڭ خۇشاللىقنى ئالىي ماقام قىلغان پائالىيەتچان ئىقتىدارى بولغان كۆڭۈل (فىرېئودنىڭ ئەسلىي ئىبارىسىدىكى «unconscious» — يوشۇرۇن ئاڭ) بىلەن ئەقىلنىڭ رېئاللىقنى ئالىي پىرىنسىپ قىلغان پائالىيەتچان ئىقتىدارى بولغان ئاڭ (فىرېئودنىڭ ئەسلىي ئىبارىسىدىكى «conciusnes») ئارىسىدىكى بۆلۈنۈش ئىنسان روھىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش قانۇنىنىڭ ئوقى ۋە تىپىك شەكلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسانىيەتنىڭ بىلىش تارىخىدا بەدەن بىلەن روھنىڭ ئايرىلىشى؛ بەدەندىكى تۇپراق ۋە سۇدىن ئىبارەت ئېغىر زات (تادۇ) لار بىلەن ھاۋا ۋە ئوتتىن ئىبارەت يەڭگىل زات (تادۇ) لارنىڭ ئايرىلىشى؛ ئىنساندىكى تۇغما ۋە ھاياۋانىي ئىقتىدارلار بىلەن ئەخلاقىي ۋە ئېرىشلىگەن ئىقتىدارلارنىڭ ئايرىلىشى؛ ئىنساندىكى بەش «ئوغرى قاچتى» (بۇددىزم ئىبارىسى) سەزگۈلەر بىلەن قەلب كۆزى ۋە پەزىلەتلىك خاسىيەتلەرنىڭ ئايرىلىشى؛ ئىنساندىكى ئېنىستىنىكتىلىق بىلەن مەدەنىيەتلىك ئاڭنىڭ ئايرىلىشى ھەققىدىكى بايانلار ماركس، دارۋىن، فىرېئود قاتارلىق كىشىلەر تىلغا ئالغان بىر چوڭ ھەقىقەتكە مەركەزلەشكەن. بۇ بولسىمۇ ئىنسانىيەت مەۋجۇتلۇقىنىڭ بىيولوگىيەلىك قاتلىمى بىلەن

ئىجتىمائىي قاتلىمىنىڭ نىسپىي بىر پۈتۈنلۈكى ۋە زىددىيىتىدىن ئىبارەت.

ئىنسان خۇددى فارابىي ئېيتقانداك ھاياۋاندا بولىدىغان ئۇزۇقلىنىش، نەسىل قالدۇرۇش، سېزىش ئىقتىدارى ئۈستىگە نۇتۇق - تەپەككۈر ئىقتىدارى قوشۇلغان مەۋجۇدات.

ئىنسان خۇددى ئىجتىمائىي ھاياۋان. ئىنساننىڭ ئىجتىمائىيلىقى ئۇنىڭ مېنبراللىقى، ئۆسۈملۈكلۈكى ياكى پاك - پاكىز ئىجتىمائىيلىقى ئۈستىدە ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ھاياۋانلىقى ئۈستىگە قوشۇلغان. ئىنساننىڭ ئىجتىمائىيلىقى ئۇنىڭ بىئولوگىيەلىك ھازىرلىقلارنى ئىنكار قىلىش، ئۇنىڭ ھاياۋانلىق تۈزۈلمە ۋە ئىقتىدارىنى يوققا چىقىرىش بەدىلىگە ئەمەس، ئەكسىچە ئۇنىڭ پۈتۈنلەي بىئولوگىيەلىك جىسمانىي تۈزۈلمە ۋە ھاياتىي قۇۋۋەتلىرىگە، يەنى ئېنىستىنىكىلىق — ئاڭدىن خاسلىق روھىي ئىقتىدار بىلەن نۇتۇقلىق — ئاڭ تەپەككۈرلۈك روھىي ئىقتىدارىدىن ئىبارەت ئىككى قەۋەتلىك بىنا شەكىلىدىكى پىسخىكىلىق خاسلىقنى بەرپا قىلىشنى بەدەل قىلغان.

«جەننەتتىن ئايرىلغان ئىنسان» ۋە «ئىنساندىن ئايرىلغان جەننەت» نىڭ ھەر ئىككىسى ئىنسانغا نامۇناسىپ بولۇپ قالدى! ئاڭ — ئىنساننى نوقۇل، يۈگەنسز پۈتېنسىيالى ئاڭدىن، تۇغما ئىقتىدارىدىن ياتلاشتۇردى. ئىنسان ئۈچۈنمۇ ئاڭ ۋە تەپەككۈر تىزگىنىدىن ئايرىلغان ئېنىستىنىكىت، بولۇپمۇ تۇغما جىنسىي خاھىش چەكلىنىشى، تىزگىنلىنىشى لازىم بولدى.

ئىنسان روھىيىتى خۇددى ئوتتۇرىسى ئۈزۈلگەن تاقا شەكىلىدىكى ماگنىتتەك، كۆڭۈلگە لايىق نەرسە بىلەن ئەقىلگە مۇۋاپىق نەرسە، مۇھەببەت خاھىشى بىلەن ئەخلاق نىزامى ئارىسىدا توختىماي پىرقىراشتىن مەڭگۈ خالاس بولالماسلىق سېفىراسىغا جايلاشتى. مانا بۇ تەقۋادار كاھىنلار، سۇخەنساز ئەخلاقشۇناسلار، مەرىپەتپەرۋەر مۇتەپەككۈرلار يوشۇرۇپ كەلگەن چىنىلىق — ئىنسان

روھىيىتىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈش قانۇنى. قىزىقارلىق تەققاس: كىشىلەر مىلاد بايرىمى ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق ئىيسا پەيغەمبەرنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلەپ تەنتەنە قىلىشىدۇ. ۋاھالەنكى، ئاشۇ نۇرانە پەرزەنتنىڭ تۆت كوچا ئاغزىدا كىرىپتە دارىغا مىخلىنىپ تۇرغان تەقدىرىنى ئېسىگە كەلتۈرۈشمەيدۇ...

4. ئىنسان روھىنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ۋە كۆپ قاتلاملىقى

ئىنسان گەرچە جانلىق تەبىئەتنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك سەمەرىسى بولسىمۇ، ئۇ ئاڭسىز تەبىئەت مۆجىزىسى بولماستىن، يەنىلا ئىجتىمائىي ئاڭغا ئىگە بولغان مەدەنىيەت مۆجىزىسىدىن ئىبارەت. ئىنسان ئۈچۈن خاس بولغان بىر قاتار فىزىيولوگىيەلىك تۇغما ئىقتىدار ھادىسىسى يەنىلا ئىنسان ئۈچۈنمۇ خاس بولغان پىسخولوگىيەلىك ئالاھىدىلىكلەر بىلەن شەكىللىنىدۇ، ھەرىكەتلىنىدۇ ۋە ئىپادىلىنىدۇ. گەرچە ئىنساندا ئەقلىي بىلىش ئەقلىي ئاڭ ئارقىلىق مەيدانغا كەلمەيدىغان ياكى بۇنداق بىلىش ۋە ئاڭ ئارقىلىق بىردىن تەرك ئېتىپ بولمايدىغان بىرقاتار ئېنىستىنىكىتىلىق پوتېنسىيال ئاڭ خاراكتېرلىك روھىي ھادىسىلەر، ئەڭ ئالدى بىلەن ھېسسىي، كۆڭۈل تۈسىنى ئالغان ھادىسىلەر بولسىمۇ، ئەمما ئۇ يەنىلا ئىنسانغا خاس بولۇپ، پۈتۈنلەي ھايۋانىي ئەمەستۇر. ئەگەر بۇ نۇقتا بولمىغان بولسا، ئىككىگە بۆلۈنۈش ھادىسىسىنى سادىر قىلىدىغان بىر پۈتۈن ئىنسان روھىيىتى توغرىسىدا ئېغىز ئاچقىلى بولمايتتى.

دەرھەقىقەت، ئىنسان بىيولوگىيەلىك تۈزۈلمە ۋە ئىجتىمائىي (مەدەنىيەت) تۈزۈلمىگە ئىگە مۆجىزە. شۇنىڭدەك ئىنسان بىيولوگىيەلىك ئېھتىياج ۋە خاھىش، ئىجتىمائىي ئېھتىياج ۋە خاھىشقا ئىگە مەۋجۇدات. ئىنساندىكى تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي خاھىش ئىنساننىڭ تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈلمىسى،

ئېھتىياجى ئاساسىدا بىر خىل «لىبىدۇ»^①، ئىنتىلىش ۋە بېغىشلاش شەكلىدە تەجەللى بولىدۇ، ئۇرغۇپ چىقىدۇ. بۇ ئومۇمەن سەۋەبىياتلىق، قانۇنىيەتلىك بولۇش بىلەن بىللە، يەنە ئىلمىي تەپەككۇرغا — ئەقىلگە مۇۋاپىقتۇر.

ئىنساننىڭ بىيولوگىيەلىك تۈزۈلمىسى نوقۇل جىنسىي تۈزۈلمە بولماستىن، ئەڭ ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ھاياتىي ئىقتىدارى، ھاياتىي خاھىشى، ھاياتلىق كامالىتى بولغان ساغلاملىققا بولغان ئىنتىلىشنى تەمىنلەيدىغان ھاياتلىق تۈزۈلمىسىدىن ئىبارەت. پەندە «ئائۇرا» دەپ ئاتىلىدىغان، ئادەمنىڭ بەدەن ھالىتى سىرتىنى قاپلاپ تۇرىدىغان بىر قاتلام ھاياتىي نۇر چەمبىرىكى ۋە بۇ ئائۇرا قاتلىمىنىڭ سۈپەت ھالىتى دەل مۇشۇ ھاياتلىق تۈزۈلمىسى ۋە ئىقتىدارىنى كۆرسىتىدۇ. بۇددا، مانىزم ۋە خىرىستىيان رىۋايەتلىرى ئاساسىدا باش قىسمىنى قاپلاپ تۇرغان نۇر چەمبىرى بىلەن مۇقەددەس ئوبرازلارنى سىزىش ئادىتى ھازىرقى كۈندە پۈتكۈل بەدەننىڭ تاشقى نۇر چەمبىرى بولغان ئائۇرانىڭ ئىلاھلاشتۇرۇلغان بىر قىسمى دەپ قارالماقتا. «ئائۇرا» — ھاياتىي كۈچ بولۇپ، ئۇنىڭ «لىبىدۇ» — ئېنىستىنىكىلىق ئىقتىدار (قۇۋۋەت) دىن كاتتىلىقىدا مەسىلە بولمىسا كېرەك. ماماتلىققا زىت بولغان بۇ تۈپكى ھاياتىي تۈزۈلمە، ئىقتىدار، خاھىش ۋە ئىنتىلىشنىڭ ئىككى ئالاھىدىلىكى بولۇپ، بىرىنچىدىن، ئۇ ئىنساندىكى باشقا بارلىق تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئىقتىدار، خاھىش ۋە ئىنتىلىشنىڭ ئۇلى؛ ئىككىنچىدىن، ئۇ باشقا بارلىق تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئىقتىدار، خاھىش ۋە ئىنتىلىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. دىققەت قىلىڭ: ئىنسان ئۈچۈن ھاياتلىق قىممىتى نوقۇل جانلىق تەبىئەت قىممىتى — بىيولوگىيەلىك قىممەت بولماستىن، يەنى ئىجتىمائىي قىممەت ۋە مەدەنىيەت قىممىتى! ئىنساننىڭ بىيولوگىيەلىك تۈزۈلمىسىدىكى تۇغما ئىقتىدار

① لىبىدۇ (Libidu) — جىنسىي ئىستەك — مۇھەررىردىن.

ھەققىدە ئالدىمىزدا ئىككى مەشھۇر مۇھاكىمە تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىرى، فېرېئودنىڭ «جىنسىي خاھىش ئېنىستىنىكىنىڭ مەركىزى» دېگەن قارىشى. بۇ قاراش «ئىنساننىڭ ھاياۋانلىقى — ئەسلىدىكى مەنلىكتۇر» دېگەن تېزىسقا ئاساسلانغان. ئۇنىڭ يەنە بىرى، فېرېئودتىن ئاز كەم مىڭ يىل ئىلگىرى ياشىغان ئەبۇ ئەلى ئىبن سىناننىڭ «رىسالە ئىشق» ناملىق ئەسىرىدە تىلغا ئالغان «كامالەتكە ئىنتىلىش — مۇھەببەتتۇر»، «كامالەتكە ئىنتىلىش كائىناتنىڭ تۈپ قانۇنىيىتى»، «ئۆزىدە بولمىغان قۇتۇپقا ئىنتىلىش، تولۇق — مۇكەممەللىككە ئىنتىلىش، ئەۋزەللىككە ئىنتىلىش — كامالەتكە ئىنتىلىشتۇر»، «ئىككى جىنس ئارىسىدىكى سۆيگۈ — كائىنات ئىشقىنىڭ ئىنساندىكى ئىپادىسىدۇر» دېگەن قاراشلاردىن ئىبارەت. فېرېئود بىلەن ئىبن سىنا بىر نەرسىنى — ئالەمنىڭ مەنپىي — مۇسبەت قانۇنىنى، زىددىيەتلىك تەرەپلىرىنىڭ جازىبىدارلىقىنى، بۇ ئومۇم ھادىسىنىڭ ئىنساندىكى ئىپادىسىنى تىلغا ئالغان.

فېرېئود روھىي كېسەللىكلەر ئۈستىدىكى ئەمەلىي تەجرىبىلەردىن خۇددى ئىسلام سۈپىزمى تىلغا ئالغان ئەقىلدىن ئايرىم، مەنتىقىي تەپەككۇردىن خالىي، ئاڭدىن تېرەن بولغان «كۆڭۈل» ئىبارىسىگە ئوخشايدىغان پوتېنسىيال ئاڭ ئاتالمىسىنى يەكۈنلىدى. ئىبن سىنا تەبىئەت پەلسەپىسى قاراشلىرى بىلەن دىيالىكتىك روھقا ئىگە راتسىيوناللىق سۈپىزلىق قاراشلار ئۈلدا «رىسالە ئىشق» (مۇھەببەت رىسالىسى) ناملىق ئەسىرىنى يازغان.

فېرېئود گەرچە جىنسىي خاھىش بىلەن مۇھەببەت خاھىشىنى بىر — بىرىگە تۇتاشقان، ئەمما بىر — بىرى بىلەن پۈتۈنلەي بىردەك بولمىغان خاھىش دەپ ئىزاھلىسىمۇ، جىنسىي خاھىشنىڭ تىزگىنسىز يامراپ كەتمەسلىكىنى تىلغا ئالسىمۇ، ئۇ ئاڭدىن خالىي بولغان جىنسىي خاھىشنى تۇغما ئىقتىدارنىڭ يادروسى،

خۇشاللىق ئىنتىلىشىنىڭ ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان ھۆكۈمران شەكلى دەپ قارايدۇ.

ئامېرىكا پسخولوگى ماسلوۋ ئىنساندىكى ئېھتىياجىلار توغرىسىدا توختالغاندا، تۇغما ئىقتىدار (ئېنىستىنكىت) نەزەرىيەسىنى بىر پۈتۈن ئىنساندىكى تەبئىي (بىئولوگىيەلىك) ۋە ئىجتىمائىي (مەدەنىيەت) ئېھتىياج ئاساسىدا، يۇقىرى - تۆۋەنگە دەرىجىگە ئايرىپ ئىزاھلاشنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ ئىنساندىكى ئېھتىياجنى (تەقەززا، Needs) «بىئولوگىيەلىك ئېھتىياج»، «بىخەتەرلىك ئېھتىياجى»، «مۇھەببەت ئېھتىياجى»، «قەدىرلىنىش ئېھتىياجى»، «ئۆز ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرۇش ئېھتىياجى» دىن ئىبارەت بەشكە ئاجراتتى. ئۇنىڭچە، ئالدىنقى ئېھتىياج ھەل قىلىنمىغاندا، كېيىنكى ئېھتىياج شەكىللەنمەيدۇ. ماسلوۋمۇ تەبئىي ئېھتىياجنى يېمەك - ئىچمەك، بىخەتەرلىك بىلەن باشلاپ، ئىنساننىڭ ئۆز ئىقتىدارى بويىچە تارىخىي تۆھپە يارىتىشتىن ئىبارەت يۇقىرى دەرىجىدىكى ئىجتىمائىي ئېھتىياجى بىلەن ئاخىرلاشتۇرغان. ماسلوۋ تىلغا ئالغان ئېھتىياج قاتلاملىرى ئىنساندىكى خاھىش ۋە پائالىيەتنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچى كۈچلىرى ھېسابلانغان. مېنىڭچە، ماسلوۋ تىلغا ئالغان ئېھتىياجىلارنى تېخىمۇ ئىنچىكىلەشتۈرۈش، شۇنىڭدەك ئۈچ قاتلاملىق ئېھتىياجغا ئومۇملاشتۇرۇش مۇمكىن. بۇ فىزىيولوگىيەلىك ئېھتىياج ۋە خاھىش، مۇھەببەت ئېھتىياجى ۋە خاھىشى، مەنىۋى مەدەنىيەت (بولۇپمۇ مەنىۋى مەدەنىيەت يارىتىش) ئېھتىياجى ۋە خاھىشىدىن ئىبارەت. مەلۇم مەنىدە ئۆزى ئاچ - يالىڭاچ ھالەتتە ئۆتكۈر گەۋدىلىنىدىغان فىزىيولوگىيەلىك ئېھتىياجىدىن خالىي بولسىمۇ، كۆزى ئاچلىق تۈپەيلى مال - دۇنيا ھېرىسلىقى بىلەن ئېلىپ بېرىلىدىغان پائالىيەتلەرنى تۆۋەن قاتلامدىكى ئېھتىياج، خاھىشقا يانداشتۇرۇش مۇمكىن. ئىنساندىكى يوشۇرۇن ئىقتىدارنى جارى قىلىپ، كىشىلىك مەدەنىيەت تارىخىغا

تۆھپە قوشۇپ، ھېچ بولمىغاندا ئۆزىنىڭ نوقۇل فىزىيولوگىيەلىك ئوبيېكت ۋە ئائىلىۋى سۈبېكتلىق سالاھىيەت بىلەن چەكلەنمەيدىغان ئىجتىمائىي قىممىتىنى گەۋدىلەندۈرۈشتىن ئىبارەت يۇقىرى دەرىجىلىك ئېھتىياج ۋە خاھىشى بىلەن فىزىيولوگىيەلىك ۋە تۆۋەن دەرىجىدىكى ئەقەللىي ئىجتىمائىي خاھىش ئارىسىدا مۇھەببەت ئېھتىياجى ۋە خاھىشى جايلاشقان. ئىنسان روھىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈشى بىلەن ئۇنىڭ بىر پۈتۈنلۈكىدە گەۋدىلىك رول ئوينايدىغان مۇھەببەت ئېھتىياجى ۋە خاھىشى ھەققىدە ئايرىم توختىلىش جايىز.

5. مۇھەببەت خاھىشىنىڭ ئىنسان روھىيىتىدىكى ئورنى

مۇھەببەت — نوقۇل جىنسىي خاھىش بولماستىن، «ئالەمنىڭ تۈپ قانۇنى — كامالەتكە ئىنتىلىش» ۋە ئۇنىڭ «ئىككى جىنس ئارىسىدىكى ئىپادىسى» (ئىبن سىنا)، «ھاياتلىق ئىستىكى» (گوركىي)، «بارچە ھېسسىياتنىڭ ئەۋجى ۋە غالىبى» (ھېنرىخ ھېينى)، «بىزنى قايتا ياراتقۇچى قۇدرەت» (دوستوۋېۋسكىي)، «مەھبۇب ھاياتىغا قوشۇلۇپ ياشاش» (ل. تولستوي)، «بەخت خەزىنىسى» (موللېر) ...

مۇھەببەت — ئىنساننىڭ تۇغما ئىقتىدارىدىكى جىنسىي خاھىشىدا، ئىنساننىڭ ئاڭ ۋە ئىختىيارىدىكى ئىجتىمائىي تەلپۈنۈشىدە، قىسقىسى ئىنساننىڭ تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈلمىسى، تەقەززاسى ۋە خاھىشىدا ئىپادىلەنگەن ماددىي ۋە مەنىۋى پائالىيەتچانلىقىنى قارماپ تۇرغان ئۇلۇغ ئالەم قانۇنىيىتىدىن تاشقىرى نەرسە ئەمەس. ئۇ ئىنساندىكى ئىككى كېنەزلىك قاتلىمىنىڭ بىرلىك ھالقىسى، ئىنسان ھاياتىغا ماھىيەت، ئىقتىدار ۋە قىممەت بېغىشلىغۇچى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ. ماماتلىق خاھىشىغا زىت ھاياتلىق خاھىشى ماھىيەتتە يەنىلا

مۇھەببەت — كامالەتكە ئىنتىلىش خاھىشىدۇر.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتكى، مۇھەببەت ئېھتىياجى ۋە خاھىشى قارىماققا خۇددى ماسلوۋ كۆرسەتكەندەك تەبىئىي ئېھتىياج بىلەن ئىجتىمائىي ئېھتىياج ئارىسىغا جايلاشقانداك قىلىسمۇ، ماھىيەتتە بۇ ئېھتىياج ۋە خاھىش ئاجىز ياكى كۈچلۈك ھالەتتە ئىنسان تەقەززاسى ۋە خاھىشلىرىنىڭ ھەممە قاتلىمىدىن تېپىلىدۇ. ئۇ ئاڭ، تەپەككۈر، ئەخلاق ۋە مەجبۇرىيەت بىلەن يېڭى ھاياتىي كۈچ، مەدەنىيەت خاراكتېرى ئالغان ئەڭ تۈپكى ۋە ئەڭ دائىمىي ھاياتىي تەقەززى، پائالىيەتچان خاھىش. ئۇ ئىنسان ئۈچۈن «كۆڭۈلگە ياقىدىغان نەرسە» بىلەن «ئەقىلگە مۇۋاپىق نەرسە» نىڭ مۇجەسسەم گەۋدىلىنىشى. مۇھەببەت نوقۇل ئاڭدىن خالىي تۈزۈلمىنى غىدىقلاش ۋە روھلاندۇرۇشنى ئەمەس، يەنە ئاڭ ۋە ئاڭلىق پائالىيەتنى يېتىلدۈرۈش ۋە ئىلھاملاندۇرۇشنى ئۆزىگە قانائەت ۋە ئىپتىخار نۇقتىسى قىلغان. ھەقىقىي مۇھەببەتنىڭ كۈچى يالغۇز جىنسىي خاھىشنى قوزغاش ۋە تىزگىنلەشتىلا ئەمەس، يەنە ئۈمىدسىزلىكنى يېڭىشتە، ئۆزى ئۈستىدىن غەلبە قازىنىشتا، قېرىش ۋە ئۆلۈمنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا، مۆجىزىلەر يارىتىدىغان مەنىۋى قىزغىنلىق ۋە جاسارەتتە جىلۋىلىنىدۇ. روشەنكى، مەۋجۇتلۇق قىممىتى بىلەن ئىنساننىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇق قىممىتىگە بولغان ئاڭلىق بىلىشى — مۇھەببەت ۋە ئۇنىڭ كۈچ — قۇدرىتىنىڭ ھەقىقىي بۇلىقىدۇر.

بۇ يەردە تەكىتلەشكە تېگىشلىك ئىككى مەسىلە بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى ئىبن سىنانىڭ «رىسالە ئىشىق» ناملىق ئەسىرىدە تىلغا ئېلىنغان. ئىبن سىنا نوقۇل جىنسىي خاھىشقا بېرىلىشنى مۇھەببەتنىڭ ماھىيىتىنى كۆرمەستىن، پەقەت ئۇنىڭ سىرتىنى كۆرگەنلىك، دەيدۇ. ئۇ پەقەت ئۈچ نەرسىگە ئېرىشىش — سۆيۈشمەك، قۇچاقلاشماق ۋە جىنسىي ئالاقىگە ئېرىشىش پەقەت مۇھەببەتنىڭ سۈرىتىگە ئېرىشىش بولۇپ، ئۇلار خۇددى «ئايىدىڭنى

قېتىق دەپ بىلگەندەك»، مۇھەببەت ئارقىلىق ئېرىشىش لازىم بولغان ماھىيەتتىن قۇرۇق قالغان بولىدۇ، دەپ كۆرسىتىدۇ. بۇ ماھىيەت — ئەۋزەللىك، مۇكەممەللىك، كامالەتتىن ئىبارەت. ھەقىقىي جىنسىي تۇرمۇش ئۆز مەھبۇبىدىن ئىنسانىيەت ئارىسىدىكى مەنىۋى يېتىلىش ۋە مەنىۋى ئەۋزەللىك ئالامەتلىرىنى تېپىش، ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولۇش بىلەن قوشۇلغان ئىپتىخار تۇغدۇرىدۇ. دېمەك، مۇھەببەت خاھىشى — مەنىۋى ئەۋزەللىككە ئىنتىلىش خاھىشى بولۇشى لازىم.

ئۇنىڭ ئىككىنچىسى، ماسلوۋنىڭ «ئىنسان نىيىتى ھەققىدىكى نەزەرىيە» ناملىق ماقالىسىدە تىلغا ئېلىنغان. ئۇ: فىزىيولوگىيەلىك ئېھتىياج بىلەن بىخەتەرلىك ئېھتىياج قانائەتلەندۈرۈلگەندىن كېيىن مۇھەببەت ۋە تەۋەلىك ئېھتىياجى يېڭى مەركەز بولۇپ قالىدۇ. كىشى دوست، مەھبۇب، خوتۇن، ئەر، پەرزەنت خاھىشىنىڭ كۈچلۈك تۈرتكىسىدە بىر قاتار روھىي زىددىيەتكە گىرىپتار بولىدۇ، دەيدۇ. مۇھەببەت خاھىشى ئۇچىغا چىققاندا، ئىنسان ئۆز روھىيىتىدىكى خاھىش چەكلەش تۇيغۇسىنىڭ تورمۇزىنى بۇزۇپ، خەتەرگە قارىماي ئىلگىرىكى تۇغما ئىقتىدار خاھىشىنىڭ قانائەتلىنىش ئەسلىمىسىنى قايتىدىن رېئاللاشتۇرۇشقا ياكى يېڭىدىن مۇنداق قانائەتلىنىشتىن قانائەتلەنمەسلىككە ئۆتۈپ، يېڭى قانائەت ئۈچۈن داۋاملىق ئىزدىنىشى مۇمكىن. مەجنۇنلۇق ئەنە شۇنداق تەلۋىلىكنىڭ ئەسەبىي شەكلى، خالاس.

ماسلوۋ ھەرقايسى خاھىشنىڭ ئورۇنلىنىشىنى شۇ خاھىشنى تۇغدۇرغان ئېھتىياجىدىن باشقا، تاشقى رىغبەتلەندۈرگۈچى ئوبيېكت بىلەن ئىچكى مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ تەسىرىدىن ئاجرىتىپ قارىغىلى بولمايدىغانلىقىنى ئىزاھلايدۇ. مۇھەببەت خاھىشىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىمۇ خۇددى شۇنداق. مەسىلە شۇ يەردىكى، تولا ئادەم فىزىيولوگىيەلىك ۋە ئەقەللىي ئىجتىمائىي خاھىشنى ھەل

قىلغاندىن كېيىن، مەنىۋى مەدەنىيەت يارىتىش، ئۆزىدىكى يوشۇرۇن ئەقىل ۋە ئىقتىدارنى جارى قىلدۇرۇپ ئىنسانىيەتكە تۆھپە قالدۇرۇش ئېھتىياجىغا ئۆتمەي، مۇھەببەت خاھىشىدا لەيلەپ ياكى چۆكۈپ قالىدۇ. بۇ ئۇلار ئۈچۈن خۇددى ئىبن سىنا ئېيتقانداكى مۇھەببەت سۈرىتىگە ئېرىشىپ، مۇھەببەت ماھىيىتىدىن مەھرۇم قېلىشتۇر. روھىيەت ۋە مەدەنىيەت تەتقىقاتچىلىرىنىڭ مەسئۇلىيىتى ئۇلارنى ئۆزىنى، ئۆز مۇھىتىنى بىلىش ئارقىلىق كامالەتكە رىغبەتلەندۈرۈش ۋە يېتەكلەشتىن ئىبارەت.

مۇھەببەت ئۈچۈن «لىبىدۇ» (جىنسىي ئىستىك) ئاددىيلا جىنسىي ئىقتىدار ئەمەس، ئۇ ئەۋزەللىكنى قوبۇل قىلىش بىلەن كامالەت (تۆھپە، قىممەت) بېغىشلاشتىن ئىبارەت. مۇشۇ مەنىدە، ئادەم ئۆلۈپ، ئۇنى ئوراپ تۇرغان مۇجەسسەم بىيوفىزىك نۇر چەمبىرى «ئاۋورا» ئۆچكەندىن كېيىنمۇ بۇ كامىل مەنىدىكى «لىبىدۇ» ئۇزاق ساقلىنىشى مۇمكىن.

6. يېڭىچە روھىي مەدەنىيەت: كۆڭۈل بىلەن ئاڭنىڭ ھەمىھەتلىكى

ماقالىمىزنى «ئىنسان — كائىناتنىڭ مەركىزى» دېگەن ھۆكۈم بىلەن باشلىغانىدۇق. پۈتكۈل ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت تارىخى بىلەن جىمىكى «فىزىكا» ۋە «مېتافىزىكا» پەنلىرى ئېرىشكەن مۇۋەپپەقىيەتلەر ئىنساندىن ئىبارەت ئۇلۇغ مۇجىزىنىڭ ئۆز – ئۆزى ھەققىدە تېخى ئىپتىدائىي ئىزدىنىش بوسۇغىسىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرسەتتى. بۇ ئىنسانىيەتنىڭ تەبىئەت، جەمئىيەت، ئىلاھىيەت ھەققىدە ياراتقان «نەزەرىيەۋى دۇنيا»، «ئەقىدىلەر دۇنياسى»، «تەسەۋۋۇر دۇنياسى»، «باقىي ئالەم» قاراشلىرى ھەمدە بولۇپ ئۆتكەن ۋە كۆز ئالدىمىزدا زاھىر بولۇۋاتقان رېئال دۇنيا ھادىسىلىرى بىلەن نەقەدەر كەسكىن

سېلىشتۇرما — ھە؟!

ئىنسان ئۆزى ھەققىدە ئىزدەنگىنىگە بىرقانچە مىڭ يىل بولدى. بۇنداق ئىزدىنىش ئىنساننىڭ بىرقانچە مىڭ يىللىق ياتلىشىش تارىخى بىلەن بىللە ياتلىشىپ تۇردى. مورگان تەرىپىدىن شەرتلىك مەنىدە ئىشلىتىلگەن ئاتالمىش «سۆزلىزاتسىيە دەۋرى» ئىنساننىڭ ياتلىشىش تارىخى بىلەن قوشكېزەك بولۇپ تۆرەلدى. ئىنسان ئۆزى ياراتقان ماددىي مەدەنىيەت مېۋىلىرى ئۇنىڭ تەييار تاپ ھاكىملىرى ئۈچۈن، قىرغۇچى ئۇرۇشلىرى ئۈچۈن، ئاز بىر قىسمى كۈندىلىك تىرىكچىلىك زۆرۈرىيەتلىرى ئۈچۈن سەرپ قىلىندى. ئىنسانىيەت ياراتقان مەنىۋى مەدەنىيەت نەتىجىلىرىدىن ھەقىقىي ئىلىم ۋە سەنئەتتىن باشقىلىرى ئىنساننى داۋاملىق ياتلاشتۇرۇش ۋە ئاجايىپ - غارايىپ ئەقىدە - نىزاملار بىلەن چۈشەپ قويۇش ۋاسىتىلىرى بولۇپ قالدى. تارىخىي دەستۇرلار ساراي ھادىسىلىرى ۋە جەڭنامىلەرنى مەركەز قىلغان سەھىپىلەر دۆۋىسىگە ئايلىنىپ قالدى. ئەنقا قۇشى جەننەتكە كىرىپ كەتكەندەك، بەخت - سائادەت ئارزۇلىرى باقىي ئالەمگە قالدۇرۇلدى. ئىنسان ھەققىدىكى، بولۇپمۇ ئىنسان روھىيىتى توغرىسىدىكى ئىزدىنىش تىراگېدىك سەنئەت بىلەن روھىي كېسەللىكلەر تەتقىقاتىنىڭ ئارقا ھويلىسىغا ھەيدەلدى. ئانچە - مۇنچە باش كۆتۈرگەن ئىنسانشۇناسلىق ئاب - ھاۋاسى بەزىدە سوپىزم، بەزىدە بىدئەتلىك، بەزىدە بۇرژۇئا ئىنسان تەبىئىتى نەزەرىيەسى نامىدا ھاقارەتلەندى. «ھەممە نەرسىنىڭ ئۆلچىمى بولغان ئىنسان» ئۆز - ئۆزىگە ئۆلچەم بولالمىدى. ئۇ خۇددى تۇغما ئەمەدەك تېخى ئۆز سىياقىدىن بىخەۋەر پېتى قېلىۋەردى. ئىنسان ئۆز مۇھىتىنى سۈنئىي ۋە تەبىئىي بايلىقلار بىلەن بېزەش بىلەن بىللە، ئۆز روھىيىتىنى يېتەرلىك بۇلغىۋالدى. ئۇلار جىنايى مەيدانلاردا بۇلغىنىش بىلەن دىنىي ئېھراملاردا ئىستىغپار ئوقۇشنى ئارقاق - ئۆرۈش قىلغان ئۆمۈر پەلسەپىسىنى

يېپىنىۋېلىپمۇ روھىي ئازادلىققا، كۆڭۈل خاتىرجەملىكىگە ئېرىشەلمىدى. بىر زامانلاردا ئىنسان تۇرمۇشىغا كىرىپ كەلگەن ئاقچا بارغانسېرى ئىنساننىڭ ھەممە ئېھتىياج ۋە خاھىشىنى ئىگىلەپ، ئىپتىدائىي ئىنسان تەسەۋۋۇرىدىكى تەڭرىنىڭ ئورنىدىن ھەسسىلەپ ئارتۇق بولغان يېگانە روھىيەت ئىلاھىغا ئايلىنىپ قالدى. ئىنسان روھىيىتى ئۆز - ئۆزى ئۈستىدە تېخى ھېچنېمىگە ئېرىشمەي تۇرۇپ، ئاقچا توغرىسىدىكى تەخىرىسىز، پۈتمەس - تۈگمەس روھىيەت ئەسەبىيلىكىگە غەرق بولدى. بىز دەل مانا مۇشۇنداق رېئاللىق ئاستىدا، دەل مانا مۇشۇنداق ئېتىبارسىز تاشلانغان تېما - ئىنساننىڭ روھىي ماھىيىتى توغرىسىدا نېمە دېيىشىمىز مۇمكىن؟

ئىنسان قايتىدىن ھەقىقىي ئىلمىي ئاساستا، بارلىق دىنىي ۋە بىر تەرەپلىملىك ئىدىيەۋى قاراش بېسىمى ھەم چەمبىرىدىن خالىي ھالدا تەتقىق قىلىنىشى لازىم.

سۆيلىمىز اتىسىيە (مەدەنىيەت) تارىخى ئىنساننى مەركەز ۋە مىزان قىلغان ھالدا قايتىدىن ئوپېراتسىيە قىلىنىشى، بىرقانچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت ھادىسىلىرى ئىنساننى ياتلاشتۇرۇش ۋە ئىنسان ماھىيەتلىرىنى ئېچىش، ئىنساننى تەرەققىياتنىڭ ۋاسىتىسى ياكى مەقسىتى قىلىش بويىچە تەلەپ قىلىنىشى لازىم.

ئىنساننىڭ ماددىي تۈرۈلمىسى ئۆزىنىڭ ئېلېمېنتار ئاساسلىرى بويىچە ئالەم تۈزۈلمىسىگە ئوخشاش فىزىكىلىق، خىمىيەلىك تەبىئەتتىن تۈزۈلگەنلىكى، ئۇنىڭدىن تەبىئەت ئېلېمېنتلىرى ۋە ئېنېرگىيەلىرىنىڭ مۇجەسسەم ھەرىكەتتە تۇرغانلىقى، ئىنساننىڭ بىيولوگىيەلىك، فىزىيولوگىيەلىك، پىسخولوگىيەلىك تۈزۈلمە ۋە پائالىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكى، ئىنساننىڭ تەبىئىي ئالامەتلىرى كۆپ قاتلاملىق بىر گەۋدىلىكى ۋە ئۆزئارا ئۆتۈشچانلىقى، ئىنسان پۈتكۈل كائىناتتىكى ھەممە ئاساسىي قاتلام ۋە ئەڭ ئالىي مۆجىزە ئىكەنلىكى تەتقىق قىلىنىشى لازىم.

ئىنساننىڭ تەبىئىي، فىزىيولوگىيەلىك ۋە ئىجتىمائىي كومپىلېكس (مۇجەسسەم) شەيئىلىكىگە مۇناسىپ ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئېھتىياج، ئىقتىدار ۋە خاھىشلىرى مەۋجۇتلۇق نۇقتىسىدىن پۈتۈنلەي ئېتىراپ قىلىنىشى، ياخشىلىق ياكى يامانلىق كاتېگورىيەلىرىنىڭ قارائىملىقى ۋە تىزگىنلەش (تەتبىق قىلىنىش) دائىرىسى تولىمۇ چەكسىزلىنىپ، ئىنسان ياتلاشتۇرۇش ۋاسىتىلىرىنىڭ بىرىگە ئايلىنىپ قالماسلىقى لازىم.

ئىنسان روھىيىتىدە گەۋدىلەنگەن ئىقتىدار، تەقەززا ۋە خاھىشلارنىڭ زىددىيەت ۋە بوھرانلىرى ئىنساننىڭ كامالىتى، مەدەنىيىتى، ئەقىل - تەپەككۇرىنى يېتەكچى ۋە تىزگىنلىگۈچى كۈچ قىلغان ھالدا، ئەڭ جىددىي تۆۋەن دەرىجىلىك ئىقتىدار، تەقەززا ۋە خاھىشنى بەھرىمەن قىلىشنىڭ يازىل ۋە ئەۋزەل ئۇسۇللىرى بىلەن ھەل قىلىنىشى، ئوقۇل ئىدىئولوگىيە ئارقىلىق باستۇرۇۋېتىشتىن ساقلىنىشى لازىم.

ئىنساننىڭ يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، ئىجتىمائىي خاتىرجەملىك ۋە جىنسىي تۇرمۇشتىن ئىبارەت تار دائىرىدىكى خاھىش ۋە بەھرىمەنلىك ئىچىگە چۆكۈپ قېلىشى ئۇنىڭ ئەڭ زور ئىسراپچىلىقى ئىكەنلىكىدىن ئۇنى خەۋەردار قىلىش ئارقىلىق ئۇنى ئېلىمىنتار تۇرمۇشتىن ھالقىغان ئۇلۇغ تۆھپىكار (ھىممەتكار) لىققا دەۋەت قىلىش لازىم. ھىممەت - ئىنسان روھىيىتىنىڭ كامىل ماقامىدىن ئىبارەت.

ئەخلاق - ئىنساننى ئۆزىنىڭ ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرىدىغان، ئىنساننى تۈرلۈك بېسىم ئارقىلىق ئۆز ماھىيەتلىرىدىن ياتلاشتۇرىدىغان ئاتالمىش «سىۋىلىزاتسىيە» دىن پەرقلىق يېڭىچە ھەقىقىي سىۋىلىزاتسىيە ۋاسىتىلىرىدىن بىرىگە ئايلىنىشى؛ ئۇ ئۆز پائالىيىتىنى ئىنساننىڭ خۇسۇسىي تۇرمۇش قاتلاملىرىغا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئىنسانىيەت، جەمئىيەت ۋە تەرەققىيات بىلەن بولغان ئىجتىمائىي

ئالاقىلىرىنىڭ ياخشى ياكى يامانلىق خاراكتېرىگە قارىتىشى لازىم. تەبىئەت ئۇلۇغ مۆجىزە — ئىنسانىيەتنى ياراتتى. ئىنسانىيەت — گۆدەكلىك ۋە ئۆسمۈرلۈك دەۋرلىرىنى باشتىن كەچۈرۈپ ھازىرقى ماددىي مۇھىتى بىلەن روھىي دۇنياسىنى شەكىللەندۈردى. ئىنسانىيەت تېخى ياش. ئۇ ئۆزىنى ئىزدەپ تاپقىنى، ئۆزىنى مەركەز قىلغىنى، يوشۇرۇن ئىقتىدارلىرىنى ئەڭ يۇقىرى دەرىجىدە جارى قىلغىنى، ئومۇميۈزلۈك كامالەتكە قاراپ راۋاجلانغىنى يوق. ئۇ ئاپەت، ئاچارچىلىق، نادانلىق، جەڭگى — جېدەل، بىر تەرەپلىمە قاراش ۋە ئەقىدىلەر ئىچىدە تەمتىرمەكتە، ئىگىرىماقتا. ئۇنىڭ روھىيىتى ئۇنىڭ ھازىرقى ھالىتى بىلەن — ھازىرقى مەدەنىيەت مۇھىتى بىلەن توغرا تاناسىپ. ئۇنىڭ روھىيىتىدىكى زىددىيەتلەر ئۇنىڭ تارىخىي سەۋىيەسىگە ئۇيغۇن. ئىنسانىيەتنىڭ تىزگىنسىز بۇلغىنىشى ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرى تۈپەيلى يەر يۈزىدە ئىنسانىيەت ئۇرۇقى قۇرۇپ كەتمىسىلا، ئىنسانىيەت روھىيەت ۋە مەدەنىيەتنىڭ پازىل پەللىسىگە كۆتۈرۈلىدۇ.

1993 - يىلى 21 - ئاپرېل

يىپەك يولىنىڭ قايتا ئېچىلىشى ۋە «تۆگىتۈشى» روھى

«ئويغاتماق — ئەڭ مۈشكۈل ئىش، چۈنكى ئۇ ھەر ئىككى تەرەپنى بىئارام قىلىدۇ.»

— «ئىجادىيەتنامە» دىن

يۇرتىمىز ۋە خەلقىمىزنىڭ تارىختىكى شۆھرەتلىك مەدەنىيەت گۈلزارىنى سۇغرىپ كەلگەن خەلقئارا ئالاقە يولى — «كارۋان بۈيۈك» — «يىپەك يولى» قايتا ئېچىلدى! مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى زامانلاردىن تاكى يېقىنقى زامان دېڭىز — ئوكيان قاتنىشىغىچە داۋام قىلغان يىپەك يولى ئالاقىلىرىنىڭ سىمۋولى بولغان «تۆگە» يېڭى يىپەك يولىنىڭ ئېچىلىشى بىلەن «قانائىلىق تۆگە» ئوبرازىدا قايتا نامايان قىلىندى. بىزنى تەقەززا قىلغان كەلگۈسى بىزنى كۈتۈپ تۇرغان كەلگۈسىگە ئايلىنماقتا!

«تۆگە» سىمۋولى قىلىنغان يىپەك يولى زامانلىرىدا ئەجدادلىرىمىز شەھەر — قەلئەلەرنى ھالقا قىلغان ئاۋات بوستان مەدەنىيىتىنى ياراتقان، ھۈنەرپەر ۋە خەلقئارا سودىگەر خەلق سۈپىتىدە دۇنياغا تونۇلغان، پەلسەپە ۋە تەبىئەت پەنلىرىدە قامۇسىي ئالىملارنى يېتىلدۈرگەن، مۇشۇ ئاساستا سەنئەتتە داڭق قازانغانىدى. ئۇ چاغدىكى تەكلىماكان چۆللۈكى دىيارى مەدەنىيەت چۆللۈكى ھالىتىگە چۈشۈپ قالغان بولماستىن، ئەكسىچە سايا — ھەتنامە مۇئەللىپلىرىگە ئالتۇن ئىلھام بېغىشلىغان مەدەنىيەت دەھلىزى ئىدى.

«تۆگە» سىمۋولى قىلىنغان ئاۋات ئەسىرلەر خارابىلىرىنى ئوغۇت قىلىپمۇ باياشاتلىققا ئىگە بولالمىدۇق. ئەمدى «قانائىلىق تۆگە» سېما قىلىنغان يېڭى ئەسىرلەر تىزمىسى ئالدىدا تۇرىمىز. بۇ غايەت كاتتا ھادىسىنى يېتەرلىك مەنىسى بىلەن ھېس قىلىدىغان

كىشىلەر ئاز بولسىمۇ، ئۇنى كەلگۈسى تارىخچىلىرى ئىپتىخارلىنىپ تىلغا ئالىدۇ.

ئويلاپ قالدىم، «تۆگە» بىلەن «قاناتلىق تۆگە» نىشانلانغان تارىخىي دەۋرلەر ئارىسىدا ئۆتكەن زۇلمەتلىك ئەسرلەرگە نېمىنى سىمۋول قىلىش لازىم؟ بۇ بىر سىمۋولنىڭ ئىخچاملاش ۋە ھېس قىلدۇرۇپ تەربىيەلەش كۈچى ناھايىتى چوڭغۇ! مېنىڭچە «تۆگىقۇشى» نى سىمۋول قىلىش كېرەك، ئەلۋەتتە!

شۇنداق، بىز بۇ جاھالەتلىك ئەسرلەردە ئىلىم ۋە ھېكمەتتىن ئايرىلىپ، ئىشانلىق ۋە مەزھەپ مۇرىتۋازلىقى لاتقىسىغا ياتتۇق. «ئاق تاغ» لىق، «قارا تاغ» لىق (ئەسلىي توغرىسى «ئاق تەقىيە — ئاق بۆك»، «قارا تەقىيە — قارا بۆك ياكى تەلپەك» — تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) بولۇۋېلىپ قان تۆكتۈق، ئويغاتقۇچى بابارەھىم مەشرەپ، مۇھەممەد سىددىق زەلىلىي، مۇھەممەد ئابدۇللا خاراباتى، ئابدۇقادىر داموللام (ئىزىزى) ۋە ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنى خارلاپ، سىرتتىن كەلگەن مەخدۇم ئەزەم، يۈسۈپ چاڭموزىلارنى ئەۋلىيا قىلىۋېلىپ، ياسالما مازارلارنى تاۋاپ قىلىپ ياتتۇق. قولىمىزدىن كەلگىنى داپ تاراڭشىتىپ ئۆسسۇل ئويناش بىلەن مەدداھلىق ۋە ھاپىزلىق بولدى! ئاخىرى بىر تال قەنت، بىر تال سەرەڭگىنىمۇ چەتتىن ئالىدىغان كۈنگە قالدۇق!

يىپەك يولىنىڭ خارابىلىشىشى خەلقئارا تارىخىي خاراكتېرلىك ھادىسە ئىدى. بىز بۇ تاشقى مۇھىت ئىچىدە بارغانسېرى بېكىنىمچىلىك بىلەن شۇغۇللاندىق. بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتىنى بىرقانچە ۋىلايەت - ناھىيە بويىچە قاماپ تاشلاپ، بىر - بىرىدىن ئۆركۈيدىغان، بىر - بىرىنى چەتكە قاقىدىغان «يۇرتۋازلىق پىسخولوگىيەسى» تەييارلىۋالدىق. بىر زامانلاردا ۋاڭ يەندى، ياللوغ چۈسەي، ماركوپولو ۋە بىر توپ ئەرەب ساياھەتچىسى قەلىمىدە ئىزچىل «ئۇيغۇر» دەپ تىلغا ئېلىنغان ئىبارە كېيىنچە رادىئو، مالىق، چوقان ۋەلىخانوف... قاتارلىقلار قەلىمىدە

«قومۇلۇقلار»، «تۇرپانلىقلار»، «تارانچىلار»، «دولانلار»، «قەشقەرلىكلەر»، «ماچىنلىقلار» دەپ يېزىلىدىغان بولدى. ئۇيغۇر ئىبارىسى پەقەت «سېرىق ئۇيغۇر» لارنىڭ نامىدىلا قالدى. گەرچە بۇ ئەسەردە يېڭى مەدەنىيەت مەشەلچىلىرىنىڭ تەشەببۇسى ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيەت - مائارىپىنىڭ ئىلھامىدا «ئۇيغۇر» ئىبارىسىنى ھەممىمىز ئېغىزدا، قەغەزە، ۋېبىسكا ۋە تامغىلاردا ئېتىراپ قىلغان بولساقمۇ، لېكىن روھىيەتتە، ئاستىنقى ئاڭدا تېخى قوبۇل قىلىپ كېتەلمىدۇق. مۇھەببەت - نەپرەت سىزىقىدا، ھالاۋەت تەقسىم قىلىش چۆمۈچىدە، مەسىلە ھەل قىلىش تەستىقىدا، دوستلىشىش ۋە مۇراسىم داستانلىرىدا، باھا - تەقىرىز زۇۋانلىرىدا، ئۆزلەش - چۈشۈش تاناپلىرىدا، كىرىم - چىقىم سېتىكلىرىدا تېخى «ئۆز يۇرت بالىسى»، «ئۆزگە يۇرت كالىسى» ئالاڭلىقى ئېغىر! مىللىي مەدەنىيەت ئارغىماقلىرىنىڭ بەيگىسىگە قويۇلغان توسۇق شادىلىرى ھەربىر يۇرت بويىچە بىردەك ئەمەس! بۇ بولمىغۇر، ھالاك قىلغۇچى ئاپەتنى جىن - شەيتانلار ئەمەس، «ئۆز يۇرت» ئەزىمەتلىرى بەجا كەلتۈرۈپ تۇرۇپتۇ. تاماقخانلارغا كىرىشتىمۇ «ئۆز يۇرت»، خىزمەت تەقسىماتىدىمۇ «ئۆز يۇرت»، ماقالە - كىتاب نەشر قىلىشتىمۇ «ئۆز يۇرت!» پەقەت «توتېم» پاسونىدا بەدەنگە گۈل چېكىش بىلەن «شامان» قىياپىتىدە گىرىم قىلىشلا قالدى!

دۇنياغا دۆلەت دەرۋازىلىرىنى ئېچىۋېتىش (تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) شامىلىدا ھەربىر ناھىيەگىچە كۆپلىگەن كىتاب - ژۇرنال يايىمىسى كەڭ تارقالدى. ئۇنىڭدا جۇڭگونىڭ ھەممە يېرىدىن، ھەتتا تەيۋەن، شىياڭگاڭلاردىن كەلتۈرۈلگەن خەنزۇچە كىتاب - ژۇرناللار ئەركىن سېتىلماقتا. مەن پات - پاتلا ئىچكىرىدىكى يىراق ئۆلكە - شەھەرلەردە چىقىدىغان ژۇرناللارنىڭ ئەسەر ئەۋەتىش تەكلىپلىرىنى تاپشۇرۇۋالىمەن. بۇ گۈللەش مۇھىتى بىلەن گۈللەش روھىيىتىنىڭ ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆزدەك بىرلەشكەن مەنزىرىسىنىڭ ئىپادىسى. بىزدىچۇ؟ بىر

ۋىلايەتنىڭ ژۇرنىلىنى باشقا ۋىلايەتلەردە، ھەتتا ئۈرۈمچىدە كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس ياكى تەس. بىزدە خېلى كۆپ ژۇرنال نەشر قىلىنىدۇ. ئەمما ئۇ خۇددى مەھبۇس تامىقىدەك ئۆز - ئۆزىنى قامال قىلغان روھىيەت سېپىلى — «ئۆز يۇرت» دائىرىسىدىلا ھەزىم قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھەربىر ۋىلايەت ژۇرنىلى «ئۆز يۇرت» كىشىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئېلان قىلىپ، «ئۆز يۇرت» كىشىلىرىگىلا ئەۋەتىلىدۇ.

يېقىندىن بېرى يەرلىك شېۋىلەرنى يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلات سۈپىتىدە ماختاپ كېڭەيتىدىغان، يەنە ئىسىم - فامىلىلەر ئاخىرىغا «ئاتۇشى»، «كەلپىنى»، «دولانى»، «لەمچىنى»... دېگەنلەرنى، ھەتتا تېخىمۇ كىچىك كەنت ناملىرىنى قوشۇپ ئاتايدىغان باشلامچىلار چىقىپ قالدى! يىراق ئەللەردە مۇساپىرەتتە قوللىنىلغان بۇ يۇرت ناملىرىنى ئۆز يۇرتىدا «توتېم» ئورۇقداشلىقى تامغىسى قىلىۋېلىش قايسى روھىيەتتىن ئېتىلىپ چىققاندۇ - ھە؟ يېڭى يىپەك يولى ئېچىلدى! ئەمما مەھەللىۋى مەدەنىيەت بېكىنىمچىلىكنىڭ پېچىتى بۇزۇلغىنى يوق! «قانائەتلىق تۆگە» پائالىيەتكە كىرىشتى! ئەمما «تۆگىقۇشى» بېشىنى قۇمغا تىقىۋېلىشتىن خالاس بولغىنى يوق! بۇ ھال داۋاملىشىدىكەن، قەدىمكى يىپەك يولى ئەزىمەتلىرى بولغان ئۇيغۇرلار خۇددى كۆكۈم - تالقان بولغان بۇتۇلكا سۇنۇقلىرىدەك بىر زاماندىكى شېشىلىك ھالىدىن قالغان كىرىستاللىرىنى ئاپتاپ نۇرىدا يالتىرىتىپ ماختىنىشتىن ئۆزگە يېڭى شەرىپكە مۇيەسسەر بولالمايدۇ. بۇ يېڭى يىپەك يولى ھېكمەتلىرىدىن داۋاملىق چەتتە قېلىشقا ئېلىپ بارماسلىقى مۇمكىن ئەمەس.

ھەي، ئەتتەڭ! لۇشۇن ئەپەندى «ئاكيۇ» روھىنى سىزىپ بەرگەندەك، «تۆگىقۇشى» ئەرۋاھىنى تەسۋىرلەپ بېرەلەيدىغان ئەقىل ۋە قول قاچان قەلەم تۇتاركى...

1993 - يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى

ئەسىر يالداملىرى

(نەسرلەر)

قارىغاي خياللىرى

تاغ باغرىنى باغىرلاپ ئاققان كىچىككىنە جىلغا سۈيى تاشتىن - تاشقا سوقۇلۇپ، كۆۋەجەپ، ئۇششاق بۇزغۇنلار چېچىپ، ئۆز ئېقىمىدا تېپىز سايلار، تېرەن ھاڭلار ۋە چوقچايغان قورام تاشلارنى قالدۇرۇپ، مىليون - مىليون يىلدىن بېرىقى شىۋىرلىغان ناخشىلىرىنى تەكرارلاپ، راۋان بولماقتا.

تاغ باغرىنى قاپلاپ بۇلۇق قەد كۆتەرگەن چەكسىز قارىغايلىق ۋىترىلىدىغان شىۋىرغانلىق قار چاچقۇلىرى بىلەن ساقال - بۇرۇتلىرىنى ئۇچتەك زىننەتلەپ، بەئەينى قەدىمكى چەۋەندازلار دەك ئەزىمەت گەۋدىسىنى جىلغا بويىغا قارىتىپ، ئالەم كارامەتلىرىنى كۆزەتمەكتە.

ئەمدىلەتنى ئۈستى - ئۈستىگە تۇرغاقتەك پەي تاقىغان قارلىق ساھىل لېۋىدە، سۇمبات قارىغايلىرى ئالدىدىن خۇددى تىقما - تىقما زىچ مەھەللىلەردىكى غەيۋەتخۇمار خوتۇنلار دەك ھاياتلىقنىڭ ئاجايىپ - غارايىپ پېرسوناژلىرى بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئەنە، تېزەك پارچىلىرىدىن پىلانېتا ياساپ، ئۆز سەمەرىلىرىنى دومىلىتىپ، مۇدۇرۇپ - يىقىلىپ، ھېرىپ - تېلىقىپ، دىرىلدەپ كېتىۋاتقان قوڭغۇز...

ئەنە، ئالدىدىلا تېنەپ - تەمتىرەپ كۈزگى سېمىزلىكى بىلەن قىش غېمىدا پايىپتەك كېتىۋاتقان قوڭغۇزنىڭ ئەجىلىنى

نەشتىرىگە توختىتىپ خىرقىراپ خىرىس سېلىۋاتقان سېھىرلىك يىلان...

ئەنە، قۇيرۇقلىرىنى ئىچىگە تىقىپ سوكۇلداپ كېتىۋاتقان سوزۇنچاق ئورۇق قانچۇقنىڭ ئارقىسىدىن ھۇلۇقۇپ - ھودۇقۇپ، ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ، بىر - بىرىدىن بەتتەررەك يورغىلىشىپ كېتىۋاتقان بىر توپ ئىت...

ئەنە، ھەممىنى ئەنسىزلىككە سېلىپ چۆچۈتۈپ كۆرەڭلەپ كېتىۋاتقان ئىت قوشقان چانا. ئۇنىڭدا تۈلكە جۇۋىسىغا پۈركىنىپ، ئېيىق تېرىسى كۆرىپسىدە زوڭزايغان بىرسىنىڭ بۆرە تۇمشۇقى ناسۋال قاپىقىدەك كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. چاندىكى ئىككى ئارغامچىدا بەشتىن ئون ئىت خۇددى مەبۇد يۆتكىگەن راھىبلاردەك زوق - شوخلىرى بىلەن ئويناقلاپ يۈگۈرۈشمەكتە...

ئەنە، ئاق تۈلپارغا ئاق توشقان تېرىسىدىن تەييارلانغان ئاق جۇۋىغا ئورالغان ئاق قۇدەك ئاپئاق قىزنى سىڭا ئولتۇرغۇزۇپ، ئەلمىساقىتىن قىيامەتكىچە بولغان راھەت ۋە ئامەتنىڭ ھەقىقىي خەزىنىسىنى كۆتۈرۈپ، ناخشىدەك ئاق قار ئۈستىدە ئاق مامۇقتەك ئۇچۇپ كېتىۋاتقان ئاشىق - مەشۇق...

ئەنە، تولۇقتەك ئېغىر بەدىنىنى سۆرەپ - تىمسىقلاپ، يەر ئىسكەپ، ئۇياق - بۇياقتىن قالغان قالدۇقلارنى قويماي تېرىشتۈرۈپ كېتىۋاتقان قېرى ئېيىق... يەنە شىۋىرغانلار قۇيۇندا ئۆتتى.

شىلدىرلىغان سۇ كۈمۈش قوڭغۇراقلىق مەپىسىنى چاپتۇرۇپ جاھاندىن پەرۋايى پەلەك ئېقىپ كېتىۋەردى.

ھەممىنى كۆزەتكەن ۋە كۆڭلىگە پۈككەن پېشقەدەم ئەزىمەت قارىغايىلار غەيۋەتلەر، قەست - كۈنەملەر، پەسكەشلىكلەر بىلەن ھەقىقىي ھالال سۆيگۈ - مۇھەببەت ھەققىدە قاچان ئېغىز ئاچاركى...

ئەڭ ئاخىرقى مۇكاپات

رەڭگارەڭ تۇغ - ئەلەملەر، قىيا - چىيا ۋە گۈلدۈرلىگەن چاۋاك
ئاۋازلىرى بىلەن تولغان ھەشەمەتلىك مەيدان. ھەر خىل چاچ
پاسونى، كىيىم - كېچەك ئۈلگىسى، لاک سۈركەلگەن لەۋلەر ۋە
كۈلكە چىراي ھۆسن - جاماللارنى سىيىپ مەستخۇش بولغان
لەرزان شامال، ئاۋات ۋە مەردانە مەنزىرە...

ئات بەيگىسىدە ئاق چىپار ئېتىم ھەممە تۇلپارنى ئۇچقۇر
تاپانلىرى كەينىگە قالدۇرۇپ ئۆرلىدى. بېشىمغا چاچقۇلار قوندى.
قىز - چوكانلار مېنىمۇ، ئېتىمنىمۇ باغاشلىۋېلىشتى...
توپ تەپكىنىمدە ۋاراتار شامالغا ئېسىلىپ قالدى...

قىلىچۋازلىققا چۈشكىنىمدە قوشنامنىڭ روھلىنىپ كەتكەن
قىزى ئادەتتىكى سىپايلىقىنى ئىرغىتىپ تاشلاپ، گۈل سۈنۈپ
بوينۇمغا گىرە سالغىنىچە كۆزىدىن ئىللىق ياش ئۈنچىلىرىنى
تۆكتى...

بوكس سۈپىسىدا بوقا پاتتاڭ، چۇپۇرلۇق رىقابەتچىنى
يىقىتقىنىم ئۈچۈن پۈتكۈل مەيداندىكىلەر ئۆرە تۇرۇپ چاۋاك
ياغدۇردى... خۇشاللىق گاڭگىراشلىرىدىن ھوشۇمنى تاپقىنىمدا
پۈتكۈل مەيدان خۇددى رىم خارابىسىدەك قۇپقۇرۇق قىلىپ
قالغانىدى. مەن ئۆزۈمنى تەنھا سەزدىم.

چېچىمنى سىلايدىغان بىرەر ئىزغىرىن شامال، لېۋىمنى
سۆيىدىغان بىرەر قەترە شەبنەممۇ تېپىلمىدى. خۇددى جەڭدىن
كېيىنكى جەڭگاھتىكى جەسەتلەر ئارىسىدىن قوپقان ھالسىز
مەجرۇھتەك تولىمۇ تەنھالىق ۋە ئېغىر خورلۇق ھېس
قىلىۋاتىمەن. قول - پۈتۈمنىڭ بەدىنىمدىن ئۈزۈلۈپ چۈشكەن -
چۈشمىگەنلىكىنى بىلمەيمەن!

قەيەرلەردىمۇ ئات چاپتۇرۇۋاتقان، توپ تېپىۋاتقان، قىلىچ

ئۇرۇۋاتقان ۋە پومداقلىشىۋاتقان قەھرىمانغا بېغىشلانغان تەنتەنە قىيا - چىيالىرى ئاڭلانغاندەك بولدى. ئۇمۇ تەنھالىق قويندا ئۆز هوشىنى قايتا تېپىشقا يېقىنلاپ كەلمەكتە. قولۇمنى تېپىۋالدىم. ئۇ ئالقانلىرىنى ھەسرەتلىك دەرۋىشتەك ئېچىپ چاچلىرىم ئارىسىدا توختىدى. كالىماغا كەلگىنى مۇنۇ: لەھەتتە قايتا تىرىلگەن مۇردىدەك تەنھالىق! ئۇ قەھرىمان ئېرىشكەن ئەڭ ئاخىرقى مۇكاپات!...

ئەسەبىيلەر ۋە سەبىيلەر

بىرەر قەھرىماننىڭ پورتىرىتىنى قىياس قىلغۇم كەلدى. قانداقتۇ پورتىرىتى سىزىلمىغان بىر ئەرۋا «قەھرىمان» دېگەن نامنى ئاڭلاپ شۇنداق روھلىنىپ كەتتى. ئۇنى «ئۇلۇغ قەھرىمان»، «بايراقدار»، «تەڭداشسىز قەيسەر» قىلىپ سىزىپ چىقماقچى بولدۇم. ئىلھام تاشقىنىمۇ ياكى بىرەر «تاختا سۈرەت» كە دۇئايى بەند قىلىنغان ئەرۋاھلارنىڭ ۋەسۋەسە سېلىشىمۇ، ئەيتاۋۇر قەھرىمان پورتىرىتىنى سىزماق بولدۇم. مانا، تاراس بولسا!

ئۇ بۇرۇتلۇق، سالۋار تۇماق، جۇۋىلىق كۈچتۈڭگۈر گەۋدىسىنى ئاتنىڭ ساغرىسىغا قوندۇرۇپ چېپىپ كەتتى. ئۇ يالاڭ بېشىدىكى كىچىككىنە نىياز چېپىنى چىقىرىپ، قېلىن قارا دوپ ياغىچىغا ماتالغان گەۋدىسىنى ئۆز رەقەبلىرىگە ئاخىرقى پالتىدەك ئېتىپ، سىلكنىپ غەزەپلەنمەكتە. مانا، مەنسۇر ھەللاجى!

ئۇ قىيا - چىياغا تولغان ئالىمان مەيدانىدا «شارابى ئەنتەھۇر» ئىچكەن ئاشىقتەك ئېگىز ياداڭغۇ تېنىنى دار ياغىچى تۈۋىدە سۈكۈت ئىلىكىگە بەند قىلىپ، خۇددى تەڭرى دەرگاھىغا قايتىۋاتقان تەڭرىدەك گاھ بۇلۇتلانغان ئالازەڭگەر ساماغا تىكىلىپ قاراپ يېنىك

يۆتىلىپ قوياتتى. ئۇ ئۆزىنى چۆرىدەپ تۇرغان كىشىلەرنىڭ مۇنداق «ۋەسلى ئىلاھىيە» دەيدەبىسىگە نەپرەت نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانلىقىغا نەپرەتلىنەتتى...

ئەنە، خوجا مەھمۇد پوچى!

ئۇ قىزىل ئۆچلۈك كۈلاسىغا يۈسۈپ چاڭمۇزىدەك كۆكۈچ سەللە ئوراپ، ئۆزىنى سەئىد ئەۋلادى، بۇخارالىق مەخدۇم ئەزەم نەسەپدارى، كۈكۈلتاش مەدرىسەسىدىن يېتىشكەن كۆك سەللە ئالەم قۇتقازغۇچى «مەھدى ئاخىرقى زامان» قىلىپ، ئىلى سۇلتانلىقىغا كېلىۋالدى. ئۇ ئۆز ئەسەبىيلىكلىرىگە لايىق جاھالەت ئەھلىدىن سەبىي چۈشەنچىلەرنى بايقىۋالغاندىن كېيىن، ھىيلە - قەست بىلەن ئەزەمخان سۇلتان ۋە ئەمىر ئابدۇروسۇلبەگىنى «ئىلى سانغۇنىنىڭ جاسۇسى» دەپ ئىغۋا توقۇپ، ئۇلارنى نادانلارنىڭ تىغىدا، ئۆز گۆشىنى ئۆز يېغىدا قورۇپ قەتل قىلدۇرۇپ، بىرنەچچە كۈن «سۇلتان مەھمۇد خوجا سەئىد بۇخارىي» بولۇۋالدى. ئەسەبىي ھىيلە ۋە سەبىي ئالدىنىش تۈزگۈچىلىرىدىن ھوشىنى تاپقان ئەل ئۆز كۆزىنى ئاچقاندا، بۇ «ئالەم قۇتقازغۇچى مەھدى ئاخىر زامان» ئىلى سانغۇنىنىڭ پاناھىغا ئۆزىنى ئاتقاندى! ئەمما ئۇنى بىر قول - تارىخنىڭ ئادالىتى يۇلۇۋالدى. ئۇ بېشى گەۋدەسىدىن، شۆھرىتى ھەيۋەتىدىن ئادا - جۇدا بولغانىدى.

ئەمما ئۇنىڭ ئەرۋاھى قاچتى! ئۇنى تاراس بولبا يېقىن يولاتمىدى، مەنسۇر ھەللاجى يېقىن يولاتمىدى. ئۇ يۈز يىل سەرگەردانلىقتىن كېيىن بېشىغا چاچ قويدى، شىلەپە كىيدى، كىشىلەر ئارىسىدا يەنىلا ھېلىقى «ساتقۇنلۇققا قارشى تۇرماق» تىنمۇ مۇقەددەس ياڭراق كەلىمىنىڭ يوقلۇقىنى سېزىۋالدى. ئۇ ئەمدى تالاشقۇدەك ھېچقانداق سۇلتانلىق، سەردارلىق ھەتتا خانىقا پىرىي كامىللىقىنىڭمۇ قالمىغانلىقىنى بىلىپ، مەشرەپ ۋە مەسچىت تالاشىشىغا چۈشتى. ئۇنىڭ قولىدىكى قەلىمى خۇددى خوجا مەھمۇد پوچىنىڭ ھاسىسىدەك ھەرقانداق نۇرئانە باشقا

«مۇناپىقلىق!» دەپلا تەگسە، ئۇنى نابۇت قىلماي قالمايتتى.
تارىخىمۇ ئۆسۈپ قالدى. ھەزرىتى ئادەمئاتا ۋە ھەۋۋا ئانا بىلەن
كۆز ئاچقان تارىخ ھەممە ئەسەبىيلىكنى بەربات قىلىپ،
ئىنسانىيەتكە، بولۇپمۇ سەبىي بالىلارغا ئۆز ھامىيلىقىنى
توختاتمايدىغانلىقىنى ئۇ قانداق بىلسۇن!
ئۇ بەربىر ئالدىرايدۇ. چۈنكى ئۇ پورتىرىتسىز ئەرۋاھ!

پوئېتىكا^①

مۇقەددىمە

«شېئىر يېزىش تارىخ يېزىشقا قارىغاندا پەلسەپىلىك مەنىدارلىققا تېخىمۇ باي بولغاچقا، جىددىي مۇئامىلە قىلىشقا لايىقتۇر.»

— ئارىستوتېل: «پوئېتىكا»

1. ئىنساننىڭ شېئىرىي روھىيىتى

ئىنسان — تەبىئەت تەرەققىياتىنىڭ ئەڭ ئالىي مۆجىزىسى، مەنىۋى ئىقتىدارغا ئىگە ئىجتىمائىي ھايۋان، تامغا ئارقىلىق ئۇچۇر قالدۇرىدىغان ئىجادىيەت سۈبېكتىدىن ئىبارەت. ئىنسان — تەبىئەتتە بىردىنبىر بىلىش ئىقتىدارىغا، ئەكس ئېتىش ۋە ئىپادىلەش ئىقتىدارىغا، ئىجادىي تەسەۋۋۇر ۋە مەنتىقىي تەپەككۇر ئىقتىدارىغا، ئۆزىنى ۋە ئۆز مۇھىتىنى ئۆزگەرتىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغان ئىجتىمائىي تۈركۈم. ئىنسان تۈپەيلى تەبىئەت «ئۆز – ئۆزىنى بىلىش» مۇمكىنلىكىگە مۇيەسسەر بولغان. شېئىرىي پائالىيەت — ئىنسان روھىيىتىدىكى «پوتېنسىيال ئاڭ»، ئالدىنقى ئاڭ ۋە مەنتىقىي ئاڭ قاتلاملىرىغا كەڭ ۋە تېرەن يىلتىز تارتقان، ئىنساننىڭ پىكىر – ھېسسىياتى، رەتتىمىدار تىل ۋە كەيپىياتىنى جانلاندۇرىدىغان ئېستېتىك پائالىيەتتىن ئىبارەت. ئۇ ئىنسانىيەت بىلەن بىللە يارالغان ھەم بىللە راۋاجلانغان

① بۇ ئالىمنىڭ شېئىرىيەت نەزەرىيەسى ھەققىدىكى «ئانالىتىك پوئېتىكا» دېگەن كىتابىنىڭ ئالدىنقى قىسىملىرى بولۇپ، ئۆمرىنىڭ ياز بەرمەسلىكى سەۋەبلىك ئاخىرلاشتۇرالمىغان. شۇنداقسىمۇ بىز يېزىلىپ تۈگىگەن قىسمىنى ئوقۇرمەنلەر دىققىتىگە سۇندۇق. — نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن.

بولغاچقا، ئىنسانىيەت شېئىرىيەتتىن مەڭگۈ ئايرىلالايدۇ.

ئىپتىدائىي ئىنسان ئەڭ قەدىمكى تەبىئەت ۋە ئەمگەك رېتىمدارلىقى تەسىرىدە، مۇھىت ۋە پىكىر - ھېسسىيات ئۆزگەشلىرى تەسىرىدە، تىل - نۇتۇق تۈزۈلمىسىدىكى مەپتۇنكار كۈچ - قۇۋۋەتنىڭ تەسىرىدە ئۆز روھىيىتىدە شېئىرىيەت بىخلىرىنى بايقىدى. تۇرمۇش ئۈچۈن بولغان كۈرەش ئىپتىدائىي ئىنساندا ئەمگەك ۋە ئېتىقاد تورىنى شەكىللەندۈردى. ماددىي ئىشلەپچىقىرىش بىلەن مەنىۋى ئەقىدىلەر ئارقاق ۋە ئورۇش قىلىنغان ئىپتىدائىي تۇرمۇش ۋە ئىپتىدائىي تۇرمۇش قاراشلىرى ئىپتىدائىي ئىنساننىڭ روھىي تۈزۈلمىسى بىلەن پائالىيەت ئالامەتلىرىنىڭ ئۆلىنى تۈزدى. شېئىرىيەت دەل ئۇنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئىپادىسى ۋە ئۇچۇرى شەكىلدە مەيدانغا كەلدى. ھازىرقى زامان ئىنسانىيەت مەدەنىيەتشۇناسلىقى سەنئەتنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە قانداق ئىزاھلىغۇچى نۇقتىئىنەزەرلەرنى ئوتتۇرىغا قويىمىسۇن، سەنئەت، جۈملىدىن شېئىرىيەت ئەڭ دەسلەپتە ساپ ياكى ئوقۇل سەنئەت قىممىتىدىكى ئېستېتىك ئېھتىياج نەتىجىسى بولۇپ ئەمەس، بەلكى ئىپتىدائىي تۇرمۇش مۇھىتى ۋە بىلىش دەرىجىسىدىكى ئىپتىدائىي ئىنساننىڭ بىۋاسىتە مەۋجۇتلۇق ئېھتىياجى، يېمەك - ئىچمەك ۋە بىخەتەرلىك ئېھتىياجى، تەشكىللەنىش ۋە ئەقىدە ئېھتىياجى، ئەمگەك (كۈرەش) - نەسىل قالدۇرۇش ۋە مۇراسىم پائالىيەتلىرى ئېھتىياجى تۈپەيلى، ئۇنىڭ شەرتى، ۋاسىتىسى، شەكلى ۋە ئىپادىسى تەرىقىسىدە تەدرىجىي مەيدانغا چىقتى. بۇ بىر تولىمۇ ئۇزاق داۋام قىلغان تارىخىي باسقۇچتا «سەنئەت ئېڭى» ۋە «سەنئەت ھادىسىلىرى» «ئۆزى ئۈچۈن نەرسە» سالاھىيىتىگە ئېرىشىمگەن. ماددىي تۇرمۇش ۋە مەنىۋى (دىنىي) ئەقىدە ئېڭى ۋە ھادىسىلىرىنىڭ بىر قىسمى بولغان. بۇ تارىخىي باسقۇچتا سەنئەت مەنپەئەتدارلىق ۋاسىتىسى بولۇپ، مەنپەئەتدارلىقتىن ھالقىغان ئېستېتىك زوق ۋە بەدىئىي لەززەت ئوبيېكتى ھېسابلانمىغان.

ئىپتىدائىي ئىنسان تۇرمۇشىدا رىتىمدارلىقى روشەن بولغان بەدەن مۇزىكىسى — ئۇسسۇل بىلەن تىل — نۇتۇق مۇزىكىسى بولغان شېئىرىيەت ئىنتايىن سېھىرلىك ۋە مەپتۇنكار روھىي ھادىسە ھېسابلاندى. تېز ئارىدىلا ئاددىي ئاۋاز ئارقىلىق رىتىم ھاسىل قىلىدىغان سوقما ۋە پۈۋلىمە چالغۇ قوراللىرى ئۇلارغا قوشۇلدى. دەسلەپكى ئۇرۇقداش قەبىلىلەر ھاياتىدىكى توتېملىق ۋە ئەپسۇنكارلىق مىراسلىرىدا مۇزىكا — ئۇسسۇل، شېئىر — قوشاق بىر گەۋدىگە ئايلاندى. مېنىڭچە، ھەرقايسى خەلقلەرنىڭ شېئىر — مۇزىكا، ئۇسسۇللىرىدىكى ئاساسلىق رىتىملىك، ئۇدار — تېمپىلىق، ۋەزىن — بەھرىلىك مېلودىك ئالاھىەتلەر ئەنە شۇ دەۋرلەردە مەيدانغا كەلگەن. بۇ ئۇلارنىڭ ھەرىكەت رىتىمى، فونېتىك ۋە گاممالىق تاۋۇش رىتىمى بىلەن قوشۇلۇپ، ئېتنىك مەدەنىيەت خاسلىقىنى شەكىللەندۈرگەن.

شېئىرىيەتنىڭ ئىپتىدائىي ئىنسان تۇرمۇشىدا «ئىلاھىيەت سۆزى» دەپ قارىلىشى ھېچقانداق ئەجەپلىنەرلىك ھادىسە ئەمەس ئىدى. ئەپلاتون «ئىئاننامە» ناملىق ئەسىرىدە: «شائىر — تەڭرىنىڭ سۆزىنى قىلغۇچىدۇر»^① دېسە، گوراتىيۇس «شېئىرىيەت سەنئىتى» دېگەن ئەسىرىدە: «تەڭرىنىڭ نىيەتلىرى شېئىر ئارقىلىق يەتكۈزۈلىدۇ، شېئىر تۇرمۇش يولىنى كۆرسىتىدۇ»، «ھېچقانداق نەرسە ھەقىقىي ھېسسىياتنىڭ ئۇرغۇپ چىقىشىدەك مۇقەررەرلىككە ئېلىپ كېلەلمەيدۇ، بۇنداق ھەقىقىي ھېسسىيات خۇددى مەستخۇشلۇق ۋە ئەسەبىيلىكتەك بولىدۇ. ئۇنىڭدىن چىققان شېئىرنى ئاڭلىغاندا خۇددى تەڭرىنىڭ ساداسىدەك تۇيۇلىدۇ»^② دېگەن ئىدى. بىز قەدىمكى شامان ئېتىقادىغا نەزەر سالساق، باشقىلارنىڭ باشلامچىلىقىدا بىر يۈرۈش ناخشىنى ئەپسۇن قىلغانلىقىنى كۆرىمىز. چۈنكى يۈەننىڭ «توققۇز نەزم» ناملىق

① ئەپلاتون: «ئىئاننامە» (غەرب ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ماقالىلىرى توپلىمى)، 1 - كىتاب (19 - بەت)

② گوراتىيۇس: «شېئىرىيەت سەنئىتى» (يۇقىرىقى كىتاب 116 - بەت)

كىتابىغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلاردا ئەينى زامان باخشىلىق مىراسلىرىنىڭ مۇقەددەس نەزىملىرى ئەكس ئەتكەن^①. «ئاۋىستا» دەستۇرى بىلەن «رىگاۋىدا» ئىلاھىيەت كىتابى جۇلانغان نەزم - قەسىدىلەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى قىسىملىرىمۇ مۇقەددەس ئىلاھىيەت نەزىملىرىدىن ئىبارەت بولغان.

شېئىرىيەتنىڭ ئىلاھلاشتۇرۇلۇشى ۋە شېئىر ئارقىلىق مۇقەددەس نەرسىلەرنى ئىپادىلەش يېزىق پەيدا بولغان مەدەنىيەت زامانىدىن كېيىنمۇ ئىزچىللاشتى. گىرىكلار ئېراتو (Erato) نى لىرىك شېئىرىيەت ئىلاھى، كالىئوپې (Calliope) نى داستانچىلىق ئىلاھى دەپ قارىدى. ئۇلار شائىر شېئىرىيەت ئىلاھلىرىنىڭ ئۇلارنىڭ قەلبى، قەلەم ئۇچى ياكى يەڭلىرىگە كىرىۋېلىپ، ئىلھام ئاتا قىلىشلىرى نەتىجىسىدە شېئىر يازىدۇ دەپ قاراشتى. شائىرلارنىڭ تولىسى ئۆز ئەسەرلىرىنى شېئىرىيەت ئىلاھىنىڭ مەدەت بېرىشىنى تىلەشتىن باشلاشتى. بۇ ھادىسە ھەتتا يېقىنقى زامانغىچە تەڭرىگە ھەمدۇ سانا ئېيتىش بىلەن ئۆز ئەسىرىگە مۇقەددىمە تۈزۈش ئادىتى تەرىقىسىدە داۋاملاشتى.

قەدىمكى زاماندا يېزىلغان نادىر ئەسەرلەرنىڭ تولىسى شېئىرىي شەكىلدە ياكى رېتىمدار شېئىرىي تىلدا يېزىلغان. لوكرىنتىسنىڭ «ماتىرىيە» ناملىق تەبىئەت پەلسەپىسى ئەسىرى بۇ جەھەتتىكى نەمۇنە. بىز ھەرقايسى ئەل مەدەنىيەتلىرىنىڭ تارىخلىرىغا نەزەر سالساق، ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ئەھمىيەتلىك ئوبيېكت ۋە ھادىسىلەر شېئىرىي لېگىندا — داستان تۈسىدە دۇنياغا كەلگەن. بۇنىڭدا «ئىلىداد»، «ئودېسسا»، «ماخاپخاراتا»، «رامايانا»، «گىلگامىش»، «رۇستەمى داستان» قاتارلىق تارىخىي داستانلارنى مىسال قىلىش مۇمكىن.

شېئىرىيەت تەدرىجىي ئۆزىگە خاس ئېستېتىك قىممەت شەكىللەندۈردى. ئۇ ماددىي تۇرمۇش ۋە دىنىي ئەقىدىنىڭ

① ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىمىن، ۋاڭ يىجى تەرجىمە قىلغان: «چۈ يۈەن: توققۇز نەزم»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980 - يىلى نەشرىگە قارالسۇن.

ئەپسۇنكار ۋاستىسىدىن «ئۆزى ئۈچۈن» بەدىئىي قىممەت ئۆلچەملىرىگە ئىگە ئوبيېكتقا ئايلاندى. ئەمما، قانداقلا بولمىسۇن ئۇ يەنىلا قەبىلە ۋە مىللەت ھاياتىدىكى ئەڭ مۇھىم ۋە ئەڭ چىن نەرسىلەر بىلەن بىللە ياشىدى. ئۇ بىلىم ۋە ئەقىدە، فولكلور ۋە ئېتنىك تۇرمۇشنىڭ نامايەندىسى ۋە ئەينىكىگە ئايلاندى.

شېئىرىيەت خۇددى سىدىنىي «شېئىرىيەتكە ھامىيلىق» ناملىق ئەسىرىدە ئېيتقاندا: «ئىلىمنىڭ ئاتىسى»، «بارلىق بىلىمنىڭ جەۋھىرى، پۈتكۈل ئىلىم - پەن يۈزىدە كۈچلۈك ئىپادىلەنگەن ھېسسىيات»، «ھەممىگە تونۇشلۇق ئېسىل مىللەتلەر ۋە تىللار ئىچىدە بىلمەسلىككە دەسلەپكى نۇر بېغىشلىغۇچى دەسلەپكى ئېمىكئانا»^① بولدى. نەتىجىدە «تاللىس، ئېمىپىدۇكىل، بارماندىرلار شېئىرىيەت ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ تەبىئەت پەلسەپىلىرىنى كۈيلىدى.»^② خۇددى سىدىنىي ئېيتقاندا: «مەدەنىيەتسىز زامان بىلەن ياۋايى رايونلاردا باشقا ئىلىملەر رەت قىلىنسىمۇ، پەقەت شېئىرىيەت قوبۇل قىلىنىدىغان ۋە ھۆرمەت قىلىنىدىغان بولدى.»^③

شېئىرىيەت ئوتتۇرا ئەسىرلەردە ئۆز زامانىسى مەنىۋى مۇھىتىغا يارىشا راۋاجلاندى. ياۋروپا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشىدىن كېيىن شېئىرىيەت ياۋروپادا ئىنساننىڭ ئەرەكەت روھىيىتى، ئىسلام شەرقى سۈپىستىك ئەدەبىياتىدا ئىنساننىڭ ئىلاھىي مۇقەددەسلىك ماھىيىتىنى كۈيلەيدىغان گۇمانىستىك (ئىنسانپەرۋەر) ئىدىيەنىڭ شېئىرىي چەشمىسىگە ئايلاندى. شېئىرىيەت ئىزچىل يوسۇندا پەلسەپىۋى خاسىيەتلىرىنى ساقلىدى. مەشھۇر شائىرلار «ئاممىنىڭ ھەقىقىي پەيلاسوپى»^④ بولۇپ كەلدى. بۇ شېئىرىيەت روھىنىڭ ئىنسانىيەت بىلەن بىللە ياشايدىغانلىقىنى، ئۆلمەسلىكىنى كۆرسەتتى.

① سىدىنىي: «شېئىرىيەتكە ھامىيلىق» (يۇقىرىقى كىتاب 227 - بەت)

② يۇقىرىقى كىتاب 228 - بەت.

③ يۇقىرىقى كىتاب 228 - بەت.

④ يۇقىرىقى كىتاب 236 - بەت.

2. «پوئېتىكا» — شېئىرىيەت ھەققىدىكى نەزەرىيەۋى تەپەككۇر

پوئېتىكا — گىرىكچە «ποιησις» (Poietike) دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، «ياسماق»، «ئىجاد قىلماق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. گىرىكلاردا دەسلەپتە بۇ ئىبارە تىل - نۇتۇق ۋاسىتىسى قىلىنغان بەدىئىي ئىجادىيەتكە قارىتىلغان بولۇپ، كېيىنچە «شېئىرىي سەنئەت»، «شېئىرىيەت ئىلمى» دېگەن مەنىدە ئىستېمال قىلىنىشقا باشلىدى.

جۇڭگودا شېئىر ئىبارىسى «诗» خېتى بىلەن ئىپادىلەنگەن بولۇپ، «شاخنامە، ياۋ تۈزۈتلىرى» دە: «شېئىر — كۆڭۈل سۆزى، ناخشا بۇ سۆزنىڭ كۈيلىنىشى» دېيىلگەن.

ئەرەب تىلىدا «ئەششېئىر» ئىبارىسى بىلەن شېئىرىيەت ئىپادىلىنىدۇ. «شېئىرىيەت» ئىبارىسى كۆپلۈك مەنىدە شېئىرلار ۋە شېئىر تۈركۈملىرىنى كۆرسىتىدۇ. «نەزم» ئىبارىسى بولسا قاپىيەلىك سۆز ۋە جۈملىلەر تىزمىسىنى بىلدۈرىدۇ.

دۇنيادىكى ھەممە مىللەت خەلقلەرنىڭ شېئىرىيەت ئەنئەنىسى ۋە شېئىرىيەت مىراسلىرى ئىنتايىن باي. شېئىرىي مەدەنىيىتى بولمىغان مەدەنىيەت ۋە خەلقلەرنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئەمما شېئىرىيەت ئىلمى ھەممە مىللەتكە خاس بولۇشى شەرت ئەمەس.

ھازىرغىچە شېئىرىيەت ئىلمى نەزەرىيە سىستېمىلىرىنى ئۈچ تارىخىي جۇغراپىيەلىك چەمبەرگە بۆلۈش مۇمكىن. بۇلار: گىرىك - رىم پوئېتىك قاراشلىرىنى مەنبە قىلغان ياۋروپا شېئىرىيەت نەزەرىيە تۈركۈمى؛ جۇڭگو پوئېتىك قاراشلىرىنى گەۋدە قىلغان شەرقىي ئاسىيا شېئىرىيەت نەزەرىيە تۈركۈمى؛ ئەرەب شېئىرىيەت نەزەرىيە تۈركۈمىدىن ئىبارەت. بۇ ئۈچ سىستېما بولۇپمۇ ياۋروپا

ۋە ئىسلام شەرقى شېئىرىيەت نەزەرىيەسى سىستېمىلىرىدا يېقىن تارىخىي ۋارىسلىق رىشتىلىرى ساقلانغان، غايەت زور ئورتاقلىققا، بىردەكلىككە ئىگە بولغان.

قەدىمكى گىرىك پەيلاسوپى ئارىستوتېل (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 384 ~ 322 - يىللار) «پوئېتىكا» ناملىق مەشھۇر ئەسىرى ئارقىلىق شېئىرىي سەنئەتنى مەركەز قىلغان قەدىمكى ئەدەبىيات - سەنئەت مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى نەزەرىيە جەھەتتە يەكۈنلىمەك بولغان. ئارىستوتېلنىڭ «پوئېتىكا» ناملىق بۇ ئەسىرى غەربتە شېئىرىيەت نەزەرىيەسى بويىچە تۇنجى ئۇل قويغۇچى ئىلمىي نامايەندە بولۇپ قالغان.

ئارىستوتېلدىن كېيىن گىراتئوس فىلاككوس (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 65 ~ 9 - يىللار) «شېئىرىيەت سەنئىتى» ناملىق ئەسىرىدە پوئېتىكا مەسىلىلىرى ئۈستىدە كىلاسسىك مۇھاكىمە يۈرگۈزدى.

خىرىستىيان ئوتتۇرا ئەسىرى دەپ ئاتالغان ياۋروپا فېئودالىزمنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا ئارىستوتېلنىڭ پوئېتىك قاراشلىرى ئىلىم مۇنبىرىدىن غايىب بولدى.

ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللەنىشىدىن كېيىن گۇمانىزىملىق پىكىر ئېقىمىنىڭ ھىمايىسىدە شېئىرىيەت قايتا ئىنئەتتە ئېرىشىپ، مۇستەقىل ئەدەبىي ژانىر بولۇپ قالدى. دانتې ئالىگېرى 1305 - يىلى ئېلان قىلغان «ئۇام تىلى» ناملىق ئەسىرى ئارقىلىق شېئىرىي تىلنى پۈتكۈل ئەدەبىي تىلنىڭ ئۆلچەملىك شەكلى دەپ تەكىتلىدى. فىرانسېسكو پېتراركا (1304 ~ 1374) بىلەن بوككاچيو (1313 ~ 1375) شېئىرىيەتكە ھامىيلىق قىلىشتى. 16 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئارىستوتېلنىڭ «پوئېتىكا» ناملىق ئەسىرى تېپىلىپ، 1549 - يىلى ئىتالىيان تىلىدا نەشر قىلىندى. ماركوۋىدا (1480 ~ 1566) خۇددى گورانىشۇسنىڭ شۇ ناملىق ئەسىرى روھىدا ئۆزىنىڭ «شېئىرىيەت سەنئىتى» ناملىق

ئەسەرنى يازدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئارقا - ئارقىدىن ۋېرناردو دانىلونىڭ «پوئېتىكا» (1536)، فىراكاستروننىڭ «شېئىرىي دىيالوگ» (1543)، سېباستىئانو مىنتورىننىڭ «پوئېتىكا» (1559)، «شېئىرىي سەنئەت» (1564)، يولىئوس سېكالىگىرنىڭ «پوئېتىكا» (1561)، كاستېلۇپىروننىڭ «ئارىستوتېل پوئېتىكىسىغا شەرھ» (1570) قاتارلىق ئەسەرلىرى دۇنياغا كەلدى.

1586 - يىلى پاترىزىي «پوئېتىكا» ناملىق ئەسەرنى ئېلان قىلىپ، تۇنجى قېتىم ئارىستوتېل تەقلىدىيەت نەزەرىيەسىگە قارشى چىقتى. شۇنىڭدىن كېيىن بىر مەزگىل ئارىستوتېل پوئېتىكا قاراشلىرىنىڭ نوپۇزى تۆكۈلدى.

سىر فىلىپ سىدنېي (1554 ~ 1586) «شېئىرىيەتكە ھامىيلىق» ناملىق ئەسەرنى، بوۋىلىئۇ (1674) «شېئىرىيەت سەنئىتى» ناملىق ئەسەرنى ئېلان قىلغاندىن كېيىن ئارىستوتېلنىڭ پوئېتىكا قاراشلىرى قايتا نوپۇزغا ئېرىشتى. شەرقتە — جۇڭگودا شېئىرىيەت نەزەرىيەسى ئىزچىل بىر سىستېما ھاسىل قىلدى.

«شاڭنامە، ياۋ تۈزۈتلىرى» دە: «شېئىر — كۆڭۈلنىڭ سۆزى، ناخشا بۇ سۆزنىڭ كۈيلىنىشى» دېيىلگەن.

كۇڭزى (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 551 ~ 497 - يىللار) «مۇھاكىمە ۋە بايان» دېگەن ئەسەردە، مېڭزى (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 390 ~ 305 - يىللار) «يۈن خەن» (云漠) ناملىق ئەسەردە شېئىرنىڭ روھلاندۇرۇش، بىلىش، ئويۇشتۇرۇش ۋە نەپرەت قوزغاش رولىنى تىلغا ئالغان. شېئىرىيەتتە مەندارلىقنىڭ مۇھىملىقىنى، شائىرغا قاراپ شېئىر بولىدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن.

مىلادىيەنىڭ بېشىدىكى ماۋ چاڭنىڭ «ماۋ نەزمىسىنىڭ مۇقەددىمىسى» ناملىق ئەسەردە: «شېئىر قەلبتىن چىقىدۇ، قەلب كۆڭۈلدە نۇتۇق تۈزۈپ، شېئىر ھاسىل قىلىدۇ» دېگەن. ماۋ چاڭ

«نەزىمنامە» دىكى شېئىر - قوشاقلار ئۈستىدىن كۆڭزىچىلىق سىستېمىسى بويىچە يەكۈن چىقاردى.

جۇڭ رۇڭ (468 ~ 518) نىڭ «نەزم خىسلەتلىرى» ناملىق ئەسىرى سۈي - تاڭ سۇلالىلىرىگىچە ئاساسلىق شېئىرىيەت دەستۇرى ھېسابلاندى. بۇ كىتاب يۈزدىن ئارتۇق شائىرنى باھالاش ئوبيېكتى قىلىپ، شېئىرىيەتتە شەكىللۈزۈلگەن بېرىلمەي، تەبئىي ئۇسلۇبتا يېزىش ۋە بەدىئىي جازىبىدارلىققا ئىگە بولۇشنى تەۋسىيە قىلدى.

بەي جۇيى (772 ~ 846) «يۈەن بىلەن يېزىشقان توققۇز مەكتۈپ» دېگەن ئەسىرىدە: «شېئىرنىڭ يىلتىزى ھېسسىيات، بىخى تىل، گۈلى ئاۋاز، مېۋىسى مەنە» دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ھېسسىيات بىلەن مەنىدارلىقنى تەكرارلىدى.

سى كۇڭتۇ (837 ~ 908) نىڭ «شېئىرىيەت سۈپىتىگە ئائىت 24 مىسال» ناملىق ئەسىرىدە ئەينى زامان شېئىر - نەزم ۋەزىنلىرى مۇھاكىمە قىلىندى.

يەن يۈي «ساڭلاڭ نەزم سۆھبىتى» ناملىق ئەسىرىدە: «شېئىر ھېسسىياتنى كۈيلىمەكتۇر» دېدى ۋە شائىرنىڭ ھېسسىياتى بىلەن تىل ماھارىتىنى مەركىزىي ئورۇنغا قويۇپ مۇھاكىمە قىلدى.

شى جىن «تۆت دېڭىزدا نەزم سۆھبىتى» دېگەن كىتابىدا: «شېئىر ھېسسىيات ۋە مەنزىرىنى تەسۋىرلەيدۇ؛ تەقلىد قوشۇلۇپ (ئېرىپ) كېتىش — جۇلالاندۇرۇش» دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى.

يې شىي (1627 ~ 1703) نىڭ «ئەسلىي نەزم» ناملىق ئەسىرى جۇڭگو فېئوداللىق تارىخىدىكى ئاخىرقى نامايەندە سۈپىتىدە مەيدانغا كەلدى.

غەربىي ئاسىيا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا شېئىرىيەت نەزەرىيەسىگە ئائىت بىرقەدەر نوپۇزلۇق نامايەندە سىر دەريا (جەيھۇن) بويىدىكى ئوتتۇرالىق پەيلاسوپ ئەبۇ نەسىر فارابىي ئەتتۈركى (873 ~

(950) بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، فارابىي پەيلاسوپ ۋە قامۇسىي ئالىملىقى تۈپەيلى ئالاھىدە دىققەت مەركىزىگە ئايلانغان. فارابىي ئۇستازى ئەبۇ مەشەر مەتتەنىڭ قەدىمكى سۈرىيە (شام) تىلىدىن ئەرەبچىگە تەرجىمە قىلغان ئارىستوتېل «پوئېتىكا» سىنى ئۆگەندى. پەيلاسوپ شائىر سۈپىتىدە شېئىرلار يازدى ۋە «شېئىر ۋە قاپىيە ھەققىدە»، «شېئىرىي سەنئەت قانۇنلىرى ھەققىدە» ناملىق خاس ئەسەرلەرنى يازدى. فارابىي قاپىيە، ئوبراز، تەسەۋۋۇر، شېئىرىي تۈر، گىرىك شېئىرىيىتى مەسىلىلىرى ئۈستىدە توختالدى.

ئىسلام شەرقىدە فارابىدىن ئىلگىرى ۋە كېيىن تاكى ئەلشىر نەۋائىگىچە پوئېتىكا توغرىسىدا مەيدانغا كەلگەن مۇھىم ئەسەرلەر تۆۋەندىكىچە بولدى:

خەلىل ئىبىن ئەھمەد (؟ ~ 786) — «ئارۇز» نەزەرىيەسىگە ئاساس سالغۇچى پېشۋا. ئۇ بەھرىلەرنى 15 تۈرگە ئاجراتتى^①، ئىبىن ھەسەن ئەھمەتتىن ئۇلارغا بىرنى قوشۇپ 16 قىلدى. ئەلجاھىز (775 ~ 869)، «كىتابۇل بەدىئىي» نىڭ مۇئەللىپى ئىبنۇل مۇئەتتەز (861 ~ 908)، ئەبۇل فەرەز ئەل ئىسفاھانىي (897 ~ 967)، «نەقىدئە شېئىر» (شېئىرىيەت تەنقىدى) نىڭ مۇئەللىپى لىپى قۇدامە ئىبىن جەففار (؟ ~ 922)، «ئەلمۇجەم فى مەئارىرى ئەششۇ ئارۇل ئەجەم» (ئەجەم شېئىرىيەت بەھرىلىرىنىڭ مۇجەسسەم دەستۇرى) نىڭ مۇئەللىپى شەمسىددىن مۇھەممەد ئىبىن قەيس رازى، «مىفتاھىل ئۇلۇم» (ئىلىملەر ئاچقۇچى) نىڭ مۇئەللىپى سىراجىددىن سەككاكى (؟ ~ 1228)، مەشھۇر ئاسترونوم، پەيلا-سوپ، شائىر، «سىيارۇل ئەششار» (شېئىرىيەت ئۇسۇللىرى) نىڭ مۇئەللىپى نەسرەددىن مۇھەممەد تۇسى (1201 ~ 1274)، «تېبىيا-نول بايان» نىڭ مۇئەللىپى ئىبنۇل ئەسىر، «ھەدايىئۇس» نىڭ مۇ-ئەللىپى رەشىددىن ۋاتۋاتى، «كەششاپ» نىڭ مۇئەللىپى مەھمۇد

① ئانائۇلا ھۈسەيىنى: «بەدايىئۇس سەنئىتى»، تاشكەنت نەشرى.

زەمەخشەرىي، جۈملىدىن مەۋلانە ئەمىر سەئىد شەرىفى (1330 ~ 1414) قاتارلىق ئەدەبىيات نەزەرىيەچىلىرى ئەرەب - ئىسپان - تۈركىي شېئىرىيەتلىرى ھەققىدە كۆپ تەرەپلىمە توختالدى. «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ مۇئەللىپى يۈسۈف خاس ھاجىپ، «قابۇسنامە» نىڭ مۇئەللىپى قابۇس كەيكافۇس ئۆز ئەسەرلىرىدە شېئىر ۋە شائىر، تىل گۈزەللىكى ۋە تىل سەنئىتى ھەققىدە توختالدى.

ئاتاۋۇللا ھۈسەينى (؟ ~ 1513) «بەدايىئۇس سەنائى» («بەدايىئۇس ئاتايى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ، سۆز گۈزەللىكى سەنئىتى دېگەن مەنىنى بېرىدۇ) ناملىق چوڭ تىپتىكى كىتابىدا ئەرەب - ئىسپان - تۈركىي ئارۇز مەسىلىلىرىنى كەڭ تۈردە تەتقىق قىلدى. نۇرىددىن ئابدۇرەھمان جامى بىلەن زەھۇرىددىن مۇھەممەد بابۇر ھەرقايسى خاس «ئارۇز رىسالە» ناملىق ئەسەرلەر يېزىشتى. ئەلىشىر نەۋائى ئەينى زامان «تۈركىي ئارۇز» بەھرىلىرىنىڭ تەپسىلىي تەتقىقاتىغا بېغىشلانغان «مىزانۇل ئەۋزان» (ۋەزىن مىزانى) ناملىق ئەسەر يازدى.

يېقىنقى زاماندا ياۋروپا شېئىرىيەت ئىجادىيىتى ئۇسۇلى ۋە پوئېتىك قاراشلىرى دۇنياغا يۈزلەندى. غەربىي ئاسىيا، ئوتتۇرا ئاسىيا، شەرقىي ئاسىيادىمۇ ياۋروپا شېئىرىي ئۇسۇلىدا شېئىر يېزىش ۋە ياۋروپا پوئېتىك نەزەرىيەسىنى قوللانما قىلىش ھادىسىسى شەكىللەندى. ئەمما غەربىي ئاسىيا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا بىلەن شەرقىي ئاسىيادا يەنىلا ئەنئەنىۋى شېئىر بەھرىلىرىدە يېزىش، ئەنئەنىۋى شېئىرىيەت نەزەرىيەلىرىنى تەتقىق قىلىش يەنە ئىزچىل ساقلاندى.

يېقىنقى بىر - ئىككى ئەسىر داۋامىدا ياۋروپادا تىياتىر، مۇزىكا، رەسساملىق سەنئەتلىرى توغرىسىدىكى نەزەرىيەۋى ئىزدىنىشلەرگە ئەگىشىپ، جۈملىدىن سەنئەت - شېئىرىيەتنىڭ ھەر خىل ئېقىمىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئالاقىدار ھالدا شېئىرىيەت

توغرىسىدىمۇ بىر قاتار يېڭى ئەسەرلەر مەيدانغا چىقتى. ۋاھالەنكى، بۇ بىر تارىخىي قاتلامدا «پوئېتىكا» ئىلمى ئارىستوتېل زامانىدىكى پۈتكۈل سەنئەتنى، ئوتتۇرا ئەسىرلەردىكى پۈتكۈل ئەدەبىياتنى ئەمەس، نوقۇل شېئىرىي قاپىيە ۋە شەكىل ھەم ئىپادىلەش ماھارىتى تەتقىقاتىغا قاراپ سىغىدىلىپ تارايىدى. 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا شېئىرىيەت ئەدەبىيات دەرسلىكلىرى قارىمىقىدىكى قوشۇمچە ماۋزۇغا ئايلىنىپ قالدى. ھېكايە - رومانچىلىق شېئىرىيەتنىڭ ئىلگىرىكى «سەلتەنەتنى» نى تارتىۋالدى. بۇ ھادىسە يەنە سىدىنىي روھىنى — شېئىرىيەتكە ھامىيلىك روھىنى قوزغىدى. نەتىجىدە رودولف لېھمان (1827 ~ 1855)، موللېر فېرېفېلس قاتارلىق ئاپتورلار پىسخولوگىيە ئاساسىدا يېڭى پوئېتىكا بەرپا قىلماقچى بولۇشتى. ئوتتو بورگېر (1903 ~) «پوئېتىكا» ئىبارىسى ئورنىغا «پوئېتولوگىيە» (شائىرشۇناسلىق) ئىبارىسىنى قوللىنىپ، شېئىرىيەتنى تىل سەنئىتىنىڭ كامالەتلىك مۇستەقىل گەۋدىسى قىلىپ، ئۇنى بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ مەركىزىي قىسمى قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويدى.

يېقىنقى ئوننەچچە يىل ئىچىدە شېئىرىي ئىپادىلەش ئۆزىنىڭ مەجازىي ئالاھىدىلىكى بىلەن نەسرىي ئەدەبىيات ئىنكاسچىلىقىدىن مەنئى ۋە بېشارەتلىك ئالاھىدىلىكىنى كۆرسىتىپ قالدى. ئۇ روھىيەت ئەركىنلىكىنىڭ ھاياتىي ئىنتىلىشچانلىقىنى گەۋدىلەندۈردى. نەتىجىدە زاۋچاڭچىلىق بىلەن شېئىرىي «شېئىرىي ماھارەت»، ھاجى ئەھمەد كۆلتېگىن «ئۇيغۇر شېئىرىيىتى توغرىسىدا»، خۇاڭ گالڭ «شېئىرىي سەنئەت» قاتارلىق ئەسەرلىرىنى ئېلان قىلدى. شاۋشۇنىڭ «شېئىرىيەت ئېستېتىكىسى» توپلىمى ۋە شېئىرىيەت ئىجادىيىتىگە دائىر ماقالىلەر توپلاملىرى كۆپلەپ يېزىلىپ، بېسىلىپ چىقتى. بېشارەتلەر پوئېتىكا ئىلمىنىڭ يېڭىباشتىن مۇستەقىل، يېڭى گۈللەنگەن پەن سۈپىتىدە ئىلىم مۇنبىرىدە ھۆسن تۈزۈۋاتقانلىقىدىن ئۇچۇر كۆرسەتمەكتە.

3. شېئىرىيەت تەتقىقاتى ۋە ئۇنىڭ ئىلمىي

قىممىتى

شېئىرىيەتنىڭ مەنىۋى مەدەنىيەتتە تۇتقان ئورنى قەدىمكى گىرىك مۇتەپەككۇرلىرى شېئىرىيەتنى ئىنسان روھىيىتىنىڭ تۇغما ئىقتىدارى، ئىنساندىكى ئىلاھىي خىسلەت دەپ قارىدى.

مەلۇمكى، ئىنسان روھىيەتكە، پىكىر - ھېسسىياتقا ئىگە جانلىق جىسىم. تەسىرلىنىش، ئىدراك ۋە ھېس، تەسەۋۋۇر ۋە تەپەككۇر، نۇتۇق ۋە رىتىمدارلىق تۇيغۇسى، تەقلىد ۋە ئىپادىلەش ئىنسان روھىيىتىنىڭ پائالىيەتچان ھەرىكەت شەكلىدىن ئىبارەت. شېئىرىي روھىيەت — شېئىرىيەتنىڭ مۇمكىنلىك ئاساسى، شېئىرىيەت — شېئىر روھىيىتىنىڭ رېئال ئىپادىسى.

مەلۇمكى، روھىي شەيئى ئىدىئولوگىيەلىك نەرسە، ئىنسان سۈبېكتى بىر تۈپ قانۇنىيەتكە ئىگە، ئۇ بولسىمۇ ماددىلىشىش، سىرتلىنىش، ئىپادىلىنىش شەكلى ئارقىلىق ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى بەقارار قىلىشتۇر. مۇشۇ قانۇنىيەت تۈپەيلى ئىنساندا شېئىرىي تەسىرلىنىش — شېئىرىي روھىيەت — ئىپادىلىنىش شەكلىگە ئىگە بولغان رېئال شېئىرىيەتتىن ئىبارەت تىرىيادا^①، تىرىلوگىيە^② مەڭگۈ دەۋر قىلىپ تۇرىدۇ. بۇ مەلۇم مەنىدە ئىنسان تۇغما شائىر، شېئىرىيەتسىز ئىنسانىيەتنى، ئىنسانىيەتسىز شېئىرىيەتنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ دېگەن سۆز.

ئىنساننىڭ شېئىرىي روھىيىتى ۋە شېئىرىي ئىقتىدارى

① تىرىيادا — ھېگېل ئوتتۇرىغا قويغان نەزەرىيەلىك تېزىس، ئانتى (قارشى) — تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) تېزىس، سىنتېزدىن ئىبارەت ئۈچ باسقۇچ. ئىنكارنى ئىنكار قىلىش جەريانىنىڭ باسقۇچ شەكلى.

② تىرىلوگىيە — ئۈچ توملۇق ئەدەبىي ئەسەر.

ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ مۇھىم بىر ساھەسى. ئۇ ئىنسان تۇرمۇشىنىڭ ھەممە تەرىپىگە — تۇغۇلماق ۋە ئۆلمەك، مۇھەببەت ۋە نىكاھ، ئەمگەك ۋە جەڭ، دىن ۋە ئىلىم — پەن، ئائىلە ۋە مىللەت، پەلسەپە ۋە سەنئەت، مۇزىكا ۋە تىياتىر، رەسساملىق ۋە ئۇسسۇل قاتارلىقلارغا تۇتاشقان؛ ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ھەممە قاتلىمىغا كۈچلۈك ئىز قالدۇرغان. شەرتلىك مەنىدە شېئىرىيەتنى بىرىنچىدىن، مەنئى مەدەنىيەتنىڭ ئەڭ قەدىمكى، ئەڭ دائىمىي، ئەڭ تەسىرچان ئىقتىدارغا ئىگە بىر تەركىبىي قىسمى؛ ئىككىنچىدىن، مەنئى مەدەنىيەتنىڭ ھەممە تەركىبىي قىسمىغا تېرەن سىڭىپ كىرگەن كەڭ تۇتاشمىلىققا ئىگە بىر تەركىبىي قىسمى؛ ئۈچىنچىدىن، مەنئى مەدەنىيەت كاتېگورىيەسىدىن ئۇنىڭ مۇھىتىغا چوڭقۇر چېتىلىدىغان مەنئى مەدەنىيەت ھادىسىسى دېيىش مۇمكىن. بىز بىر مىللەتنىڭ شېئىرىيىتىگە قاراپ ئۇنىڭ تارىخىي كامالىتى، ھايات شارائىتى، پوتېنسىيال (يوشۇرۇن) ئاڭ ئەينىكىدە چىنلىق لايىقەتنامىسى ئالغان مەنئى ھۆرلۈكى ياكى روھىي قۇللۇقىنى مۆلچەرلىيەلەيمىز. شېئىرىيەت ئۆزىنىڭ مىقدارى، دەبدەبىسى، ياساندۇرۇلۇشى ياكى ياڭراقلىقى بىلەن ئۆزىنىڭ ساغلام ۋە ئۆز بۇلاقلىرىنىڭ — ئىنسان قەلبىنىڭ ئەركىن — ئازادلىكىنى ئۇچۇر قىلىشى ناتايىن. خۇددى مۇڭگۈز بۇرغىدىن ياڭراپ چىقىۋاتقان بەھەيۋەت ئاۋازدەك بىرخىل سادا چىقىرىدىغان شېئىرىيەت كۆپ ھالدا ساختا ياكى كېسەلچان شېئىرىيەت بولۇپ چىقىدۇ.

شېئىرىيەتنىڭ مەنئى مەدەنىيەتتە تۇتقان ئورنى ھەققىدە ئارىستوتېل ۋە كۇڭزىدىن ھازىرقى زامان شېئىرىيەت دەرسلىكلىرىگىچە تالاي ھەقىقەت سۆزلەندى. دەرۋەقە، شېئىرىيەت بىلىش، تەربىيەلەش، روھنى قوزغاش، مەسخىرە ۋە كىنايە قىلىش ئىقتىدارى بىلەن مەنئى مەدەنىيەتكە تۆھپە قوشۇپ كەلگەن.

قەدىمكى دانىشمەنلەر شېئىرىي نۇتۇق بىلەن پادىشاھ ۋە ھاكىملارغا نەسىھەت قىلىشقان. ئەمما شېئىرىيەتنىڭ مەنئى مەدەنىيەتتە تۇتقان تۈپ ئورنى ئۈزۈل - كېسىل ھەل قىلىنمىدى. مېنىڭچە، شېئىرىيەت ئىنسان قەلبىدىكى كىشىلىك پەلسەپىسىدىن ئىبارەت. ئۇ، ئۆزىنى يوقاتقان، ئۆزىنى ياتلاشتۇرغان، ئۆز - ئۆزىنى ۋاسىتە، قورال، قۇل، ياللانما سۈپىتىدە خاراۋاتقان، ئۆزىنىڭ تەبىئەتنىڭ ئەركىسى، روھسىز كائىناتتىكى بىلىش ۋە ئىجاد قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە يېگانە روھىيەت سۈبىيىكىتى، ئۆزىنىڭ ئىلاھىي مۇقەددەس ماھىيەت ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇغان «رېئال»، «سۈرەت»، «جىسىم» ئىنسانغا ئۇنىڭ ھەقىقىي ئەسلىي زاتى ۋە ھەقىقىي ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنىڭ ئىسيان كۆتۈرۈشى، چوقان كۆتۈرۈشى، نەرە تارتىشى، ئۆز - ئۆزىنى تونۇتۇش يوللىرىدىكى پارتىلىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. شېئىرىيەت ھازىرغىچە مەلۇم بولغان رېئال مەنئى مەدەنىيەت دۇنياسىدىكى شۇنداق بىر ئەزگۈ سادادۈركى، بۇ سادا ياتلاشقان ئىنساندا مەھسۇسلۇقتا تۇرغان ھەقىقىي ئىنسانىي ماھىيەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن ئايرىپىرەپ بولغان. ئىنساننىڭ ئۆز ئىچىدىن ئىككىگە بۆلۈنۈشى - شېئىرىيەتنىڭ ھەقىقىي سىرى! مەنئى مەدەنىيەتنى، شۇ ئارقىلىق پۈتكۈل كىشىلىك تۇرمۇش مۇھىتىنى ئىنسان ماھىيەتلىرىگە لايىقلاشتۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرۈش - شېئىرىيەتنىڭ مەنئى رولى! بۇ ھەقىقىي سىر ۋە بۇ مەنئى رولغا يۈز ئۆرۈش - شېئىرىيەتنىڭ ئۆلۈمى! لىونگىنوس: «سەن شېئىر يازماقچى بولساڭ، سېنى قەلبى ھەييار تۈلكە ئالداپ كەتمەسۇن»، «پۇلغا بولغان ئاچ كۆزلۈك بىلەن راھەت - پاراغەتكە بولغان ئاچ كۆزلۈك بىزنى ئۇلارنىڭ قۇلىغا ئايلاندۇرۇپ، بار بويىمىز ۋە قەلبىمىزنى ھاڭغا سۆرەپ كىرىدۇ» دەيدۇ. مانا بۇ ئىنساننى ئۆز

ماھىيەتلىرىگە ياتلاشتۇرغان ئاچ كۆزلۈك ۋە ئىنسان ھەققىدە
ساختا ئۇچۇر تارقاتقان ھەييار تۈلكە!

*

*

*

شېئىرىيەت تەتقىقاتىدىكى ئىككى قارمۇقارشى يۆنىلىش

شېئىرىيەت ئىلمى تەتقىقاتىنىڭ ئوبىيېكتى تارىختىن بېرى
بىرخىل بولۇپ كەلمىگەن. ئارىستوتېل ۋە ئۇنىڭ كېيىنكى زامان
مۇخلىسلىرىنىڭ قارىشىچە، «پوئېتىكا» تىل - نۇتۇق ۋاسىتىسى
قىلىنغان بارلىق بەدىئىي ئەدەبىيات ژانىرلىرىغا قارىتىلغان
ئىدى. ئۇ زامانلاردا تارىخىي قىسسەلەر، رىۋايەتلەر ۋە ئاتىقلىق
سەھىپىلىرى، سەھنە ئەسەرلىرى، پەلسەپە ۋە دىداكتىك ئەسەرلەر
شېئىرىي سەنئەت ھېسابلانغان، تولاراق شېئىرىي نۇتۇقتا
يېزىلغان.

ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشىدىن كېيىن
بىر ئايرىلىش ۋە شېئىرىيەت ئوبىيېكتىدىكى بىر تارىيىش يۈز
بەردى. رەسساملىق ۋە تىياتىر سەنئىتى قاتارلىقلار ئومۇمىي
شېئىرىيەت ئائىلىسىدىن بۆلۈنۈپ چىقتى، شېئىرىيەت ئوبىيېكتى
نەسپىي مەنىدە تارايىدى.

رومانچىلىق شېئىرىي سەنئەتنىڭ نەسر تارمىقىدىن
تۇغۇلغاندىن كېيىن تېز ئۇلغايىدى ۋە ئەدەبىياتنىڭ ئاساسلىق بىر
قانىتىنى ئىگىلىدى. نەتىجىدە شېئىرىيەت بارغانسېرى ۋەزىن،
قاپىيە، بېيىت شەكلىگە ئائىت تار مەنىدىكى ئىلىم تارمىقىغا
ئايلىنىپ قالدى. ئەگەر «پىكرىي ھېس» تەكرارلىنىپ تۇرمىغاندا
ئىدى، پوئېتىكا پەقەت شېئىرىي شەكىلدە تەلەپپۇز قىلىشقا ئائىت
ئىستىلىستىكا بولۇپ قالغان بولاتتى. بۇ، شېئىرىيەت تەتقىقات
ئوبىيېكتىنىڭ تېخىمۇ تارلىشالمايدىغان ئەڭ ئاخىرقى چېكى ئىدى.
بۇ، شېئىرىيەت تەتقىقاتىدىكى بارغانسېرى تارىيىپ كەلگەن بىر
تارىخىي يۈزلىنىش.

ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىنى ئوراپ تۇرغان تاشقى مۇھىتتىن ئۆز - ئۆزىنى بىلىشكە قاراپ ئىلگىرىلىشى، ماددىي بۇيۇملارنى بىلىشتىن روھىيەت ھادىسىلىرىنى بىلىشكە قەدەم قويۇشىغا ئەگىشىپ، شېئىرىيەتنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرى تېرەنلىككە قاراپ، نۇتۇق ئىستىلىستىكىسىدىن سىمانتىك مەنىدارلىققا قاراپ، شېئىرىي ئىپادىلەشتىن ئىنسان قەلبىدىكى شېئىرىيەت «تەلىسىمى» گە قاراپ يۈزلەنمەكتە. بىر تارىيىش ۋە ئەكس ھالدا بىر چوڭقۇرلىشىش، مانا بۇ شېئىرىيەت تەتقىقاتىدىكى ئىككى قارمۇقارشى يۆنىلىش.

مەلۇمكى، شېئىرىيەت ئىلمى — «پوئېتىكا» ئومۇمەن شېئىرىيەت ھادىسىلىرىنى تەتقىقات ئوبيېكتى قىلغان بولىدۇ. شېئىرىيەت ھادىسىلىرى تەتقىقاتى شېئىرىي نۇتۇق ھادىسىسى بىلەن شېئىرىي روھىيەتنىڭ گېنېزىسى (پەيدا بولۇش مەنبەسى) نى تەتقىق قىلىشقا قاراپ تېرەنلىشىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ شائىر — شېئىرىيەت سۈبېيېكتى تەتقىقاتى بىلەن تۇتىشىدۇ. شېئىرىي روھىيەتنىڭ تەتقىقاتى تەبىئىي يوسۇندا شائىر بىلەن چەكلەنمەستىن، ئۇنىڭدىن ھالقىغان ھالدا خەلقنىڭ رېئال تۇرمۇش مۇھىتى ۋە ھەقىقىي روھىيەت قۇرۇلمىسى ھەققىدىكى بىلىش بىلەن تۇتىشىدۇ. شۇنداق قىلىپ «پوئېتىكا» تەتقىقاتى شېئىرىيەت ئىستىلىستىكىسى تەتقىقاتى، شېئىرىيەت سەنئىتى تەتقىقاتى، شېئىرىيەت ئىستېتىكىسى تەتقىقاتى، شېئىرىيەت جەمئىيەت شۇناسلىقى تەتقىقاتى، كىشىلىك تۇرمۇش ۋە ئىنساننىڭ روھىيەت ھالىتى تەتقىقاتىنى بويلاپ چوڭقۇرلىشىدۇ. بۇ، شېئىر يېزىشنىڭ تارىخ يېزىشقا قارىغاندا پەلسەپىگە يېقىنلىقىنى، شائىرنىڭ ھەقىقىي خەلق پەيلاسوپى بولۇشى لازىملىقىنى كۆرسىتىدۇ.

*

*

*

پوئېتىكا ئۆزىنىڭ قەدىمكى زاماندىكى تەتقىقات ئوبيېكتى

جەھەتتىكى كەڭ دائىرىسىنى قايتا ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن زۆرۈرى — ئۆز خىزمىتىنى ئىنسانىيەت روھىيىتىدە تۇتقۇن ھالەتتە ياشاپ كېلىۋاتقان ئىنسان ماھىيەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈش، ئۇنىڭ پائالىيەت ئۇرغۇلىرىنى ئىپادىلەش، ئۇنىڭ ھۆرلۈكى ئۈچۈن ئۆزىنى بېغىشلاشتىن ئىبارەت. بۇنىڭسىز شېئىرىيەت ئۆز ئىشىنى، ئىقتىدارىنى، قىممىتىنى گەۋدىلەندۈرۈپ، ئۆز نۆپۈزىنى بەرپا قىلالمايدۇ.

پوئېتىكا — ئومۇمەن شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى ۋە قانۇنىيەتلىرى توغرىسىدىكى پەن، خۇسۇسەن شېئىرىيەتنىڭ مەنبەلىرى، ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچلىرى، شېئىرىيەت سۈبېكتى ۋە ئۇنىڭ مەنئى سۈپەتلىرى، شېئىرىي تىل ۋە ئۇنىڭ مۇزىكىلىق ئالامەتلىرى، بېيىت — كۈپلەت شەكىللىرى، شېئىرىي زوق، باھا ۋە شېئىرىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمدارلىقى، شائىرلىق ۋە شېئىرىيەت ئۇسلۇبى توغرىسىدىكى پەن.

پوئېتىكا تەتقىقاتى يەنە شېئىرىيەت تارىخى، سېلىشتۇرما پوئېتىكا، پوئېتىك تەرجىمە قاتارلىق تارماقلارنىمۇ دىققەت نەزىرىدىن چەتلەتمەيدۇ.

پوئېتىكا بىر قاتار پەنلەر بىلەن — پەلسەپە، پىسخولوگىيە، تارىخشۇناسلىق، تىلشۇناسلىق، پېداگوگىكا، ئېتنوگرافىيە ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق پەنلىرى بىلەن يېقىن مۇناسىۋەتتە تۇرىدۇ. پوئېتىكا ھازىرقى زامان ئىلىم — پەنلىرى بىلەن بىر قاتاردا ئىنسانىيەتنىڭ مەنئى مەدەنىيەت جەھەتتە كامالەتكە قاراپ ئىلگىرىلىشىگە ھەسسە قوشىدۇ.

بىرىنچى بۆلۈم

شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى ئۈستىدە تەھلىل

بىرىنچى باب شېئىرىيەتنىڭ ئېنىقلىمىسى

«دەسلەپتە شېئىرىيەتنىڭ ئۇلۇغ كىملىكىگە ئىگە بولماي تۇرۇپ پەيلاسوپ ۋە تارىخچىلارمۇ ئاممىنىڭ تەكشۈرۈپ بېكىتىش دەۋازىسىدىن ئۆتەلمەيتتى.»

— سىدىنىي

1. شېئىرىيەتنىڭ ھەر خىل ئىزاھلىنىشى

شېئىرىيەت — نۇتۇقنى ئوق قىلغان بەدىئىي ئىجادىيەت ئىچىدىكى ئەڭ ئەپسۇنكار ژانىر.

شېئىرىيەت ئىبارىسىنى كۆپ قىرلىق مەنىدە قوللانغۇچىلار بىلەن شېئىرىيەتنى ئۇنىڭ ئەپسۇنكار كۈچى ۋە خاسىيەتلىرى تۈپەيلى ھەرخىل تەسۋىرىي ئىبارە بىلەن تەرىپلەپ ئىزاھلىغۇچىلارنىڭ كۆپىيىشى نەتىجىسىدە، شېئىرىيەت (پوئېتىك ھادىسە) ھەققىدە تەسۋىرىي تەرىپلەپ ئىزاھلىغۇچى ئىبارىلەر بىلەن ئېنىقلىما خاراكتېرلىك ئىزاھلىغۇچى ئىبارىلەردىن ئىبارەت ئىككى يۈرۈش مۇھاكىمە كۆپلەپ مەيدانغا كەلگەن.

قەدىمدىن ھازىرغىچە، شەرقتىن غەربكىچە شېئىرىيەت تەرىپى ھەققىدىكى ئىزاھلار شېئىرىيەتنى ئىلاھقا باغلاپ ئىزاھلاش، تەقلىدىيەت ۋە ئىنكاس قىلىشقا باغلاپ ئىزاھلاش، قەلب ۋە

ئىپادىلەشكە باغلاپ ئىزاھلاش، ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا باغلاپ ئىزاھلاش، پوتېنسىيال (يوشۇرۇن) ئاڭغا باغلاپ ئىزاھلاش، تىل - مۇزىكىلىق رېتىمىدارلىققا باغلاپ ئىزاھلاش، شېئىرىي مەپتۇنكارلىققا باغلاپ ئىزاھلاش ساھەلىرىدە كۆپرەك ئىپادىلەندى. ئەپلاتون «شائىر تەڭرىنىڭ سۆزچىسى» دېسە، ئارىستوتېل «شېئىر يېزىش پەلسەپىۋى مەنىدارلىققا ئىگە» دېدى. سىدنىي «ھەقىقىي شائىر ئاممىنىڭ پەيلاسوپى» دېسە، بېكون «شېئىر بىلىمنىڭ بىر قىسمى» دېدى.

دانتى: «شېئىر — باشقا نەرسە ئەمەس، بەلكى ۋەزىن گە مۇۋاپىق يېزىلغان، ئىستىلىستىكىغا رىئايە قىلىدىغان توقۇلما ھېكايە»^① دېسە، شىللېر: «شېئىرنى «تەسەۋۋۇرنىڭ ئىپادىلىنىشى» دېيىش مۇمكىن»^② دېدى.

يۇشكىن: «مېنىڭ ھەقىقىي ئاۋازىم مەڭگۈ رۇس خەلقىنىڭ ئەكس ساداسىدۇر» دېگەندە شېئىرىيەتنى خەلقنىڭ ئەكس ساداسى دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈردى. كولېرىدگى:

ۋىجدان شېئىرنىڭ بەدىنى،
خىيال ئۇنىڭكى كىيىمى.
ھەرىكەت شېئىرىيەتنىڭ جېنى،
تەسەۋۋۇر ئۇنىڭ ئېرۇر قەلىبى.^③

دەپ يازغان.

ھيۇگو: «شائىر خەلقنىڭ بۈركۈتى، قارلىغىچى ئەمەس، شېئىر سىياسىي بوران - چاپقۇندا خەتەرگە قانچە كۆكرەك كېرىپ چىقالسا، شۇنچە گۈزەل بولىدۇ» دەيدۇ.

① «غەرب ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ماقالىلەر توپلىمى» 1 - توم 173 - بەت.

② يۇقىرىقى كىتاب 2 - توم 51 - بەت.

③ يۇقىرىقى كىتاب 2 - توم 34 - بەت.

نىكراسوف: موسى ① بىلەن خەلق بىرلىك سېپىنى شېئىرىيەتنىڭ ئاساسى ئۆلى دەپ كۆرسەتتى.

سانتايانا «شېئىرنىڭ ئاساسى ۋە خىزمىتى» ناملىق ئەسىرىدە: «شېئىر — ھېسسىي ئىدىيە ۋە ئەقلىي ئىدىيەنى ئىپادىلەيدىغان، ۋەزىنلىك، ياساندۇرۇلغان بەدىئىي مۇھاكىمە» ② دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈردى.

گوركىي «ئەدەبىيات توغرىسىدا» ناملىق ئەسىرىدە: «ھەقىقىي شېئىر — مەڭگۈ قەلب شېئىرى، مەڭگۈ قەلب ناخشىسىدىن ئىبارەت» دېدى.

جۇڭگونىڭ «شاڭنامە، ياۋ تۈزۈتلىرى» قاتارلىق قەدىمكى دەستۇرلىرىدا: «شېئىر — كۆڭۈلنىڭ سۆزى» دېيىلگەن. تاڭ دەۋرىدىكى شائىر بەي جۈي: «شېئىرنىڭ يىلتىزى ھېسسىيات، بىخى تىل، گۈلى ئاۋاز، مېۋىسى مەنە» دېسە، شې جىن: «شېئىر — ھېسسىيات بىلەن مەنزىرىنى تەسۋىرلەيدۇ» دەيدۇ. نۇرىددىن ئابدۇرەھمان جامى مۇنداق يازغان:

شېئىر بۇ ئەقلىۋ زەكا تۇتىشىنىڭ ئىلھامىدۇر،
شېئىر بۇ مەڭگۈ ياشايدىغان نەرسىنىڭ بىر نامىدۇر.

شېئىر ئەگەر بولسا راۋان، ھەر كىم ئۇنى تۇتقاي ئەزىز،
جان بىلەن دىل ئۈچۈن ئۇنىڭ ھەربىر سۆزى بولغاي لەزىز.

شېئىر خۇددى چەشمە كەبى شەفىق بولمىقى كېرەك،
ئىچى مىسلى بىر دەريا گۆھەرگە تولمىقى كېرەك.

① موسى (موزا) — قەدىمكى گىرىكلاردىكى ئاپوللو (قۇياش ئىلاھى) قارىمىقىدىكى سەنئەت مۇئەككەللىرىنىڭ ئومۇمىي نامى. قەدىمكى گىرىكلاردا ئاپوللو كىلاسسىك سەنئەتنى، دىيونس خەلق سەنئىتىنى باشقۇرىدۇ دەپ قارالغان.
② ۋۇ سىجىن: «شېئىرىيەتنىڭ ئاساسىي قائىدىسى»، 1987 - يىلى نەشرى 8 - بەتتىكى نەقىلدىن ئېلىنغان.

سۆز - جاھانگەشتە بولسا، مەنە مۇساپىر بىر غېرىب،
ئەمما زېرەك زېھنىدىن تۇرماس ئۇزاققا ئەي ھەبىب.
قاپىيە چىن شايسىدەك نادىرۇ كەمىياپ ئېرۇر،
ۋەزنى بىزگە ئويناپ تۇرغان دولقۇن سۈنى ئەسلىتۇر.
شېئىر ئەسلىي ھەر نېچۈك ئارتۇقچە پەردازدىن يىراق،
ماختىنىش، كېيىرۇ ھاۋادىن خالىيدۇر باشتىن - ئاياغ.
ئۇ تاپار ئەمگەك بىلەن نىجات بىلەن ھۆسنۇ جامال،
ئەمگەككە سىڭمەي شېئىر يازساڭ ئاڭا باقماس كامال.^①

بابۇر شېئىرىيەتنى مەنە - دۇر - جاۋاھىرلەر دەرياسى دەپ
مۇنداق يازغان:

ھەر لەفىزى دۇرۇ بەھرى مەئانى ئۇندا،
كىم كۆردى دۇركى، ئۇندا دەريا بولغاي.^②

مۇنىس خارازمىي ھەقىقىي شېئىرىيەتكە يۇقىرى باھا بېرىدۇ،
ئۇ:

يەرگە خۇرشىددەك سالۇر دەۋران،
قىلىسلەر ساراىى ئاسمان شۇئارا.

مەنىسى: (شېئىر ئەگەر ئۆز سارىيىنى ئاسمانغا سالغان بولسا،
يەرگە قۇياشتەك ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى) ^③ دەيدۇ. ئۇ شېئىرىيەتنى
ئەسكەر ئىشلەتمەي دۇنيانى فەتھ قىلىدىغان پادىشاھ، ۋەيران
قىلغۇچى ھەرقانداق ھادىسىدىمۇ يىقىلماس مەھكەم ئىمارەت،
جىمى نېمەتنى بېسىپ چۈشىدىغان شېرىن تاڭم دەپ تەرىپلەيدۇ.
شىنجاڭ ئۆزبېك شائىرلىرىدىن نۇرمۇھەممەت ئېركى
(1927 ~ 1984):

① «ھېكمەتلەر گۈلدەستىسى»، ئاشكەنت 1998 - يىلى نەشرى 96 - بەت.

②③ يۇقىرىدىكى كىتاب 99 - ، 101 - بەتلەر.

بۇ جاھان باغدا بىر قۇش، بەلكى سۇمۇرغ ئەدەبىيات،
پەلسەپە باشتۇر ئۇنىڭغا، تىل دېگەن گويا قانات.
يۈرىكى تارىخ ئۇنىڭكى، قۇيرۇقى قالمىش ساۋات،
ئۇ شۇلار بىرلە مۇقەددەس، ئۇ شۇلار بىرلە ھايات^①
دېسە، تېيىپجان ئېلىيېف:

شېئىر يازمىقىم ھەۋەستىن ئەمەس،
مەن ئۈچۈن شېئىر ۋىجدان ئىشى، بەس.
پىكىر يۈرىكىم، مىسرالار تومۇر،
ھەرپلەر قېنىم، ۋەزىنلەر نەپەس^②
دەپ يازغان.

شېئىرىيەتنى — تۇرمۇشنى ۋە ئىنسان قەلبىنى ئىپادىلەشتە
رىتىمدار تىل بىلەن بېزەندۈرگەن بەدىئىي شەكىل؛ پىكىر -
ھېسسىيات چاقناپ تۇرىدىغان ئوبرازلىق سۆز - جۈملىنىڭ
مۇزىكىلىق بەدىئىي قۇرۇلمىسى؛ شائىرنىڭ پىكىر ئېقىمى ۋە
بەدىئىي غايىسىدىن شېئىرىي شەكىلدە گەۋدىلىنىپ چىققان
گۈزەللىك ۋە ئىنسانپەرۋەرلىك ئىلاھى؛ شائىر قەلبىنىڭ بەدىئىي
مەھسۇلى، شېئىرىي تىل ۋە شېئىرىي ئوبرازلىق قۇرۇلمىغا ھاۋالە
قىلىنغان ئەركىن ئاڭنىڭ كۆپ قاتلاملىق سىرتلىنىشى دەپمۇ
ئىزاھلاش مۇمكىن.^③

شېئىرىيەتنى «سەنئەت پېشۋاسى، ھېسسىيات كىرىستالى،
روھىيەت چېچىكى، ئەقىل مېۋىسى، كىشىلىكنىڭ كامالەتكە
ئىنتىلىش روھى، قەلبىنىڭ چىن تەسۋىرى، ئىشقى، ماددىيەتنىڭ
ئوبرازى، روھىيەتنىڭ روھىيىتى، بارلىق بىلىمنىڭ ئىپتىدا ۋە

① نۇرمۇھەممەت ئېركى: «گۈل ۋە بۇلبۇل».

② تېيىپجان ئېلىيېف: «تاللانغان شېئىرلار»، 1985 - يىلى، 291 - بەت.

③ بۇ سۆزلەر مۇشۇ كىتاب ئاپتورىنىڭ شېئىرىيەت ھەققىدىكى ماقالىلىرىدىن

ئېلىندى.

ئىنتىھاسى، قەلب ناخشىسى، قەلب نوتىسى، ھەقىقەتنىڭ گۈزەللىكى، زاماننىڭ ئەكس ساداسى، سەنئەت مەلىكىسى، روھىيەت شاھزادىسى، تىل - يېزىقتىكى ۋېناس، تارىخنىڭ قەدەم ئىزى، ئۈمىد تىنىقلىرى، ئويغاق ھالەتتىكى چۈش، بېسىمغا ئۇچرىغان روھنىڭ سۆزلەشمىسى (دىلبايانى)، ياتلاشقان روھنىڭ ئۆزىنى پاكلىشى، ئىنسان قەلبىدىكى ئىلاھىي ۋەھىي، ھېسسىيات يالقۇنى، پىكىر نۇرى، سەنئەت ئەركىسى، زامان بۇرغىسى، كۈچلۈك تەسەۋۋۇرنى ئىپادىلەش ئۇسۇلى، يېزىق بىلەن تىلنى چالغۇ قىلغان مۇزىكا، مىللەتنىڭ ساداسى، شېئىر سەكرەپ چىققان يۈرەك، يۈرەك - كۆكرەكتىكى شېئىر، شېئىر - مەجازلاشقان دۇنيا» ۋە ھاكازا دەپ تەرىپلىگۈچىلەر نۇرغۇن.

يۇقىرىدىكى تەرىپاتلار پەقەت شېئىرىيەتنىڭ خاسىيەتلىرىگە قارىتىلغان ئىجابىي باھا ۋە ئىخچام تەسۋىر بولۇپ، مەلۇم ھەقىقەت قىممىتىگە ئىگە. ئەمما بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى ھازىرقى زامان شېئىرىيەت ئىلمىنىڭ ئېنىقلىمىسى قىلىش قىيىن.

2. شېئىرىيەت بىلەن نەسرىي ئەدەبىياتنىڭ

پەرقى

شېئىرىيەت ھەققىدىكى ھەرخىل ئىزاھاتنى مەلۇم مەنىدە پۈتكۈل ئەدەبىياتقا، بولۇپمۇ نەسرىي ئەدەبىياتقىمۇ تەئەللۇق دېيىش مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە قەدىمكى مۇئەللىپلەر نەزىرىدىكى شېئىرىيەت چۈشەنچىسى زامانىمىزدا خاس مەنىدىكى ئەدەبىي ژانىرغا قارىتىلىدىغان چۈشەنچە بولۇپ قالدى. بۇ بىزگە شېئىرىيەتكە ئىلمىي تەبىر - ئېنىقلىما بېرىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن شېئىرىي ۋە نەسرىي ئەدەبىيات ژانىرلىرىنىڭ ئاساسىي پەرقلەرنى ئېنىقلىۋېلىش زۆرۈرىيىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئومۇمەن ئالغاندا، بىر قاراشتىلا سۆز - جۈملىلەرنىڭ روكن -

تۇراق، رېتىم ۋە قاپىيەلىك تەشكىللەنگەن شەكىلنى شېئىرىي جۈملە (نەزم)، بايان خاراكتېرى تەلەپلىرى بىلەن تەشكىللەنگەن شەكىلنى نەسرىي جۈملە دېيىش مۇمكىن. باشقىچە ئېيتقاندا، شېئىرىي گىرامماتىكىلىق ۋە نەسرىي گىرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن بۇ ئىككى ئەدەبىي ژانىرنى پەرقلەندۈرۈش مۇمكىن. مۇشۇ نۇقتىدىن، ئومۇمەن ھېكايە، رومان، رىۋايەت، بايان ماقالە، ئوچىرىك، خەلق چۆچەكلىرى، مۇنازىرە ماقالىلىرى، ھەتتا ئەدەبىي شەكىلدىكى خەت - چەكلەرنىڭ ھەممىسى نەسرىي ژانىرغا كىرسە، ناخشا - قوشاقلار، بارماق ياكى ئارۇز ۋەزىنىدىكى شېئىرلار، داستان - بالادا ۋە ھەرقايسى خەلقنىڭ تۈرلۈك مىللىي شېئىرىيەت شەكىلدىكى ئىجادىيەت سەمەرىلىرى شېئىرىي ژانىرغا كىرىدۇ.

شېئىرىيەت بىلەن نەسرىيەتنىڭ پەرقى ئاددىيلا جۈملىدىكى مۇزىكىلىق ۋە مۇزىكىلىق جۈملىدىكى گىرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بولغان - بولمىغانلىقى بىلەن ھەل قىلىنىپ كەتمەيدۇ.

شېئىرىيەت بىلەن نەسرىيەتنىڭ پەرقى ھەققىدىكى ئىزدىنىشنىڭمۇ بىر بىلىش تارىخى بولغان.

جىن سۇلالىسى زامانىدىكى لىيۇ سى «ۋىن شىن دىياۋلۇن» ناملىق ئەسىرىدە «قاپىيەسى بولمىغان نەسرىي، قاپىيەسى بولمىغان نەزمىي بولىدۇ» دېگەن بولسا، تاڭ دەۋرىدىكى شائىر لىيۇ يۈيى: قەلب گۈزەللىشىپ، نەسرگە ئايلىنىدۇ، نەسر مەپتۇنكار بولۇپ، ناخشىدەك نەزمگە ئايلىنىدۇ دېگەن ئىدى^①. چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئەدەبىي شۆي شۆي «نەزمنىڭ ئەسلىي زاتىنى ئېنىقلاش» دېگەن ئەسىرىدە: «نەزم بىلەن نەسر ئوخشاشمايدۇ. نەسر روشەن ۋە تۈز ئىپادىلەيدۇ. نەزم يوشۇرۇن ۋە دولقۇنسىمان ئىپادىلەيدۇ،

① «جۇڭگونىڭ ھەرقايسى زامان ئەدەبىيات نەزەرىيەسى ماقالىلىرى توپلىمى»

كۆرۈنگەن ئەدىبىنىڭ شېئىرىدا مەنە سۆزنىڭ سىرتىدا دولقۇنسىمان ۋە خۇپىيانىدۇر»^① دەپ يازغان. چىڭ سۇلالىسى زامانىدىكى يەنە بىر ئەدىب گۇچاۋ شېئىر بىلەن نەسرنى پەرقلەندۈرۈپ، شېئىر گۈرۈچتىن ھاراق ئېچىتقانغا ئوخشايدۇ، نەسر بولسا گۈرۈچتىن تاماق ئەتكەنگە ئوخشايدۇ^② دەيدۇ.

غەرب پوئېتىك قاراشلىرى تارىخىدا شېئىرىيەتنىڭ رىتىم ۋە مۇزىكىلىق كۈچى ھەققىدە (ئېلاتون، ئارىستوتېل، كولېرىدگې، ھېردېر)، ئۇنىڭ پىكىر - ھېسسىياتچانلىقى، پەلسەپىۋى مەنىدارلىقى ھەققىدە (ئارىستوتېل، لىونگىنوس، سىدنىي، دىدېرو)، ئۇنىڭ مەپتۇنكار سېھرىي كۈچى ھەققىدە (ئېلاتون، گورائىيوس، لىونگىنوس) كۆپلىگەن مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىلغان.

مەركىزىي ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ ئۇلۇغ مۇتەپەككۇرلىرى ئەبۇ نەسىر فارابىي، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەلىشىر نەۋائىي شېئىرىيەتنىڭ تۇرمۇش ۋە روھىيەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، شېئىرىي تىل گۈزەللىكى، شېئىرىيەتتە رىتىم ۋە ۋەزىن ئۆلچەملىرى ھەققىدە قىممەتلىك مىراسلارنى قالدۇرغان.

بىز نەسرىي ۋە شېئىرىي ئەدەبىياتنىڭ تۈپ پەرقىنى شەكىلەن پەرقىتىن ماھىيەتلىك پەرققە قاراپ بىر قانچە قاتلام بويىچە مۇنداق ئىزاھلايمىز:

بىرىنچى، شېئىرىي ئەسەر جۈملىنىڭ مۇزىكىلىق تەرتىپتە تىزىلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ؛ مۇزىكىلىق شېئىرىي مىزاندا ئۆلچىنىپ، بەھرلەرگە بۆلۈنىدۇ؛ ئۆزىگە خاس گىرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىك - ئەركىن تىزىلىش، ئاتلاتمىلىق، مەنتىقىسى راۋانلىق، ئىخچاملىق قاتارلىقلارغا ئىگە بولىدۇ؛ ناخشا (دېكلاماتسىيە) قىلىپ ئوقۇغىلى بولىدۇ.

① «شېئىر يېزىش ۋە ئوقۇش ھەققىدە»، 1956 - يىلى نەشرى 27 - بەت.

② «چىڭ سۇلالىسى دەۋرى شېئىرىيەت مۇھاكىمىلىرى»، 1978 - يىلى نەشرى

ئىككىنچى، شېئىرىي ئەسەر ئۆزىنىڭ بايان قىلىش ئالاھىدىلىكى بويىچە شېئىرىي تەسەۋۋۇر، شېئىرىي تەسۋىر، شېئىرىي ئوبراز ۋە شېئىرىي پىكىر - ھېسسىيات ئىركىنلىكىگە ئىگە بولۇپ، بۇ خىل بايان قىلىش (ئىنكاس قىلىش، ئىپادىلەش) ئالاھىدىلىكى ھەقىقەتكە، چىنلىققا، پەنگە، قائىدىگە، مەنتىقە زىت ھېسابلانمايدۇ. ئەكسى ھالدا ئۇ چىنلىق ماھىيىتى، ھەقىقەتلىك ھېكمىتىگە يېقىن ياكى ئۇيغۇن ھېسابلىنىدۇ.

بۇ ئالاھىدىلىك شېئىردا زامان - مەكاننى ئاتلاپ ئۆتۈشكە يول قويۇلىدىغانلىقىنى، جانلىق، جانسىز جىسىملارنى شېئىرىي پىكىرگە بويىسۇندۇرۇپ بايان قىلىش مۇمكىنلىكىنى، تۇرمۇش مەنتىقىسىدىن شەكىلەن ھالقىتىپ ئىپادىلەش ئىركىنلىكىنى گىرامماتىكىلىق تەرتىپتىن ئاتلىتىپ بايان قىلغۇچى جۈملە تۈزۈشكە بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

مىسالەن:

خۇددى ئۈچ مىڭ گەز بولۇپتۇ ئاق چېچىم،
بېھىساب دەردۇ نادامەت دەستىدىن.
بىلىمدىم يۇققان قايماقتىن بۇ قىروۋ،
كۆرۈنۈپ ئەينەكتە رەڭگىم ئەپتىدىن.

— لى بەي

بۇ شېئىردا تۇرمۇش ۋە تەبىئەت مەنتىقە زىت ھالدا ئاقارغان چاچ قىروۋغا ئوخشىتىلىپ، ئۈچ مىڭ گەز دېيىلگەن بولسىمۇ، كۈچلۈك ئىپادىلەش قۇدرىتىگە ئىگە بولغان.

جىڭ سۈيى سۈزۈك، كۆرۈنگەي ئاق تېشى،
سوغ ھاۋا، كەمدۇر قىزىل ياپراقمۇ ھەم.
تاغ يولىدا ياغمىغان يامغۇر، لېكىن —
ئۈستىباش ھۆلدۈر، يېشىللىقتىن بۇ دەم.

— شۇ شىجى

بۇ شېئىردا يامغۇر ياغمىسىمۇ، كۆكۈمتال تاغ يولىدا كىيىم - كېچەكنىڭ ھۆل بولىدىغانلىقى تىلغا ئېلىنغان.
بىز لى بەينىڭ:

چىللىدىم ئايىنى شارابقا جام ئېلىپ،
ئۈچ كىشى بولدۇق مانا سايەم بىلەن.

نەۋائىينىڭ:

ئايغ سال ئىككى كۆزۈم ھالقىسىغا ئەي چابۇك،
كى ئۆچمەسۇن ئايغنىڭ ئۇل ئىككى رىقاب ئەسرو.

دېگەن شېئىرلىرىدا پىكىرنى ئىپادىلەش ئۈچۈن رېئاللىققا زىت ئوخشىتىشلار ئىشلىتىلگەن بولسىمۇ، رېئاللىققا ئوخشىتىشتىن كۈچلۈك چىققان.

ئۈچىنچى، شېئىرىي ئەسەر ئۈچۈن نەسرىي ئەسەردەك «نېمىنى يېزىش» ئەمەس، بەلكى قانداق يېزىش مەسىلىسى ھالقىلىق ئەھمىيەتكە ئىگە. «يازمىغاننى دېيىش» شېئىرنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى.

ئېيتىش كېرەككى، شېئىرىي نۇتۇق نەسرىي نۇتۇقتەك دېمەكچى بولغان پىكىرنىڭ ئېنىقلىقى، دەلىللىكى، ئىگە - خەۋەر، سۈپەت، پېئىللىرىنىڭ راۋانلىقى بىلەن ئەمەس، بەلكى شېئىرىي نۇتۇقتا ئىشلىتىلگەن تىل ۋاستىلىرىگە «ھاۋالە» قىلىنغان شېئىرىي پىكىر بىلەن پەرقلىنىدۇ. شېئىرىي نۇتۇق نەسرىي نۇتۇقتەك نېمىنى دېيىش، دېمەكچى بولغان پىكىرنى قانداق گىرامماتىكىلىق، ئىستىلىستىكىلىق، لوگىكىلىق، سان - ھۆججەتلىك ۋاستىلەر بىلەن ئىپادىلەشنى ئەمەس، بەلكى شۇ پىكىرنى قانداق ئوبراز، ئوخشىتىش، بېشارەتلەش ۋە چېقىندىتىپ ئۆتۈش قاتارلىق مەجازىي ۋاستىلەرگە ھاۋالە قىلىپ ئىپادىلەشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ، شېئىرىي نۇتۇقنىڭ قىممەت يېرى

ئىشلىتىلگەن جۈملىلەرگە يوشۇرۇنغان، ئەمما روشەن ئىبارىلەر بىلەن ئىپادىلەنمىگەن پىكىر ھېسسىياتتا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خۇددى گۇچاۋ ئېيتقانداك گۈرۈچتىن قورساق توپمايدىغان، ئەمما روھنى ئۇرغۇتىدىغان ھاراق ئىشلەپچىقارغانغا ئوخشايدۇ. بۇ، مۇھەممەد سىددىق زەلىلىنىڭ: «جىلۋە بەرمەيدۇ ھەقىقەتنىڭ مەجازىي بولمىسا» دېگەن سۆزىنىڭ توغرىلىقىنى كۆرسىتىدۇ. زەلىلى ھەقىقەت شېئىرىيەتتە مەجازىي ۋاسىتىلەرگە ھاۋالە قىلىنغان ھالدا جىلۋە قىلىدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن. بۇ يەنە ئەپلاتوننىڭ شېئىرنى تەڭرى ھاۋالە قىلغان سۆز، تەڭرىگە ۋاكالەت قىلغان سۆز، دېگەنمۇ شېئىرىي نۇتۇقتا شېئىرىي پىكىرنىڭ بىرىنچىدىن غايىب، ئىككىنچىدىن ئاليجاناب ھەقىقەتلىككە قارىتىلغان.

دېمەك، مۇزىكىلىق مىزاندىكى نۇتۇق - جۈملە بىلەن تەشكىللەنگەن، شېئىرىي مەنىدارلىقنى ئۇچۇر قىلىش ئۈچۈن مەجازىي ۋاسىتىلەرگە ئىگە ھاۋالە قىلىنغان ئەدەبىي ژانىرلىق خاسىيەت شېئىرىيەتنى نەسرىي ئەدەبىياتتىن پەرقلىنىدىغان ئاساسىي خۇسۇسىيەتتىن ئىبارەت. بۇ خىل خۇسۇسىيەتتىن شېئىرىي ئىجادىيەت، شېئىرىي تەسىر ۋە زوقلىنىش، شېئىرنى چۈشىنىش ۋە ئۇنىڭغا باھا بېرىش قاتارلىق جەھەتلەردىكى خاسلىق تۇغۇلىدۇ.

3. شېئىرىيەتنىڭ تەبىرى ھەققىدە

يۇقىرىدا شېئىرىي سەنئەت ھەققىدىكى ھەرخىل باھا، ھۆكۈم، مۇھاكىمە ۋە قاراش بىلەن شېئىرىي ژانىرنىڭ نەسرىي ژانىردىن پەرقى ھەققىدە توختالدىق. تۆۋەندە شېئىرىيەتنىڭ تەبىرى ھەققىدە توختىلىمىز.

شېئىرىيەتكە تەبىر بېرىشتە ھازىرغىچە مۇنداق ئۈچ نۇقتا

كىشىلەر دىققىتىگە تاشلىنىپ كەلمەكتە. بۇ ئۈچ نۇقتىنى ھەل قىلماي شېئىرىيەتكە بىر قەدەر ئەتراپلىق تەبىر بېرىش قىيىن. بىرىنچى، بەزى نەزەرىيەچىلەر شېئىرىيەتنىڭ تۇرمۇشنى مەركەزلىك ئىنكاس قىلىشىنى شېئىرىيەتكە تەبىر بېرىشتە ئاساسىي ھالقا دېسە، يەنە بەزى نەزەرىيەچىلەر شائىردىن ئىبارەت ئىجادىيەت سۈبېكتىنىڭ مەنىۋى دۇنياسىنى ئىپادىلىشىنى شېئىرىيەتكە تەبىر بېرىشتە ئاساسىي ھالقا دەيدۇ.

ئىككىنچى، بەزى نەزەرىيەچىلەر شېئىرىيەتتە پىكىر - ھېسسىياتنى قانداق ئىپادىلەشنى تەكىتلەپ، شېئىرىيەتنىڭ مۇزىكىلىق رىتىمدارلىقى، بېيىت شەكلى ۋە قاپىيەدارلىقىنى شېئىرىي ئىپادىلەشتىكى توسقۇن - يۈك دەپ قارايدۇ. ئۇلار شېئىرىي ۋەزىن، بەھەرلەردىن چەتىگەن ئەرەب شېئىرىي پىكىرنىڭ ئۆزىنى شېئىر دەيدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە يەنە بەزى نەزەرىيەچىلەر شېئىرىيەتنىڭ مۇزىكىلىق رىتىم ۋە شەكلى، تۈزۈلمە ئۆلچەملىرىنى قاتتىق تەكىتلەيدۇ. ھەرقانداق شېئىرىي پىكىر بىلەن شېئىرىي قۇرۇلمىلىققا ئىگە شېئىرىي ئەسەرنى پەرقلىنىدۇ.

ئۈچىنچى، بەزى تەتقىقاتچىلار شېئىرىيەتتە تەسەۋۋۇر ۋە ئاتلار، ھاۋالە، مەجازىي ۋاسىتىلەرنى ئالاھىدە تەكىتلەش بىلەن شېئىرىي تىل ۋە شېئىرىي روشەنلىككە ئەھمىيەتسىز قارايدۇ. يەنە بەزى تەتقىقاتچىلار شېئىرىيەتنىڭ تىل - نۇتۇق ئامىللىرىنى شېئىرىيەتتىكى ئاساسىي ۋاسىتە دەپ تەكىتلىشىدۇ.

بۇ ئۈچ نۇقتا شېئىرىيەتتىكى پىكىر - ھېسسىياتنىڭ رېئاللىق بىلەن، مۇزىكىلىق رىتىمدارلىق ۋە بېيىت شەكلى بىلەن، شېئىرنىڭ تىل - نۇتۇق بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى توغرا ھەل قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇنىڭسىز شېئىرىيەتكە ئىلمىي تەبىر بېرىش مۇمكىن ئەمەس.

مەلۇمكى، شېئىرىيەت ئىنساننىڭ سېمانىتىك مەنىۋى ئۇچۇر

شەكىلنىڭ بىرى. مۇنداق مەنىۋى ئۇچۇر تۇرمۇش رېئاللىقى بىلەن شائىر سۈيىپىكتى ئارىسىدىكى بايقاش، بىلىش، چۆكمە ھاسىل قىلىش ۋە قايتا ئىنكاس قىلىش ئاساسىدا تۇرمۇشنىڭ چوڭقۇر ماھىيەتلىك چىنلىقىنى ئېچىپ بېرىشى كېرەك. بۇ يەردە شائىر ئويىپىكتى بىلەن سۈيىپىكتىنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىش، بىر - بىرىگە قارشى قويۇش توغرا ئەمەس.

شۇنىڭ بىلەن بىللە شېئىرىيەت باشقا سەنئەت تۈرلىرىدىن تىل - نۇتۇقنى ۋاسىتە قىلىپ، تىلدا قەلبىنى، قەلبىتە تۇرمۇش ماھىيەتلىرىنى ئىپادىلەيدىغانلىقى بىلەن پەرقلىنىدۇ. ئۇ تىل - نۇتۇق جەھەتتە نەسرىي ئەدەبىياتتىن قانچىلىك پەرقلىنىمىسۇن، ئۇ يەنىلا تىل - نۇتۇق سەنئىتىدىن، تىل - نۇتۇق ئارقىلىق مەنە ئىپادىلەيدىغان شېئىرنىڭ ھادىسىدىن ئىبارەت.

ئاخىرىدا، شېئىرىيەت ئۆزىنىڭ گېنېئولوگىيەلىك (پەيدا بولۇش) تارىخى بىلەن راۋاجلىنىش تارىخىدىن ئېيتقاندىمۇ «نۇتۇق مۇزىكىسى» بولۇپ كەلگەن. ئۇ مۇزىكا، ئۇسسۇل بىلەن بىللە يارالغان، ئۆسكەن، راۋاجلانغان. شېئىرىيەتتىن رېتىم، ۋەزىن، قاپىيە قاتارلىق مۇزىكىلىق ئامىللارنى چىقىرىۋېتىش ئۇنىڭ گېنېزىسى (مەنبەسى) ۋە تارىخىي راۋاجلىنىش ھالەتلىرىگە زىت. ئەي چىڭ توغرا ئېيتقان: «شېئىرىي مېلودىيە - تۇرمۇش مېلودىيەسى، شېئىرىي تۇراق - تۇرمۇش ئۇدارىدىن ئىبارەت.»^①

دېمەك، شېئىرىيەتكە تەبىرى بەرگەندە بىر خىل پىكىر ئېقىمى، بىر خىل ئىلمىي ياكى ئېستېتىكىلىق ئىلىم گۇرۇھىنىڭ خاس قاراشلىرىغا ئاساسلىنىپ ۋە ياكى بىر تارىخىي دەۋردىكى شېئىرىيەتنىڭ تارىخىي ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسلىنىپ ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل شېئىرىيەت تارىخى ۋە شېئىرىيەت ھەققىدىكى بىر پۈتۈن قاراشقا ئاساسلىنىپ ئىش كۆرۈش كېرەك.

شېئىرىيەت (كۆپلۈك مەنىسىدىكى شېئىرلار) تىل - يېزىقنى

① ئەي چىڭ: «شېئىر ھەققىدە»، 1980 - يىلى نەشرى.

قەلەم ۋە رەڭ قىلغان تۇرمۇش كارتىنىسى؛ شۇنىڭ بىلەن بىللە تىل - يېزىقنى چالغۇ قىلغان قەلب ناخشىسىدىن ئىبارەت. بۇ ئاددىي تەبىر شېئىرىيەتنىڭ تىل - يېزىقنى ماددىيلىشىش ۋاسىتىسى ۋە گەۋدىلىنىش شەكلى قىلغانلىقىنى، تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرۈش بىلەن قەلبنى ئىپادىلەشنى مەزمۇن قىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

شېئىرىيەت شائىر سۈبىيىكتىدە جەمغىرلەنگەن تۇرمۇش، ھېسسىيات، تەپەككۇر چىنلىقىنىڭ ئوبرازلاشقان، بېشارەتلەشكەن، مەجازىيلاشقان مۇزىكىلىق تىل - يېزىق تىزىمىسى ئارقىلىق ماددىيلاشقان بەدىئىي تۈزۈلمىسىدىن ئىبارەت. بۇ تەبىردە شائىر سۈبىيىكتىنىڭ ئەكس ئېيتىش - ئىپادىلەشتىكى مەنە چىنلىقى بىلەن، مۇنداق ئەكس ئېيتىش - ئىپادىلەشتىكى بەدىئىي ۋاسىتىلەر - ئوبرازلىق ۋە مۇزىكىلىق تىل - يېزىق تۈزۈلمىسى (شېئىرىيەتنىڭ ئوبىيىكتىپ شەرتى) گەۋدىلەندۈرۈلگەن.

شېئىرىيەت - ئەڭ ئىخچام، ئەڭ بېشارەتلىك (ئوبرازلىق، مەجازىي) تىل - يېزىقتىن تەشكىل قىلىنغان رىتىمدار، ۋەزىندار، قاپىيەدار بەدىئىي تۈزۈلمە بولۇپ، ئۇ شائىر قەلبىدە جۇغلانغان ۋە تاۋلانغان تۇرمۇش - تەپەككۇر چىنلىقىنىڭ ھېسسىياتچان پارتلىشىدىن ئىبارەت. بۇ تەبىردە شېئىرىيەتنىڭ تىل - يېزىق جەھەتتىكى تاشقى ئۈچ ئامىلى - ئىخچاملىقى، بېشارەتلىكلىكى ۋە مۇزىكىلىقى بىلەن ئۇنىڭ شائىر سۈبىيىكتى جەھەتتىكى ئىچكى ئۈچ ئامىلى - تۇرمۇش چىنلىقى، تەپەككۇر قىممىتى، ھېسسىياتچان تەسىرلەندۈرگۈچ كۈچى بىر گەۋدە قىلىنغان.

ئېيتىش كېرەككى، بۇ تەبىر ئىلمىي جەھەتتىن پۇختا، ئەتراپلىق ۋە ئىخچامدۇر. ئۇ ئادەتتىكى تەبىرلەردە سۆزلىنىدىغان «باي تەسەۋۋۇر»، «لىرىك ئىپادىلەش، ئىلھام، ئىجتىمائىي ئۈنۈمدارلىق، ئېستېتىك ئۈنۈمدارلىق، نەسرىي ئەدەبىياتتىن پەرقى» دېگەن ئىبارىلەرنى ئىشلەتمەستىنلا، بۇ ئىبارىلەرنى ئىشلەتكەندىكى ئۈنۈمنى ھاسىل قىلغان.

دەرۋەقە، شېئىرىيەت، ھەتتا ئۇ «ئىلىيادا» ياكى «شاھنامە» داستانى بېيىت - كۈپلەتلىرى بولغاندىمۇ، ئۆز مەزمۇنى ۋە سىغىمچانلىقىغا نىسبەتەن ئەڭ ئىخچامدۇر.

شېئىرىيەت - بېشارەتلىك (ئوبرازلىق، مەجازىي) ۋاسىتىلەرگە باي بولۇپ، كۈچلۈك ئوخشىتىش، تەقاسلاش، تەقلىد قىلىش، قىياسلاش، تەسەۋۋۇرچان ۋە يوشۇرۇن ئىشارە قىلىش كۈچىگە ئىگە. بىز بىر قاتار لىرىك شېئىرلاردا ئەمەس، ئېپىك داستانلاردا مۇنداق بېشارەتلىك ئىقتىدارنىڭ قويۇقلۇقىنى كۆرىمىز. ئوخشاش تېمىدا يېزىلغان بىر قاتار «خەمسە» داستانلىرى ئۆزىنىڭ بېشارەتلىك مەنىۋى قىممىتى جەھەتتىن بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرۈپ، شېئىرىيەتنىڭ مەزمۇن خەزىنىسى جۈملىلىرى ئارىسىغا كۆمۈلگەن. ھەتتا بەزى مۇنەۋۋەر شېئىرىي ئەسەرلەرنىڭ ھەقىقىي مەنىۋى قىممىتى شېئىرىي جۈملىلىرىنىڭ سىرتىدا بولۇپ، ئوقۇرمەن ئۇنى ئۆزى ئىزدەپ تېپىشى مۇمكىن.

شېئىرىيەت - مۇزىكىلىق رىتمىدارلىققا، ئاھاڭدارلىققا ئىگە بولۇپ، ئۇ تۇرمۇش رىتىمى، ئىنساننىڭ نەپەس رىتىمى بىلەن تېماتىك رىتم، تەپەككۈر رىتىمىنى مۇئەييەن مىللەت شېئىرىيەت ۋەزىنىدە گەۋدىلەندۈرىدۇ. شېئىرىيەتنىڭ مۇزىكىلىق كۈچى شېئىرىي ئىلھام ۋە شېئىرىي تەپەككۈردىن تاكى شېئىرنىڭ كومپوزىتسىيەلىك تۈزۈلۈشى، ئىپادىلىنىشى، ئوقۇلۇشى، تەسىر كۆرسىتىشىگىچە ئىزچىللىشىدۇ.

شېئىرىيەت - مەيلى فولكلور ياكى كىلاسسىك ۋە ياكى ھازىرقى زامان شېئىرلىرىغىچە بولسۇن شائىر قەلبىدىن پۈتۈنلەي تۈستە مەيدانغا كېلىدۇ. ئۇ تۇرمۇش چىنىلىقىنىڭ تەپەككۈر، ھېسسىيات شەكلىدىكى قىيامى ۋە پۇرۇقى سۈپىتىدە، شېئىرىي پىكىر، تىل ۋە ئۇنىڭ مۇزىكىلىق جەھەتتىكى بىر پۈتۈنلۈكىدە ئۆز لىرىكىسىنىڭ قاننىنى يايىدۇ.

ئىككىنچى باب شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى

«تەڭرىنىڭ ئىرادىسى شېئىرىيەت ئارقىلىق يەتكۈزۈلىدۇ؛
شېئىرىيەت تۇرمۇش يولىنىمۇ كۆرسىتىپ بېرىدۇ؛ شائىر
شېئىرىيەت ئارقىلىق پادىشاھلارنىڭ ساخاۋىتىگە ئېرىشىدۇ؛
شېئىرىيەت ئەمگەكتىن كېيىن خۇشاللىق ئېلىپ كېلىدۇ.»
— گورائىيوس

1. شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە غەرب - شەرق قاراشلىرىنىڭ سېلىشتۇرمىسى

شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى — شېئىرىيەت ئېنىقلىمىسىنىڭ
ئاساسى بولۇش بىلەن بىللە، يەنە شېئىرىيەتنىڭ مەۋجۇتلۇق
قىممىتى، ئېستېتىك قىممىتى ۋە ئىجتىمائىي رولىنىڭ ئاساسى
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

غەرب - شەرق مەدەنىيىتىدە ناھايىتى زور ئوخشاشلىق،
بىردەكلىك ساقلانغان. ئىنسانىيەتنىڭ چىنلىق، ياخشىلىق،
گۈزەللىك ھەققىدىكى تەلپۈنۈشى، قاراشلىرى ئورتاقلىققا ئىگە.
غەرب - شەرق سەنئىتى، بولۇپمۇ شېئىرىيەتتە بىر - بىرىگە
ئوخشىشىپ كېتىدىغان نۇرغۇن تېماتىك مەزمۇن، ئوبرازلىق
ئەسەر مەۋجۇت. غەرب - شەرق ئېستېتىك قاراشلىرىدىمۇ نۇرغۇن
ئورتاقلىق ساقلانغان. بۇ، ئىنسانىيەت ماددىي تۇرمۇشى ۋە مەنىۋى
مەدەنىيىتىدىكى بىردەكلىك، ۋارىسلىق، تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى
گەۋدىلەندۈرۈپ، شەرق - غەرب مەدەنىيىتى ئالمىشىشىنى ئىلگىرى
سۈرگەن.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتكى، شەرق (مۇھىمى قەدىمكى جۇڭگو

مەدەنىيىتى ئەنئەنىسىنى ئاساس قىلغان) - غەرب (مۇھىمى قەدىمكى گىرېك - رىم مەدەنىيىتى ئەنئەنىسىنى ئاساس قىلغان) پوئېتىك ئىجادىيەت ئەنئەنىسى، پوئېتىك ئىجادىيەت ئۇسلۇبى، پوئېتىك ئىجادىيەت نەزەرىيەسىدە ئۆز ئالدىغا بىر سىستېما ھاسىل قىلغان خاسلىقلار ساقلانغان. بۇ خاسلىقلار يەنىلا شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتىدىن ئىبارەت پۈتۈن ھالقىنى چۆرىدىگەن.

بىز قەدىمكى غەرب دۇنياسىغا نەزەر سالساق، ئۇزاق - قەدىم زامانلاردىنلا قەبىلىلەر كۆچۈپ يۈرگەن، پارچە ھاكىمىيەتلەر ۋە شەھەر دۆلەتلىرى شەكىللەنگەن. ئاتلىقلار، كېمىچىلەر، سودا كارۋانلىرىنىڭ پائالىيىتى بالدۇر باشلانغان. ھەر خىل ئەپسانە، پەيغەمبەر، دىن ۋە ئىلىم تارماقلىرى ئىپتىدا بولغانلىقىنى كۆرىمىز. بىز كىرىت ئارىلى، بالقان يېرىم ئارىلى، كىچىك ئاسىيا، پەلەستىن ۋە ھىلال ئاي رايونى، مىسسۇپوتامىيە تۈزلەڭلىكى بىلەن ئوتتۇرا يەر دېڭىزىنىڭ ئۆتمۈش تارىخىغا نەزەر سالساق، كۆز ئالدىمىزدا «ئىليادا»، «ئودىسسا»، «تەۋرات»، «ئىنجىل»، «قۇرئان كەرىم» تەسۋىرلەنگەن ھېكايىلەر، گىرېك - رىم تىياتىرلىرى، تەنھەرىكىتى، ھەيكەلتراشلىقى نەمۇنىلىرى گەۋدىلىنىدۇ. بۇنداق تارىخىي ھەرىكەت ئېقىمى گىرېك - رىم مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈرگەن. كېيىنكى ۋاقىتلاردا گىرېك - رىم مەدەنىيىتى ئاساسىدا ياۋروپا - ئامېرىكا سەنئەت مەدەنىيىتىنى ھاسىل قىلغان. ئوخشاشلا بىز قەدىمكى يىراق شەرق دۇنياسىغا نەزەر سالساق، ئۇ يەردە تولمۇ ئۇزاق - قەدىم زامانلاردىنلا ئولتۇراقلاشقان مۇقىم قانداشلىق تۈزۈمىنىڭ شەكىللەنگەنلىكىنى، كىشىلەر كۆڭلىدە زېمىن ۋە سۇ، تېرىقچىلىق ۋە ھوقۇقىي ئىمتىيازغا بولغان ئېتىقادنىڭ تېرەن يىلتىز تارتقانلىقىنى كۆرىمىز. قەدىمكى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك قۇل

ئىگىلىكى مەدەنىيىتى ۋە ئۇنىڭ بىر قىسمى بولغان فولكلور، ئەپسانە ۋە شېئىرىيىتى بىر قەدەر تۇرغۇن ۋە ئۆز ئېتىنىڭ تۈركۈمى بېكىنمە ھالىتىدە تەدرىجىي راۋاجلانغان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئاساسەن بىر مىللەت پېرسوناژلىرى ئەكس ئەتتىدۇ. قەدىمكى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك شېئىرىيىتى يىراق شەرق شېئىرىيىتىگە ئۆلگىلىك تەسىر كۆرسەتكەن. غەرب - شەرق پوئېتىك ئىجادىيىتى ئۆزىنىڭ ئوخشىمىغان ئىجتىمائىي مۇھىتى ۋە ئەنئەنىسىگە ئىگە بولغان، ئوخشىمىغان مۇنبەت تۇپراق ياكى بالىياتقۇ ھاسىل قىلغان، كارل ماركسنىڭ «مىسىر ئەپسانىلىرى گىرېك مەدەنىيىتىگە مۇنبەت زېمىن ۋە ئانا قارنى بولالمايدۇ» دېگەن مەشھۇر سۆزى غەرب - شەرق شېئىرىيىتى ئۈچۈنمۇ ئوخشاش ئەھمىيەتكە ئىگە.

غەرب شېئىرىيەت ئەنئەنىسى ۋە نەزەرىيەسى بويىچە شېئىرىيەتتە تۇرمۇش، تارىخىي ھادىسىلەر ئەكس ئەتكەن، مۇنداق ئەكس ئەتتىشتە تۇرمۇشقا، ھادىسىلەرگە تەقلىد قىلىش ئاساسىي پىرىنسىپ قىلىنغان. ئارىستوتېل «پوئېتىكا» ناملىق ئەسىرىدە مۇشۇ تەقلىدىيەت نەزەرىيەسىنى گەۋدىلىك ئورۇنغا قويغان ۋە شېئىرىيەتنىڭ تىياتىرلىق - ھېكايەلىك بايان قىلىش قىممىتىنى تەكىتلىگەن. دانتى «ئاۋام تىلى» ناملىق ئەسىرىدە شېئىرىيەتنى رىتىم قانۇنىغا مۇۋاپىق ۋە ئىستىلىستىكىغا رىئايە قىلغان توقۇلما ھېكايە دەپ كۆرسەتكەن. غەرب شېئىرىيەت تارىخىدىكى تارىخىي داستانلار، تىياتىرلىق (بولۇپمۇ تىراگېدىك) داستانلار، شېئىرىي ئىلمىي ياكى دىنىي ئەسەرلەر، قەسىدە ۋە باشقىلار دەل ئاشۇ بولغان ياكى بولۇشى مۇمكىن بولغان چىنىلىق ۋە تەقلىدىيەت پىرىنسىپى بويىچە ئىجاد قىلىنغان ئىدى. ئەلۋەتتە، بۇ غەرب شېئىرىيىتى ئارىستوتېلنىڭ پوئېتىك قاراشلىرىغا ئاساسلانغان دېگەن مەنىدىن كۆرە، ئارىستوتېلنىڭ پوئېتىك

قاراشلىرى غەرب شېئىرىيىتىدىكى بۇ تارىخىي ئېقىمنى نەزەرىيە دەرىجىسىگە كۆتۈرگەن، ئارىستوتېلدىن كېيىنكى غەرب شېئىرىيىتى تارىخى يەنىلا بۇ تارىخىي ئەنئەنىنى داۋاملاشتۇرغان دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

شەرق شېئىرىيىتى ئەنئەنىسى بىلەن بۇ ئەنئەنە ئاساسىدىكى نەزم نەزەرىيەسى شېئىردا شائىر ئىرادىسىنى، پىكىر مەندارلىقىنى ئىپادىلەشنى ئاساسىي پىرىنسىپ قىلغان. بىز جۇڭگو شېئىرىيەت تارىخىغا نەزەر سالدىغان بولساق، «شاڭنامە، ياۋ تۈزۈتلىرى»، «مۇھاكىمە ۋە بايان»، «ماۋ نەزمىسىنىڭ مۇقەددىمىسى»، «نەزم خىسلەتلىرى» قاتارلىق نوپۇزلۇق كىتابلاردا شېئىرىيەتنىڭ «كۆڭۈل سۆزى»، «قەلبىتىن چىقىدىغان» لىقى، «مەندارلىق» نىڭ مۇھىملىقى گەۋدىلەندۈرۈلگەن. بۇ جۇڭگو شېئىرىيىتى مەدەنىيەت چەمبىرىدە شائىر سۈپىيىكتى ۋە مەنە ئىپادىلەشنى پۈتۈنلەي قاراشنىڭ ئۇلى قىلىنغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بىز «نەزىمانە»، چۈيۈەن نەزملىرى، خەن - تاڭ «يۇفۇ» لىرى^①، ھەرقايسى دەۋردىكى شېئىرىيەت نەمۇنىلىرىگە نەزەر سالساق، رېئاللىقنى روشەن ئىپادىلەشتىن باشقا، مۇھىمى شائىر روھىيىتىنى ئىپادىلەش ئاساسلىق ئورۇن تۇتقانلىقىنى كۆرىمىز.

2. شېئىرىيەت ۋە پەلسەپىۋى ھېكمەت

شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى ھەققىدىكى ئىزدىنىش نوقۇل ياكى ئاددىي ھالىدىكى شېئىرىي سەنئەت ۋە ئۇنىڭ بەدىئىي شەكلى ھەققىدىكى ئىزدىنىش دېيىلىدىكەن، ناھايىتى چوڭ بىر

① «خەن يۇفۇ» خەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئوردا تەرىپىدىن توپلانغان خەلق ناخشا - قوشاقلىرىنى، «تاڭ يۇفۇ» تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە توپلانغان خەلق ناخشا - قوشاقلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ قەدىمكى «نەزىمانە» دىن كېيىنكى نوپۇزلۇق خەنزۇ خەلق قوشاقلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تەرەپلىملىككە يول قويۇلىدۇ. بىلىش كېرەككى، شېئىرىيەت بىلىشنىڭ بىر خىل تەپەككۇر شەكلى، ماھىيەتلىك بىر خىل ئۇچۇر شەكلى. بىرخىل ئۆزلۈك — ئۆز — ئۆزىنى ئاڭقىرىش پائالىيىتىدىن ئىبارەت. قەدىمكى كىشىلەرنىڭ شېئىرىيەتنى ئىلاھ ئىرادىسىنىڭ ئىپادىسى، ئىلاھىي قەلبىنىڭ ناخشا شەكلىدە زاهىر بولۇشى، مۇقەددەس سۆز دەپ قارىغانلىقى بىلەن ئارىستوتېلنىڭ شېئىرىيەتنى تارىخىي ئەسەرگە قارىغاندا پەلسەپىلىك سالاھىيەتكە ئەڭ باي دەپ كۆرسەتكىنى؛ نۇرغۇن مۇتەپەككۇرنىڭ شېئىرىي تىل بىلەن ھېكمەت بايان قىلغانلىقى شېئىرىيەتنىڭ بىلىش سىستېمىسى، ئۇچۇر شەكلى ۋە سەنئەت ژانىرلىرى ئارىسىدا پەلسەپىۋىلىككە ئەڭ بايلىقنى چۈشەندۈرىدۇ. پەلسەپىۋى قىممەت شېئىرىيەتنىڭ ئەسەرلەردىن ھالقىغان ھاياتىي كۈچىنىڭ نېگىزى بولۇپ كەلگەن.

بۇ يەردە ئىككى نۇقتا ئايدىڭلاشتۇرۇلۇشى كېرەك:

بىرىنچى، شېئىرىيەت پەلسەپىۋى ھېكمەت قىممىتىگە ئىگە بولۇشى لازىم. ئۇ مەيلى دىداكتىك — ئەخلاقىي شېئىرىي ئەسەر شەكلىدە، مەيلى تارىخىي داستان شەكلىدە، مەيلى دىنىي ۋە ياكى تەبىئەت ئىلمى كاتېگورىيەسىدە، مەيلى لىرىك شېئىرىي چەشمە شەكلىدە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، پەلسەپىۋى ھېكمەتنى بولمىغان شېئىرىيەت جانسىز شېئىر شەكلىدىكى سۆز قۇرۇلمىسى، پۈچەك شېئىر بولۇپ قالىدۇ. بىز «قۇتادغۇبىلىك»، «شاھنامە»، «خەمسە نەۋائى»، «دىۋانىي ھېكمەت»، «ئۆمەر ھەيىام رۇبائىلىرى»، «مەسنەۋى رۇمى»، «دىۋان ھافىز شىرازىي» ۋە ياكى «ئىليادا»، «ئودىسسا»، «رامايانا»، «ماخپىياتا»، «ئاۋىستا»، «رىگاۋىدا»، «ئىلاھ كومېدىيەسى»، «فائوست» قاتارلىق شېئىرىي ئەسەرلەر بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھېكمەت كۈچى تۈپەيلى ئەسەرلەردىن ھالقىپ

كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرمىز. مىسىرلىقلارنىڭ نىل دەرياسىغا، قۇياش ئىلاھى «را» غا، مەركىزىي ئاسىيالىقلارنىڭ مېترغا، چۇ بەگلىكى ئاھالىلىرىنىڭ (چۇ يۈەننىڭ «توققۇز نەزم» ناملىق ئەسىرى نەزەردە تۇتۇلىدۇ. — ئاپتور) «شەرق ئىلاھى» غا ئاتىغان نەزم — ناخشىلىرى ئۆز زامانىسىنىڭ ئاساسىي پەلسەپىۋى روھىيىتىنى، ھەتتا ئۇنىڭ باش تېمىسىنى گەۋدىلەندۈرگەن. پەلسەپىۋى مېڭىدىن چەتنىگەن شائىر تېخى شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەنمىگەن شائىردۇر. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى قانداق بېزەنمىسۇن، ئۇ جانسىز ھەيكەلگە ئوخشاش، ھاياتىي كۈچتىن يىراق بولىدۇ.

ئىككىنچى، شېئىرىيەت پەلسەپىۋى ھېكمەتنىڭ مەنتىقىي بايانى بولۇپ قالماستىن، بەدىئىي مەجازلىق ئارقىلىق سەنئەت شەكلىدە، ئېستېتىك زوق ۋاسىتىسى بىلەن گەۋدىلەندۈرۈلۈشى لازىم. بۇ، پەلسەپىۋى ھېكمەتنى پەلسەپىۋى ئىبارە — ھۆكۈم ئارقىلىق ئىپادىلەشمەسلىكىنى، ئۇ شېئىرىي مەنىدارلىقنىڭ مەجازىي ۋاسىتىلەر بىلەن ئىپادىلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. بىز بۇنى دىنىي ئەدەبىياتتىكى ئىلاھىي چۈشەنچىلەرنى تەبىئەت ھادىسىلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىگەن، سۈپىتىگە ئىدىيەلەرنى خاس تەسەۋۋۇپ ئىبارە — ئوبرازلار ئارقىلىق ئىپادىلىگەن، شەخسنىڭ پىكىر — ھېسسىياتلىرىنى تەبىئەت تەسۋىرى ئارقىلىق ئىپادىلىگەن، كىشىلىك تارىخىي قانۇنىيەتلىرىنى رىۋايەت — قەھرىمانلىق داستانلىرى بىلەن ئىپادىلىگەن شېئىرىي ئەسەرلەردىن كۆرەلەيمىز.

دەرۋەقە، شېئىرىيەت نوقۇل ھېكمەتنامە ئەمەس، كۆپ ھالدا شائىر بىرەر ھېكمەتنى ئىپادىلەشنى مەقسەت قىلمىغان ھالدا قولغا قەلەم ئالىدۇ، بۇ مەسىلىنىڭ بىر تەرىپى. ئەمما، شېئىر ئادەتتىكى نەسر ئەمەس، سۆز — ھېكايەت تېخىمۇ ئەمەس. ئۇ شائىر قەلبىدە جەمغىرلەنگەن، سىنتېز^① لەنگەن، ئىخچام —

ماھىيەتلىك پىكىرنىڭ پوئېتىك ئۇچقۇنى. بۇ ھال تەبىئىي ھالدا شېئىرىيەتكە ماھىيەتدارلىق — مەنىدارلىق ئېلىپ كېلىدۇ. روشەنكى، بۇنداق ماھىيەتدارلىق — مەنىدارلىق ھادىسە سۈرەت قۇلۇلىسىغا ئورالغان سەدەپ (مەرۋايىت) تەك مۇئەييەن ھېكمەت خاسىيىتى ۋە يۈكسەكلىك، مۇقەددەسلىك شارائىتىگە ئىگە بولۇپ قالىدۇ. بىز بۇنى مۇتەپەككۇر شائىرلارنىڭ كىلاسسىك شېئىرلىرىدىلا ئەمەس، خەلق ناخشا — قوشاق، بېيىت — داستانلىرىدىمۇ ئۇچرىتىمىز. ئېيتىش كېرەككى، قەدىمكى دىنىي مۇراسىملارنىڭ مۇناجات نەزمىلىرى، پېرىخونلۇق نەزمىلىرى، ئەمگەك، مەۋسۇم، جەڭ، مۇھەببەت قوشاقلىرى، ئاتا — ئانىغا بېغىشلانغان ئەجداد قەسىدىلىرى، قەھرىمانلىق داستانلىرىدىن ھازىرقى زامان ئېپىك ۋە لىرىك شېئىرىيىتىگىچە روھىيەتنىڭ تالاي ھېكمىتى، كىشىلىك تۇرمۇش ئەقلىيەلىرى، تۇرمۇش پەلسەپىسى ۋە ئۆمۈر يەكۈنلىرى سىڭگەن.

شېئىرىيەت ئۆزىنىڭ پەلسەپىۋى ھېكمەتدارلىقى تۈپەيلى، شائىرنى نەسرىي ئەسەردىكى پېرسوناژلىقتىن قۇتۇلدۇرۇپ، «لىرىك قەھرىمان» — ھېكمەت رىياسەتچىسى «مەن» گە ئايلاندۇرىدۇ. شېئىرىي ئەسەردىكى «مەن»، «بىز»، «ساقىي»، «مۇترەب»، «دىلبەر»، «مۇغىبەچە»، «گۈل»، «بۇلبۇل»، «زەككى» ئىبارىلىرىنى، نەسرىي ھېكايىلەرنى مۇئەييەن پېرسوناژ مەنىسىدە ئەمەس، بەلكى شائىر قەلبىدىكى ئالەم — ئىنسانىيەت ھېكمەتلىرىنىڭ ھاۋالىسى، ۋەكىلى، ئالامىتى، دىيالوگ ۋە مونولوگ^② ھالقىسى دەپ قاراش، چۈشىنىش لازىم. بۇ، شېئىرىيەتنىڭ نەسرىي ئەدەبىياتتىن پەرقلەندىغان ماھىيىتىنى

① سىنتېز — ھېكەلنىڭ تىرىيادا — ئۈچ باسقۇچلۇق تەرەققىيات نەزەرىيەسىدە تېزىس، قارشى تېزىس، سىنتېزنىڭ ئاخىرقى باسقۇچى — مۇجەسسەملىشىش باسقۇچى، بۇ يەردە مۇجەسسەملىك كۆرسىتىلىدۇ.

② دىيالوگ — ئىككى كىشى ئارىسىدىكى پاراڭ — سۆزلەشمە، مونولوگ — دىلپايان ئۆز — ئۆزى بىلەن سۆزلىشىش شەكلىدىكى ئىپادىلەش ئۇسۇلى (تەكلىپلىك مۇھەررىردىن).

بىلىش ۋە ھۆرمەتلەشتىكى بىر مۇھىم نۇقتا. شېئىرىيەتنىڭ پەلسەپىۋى ھېكمەتدارلىقى شائىرنىڭ شائىرانە پىكىر قىلىشىنى، شائىرانە تەسىرلىنىپ تەسەۋۋۇر ئۇيۇشتۇرۇشىنى، شائىرانە كومپوزىتسىيەلەشتۈرۈشىنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ يەردىكى «شائىرانە» لىق دەل مۇتەپپەككۇرانلىق بىلەن پوئېتىك مەجازلىقنىڭ بىرلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئېيتىش كېرەككى، شېئىرىيەتنىڭ پەلسەپىۋى ھېكمەتدارلىقى شائىر سۈبېكتىگە يۇقىرى مەنىۋى مەدەنىي تۈزۈلمىلىك «فوندى» تەلەپ قىلىدۇ. ئۇ يەڭگىل ھەۋەس، چاكىنا شۆھرەت، غەلىتە مېجەز بىلەن گەۋدىلىنىدىغان ئەسەبىيلىك بولماستىن، مۇتەپپەككۇرانە ئەقىل - پاراسەت، ئىنسانپەرۋەر روھىيەت، دەۋر جاۋابكارلىقى، راستچىل - ھەققانىيەتچىلىك بىلەن يۇقىرى تەسەۋۋۇر، تەپەككۇر، تەسۋىرىي مەلەكە تەلەپ قىلىدىغان ئىقتىداردىن ئىبارەت.

3. شېئىرىيەتنىڭ قىممىتى ۋە ئۇنىڭغا ھامىيلىق

شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى ئۇنىڭ ھەرىكىتىدە، رول ۋە تەسىرىدە، قىممىتىدە ئىپادىلىنىدۇ. فېيىرباخ توغرا ئېيتىدۇ: ھاياتنىڭ ماھىيىتى ھاياتنىڭ ھەرىكىتى — پائالىيىتىدىن ئىبارەت.

شېئىرىيەتنىڭ ماھىيەتلىك كاتېگورىيەسى بولغان ئۇنىڭ رولى ۋە تەسىرى توغرىسىدا شەرق - غەرب شېئىرىيەت تەلىماتلىرى تارىخىدا كۆپلىگەن بايان ساقلانغان. كۇڭزى «مۇھاكىمە ۋە بايان»، مىڭزى «يۈن خەن» ناملىق ئەسەرلىرىدە شېئىرنىڭ روھلاندۇرۇش، بىلىش، ئۇيۇشتۇرۇش، نەپرەت قوزغاش رولىنى تەكىتلىگەن. ئارىستوتېل «پوئېتىكا» ناملىق كىتابىدا شېئىرىيەتنىڭ تەقلىد قىلىش، بىلىش، ئىچ ئاغرىتىش ياكى نەپرەتلىنىش، پاكلىنىش رولىنى تىلغا ئالغان. ئارىستوتېلدىن كېيىنكى غەرب

پوئېتىكىلىرى، بولۇپمۇ دانتى ۋە سىدنىي شېئىرىيەتنىڭ خەلق تىلىنى قېلىپلاشتۇرۇشتا، مەرىپەتچىلىكتە ئوينىيدىغان تارىخىي رولى ۋە ئىجتىمائىي رولىنى تەكىتلىگەن. غەربىي ئاسىيا ۋە مەركىزىي ئاسىيا شېئىرىيەت نەزەرىيەسى تارىخىدا شېئىرىيەتنىڭ كۆپ تەرەپلىمە ئىقتىدارى ئىزچىل تەكىتلەنگەن بولۇپ، ھەتتا ئۇ «زېمىننى يورۇتىدىغان قۇياش، يىمىرىلمەس ئەبەدىيەت قەسىرىسى» (مۇنىس خارەزمىي)، «يۇرت - زېمىنلارنى قولغا كىرگۈزىدىغان قەھرىمان» (ھۈسەيىن بايقارا)، «مەنە جاۋاھىراتلىرى دەرياسى» (بابۇر)، «روھنى ئويغاتقۇچى سەنئەت» (نەۋائىي)، «مەجازىيلاشقان ھەقىقەت» دەپ بايان قىلىنغان.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغانلار شېئىرىيەتنىڭ ئىنسان مەنىۋى تۇرمۇشىدىكى غايەت زور بىلىش سەمەرىسى، ھېكمەت مۆجىزىسى، ئىنكاس ۋە ئىپادىلەش ئۇچۇرى، قوزغاتقۇچى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى، ئىتتىپاقلاشتۇرغۇچى رىغبەت ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئىنسانىيەت بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدىلا رىتىمدار ئۇسسۇل، مۇزىكا ۋە شېئىر - قوشاقلىرى بىلەن تەبىئەت ۋە ئىلاھىيەت، جەمئىيەت ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەت، مۇھەببەت ۋە كىشىلىك روھىيەت بىلەن ئالاقە قىلىپ، ھەتتا شېئىر ئارقىلىق ئىستىغپار ئوقۇپ، ھارغىنلىقنى چىقىرىپ، كېسەل داۋالاپ كەلگەن. شېئىرىيەتنىڭ بىلىش، ئۇچۇر قىلىش، ئىتتىپاقلاشتۇرۇش، تەربىيەلەش قاتارلىق جەھەتلەردىكى رولى مەسىلىسى شېئىرىيەتنىڭ پۈتكۈل ئەھلىگە ئايان بولۇپ، مەسىلە بۇ رولنىڭ قانداق گەۋدىلىنىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئىچىدە قايسى خىل رولنىڭ ئاساسىي ئورۇندا قويۇلۇشىدا.

غەرب پوئېتىك نەزەرىيەسىدە شېئىرىيەتنىڭ بىلىش - ئىد - كاس قىلىش رولى بىلەن ئېستېتىك رولى ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈپ ئىزاھلانغان بولۇپ، بۇ، شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى تەقلىدىيەت ۋە بەدىئىي ئۈنۈمدارلىق دېگەن ئەنئەنىۋى قاراش بىلەن چەمبەرچاس

باغلانغان. شەرق پوئېتىك نەزەرىيەسىدە شېئىرىيەتنىڭ ئىجتىما-
ئىي ئۈنۈمدارلىقى ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈلۈپ ئىزاھلانغان بولۇپ،
بۇ، شېئىرىيەتنىڭ ماھىيىتى — مەنە ئىپادىلەش ۋە سېمانتىك
قىممەت يارىتىش دېگەن ئەنئەنىۋى قاراشقا تۇتاشقان. غەربىي ئا-
سىيا ۋە مەركىزىي ئاسىيا شېئىرىيىتىدە گەرچە گىرىك شېئىرىد-
ىيىتى ۋە ياۋروپا شېئىرىيىتىنىڭ سالماقلىق تەسىرى بولسىمۇ،
مەنىدارلىق، قەلب ئىزھار قىلىشتىكى بايلىق ۋە گۈزەللىك قارد-
ىشى بىلەن تەلىم — تەربىيە ئارقىلىق كىشىنى ئارقىلىق (ئۆزىنى
تونۇش — ئويغىنىش. — تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) قا باشلاش قا-
رىشى ئاساسىي پوئېتىك — ئېستېتىك قاراش ھېسابلىنىپ كەلدى.
ئېيتىش كېرەككى، شېئىرىيەتنىڭ قىممىتى ۋە بۇ قىممەتنى
شەكىللەندۈرىدىغان ئۇنىڭ ھەرقايسى رول — تەسىرى، ئومۇمىيلىق
جەھەتتىن بىر پۈتۈن شېئىرىيەت ژانىرى جەھەتتىن ئېيتىلغان
بولۇپ، ھەر بىر شائىرنىڭ ھەر بىر شېئىرىغا قارىتا ئېيتىلغان
ئەمەس. شائىر ئۆزىنىڭ ئىجادىيەت قىممىتى ۋە ئۇنىڭ
ھېكمەتدارلىقىنى ۋايىغا يەتكۈزمەستىن، شېئىرىيەتكە ھەقىقىي
شېئىرىي قىممەت يەتكۈزۈشى مۇمكىن ئەمەس.

شېئىرىيەت نەزەرىيەسى تارىخىدا شېئىرىيەتنى دەپسەندە قىلغان
ئاتالمىش شائىرلارنى قاتتىق سۆكۈش بىلەن بىللە شېئىرىي
سەنئەتكە ھامىيلىق قىلغان سادالار كۆپ قېتىم كۆتۈرۈلگەن
ئىدى.

جۇڭگودا جۇڭ رۇڭ «نەزم خىسلەتلىرى» ناملىق ئەسىرىدە
يۈزدىن ئارتۇق شائىرنى سېلىشتۇرۇپ تەلىق قىلىپ،
شەكىلۋازلىق ۋە قۇرۇق بېزەكۋازلىق بىلەن بولۇپ كېتىپ،
شېئىرىي مەنىدارلىقنى قولدىن بېرىپ قويۇشنى نۇقتىلىق
تەنقىدلىدى. مەركىزىي ئاسىيادا ئەبۇ نەسىر فارابىي شېئىرىيەت
ھەققىدىكى ئەسىرىدە تەقلىد قىلغۇچى شائىرلار بىلەن تەپەككۈر

قىلغۇچى شائىرلار ھەققىدە، ئەبۇلقاسىم فىردەۋىسى «شاھنامە» دە شائىر قەلىبىنىڭ جاۋاھىر، شائىر تىلىنىڭ جاۋاھىر تارازىسى ئىكەنلىكى ھەققىدە، ئاتاۋۇلا ھۈسەيىن «بەدايئۇس سەنائىي» ناملىق ئەسىرىدە شېئىرىيەتتىكى ۋەزىندارلىق ۋە مەندارلىق نۇقسانلىرى ئۈستىدە، ئەلىشىر نەۋائى «مىزانۇل ئەۋزان»، «مەجالىسۇن نەفائىس» قاتارلىق ئەسەرلىرىدە شېئىرىيەتنىڭ ۋەزىن ئۆلچەملىرىدىكى نۇقسانلار بىلەن بىر قاتار شائىرلارنىڭ پەزىلەت ۋە ئىللەتلىرى ئۈستىدە توختالغان. غەربىي ياۋروپادا سىر فىلىق سىدنىي 16 - ئەسىردىكى شېئىرىيەتكە قارىتا قوزغالغان سالقىن قاراشقا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن «شېئىرىيەتكە ھامىيلىق» ناملىق مەشھۇر ماقالىسىنى ئېلان قىلدى. سىدنىي بىر تەرەپتىن شېئىرىيەتنىڭ پۈتكۈل مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئالاھىدە رولى ۋە قىممىتىنى يالقۇنلۇق ئىبارىلەر بىلەن مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ھامىيلىق قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئەينى زامان شېئىرىيىتىدە شېئىرىي سەنئەتكە داغ چۈشۈرىدىغان نۇقسان ۋە ئىللەتلەرنى قاتتىق سۆكتى.

شۇنى ئېيتىش كېرەككى، شېئىرىيەت ھازىرقى زامان نەسىرى — رومانچىلىقى، تېلېۋىزىيە فىلىملىرى تۈرتكىسىدە، سەنئەتنىڭ بىر تارمىقى سۈپىتىدە ئىلگىرىكى نوپۇزدىن چۈشكەندەك قىلىنمۇ، بۇ، شېئىرىيەتنىڭ پەقەت ئىلگىرىكى ئۆز دائىرىسىدىن ھالقىغان ھالىتىدىن ئۆز دائىرىسىدىكى سەنئەت ھالىتىگە كىرىشىدىن ئىبارەت، خالاس. شەرتلىك مەنىدە بۇنى پەلسەپىنىڭ ھەممە پەن ئۈستىدىكى «پەنلەرنىڭ پېنى» ھالىتىدىن بىر پەنلىك ھالىتىگە كىرگەنلىكىگە ئوخشىتىش مۇمكىن. شېئىرىيەت يەنىلا جانلىنىپ تۇرغان سېھىرلىك چەشمە، مەپتۇنكار مۆجىزە!

مەسىلە شېئىرىيەتنىڭ ھازىرقى زاماندا، ھەرقايسى رايون ۋە مۇھىتتا قانداق مەنىۋى رول ئويناپ، قانداق ئىجتىمائىي رول

ھېچكىنكى يازغۇچىلارنىڭ نامى ئىسسىقلىق

ئۆتەۋاتقانلىقىدا. شېئىرىيەت ئەگەر ئۆز ماھىيەتلىرىنى ئۇنتۇپ،
ئۆز ئالاھىدىلىكلىرىنى يوقىتىپ، ھېكمەتدارلىقنىڭ مەجازلاشقان
شېئىرىي شەكلى بولۇشتىن قېلىپ، نەسرىي ئەدەبىياتنىڭ
بېيتلاشقان شەكلىگە ئايلىنىپ قالىدىكەن، ئۇ ئۆز ئېتىبارىنى
كېمەيتىدۇ.

شېئىرىيەتنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ ھېكمەتلەشكەن ئىنسانىي
قىممىتىدە! شېئىرىيەت بۇ مۇقەددەس مېغىزدىن چەتلىپ
شۇئارۋازلىق، رەڭۋازلىق، يالغان سۆزلۈك ۋە ياكى چاكىنا تېماتىك
ئىجادىيەت ئىللەتلىرىگە گىرىپتار بولىدىكەن، ئۇ ئۆز قەدرىنى
يوقىتىدۇ!

شېئىرىيەت ئۆز - ئۆزىگە ھامىيلىق قىلىشى كېرەك!①

① ئەسەر مۇشۇ يەرگىچە يېزىلغان بولۇپ، ئاخىرىنى تاماملاشقا ئالىمنىڭ ئۆمرى
يار بەرمىگەن. — نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن.

شېئىرىيىتىمىزگە ئائىت بىر قانچە ئېستېتىكىلىق مەسىلە توغرىسىدا

1. مەسىلىنىڭ قويۇلۇشى

شېئىرىيەت — ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئەڭ دەسلەپ بارلىققا كەلگەن، سالماقلىق ئورۇن ئىگىلىگەن، ئىزچىل داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىۋى بەدىئىي ژانىر. ئۇيغۇر خەلقى ئاجايىپ رەڭدار ئېغىز ئەدەبىيات چەشمىلىرى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئۆلگىلىك كىلاسسىك ئەدەبىيات خەزىنىسى، تەرجىمە ئەدەبىياتى ماھارىتى ۋە يېڭى ئەدەبىيات دۇردانىلىرى بىلەنمۇ ئىپتىخارلىنىشقا ھەقلىق. ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ بىر قانچە مىڭ يىللىق ئۆركەشلىك ئېقىمىدا پەلسەپە، ھېكمەت، ئىلىم، تېبابەت، تارىخ ۋە تەلىم — تەربىيە ئۈنچىلىرى ئۆزىگە لايىق شېئىرىي تۈستە گەۋدىلىنىپ كەلگەن. مەلۇم مەنىدە، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنى ئۇيغۇر خەلقى مەۋجۇتلۇقىنىڭ مەنىۋى تىنىقى، ئۇيغۇر خەلقى ھايات سەرگۈزەشتىلىرى ۋە ئىنتىلىشچان تەسەۋۋۇرلىرىنىڭ ئوبرازچانلىق بىلەن شۆھرەت تاپقان بەدىئىي پاۋلىيونى دېيىش مۇمكىن.

نۆۋەتتە ئۇيغۇر شېئىرىيىتى بىر قاتار مەسىلىگە دۇچ كەلمەكتە. ئۇنىڭ بەزىلىرى يېڭى خاراكتېر ئالغان كونا مەسىلىلەر بولسىمۇ، يەنە بەزىلىرى شېئىرىيىتىمىز ئەمەلىيەتتىن دۇچ كېلىۋاتقان يېڭى مەسىلىلەردىن ئىبارەت. شېئىرىيىتىمىز ئۈچۈن ئېستېتىكىلىق تەتقىقات ئوبيېكتى بولۇۋاتقان بۇ مەسىلىلەرگە قارىتا جامائەتچىلىكتە، ئەڭ ئالدى بىلەن ئەدىبلىرىمىزدە سۈبېيىكتىپ قاراش جەھەتتە يۈز بەرگەن بىرمۇنچە ئىختىلاپ ياكى

پەرق شېئىرىيىتىمىزنىڭ مۇھاكىمە دائىرىسىنى خېلىلا كېڭەيتىشكە ئېلىپ كەلمەكتە.

سوتسىيالىستىك مىللىي مەدەنىيەتنىڭ راۋاجلىنىشى ۋە خەلقىمىز مەنىۋى تەلەپلىرىنىڭ ئېشىپ بېرىۋاتقانلىقىغا ئەگىشىپ، شېئىرىيىتىمىزنىڭ ھېرىسمەنلىرى ۋە ھەۋەسكارلىرىمۇ كۆپەيمەكتە. شېئىرىيىتىمىز ئۆزىنىڭ تارىخىي، ئەنئەنىۋى تېما قاتلاملىرى، قاينام - تاشقىنلىق سىنىپىي كۈرەش ۋە ئىجتىمائىي كۈرەش دەۋرىگە ئائىت تېما قاتلاملىرىدىن باشقا يەنە ھازىرقى زامان رېئال تۇرمۇشىنى، ھازىرقى كىشىلىرىمىزنىڭ پىكىر - ھېسسىياتلىرىنى، تەلپۈنۈشچان تەسەۋۋۇرنىڭ ھەر خىل رەڭدار ئىپادىسىنى گەۋدىلەندۈرىدىغان بىر قەدەر نازۇك تېما قاتلاملىرىنىمۇ شەكىللەندۈرمەكتە. شۇنداق قىلىپ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيىتى «بارچە گۈل تەكشى ئېچىلغان» ھەقىقىي ئىجادىيەت باھارىغا كىرىپ كەلدى. شېئىرىيەت ژانىرلىرى، ۋەزىنلىرى، ئېقىم ۋە ئۇسلۇبلىرىمۇ بىر قەدەر «كۆپ قىرلىق» ھالەتكە ئىگە بولۇپ قالدى. بىز شېئىرىيىتىمىز گۈلزارىنىڭ سىياسىي شېئىرلار، تەلىم - نەسىھەت خاراكتېرىدىكى شېئىرلار، تارىخىي تېمىدىكى شېئىرلار، ھېكايەلىك شېئىرلار ۋە مۇھەببەت لىرىكىسىدىن ئىبارەت كۆپ خىل تۈرگە؛ ئارۇز، بارماق ۋە ئەرگىن قاپىيە ۋەزىنىدىكى، ھەتتا نەسرىي شېئىرىي شەكىللەرگە؛ خىتابەتلىك، مەجازىي، غۇۋا، مۇڭلۇق، سىمۋولىزىملىق، تەسەۋۋۇرچان (ئىماگ)، لىرىزىملىق ئاخبارات شەكىللىك ھەرخىل ئېقىم ۋە ئۇسلۇبقا ئېرىشكەنلىكىنى كۆرمەكتىمىز. بۇ، مەنىۋى ھاياتىمىزنىڭ بېكىنىملىك، بىر ئېقىملىق، قاتمال ۋە بۇرۇقتۇرما ھالەتتىن ئېچىۋېتىلگەن، كۆپ قىرلىق، جانلىق، ئەرگىن - ئازادە يېڭى تارىخىي دەۋرگە كىرگەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. قارىغاندا، راۋاجلىنىۋاتقان يېڭى تارىخىي مۇھىتتا مىللىتىمىز يەنىلا

شېئىرىيەت مىللىتىلىك خاسىيەتلىرىدىن ئايرىلىپ قالماسا كېرەك.

شۇنى سەگەكلىك بىلەن نەزەرگە ئېلىشىمىز لازىمكى، بىز ھازىر ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىنىڭ پەن - تېخنىكا جەھەتتە ئىككى مىڭ يىلدا ئېرىشكەن ھەممە ئۇتۇقىنى بىر ئەسىرگە يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە بىر ھەسسىدىن كۆپرەك قاتلىۋەتكەن ۋە يېڭى ئىدىئولوگىيەلىك ئويغىنىشنىڭ مۇقەددىمە مۇزىكىسىنى باشلىۋەتكەن يېڭى تارىخىي پەللىنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىپ قالدۇق. رىقابەت ۋە ھەمكارلىق، ئاللىۋېلىش ۋە شاللىۋېتىش، ئارىلاشما (سېنكىرىتىك) مەدەنىيەت ۋە ھازىرقى زامانغا خاس رەڭدار مىللىي مەدەنىيەت جەرياننى ئۆز پائالىيىتى، رىتىمى ۋە گارمونىيەسى قىلغان بۇ دەۋردە بىر يىل كېيىن قېلىش ئۆتمۈشتىكى بىر ئەسىرلىك جاھالەت ئۇيقۇسىدا ياتقاندىن كۆپرەك ۋە ئېغىرراق تارىخىي قىممەت يوقىتىشىنى ئۆزىگە بەدەل قىلىپ، بىزنى ئاگاھلاندۇرماقتا. ھازىرقى زامان ئويغانغان ئېڭىنىڭ تەپەككۇر مەنتىقىسى قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجىلەرنى پارات قىلىشتىن كۆرە يېڭى نەتىجىلەرنى لايىھەلەشنى، ساندىن كۆرە سۈپەت ئۇتۇقلىرىغا نەزەر سېلىشنى، مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىزنى ئۆتمۈشتىكى ھالەت ۋە سەۋىيە بىلەن سېلىشتۇرۇپ مۇھاكىمە قىلىشتىن كۆرە ئۇنى ھازىرقى زاماننىڭ ئالدىنقى تارىخىي ئۈلگىلىرى بىلەن، ھەتتا بۇ ئۈلگىلەرنىڭ يېڭى يۈزلىنىش مۇمكىنچىلىكلىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ مۇھاكىمە قىلىشنى تەلەپ قىلماقتا. ھازىر بىز ئەسىرىمىزنىڭ مۇقەددىمىسىگە ۋەكىللىك قىلغان ئابدۇقادىر داموللام (ئەزىزى) ۋە ئابدۇخالىق ئۇيغۇرلار تەكىتلىگەن مەرىپەتپەرۋەر ئويغىنىشنى ئەمەس، بەلكى ئىنسانشۇناسلىقنى مەركەز قىلغان، ئىنفورماتسىيەلىك پەن - تېخنىكا ۋاسىتىلىرىنى قورال قىلغان، 21 - ئەسىرنىڭ مۇقەددىمىسىنى تەنتەنە قىلىدىغان يېڭى ئويغىنىشنى — ھازىرقى زامان ئويغانغان ئېڭى ۋە نەزەرىيەۋى

تەپەككۈرىنى تەشەببۇس قىلىۋاتىمىز. بۇ، خەلقىمىز ئۈچۈن 21 - ئەسىردە - ئاجايىپ مۆجىزاتلار تەسەۋۋۇر قىلىنىۋاتقان مۇشۇ بولغۇسى ئەسىردە تەرەققىي قىلغان مىللەتلەر بىلەن بىر قاتاردا تۇرۇپ، يېڭى قىممەت يارىتىش ئىقتىدارى ۋە ھوقۇقىغا مۇيەسسەر بولۇش - بولالماسلىقىغا قارىتىلغان يالقۇنلۇق تەشەببۇس. مۇنداق ئويغانغان ئاڭ ۋە ئۇنى غايىۋى تۇغ قىلغان ئىسلاھات تۈرمۈشمىزنىڭ، ئىجادىيىتىمىزنىڭ، شېئىرىيىتىمىزنىڭ ھەقىقىي ھاياتىي كۈچىدىن ئىبارەت.

يېڭى ئويغىنىش بوسۇغىسىدا، يېڭى بىر تارىخىي ئەسىرنىڭ ھارپىسىدا ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئەنئەنىۋى ژانىرى بولغان شېئىرىيىتىمىزنىڭ «جابدۇنۇش» ھالىتىگە نەزەر ئاغدۇرۇپ كۆرەيلىچۇ. ئۆز تېزلىكىنى مىنۇت ساناپ بارغانچە ئاشۇرۇۋاتقان ئۇچقۇر تارىخ ئېلان قىلغان «ئۇرۇش» ئالدىدا شېئىرىيەت سېپىمىز ۋە ئۇنىڭ روھىي ھالىتىدە چوڭ - كىچىك مەسىلىلەرنىڭ خېلىلا مەۋجۇتلۇقىنى كۆرىمىز. بۇلارنىڭ مۇھىملىرى: شېئىرىيەتتىن ئىبارەت بۇ بەدىئىي ژانىرنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئېستېتىك قىممىتىگە بولغان كۆز قاراشنىڭ سۈسلىشىپ كەتكەنلىكى، ئەنئەنىۋى ۋە ئىزدىنىش خاراكتېرىدىكى ئىپادىلەش شەكىللىرى ئۈستىدىكى پىكىر ئىختىلاپلىرى، ئوچۇق خىتابەتلىك ۋە لىرىك مەجازىي شېئىرىي ۋاسىتىلەر توغرىسىدىكى مۇجىمەل قاراشلار، ئاپتور بىلەن مۇھەررىرنىڭ مۇناسىۋىتى، شېئىرنىڭ ھەرخىل تۈر - شەكلىنىڭ باراۋەر بولۇشى، ئوقۇرمەن بىلەن ئاپتور ۋە شېئىرىيەت ئوبزورچىلىقى مۇناسىۋىتىدىكى مەسىلىلەر، ۋەھاكازالار. شۇنداق قىلىپ، شېئىرىيىتىمىز بەدىئىي ئىجادىيىتىمىزدىكى مەسىلە ۋە زىددىيەتلەر بىر قەدەر مەركەزلەشكەن، ھامىيلىق قىلىش ئەڭ تەقەززا قىلىنىدىغان ساھەگە ئايلىنىپ قالدى.

شېئىرىيىتىمىز دۇچ كەلگەن بۇ يېڭى مەسىلىلەر، مېنىڭچە،

بىر تارىخىي ھادىسىدىن بېشارەت بولسا كېرەك. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، شېئىرىيىتىمىز، ھېچبولمىغاندا چاغاتاي ئۇسلۇبىدىكى شېئىرىيەتتىن پەرقلىق بىر قاتلام ھاسىل قىلغان ۋە 20 - ئەسىرنىڭ 20 - ، 30 - يىللىرى مەيدانغا كەلگەن يېڭى شەكىلدىكى شېئىرىيەت تەرەققىياتىنىڭ يېڭى بىر بۇرۇلۇش باسقۇچىغا يېقىنلاشقان بولسا كېرەك. كۆپلىگەن ئالامەت ۋە مەنىۋى تېڭىرقاشلار شېئىرىيىتىمىزنىڭ كونا باسقۇچىنى ئاخىرلىتىش ۋە يېڭى باسقۇچقا قەدەم قويۇش ھالىتىگە كىرىپ كەلگەنلىكىدىن دېرەك بەرمەكتە.

2. شېئىرىيەتكە ھامىيلىق، شېئىرىيەتنىڭ ئېستېتىك پائالىيەتتە تۇتقان ئورنى

ئىنسانلارنىڭ ئۆز سۈبىيىكتىنى ئىپادىلەش جەريانىدا قىلغان بارلىق ماددىي، جىسمانىي ۋە مەنىۋى ئىجادىيەت پائالىيىتى بىلەن بەدىئىي زوق ۋە بەدىئىي باھا خاراكتېرىنى ئالغان پائالىيىتىنى ئېستېتىك پائالىيەتكە جەملەش مۇمكىن. مەلۇم مەنىدە ئىنساننىڭ گۈزەللىكىنى سېزىش، بىلىش، ئۇنىڭدىن تەسەرلىنىش، زوقلىنىش، ئىجتىمائىي گۈزەللىك، بەدىئىي گۈزەللىك، ئىقتىدار گۈزەللىكى بەرپا قىلىش يولىدىكى پائالىيەتلىرىگە ئېستېتىك قىممەت سىڭگەن.

شېئىرىيەت ئىنساننىڭ ھايۋاندىن پەرقلىنىش جەھەتتىكى سۈبىيىكەت ئالامەتلىرى بولغان ھېسسىيات، تىل ۋە تەپەككۇر بىلەن بىللە شەكىللەنگەن ۋە راۋاجلانغان. ئۇ ئىنسان بىلەن بىللە، ئىنسان سۈبىيىكتى بىلەن بىللە مەڭگۈ مەۋجۇت بولىدۇ ۋە ئىنسان سۈبىيىكتىنىڭ تارىخىي غەلىبىسىنى نامايەندە قىلىپ بارىدۇ. تارىخ شېئىرىيەتنىڭ بارلىق ئىدىئولوگىيەلىك مەدەنىيەت شەكلى ۋە سەنئەت ژانىرىغا قارىغاندا تېخىمۇ مۇستەھكەم ھاياتىي كۈچكە

ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ كەلدى. ئىدىئولوگىيەلىك مەدەنىيەت شەكىللىرى ۋە سەنئەت ژانىرلىرىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋردىكى سەرگۈزەشتىلىرى ۋە راۋاجلىنىشىنى شېئىرىيەت تارىخىغا سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، بۇ خىل ھاياتىي كۈچنىڭ ئىزچىللىقى ۋە بەقۇۋۋەتلىكى گەۋدىلىنىپ چىقىدۇ. ھومېر شېئىرلىرىنى تېخى تەسەۋۋۇر قىلىنىۋاتقان «ئىدىيال مەملىكەت» كە كىرگۈزمەسلىكىنى تىلغا ئالغان قەدىمكى گىرىك مۇتەپەككۇرى پىلاتون (ئەپلاتون) ئۆزىمۇ شېئىرىيەتتىن خالىي بولمىغان.

ئالمنى ساڭا ئۇزاتتىم، ماڭا قىلساڭ ساداقەت،
ئالمنى سەن ئال، ماڭا بېغىشلاپ پاك مۇھەببەت.
باشقىچە ئويلساڭمۇ ئال ئالمنى مەرھەمەت،
ئەمما ئەستىن چىقارما: ھال رەڭگىڭ قىسقا مۇددەت.

مانا بۇ ئەپلاتوننىڭ ساقلىنىپ قالغان لىرىكىلىرىدىن بىرى. شېئىرىيەت شۇنىڭ ئۈچۈن مۇستەھكەم ھاياتىي كۈچكە ئىگىكى، ئۇنىڭ تۈپ ماھىيىتى ئىنسان سۈبېيىكتىنىڭ ئۆز - ئۆزىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشى ۋە ئىپادىلىشىدىن ئىبارەت. ئوبېيىكتىپ مەۋجۇداتنىڭ ئىنسان سۈبېيىكتىدە ئىنكاس قىلىنىشى قانداق مۇمكىنچىلىككە ئىگە بولسا، ئىنسان سۈبېيىكتىنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىپادىلىشىمۇ شۇنداق مۇمكىنچىلىككە ئىگە. روشەنكى، كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان، ئەمما ئىنسان ماھىيىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان سۈبېيىكت ئۈچۈن ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى، ئۆزىنىڭ مەزمۇن ۋە قىممىتىنى سىرتقا ئىپادىلەشتىن، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، «ماددىي تۈس» كە كىرگۈزۈشتىن باشقا چىقىش يولى يوق. بىر چاغلاردا «ئۆز - ئۆزىنى ئىپادىلەش مەيدە (ئۇششاق). - تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) بۇرژۇئازىيەنىڭ روھىي ھالىتى» دەيدىغان ئىلىمگە يات ئىپادىلەر ئارقىلىق ئىنساننى ئۆز سۈبېيىكتىدىن ۋە ئۇنى ئىپادىلەش جەھەتتىكى تەبىئىي (قانۇنىيەتلىك) ھوقۇقىدىن

مەرھۇم قىلىپ، ئۇنى «قورال» غا، بۇتقا ئايلاندۇرۇش يولىدىكى تەرسالىقنى ئىلمىي تەپەككۇر ئالدىغا قويىدىغان بولساق، خۇددى نەپەس ئېلىشۇمۇ «بۇرۇن ئازىيە شەخسىيەتچىلىكى» دېگەندەك ھاماقەتلىكتىن كۈلگۈمىز كېلىدۇ. مەسىلە ئايانكى، ئۆزىنى ئىپادىلەش روھىي دۇنيانىڭ ئاساسلىق ئىنتىلىشى ۋە تۈپ پائالىيىتىدىن ئىبارەت. ئۆزىنى ئىپادىلەشنىڭ مەزمۇن سەۋىيەسى بىلەن ئەركىنلىك دائىرىسى ئىنسان سۈبېكتىنىڭ ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئېڭى دەرىجىسى بىلەن رېئال ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ھاكىمىيەتلىكلىق ياكى ئىنسانپەرۋەرلىكتىن ئىبارەت ئىككى قارىمۇ قارشى قۇتۇپقا نىسبەتەن قانداق مۇئامىلىدە بولۇۋاتقانلىقىغا باغلىق.

ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىپادىلىشى ئۇنىڭ ئوبېكتىپ رېئاللىقنى بىلىشنى ئاساس قىلغان ھالدا بىر قاتار ھېسسىي، ئەقلىي ۋە تەسەۋۋۇر پائالىيىتى ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. شېئىرىيەت دەل مۇشۇ ئاساس ۋە مۇشۇ روھىي پائالىيەتلەردىن ئايرىلمىغان ھالدا، تولاراق تەسەۋۋۇر، بولۇپمۇ بەدىئىي تەسەۋۋۇر بىلەن قاناتلانغان بولىدۇ. كۆكتە پەرۋاز قىلىدىغان شەيئىلەر ئىچىدە ھەرخىل ئۇچار قانات، ئايروپىلان، ھاۋا شارى ۋە ھەرخىل سۈرئەتتىكى راکېتا ھەم ئالەم كېمىلىرى بولغىنىغا ئوخشاش، روھىيەت دۇنياسىنىڭ ئەڭ يىراق مۇساپىلىك ئۇچۇر شەكلى بولغان تەسەۋۋۇر دەل شېئىرىيەت سەنئىتىنىڭ تۈلپارىدىن ئىبارەت. شېئىرىيەت ئىنسانىيەتنىڭ ياۋايىلىق - ۋارۋارلىق دەۋرىدىن مەدەنىيەت دەۋرىگە كىرىشىدىكى «تۇنجى يورۇقلۇق مەشئىلى»، «بىلىمنىڭ ئاتىسى»، «ئىنسانىي بىلىملەرنىڭ پادىشاھى» (سىدىنىي) بولۇشىدىكى سەۋەبمۇ ئەنە شۇ. بىز تەسەۋۋۇرسىز ئىدراك ۋە خاتىرىلەردىن ئوبراز ياكى تەپەككۇر سېكىللىرى ئويۇشتۇرالمىمىز، ئىلمىي ياكى ئوتۇپىك، ئېھتىماللىق ياكى فانتازىيەلىك قىياسقا ئىگە بولالمىمىز. ئۆتمۈش

بىلەنمۇ، كەلگۈسى بىلەنمۇ ھېچقانداق مەنىۋى مۇناسىۋەت ئورنىتالمايمىز. ئوبرازلىق كۆرۈنمىلەر بىلەن شېئىرىي ئۇچقۇندارلىققا تولغان تەسەۋۋۇر تۈپتىنمۇ روھىيەتنىمۇ، دىنىي ئىللىۋىيەلەرنىمۇ، ئىلىم - پەن گېپوتىزىلىرىنىمۇ، غايىۋى تەلپۈنۈشلەرنىمۇ جۇلالاندۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئاجايىپ سېھرىي كۈچىنى كۆرسىتىپ كەلدى.

شېئىرىيەتنىڭ ئىنسانىي ھاياتتىكى پائالىيەت قىممىتىنى بىرقانچە جەھەتكە ئىخچاملاش مۇمكىن:

بىرىنچىدىن، شېئىرىيەت مىللىي ئەدەبىي تىلنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىياتى، لۇغەت تەركىبى بايلىقى ۋە رەڭگارەڭلىكى، ئىپادىلەش جەھەتتىكى جانلىقلىقى ۋە ئاھاڭدارلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ئەدەبىي تىلنىڭ «ئۆلچەملىك شەكلى» (دانىي) رولىنى ئۆتەيدۇ. شېئىرىيەتنى قاتمال ھالەتتىكى مىللەتنىڭ ئەدەبىي تىلىنىڭ روناق تاپقانلىقىنى قىياس قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

ئىككىنچىدىن، شېئىرىيەت ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئاڭنىڭ، زامانىۋى ئاڭنىڭ، ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىپادىلەش ئەركىنلىكىنىڭ مۇھىم بىر شەكلى. شېئىرىيەت بولسىمۇ - بولمىسىمۇ بولىدىغان نەرسە ئەمەس! ئۇ ئىنسان سۈبېكتىنى ئىپادىلەيدىغان ئەركىن ئاڭنىڭ ئەڭ نازۇك ئىجتىمائىي مىزانى. شېئىرىيەتنىڭ ئازادلىقى، شائىرنىڭ ئىرادە ئەركىنلىكى بىلەن قوشۇلالشى نەسرىي ئەدەبىيات ئازادلىقىنىڭ، پۈتكۈل سەنئەت ئازادلىقىنىڭ ئالدىنقى بېشارىتى ۋە ئۆلچىمى. ۋاھالەنكى سەنئەت ئەركىنلىكىگە ئىگە بولمىغان مىللەت روھىيەت كېسەللىكىدە تۇرۇۋاتقان مىللەتتىن ئىبارەت. يالغان شېئىرىيەت، قۇيۇرۇق شېئىرىيەت، زورمۇزور ياساپ تېڭىلغان شېئىرىيەت ئۈستۈنلۈك ئالغان جايدا «مۇھەببەت مۇھەببەتكە، ئىشەنچ ئىشەنچكە ئالماشمىغان» جايدا (كارل ماركس) «شائىر» شېئىردىن، «شېئىر»

خەلقىتىن ئايرىلىپ قالغان بولىدۇ. بۇ چاغدا كىشىلەر ئۆز شېئىرلىرىنى پىغانلىق كۆز ياشلىرى ياكى ئىبادەت مۇناجاتلىرىغا سىڭدۈرۈشكە مەجبۇر.

ئۈچىنچىدىن، شېئىرىيەت ئەقىل بۇلىقىنى ئېچىشنىڭ، ئىنسان تەپەككۈر بوشلۇقىنى ئېچىشنىڭ، مىللەت روھىيىتىنىڭ ھەرقايسى پىسخىكىلىق تۈزۈلمە ۋە قاتلىمىدا چۆكمە ھاسىل قىلىپ قالغان بولمىغۇر ئىللەتلەرنى ئېرىغداپ، روھىي ساغلاملىق ۋە روھىي تەشەببۇسكارلىقنى ئۇرغۇتۇشنىڭ ئۈنۈملۈك ۋاسىتىلىرىدىن بىرى. مەلۇمكى، روھىي ساغلاملىق ۋە جۇشقۇنلۇق ئىنساننىڭ تاكامۇللىشىشى ۋە ئىجتىمائىي بەخت - سائادىتىنىڭ مۇھىم بىر شەرتى.

ئەلۋەتتە، شېئىرىيەتنىڭ ئېستېتىكا ۋە ئەدەبىيات نەزەرىيەسى كىتابلىرىدا تىلغا ئېلىنغان يەنە بىر قاتار رولى ۋە ئەھمىيىتىمۇ بار.

يۇقىرىقىلار شېئىرىيەتكە ئىلمىي، ئېستېتىكا ۋە ئىجتىمائىي نۇقتىدىن، ئىنسانشۇناسلىق نۇقتىسىدىن ھامىيلىق قىلىش، ئېتىبار بېرىشنىڭ قانداق ئاقىۋەتلەر بىلەن باغلىنىشلىق ئىكەنلىكىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىشكە كۇپايە قىلىدۇ.

3. شېئىرىيىتىمىزنىڭ تۈرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ تارىخىي قىممىتى

ھازىرقى شېئىرىيىتىمىز ئەنئەنىۋى ئارۇز ۋە بارماق بەھرىدىكى تۈرلىرىدىن تاشقىرى، يەنە ئەركىن ۋەزىنلىك، نەسرىي شەكىللىك ۋە ھەرخىل ئۇسلۇب - ئېقىمغا مەنسۇپ شېئىرىيەت سەمەرىلىرى بىلەن ئۆز بېغىنى بېزمەكتە. شۇنىڭ بىلەن بىللە، شائىرلار ۋە جامائەتچىلىك ئىچىدە ھەرخىل شېئىرىي تۈر ۋە ئېقىمغا قارىتا ھەرخىل قاراش، ھەتتا خېلىلا كەسكىن ئىختىلاپلارمۇ كۆرۈلمەكتە، بەزىلەر سىياسىي، خىتابەتلىك،

ئاشكارا ۋە ئاخبارات شەكىلىدىكى شېئىرلارنى ئەتىۋارلىسا، بەزىلەر ئۇنى «شېئىرىي خىتاب»، «قاپىيەلىك دوكلات»، «دەيدەبىلىك پاراڭ»، «قاتمال ھۆكەمەت» دەپ قاراپ، غۇۋا، ئىدراكىي، يېپىق شېئىرلارنى ئەتىۋارلاپ، ئۇنى «كەلگۈسى شېئىرىيەتنىڭ نەمۇنىلىرى» دېيىشمەكتە. بەزىلەر دىداكتىك — تەلىم شەكىلىدىكى، بەزىلەر ھېكايەتلىك شەكىلىدىكى، بەزىلەر سىمۋوللۇق شەكىلىدىكى، بەزىلەر ئىچكى ھېسسىياتنى ئىپادىلىگۈچى شېئىرلارنى ئەتىۋارلاپ، قالغانلىرىنىڭ شېئىرىيەتتىمىزدىكى ئورنى ۋە تەسىرىنى چەتكە قاقىدىغان پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇشماقتا. ئەۋالدىن قارىغاندا، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ئامېرىكا، ياۋروپا ۋە رۇسىيەدە يۈز بەرگەن كارلوس ۋىللىيامس، پۇئۇند، ئالدىنكىتون قاتارلىقلار ۋەكىللىكلىدىكى ئىماگ (ئىدراكىي) شېئىرىيەت ئېقىمى، رىلى، ۋېرانىي، جون رامون قاتارلىقلار ۋەكىللىكلىدىكى سىمۋوللۇق شېئىرىيەت ئېقىمى، ماياكوۋسكىي (گەرچە ئۇ بەزىدە كەلگۈسىچىلىك ئېقىمىغا خاس ئەسەرلەرنى يازغان بولسىمۇ) قاتارلىقلار ۋەكىللىكلىدىكى ياڭراق خىتابەتلىك شېئىرىيەت ئېقىمى، لوۋېلىل، سېرگىي يېسەنن، ئاننا ئاخماتوۋا ۋەكىللىكلىدىكى «كىچىك ئاۋاز، ئىنچىكە تاۋۇش» ۋە مونولوگ شەكىلىدىكى شېئىرىيەت ئېقىمى، جۇملىدىن فىرانسۇز شېئىرىيەتتىن ئىككى پىرى ھېسابلانغان سائىنت پىرىسى ۋەكىللىكلىدىكى نەسرىي شېئىرىيەت، ئاپوللىنئىرى ۋەكىللىكلىدىكى «قاپىيەدىن ئازاد» شېئىرىيەت ۋە ھۇيدۇيرو ۋەكىللىكلىدىكى ھازىرقى زامان شەكىلۋازلىقى بولغان «ئىجادىيەتچىلىك» ئېقىمىغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان ئالامەتلەرمۇ شېئىرىيەتتىمىز مۇنبىرىدە «قىياپەت» كۆرسەتمەكتە. بۇ ھال شېئىرىيەتتىمىزگە ئەتراپلىق، تارىخىي باھا بېرىش ئاساسىدا ئۆزئارا چۈشىنىش، ئورتاق گۈللىنىش ۋەزىيىتىنى بەرپا

قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ، سوتسىيالىستىك ئىدىيە ئۈستۈنلۈك ئالغان بۈگۈنكى مۇھىتىمىزدىلا ئۆز مۇمكىنچىلىكىگە ئىگە.

مېنىڭچە، گېرمان كىلاسسىك پەيلاسوپى ھېگېلنىڭ «ئەقىلگە مۇۋاپىق بارلىق نەرسە مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدۇ، مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بارلىق نەرسىلا ئەقىلگە مۇۋاپىق» دېگەن سۆزى چوڭقۇر مەنىگە ئىگە. ھەممە خىلدىكى (ھەتتا دىنىي تۈستىكى) شېئىرىيەت نەمۇنىلىرى خەلقىمىز شېئىرىيەت خەزىنىسىدىكى بايلىق بولۇپ، ئۇ ئۆز دەۋرىنىڭ تەقەززاسى ۋە ئۆز ئويىپىكىتىنىڭ ئېھتىياجلىرى تۈپەيلى تارىخىي يوسۇندا مەيدانغا كەلگەن. بىز خەلق قەھرىمانى سېيىت نوچىنىڭ 1920 - ، 1924 - يىللىرى سوۋېت رۇسىيەسىنى ئايلىنىپ ئۇچتۇرپانغا كېلىپ ئېيتقان:

ئاش پىشۇرۇڭ شۇ تاپتا،

خېمىر يېپىڭ تاختىدا.

كەمبەغەللەر ياشايدۇ،

لېنىن ئاتام ۋاقتىدا.

دېگەن قوشىقىنى شېئىرىيەت نەپىسلىكى جەھەتتە نەۋائى بىلەن خوجا جاھان ئەرشى شېئىرلىرىدەك بالاغەتلىك دېيەلمىسەكمۇ، لېكىن تارىخىي قاتلام نۇقتىسىدىن نەۋائى ۋە خوجا جاھان ئەرشى شېئىرلىرىدا بولۇشى مۇمكىن بولمىغان ئۇلۇغ ئۆكتەبىر سوتسىيالىستىك ئىنقىلابىنىڭ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى تۇنجى ئىپادىسى دېيىشكە ھەقلىقىمىز. دىداكتىك شېئىرلاردىن ئەھمەد يۈكەنكىنىڭ «ئەتەبەتۇل ھەقايق» ناملىق ئەسىرى بىلەن ئابدۇللا خاراباتىنىڭ «كۈللىيات مەسنەۋىي خاراباتى» ناملىق ئەسىرى، سوپىزىملىق - پانتېئىزىملىق شېئىرلاردىن بابا رەھىم مەشرەپ بىلەن مۇھەممەد سىددىق زەلىلىنىڭ لىرىكىلىرى، مەرىپەتپەرۋەر شېئىرلاردىن قۇتلۇق شەۋقىي بىلەن ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ

ختابەتلىك غەزەللىرى، جۈملىدىن، سىنىپىي كۈرەش ئۆتكۈرلەشكەن يىللاردا مەيدانغا كەلگەن ياڭراق ۋە جەڭگىۋار شېئىرىيىتىمىز ئۆز دەۋرىنىڭ مەھسۇلى سۈپىتىدە شېئىرىيىتىمىزنىڭ تارىخىي باسقۇچلىرىغا خاس تارىخىي قىممەت ياراتقانلىقىنى ئىنكار قىلغىلى بولمايدۇ.

تارىخىمىز بۈگۈنكى كۈندە ئۆز تەرەققىياتىنىڭ يېڭى ئېراسىغا قەدەم قويدى. يېقىندىن بېرى خەلقئارا يۈزلىنىشمۇ تىنچلىق، ھەمكارلىق ۋە گۈللىنىشنى ئاساسىي ئېقىم قىلغان بىر راۋاجلىنىش دەۋرىگە قەدەم قويدى. ئىنسانىيەتنىڭ تەپەككۈر ئاڭلىقلىقى مۇتەئەسسىپلىك ۋە تەلۋىلىكتىن كېلىپ چىقىدىغان «ئىجتىمائىي بالايىپايتلەر» نى تىزگىنلەش ئىقتىدارىنى ھەر تەرەپلىمە ئاشۇرماقتا. بۇ ھال ئىنسان سۈيىپىكتىنىڭ ئوبرازلىق نۇتۇق ئارقىلىق ئۆز - ئۆزىنى ئىپادىلەش شەكلى بولغان شېئىرىيەتنىڭ تېماتىك مەزمۇنى ۋە بەدىئىي ۋاسىتىلىرىگە يېڭى زۆرۈرىيەت ۋە مۇمكىنچىلىكلەر بېغىشلىدى. ئەمدى «ئەرەنچە كىيىنىپ جەڭگە كىرگەن» خۇامۇلەننىڭ يۈيۈنۈپ - تارىنىپ پەرداز ئۈستىلى ئالدىغا كېلىش مۇمكىنلىكى تۇغۇلدى. بۇ ھال شېئىرىيىتىمىزدە يېڭى رەڭدارلىق، نەپىسلىك ۋە لىرىزىملىق موتىفلرىنىڭ كۈچىيىشىنى تەلەپ قىلدى. ئىجتىمائىي ئېستېتىك تەقەززامۇ دەل مۇشۇ ئامىللاردىن بەھرىلىنىشكە يۈزلەندى. قىسقىسى، شېئىرىيىتىمىز تىنچ گۈللىنىش مەنزىرىسىگە قەدەم قويدى.

بۇ، شېئىرىيەتنىڭ «ئۇلۇغۋار» لىقتىن «چاكىنلىق» قا چېكىنگەنلىكى ئەمەسمۇ؟ ياق!

ئىلگىرىكى شېئىرىيىتىمىزدىكى ياڭراقلىق ۋە ختابەتلىكنى «بەدىئىيلىكى يوق پاراڭ» دېگىلى بولمىغىنىدەك (ئەلۋەتتە قىسمەنلىرى بۇنىڭدىن خالىي ئەمەس)، يېڭى ئوبرازلىق ۋە ھېسسىياتلىق شېئىرىيىتىمىزنى «چاكىنلىق» (ئەلۋەتتە

قىسمەنلىرى بۇنىڭدىن خالىي ئەمەس) دېگىلى بولماس. شۇنى روشەنلەشتۈرۈش ھاجەتكى، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ تەقدىرىنى جەمئىيەت ئومۇمىيلىقىغا قويۇپ تۇرۇپ يېزىلغان «ماكرو» تېماتىكىلىق شېئىرلار بىلەن جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ ھالەتلىرىنى ئىنسان خۇسۇسىيلىقىغا قويۇپ تۇرۇپ يېزىلغان «مىكرو» تېماتىكىلىق شېئىرلار ئوخشاش ئىنسانپەرۋەر شائىر قەلبىنىڭ ئوخشاش بولمىغان تارىخىي مۇھىتتىكى (ھەتتا ئىلھام مۇھىتىدىكى) ئوخشاش يۈكسەكلىكى، قىزغىنلىقى ۋە ئىجتىمائىي ھېسساسلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ جەھەتتە ئىدىيە ۋە تەسەۋۋۇر ئازادلىقىنى تەكىتلەشكە توغرا كېلىدۇ.

شېئىرىي شەكىللەرنىڭ تارىخىيلىقى، ئۇلارنىڭ «ھەممە گۈل تەكشى ئېچىلغان» سەنئەت گۈلزارىدىكى باراۋەرلىكى، يېڭى شېئىرىي شەكىل ۋە ئېقىملارنىڭ مەيدانغا چىقىشىنىڭ يوللۇقلۇقى بىزدىن شېئىرىي شەكىللەر ۋە شېئىرىيەت تۈرلىرىگە نىسبەتەن بىر قەدەر كەڭ، تارىخىي ۋە ئەتراپلىق قاراشقا ئىگە بولۇشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ.

كونكرېت شېئىرىي ئەسەر ۋە مەلۇم شائىرنىڭ تارىخىي قىممىتى مەسىلىسىگە كەلگەندە ئۇ كونكرېت تەتقىق قىلىنىشى لازىم. بۇ، ئاپتورنىڭ ئىجتىمائىي مەيدانى، مەنۋى قىياپىتى، مەدەنىيەت سەۋىيەسى، بەدىئىي بالاغىتى ۋە ئەمەلىي ئۈنۈمدار تەسىرى قاتارلىقلار ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىنچىكە ئىش. بۇ ئىشتا ئادالەتسىزلىككە يول قويۇش تەتقىقاتچىنىڭ خاراكتېر تۈزۈلمىسىدىكى ئادالەتسىزلىكنى، پىكىر قىلىش ئۇسۇلىدىكى بىر تەرەپلىملىكنى ئېچىپ بېرىدۇ، خالاس.

4. شېئىرىيەتنىڭ خاس بەدىئىي ئالامىتى ھەققىدە

بىر دوستۇم ماڭا: «مەنمۇ شائىر بولۇپ قالدىم، شېئىر دېگەن بىرقانچە بوغۇملۇق سۆزدە ئىگە بىلەن خەۋەرنى دۈم كۆمتۈرۈپ

قويسىلا بولىدىغان پاراڭ ئىكەنمۇ؟!» دەپ چاقچاق قىلدى. دەرۋەقە، مۇنداق شېئىرلارمۇ ئاز ئەمەس!

شېئىر دېگەن زادى نېمە؟

بۇ ھەقتىكى ئوقۇلغان مەدھىيەلەر ۋە بېزەندۈرۈلگەن جۈملىلەر يېتىپ ئاشقۇچە: «قەلبىنىڭ ناخشىسى»، «ھەقىقەتنىڭ گۈزەللىكى»، «زامانىنىڭ ئەكس ساداسى»، «سەنئەتنىڭ مەلىكىسى»، «روھىيەت شاھزادىسى»، «ئىدىيە ئۇچقۇنلىرى»، «ھېسسىيات چېچەكلىرى»، «تارىخنىڭ قەدەم ئىزى» ... ئەدەبىيات ئوقۇشلۇقلىرىدا «شېئىر — سەنئەت»، «سۆز سەنئىتى»، «ئىدىيە ھېسسىياتچان سەنئەت»، «رىتىمدار، ۋەزىندار، قاپىيەدار، ئاھاڭدار سۆز سەنئىتى»، «ئىدىيە، مەنىدارلىق شېئىرىيەتنىڭ جېنى»، «ئاھاڭدار نۇتۇق شېئىرىيەتنىڭ جېنى» دېگەن سۆزلەر بىلەن «شېئىر ئويغاق ھالەتتە كۆرۈلگەن چۈش»، «ئالڭ ۋە ھېسسىيات ئېقىمىنىڭ بۇزغۇنلىرى»، «بېسىمغا ئۇچرىغان روھتىن ئېتىلىپ چىققان ياڭراق ياكى غەمكىن فونتان»، «ياتلاشقان ئىنسان روھىنىڭ ئۆزىنى پاكلىشى» قاتارلىق ئىبارىلەرمۇ تولۇپ يېتىپتۇ. شېئىرىيەتتە ئىدىيەۋى ھېسسىياتنىڭ، نەۋائىي دەۋرىدىكى ئېستېتىكىلىق ئىبارە بىلەن ئېيتقاندا «مەنىدارلىق» نىڭ يېتەكچى ئورۇندا تۇرىدىغانلىقى شۈبھىسىز. ئەپلاتون «شائىر تەڭرىنىڭ سۆزچىسى» دېسە، ئارىستوتېل «شېئىر يېزىش پائالىيىتى تارىخ يېزىش پائالىيىتىگە قارىغاندا پەلسەپىۋى مەنىدارلىققا كۆپرەك ئىگە» دەپ قاراپ، ئۇنى ئۆز پەلسەپە سىستېمىسىنىڭ تەركىبىي قىسمى قىلغان. بېكون «شېئىر — بىلىمنىڭ بىر قىسمى» دېسە، سىدنىي «ھەقىقىي شائىر — ئاممىنىڭ ھەقىقىي پەيلاسوپى»، «تەبىئەت دۇنياسى مەس بولغاندا ئىدى، شائىر ئۇنى ئالتۇنغا ئايلاندۇرغان بولاتتى» دېگەن. بېلىنىسكىي «ئىدىيەۋى ھېسسىياتى بولمىغان ئەسەرنى شېئىر دېيىش مۇمكىن ئەمەس» دېسە، گوركىي «ھەقىقىي شېئىرنىڭ تولىسى قەلب شېئىرى، قەلب

ناخشىسىدىن ئىبارەت» دېگەن.

ئەمما شېئىرىيەت ئۈچۈن ئاساسىي مەسىلە «نېمىنى دېيىش» مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى «قانداق دېيىش» مەسىلىسى بولغاچقا، مەزمۇندارلىقنى تېخى شېئىرنىڭ، ھەتتا شېئىرىي ئالامەتنىڭ ئۆزى دېيىش قىيىن. شېئىرىيەت گەرچە ئىدىيە - مەزمۇندىن، بىلىش ۋە چۈشىنىشتىن خالىي بولمىسىمۇ، ئۇ بىلىش كاتېگورىيەسىدىكى مەھسۇلات ئەمەس.

شېئىرىيەتتە تىل ۋە ئاھاڭدارلىقنىڭ غايەت مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئارىستوتېل «تىل ئىدىيەنى ئىپادىلەيدۇ» دېسە، سىدىنىي «شېئىر — سۆزلەيدىغان رەسىم» دېگەندى. ھەتتا ئىدىيەۋى ھېسسىيات بىلەن تىل ۋە ئاھاڭدارلىق مەسىلىسىدە قارىمۇ قارشى پىكىرلەرمۇ مەيدانغا چىققان. لىئوناردو داۋىنچى «شېئىر قارىغۇ رەسىم، رەسىم بولسا گاچا شېئىر» دېسە، ھېردېر «شېئىر رەسىم سىزمايدۇ، ناخشا ئوقۇيدۇ. شېئىرىيەتنىڭ مۇكەممەللىكى قىزغىن ھېسسىيات بىلەن تەسىرلىنىشنىڭ گارمونىيەسىدە» دېگەن.

دەرھەقىقەت، بىز باي مەنىدار، ھەتتا يۈكسەك ئىدىيەۋىلىككە ئىگە كۆپلىگەن شېئىرنىڭ بارلىقىنى بىلىمىز، ئەمما ئۇنىڭدىن قانداقتۇر «ئىبارىچىلىك»، «ئۇقۇمچىلىق» نۇقسانلىرى تۈپەيلى شېئىرىي لەززەت ئالالمايمىز.

دەرھەقىقەت، بىز كۆپلىگەن چىرايلىق ئىبارە، ئوخشىتىش، ماقال - تەمسىل بىلەن بېزەندۈرۈلگەن ئىبارىلەر «تەلەپپۇز قائىدىسى دەستۇرى» بويىچە گىرامماتىكىلىق تەرتىپتە رەتكە تۇرغۇزۇلغان شېئىرلارنى بىلىمىز. جۈملىدىن، ھەر خىل ئارزۇنىڭ خىلمۇخىل بەھرىنىڭ ئاھاڭدار ۋەزىندە يېزىلغان يېڭىچە شېئىرلارنىمۇ بىلىمىز. ئەمما ئۇنىڭدىن گىرامماتىكىلىق ئىزچىللىق ۋە رىتىمدار داپ ئۇرغۇلىرىنىڭ كېلىشىملىك تەكرارلىنىشىدىن باشقا سېھىرلىك شېئىرىي زوققا ئىگە

بولالمايمىز.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئەھۋال بولۇپمۇ بۇ شېئىرلارنى نەسرىي شەكىلگە ئايلاندۇرغاندا ياكى ئۆزگە تىل سىستېمىسىغا تەرجىمە قىلغاندا ئۆزىنىڭ شېئىرىي ئالاھىدىلىكىدىن مەھرۇم بولۇپ قالغاندا كۆزگە روشەن چېلىقىدۇ.

ئۇنداقتا شېئىرنى ھەرقانداق ھالەتتە شېئىر قىلىپ تۇرىدىغان بەدىئىي ئالامەت نېمە؟

بۇ ھەقتە ھەقىقىي ئىزدىنىش ئۈچۈن سۆزنى شېئىرىيەتنىڭ «سەنئەت» كە، بولۇپمۇ «سۆز سەنئىتى» گە تەئەللۇق بەدىئىي ژانىر ئىكەنلىكىدىن باشلايلى.

مەلۇمكى، سەنئەتنىڭ ھەممە ژانىرى ئىدىيەۋى ھېسسىياتنى ئىپادىلەيدۇ. رەسسام، ھەيكەلتراشلار تۈرلۈك ياغاچ، تاش، مېتال، گەج، رەڭ - بويلاق قاتارلىقلارنى ۋاسىتە قىلىپ ئۇلارنى ئىشقا سېلىش ئارقىلىق ئىدىيەۋى ھېسسىياتنى ئىپادىلەيدۇ. مۇزىكانت ھەرخىل مېتال، تېرە، ياغاچ ۋە قىلىدىن ياسالغان چالغۇ ئەسۋابلىرىنى ئىشقا سېلىپ، ئۇلار ئارقىلىق ئىدىيەۋى ھېسسىياتنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇسسۇلچى تېخىمۇ شۇنداق. ئۇ بەدەن ھەرىكىتى ۋە قىياپەتلىك مېمىكلىرى ئارقىلىق نۇرغۇن قىياسىي ھەرىكەت شەكلىنى بىر - بىرىگە ئۇلاپ، مەلۇم ئىدىيەۋى ھېسسىياتنى ئىپادىلەيدۇ. ئەگەر ئۇلار ئىپادىلىمەكچى بولغان نەرسىنىڭ نېمىلىكى، ئۇنىڭ مەزمۇنى ھەققىدىلا ئويلاشقان بولسا، ئۇنداق قىينالماستىن ئېغىزدىلا دەۋەتسە بولماسمىدى؟ ياق! ئۇ چاغدا بۇ سەنئەتلەر يوقالغان، مەۋجۇتلۇق قىممىتىدىن مەھرۇم بولغان بولاتتى. بىر چاغلاردا ئادەم توپلاپ ۋەز - تەشۋىقات ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن دەسلەپ داڭقا - دۇمباق چېلىپ، بىرەر نومۇر كونسېرت قويۇلىدىغان. ھازىرمۇ «ئاخىرىدا كىنو» ياكى «سەنئەت نومۇرلىرى» بولىدۇ دېگەن تەكلىپنامىلەر بىلەن يىغىن تەشكىللەيدىغان ئادەت بارغۇ! سەنئەتنىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنى ۋەز -

تەشۋىقات ياكى يىغىن دوكلاتلىرىدىنمۇ ئارتۇق ئەمەسقۇ؟!

بۇلاردىن مۇنداق يەكۈن چىقىرىش مۇمكىن:

بىرىنچىدىن، سەنئەت ئىدىئولوگىيە شەكىللىرىنىڭ بىرى بولسىمۇ، ئۇ ئۆز خىزمىتىنى باشقا ۋاستىلەر ئارقىلىق ئېلىپ بارىدۇ. ئۇ زامان، ماكان ۋە تەسەۋۋۇرچان قۇرۇلمىلار ئارقىلىق بەدىئىي ئوبراز يارىتىپ كىشىلەرگە تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئىككىنچىدىن، ھەرقانداق سەنئەتنىڭ مەۋجۇتلۇق قىممىتىنىڭ ئۇل تېشى ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس (ئىندىۋىدۇئال) ئېستېتىك ئىقتىدارى بولۇپ، تەربىيەۋى ئىقتىدار ئېستېتىك ئىقتىداردىن تۇغۇلغان، تارماقلانغان بولىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمايدىكەن، سەنئەت بىر قاتار ئەقلىيە ياكى دىنىي ئەقىدىنىڭ پىرامىداسىغا ئايلىنىپ قالغان بولاتتى.

ئۇنداقتا، شېئىرىيەتنى ئاھاڭدار ۋە رەڭدار تىل ۋاستىسى ئارقىلىق مەۋجۇت بولىدىغان سەنئەت ياكى بەدىئىي ژانىر دېسەك بولامدۇ؟ بۇنىڭغا بىز شەرتلىك ئاساستا «ھەئە!» دېيىشىمىز مۇمكىن.

مەلۇمكى، ئىنسان تىل بىلەن تەپەككۇر قىلىدۇ. بىز ئادەتتىكى تىل بىلەن شېئىرىيەت تەلەپ قىلىدىغان تىلنىڭ پەرقى ۋە چېگراسىنى قانداق ئاجرىتىشىمىز مۇمكىن؟ شېئىرلارنىڭ خېلىلا بىر قىسمى ھېلىقى دوستۇم ئېيتقانداك گىرامماتىكىلىق دۇم كۆمتۈرۈش بىلەنلا يېزىلىۋاتامدۇ؟ خېلىلا نەپىس، ئوخشىتىشلىق، ئاھاڭدار ۋە رەڭدار تىل ۋاستىسى قىلىنغان شېئىرلار كىشىنى شېئىرىي مەپتۇنلۇققا ئىگە قىلمايدىغۇ؟ قانداق قىلغاندا شېئىرىيەتنى گۈزەل تەسۋىرىي سەنئەت، مۇزىكا، ئۇسسۇل، تىياتىر سەنئەتلىرىدەك ئۆزىگە خاس ئىپادىلەش ۋاستىلىرى ئۈستىگە قۇرغىلى، ئۇنى ئادەتتىكى نۇتۇقنىڭ تەرتىپلىك تىزىلمىسى ۋە ئۆزگەرتىلگەن ۋارىيانتلىق خەۋپىدىن قۇتقۇزغىلى بولىدۇ؟

روشنەنكى، شېئىرىي ئەسەر سەنئەتنىڭ باشقا تۈرلىرىگە ئوخشاش كۆپ ئامىللىق، كۆپ قاتلاملىق قۇرۇلمىدىن ئىبارەت. ئالەمدە زەررىدىن قۇياش سىستېمىسىغىچە ھەممە نەرسە قاتلاملىق قۇرۇلمىلىققا ئىگە. ئەمدىلىكتە بىرەر ھۈجەيرە ياكى بىرەر ئېلېمېنتلىق ئاتوم زەررىسىنىڭ خېلىلا مۇرەككەپ قاتلاملىق قۇرۇلما ئىكەنلىكىنى، خاراكتېر ۋە پائالىيەتنىڭ روھىي قۇرۇلمىلىققا ئىگە ئىكەنلىكىنى ھازىرقى زامان پىسخولوگىيە نەتىجىلىرى ئىسپاتلىماقتا.

سىدىنىي «خۇددى سۆزمەنلىك ئادۋوكاتلىقنىڭ شەرتى ھېسابلانمىغاندەك، شائىرلىق قاپىيەلىك شېئىرىي مىسرالارنى يېزىپ چىقىش بىلەن ئەمەس، بەلكى چوڭقۇر ئوبراز قۇرۇلمىسىنى تۈزۈپ چىقىش بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بۇ، شائىرنى چۈشىنىشتىكى ھەقىقىي ئۆلچەم» دېگەندى. ئەنگىلىيە شائىرى ۋە سەنئەت نەزەرىيەچىسى توماس ئېللىيوت «سۈيىيكتى ئىپادىلەشتە ئۇنىڭغا نىسبەت بولىدىغان نەرسىنى تېپىپ چىقىش لازىم» دەپ تەكىتلىدى.

بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان شېئىرىي ئوبراز قۇرۇلمىسى دېگەن نېمە؟ ئاددىي قىلىپ ئېيتقاندا، شېئىر يېزىشقا كىرىشكەندە نېمىنى دېيىش مەسىلىسىنى ئەمەس، بەلكى قانداق دېيىش مەسىلىسىنى نەزەردە تۇتۇش؛ بايان قىلىنماقچى بولغان نەرسىنى شۇ پېتى دېمەسلىك، قاپىيەلەشتۈرۈپلا قويماسلىق، تەسۋىرىي ئوخشىتىشلار بىلەنلا بېزەندۈرۈپ قويماسلىق، بەلكى ئۇنى باشقا بىر ئېنىق قۇرۇلمىلىق ئوبرازغا يىغىنچاقلاش، شۇ ئارقىلىق «سۆزلەيدىغان رەسىم» دىن ئىبارەت «شېئىرىي مۇھىت» ۋە «لەرزىگە سالىدىغان تەسەۋۋۇر» دىن ئىبارەت «شېئىرىي تۇيغۇ» (ياكى «شېئىرىي مەنە») ھاسىل قىلىش.

شۇنى تەكىتلەش كېرەككى، شائىر ئىدىيەۋى ھېسسىياتىنى گۈزەل ئىبارىلەر ۋە قايناق ھېسسىياتلار بىلەن ئىپادىلەشكە

ئالدىرىماسلىقى، بەلكى ئۇنى شۇ ئىدىيەۋى ھېسسىياتقا «تەققاس» كېلىدىغان، «نەسبەت بولالايدىغان» ئوبرازلىق شېئىرىي قۇرۇلمىغا ھاۋالە قىلىشنى بىلىشى لازىم. مېنىڭچە، شېئىرىيەتنىڭ سىرى، شېئىرىيەتنىڭ نەسبەت بولالايدىغان ئوبرازلىق شېئىرىي قۇرۇلمىسىنىڭ كەينىدە خۇددى رەسىم، مۇزىكانت، تىياتىر ئارتىسى ئۆز شەخسىيەتنى باشقا ۋاسىتە ۋە باشقا پېرسوناژلارنىڭ روللىرى بىلەن يوشۇرغاندەك ھالەتتە تۇرۇشى، ئۆز تىلىنى بۇلارنىڭ ئورنىغا دەستىۋالماستىلىقى، سەكرەپ چۈشۈۋالماستىلىقى كېرەك.

مىسال كەلتۈرەيلى:

سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى شائىرە لى چىڭجاۋ ئېرى بىلەن «قوش جىلغا» دېگەن جايغا قېيىققا چۈشۈپ كۆكلەم تاماشىسى قىلغىلى بارغاندا يۈەن (موڭغۇل) قوشۇنلىرىنىڭ قىرغىنچىلىقىغا ئۇچراپ تۇل قالغان. ئۇ قىرغىندا ھالاك بولغان ئېرىگە بولغان سېغىنىشنى مۇنداق ئوبراز قۇرۇلمىسىغا ھاۋالە قىلىپ، شېئىرىي مۇھىت ۋە شېئىرىي مەنە ياراتقان:

توختىدى ئۇچقۇر بوران، گۈل بەرگىلەر توزغان ھامان،

باستى گۈگۈم، چاچ تاراشقا يوق ئارام.

نەرسىلەر ئەينەن ۋە لېكىن ئۆزگىچە ئادەم، جاھان،

سۆزلىمەكتىن ئىلگىرى ياشىم تارام.

ئاڭلىسام، شۇاڭجىدا كۆكلەم ھۆسنى بەك كۆركەم ئىكەن،

ئىستىدىم قېيىقتا ئۆز مەكىنى داۋام.

قورقمەن قوش جىلغىدا ئۆزگەن ئاشۇ چاققان قېيىق

دەردلىرىمنى سۆرىيەلمەيدۇ تامام.

ئۆزبېك شائىرەسى زۇلفىيە ئېرى، شائىر خەمەت ئالىمجان قەبرىسىگە گۈل كۆتۈرۈپ، كۆز ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ كەلگەنلىكى ۋاسىتىسى بىلەن ئۆزىنىڭ پاك سېغىنىشلىرىنى مۇنداق ئىزھار

سېغىنغاندا ئىزدەپ بىر نشان،
قەبرەڭ تامان ئالار ئىدىم يول.
كەلتۈرەتتىڭ ماڭا بىر زامان،
ئەمدى ھەر چاغ مەن سۇنارمەن گۈل.

.....

بىز يىغلاشتۇق تۆپەڭدە شۇ كۈن،
كەلدىڭمۇ دەپ كۆتۈرمىدىڭ باش.
ئېيتچۇ، سەن بىلەن بەختىيار چاغلار
كۆرگەنمىدىڭ كۆزۈمدە بىر ياش؟

بىز بۇ شېئىرلاردا پۈتۈن ھېكايەتلىك ۋەقەلىك، شائىرانە
پىكىر - ھېس، گىرامماتىكىلىق سۆز تۈزۈلمىسى قاتارلىقلارنىڭ
ئوبرازلىق شېئىرىي قۇرۇلمىغا بويىسۇندۇرۇلغانلىقى ۋە سىڭىپ
كەتكەنلىكىنى كۆرىمىز. بۇ خىل شېئىرلارنىڭ ھەربىرى
مۇستەقىل بىر پارچە گۈل، بىر پارچە نەپىس ھۈنەر - سەنئەت
بۇيۇمىدەك ئۆزىنىڭ تۇراقلىق قۇرۇلمىسىنى ھەرقانداق تىلغا
تەرجىمە قىلىشقا يوقاتمايدۇ. ئۇنىڭ كىشىدىكى تەسىرى قانداقتۇر
ئابىستىراكت مەنە، ئاھاڭدار تىل ياكى بېيىت - كۇپلېت شەكلى
بىلەن ئەمەس، بەلكى كۆرۈنۈشلۈك ئوبراز قۇرۇلمىسى بىلەن
ئېستېتىك زوقلىنىش خاتىرىسىگە كىرىپ كېلىدۇ.

دېمەك، بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ نەپىس شەكلى بولغان شېئىرىيەت
يېزىقچىلىقى (ئويمىكارلىقى، بىناكارلىقى، سىزمىچىلىقى) خېلىلا
مۈشكۈل ئەقلىي ئەمگەك. ئادەتتە شېئىرىي ئىلھام دېگەندە مەن
بىرەر يۈكسەك ياكى نەپىس پىكىر - ھېسسىياتنىڭ پارتلاپ چىقىشى
ياكى قايناپ تېشىشىنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭغا مۇناسىپ
قۇرۇلمىنىڭ، ئۇنىڭغا مۇناسىپ ۋاكالىتچى، تەققاس، ھاۋالە بولغۇچى
قۇرۇلمىنىڭ شەكىللىنىشىنى نەزەردە تۇتمەن.

5. شائىرنىڭ سۈبىيىكت ئېڭى ۋە لىرىك قەھرىمان ھەققىدە

شېئىرىيىتىمىزدە ساقلانغان بىر قاتار مەسىلە، مىسالەن، شائىرنىڭ شېئىرىيەت بىلەن مۇناسىۋىتى، شائىرلارنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى، شېئىرىيەت بىلەن مۇھەررىر، كىتابخانا خادىملىرى، ئوقۇرمەنلەر، شېئىرىيەت ئوبزورچىلىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت قاتارلىقلار، جۈملىدىن شېئىرىيىتىمىزنىڭ ۋارىسلىق، قوبۇل قىلىش، ئىسلاھ قىلىش ئاساسىدىكى يېڭى تەرەققىياتىغا ئائىت ھالقىلىق مەسىلىلەر شائىرنىڭ مەنىۋى قۇرۇلمىسى، پېرسىيونال قاتلاملىرى، بولۇپمۇ سۈبىيىكت ئاڭ دەرىجىسى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. بۇ، شېئىرىيىتىمىزنى بوھرانغا سالدىغانمۇ ياكى ئۇنى گۈللەنگەن مەنزىرىگە ئېرىشتۈرىدىغانمۇ ھەممىدىن ئىلگىرى شائىرنىڭ مەنىۋى كامالىتى دېگەن سۆز. ئىساكوۋسكىي «پوئىزىيەنىڭ سىرى» ناملىق ئەسىرىدە كۆپلىگەن ئىجابىي مۇھاكىمىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋېتىپ، شېئىرىيەتنىڭ سۈپىتى ۋە شائىرلىقنىڭ نوپۇزىنى نەزەردە تۇتۇپ، بىر تۈركۈم شېئىرىيەت ھەۋەسكارىغا كەسكىن ھالدا قەلەمنى تاشلاش، باشقا ئىش بىلەن شۇغۇللىنىشنى تەۋسىيە قىلغانىدى. مېنىڭچە، ئىساكوۋسكىي بۇ مەسىلىدە نوقۇل مۇتەخەسسسلەك نۇقتىسىدىن پىكىر يۈرگۈزگەن بولۇپ، شېئىرىيەتنىڭ پۈتكۈل جامائەتچىلىكىنىڭ ئەزەلدىن ئەبەدىگىچە بولغان ئېستېتىك پائالىيىتىنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى نەزەردىن ساقىت قىلغان. ئەگەر شائىرغا ئىلھام يېغىشلىغان ئىجتىمائىي تۇرمۇش، شائىر، مۇھەررىر، ئوقۇرمەن ۋە ئوبزورچىنى بىر پۈتۈن شېئىرىيەت ئۇچۇرىنىڭ بىر - بىرىگە تەقەززا ۋە بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىدىغان بىر پۈتۈن سىستېما ئىكەنلىكىنى مۇھاكىمە مۇقەددىمىسى قىلىدىغان بولساق، يۇقىرىقى قاراشنىڭ بىر تەرەپلىملىكىنى

كۆرۈۋالالايمىز. شېئىرىيەت گەرچە ئومۇم خەلقنى كەسپىي شائىر بولۇشقا دەۋەت قىلمىسىمۇ، ئۇ ئومۇم خەلققە شېئىرىي ئاڭنىڭ، شېئىرىي تۇيغۇنىڭ، شېئىرىي زوقنىڭ دائىمىي ئۆسۈپ بېرىشىغا موھتاج. گەرچە ھەممە كىشى ئۆسۈش ياكى تانسا چولپانلىرى بولمىسىمۇ، ئۇلاردا بۇخىل ئۇنىۋېرسال مۇمكىنلىك ۋە بەدىئىي زوق بولىدۇ. ئەگەر مۇنداق ئەكس سادا جامائەتچىلىكى بولمايدىكەن، يازغۇچى ۋە سەنئەتچىنىڭ نە مۇتەخەسسسلەككى، نە نوپۇزىدىن قانداقمۇ ئېغىز ئاچقىلى بولسۇن. مەلۇم بولدىكى، ھەرقانداق ساغلام روھىيەتتىكى كىشىدە شېئىرىيەتلىك قاتلام مەۋجۇت. مانا بۇ شېئىرىيەتنىڭ كەڭ ئەپكارىي ئاساسى. تالانتلىق شائىرلار، كەسپىي شائىرلار تۇغۇلۇشتىن ئەمەس، بەلكى زوقلىنىشتىن، ھەۋەس قىلىشتىن، سۆيۈنۈشتىن شېئىرىيەت گۈلزارىغا كىرىپ كەلگەن. ئەگەر مەسىلىگە مۇنداق قارالمايدىكەن، كەسپىي يازغۇچى بولمىغان خاقان چىيەنلوڭنىڭ چوڭ - كىچىك ئون تۆت مىڭ پارچە شېئىر يازغانلىقىنى، تېبابەتشۇناس لۇشۇننىڭ يازغۇچى بولۇپ شۆھرەت قازانغانلىقىنى چۈشەندۈرۈش قىيىن.

سىندىي توغرا ئېيتىدۇ: شېئىر يېزىپ، شائىر ھېسابلانمىغان كىشىلەر بولغىنىدەك، شېئىر يازمىغان شائىرانە كىشىلەرمۇ مەۋجۇت. شېئىرىي ئاڭ، شېئىرىي ھېسسىيات دېگەن ئۇقۇم شائىر، بولۇپمۇ مۇقىملاشقان شائىر دېگەن ئۇقۇمدىن كۆپ كەڭ، جۈملىدىن، كېيىنكىسى ئالدىنقىسىغا ئاساسلانغان، ئۇنىڭدىن ئۆسۈپ چىققان ۋە ئۇنىڭغا يۆلەنگەن بولىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىكى شېئىر توپلاملىرىنىڭ كەم خېرىدارلىقى ۋە ئۇنى چۆرىدىگەن «شېئىرىيەت ئۈچ بۇرجىكى» (شائىر، مۇھەررىر، ئوقۇرمەن) ياكى «شېئىرىيەت بەش بۇرجىكى» (يەنە ئوقۇرمەنلەر بىلەن ئوبزورچىلار) دىكى زىددىيەتلەرنىڭ تۈگۈنى جامائەتچىلىك قەلبىدىكى شېئىرىيەتلىك قاتلامنىڭ ئېپىزلىشىپ كەتكەنلىكى، ئۇلاردىكى ئىقتىسادىي ھالسىزلىق ياكى بېخىللىقتىن

ئەمەس، تولاراق جامائەتچىلىككە سۈنۈلۈۋاتقان شېئىرىي مەھسۇلاتلىرىمىزنىڭ «غەيرىي شېئىرىي» لىكىدىن بولسا كېرەك. بۇ، شېئىرىيەت تەشۋىقاتىنىڭ يېتەرلىك قىلىنمىغانلىقى قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئاجىزلىقلىرىمىزنى چەتكە قاقمايدۇ، ئەلۋەتتە.

شېئىرىيەتنىڭ سۈبىيىكت ھالقىسى شائىردىن ئىبارەت. شائىرنى شائىرلىق كامالىتىگە يەتكۈزىدىغان نەرسە ئۇنىڭ شائىرانە مەنىۋى قاتلاملىرىنىڭ ئەڭ يۇقىرى كۈرسى بولغان سۈبىيىكت ئاڭدىن ئىبارەت. خەلقىمىزنىڭ «قازاندا نېمە بولسا چۆمۈچكە شۇ چىقىدۇ» دېگەن ماقالىنى بۇنىڭغا تەمسىل قىلىش مۇمكىن.

شېئىر — شائىر قەلبىنىڭ بەدىئىي مەھسۇلى، شېئىرىي تىل ۋە شېئىرىي ئوبرازلىق قۇرۇلمىغا ھاۋالە قىلىنغان ئەركىن، زامانىۋى سۈبىيىكت ئاڭنىڭ كۆپ قاتلامدىن تۈزۈلگەن سىرتلاشقان شەكىلىدىن ئىبارەت. بۇ خىل كۆپ قاتلام شېئىردا مەنە گۈزەللىكى، قۇرۇلما گۈزەللىكى، تىل ۋە شەكىل گۈزەللىكى قاتارلىقلاردىن مۇجەسسەملەشكەن بولسا، شائىردا شائىرنىڭ سۈبىيىكت ئېڭى ۋە ئۇنىڭ مىللىي ئويغىنىش، زامانىۋى ئويغىنىش ۋە ھېسسىياتچان تەلپۈنۈش بىلەن بەدىئىي ئىپادىلەش بالاغىتى ۋە ئۆزىگە خاس ئۇسلۇب ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلاردىن مۇجەسسەملەشكەن بولىدۇ.

شائىرنىڭ سۈبىيىكت ئېڭى ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ بەدىئىي ئىجادىيىتى ۋە بەدىئىي ئىپادىلىشىدىكى ئۆز — ئۆزىگە ئىگە ئەركىن تەپەككۈر ۋە تەسەۋۋۇرى، كۆزىتىش ۋە باھاسى، قىزىقىش ۋە پائالىيىتىنى ئاساس قىلىدۇ، ئۇنىڭدا گەۋدىلىنىدۇ. قۇللۇققا، ئەقىدىچىلىككە ئادەتلەنگەن، قاتمال تەپەككۈر قىلىپلىرىغا ئادەتلەنگەن سۈبىيىكتتىن ھەقىقىي شائىرانە قەلب مەيدانغا چىقىشى مۇمكىن ئەمەس. ۋاھالەنكى، ئۆز — ئۆزىگە ئىگە ئەركىن سۈبىيىكت رېئال بېسىمغا ئۇچراۋاتقان ئەھۋالدا، ياكى

ئەكسىچە ئەركىن ئىپادىلەش مۇھىتىغا ئىگە بولغان ئەھۋالدا گۈزەل ۋە يالقۇنلۇق شېئىرىي مىسرالارنى يارىتىشى مۇمكىن. ئەركىنلىك بىلەن سۈبىيىكت ئاڭنىڭ مۇناسىۋىتىنى تەكىتلەپ قەدىمكى رىم ئېستېتىكى لىونگىنوس: «دېموكراتىيە — تالانتىنىڭ سۈت ئانىسى» دېسە، ھازىرقى زامان روھىيەت ئانالىزچىسى ئېرخ فروم «ئىنساننىڭ ماھىيەتلىك قىممىتى سانالغان سۈبىيىكتىن پائالىيەتچانلىق رېئال بېسىمغا ئۇچرىغاندا ياكى ئىجادىيەت بىلەن بۆسۈپ چىقىشقا ئېلىپ بارىدۇ، ياكى تۇتقۇنلۇقتا روھىي كېسەللىككە ئېلىپ بارىدۇ» دېگەنىدى. كارل ماركس: «ئىنسانلىقنى مەنىسىمەسلىك ھاكىمىيەتلىكلىقنىڭ پىرىنسىپىدىن ئىبارەت» دەپ تولمۇ مەنىلىك ئىخچاملىغان.

مېنىڭچە، شائىرنىڭ ئەركىن، ئۆز — ئۆزىگە ئىگە، ئىنسانىي سۈبىيىكت ئېڭىنى تەشكىل قىلىدىغان ئەڭ مۇھىم ئامىللارنى يىغىنچاقلاپ مۇنداق دېيىش مۇمكىن:

بىرىنچى، ھەقىقىي ماھىيەتلىك چىنلىققا ئاساسلانغان ۋە ئىنسانپەرۋەرلىكنى، خەلقپەرۋەرلىكنى مەقسەت قىلغان بولۇشى لازىم.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتكى، ئىجتىمائىي چىنلىقنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتى ئىنسان ھاياتى ۋە ئۇنىڭ تۇرمۇش تەقدىرىنى مەركەز قىلغان. ئىنساندىن ئايرىلىپ ئىجتىمائىي چىنلىق توغرىسىدا ھەقىقىي پىكىر يۈرگۈزۈش مۇمكىن ئەمەس. چىنلىق چۈشەنچىسىنى نوقۇل تەبىئەت تەقلىدچىلىكى تەسۋىرى ياكى نوقۇل ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ناتۇراللىزىمىدىن پەرقلەندۈرىدىغان سۇ بۆلگۈچ — ئىنسان ۋە ئۇنىڭ سۈبىيىكتىدە ئەكس ئەتكەن ئىنسان تەقدىرىنىڭ چىنلىقىدىن ئىبارەت. شېئىرىيەت ئىنسانشۇناسلىقنىڭ بەدىئىي شەكلىگە تەئەللۇق. ئىنسان — سۈبىيىكت؛ ئىنسان — سۈبىيىكت؛ ئىنسان — مەقسەت؛ ئىنسان — ئىجتىمائىي كۈچ — قۇۋۋەت؛ ئىنسان — ئىجتىمائىي ماددىي تەرەققىياتنىڭ، پەلسەپە،

تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ چىقىش نۇقتىسى، ئاساسىي مەقسىتى ۋە قوشۇلۇش تۈگۈنى ھېسابلىنىشى كېرەك. ھازىرقى زامان خاراكتېر (پېرسونال) پىسخولوگىيەسى تارىخىي شەخسلەرنىڭ ھاكىممۇتلەق ياكى گۇمانىزىملىق روھىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ ئۇلارنىڭ پائالىيىتى، تارىخىي تۆھپىسى ياكى قىلمىشلىرى، باھالىنىش تەقدىرىگە كۆرسىتىدىغان سۈبېكتىپ تەسىرى ئۈستىدە ئۆلگىلىك تەھلىل يۈرگۈزۈپ، بۇ مەسىلىنى بىر قەدەر ئايدىڭلاشتۇرۇپ قويدى. خەلقىن ئايرىلغان چىنىلىق، ياسالما تۈستىكى ئاتالمىش «ئىككىنچى رېئاللىق» ئوقۇرمەندە ھەقىقىي ئېستېتىك ھېسسىيات قوزغىشى مۇمكىن ئەمەس. بېلىنىسكىي مۇنداق دەيدۇ: «بىرەر شائىر، مەيلى ئۆزىنىڭ بەخت - سائادىتى ياكى قايغۇ - ھەسرىتىنى تەسۋىرلىسۇن، ئۇ ئۆزىگە يۆلىنىپ، ئۆزىنى تەسۋىرلەشكە يۆلىنىپ ئۇلۇغۋارلىقنى ئىپادىلىشى مۇمكىن ئەمەس. ھەرقانداق ئۇلۇغ شائىردىكى ئۇلۇغۋارلىق شۇ يەردىكى، ئۇنىڭ سائادىتى ياكى ھەسرىتى جەمئىيەت بىلەن تارىخنىڭ تېرەن قاتلاملىرىغا يىلتىز يايغان بولىدۇ. ئۇ، جەمئىيەتنىڭ، زامانىنىڭ، ئىنسانىيەتنىڭ سەزگۈ ئەزاسى، شۇنىڭدەك ۋەكىلىدىن ئىبارەت.»

ئىككىنچى، شائىر ئويغانغان مىللىي ئاڭغا، ئويغانغان زامانىۋى ئاڭغا ئىگە بولغان، ئۆز مىللىتىنىڭ ئالدىنقى قاتلىمىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان، ئۆز مىللىتىنى زامانغا مۇناسىپ تاكامۇللاشتۇرۇشقا يول باشلىيالايدىغان بولۇشى لازىم. شائىر مىللەتنىڭ شۇنداق پەرزەنتى، ۋەكىلى بولۇشى ھاجەتكى، خەلق ئۆز شائىرىدىن ئۆز مىللىتىنىڭ مۇنەۋۋەر تارىخىي ئەنئەنىسىنى كۆرۈپلا قالماستىن، يەنە كەلگۈسىگە بولغان مەنۋى ئىنتىلىشلىرىنى، ئاڭ - پىكىر قاتلاملىرىنى ۋە مەدەنىيەت ئۆلگىلىرىنى ھېس قىلىدىغان بولۇشى كېرەك. ھازىرقى زامان ئىستېدات تەتقىقاتچىلىرى تالانت ۋە ئىستېدات ھەققىدە توختالغاندا، ئۇنى «ئاسادىپ ئامەت» دېيىشتىن

كۆرە، تىپىك ئارىلاشما (سېنكرىتىك) مەدەنىيەت مۇھىتىدا، ئۆلگىلىك ئارىلاشما مەدەنىيەت ۋە بىلىم قاتلىمى ئاساسىدا ئىزاھلاشقا يۈزلەندى. بۇ، شائىرنىڭ ئۆز - ئۆزىگە ئىگە، ئەركىن ۋە زامانغا لايىق سۈيىپىكت ئاڭغا ئىگە بولۇشنى ئالدىنقى شەرت قىلدۇ.

يۇقىرىقى ئىككى نۇقتا شائىردىكى سۈيىپىكت ئەركىنلىكىنىڭ زامان مۇقەررەرلىكلىرى بىلەن بولغان پائال مۇناسىۋىتى ئاساسىدا، شائىر سۈيىپىكتىنىڭ راۋاجلىنىۋاتقان ئىجتىمائىي ئويىپىكت بىلەن بولغان گارمونىك مۇناسىۋىتى ئاساسىدا بىرلىككە كەلتۈرۈلۈشى لازىم. لىرىك قەھرىمان دەل مۇشۇنداق سۈيىپىكت ئاڭنى گەۋدىلەندۈرگەن «چوڭ مەن» (ئەي چىڭ) دىن، خەلقنىڭ ۋەكالىتەتسىدىن ئىبارەت. مېنىڭچە، لىرىك قەھرىمان كۈلۈشى، يىغلىشى، ھودۇقۇشى، تېڭىرقىشى، سۈكۈناتتا تۇرۇشى، پىچىرلىشى، خىتاب قىلىشى، مۇھەببەت ئىپادىلىشى... تامامەن مۇمكىن. چۈنكى ئۇنىڭ كونكرېت ھېسسىياتلىرى خەلق ئىبارىسىنى ئابستراكت لۇغەتلىك قىممىتىدىن ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى رەڭمۇرەڭ، زىددىيەتچان، جانلىق رېئاللىقنىڭ مەلۇم تەرەپلىرىنى ئىپادىلەيدىغان كونكرېت قىممەتكە ئىگە قىلىشقا مەنپەئەتلىك.

شائىر ئۆز پائالىيەتلىرىنى كەڭ جامائەتچىلىككە يەتكۈزۈشتە مۇھەررىر، تەرجىمان، كىتابخانا خادىملىرى ۋە شېئىرىيەت ئەزارچىلىرىنىڭ ياردىمىگە موھتاج. ئۇلارنى ئۆز نۆۋىتىدە ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئەڭ ھالقىلىق بىر قىسمى دېيىش مۇمكىن.

مېنىڭچە، شائىر بىلەن مۇھەررىرنىڭ مۇناسىۋىتىدە شائىر ئىمكانقەدەر ئۆز ئەسىرى ئۈستىدە يېتەرلىك ئىشلىشى، لازىم تېپىلغاندا قايتا ئىشلىشى، مۇھەررىرگە كەسپىي ۋە ئەدەبىي جەھەتتە ئاسانلىق تۇغدۇرۇپ بېرىشى لازىم. شۇنىڭدەك مۇھەررىرمۇ شائىرنىڭ ئۆز ئەسىرىدىكى پىكىر - ھېسسىيات

ئالاھىدىلىكى، ئوبراز قۇرۇلمىسى، شېئىرىي ئېقىم ۋە ئۇسلۇبلىرىدىكى خاسلىققا ھۆرمەت قىلىشى، يول قويۇشى، ئۇنى ئۆزىنىڭ تەپەككۇر قېلىپىغا ياكى ھەممىگە كۆنۈك بولغان بىر ياكى بىر قانچە خىل شېئىرىيەت قېلىپىغا سېلىشقا ئۇرۇنماسلىقى؛ شېئىرىيەت تۈرلىرىنىڭ باراۋەرلىكىنى نەزەردە تۇتۇشى، ئۇنى سىياسىيغا يېقىنلىقىغا قاراپ رەتكە تۇرغۇزماسلىقى؛ ئوچۇق - ئاخبارات خاراكتېرىدىكى شېئىرلاردىن باشقىلىرىغا گۇمان ياكى چۆچۈش بىلەن قارىماي، بەدىئىي يېڭىلىقنى قوللىغىنى مۇۋاپىق.

ئوقۇرمەنلەر ۋە كىتابخانا خادىملىرىنىڭ شېئىرىيەت كىتابلىرىغا بولغان قىزىقىشىنىڭ سۈسلىشىپ كەتكەنلىكى كونا مەزمۇن ۋە كونا مۇقاملارنىڭ تەكرارلىنىۋەرگەنلىكى، خەلقنىڭ شېئىرىي ئەسەردىن ئۆز ئىپادىلىرىنى ئۇچرىتالمىغانلىقى ياكى بۇ شېئىرلارنىڭ رېئاللىقتىن، خەلقنىڭ ھالىدىن ھالقىغان، خەلقنىڭ ئېستېتىك «ئۇسسۇزلۇقىنى قانائەتلىندۈرمىگەن» لىكىدىن بولسا كېرەك. بۇ ھال بىر قاتار ياخشى شېئىرىي ئەسەرلەرگىمۇ ئىللىق بولمىغان مۇئامىلە پەيدا قىلغان. مېنىڭچە، نۆۋەتتە تاللانغان ياخشى شېئىر توپلاملىرى، لىرىك شېئىرلار، مۇھەببەت لىرىكىلىرى توپلاملىرى ياكى ئالماناخلىرىدىن نەشر قىلىپ، بۇ ۋەزىيەتنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ.

شېئىرىيەت ئوبزورچىلىقى ھېلىمۇ ئاجىز ھالقا. بۇ، شېئىرىيەت گۈلزارىمىزنىڭ باغۋەنسز «ئىستىخىيەلىك» ھالەتتىن قۇتۇلۇپ كەتمىگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ھازىرغىچە شېئىرىيەت ئوبزورچىلىقىغا ئائىت قىلغان ئىشلىرىمىزنىڭ قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلاردىن تولىمۇ كەملىكىنى ھېس قىلماي تۇرالمىمىز. شېئىرىيەت (شۇنداقلا پۈتكۈل ئەدەبىيات) ئوبزورچىلىقىنىڭ سېپىنى كېڭەيتىش، ئورنىنى كۆتۈرۈش، ئىتتىپاقلىقنى كۈچەيتىش، سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈش، ئۆچۈر ۋە

پائالىيەت شەرت - شارائىتلىرىنى ياخشىلاش، يول قويۇش قاتارلىق جەھەتلەر ئەمەلىي كۈنتەرتىپكە قويۇلۇپ، چىڭ تۇتۇپ ئىشلىنىدىغان بولسا، ئوبزورچىلىقىمىزدا ساغلام، سەۋىيەلىك، جانلىق يېڭى ۋەزىيەت بەرپا قىلىش تامامەن مۇمكىن.

6. خاتىمە: مىللىي، سوتسىيالىستىك، زامانىۋى يېڭى شېئىرىيەت بەرپا قىلىش مەسلىسى

نەۋائىي ئۆز شېئىرلىرىنىڭ بىرىدە: «ناۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي» (ھەر دەۋرنىڭ سازەندىسى ئۆز دەۋرىنىڭ بەزمىسىگە لايىق ناۋا چالىدۇ) دېگەندى.

ھازىر ئېلىمىز مىقياسىدا كەڭ كۆلەمدە قانات يېيىۋاتقان ئىسلاھ ئۆركىشىگە ئەگىشىپ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ تەرەققىيات ئىستىقبالى ۋە ئۇنى قانداق ئىسلاھ قىلىش، يېڭىلاش ھەققىدىكى پاراڭ ۋە مۇھاكىمىلەر قىزغىن داۋام قىلماقتا.

بەزىلەر چەت ئەللەرنىڭ شېئىرىيەت شەكىللىرىنى ۋە شېئىرىي ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرىنى كۆچۈرۈپ كېلىشنى تەكىتلەشسە، بەزىلەر يەنىلا ئەنگەنئۆي شېئىرىي شەكىللەر ۋە شېئىرىي ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرىدە چىڭ تۇرۇشنى تەكىتلىشىدۇ. بەزىلەر شېئىرىيەت كەلگۈسىدىكى كىشىلەرگە ئاتاپ يېزىلىدۇ، دېسە، بەزىلەر ھازىرقى كەڭ جامائەتكە ئاسان، چۈشىنىشلىك - ساددا تىلدا يېزىلىشى كېرەك، دېيىشىدۇ. بەزىلەر ئارۇز ۋەزنىنىڭ ۋاقتى ئۆتكەن، ھەتتا قاپىيە چەكلىمىلىرىنىڭمۇ ۋاقتى ئۆتكەن، دېسە، بەزىلەر قاپىيە بولمىسا شېئىر بولمايدۇ، دېيىشىدۇ.

بۇ مەسلىلەر داۋاملىق مۇھاكىمە قىلىنىشى مۇمكىن. مەن بۇ ھەقتە مۇنداق قاراشتا ئىكەنلىكىمنى كۆپچىلىك بىلەن ئورتاقلاشماقچىمەن.

بىرىنچىدىن، ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۆز تەرەققىياتىنىڭ

ئالدىنقى ھەممە نەتىجىسىنى ئىنكار قىلمىغان ھالدا، شۇ نەتىجىلەر ئاساسىدا ئۆز تەرەققىياتى ۋە دەۋر تەرەققىياتىغا جاۋابەن يېڭى تۈسكە، يېڭى ھاياتىي كۈچكە، يېڭى گۈللىنىش باسقۇچىغا كىرىشى لازىم. بۇ باش تارتىپ بولمايدىغان مۇقەررەرلىك، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ مۇناسىۋەتلىك ھەممە ساھەسىدە ئىسلاھاتنىڭ بولىدىغانلىقى، ھەتتا بولۇۋاتقانلىقى گۇمانسىز.

ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئالدى بىلەن يەنىلا ئۆز ئەنئەنىسى ئاساسىدىكى، شۇنىڭدەك ئەنئەنىۋى شېئىرىيەتتىن ئۆزىنىڭ زور دەرىجىدىكى بۆسۈش خاراكتېرلىك ئۇنۇقلىرى بىلەن پەرقلىنگەن يېڭى ئۇيغۇر مىللىي شېئىرىيىتى بولۇپ قالدى.

ئىككىنچىدىن، ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۆزىنىڭ ئىلگىرىكى، ھەتتا يېقىنقى تېماتىك مەزمۇنى، ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرى، بەدىئىي شەكلى، ئۇسلۇب - ئېقىملىرىغا نىسبەتەن كەڭلىك، يۈكسەكلىك، تېرەنلىك ۋە كۆپ خىللىق جەھەتتە مىسلىسىز ئۈستۈن بولغان يېڭى بىر تەرەققىيات باسقۇچىنى شەكىللەندۈرىدۇ. ئۇ، خەلقىمىزنىڭ يېڭى مەدەنىيەت قاتلىمى، يېڭى روھىيەت قاتلىمىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبى سۈپىتىدە ھازىرقى زامان ئېڭى ۋە ئېستېتىك كەيپىياتى بىلەن قوراللانغان، جانلاندۇرۇلغان بولىدۇ. بۇ شېئىرىيەت 21 - ئەسىرگە يۈزلەنگەن يىللارنىڭ، جۇڭگودا ئالەمشۇمۇل تارىخىي خاراكتېرلىك سوتسىيالىستىك زامانىۋىلىشىش يۈز بېرىۋاتقان يىللارنىڭ، ئۇيغۇر خەلقىمۇ ئۆزىنىڭ تۇرمۇش رىتىمى ۋە مەنىۋى قاتلاملىرىنى تېز سۈرئەتتە ئۆزگەرتىۋاتقان يىللارنىڭ مەھسۇلى سۈپىتىدە مەيدانغا كېلىدۇ.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتلىك، پۈتكۈل دۇنيا مەدەنىيىتى بۇنىڭدىن كېيىنكى دەۋرلەردىمۇ يەنىلا ئىككى زور ئېقىم بويىچە، يەنى دۇنياغا يۈزلەنگەن (ياكى دۇنياۋى) مەدەنىيەت ئېقىمى بىلەن يەرلىك مىللىي، رەڭگارەڭ مەدەنىيەت ئېقىمى بويىچە داۋاملىق ئىلگىرىلەيدۇ. دۇنياۋى مەدەنىيەت بىلەن مىللىي مەدەنىيەت،

زامانىۋى مەدەنىيەت بىلەن مۇنەۋۋەر ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت پەقەت بىر - بىرىگە تەقەززا بولۇش، بىر - بىرىدىن ئوزۇقلىنىش، بىللە رەڭدار گۈللەش ئاساسىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە راۋاجلىنىشى مۇمكىن. بۇ، مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى ئومۇمىي قانۇنىيەت ۋە پارلاق ھەقىقەت. مۇنداق راۋاجلىنىش دۇنياۋى مەدەنىيەتنىڭمۇ، ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتنىڭمۇ بوغۇنلىرىنى، قاتلاملىرىنى يېڭىلايدۇ، بېيىتىدۇ، يۇقىرى كۆتۈرىدۇ.

مېنىڭچە، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى «ئارۇز» ۋەزنى ساقلىنىدۇ، يېڭى ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولىدۇ. ئۇ يېقىنقى يىللاردا ئايرىم ھاللاردا دۇچار بولغان چاكانا «داپ تاراڭلىتىش» ئىللەتلىرىدىن، نوقۇل شەكىلۋازلىق تەرىپىدىكى «غەزەلگە مۇخەممەس ياساش» ھالىتىدىن «يېڭى مەنىدارلىق»، «يۇقىرى قاتلام مەنىدارلىق»، ئوبرازلىق قۇرۇلما، مەجازىي ۋاسىتە ۋە بەدىئىي ھۇزۇر جەھەتتە يېڭى پەللىگە كۆتۈرۈلىدۇ. «بارماق» ۋەزنى ئۆزىنىڭ چەكلىك بوغۇم - مىسرالىرىنىڭ خېلىلا سالماقنى ئىگىلىۋالدىغان نەسرىي گىرامماتىكىچىلىق توسۇقلىرىنى بۆسۈپ، پىكىر ۋە تەسەۋۋۇر مەنتىقىسى ئارقىلىق تېخىمۇ يەڭگىلەپ، شېئىرىيىتىمىزنىڭ ئەڭ تەسىرلىك بىر تارمىقىغا ئايلىنىدۇ. ئەركىن قاپىيەلىك، قاپىيەسىز (مىسالەن، گۈللىئائوم ئاپوللىنارنىڭ ئىستېرىيۇلۇق شېئىرىي شەكىلگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان) «لىرىك نەسر» دەپ ئاتىلىدىغان شېئىر شەكىللىرىدىمۇ نەتىجىلەر مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن. بىز تېخى تەسەۋۋۇر قىلىمىغان، ئەمما ئۇيغۇر مەنىۋى مۇھىتىغا ماس كېلىپ يىلتىز تارتىدىغان شېئىرىي شەكىللەرنىڭ مەيدانغا كېلىش ئېھتىمالىنىمۇ چەتكە قاققىلى بولمايدۇ. ئەدەبىيات ۋە شېئىرىيەت ئوقۇتۇشىدا نوقۇل ئۆتمۈشتىكى «مىراسلار» سۆزلىنىدىغان، رېئال بەدىئىي ھايات ۋە ئەمەلىي مەسىلىلەر رەسمىي دەرس، تاللانما ياكى تېماتىك دەرس قىلىنمايدىغان «ئارخېئىزىملىق» مېتودىكا زور

بۆسۈشلەرگە ئۇچرىشى، خەلقىمىزنىڭ ھاياتىي شېئىرىي نەپەسلىرى ۋە يۈرەك سوقۇشلىرى تەتقىقات ۋە دەرس مۇنبىرىگە چىقىشى مۇمكىن.

شۇنى ئالاھىدە تەكىتلەش ھاجەتكى، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە يېڭى دەۋرگە نامايەندىلىك قىلىدىغان تۈپ نەرسە شېئىرىيەتنىڭ ۋەزىن ۋە شەكىللىرىدىن كۆرە مۇھىمى تېماتىك پىكىر ۋە شائىرنىڭ سۈبىيىكتى ئېڭىدىن تەشكىل تاپقان يېڭى مەزمۇندىن ئىبارەت. يېڭى دەۋر شېئىرىيىتى تار رامكىلاردىن قۇتۇلۇپ، بارغانسېرى كۆپەيتىۋاتقان تېمىلىرىنى تېخىمۇ كېڭەيتىشى، تۇرمۇش، ئاڭ، ھېسسىيات، ئىدراك ۋە تەسەۋۋۇرنىڭ ھەم يۈكسەك ھەم نازۇك، ھەم ماكرۇ ھەم مىكرۇ تەرەپلىرىگە، ئۆتمۈشتىكى قاتماللىق تەسىرىدە غەلىتە كۆرۈنىدىغان، ئەمما ئىنسان سۈبىيىكىتىدە، ئىنسان تۇرمۇشىدا دائىمىي ئۇچراپ تۇرىدىغان تەرەپلەرگە قاراپ ئېچىلىشى مۇمكىن. كارل ماركس: «ئىنسانىيەت تارىخى ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىزدەش تارىخى» دېگەنىدى. شېئىرىيىتىمىز مۇشۇ ئىزدىنىش تارىخىدىن چەتتە تۇرالمايدۇ، ئەلۋەتتە. يېڭى شېئىرىيەت ئۆز تېماتىكىسىنىڭ كەڭ، رەڭگارەڭ بولۇشى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى «ئالەمشۇمۇل تارىخىي پىكىر» يۈكسەكلىكىنىڭ نۇرئانە جىلۋىلىنىشى بىلەنمۇ ئۆز سۈپەتلىرىنى ئۆستۈرىدۇ. ئىنسانىيەت بىرمۇنچە جەھەتتە ئۆز ئىشىنى تەكرارلايدۇ، ئەمما پۈتۈنلەي باشقا تارىخىي قاتلامدا، باشقا مەنىۋى يۈكسەكلىكتە تەكرارلايدۇ.

شۇنى تىلغا ئېلىپ ئۆتۈش ھاجەتكى، ئىلگىرىلەۋاتقان تارىخ، جۈملىدىن مەنىۋى تۇرمۇش تارىخى ھادىسىلەردىن خالىي ئەمەس. تەرەققىيات ئوتۇپىك پىكىر نامايەندىلىرى سۈرەتلىگەندەك ئۇنداق تۈز سىزىق ۋە بىرخىل تەكشىلىكتە داۋام قىلمايدۇ. شائىر ۋە ئەدەبىيات ئەنزارچىلىرىمىز يىراقنى كۆرۈشى، ئۆتكەنكى ئەسەبىيلىك، سولچىللىق، يالغان - ياۋىداقلىق، ئارىغا

بۆلگۈنچىلىك سېلىش ۋە ئۆز ئىجادىيىتى تارىخىغا داغ چۈشۈرۈشتىن ساقلىنىشى، ئۆز - ئۆزىنى چۈشۈرۈش ماسلىقى لازىم. بۇ، ئەدەبىياتىمىز خەزىنىسىنى بېيىتىش ۋە شائىرلارنىڭ شان - شەرىپى ئۈچۈنمۇ مەنپەئەتلىك.

يېڭى دەۋر شېئىرىيىتى تارىخىي تېمىلارنى ھازىرقى زامان پەرق ئېتىش ئىقتىدارى ۋە ئىپادىلەش ماھارىتى بىلەن تەسۋىرلەشنى چەتكە قاقمايدۇ. ئىنسانىيەت ئۈچۈن، بولۇپمۇ ئۆز تارىخى سىستېمىلىق ئىلمىي ۋە بەدىئىي مەھسۇلات ھالىتىگە مۇيەسسەر بولالمىغان ئىنسان گۇرۇھى ئۈچۈن تارىخىي تېمىلارغا مۇراجىئەت قىلىش ئاق تاشلاپ قويغىلى بولمايدىغان ساھە. ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئاڭ ئۆز - ئۆزىنى تولۇق ۋە توغرا بىلىشنى ئۇل - تىرەك قىلماسلىقى مۇمكىن ئەمەس.

يېڭى دەۋر شېئىرىيىتى مىللىتىمىزنىڭ پىسخىكىلىق قۇرۇلمىسىدا يۈز بېرىۋاتقان ئۆزگىرىشلەرگە ماسلاشقان ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىپ دەرىجىدە يول ئاچقان مۇساپىدە تۇرۇپ، مىللىتىمىز تارىخىدا شەكىللىنىپ قالغان، ئادەت كۈچلىرىمىزدە ئۆزىنىڭ پاسسىپ ۋە جاھىللىقنى ئىپادىلىگەن مەنىۋى ئىللەتلەرنى تازىلاپ، مىللەتنىڭ روھىي جەھەتتىكى ئوچۇق - ئازادلىكى ھەم ساغلام تەلپۈنۈشچانلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە ھەسسە قوشۇشى لازىم. مىللەت ئۈچۈن تۇغما يالداما ھېسابلانمىغان بۇ تارىخ داتلىرىنى تازىلاش، ئالدى بىلەن تازىلىغۇچىلارنىڭ ئۆزىدىن باشلانغىنى تۈزۈك.

يېڭى دەۋر شېئىرىيىتى خەلقىمىزنىڭ سادىق دوستى، ئۇنىڭ ئىلھامبەخش مەسلىھەتچىسى بولۇشى لازىم. بۇ، يېڭى دەۋر شېئىرىيىتىنىڭ يەنىلا «خەلقنى كېلىپ، خەلققە قايتىشى» نى تەقەززا قىلىدۇ. شېئىرىي ئەسەرنىڭ كۆپ قاتلاملىق پىكىر قىممىتى ۋە بەدىئىي قىممىتى بولسا، بۇ ئەلۋەتتە ياخشى، ئەمما بۇ قاتلاملارنىڭ ئاساسلىق قىسمى، ھېچبولمىغاندا، ئۇنىڭدا

دېيىلمەكچى بولغان ئاساسىي مەنە قاتلىمى چۈشىنىشلىك بولۇشى كېرەك. ئوقۇرمەن مەيلى ئۆز تەپەككۈرى بىلەن ياكى بىرەر «لۇغەت» نىڭ ئىزاھلىشىغا مۇراجىئەت قىلىپ بولسىمۇ، ئۇنى چۈشىنىشى كېرەك. ئۇنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ يۇقىرى سەۋىيەسىدە داۋاملىق جۇلا قىلىپ تۇرىدىغان پوتېنسىيال (يوشۇرۇن) قاتلاملىرىمۇ ھازىرقى سەۋىيەمىزگە چۈشەنچە بېغىشلايدىغان رېئال قاتلاملىرىغا زىت بولۇپ قالماسلىقى كېرەك. بولمىسا ئۇ «ئۇچار تەخسە» دىن ئۆچۈپ چۈشكەن مۆجىزىگە ئايلىنىپ قالىدۇ - دە، ئۇنى دەۋرىمىز ئوقۇرمەنلىرى چۈشىنەلمەيدۇ. كەلگۈسى كىشىلەر ئۈچۈن «ئامەت خەزىنىسى» گە قويۇلىدىغان ئەسەرلەرگە كەلگەندە شۇنى ئېيتىش كېرەككى، ئۇلار بۇنىڭدىن پايدىلىنىشى، زوقلىنىشى مۇمكىن، ئەمما ئۇنى ئۆز دەۋرىنىڭ شېئىرىيەت ئېقىمى ھېسابلىمايدۇ. ئۇ دەۋرىنىڭمۇ ئۆزىگە خاس «مۇترەب» (سازەندە) ۋە شائىرلىرى بولىدۇ. ئۇلار بۈگۈنكى «زوھۇرلۇق» بىلەن روزا تۇتۇپ يۈرۈشلىرى مۇمكىن ئەمەس.

ئىسلاھاتقا، گۈللىنىشكە يۈزلىنىۋاتقان شېئىرىيىتىمىزدىكى ئەمەلىي مەسىلىلەرگە قارىتىلغان بەزى قاراشلىرىم يۇقىرىقىلاردىن ئىبارەت.

تىل قۇدرىتى تىل پەزىلىتى بىلەن

1

ھەممىگە مەلۇمكى، تىل — ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ئىقتىدارى، تەپەككۇرنىڭ ئاساسىي ماتېرىيالى ۋە ئىپادىلىنىش شەكلىدىن ئىبارەت. تىل — كارل ماركس ئېيتقاندا، خۇددى ئىنسانىيەتنىڭ ئېڭىغا ئوخشاشلا ناھايىتى قەدىمىدۇر.

ئىنسانىيەت تىل ۋاسىتىسى بىلەن ھاياتىيات دۇنياسىدىن ئايرىلغانلىقى، يېڭى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت تورىنى شەكىللەندۈرۈشكە باشلىغانلىقىنى كۆرسەتكەن. ئىنسانىيەت تىل قورالىنى ۋاسىتە قىلىپ، ئەڭ ئىپتىدائىي ئىجتىمائىي ئۇيۇمىدىن تاكى ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي ئالاقىلىرىغىچە مۇرەككەپ جەمئىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ گەۋدىسىنى تىكلەگەن.

تىل — مىللەتنىڭ بايلىقى. تىل — مىللەتنىڭ مۇھىم، ھەتتا ئۇزاق تارىخىي دەۋرلەر داۋامىدا شەكىللەنگەن، كۆپ باسقۇچلۇق تىل تەرەققىياتى ئارقىلىق بېيىغان تۈپ ئالامىتى، مىللىي روھىيەت ۋە مىللىي مەدەنىيەتنىڭ شەكلى ۋە خەزىنىسى. تىل مىللەتنىڭ ئۆتمۈش ئەجدادلىرى ياراتقان مەدەنىيەتنى، ھازىرقى كىشىلىرى يارىتىۋاتقان مەدەنىيەتنى كەلگۈسى ئەۋلادلارغا يەتكۈزۈپ بېرىدىغان مۇھىم ئۇچۇر قانىلى.

2

تىلنىڭ ھاياتى — ئۇنىڭ ئىشلىتىلىشىدە. ئۆز تىلىنى ئۆز قەلبى بىلەن بىرلەشتۈرۈش — ئىنسان ئىقتىدارىدىكى مۇھىم

كامالەت. ئۆز قەلبىنى ئۆز تىلىغا يىغىنچاقلاپ ئىپادىلەش ئەلخارەزمىي ئېيتقاندا: تەپەككۇر گۈل چېچىكى بولسا، ئۆز تىلىنى ئىش - ھەرىكىتى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرۇش - تەپەككۇرنىڭ مېۋىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تىل نەققاشلىرى - ناتىقلار يالغۇز سۆزلەش ماھىرلىرىلا ئەمەس، ئەڭ ئالدى بىلەن ئىلىم ۋە ھېكمەتنى بىلگۈچى دانالار بولۇشى، ۋەزىنلەر ئەمەس، خەلق روھىيىتىنى تەربىيەلەيدىغان كوممۇنىزىملىق مەدەنىيەت جەڭچىلىرى بولۇشى لازىم. ئۇلار تىلدا ئۈلگە كۆرسىتىشى كېرەك.

مىللىي تىل مىللىي مائارىپنىڭ تەقەززاسى. ئېيتىش كېرەككى، تىل تەلىم - تەربىيەنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى، شۇنىڭدەك تىلشۇناسلىققا ئائىت كەسپىي تەربىيە - خەلق مائارىپىنىڭ، مىللىي مائارىپنىڭ دائىمىي غوللۇق بىر مەزمۇنى. تىل بىلىم مۇقەددىمىسى، شۇنىڭدەك بىلىم قەسىرى. تىل ھەر بىر شەخسكە ئىلىم، مەدەنىيەت، ئەخلاق، سەنئەت نۇرىنى بېغىشلايدىغان ئاڭ - پىكىر مەشئىلى. تىل - ھېسسىيات، ھېسداشلىق، جۇشقۇن روھىيەت يېتىشتۈرىدىغان باغۋەن. تىل بايلىقى، تىل مەدەنىيىتى، تىل نوپۇزى ھەر بىر مىللەتنىڭ مەنىۋى ساپاسى، تارىخىي ئۇتۇقلىرىنىڭ جۇغلانمىسى، ئۇزاق ئەسىرلىك ھاياتىي كۈچىنىڭ مۇھىم يىلىكى.

مىللىي تىل - ئائىلىدە مىليونلىغان ئانا، ئانىكا، ئاتا ۋە بوۋىنىڭ ئۆز ئەۋلادلىرىنى ئىمكانقەدەر توغرا تەلەپپۇزدىكى جانلىق، باي، بىرلىككە كەلگەن مىللىي تىل «ئانا تىلى» دا قوراللاندىرۇشقا موھتاج. ھەقىقىي ئائىلە ئىگىلىرى ھەممىدىن ئىلگىرى تاملارغا گىلەم، جاۋەن تىزىشقا ئەمەس، بەلكى كىتاب ئىشكاپلىرى تىكلەشكە، بالىلارغا پەن - مەدەنىيەت، مۇھىمى «كىتاب گۈلشىنى» ھازىرلاپ بىرىشكە ئالدىرىشى لازىم. رۇس مۇتەپەككۇرى چېرىنشېۋىسكى توغرا ئېيتقان: «ھەر بىر كىشى ئۆز

ئەقىل كامالىتىنى يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن پۈتكۈل جەمئىيەت ئالدىدا قەرزدار. « ئائىلىنىڭ مەنىۋى مۇھىتى دەل بۇ خىل ئەقلىي كامالەتنىڭ ئاساسىي بازىسىدىن ئىبارەت.

مىللىي تىل پۈتكۈل ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەر قايسى ساھە - تارمىقىدا تەبىئىي ۋە زۆرۈرىي ئىشلىتىلىش نوپۇزى ۋە ئىقتىدارىغا مۇيەسسەر بولۇشى لازىم.

ئېيتىش كېرەككى، باشقا مىللەتلەر ۋە دۆلەتلەر تىللىرىنى قانچە ياخشى ۋە قانچە كۆپ بىلسە، ئۇ خۇددى كۆپ خىل چالغۇلاردىن خەۋەردار بولغان، ھەر خىل قۇلۇپنى ئېچىشقا لازىملىق ئاچقۇچلىرى بولغان كىشىدەك مەنپەئەتلىك ئىش. كۆپ تىل بىلىش — كۆپ خىل قورالنى ئىگىلەش دېمەكتۇر. ئەمما، شۇنى بىلىش لازىمكى، كۆپ تىل بىلىش — ئۆز تىلىنى ئاساس قىلغان ھالدا تېخىمۇ ئۇتۇقلۇق ئەمەلگە ئاشىدۇ.

3

يۇناننىڭ قەدىمكى ئۇلۇغ پەيلاسوپى ئارستوتېل: «روشنلىك — تىلنىڭ ئاساسىي پەزىلىتى» دېسە، فىرانسۇز مەرىپەتچىسى ژان ژاك روسسو: «تەلەپپۇز — تىلنىڭ جېنى، ئۇ تىلغا ھەم ھېسسىيات، ھەم دەلىللىك بېغىشلايدۇ» دېگەندى.

تىل — ئاۋاز چىقىرىش ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى تەپەككۈر ۋە ھېسسىياتنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئىجتىمائىي ئالاقىگە كىرگەن. بۇ خىل ئىپادىلەش توغرا تەلەپپۇز ۋە مەنە روشەنلىكى بىلەن دەلمۇ دەل نۇتۇق ئۇچۇرىغا ئايلانغاندىلا ئىجتىمائىي ئالاقە قوراللىق رولىنى ئالالايدۇ.

تىلنىڭ توغرا تەلەپپۇز قىلىنىشى ۋە مەنىنىڭ روشەنلىكى تەپەككۈر دەلىلىكى ۋە تەپەككۈر روشەنلىكىدىن ھاسىل بولىدۇ. فىرانسۇز شائىرى نىكولا بۇئاللو: «كىم روشەن پىكىر قىلسا، شۇ

روشنەن بايان قىلىدۇ» دېسە، قەدىمكى يۇنان يازغۇچىسى بىيون: «روشنەنلىك — ۋىجدان بىلەن ئەقىل روشەنلىكى» دېيىش ئارقىلىق تىلدىكى روشەنلىكنىڭ ئىككى يىلتىزى ئەخلاق بىلەن ئەقىلنى تىلغا ئالىدۇ.

مىللىي تىلنىڭ توغرا تەلەپپۇز قىلىنىشى ۋە روشەنلىكى — تىلشۇناسلىقنىڭ خۇددى تەپەككۇر ئىلمىدىكى «شەكىلەن لوگىكا» غا ئوخشاش ئېلېمېنتار، ئەقەللىي كەسپىي تەلىپى ۋە شەرتى. مېنىڭچە، تىلشۇناسلىقنىڭ پەلسەپىۋى قىممىتى مىللىي تىلنىڭ مەنە - تەپەككۇر سالىمىقى، ۋەزىندارلىقى ۋە گۈزەل ئەخلاقىي تەسىرىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئارقىلىق مىللەتنىڭ مەنىۋى ساپاسى ۋە مەنىۋى قىياپىتىنى كامالەتكە داۋاملىق يۈزلەندۈرۈشتە گەۋدىلىنىدۇ.

4

تىل يالغۇز تىل تەلەپپۇز مەدەنىيىتىنى، تىل مەنە بايلىقى — تىلغا يىغىنچاقلىغان ئەقەللىي كامالەت مەدەنىيىتىنى ئۆزىگە يانداشتۇرۇپلا قالماستىن، يەنە تىلنىڭ ئەخلاقىي مەدەنىيىتىنى ئۆزىگە شەرت قىلىدۇ. تىل ئەخلاقى ھەر بىر شەخس ۋە مىللەتنىڭ كامالىتىنى ئىپادىلەيدۇ. سەئىدى شىرازىي: «ئادەم تىل تۈپەيلى ھايۋاندىن مۆتىۋەر، يامان پايدىلانغان تىل سەۋەبىدىن ھايۋاندىن بەتتەر» دېگەندى. ھەر بىر كىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ تىل ئەقەلى ۋە تىل ئەخلاقىنىڭ قانداق بولۇشى ئۇنىڭ ئۈچۈن تەقدىر بېكىتكۈچىدۇر. تىل ئەخلاقى ماھىيەتتە قەلب ئەخلاقىدىن ئىبارەت. ئادەم خاراكتېرى ئۇنىڭ سۆز - ھەرىكىتىدە ئاشكارىلىنىپ، كىشىلەرنىڭ ھۈرمەت ياكى نەپرەتنى قوزغايدۇ.

سۆزلەشتىن ئىلگىرى ئاقىۋىتىنى ئويلاش — مانا بۇ تىل ئەخلاقى ئېغىننىڭ ئەقەللىي دەۋىتى. ئەمما بۇ دەۋەتنى ئورۇنلاش

ئۈچۈن ھەر بىر سۆزلىگۈچى ساپ كوڭۇل، ھالال پىكىرلىك بولۇشى، ئۇلۇغ ئىقتىدار — تىل ئىقتىدارىنى سۈيىئىستېمال قىلماسلىقى لازىم.

تىل — ئىنسانىيەتنىڭ قۇدرەت قورالى، ئۇ ئىنسان ئەقلى ۋە پەزىلىتىنىڭ تەڭداشسىز خەزىنىسى. تارىختىن بۇيان تالاي مۇتەپەككۇر، ئالىم، ئەدىب تىل قۇدرىتى، تىل پەزىلىتى ھەققىدە تەكرار توختىلىپ ئۆتۈشكەن. بۇ جەھەتتە داۋاملىق توختىلىش سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ مەزمۇنى ۋە كۈنتەرتىپى ھېسابلىنىشى لازىم.

گۈزەللىك تەربىيەسى ۋە ئۇنىڭ رولى

چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنىڭ بىرلىكى ۋە
گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭ زۆرۈرلۈكى

گۈزەللىك تەربىيەسى مەسىلىسى ماركسىزىملىق ئېستېتىكا ئىلمىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى، شۇنداقلا سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت يارىتىش سېپىدىكى غايەت زور بىناكارلىق.

گۈزەللىك تەربىيەسى كۈچلۈك ئومۇمىيلىققا، ئىجتىمائىيلىققا، ئىدىيەۋىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇ پېداگوگىكا ئىلمى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. گۈزەللىك تەربىيەسى چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنىڭ ھەمىيەتلىكى (گامونىيەسى) ئاساسىغا قۇرۇلۇشى، ئەقلىي، ئەخلاىي، گۈزەللىكتىن ئىبارەت بىر قانچە تەرەپنى ئۆز ئارا بىرلەشتۈرگەن بولۇشى لازىم.

مەلۇمكى، چىن بولمىغان نەرسىنى گۈزەل دېگىلى بولمايدۇ. ئوخشاشلا ياخشى (ئەزگۈ) بولمىغان نەرسىدىن بەدىئىي لەززەتلىنىش مۇمكىن ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن، گۈزەللىك چىنلىق بىلەن ياخشىلىقنى ئۆزىگە ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ.

گۈزەللىك ئۆزىنىڭ ئويىپىكتىپ مەۋجۇتلۇقى، رېئاللىقتىكى ئۆز ئارا مۇناسىۋىتى جەھەتتىن چىنلىق ۋە ياخشىلىق بىلەن بىردەكلىككە (ئۆز ئارا تەقەززا قىلىشقا) ئىگە. شۇنىڭدەك، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدىكى ئېستېتىكىلىق زوقلىنىشى ۋە گۈزەللىك قانۇنىيىتى بويىچە ماددىي ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللىنىش پائالىيىتىمۇ يەنىلا چىنلىق بىلەن ياخشىلىقنىڭ بىردەكلىكى ئاساسىدا بولىدۇ.

قەدىمكى ۋە ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئىلاھىيەتچىلىك تەرەپدارلىرىنىڭ چىنلىقنى تەڭرىنىڭ چىنلىقى، ياخشىلىقنى تەڭرىنىڭ سۈپىتى، گۈزەللىكىنى ئىنساننىڭ ئىلاھىي چىنلىق ۋە ئىلاھىي ياخشىلىققا بولغان ئىنتىلىشى، مۇھەببىتى ۋە زوقلىنىشى دەپ بۇرمىلاپ شەرھلىگەنلىكى، گۈزەللىكىنى ۋە گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى بىلىش تارىخىدىكى بىر قىستۇرما. بۇنىڭغا قاراپ، چىنلىق، ياخشىلىق ۋە گۈزەللىكنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ھەققىدىكى ھەقىقىي كۆزقاراشتىن گۇمانلانغىلى ۋە ئۇنى بىر - بىرىگە زىت قويغىلى بولمايدۇ. دەل بۇنىڭ ئەكسىچە، بۇ ماركسىزىملىق ئېستېتىكا ئىلمى ئاساسىدا ئىزاھلىنىشى ۋە تەكىتلىنىشى لازىم.

ئۇنداقتا چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىك نېمە ۋە ئۇلارنىڭ بىردەكلىكى قانداق؟

مەلۇمكى، چىنلىق — ئوبيېكتىپ مەۋجۇت شەيئىلەر، ئۇلارنىڭ قانۇنىيەتلىرى ۋە يۆنىلىشى، رېئاللىق ۋە ئۇنىڭدىكى ماھىيەتلىك نەرسىلەر، كىشىلىك تۇرمۇش ۋە ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت جەريانىدىكى بارلىق ئىش - ھەرىكەت، ئۇلار ھەققىدىكى توغرا بىلىش ۋە مەقسەتدارلىقتىن ئىبارەت. بۇنداق چىنلىق ۋە رېئاللىق بولمىغاندا ھېچقانداق ئاڭنىڭ، كاتېگورىيەنىڭ، ياخشىلىق ۋە گۈزەللىكنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس.

چىنلىق گۈزەللىكنىڭ ئاساسى، ئالدىنقى شەرتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ گۈزەللىكنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى. ئەلۋەتتە، بىز چىنلىق بىلەن گۈزەللىكنى ئىككى ئايرىم كاتېگورىيە سۈپىتىدە بىر - بىرىگە پاراللېل قىلىپ قويمايمىز، شۇنداقتىمۇ گۈزەللىك ئېستېتىك تۇيغۇ ۋە ئېستېتىك غايە ھاسىل قىلىدىغان بىر خىل چىنلىقتىن ئىبارەت.

ئىنسانىيەت مەۋجۇت گۈزەللىكنىڭ ئوبيېكتىپ قانۇنىيەتلىرى (مىسالەن: نىسبەتداشلىق، پار - جۈپلۈك، شەكىل ۋە سىزىق

قاتارلىقلارغا) ئاساسلىنىپ ئۆزىنىڭ ھەر قايسى تارىخىي دەۋردىكى ماددىي ۋە مەنىۋى دۇنياسىنى يارىتىدۇ. ئىجتىمائىي ھايات ۋە ئۇنىڭ ئۆزىگە بولغان ماددىي ئىشلەپچىقىرىش كىشىلەردىن چىنىلىقتا مەۋجۇت بولغان گۈزەللىك قانۇنىيەتلىرى ۋە ئۇنىڭدىن توغرا پايدىلىنىش يولىدىكى مەقسەتدارلىق تەلەپلىرى بويىچە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشنى تەقەززا قىلىدۇ. بۇ ھال تارىخىي يوسۇندا چىنىلىقنى گۈزەللىكنىڭ ئاساسى ۋە ئالدىنقى شەرتى قىلغان.

ياخشىلىق — ئەخلاقىي كاتېگورىيە. مەلۇم مەنىدىن ئالغاندا، ياخشىلىقنىڭ چىنىلىق بىلەن مۇناسىۋىتى ئوبيېكتىپ بىلەن سۇبېېكتىپنىڭ مۇناسىۋىتى، بارلىق بىلەن ئاڭنىڭ مۇناسىۋىتى، رېئاللىق بىلەن ئۇنىڭغا بولغان ئەكس تەسىرنىڭ مۇناسىۋىتىنى كۆرسىتىدۇ. ياخشىلىق كاتېگورىيەسى گەرچە ھەر قايسى تارىخىي دەۋردە ھەر خىل سىنىپىي، سىياسىي، ئەخلاقىي، مائارىپ، دىنىي ۋە پەلسەپىۋى مەنپەئەتدارلىق نۇقتىسىدىن ھەر خىل ئىزاھلىنىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ تۈپ خاراكتېرلىك ماھىيىتى يەنىلا كىشىلەرنىڭ ئوبيېكتىپ دۇنيا ۋە ئۇنىڭ قانۇنىيەتلىرىدىن قانداق مەقسەتدارلىق بويىچە پايدىلىنىش مەسىلىسىدىن ئىبارەت. ئومۇمەن ئوبيېكتىپ قانۇنىيەتكە ئۇيغۇن ۋە توغرا مەقسەتدارلىق ئاساسىدا بولغانلىرى ياخشىلىق، بۇنىڭغا خىلاپ ياكى قارىغۇلارچە بولغانلىرى يامانلىق ھېسابلانغان. ياخشىلىق ۋە يامانلىقلارمۇ ئۆزىنىڭ كەرەملىك ۋە قاباھەتلىك دەرىجىسى جەھەتتىن بىر - بىرىدىن پەرقلىنىدۇ.

خۇددى گۈزەللىك چىنىلىققا ئاساسلانغاندەك، ياخشىلىقمۇ چىنىلىققا تايىنىدۇ. گۈزەللىك ھەققىدىكى كۆز قاراشلار چىنىلىق بىلەن ياخشىلىق ئاساسىدىلا ئاندىن ئېستېتىك ئاڭ ۋە ئېستېتىك باھا ھاسىل قىلىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئېستېتىك زوقلىنىشنى چىنىلىق ۋە ياخشىلىقنىڭ ئىجابىي، مۇئەييەنلىك خاراكتېر ئالغان

ئىپادىلىنىشى ۋە داۋامى دېيىش مۇمكىن.

ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى دەۋرىگىچە ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي جەريان ئىچىدە كۆپلىگەن مۇتەپەككۈر گۈزەللىكنى چىنلىق ۋە ياخشىلىقنىڭ بىر قىسمى، ئىپادىسى دەپ قارىغان ئىدى. ئارىستوتېل «مېتافىزىكا» ناملىق ئاساسىي ئەسىرىدە گۈزەللىك بىر خىل ياخشىلىق بولۇپ، ئۇنىڭ كۆڭۈللۈك تۇيغۇ ھاسىل قىلىشىمۇ ئۇنىڭ ياخشىلىقىدىن بولغان دەپ قارىغان. ئوتتۇرا ئەسىر شارائىتىدا ئارىستوتېلدىن كېيىنكى «ئىككىنچى ئۇستاز» دېگەن نام بىلەن جاھانئەقىل شۆھرەت قازانغان ئەبۇ نەسىر فارابىمۇ ئىلىم - پەن، سەنئەت ۋە گۈزەللىكنى ئەڭ ئالىي ياخشىلىق — بەختنىڭ ۋاسىتىسى دەپ قارىغان. ئۇنىڭچە، ئومۇمەن ئىنسانىيەتنى بەخت ۋە كامالەتكە ئېرىشتۈرۈشكە مەنپەئەتلىك بولغان شەيئى ۋە ۋاسىتىلەر ياخشىلىق ۋە گۈزەللىك ھېسابلىنىپ، بۇنىڭغا توسقۇنلۇق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان شەيئى ۋە ۋاسىتىلەر يامانلىق ۋە خۇنۇكلۇك ھېسابلىنغان. ھىيوتىمۇ بۇ خىل ئىنسانىيەت ۋە كۆزقاراشقا ياندىشىپ، خۇنۇكلۇك ۋە يامانلىق شەخىسنىڭ ۋە جامائەتنىڭ بەختىنى بۇزۇش، ئالىيجانابلىق جامائەتنىڭ بەختىنى ئىلگىرى سۈرۈش دەپ كۆرسەتكەن.

گۈزەللىكنى چىنلىقنىڭ ماھىيەتلىك ئىپادىسى، ياخشىلىقنىڭ مۇھىم مەزمۇنى سۈپىتىدە ئاساسىي ئورۇنغا قويۇپ ئىزاھلىغۇچى ئاپتورلارنىڭ كۆز قارىشىچە، گۈزەللىك — چىنلىق ۋە ياخشىلىقنىڭ ماھىيىتى ۋە خاراكتېرىنى ئىپادىلەشتە بولۇپ، پەقەت چىنلىق بىلەن ياخشىلىقنىڭ ماھىيىتى ۋە خاراكتېرىنى نامايەندە قىلالىغان (ئۇنىڭغا لايىق بولغان) شەكىل گۈزەللىك ھېسابلىنىپ، ئۇنى نامايەندە قىلالىمىغان، قۇيۇرۇق ۋە مەنسىزلىككە تولغانلىرى خۇنۇكلۇك ۋە كۈلكىلىك بولىدۇ. چىنلىق بىلەن ساختىلىق، ياخشىلىق بىلەن يامانلىق،

گۈزەللىك ۋە خۇنۇكلۇك ئارىسىدىكى دىئالېكتىكىلىق مۇناسىۋەت ۋە كۈرەشمۇ ھەر قايسى زىت تەرەپنىڭ يەككە - يېگانە مۇناسىۋىتى ۋە كۈرىشى شەكلىدە ئەمەس، بەلكى چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنىڭ بىر پۈتۈن ھالدا ساختىلىك، يامانلىق، خۇنۇكلۇك بىلەن كۈرەش قىلىشى ئاساسىدا يۈز بېرىدۇ. كىشىلەرنىڭ چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنى بىلىشمۇ يەككە - يېگانە ھالدا ئەمەس، بەلكى بىر پۈتۈن ھالدا ئۇنى ساختىلىق، يامانلىق، خۇنۇكلۇك بىلەن سېلىشتۇرۇش ئاساسىدا بولغان. مۇنداق مۇناسىۋەت، كۈرەش ۋە سېلىشتۇرۇش ئاساسىدا بىلىش تارىخى مەڭگۈ ئاياغلاشمايدۇ.

چىنلىق، ياخشىلىق ۋە گۈزەللىكنىڭ بىردەكلىكى چىنلىق، ياخشىلىق ۋە گۈزەللىكتە چىڭ تۇرۇپ، ساختىلىق، يامانلىق ۋە خۇنۇكلۇك ئۈستىدىن غەلىبە قىلىش — مانا بۇ گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭ ئاساسى.

گۈزەللىك تەربىيەسى كەڭ دائىرىلىك، باي مەزمۇنلۇق مەنىۋى مەدەنىيەت تەربىيەسى بولۇپ، ئۇ جىسمانىي گۈزەللىك تەربىيەسى ۋە قەلبىي گۈزەللىك تەربىيەسى، سۆز گۈزەللىكى ۋە ھەرىكەت گۈزەللىكى تەربىيەسى، مۇھىت، تۇرمۇش ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتكە ئائىت گۈزەللىك تەربىيەسى، ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىجادىيەتتە «گۈزەللىك قانۇنىيىتى»گە ئەمەل قىلىش تەربىيەسى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

گۈزەللىك تەربىيەسى كۈچلۈك ئىجتىمائىي ۋە سىنىپىي خاراكتېرگە ئىگە. كاپىتالىزم شارائىتىدا گۈزەللىك تەربىيەسى غەيرىي نورمال تەرەققىياتقا مۇپتىلا بولغان. ئۇ ئاز ساندىكى بىر ئۇچۇم ئاقسۆڭەكلەر بىلەن يۇقىرى قاتلام سەرمايدارلارنىڭ مونوپولىيە قىلىۋېلىشىغا ئۇچراپ، ساغلاملىق ۋە ئاممىۋىلىقتىن مەھرۇم قىلىنغان. ئۇ بۇرژىئازىيە كىشىلىك قارىشى تەسىرىدە ھەقىقىي گۈزەللىكتىن ئەسەرسىز ھالدا پۇچەكلەشتۈرۈلۈپ،

ساختا شۆھرەتپەرەسلىك، شەكىلۋازلىق، ئەخلاقسىزلىق (ئامۇرالىزم)، مەنسىزلىك (ئېرراتسۇنالىزم) قاتارلىقلارغا ئايلانغان؛ دوللارۋازلىق ۋە ئالتۇنغا سەجدە قىلىشقا ئاساسلانغان. نەتىجىدە بۇرژۇئازىيەنىڭ گۈزەللىك تەربىيەسى زىبۇ - زىننەت، پىيانىنو چېلىش، تانسا قاندىلىرى، ساختا تەكەللۇپ قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ قالغان.

سوتسىيالىزم ئىنسانىيەتنىڭ ھەقىقىي باھارى بولۇپ، گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭمۇ تۇنجى ھەقىقىي باھارى. سوتسىيالىزم ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىنىڭ قانۇنىي ۋارىسى سۈپىتىدە گۈزەللىك تەربىيەسىگە موھتاج بولۇش بىلەن بىللە، ئۇ كاپىتالىزم ۋە بارلىق ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىدە مەيدانغا كەلگەن روھى كېسەللىكلەرنىڭ ساقىندىلىرىنى تازىلاش، يېڭى ئادەم ۋە پارلاق كەلگۈسىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈنمۇ يەنە گۈزەللىك تەربىيەسىگە موھتاج. شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش لازىمكى، كوممۇنىستىك تەربىيەسىز، كوممۇنىستىك غايە ۋە مەنىۋى گۈزەللىكسىز، كوممۇنىستىك تۇرمۇش، مۇھىت ۋە ئىشلەپچىقىرىش گۈزەللىكسىز سوتسىيالىزم ۋە كوممۇنىزم جەمئىيىتىنى بەرپا قىلىش مۇمكىن ئەمەس. بۇ مەنىدىن ئالغاندا، كوممۇنىزم ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئازادلىقىنى ئالدىنقى شەرت قىلغان يۈكسەك دەرىجىدىكى ماددىي ۋە مەنىۋىي مەدەنىيەت گۈللىنىشىدىن ئىبارەت.

سوتسىيالىزم شارائىتىدىكى گۈزەللىك تەربىيەسى مەسىلىسى يېڭى تېما، ئۇ سوتسىيالىزمنىڭ يېڭى شەيئى ئىكەنلىكىنىڭ ئىپادىسى، سوتسىيالىزمنىڭ داۋاملىق تەجرىبىلەرنى خۇلاسىلاپ، داۋاملىق مۇكەممەللىشىۋاتقانلىقىنىڭ بىر قىسمى.

سوتسىيالىزم شارائىتىدىكى گۈزەللىك تەربىيەسىدە ئىككى جەھەتتىكى مۇھىم مەسىلە ساقلانغان. بۇنىڭ بىرى، سوتسىيالىزم شارائىتىدا گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭ مۇتلەق زۆرۈرلۈكىنى ئىنكار

قىلىدىغان ئۇچىغا چىققان ئىنكارچىلىق (نىگىلىزم) ۋە «سولچىل» خاھىش بولۇپ، بۇ خىل خاھىش ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن كېيىنكى سوۋېت رۇسىيەسىدە يۈز بەرگەن ئاتالمىش «پىرولېتارىيات مەدەنىيەت گۇرۇھى» بىلەن، 1960 - ، 1970 - يىللار ئارىسىدا ئۆزىنىڭ ئەڭ قەبىھ ئەپت - بەشىرىنى ئىپادىلىگەن لىن بياۋ - جياڭ چىڭ ئەكسىلەن ئىنقىلابىي گۇرۇھىنىڭ ئاتالمىش «پىرولېتارىيات مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى»دا گەۋدىلىك ئىپادىلەندى. بۇ خىل كۆزقاراش تەرەپدارلىرى تارىخنى ئۈزۈپ تاشلاشنى، سوتسىيالىزمنى ياۋايىلىق، ئومۇميۈزلۈك نامراتلىق ۋە نادانلىق بىلەن ئارىلاشتۇرۇۋېتىشنى تەشەببۇس قىلىشتى. لىن بياۋ، جياڭ چىڭ گۇرۇھى تارمار قىلىنغان بولسىمۇ، ئەمما گۈزەللىك تەربىيەسى ۋە تۇرمۇش گۈزەللىكىنىڭ ئومۇميۈزلۈك قانات يېيىشىغا توسقۇنلۇق قىلىدىغان، بۇ جەھەتتە تېڭىرقاپ داۋالغۇيدىغان بىر بۆلۈك ئىجتىمائىي ۋە ئادەت كۈچلىرىنىڭ ھېلىمۇ مەۋجۇتلۇقىنى نەزەردىن ساقىت قىلماسلىق لازىم. بۇ كۈچلەرنىڭ بەزىلىرى فېئوداللىق ئەدەپ - ئەخلاق ئەنئەنىسىنىڭ تەسىرىدە گۈزەللىكنى دىيانەتسىزلىك دەپ قارىسا، بەزىلەر ئۇنى بۇرژۇئازىيەچە خاھىش دەپ قارماقتا.

ئىككىنچى مەسىلە، سوتسىيالىستىك گۈزەللىك تەربىيەسى نېمە، ئۇنىڭ مەزمۇنى ۋە ئۆلچەملىرى قانداق بولۇشى لازىم، سوتسىيالىزم شارائىتىدا قانداق قىلغاندا بۇرژۇئازىيەنىڭ ساختا، چۈشكۈن، چىرىك ۋە زەھەرلىك نەرسىلىرىگە تاقابىل تۇرۇپ، ساغلام، ھەقىقىي، نورمال ۋە ئىجابىي گۈزەللىك بىلەن شوغۇللانغىلى بولىدۇ دېگەن مەسىلىدىن ئىبارەت. ئەلۋەتتە، بۇ بىر قانچە ئېغىز سۆز بىلەن بىر قېتىمدىلا ھەل قىلىنىدىغان ياكى بىرەر پەرمان، مەمۇرىي بۇيرۇق بىلەن (ئەلۋەتتە بۇ ئېھتىياجلىق) ھەل بولىدىغان ئاددىي ئىش بولماستىن، بەلكى

كومپارتىيەنىڭ يېتەكچىلىكىدە، ھەر جەھەتتىن ماسلىشىش بىلەن، دۇنيا قاراش تەربىيەسى، غايە تەربىيەسى ۋە كۆپ خىل شەكىلدىكى گۈزەللىك تەربىيەسى ئارقىلىق ھەل قىلىنىدىغان مەسىلە. بۇ بىر جەڭگىۋار تەربىيە خىزمىتى بولۇپ، ئۇ خەلقئارا بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىدىيەۋى چىرىتىشىگە قارشى ھەر قايسى تارىخىي مەزگىلدىكى كۈرەش بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان. بۇ مەسىلىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل ھەل قىلىنىشى خەلقئارا مىقياسىدا سوتسىيالىزم بىلەن كاپىتالىزمنىڭ قايسى قايسىنى يېڭىدۇ دېگەن كۈرەشنىڭ بىر قىسمى سۈپىتىدە تارىخىي خاراكتېر ئالغان.

سوتسىيالىستىك گۈزەللىك تەربىيەسى سوتسىيالىزم قۇرۇش ۋە كوممۇنىزم جەمئىيىتى بەرپا قىلغۇچى يۈز مىليونلىغان خەلق ئاممىسىنى، بولۇپمۇ يېڭى بىر ئەۋلادنى يېتىشتۈرۈشتىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار تارىخىي خىزمەتنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. كوممۇنىستىك غايە، كوممۇنىستىك ئەخلاق، كوممۇنىستىك گۈزەللىك كۆز قارىشى، ھازىرقى زامان پەن - تېخنىكا بىلىم - ماھارىتى، ساغلام بەدەنگە ئىگە يېڭى بىر ئەۋلاد يېتىشتۈرمەي تۇرۇپ سوتسىيالىزم ۋە كوممۇنىزمنىڭ گۈزەل مەنزىرىسىنى بەرپا قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

جىسمانىي گۈزەللىك ۋە قەلبىي گۈزەللىك

جىسمانىي گۈزەللىك ۋە قەلبىي گۈزەللىك ئېستېتىك تەربىيەنىڭ مۇھىم مەزمۇنى. ئۇ ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ئاساسىي ھۈجەيرىسى ھېسابلانغان ئادەمنىڭ، كونكرېت ئېيتقاندا، سوتسىيالىزم ۋە كوممۇنىزم جەمئىيىتى قۇرغۇچىلىرى بولۇپ ياشاۋاتقان ۋە كۈرەش قىلىۋاتقان ھەر بىر گىراژداننىڭ ئۆز - ئۆزىنى جىسمانىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن گۈزەللىك ئۆلچىمى ۋە تەلەپلىرى بويىچە تەربىيەلىشى، تەربىيەلىنىش مەسىلىسى. يۈز مىليونلىغان جىسمانىي ۋە مەنىۋى گۈزەللىك ئىگىسىنى

يېتىشتۈرمەي تۇرۇپ پىرولېتارىياتنىڭ ئۇلۇغۋار تارىخىي ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

جىسمانىي گۈزەللىك بىلەن قەلبى گۈزەللىكى بىر - بىرىگە زىت ئورۇنغا قويۇش، ئۇنىڭ بىرسى ئارقىلىق ئىككىنچىسىنى چەتكە قېقىش توغرا ئەمەس. شۇنداقتىمۇ بۇ ئىككى خىل گۈزەللىكنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىنى چۈشىنىش، ئىمكانقەدەر ئۇلارنىڭ ھەمىيەتلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىش لازىم.

جىسمانىي گۈزەللىك كىشىلەر ئىزدىنىدىغان، ھەۋەس قىلىدىغان گۈزەللىكنىڭ مۇھىم بىر تەرىپى. گۈركىي: ئادەم ئۆزىنىڭ ئەسلىي تەبىئىتى بويىچە سەنئەتچى بولۇپ، ئۇ ھەمىشە ئۆزىنىڭ تۇرمۇش گۈزەللىكىنى ئارزۇ قىلىدۇ، دەيدۇ. جىسمانىي ساغلاملىق ۋە ئۇنى ئاساس قىلغان جىسمانىي گۈزەللىك كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش گۈزەللىكى ھەققىدىكى ئارزۇسىنىڭ ئالدىنقى شەرتى.

جىسمانىي گۈزەللىكنىڭ ئۆلچەملىرى توغرىسىدا ھەر قايسى دەۋر ۋە ھەر قايسى سىنىپنىڭ كۆز قارىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئۇنىڭدىكى بىر ئورتاقلىق بەدەن ساغلاملىقىدىن ئىبارەت. پەقەت بەدەن ساغلاملىقى ئاساسىدا جىسمانىي گۈزەللىك ۋە تاشقى گۈزەللىكنىڭ باشقا تەرەپلىرى - ئىسكەت گۈزەللىكى، ھۆسن گۈزەللىكى ۋە زىننەت گۈزەللىكى بىلەن شۇغۇللىنىش مۇمكىن.

جىسمانىي گۈزەللىك ئىككى ئامىلدىن تەشكىل تاپقان. ئۇنىڭ بىرسى، جىسمانىي جەھەتتىكى تۇغما ۋە مەشىق - چېنىقىش ئارقىلىق ئېرىشىلگەن جىسمانىي ساغلاملىق ۋە جىسمانىي گۈزەللىكتىن ئىبارەت. ئۇنىڭ يەنە بىرسى، مۇشۇ جىسمانىي ساغلاملىق ۋە جىسمانىي (بەدەن) گۈزەللىكىنى گۈزەللىك تەلپى ۋە ئۆلچەملىرى بويىچە ئىسكەتكە كىرگۈزۈش ۋە ئىسكەتتە تۇتۇشتىن ئىبارەت.

ئىسكەت گۈزەللىكى خۇددى ساغلام ئۆسۈۋاتقان دەرەخنى بەلگىلىك پەرۋىش تەلىپى بويىچە ھارام شاخلىرىنى پۇتاپ تۈز ئۆستۈرۈش ياكى ئېگىپ بىر شەكىلگە كىرگۈزۈشكە ئوخشاش، جىسمانىي ساغلاملىق ۋە بەدەن گۈزەللىكىنىڭ تەبىئىي شەرتلىرى ئۈستىدىن قايتا ئىش قوشۇش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىز ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي دەۋرلەردىن تارتىپلا ئۆز پەرزەنتلىرىنى مۇئەييەن تەلەپ بويىچە ئىسكەت قېلىپىغا سېلىپ ئۆستۈرۈشكە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرىمىز. ئۇيغۇرلارنى مىسالغا ئالدىغان بولساق، تۇغۇلغان بالىنى زاكىلاش، بۆشۈككە سېلىپ پۇت - قوللىرىنى تۈز قىلىش، بېشىغا خالتىغا سېلىنغان گۈرۈچ قويۇپ ئۇنىڭ ئەگرى يېرىنى تۈزەپ يۇمىلاق قىلىش، يىقىلغان بالىنىڭ بېشىنى تۇخۇملانغان ماتادا چىڭ ۋە يۇمىلاق قىلىپ تېگىش، بۆشۈكتە بۇرنىنى يېنىك چىمدىپ قاڭشىرىنى چىقىرىش، بالىنى دۈمچەك ۋە دەمكۆتە، ئىسكەتسىز قىلىپ قويىدىغان ئىش - ھەرىكەتلەردىن ساقلاش، ئۇۋۇلاش، بالىلار ئويۇنلىرىغا قاتناشتۇرۇش، تۇغۇتتىن كېيىن ئانىنىڭ قورسىقىنى تۇخۇمدالغان ماتا بىلەن ئوراپ تېگىش، باغىرداق (لىپتىك) تاقاش، تاسما تارتىش، تاش مايماق ۋە ئىچ مايماقلارنى تۈزەش قاتارلىقلارنىڭ قەدىمدىن ئادەت بولۇپ كەلگەنلىكىنى كۆرىمىز. باشقا مىللەتلەردىمۇ ئۆزىگە خاس ۋە ئومۇمىي ئورتاقلىققا ئىگە بولغان ئىسكەت گۈزەللىكى تەلىپى ۋە مەشغۇلاتلىرى بار.

ئىسكەت گۈزەللىكىگە ئۈستىخان، مۇسكۇل ۋە تېرە ساغلاملىقى ئاساسىدا ئېرىشىلىدۇ. ئۈستىخان، مۇسكۇل ساغلاملىقى ۋە يارىشىملىقى قەددى - قامەت گۈزەللىكىنىڭ ئۇلى، تېرە گۈزەللىكى - ھۆسن گۈزەللىكىنىڭ مۇھىم شەرتى.

شۇنى ئېتىراپ قىلىش لازىمكى، كىشىلەرنىڭ جىسمانىي گۈزەللىكى ۋە ئىسكەت گۈزەللىكى ئادەم ئورگانىزىمىنىڭ راۋاجلىنىش قانۇنىيىتىنىڭ ھەل قىلغۇچ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. بۇ،

كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىگە باغلىق بولمىغان تەبىئىي قانۇنىيەت. بىز شېكسپېر سونىتىلىرىدىن بۇ قانۇنىيەتنىڭ شېئىرىي ئىپادىسىنى روشەن كۆرۈۋالالايمىز.

يەنە شۇنى ئېتىراپ قىلىش لازىمكى، كىشىلەر ئۆز ھاياتىنىڭ ھەر قايسى باسقۇچىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان جىسمانىي گۈزەللىك ۋە ئىسكەت گۈزەللىكىگە ئىگە بولۇشقا قادىر بولۇش بىلەن بىللە، يەنە ئۆز ھاياتىنىڭ ھەر قايسى باسقۇچىغا لايىق گۈزەللىك ئالامەتلىرىدىن ئۈنۈملۈك بەھرىمەن بولۇشقىمۇ قادىر. جىسمانىي ۋە تاشقى بەدەن گۈزەللىكى پەقەت ياشلىقنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدىن ئىبارەت بىرلا باسقۇچ بىلەن ئاخىرلىشىدۇ، دەيدىغان كۆز قاراشلار بىر تەرەپلىملىك ۋە ئۈمىدسىزلىك قاراشلىرى ھېسابلىنىدۇ.

ئىسكەت گۈزەللىكى بىلەن ھۆسن گۈزەللىكى زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ھۆسن گۈزەللىكى كىشىنى ئۇنىڭ مۇئەييەن قەدەدى - قامىتى (ئىسكەت) ئاساسىدا سۈنئىي ۋاسىتىلەر بىلەن گۈزەللەشتۈرۈش، تۈزىتىشكە قارىتىلغان. بۇ، بەدەننىڭ كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان قىسمىدىكى خۇنۇكلۇكنى ياكى تازا كۆڭۈللۈك تەسىر بەرمەيدىغان نەرسىلەرنى يوقىتىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئىسكەت گۈزەللىكى بىلەن ھۆسن گۈزەللىكى تەنتەربىيە، تېبابەتچىلىك، تۇرمۇشقا خىزمەت قىلىش كەسپى قاتارلىق ساھەلەر بىلەن ئالاقىدار.

ساغلام بەدەن، جىسمانىي گۈزەللىك، ئىسكەت گۈزەللىكى، ھۆسن گۈزەللىكى ئادەمنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىدىكى شەكىل گۈزەللىكىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ. بۇ بىر قانچە ئامىل ئۆز ئارا ھەمبەھەت ۋە ماسلاشقان بولۇشى لازىم. ئۇنىڭغا كىيىم - كىچەك، يۇيۇپ - تارىتىش، زىبۇ - زىننەت ۋە خۇلق - مەجەز جەھەتتىكى گۈزەللىك ئامىللىرى مۇۋاپىق ۋە ئۆزلىشىملىك دەرىجىدە قوشۇلغاندا جانلىق، چىرايلىق ئادەم سىياقى شەكىللىنىدۇ. كىيىم - كىچەك بىلەن زىبۇ - زىننەت جىسمانىي

گۈزەللىكنى جۇلالاندۇرۇش ياكى يوپۇقداش رولىنى ئۆتەپ، ئادەمنىڭ تاشقى كۆرۈنۈش گۈزەللىكىنىڭ ۋاقىتلىق قوشۇمچىسى سۈپىتىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. خۇلق - مىجەز گۈزەللىكى مۇھىمى قەلب گۈزەللىكى، سۆز - ھەرىكەت گۈزەللىكىنىڭ جانلىق نامايەندىسى سۈپىتىدە ئىپادىلىنىدۇ.

ئادەمنىڭ تاشقى گۈزەللىكى ئۇنىڭ ئىچكى قەلب گۈزەللىكىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. «كۆز كۆڭۈلنىڭ ئەينىكى»، «سۆز قەلبىنىڭ ساداسى» دېگەن تەمسىل توغرا ئېيتىلغان. قەلبى گۈزەل بولمىغان كىشىنىڭ رەڭگىرىدىن تولدۇرۇپ بولمايدىغان مەنىسىز بوشلۇق ئۆزىنى كۆرسەتمەي قالمايدۇ. بۇنداق كىشىلەر ھەتتا ئۆزىنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىنىمۇ گۈزەللەشتۈرۈشكە ئاجىز بولىدۇ. ئۇلارچە ھەر خىل رەڭدار رەخت، زىبۇ - زىننەت، ئاجايىپ - غارايىپ پاسوننىڭ ھەممىسى گۈزەللىكنىڭ مۇتلەق بەلگىلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. ئۇلار چۈشەنمەيدۇكى، بۇ ئايرىم، كونكرېت بۇيۇملاردىكى گۈزەللىكنى ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىگە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئېستېتىكىلىق تەلەپ بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىشى لازىم بولىدۇ. بۇ بۇيۇملار پەقەت ئىسكەت (قەددى - قامەت) گۈزەللىكى ۋە مىجەز - خۇلق (ھېسسىيات) گۈزەللىكى، سۆز - ھەرىكەت گۈزەللىكى، قەلب گۈزەللىكى ئاساسىدىلا ئىنساننىڭ ئۆز گۈزەللىكى خاراكىتىرىنى ئېلىپ، ئىنسانىي گۈزەللىك بولۇپ كۆرۈنىدۇ. مانا بۇ، ئادەمنىڭ گۈزەللىكى ئەڭ ئالىي گۈزەللىك ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي خاراكىتىرىنى، ئادەم گۈزەللىكىنىڭ مەركىزىي نۇقتىسى مەدەنىلەر، ئۆسۈملۈكلەر، ھايۋانلاردا بولىدىغان مېخانىكىلىق ۋە بيولوگىيەلىك خاراكىتىردىكى گۈزەللىك بولماستىن، ئىنسانغا خاس ھېس - تەپەككۈر گۈزەللىكى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

قەلب گۈزەللىكى تەربىيەسى ئېستېتىك تەربىيەنىڭ ئاساسىي ھالقىسى ھېسابلىنىدۇ. قەلب گۈزەللىكى تەربىيەسىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويۇش، ئۇنى دىنىي - سىرلىق ۋە سىياسىي تەقۋادارلىق قاراشلىرىدىن خالىي قىلىش، قەلب گۈزەللىكى بىلەن تاشقى كۆرۈنۈش گۈزەللىكى، سۆز - ھەرىكەت، مۇھىت ۋە تۇرمۇش گۈزەللىكى قاتارلىقلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى توغرا ھەل قىلىش - ماركسىزىملىق ئىلمىي ئېستېتىك تەربىيەنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى.

قەلب گۈزەللىكى قەلب قاباھەتلىكىگە تەقەس قىلىنغان ئىبارە بولۇپ، ھەر ئىككىسى قەلبنىڭ ئىجتىمائىي خاراكتېرىنى كۆرسىتىدۇ. كارل ماركس: ئىنساننىڭ ماھىيىتى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ جەمئىيىتىدىن ئىبارەت، دەپ كۆرسىتىش بىلەن ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي ماھىيىتىنى تۇنجى قېتىم ئىلمىي ئاساستا ئىزاھلاپ بەردى. قەلب - ئىنساننىڭ ماھىيىتىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەڭ يۇقىرى ئىپادىسى ئادەمنىڭ دۇنيا قارىشى ۋە كىشىلىك تۇرمۇش قارىشىدىن ئىبارەت. چۈنكى، «ئالڭ ھەر قانداق ۋاقىتتا پەقەتلا ئىجتىمائىي ئالڭ سۈپىتىدلا مەۋجۇت بولالايدۇ».^①

قەلب گۈزەللىكى ئىنسانپەرۋەر، تەرەققىيپەرۋەر كىشىلىك تۇرمۇش كۆز قارىشى ئاساسىدا شەكىللەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ شەكىللىنىشى مۇھىت، تەربىيە ۋە تۇرمۇش تەجرىبىسىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. قەلب گۈزەللىكى تەربىيەسى سىياسىي، ئەخلاق، بەدىئىي تەربىيە ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، ئائىلىۋى مۇھىتنىڭ تەسىرى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىلىم ۋە مەدەنىيەت سەۋىيەسى، پىكىر قىلىش ئۇسۇلى، ۋىجدان، ئادالەتپەرۋەرلىك كۆز قارىشى، ئىجتىمائىي ھېسداشلىق، نەپسى خاھىشى بىلەن كۈرەش قىلىش، ئۆزىنى تۇتۇش ۋە ئۆزىنى يېتەكلەش، نومۇس ۋە ئىپتىخار سەزگۈسى، مۇھەببەت ۋە نەپرەت

① «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى 1 - توم 29 - بەت.

قەلبى گۈزەللىك قەلبى خۇنۇكلۇك بىلەن سېلىشتۇرۇلۇش، ئىبرەت ئېلىش ۋە كۈرەش قىلىش داۋامىدا ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. شەخسىيەتچىلىك ۋە ئۆز راھەت - ھالاۋىتىنى باشقىلار، ھەتتا پۈتكۈل جامائەتنىڭ ئازاب - ئوقۇبىتى ئۈستىگە قويۇشقا قارشى كۈرەش قىلىش جەريانىدا كوللېكتىۋىزىملىق ۋە خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ئىدىيەسى ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. يامان نىيەتلىك، پىتىنە - ئىغۋاچىلىق، ھەسەت ۋە كۆرەلمەسلىك، ھەتتا زىيانكەشلىك قاتارلىق خۇنۇك، قەبىھ، جىنايەتلىك ئىش - ھەرىكەتلەر بىلەن كۈرەش قىلىش جەريانىدا ئاق كۆڭۈللۈك، مەردانلىك، لىلالىق، باشقىلارنىڭ ئۇتۇق - مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن سەمىمىي خۇشاللىق ھېس قىلىش، ناھەقچىلىك ۋە زىيانكەشلىككە قارشى كۆكرەك كېرىپ چىقىپ ئادالەتنى جىلۋىلەندۈرۈش قاتارلىق گۈزەل پەزىلەتلەر مەيدانغا كېلىدۇ.

قەلب گۈزەللىكى ئىنساننىڭ تەرەققىي قىلىۋاتقان ماددىي دۇنيا ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا ئىگىلىگەن بارلىق بىلىم ۋە تەجرىبىسىنىڭ جەۋھىرى بولۇپ، شۇ كىشىنىڭ ماھىيىتى، پەزىلىتى، قەدەر - قىممىتىنىڭ ئاساسىي ئۆلچىمىنى تەشكىل قىلىدۇ. بىز بىر كىشىنى ياخشى ياكى يامان، ئالىيجاناب ياكى پەسكەش دېگەنلىرىمىزدە، مۇھىمى ئۇنىڭ قەلب سۈپەتلىرى ۋە دەرىجىسىنى كۆزدە تۇتىمىز.

ھەقىقىي قەلب گۈزەللىكى بىلەن، ساختا كۆرۈنۈش ھاسىل قىلىدىغان ھادىسىلەرنى پەرق ئېتىشكە ماھىر بولۇش لازىم. باشقىلارغا ياخشى تەسىر قالدۇرۇش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قەبىھ مەقسىتىگە يېتىشنى نىيەت قىلىدىغان كىشى سۆز - ھەرىكىتىدە قانچە ئۇستاتلىق قىلمىسۇن، قەلبى گۈزەل ھېسابلانمايدۇ. ئەمما بۇنداق ساختا كۆرۈنۈش ھاسىل قىلىشنى ھەدپگەندىلا بايقىۋېلىش

قىيىن. بولۇپمۇ غەزەللىك ماختاش، ھاجىتىدىن چىقىش، كۆزگە ئىسسىق كۆرۈنۈش ئارقىلىق بىخۇدلاشتۇرۇلغان كىشى بۇنداق ساختىلىقنى ئۇزاققىچە، ھەتتا ئاچچىق ھەسرەت بىردىنلا شەكىللىنىپ چىققۇچە پەرق ئېتەلمەي قالىدۇ. بۇ بىزگە قەلب گۈزەللىكىنىڭ سەمىمىي، ئوچۇق - ئاشكارىلىق بىلەن پاكىز، ياخشى نىيەتلىك ۋە ئالىيجانابلىقنى بىرلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت ماھىيەتلىك ئالامىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ۋە ساختىپەزلەرنىڭ ئەسلىي ماھىيىتىنى چۈشەندۈرىدۇ.

قەلب گۈزەللىكى تەلىپى ۋە تەربىيەسىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى غايە، ۋىجدان، ئىپپەت، مەجبۇرىيەت، شەرەپ ۋە نومۇستىن ئىبارەت.

غايە — گۈزەل، ئىلغار كىشىلىك تۇرمۇش قارىشى ۋە بەخت قارىشى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسىي ئىپادىسى شەخسنىڭ بەخت - سائادىتى بىلەن كوللېكتىپنىڭ بەخت - سائادىتىنىڭ بىرلىكى، كوللېكتىپنىڭ ۋە پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى پاراۋانلىقىنى يۈكسەلدۈرۈش يولىدا ئۈمىدۋارلىق ۋە پىداكارلىق بىلەن كۈرەش قىلىشتىن ئىبارەت. بەختىيار تۇرمۇشقا قارىشى تەقۋادارلىق، تەركىدۇنيالىقمۇ، شەخسنىڭ نوقۇل راھەت - پاراغىتىنى قوغلىشىشىمۇ گۈزەل غايە ھېسابلانمايدۇ.

ۋىجدان — شەخسنىڭ باشقىلارغا ياكى پۈتكۈل جەمئىيەتكە بولغان مۇناسىۋەتتە ئۆز قەلبى ۋە ئىشلىرىنىڭ پاكلىقى، ھەققانىيلىقى، ساغلاملىقى ھەققىدىكى ئەخلاىي بىلىش ۋە ئىپتىخارلىق ھېسسىياتتىن ئىبارەت. ۋىجداننىڭ ئاساسىي ئامىلى ئەخلاىي جەھەتتىن ئۆز - ئۆزىگە باھا بېرىش، ئۆز - ئۆزىنى نازارەت قىلىش، ئۆزىگە سودىيە، شاھىت ۋە ئەيىبلىگۈچى بولۇش، ۋىجدانىي جەھەتتىن ھەقىقەتتە چىڭ تۇرۇش، خاتالىقنى تۈزىتىش. ئۆز ئەيىبلىرىنى ئۆز قەلبىدە ئاقلايدىغان، ئۆز سەۋەنلىكلىرىگە ھامىيلىق قىلىدىغان كىشى ۋىجدانى ساغلام

بولغان كىشى ھېسابلىنالمىدۇ. ھېيرباخ «بەختنامە» دېگەن ئەسىرىدە «ئادالەت بىر خىل تەنقىدىي پائالىيەت»، «ۋىجدان باشقىلار بەختىنىڭ ۋاكالىتى» دەپ توغرا ئېيتقان. ئۆز قەلبىدە باشقىلارغا ناھەق زىيان يەتكۈزىدىغان پىكىر ۋە ھېسسىيات بىلەن ياشايدىغان كىشى ۋىجدانسىز، قارا كۆڭۈل كىشىدۇر. ۋىجدان باشقىلارنىڭ بەختىنى ئۆز پائالىيىتىنىڭ پىرىنسىپى قىلغاندا تېخىمۇ گۈزەللىشىدۇ. ۋىجدان ھەققىدە مۇنداق بىر رۇبائىي يېزىلغان:

«قەلبىلەر قازىسى ۋىجدان، ئۇنىڭسىز پاك دىل بولماس،
ئۆزىدىن گەر نومۇس سەزمەي، جامائەتتىن خىجىل بولماس.
ئادالەت قىللىگاھىڭدۇر، ئۇنىڭسىز بولمىغاي قۇت پاك،
ھەرە مەغرۇر چېچەك تەختىدە، ۋىجدان ئۇندا بىل بولماس.»

بەزىلەر شەخسنىڭ ئۆز ئىززىتى ۋە غۇرۇرىنى ۋىجدان دېسە، بەزىلەر شەخسنىڭ كايىشى، ئاچچىقلىنىشىنى «ۋىجدانى قاينىغانلىق» دەپ خاتا ئىزاھلايدۇ. ئەگەر مۇنداق بولغاندا ئۆز پىكىرىدە تۇرۇۋالىدىغان كاج، تەتۈر ۋە دەرغەزەپ كىشىلەر «ۋىجدانلىق» بولۇپ، سەمىمىي، ياۋاش، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان كىشىلەر «ۋىجدانسىز» بولۇپ قالىدۇ.

ئىپپەت — ئۆز غايىسى، ئۆز ۋىجدانىنى يوقاتماي، ساتماي، ئۇنىڭدا قەتئىي، داۋاملىق چىڭ تۇرغان، ئۇنىڭ پاكلىقىنى ساقلىغانلىقىغا قارىتىلغان. بۇ نۇقتىدىن ئادەمنىڭ مەنىۋى ھاياتى ۋىجدان، ۋىجداننىڭ ھاياتى ئىپپەتتە دېيىش مۇمكىن. ئىپپەت سىياسىي، ئەخلاىي، مىللىي ۋە ئائىلىۋى بولىدۇ. ئادەتتە ۋىجدان ئاتالمىسىنى ئىپپەت ئاتالمىسى بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ ئىشلىتىشكەمۇ بولىدۇ. بۇلارنىڭ پەرقى: ئالدىنقىسى غايە، بىلىش ۋە ھېسسىياتتا ئىپادىلەنسە، كېيىنكىسى قەتئىيەتتە ئىپادىلىنىدۇ.

مەجبۇرىيەت — بۇ يەردە نەزەردە تۇتۇلغىنى قانۇندىكى زورلۇق ئامىللىرىغا تايانغان مەجبۇرىيەت بولماستىن، بەلكى ھېچقانداق زورلۇق ۋە ھالاۋەت بىلەن باغلانمىغان ۋىجدانىي بۇرچتىن ئىبارەت. مۇنداق ۋىجدان — مەجبۇرىيەت قەلب گۈزەللىكىنىڭ ئۆز — ئۆزىدىن بۇيرۇشى، تەلەپ قىلىشى بىلەن تۇغۇلىدۇ. ھەق — ناھەق كۈرىشىدە «سۈكۈت قىلىش ۋىجدانسىزلىقنىڭ ئالامىتى» (لېنين)، قەلبى خۇنۇكلۇك ھېسابلىنىدۇ.

شەرەپ ۋە نومۇس — كىشىلەرنىڭ ئۆز ۋىجدانى ۋە مەجبۇرىيەتلىرىنى ئۆتەش ياكى ئۆتمەسلىكتىكى ئۆز — ئۆزىدىن مۇكاپاتلىنىش (غۇرۇرلىنىش) ۋە روھىي جازا، روھىي ئازابقا ئۇچرىشى، ئۆز ھەرىكىتىنىڭ ئىجتىمائىي ئاقىۋىتىگە بولغان باھاسى ئاساسىدا مەيدانغا كېلىدۇ.

بۇلاردىن باشقا، ھېس — خاھىش تاللاش ۋە رەت قىلىش قاتارلىق مومېنتلاردا كىشى قەلبى ئۆزىنى نامايەندە قىلىدۇ.

قەلبى گۈزەللىك تەربىيەسى بىر قېتىم ئېلىپ بېرىلىپ، مەڭگۈ بىپەرۋا يۈرىدىغان ئىش ئەمەس. ئۇ، ھاياتنىڭ ھەر قايسى دەۋرىدە دۇچ كەلگەن ئىجتىمائىي ئەمەلىي مەسىلىلەرگە بىرلەشتۈرۈپ داۋاملىق كۈچەيتىلىشى لازىم. قەلبى گۈزەللىك پۈتكۈل ھاياتنىڭ گۈلى، بولۇپمۇ ياشانغاندىن كېيىنكى ھاياتنىڭ گۈلى. مائارىپ خادىملىرى قەلبى گۈزەل بولۇش بىلەن بىللە، گۈزەللىك تەربىيەسىنىڭ ئۇستازلىرى، نەمۇنىچىلىرى، ئىلھامچىلىرى بولۇشى، قەلبى گۈزەللىكنىڭ باشلامچىلىرى بولۇشى لازىم.

سۆز - ھەرىكەت گۈزەللىكى

فېيىرباخ «پەلسەپىلىك ئىدىيە تەرەققىياتىمنى ئىزاھلايدىغان ئۆزۈندىلەر» ناملىق ئەسىرىدە: «ھاياتنىڭ ماھىيىتى ھاياتنىڭ

ئىپادىسىدىن ئىبارەت» دەپ توغرا ئېيتقان ئىدى. ئىنسان ئىجتىمائىي ماھىيەتلىرىنىڭ ئىپادىسى ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىدىكى ئورنىدىن ئىبارەت. ئىنسان قەلبىنىڭ ئىپادىسى بولغان سۆز - ھەرىكەتنى ئىنسان قەلبىنىڭ ماھىيىتى دېيىش مۇمكىن. قەلب گۈزەللىكى ئىنساننىڭ رېئال تۇرمۇش ۋە مۇرەككەپ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتىكى سۆز گۈزەللىكى بىلەن ھەرىكەت گۈزەللىكى ۋە ئۇلارنىڭ بىرلىكىدە ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئىپادىسىنى تاپىدۇ.

سۆز گۈزەللىكى ئېستېتىك تەربىيەنىڭ مۇھىم بىر مەزمۇنى. ماركس «نېمىس ئىدىئولوگىيەسى» ناملىق ئەسىرىدە: «تىل ئاڭ بىلەن ئوخشاشلا ئۇزاق تارىخقا ئىگە. تىل بىر تۈرلۈك ئەمەلىي، رېئال ئاڭدىن ئىبارەت» دېگەن ئىدى. بۇ، تىلنىڭ ئاڭ، ئىدىيە، قەلبنىڭ ساقلىنىش ۋە ئىپادىلىنىش قورالى ئىكەنلىكىنىڭ، تىلدىن ئايرىلغان ئاڭ، ئىدىيە، قەلبنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنىڭ ئەڭ ياخشى ئىزاھاتى.

فېيىرباخ «خىرىستىياننىڭ ماھىيىتى» ناملىق كىتابىدا تىل توغرىسىدا قىممەتلىك ۋە ئىلھامبەخش كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ: «تىل دۇنيانىڭ نۇرى»، «تىل ھەقىقەتكە باشلاپ كىرىدۇ، سىرلارنى روشەنلەشتۈرىدۇ»، «تىل ئىنسانىيەتكە ھۆكۈمرانلىق قىلماقتا»، «تەڭرى تىل ئارقىلىق مۇقەددەسلەشتۈرۈلگەن»، «تىل ھەقىقەتنىڭ ھاياتى»، «تىلنىڭ نىجاتلىق، ئىناقلىق، ئىلتىپاتلىق ۋە ئازادلىق قۇدرىتى بولىدۇ»، «ئۆزىنى ئىپادىيەلمىگەن كىشى قۇل»، «تىل تەربىيەسى بارلىق تەربىيەنىڭ ئاساسىي ئۆلى» دەپ يازغان.

سۆز گۈزەللىكى توغرىسىدا دۇنيادىكى ھەر قايسى دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ كۆپلىگەن ھېكمەتلىك سۆزى، ماقال - تەمسىلى، شېئىرىي ئىبارىسى بار. ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر، شائىر يۈسۈف خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» داستانى بىلەن ئەھمەد يۈكەنكىنىڭ

«ئەتەتۈلەھەقايىق» ناملىق ئەسىرىدە تىل گۈزەللىكى بىلىم ۋە قەلبىنىڭ ۋاكالىتچىسى سۈپىتىدە كۆپ تەرەپلىمە تىلغا ئېلىنغان. ئۇنىڭدا: «تىل — بىلىم — ئەقىل ئىپادىسى، تىل — قەلب شاھىتى»، «تىل بەخت ۋە خارلىق سەۋەبچىسى» «تىلىڭنى كەس، بېشىڭ كېسىلمىسۇن»، «تىل ئىشىك ئالدىدىكى شر»، «تىلىنىڭ ئىناۋىتى راست سۆزدە، يالغان سۆز ئىناۋەتنى يوقىتىدۇ»، «ئېھتىيات ۋە كەمتەرلىك بىلەن سۆزلە»، «شائىر تىل ئۈستازىدۇر»، «ئەدەبىيەتنىڭ بېشى كەم سۆزلۈك»، «ئويلىنىپ سۆزلىمىسەڭ ئاپەت تېرىلىدۇ»، «تىغ يارىسى ساقىيىدۇ، تىل يارىسى ساقايمىدۇ»، «يالغان سۆز بىلەن كېرەكسىز سۆز يولنى تارايىتىدۇ» قاتارلىق چوڭقۇر مەنىلىك پىكىرلەر بايان قىلىنغان. تىل گۈزەللىكى توغرىسىدا بىر رۇبائىدا مۇنداق تەۋسىيە قىلىنىدۇ:

«ئىلىم ئىككىنچى خۇرشىددۇر، ئۇنىڭ نۇر بەرقى سۆز ئىچرە،
كىشىنىڭ ئىدراكى — قەلبى، باھايى — نەرخى سۆز ئىچرە.
ئۆلۈم گەر بولسىمۇ مۇتلەق، بىتايىن ۋەجى ھەم ۋاقتى،
بەخت پەرۋازى بىرلەن بى بەختنىڭ غەرقى سۆز ئىچرە.»

يۇقىرىقىلار سۆزنىڭ ياخشى — يامان بولۇشىنىڭ تەسىرىنى، ھەتتا ياخشى سۆز ئۇرۇشنى تىنچلىققا، يامان سۆز خاتىرجەملىكنى پاراكەندىچىلىك، ھەتتا ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.

سۆز گۈزەللىكى ئىنسان گۈزەللىكىنىڭ يارقىن، تولىمۇ ۋەكىللىك خاراكتېرى بولغان بىر قىسمى. سۆز گۈزەللىكى ئۈزۈكسىز راۋاجلىنىپ تۇرىدۇ، ئۇ جەمئىيەتنىڭ راۋاجلىنىشى، جامائەت پىكىرى سەۋىيەسىنىڭ راۋاجلىنىشى، ئەخلاقىنىڭ راۋاجلىنىشى، شەخسنىڭ بىلىم سەۋىيەسىنىڭ ئۆسۈشىگە

ئەگىشىپ راۋاجلىنىپ بارىدۇ. سۆز گۈزەللىكىنىڭ چېكى يوق. سۆز گۈزەللىكى ھەممە ئۈچۈن، سۆز ئۈستىسى ھېسابلانغان ناتىق، سەنئەتكار، ھوقۇقشۇناس، دىپلوماتلار ئۈچۈنمۇ پايانى يوق ئىلىم دېڭىزى. ئىنسانىيەتنىڭ مەنىۋى تاكامۇللۇقى ۋە غايىۋى كەلگۈسىگە قاراپ راۋاجلىنىشى ئەينى زاماندا سۆز گۈزەللىكى جەھەتتە بارغانسېرى يۇقىرى پەللىگە قاراپ راۋاجلىنىشى بىلەن باغلىنىپ كەتكەن.

ئەمما بىر مەزگىل داۋام قىلغان «سول ئېقىم» كاساپىتىدىن دۆلىتىمىز ۋە خەلقىمىزنىڭ قەلبى، سۆز - ھەرىكىتى، مۇھىتى ئېغىر دەرىجىدە بۇلغىنىشقا ئۇچرىدى. ئادەتتىن تاشقىرى كەسكىنلىشىپ، ئەسەبىيلىشىپ، قوپاللىشىپ، ۋەھمىلىشىپ، ئەدەپسىزلىشىپ كەتكەن «سول» ئىبارىلەر سىياسىي مۇتلەق ۋە تېررورلۇققا ياندېشىپ تىل خۇنۇكلۇكىنىڭ تىل گۈزەللىكى ئۈستىدىكى ھاكىمىي مۇتلەقلىقى ۋە تېررورلۇقنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. تىل گۈزەللىكىنىڭ يۈزلىنىشى ئېلىمىز ۋە خەلقىمىزگە ئەڭ ئېغىر، ئەڭ قاتتىق پاجىئە، بەختسىزلىك كەلتۈردى. بىز «ئۇرۇش، چېقىش، بۇلاش، ئۆلتۈرۈش يوللۇق» دېيىلگەن (بۇ شوئارمۇ بىر خىل جىنايەت سۆز!) چاغلاردا مەيدانغا كەلگەن بارلىق خاتا، ناھەق، ئۇۋال دېلونىڭ «تىل بۇلغىنىشى» ئۈچۈن تىپىك مىسال بولالايدىغانلىقىنى ئىنكار قىلالايمىز. بۇ مەنىدىن يولداش ماۋزېدۇڭنىڭ «بىر ئېغىز سۆز بىلەن دۆلەت خارابىلىشىدۇ، بىر ئېغىز سۆز بىلەن دۆلەت گۈللىنىدۇ» دېگەن ئىبارىسى تولىمۇ ھېكمەتلىك.

سۆز گۈزەللىكى كەڭ مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. سۆز گۈزەللىكى ئالدى بىلەن قەلب گۈزەللىكىنى مەنبە ۋە چېقىش نۇقتا قىلىدۇ. ئۇنداق «ئاغزىدا ھى - ھى قىلدۇر، كۆڭلى قارا خۇمىسلار»، «تىلى شېكەر، دىلى زەھەر»، «تىلى قايماق، دىلى مايماق»، «ئاغزىدا كۈلكە - چاقچاق، يېڭىدە خەنجەر - پىچاق»

(تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) دېگەندەك ساختا سۆز نەيرىغى ھەرگىزمۇ سۆز گۈزەللىكى ھېسابلانمايدۇ. مۇنداق سۆز ساختىلىقىدىن سەگەكلىك بىلەن مۇداپىئە كۆرۈش لازىم. ئاندىن باشقا، سۆز گۈزەللىكى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشنى، توغرا پىكىر قىلىش ئۇسۇلىنى ئاساس قىلىدۇ. نىيەت دۇرۇس بولماي، تىل ياغلىملىق قىلىپ سۆز - جۈملىلەرنى ھەرقانچە پەردازلىغان بىلەن «ئاڭلىساڭ قىلار خۇش، باقساڭ ئىچى بوش» بولۇپ قالىدۇ. مۇشۇ ئىككى ئالدىنقى شەرت ئاستىدا يەنە ئالتە شەرت ئورۇنلىنىشى لازىم. بۇلار: سۆزنىڭ لوگىكىلىق، گىرامماتىكىلىق، ئىستىلىستىكىلىق، رىتورىكىلىق، ئېستېتىكىلىق ۋە ئېتىكىلىق (ئەدەب - ئەخلاقلىق) بولۇشىدىن ئىبارەت.

لوگىكىلىق دېگىنىمىز، سۆز ئارقىلىق تەپەككۇرنى توغرا ئويۇشتۇرۇش دېگەنلىك. مەنتىقىسىز تىل قانچىلىك تاراپ - جابدۇتقان بىلەن بەربىر تېتىقسىز نەرسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ. گىرامماتىكىلىق دېگىنىمىز، سۆزدە جۈملىلەرنىڭ قانۇنىيەتلىك (تەرتىپلىك) تىزىلىشى دېگەنلىك. سۆزدە جۈملىلەردىن توغرا پايدىلانمىغاندا سۆز چۈشىنىكسىز بولۇپ قالىدۇ.

ئىستىلىستىكىلىق دېگىنىمىز، تىلنىڭ ئىپادىلەش ئۈنۈمىنى ئاشۇرۇش، تىلنى تىلشۇناسلىق دائىرىسىدە جۇلالاندۇرۇش، ئۇنى توغرا، ساپ، ئېنىق سۆزلەش دېگىنىمىز.

رىتورىكىلىق دېگىنىمىز، تىلنىڭ قايىل قىلىش، تەسىرلەندۈرۈش، مەھلىيا قىلىش، قوزغاش، نەتىجە چىقىرىش كۈچىنى ئاشۇرۇش دېگىنىمىز، بۇ، ناتىقلىق ئۈچۈن تولىمۇ زۆرۈر.

ئېستېتىكىلىق دېگىنىمىز، سۆزنىڭ سەنئەتلىك، ئوبرازلىق، جانلىق، رەڭدار، ئاۋازلىق، ھەرىكەتلىك، كومېدىك، تېراگېدىك، تەمسىللىك ... بولۇشىنى نەزەردە تۇتىدۇ.

ئېتىكىلىق دېگىنىمىز، سۆز گۈزەللىكىنىڭ سۆزنى سىلىق، مۇلايىم ۋە كەمتەر قىلىشتىن ئىبارەت بىر قانچە تەرىپىنى نەزەردە تۇتدۇ.

ئەدەبىيلىك سۆز — سۆز گۈزەللىكىنىڭ مۇھىم مەزمۇنى. ئۇ باشقىلارنى ھۆرمەتلەش، باشقىلارنىڭ ئۆز - ئۆزىنى قەدىرلەش تۇيغۇسىنى ھۆرمەتلەش ئاساسىغا قۇرۇلۇشى لازىم. ئەدەبىيلىك سۆز يەنە باشقىلارغا يول قويۇش، مەرھەمەت قىلىش، نېمە بولسا شۇنى شۇنداقلا، تومتاقلا دېمەسلىكتەك «غەيرىي تۈزلۈك»، «غەيرىي تۈز سىزىقلىق» ئامىلىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇنداق بولماي ئېلىپكىتىرونلۇق ھېسابلىغۇچىتەك « $2 + 2 = 4$ » بويىچە ئۇدۇلمۇ - ئۇدۇل سۆزلىنىدىكەن، كۆپ ھالدا يامان تەسىر ۋە يامان ئاقىۋەتلەر كېلىپ چىقىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ، پىرىنسىپنى قايرىپ قويۇش دېگەنلىك ئەمەس، ئەكسىچە، گەپ پىرىنسىپقا تاقالغاندا، پىرىنسىپنى ئۆلۈك نەرسىگە ئايلاندۇرۇپ قويماسلىق دېگەنلىك. ئەۋرىشىملىك — گۈزەللىكنىڭ بىر خىل شەكلى (تاشقى) كۆرۈنۈشى بولغاندەك، سۆز گۈزەللىكىنىڭمۇ بىر خىل تاشقى كۆرۈنۈش ئىكەنلىكىنى ئەستىن چىقىرىپ قويماسلىق لازىم. سۆزنىڭ سىلىقلىقى سۆزدە قوپال ۋە پەسكەش جۈملىلەرنىڭ بولماسلىقىنى، ئۇنىڭدا ھاقارەت خاراكتېرلىك ئالامەتلەر مۇتلەق بولماسلىقىنى تەلەپ قىلىدۇ.

سۆزنىڭ مۇلايىملىقى، سۆزدە باشقىلار بىلەن ئۆزىنى تەڭ ياكى تۈۋەن تۇتۇپ سۆز قىلىش، كەيپىياتى قىزغىن بولۇش، سۆزنى ئىمكانقەدەر ئىجابىي جەھەتتىن ئېنىق ۋە تۈزۈرەك، سەلبىي جەھەتتىن ئەگىتىپ ۋە سىلىقلاشتۇرۇۋاتقان سۆزلەش، كىشىنى زېرىكتۈرۈپ قويماسلىق، كۆڭۈل ئايماستىن ئاغزىغا كەلگەننى بوغۇزىغا يۇتماي سۆزلەۋەرمەسلىك، ئاۋازىنى سىلىق - پەسەرەك قىلىش، باشقىلارنىڭ سۆزىگە قىزغىن بولۇش قاتارلىقلارغا قارىتىلغان.

سۆزدىكى كەمتەرلىك سۆزلەۋاتقان كىشىنى ھۆرمەتلەش، سۆزدىن بۇرۇن ۋە كېيىن مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش، تەكەللۇپ قىلىش، سەمىمىيلىكنى ئىپادىلەش، سۆزلىگۈچىگە ھاكاۋۇرلۇق، مەنمەنلىك، بېسىم ۋە رەنجىتىدىغان سۆزلەرنى قىلماسلىق، سۆزىنى ئارىچىلىماسلىق، تەھدىت سالماسلىق، كەمسىتمەسلىك قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

سۆز گۈزەللىكى مۇنازىرە، ئوقۇشما سىلىقنى ئىزاھلاش، ناماقۇللۇق قاتارلىق چىگىچ ۋە مۇرەككەپ مەيداندا ئۆزىنى تېخىمۇ ئالىيجانابلىق بىلەن نامايان قىلىشى لازىم. شۇنى بىلىش لازىمكى، گەپتە ئۇتقانلىق غەلبە ۋە شوھرەت ئەمەس، ھەقىقىي غەلبە گۈزەللىكنىڭ غەلبىسى، كىشىلەر قەلبىنى سۆيۈندۈرۈشنىڭ غەلبىسى.

ھەرىكەت گۈزەللىكى قەلب گۈزەللىكىنى ئىسپاتلاشتا سۆز گۈزەللىكىگە نىسبەتەن تېخىمۇ قىيىن ۋە تېخىمۇ چوڭ نۇپۇزغا ئىگە. ئۇ، ئادەم ھاياتىنىڭ ھەممە تەرىپىگە كەڭ تۇتاشقان. ئۇ ئۆلچەملىك ئەھمىيەتكە ئىگە. ئەمما، ئادەم ماددىي ۋە ئىجتىمائىي، ۋاقىت ۋە ئىمكانىيەت چەكلىمىسى تۈپەيلىدىن سۆزلىگەن، ئويلىغان، پىلانلىغانلىرىنىڭ مەلۇم قىسمىنى ئورۇنلىيالمىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈن «ئارمان»، باشقىلار ئۈچۈن «ئەپسۇس» بولۇپ قالىدۇ. مەسىلە، سۆزلىگەنلىرىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى، كۆپ قىسمىنى ئورۇنلاش بىلەن بىللە، ئۇنىڭغا زىت يۆنىلىشتە بولماسلىقتا. ئاغزىدا بىر خىل، ئەمەلدە بىر خىل؛ ئالدىدا بىر خىل، ئارقىدا بىر خىل؛ ھازىر بىر خىل، كېيىن بىر خىل بولۇش؛ پايدا - زىيان ئالدىدا ئىككىلىنىش، كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتىگە چالغ سېلىش، قارا نىيەتلىك ۋە ئورا كولاش خاراكتېرلىك ھەرىكەتلەردە بولۇش خۇنۇك ھەرىكەت، ھەتتا جىنايى ھەرىكەت ھېسابلىنىدۇ.

ھەرىكەت گۈزەللىكى قەلب گۈزەللىكى ۋە سۆز گۈزەللىكى

بىلەن بىر پۈتۈن ھالدا ئادەمنىڭ پەزىلەت جەھەتتىكى گۈزەللىكىنى تەشكىل قىلىدۇ.

ئادەم گۈزەللىكىنى ياراتقۇچى

گۈزەللىك تەربىيەسى يالغۇز جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي ھۈجەيرىسى بولغان ئادەمنىڭ جىسمانىي، قەلبى، سۆز - ھەرىكىتى جەھەتتىكى گۈزەللىكىنى يېتىشتۈرۈش بىلەن ئاخىرلاشمايدۇ. ئادەمگە خاس مۇنداق گۈزەللىكنىڭ يېتىشىپ چىقىشىمۇ مۇھىت ۋە تۇرمۇش گۈزەللىكى بىلەن دائىملىق ئۆزئارا تەسىر ۋە ئەكس تەسىر جەريانىدا تۇرىدۇ. كارل ماركس «فېيىر باخ ھەققىدىكى تېزىسلار» ناملىق ئەسىرىدە: «ئىنسان مۇھىت بىلەن تەربىيەنىڭ مەھسۇلى ... مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئىنسان پائالىيىتىنىڭ بىر - بىرىگە ماس كېلىشى پەقەتلا ئىنقىلابىي ئەمەلىيەت تەرىقىسىدە تەكشۈرۈلۈشى ۋە چۈشىنىلىشى لازىم»، «ئىنساننىڭ ماھىيىتى ئايرىم شەخسكە خاس ئابستىراكتلىق ئەمەس، بەلكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ جەمئىيىسىدۇر»، «ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئەسلىدىن ئەمەلىي تۇرمۇشتۇر» دېگەن ئىدى. ئۇ ئۆز پىكىرىنى «ئىنسان مۇھىتىنى يارىتىدۇ، ئوخشاشلا مۇھىتمۇ ئىنساننى يارىتىدۇ» دېگەن بىر جۈملە سۆز بىلەن تېخىمۇ روشەن ئىپادىلىدى.

روشەنكى، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ جەمئىيىسى بولغان ئىنسان ماھىيىتى مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ تارىخىي مەھسۇلى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ياراتقۇچىسى سۈپىتىدە دائىم مۇھىتنى ئۆزگەرتىش، مۇھىت ئىچىدە ئۆز پائالىيىتىنى گەۋدىلەندۈرۈشتەك ئىنقىلابىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە مۇھىت گۈزەللىكى، ئىشلەپچىقىرىش گۈزەللىكى ۋە تۇرمۇش گۈزەللىكى بىلەن

شۇغۇللانغانلىق ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسانىيەت تەبىئىي مۇھىت گۈزەللىكى، ئىجتىمائىي تۇرمۇش گۈزەللىكى، تۇرمۇش مۇھىتى گۈزەللىكى ئىچىدە ياشاش بىلەن بىللە، يەنە پائالىلىق بىلەن گۈزەللىك قانۇنىيىتى بىلەن تەبىئەتنى ئۆزگەرتىش، جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىش ۋە تۇرمۇش شەكلىنى ئۆزگەرتىش پائالىيىتىگە قاتنىشىدۇ. ئىنسانىيەت ئىجتىمائىي ھاياتىنىڭ ئۇلى ھېسابلانغان ماددىي ئىشلەپچىقىرىشنىمۇ پۈتۈنلەي گۈزەللىك قانۇنىيىتى بويىچە ئەمەلگە ئاشۇرىدۇ. بۇنداق ئىجتىمائىي مەۋجۇت گۈزەللىك ۋە ئۇنىڭ تارىخىي ئالمىشىشىز، ئۇنىڭغا ماسلاشقان ئىجتىمائىي ئېستېتىك ئاڭ ۋە ئۇنىڭ تارىخىي ئالمىشىشىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. بۇ بىر مۇھىم تارىخىي ماتېرىيالزىملىق پىرىنسىپ.

فارابى: پەلسەپىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەقسىتى گۈزەللىك بويىچە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنى تاكامۇللاشتۇرۇشتىن ئىبارەت، دېگەن كۆز قاراشنى تەكىتلىگەن ئىدى. فېيرباخ: ھەقىقىي پەلسەپە كىتاب ياراتمايدۇ، بەلكى ئىنساننى يارىتىدۇ، دېگەن. بۇلار بارلىق ئاڭلىق پائالىيەتنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ ئورنى، ئۇنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىنى بارغانسېرى گۈزەل، گارمونىك، مەنپەئەتلىك قىلىپ قايتا «ئىجاد» قىلىشنى مەقسەت قىلىدىغانلىقىنى، بارلىق ۋاسىتە مۇشۇ تۈپ مەقسەتكە قارىتىلغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.

مۇھىت گۈزەللىكى ئىنسان ھاياتى ۋە پائالىيىتىنىڭ ئۇلى، ئىنسانىيەت ئەۋلادلىرىنىڭ بۆشۈكى، مەكتىپى، باغچىسى، جەڭگاھى، سۈرەتخانىسى، مۇزېيى ۋە ئۇسسۇل سەھنىسىدىن ئىبارەت. ئۇ ئىجتىمائىي مۇھىت ۋە ئۇنىڭ ھەممە تەرىپىنى ئۆز ئىچىگە ئالىمۇ، بۇنىڭ بىلەن چەكلەنمەيدۇ. تەبىئەت مۇھىتى، ئۆسۈملۈك، ھايۋانات ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقى، تەبىئىي مۇھىتنىڭ بۇلغانماسلىقى ۋە گۈزەللىكى ئىجتىمائىي مۇھىت گۈزەللىكىگە توغرىدىن - توغرا جىددىي

تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئىنسانىيەت جەمئىيىتى مۇھىتىنى تەبىئەت مۇھىتىدىن ئايرىلغان خىيالىي ھاۋا شارغا ئېسىپ قويۇش تولىمۇ گۆدەكلىك بولۇپ، مۇنداق سوتسىيولوگىيەلىك ئىدىئالزىملىق كۆزقاراش تۈزىتىلىشى لازىم.

مەلۇمكى، تەبىئىي مۇھىت ئۆزىنىڭ چەكسىز ئورمان، چىمەنلىك يايلاق، دېڭىز ۋە تاغ گۈزەللىكى بىلەن كىشىلەرنى مۇھىت جەھەتتىكى ئېستېتىك تۇيغۇغا ئىگە قىلىپلا قالماستىن، ئۇ يەنە كىشىلىك ھاياتى، جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇتلۇقى ۋە تەرەققىياتى ئۈچۈنمۇ مۇتلەق ماددىي شارائىت ھازىرلاپ بېرىدۇ. ھەر خىل ھاياۋان، قۇش ۋە ئۆسۈملۈك يالغۇز ئۆز گۈزەللىكى بىلەن كىشىلەرنى مەھلىيا قىلىپلا قالماستىن، ئۇلار ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇق ئۈچۈنمۇ ئۆز تۆھپىسىنى قوشىدۇ. تەبىئىي مۇھىتنىڭ نورمال، تازا ۋە كۆركەملىكى بۇزۇلغاندا ئىجتىمائىي مۇھىت گۈزەللىكى ھالاكەت گىردابىغا يېقىنلىشىدۇ. بۇ مەنىدىن مۇھىتنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بۇلغىنىشىنى ھاياتنىڭ قىيامىتى دېيىش مۇمكىن. ئېستېتىك تەربىيە تەبىئەتنى سۆيۈش، تەبىئەت گۈزەللىكى ۋە تەڭپۇڭلۇقنى قوغداشنى ئۆزىنىڭ بىر مەزمۇنى قىلىشى لازىم.

ئىجتىمائىي مۇھىت گۈزەللىكى ئائىلە ئىچى - سىرتىدىكى مۇھىت گۈزەللىكىنى، مەھەللە، كوچا، يېزا - قىشلاق، ماددىي ۋە مەنىۋى ئىشلەپچىقىرىش ئورۇنلىرى، جامائەتچىلىك مەيدانلىرى مۇھىت گۈزەللىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇ ئاۋاز، رەڭ، بوشلۇق ۋە جاھازىلارنىڭ پاكىز، رەتلىك، تىنچ - ئازادە، كۆركەم بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ. پەقەت ئۆزىنىڭ تاشقى كىيىنىشى ۋە ياسىنىشىنىلا ئويلاپ، ئۆز ئۆي ئىچىنى تۈزەشتۈرۈپ، جامائەت مەيدانلىرىنىڭ مۇھىتىنى خۇنۇكلەشتۈرىدىغان ئادەتلەرنى تەنقىدلەپ تۈزەش لازىم. شۇنىمۇ ئىزاھلاش لازىمكى، بىر رايون، بىر شەھەرنىڭ مۇھىت گۈزەللىكى پۈتكۈل خەلقنىڭ توغرا رەھبەرلىك ئاستىدا بىرلىكتە

تېرىشىشقا باغلىق. ئۇ شەھەر قۇرۇلۇشى، قاتناش سىستېمىسى، كېرەكسىز نەرسىلەرنى بىر تەرەپ قىلىش سىستېمىسى، ئۆي ۋە جاھازا ئىشلەپچىقىرىشقا ئالاقىدار چوڭ خىزمەت.

ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ئىنساننىڭ ئاساسىي ۋە ھەل قىلغۇچ ئىجتىمائىي پائالىيىتى بولۇپ، ئۇ گەرچە تەبىئەتنى ئۆزگەرتىش، تەبىئەت بىلەن كۈرەش قىلىش، تەبىئەتكە يۈرۈش قىلىش خاراكتېرىدە بولسىمۇ، ئۇنى تەبىئەتنى بۇلغاش، تەبىئەت تەرتىپى ۋە ھايات ئېكولوگىيەسىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىش پائالىيىتى دەپ چۈشىنىلسە خاتا بولىدۇ.

شۇنى تەكىتلەش لازىمكى، ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ماددىي بۇيۇملارنى ئىقتىسادىي قانۇنىيەت ۋە گۈزەللىك قانۇنىيىتى بويىچە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى بولۇپ، گۈزەللىك يارىتىش خاراكتېرىگە ئىگە. بىز مۇھىت گۈزەللىكى دېگەننىمىزدە نوقۇل ئىستېمال قىلىش مۇھىتىنىڭ گۈزەللىكىنىلا ئەمەس، يەنە ئىستېمال قىلىش مۇھىتىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان بارلىق ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتىنىڭ ئىستېتىك قىممەتكە ئىگە بولۇشىنى نەزەردە تۇتىمىز. تەجرىبىلەر ئىسپاتلىدىكى، كىشىلەر ئوخشاش ئىستېمال قىممىتىدىكى بۇيۇملار ئىچىدە ئىستېتىك قىممىتى ئۈستۈن بولغان بۇيۇملارغا تولراق خېرىدار بولىدۇ.

سوتسىيالىزم شارائىتى كىشىلەرنىڭ مۇھىت گۈزەللىكى، تۇرمۇش گۈزەللىكى ۋە ئىشلەپچىقىرىش بۇيۇملىرىنىڭ گۈزەللىك ئۆلچەملىرى بويىچە ئىجاد قىلىنىشى ئۈچۈن كەڭ ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. گەپ بۇ ھەقتە ئىستېتىك تەربىيەنى كۈچەيتىپ، جامائەتچىلىكنى سەپەرۋەر قىلىشتا.

ئىنسانىيەتنىڭ ئىستېتىك تۇيغۇسىنىڭ مەنبەسى بولغان ئوبېيكتىپ دۇنيا چەكسىز. ئىنسانىيەتنىڭ گۈزەللىكىنى بىلىشى، گۈزەللىكنى سۆيۈشى، گۈزەللىككە ئىنتىلىشى، گۈزەللىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىشى چەكسىز. ئىنسانىيەت گۈزەللىكىنىڭ

زوقلانغۇچىسى ۋە بەھرىمەن بولغۇچىسى بولۇپلا قالماستىن، ئۇ يەنە گۈزەللىكنىڭ ياراتقۇچىسى ۋە گەۋدىلەندۈرگۈچىسى. ئىنسانىيەتنىڭ جىسمانىيىتى، مەنۋىيىتى، سۆز - ھەرىكىتى، مۇھىتى، تۇرمۇش ۋە ئىشلەپچىقىرىشىدا مۇجەسسەم ۋە ئەڭ ئالىي ئىپادىگە ئىگە بولغان گۈزەللىكى ماددىي دۇنيا گۈزەللىكى راۋاجلىنىشىنىڭ ئەڭ يۇقىرى شەكلىنى تەشكىل قىلغان. ئىنسانىيەت ماددىي دۇنيانىڭ بىر قىسمى بولۇش بىلەن گۈزەل. ئىنسانىيەت ماددىي دۇنيانىڭ ئەڭ يۇقىرى تەرەققىيات سەمەرىسى بولۇش بىلەن يەنە گۈزەللىكنىڭ ياراتقۇچىسى. گۈزەللىك تەربىيەسى ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى تەربىيەلىشىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. گۈزەللىك تەربىيەسى پەقەت ماركسىزم، لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيەسى ئاساسىدا، پەقەت كوممۇنىستىك تەربىيە ئاساسىدىلا توغرا ۋە تولۇق ھەل قىلىنىشى مۇمكىن.

ھېسسىيات ۋە ھېسسىيات گۈزەللىكى

1

ھېسسىيات — ئىنسانغا خاس يۇقىرى دەرىجىدىكى مۇرەككەپ روھىي پائالىيەت. كونكرېت شەخس ئۈچۈن ھېسسىيات كونكرېت بولغانلىقى تۈپەيلى بىز رېئاللىقنىڭ خىلمۇخىل، رەڭگارەڭ ھېسسىياتتىكى كىشىلەر بىلەن تولغانلىقىنى كۆرىمىز. بۇ تولىمۇ قىزىقارلىق ھادىسە بولۇش بىلەن بىللە، تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدىغان مۇھىم ئىلمىي ۋە ئەمەلىي ھادىسە.

ھېسسىيات ھەر بىر كونكرېت كىشىنىڭ ھاياتىي كۈچى، تەپەككۇر سالىمىقى، مەيلى - ئارزۇسى، تىپىك خاراكتېرىنىڭ ئەڭ ئىنچىكە سۈپەتلىرى ۋە رىتىملىرىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ. ھېسسىيات - شەخسنىڭ ئىنفورماتسىيەسى (ئۇچۇرى)، شۇڭا ھېسسىياتنى يوشۇرۇپ قېلىشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇ خاراكتېرنىڭ تېرمومېتىرى.

2

ھېسسىيات نوقۇل ھېسسىي بىلىش ئەمەس. ئۇ ئوبيېكتنىڭ سۈبېيېكتتە ئىنكاس قىلىش جەريانىنىڭ بىرىنچى باسقۇچى بولغان ھېسسىي بىلىشتىن پەرقلىق ھالدا، سۈبېيېكتنىڭ ئوبيېكتقا ئۆز سۈبېيېكتىنى ئىپادىلەشتىكى تۈپلۈك روھىي ھالەت.

ئەمما، ھېسسىيات ھېسسىي بىلىشتىن، سان - ساناقسىز ھېسسىي تەسىرلىنىش ۋە تۇرمۇش تەجرىبىسىدىن ئايرىلمايدۇ. ئۇ

نوقۇل سەزگۈ خاراكتېرىدىكى ئاددىي رېفلىكس بولماستىن، ھېسسىي ۋە ئەقلىي ئامىللارنىڭ ھېسسىيات شەكلىدىكى پىسخىك شەكلىدىن ئىبارەت. ھېسسىيات تاللاش، ھېسسىي بىلىش، تەسەۋۋۇر قىلىش قاتارلىق ئىدراكىي ئامىللار بىلەن بىللە مۇھاكىمە ئىقتىدارى، بىلىم زاپىسى، ئىدىيە ئالاھىدىلىكى، باھا مەزمۇنى، غايە ۋە ئارزۇ - مەيلى قاتارلىق ئەقلىي ئامىللارنى، قىسقىسى شەخسنىڭ خاراكتېرىدە ئىپادىلىنىدىغان پىسخىك ئامىللارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

3

ھېسسىيات گۈزەللىكى تولىمۇ مۇھىم تېما. ھەر خىل شەخستىكى خىلمۇخىل گۈزەللىك ياكى خۇنۇك ھېسسىياتلار ۋە ئۇلارنىڭ شارائىتى ياكى كاساپىتىدىن يۈز بەرگەن رېئال ئاقىۋەتلەر بۇنىڭ قانچىلىك مۇھىم مەسىلە ئىكەنلىكىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە كەملىك قىلمىسا كېرەك. خەيرخاھلىق ۋە بىپەرۋالىق، ئىشەنچ ۋە گۇمانخورلۇق، كەڭ قورساقلىق ۋە ئىچى تارلىق، قوللاش ۋە ھەسەت، ئۆزىگە تايىنىش ۋە تەمەخورلۇق قاتارلىق يۈزلىگەن مەنىۋى - روھىي ھادىسە ھېسسىيات بىلەن، ئۇنىڭ گۈزەل ۋە خۇنۇكلۇقى بىلەن تۇتاشقان بولىدۇ. ھېسسىيات گۈزەللىكى خاراكتېر گۈزەللىكىنىڭ پوزىتسىيە جەھەتتىكى مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى سۈپىتىدە شەخسنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتى ۋە بەخت - سائادىتىگە غايەت زور تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ھېسسىيات گۈزەللىكى بىر بەخت. ئۇ ئادەم قەلبىدىكى بوستان ۋە بۇ بوستاندىكى خۇش پۇراق ئەتىراپىدۇر. ئۇ بۇنداق خاسىيەتكە ئىگە بولمىغان كىشىلەر ئۈچۈنمۇ ئالسىجاناب، تەسىرلىك نەمۇنىدىن ئىبارەت.

ھېسسىيات گۈزەللىكى ئۆزگەرمەس نەرسە ئەمەس. كىشىنىڭ ياشىنىشىغا ئەگىشىپ ھېسسىياتىدا مەلۇم ئۆزگىرىش يۈز بېرىشى تەبئىي. توختالمىغان ئۆسمۈرلەر ۋە ياشلاردا ھېسسىياتقا بېرىلىش كۆپرەك ئىپادىلەنگەندەك، جىسمانىي ۋە روھىي ھالىتىدىن چەتلەۋاتقان ياشانغان كىشىلەردىمۇ ھېسسىياتىدا سۈسلىشىش ئىپادىلىرى يۈز بېرىشتىن ساقلىنىش قىيىن. ئەمما، مەسىلە تېخى مۇنداق ھالەتكە يەتمىگەندىكى ھېسسىيات بوھرانلىرىدا. مۇنداق ھېسسىيات بوھرانى ھېسسىياتنىڭ ئىجتىمائىي جامائەتچىلىك مەزمۇنىنىڭ، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا خەيرخاھلىق، كۆيۈنۈش، ئېچىنىش قاتارلىق ئىجتىمائىي ھېسداشلىق نۇقتىسىنىڭ ئورنىغا، ئۆزىنى، پۇل ۋە ھوقۇقىنى، ئۇنىڭغا ئالاقىدار نەرسىلەرنى دەستىتىش جەھەتتە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ، ھېسسىياتنىڭ ئۆز قىممىتىنى ئىنكار قىلىشى، ئىجتىمائىي ئۆلچەمدىن چەتلىشى، غەرەزسىز گۈزەللىك بوستانلىقىدىن غەرەزلىك پايدا - مەنپەئەت قورام تاشلىقىغا چېكىنگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

روشنەنكى، ئىجتىمائىي ھېسداشلىق ئالىيجانابلىقىنى يوقاتقان ھېسسىياتتا گۈزەللىك مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق كىشىلەر ئالتۇندىن باشقا نەرسىنىڭ تۇتىشىنى ئاڭلىمايدىغان، پۇل ۋە ئۇنىڭ ھەرخىل يالدامىسىدىن باشقا نەرسىنى كۆرمەيدىغان گاز ۋە قارىغۇ كىشىگە ئوخشايدۇ. ئۆزىدىن باشقىنى ئويلىمايدىغان بەتنىيەت كىشىنىڭ قەلبى ئۆزى ئۈچۈن قانچىلىك سەلتەنەتلىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، يەنىلا نۇرسىز «چىراغ» ئەمەسمۇ؟!

ھېسسىيات گۈزەللىكى روھىي ساغلاملىقنىڭ مۇھىم بىر قىسمى. مۇنداق روھىي ساغلاملىق سېزىپ چۈشىنىشنىڭ تېپىز ياكى تېرەنلىكى، ئەقلىي ۋە ھېسسىي ئىقتىدارنىڭ ئۈنۈمدارلىقى - پائالىيەتنىڭ مەركەزلىك ۋە تاناسىپلىقى، ئىرادىنىڭ بەرقارار ۋە ئىزچىللىقى قاتارلىقلاردىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، بۇ ئامىللارنىڭ ھەممىسى ھېسسىيات گۈزەللىكىدە ئۆزىنى نامايان قىلىدۇ. ئۇ جىسمانىي ساغلاملىققا تەسىر كۆرسىتىپ، كىشىلەرنىڭ ھاياتىي ئىقتىدارىنى كۈچەيتىدۇ.

ھېسسىيات گۈزەللىكى ئىجادىي ئىقتىدارنىڭ ئىلھامبەخش مەنبەلىرىدىن بىرى. ئىلمىي ياكى بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ ھېسسىياتتىن ئايرىلىپ مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس. ھېسسىيات گۈزەللىكى ئىجادىيەتنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچىلا ئەمەس، كۆپ ھالدا ئۇنىڭ مەزمۇنى ياكى بىر قىسىم مەزمۇنى، ئۇنىڭ مەقسىتى ياكى بىر قىسىم مەقسىتى، ئۇنىڭ شەكلىنى ياكى بىر قىسىم شەكلىنى تەشكىل قىلىدۇ. ھېسسىيات گۈزەللىكىنىڭ قاتمىللىشىشى بىر ئاپەت. ئۇ ئاۋات قەدىمكى شەھەر - بوستانلىقلارنى ۋەيران خاراۋىگە ئايلاندۇرغان قۇرغاقچىلىق ئاپىتىگە ئوخشاش ھادىسە. ئاھالىسىز خارابىلىكلەر «جىن - ئالۋاستى» لارنىڭ پىرىخانلىقى بولغاندەك، گۈزەللىك خاسىيەتلىرىدىن ئايرىلغان ھېسسىياتنىڭ خۇنۇكلىشىپ، شەخسىي مەنپەئەتپەرەسلىكىنىڭ «مۈشۈكياپىلاق» لىرى مۆلدۈرلىشىپ تۇرىدىغان قاراڭغۇ غارغا ئايلىنىدىغانلىقى شۈبھىسىز.

خاراكتېر ۋە خاراكتېر گۈزەللىكى

1

خاراكتېر نوقۇل ئەدەبىيات تەتقىقاتىدىكى ياكى بەدىئىي ئەدەبىياتتىكى پېرسوناژ خاراكتېرى بولماستىن، بەلكى ئىنساننىڭ تۈپ ئىجتىمائىي ئالامىتى، ئىجتىمائىي ماھىيىتى ۋە قىممىتىنىڭ مەركەزلەشكەن ئىپادىسى.

خاراكتېر ھەر بىر كونكرېت كىشىگە نىسبەتەن كونكرېت بولىدۇ. ئىجابىي خاراكتېرلىك ياكى سەلبىي خاراكتېرلىك كىشىلەر بىر - بىرىدىن پەرقلىق خاراكتېر، ئىندىۋىدۇئاللىققا ئىگە. خاراكتېر ھەر بىر كىشىنىڭ كىشىلىك تۇرمۇش قارشى، پوزىتسىيە سىستېمىسى ۋە پائالىيەت شەكلىنىڭ بىر پۈتۈن تۈزۈلمىسى ۋە ئىپادىسىدۇر.

2

ھەر قانداق كىشىنىڭ ئۆز خاراكتېرى بولىدۇ، خاراكتېرسىز كىشى يوق، ئەمما كىشىلەرنىڭ خاراكتېرى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدۇ. لېكىن بىر شەخس ئۈچۈن ئېيتقاندا، خاراكتېر گۈزەللىكىنىڭ بولۇش - بولماسلىقى ۋە ئۇنىڭ گۈزەللىك جەھەتتىكى قاتلام دەرىجىسى ئاساسىي مەسىلە. ئەلۋەتتە، ئەدەبىي ئىجادىيەتتە پېرسوناژ خاراكتېرىنى يارىتىش ۋە قانچىلىك دەرىجىدە يارقىن يارىتىشمۇ بىر مەسىلە، بۇ، ئىجادىيەتتىكى

ماھارەت مەسىلىسى. خاراكتېر گۈزەللىكى بىر بەخت. خاراكتېرى گۈزەل كىشى بىلەن تونۇشۇش، سۆھبەتلىشىش، ئۆلپەتلىشىشمۇ بىر بەخت. خاراكتېرىسىز مۇھەببەت ۋە نەپرەتنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

3

خاراكتېر كونكرېت كىشىنىڭ كونكرېت ئالاھىدىلىكى سۈپىتىدە شەخسنىڭ ھاياتىغا، ئائىلە تۇرمۇشىغا، بالىلار تەربىيەسىگە، ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەممە تەرىپىگە سالماقلىق ھالدا تەسىر كۆرسىتىدۇ. خاراكتېر گۈزەللىكى ھەر بىر كونكرېت كىشىنىڭ سۆز ۋە ھەرىكىتى ئارقىلىق ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ.

خاراكتېر گۈزەللىكى ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ئورتاق بەختىيارلىقىنىڭ مۇھىم كاپالىتى. ئائىلە ئەزالىرىنىڭ خاراكتېر گۈزەللىكى ئوخشاش بولماسلىقى مۇمكىن، ئەمما ئۇلارنىڭ بىرەرسىدە بىر قەدەر يۇقىرى قاتلامدىكى خاراكتېر گۈزەللىكى بولىدىكەن، ئۇنىڭ ئۈلگىلىك تەسىرى ۋە تەسىرلەندۈرۈشى تۈپەيلىدىن ئائىلە غوۋالىرى مەلۇم كىچىك ياكى قىسقا دائىرىدە ساقلىنىشى مۇمكىن. روشەنكى، خاراكتېر گۈزەللىكى پەرزەنتلەرنى پەزىلەتلىك، ياراملىق قىلىپ تەربىيەلەشكە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ.

خاراكتېر گۈزەللىكى غايەت زور ئىجتىمائىي قىممەتكە ئىگە. ئۇ شەخسنىڭ كوللېكتىپ بىلەن، جەمئىيەت بىلەن ئالاقە باغلىشىدىكى مۇھىم بىر ۋاسىتە. بىر دەۋر كىشىلىرىنىڭ قانداق خاراكتېردە بولۇشى جەمئىيەتنىڭ شۇ دەۋردىكى مەنىۋى سۈپەتلىرى، گۈللىنىش ۋە چۈشكۈنلىشىشى بىلەن ئالاقىدار. ئىجتىمائىي مۇھىت بىلەن ئىنسان خاراكتېرىنىڭ مۇناسىۋىتى بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىش مۇناسىۋىتىدىن ئىبارەت.

خاراكتېر گۈزەللىكى پۈتۈنلەي تۇغما نەرسە ئەمەس، ئۇنى تەربىيەلەش، مەشىق قىلىش ئارقىلىق يېتىلدۈرگىلى بولىدۇ. خاراكتېر «قان بىلەن كىرگەن، جان بىلەن چىقىدۇ» دېگەن قاراش ئىدىئالىزىملىق قاراش. ئەمما خاراكتېر گۈزەللىكى بىر قېتىمىدىلا شەكىللىنىدىغان نەرسە ئەمەس. بىر قەدەر گۈزەل خاراكتېرنىڭ بەزىبىر سۈنئىي سۆز - ھەرىكەتلەر بىلەن مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇ ئۇزۇن مۇددەتلىك ئۆگىنىش، ئۆزلەشتۈرۈش، ئۆز - ئۆزىگە ھەيدەكچىلىك قىلىش، روھىي دۇنياسىدا زۆرۈر كۈرەشلەرنى قىلىش قاتارلىقلار ئاساسىدا تەدرىجىي مەيدانغا كېلىدۇ.

ياشلىق دەۋرى خاراكتېر گۈزەللىكىنى يېتىشتۈرىدىغان ھالقىلىق پەيت، ئوتتۇرا ياشلىق ۋە قېرىلىق دەۋرىنىڭ خاراكتېر گۈزەللىكىنى جۇلالاندۇرىدىغان تولىمۇ مۇھىم دەۋر ئىكەنلىكى شۇبھىسىز.

ئىجادىي تەپەككۇر شەكلىگە ئائىت بىرقانچە مەسىلە

1

ئۈچىنچى قېتىملىق پەن - تېخنىكا ئىنقىلابى سىگناللىق مەلۇمات بېرىشنى نۇقتا قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھازىرقى زامان پەن - تەتقىقاتى، سانائەت تېخنىلوگىيەسى ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش ساھەلىرىدە ياراتقان مۆجىزىلىرى بىلەن پار ماشىنىسى ۋە توك كۈچىدىن پايدىلىنىشنى نۇقتا قىلغان ئىلگىرىكى ئىككى قېتىملىق پەن - تېخنىكا ئىنقىلابىدىكى دىنامىكىلىق كاتېگورىيەدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ كەتكەنلىكى بىلەن خاراكتېرلەندى. ئېلېكترونلۇق ھېسابلاش ماشىنىسى (كومپيۇتېر) نىڭ كەڭ كۆلەمدە ئومۇملىشىشى، تىزگىنلەش سىستېمىسىنىڭ تۇرمۇشتا قوللىنىلىشى، سىگناللىق مەلۇمات بېرىشنىڭ زەربىدىن تاكى كائىناتقىچە بولغان ئىلىم تەتقىقاتى ئەمەلىيىتىگە كۆپ تەرەپلىمە ئۈنۈملۈك تەتبىق قىلىنىشى ئىنسانىيەتنىڭ ئەقلىي تەپەككۇر دائىرىسىنى يېڭى پەللىگە كۆتۈردى. تەبىئىيىكى، بۇ، ئىنسانىيەتنىڭ دۇنيانى بىلىش ۋە ئۆزگەرتىش ئەمەلىيىتىدە زۆرۈرىيەت ئالىمىدىن ئەركىنلىك ئالىمىگە تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ يۈرۈش قىلىشنىڭ يېڭى مۇقەددىمىسىنى ھازىرلىغۇسى.

ف. ئېنگېلس «تەبىئەت دىيالىكتىكىسى» ناملىق ئەسىرىدە: «بىر مىللەت پەننىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىسىدا تۇرۇشنى خالايدىكەن، نەزەرىيەۋى تەپەككۇردىن بىر مىنۇتمۇ خالىي بولۇشى مۇمكىن

ئەمەس»^① دەپ كۆرسەتكەندى.

پەن — بىلىش ۋە ئەمەلىيەتنىڭ تارىخىي جەۋھىرى سۈپىتىدە ئەزەلدىنلا نەزەرىيەۋى تەپەككۈر شەكلىدە راۋاجلىنىپ، ئۆز تەرەققىياتىنىڭ يېڭىدىن — يېڭى يۇقىرى پەللىلىرى ۋە ھالەتلىرىنى ھاسىل قىلىپ كەلگەن.

ھەر قايسى ئەل ۋە مىللەتنىڭ پۈتكۈل مەدەنىيەت تارىخىغا قوشقان ئەھمىيەتلىك تۆھپىلىرى ئۇلارنىڭ پەن ۋە تەپەككۈر تەرەققىياتىغا بولغان بىۋاسىتە ئالاقىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىپ كەلگەن. ئەمەلىيەتتە، بىلىش ئىجتىمائىي يۈكسىلىش ئوتتۇرىسىدىكى سەۋەبىياتلىق مەدەنىيەت تەرەققىيات تارىخىنىڭ ئاساسىي دىيالېكتىك قانۇنىيەتلىرىنى گەۋدىلەندۈرگەن.

ئەلۋەتتە، بارلىق تەپەككۈر ھادىسىسى ۋە مۇھاكىمە جەريانىنىڭ ھەممىسى گەرچە بىلىش خاراكتېرىگە ئىگە بولسىمۇ، ئەمما ئادەتتىكى نوقۇل تۇرمۇش ئويىپىكتىلىرى ۋە مەزمۇنلىرى بىلەن چەكلەنگەن تەپەككۈر پائالىيىتى بىلەن، ئىجادىيەت، يېڭىلىق يارىتىش، كەشىپ — ئىختىرا خاراكتېرلىك يۇقىرى سۈپەت ھالقىسىدا داۋام قىلىۋاتقان تەپەككۈر پائالىيىتى پەرقلىنىدۇ.

ئىجادىي خاراكتېرلىك تەپەككۈر شەكلى گەرچە ئومۇمىي جەھەتتىن يەنىلا ئىنسان مېڭىسىنىڭ خاس ئىقتىدارى بولغان ئەقلىي تەپەككۈر جەريانى قانۇنىيەتلىرى ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلغان بولسىمۇ، ئالاھىدىلىك جەھەتتە، ئۇ ئادەتتىكى مەنتىقىي تەپەككۈردىن كۆپ دەرىجىدە مۇرەككەپ بولىدۇ.

2

ئىجادىي تەپەككۈر شەكلى ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈنىدۇ: بىرى، نەزەرىيەۋى خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۈر؛ ئىككىنچىسى بەدىئىي

① ق. ئېنگېلس: «تەبىئەت دىيالېكتىكىسى»، 1955 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى

خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۇر.

ئىزاھلاش ھاجەتلىك، ئىجادىي خاراكتېرلىك تەپەككۇرنىڭ ھەر ئىككى شەكلى بىر - بىرىدىن يەككە - يېگانە ھالدا داۋاملىشالمايدۇ. ئومۇملۇق جەھەتتە چىنلىق ۋە ساختىلىق، ماھىيەت ۋە ھادىسە، پايدىلىق ۋە زىيانلىق، ياخشىلىق ۋە يامانلىق، گۈزەللىك ۋە خۇنۇكلۇك، يۈكسەكلىك ۋە پەسكەشلىك قاتارلىق ئوبيېكتلار، ئادەتتە ئېيتىلىدىغان ئايستراكت تەپەككۇر تەسەۋۋۇرلۇق تەپەككۇر ئاساسىدا مەنتىقىي ۋە ئوبرازلىق ۋاسىتىلەر بىلەن ھەل قىلىنىدىغان بولسىمۇ، ئالاھىدىلىك جەھەتتە ئىجادىي خاراكتېرلىك نەزەرىيەۋى تەپەككۇر بىلەن ئىجادىي خاراكتېرلىك بەدىئىي تەپەككۇر بۇ خىلدىكى تەپەككۇر جەرياننىڭ غەيرىي ئىجادىي خاراكتېرىدىكى شەكىللىرىدىن سۈپەت جەھەتتە كۆرۈنەرلىك پەرقلىنىدۇ.

نەزەرىيەۋى خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۇر شەيىلەرنىڭ ماكان خاراكتېرىدىكى مۇناسىۋەتلىرى، زامان خاراكتېرىدىكى جەريانلىرى، ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ خاراكتېرىدىكى زىددىيەتلىرى، شەكىل خاراكتېرىدىكى ھالەتلىرىگە يوشۇرۇنغان يېڭى سەۋەبىياتلار، يېڭى مۇقەررەرلىك ۋە قانۇنىيەتلەر، يېڭى مۇمكىنلىكلەرنى بايقاش، مۆلچەرلەش ۋە شەرھلەش بىلەن بىللە، يەنە مۇشۇ خىل نەزەرىيەۋى يەكۈنلەر ئاساسىدا يېڭى تېخنىلوگىيەلىك مۇمكىنلىكلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش ۋە لايىھەلەشنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ، يېڭى سەۋىيەدىكى بىلىش ۋە تەتبىق قىلىش جەريانىدىن ئىبارەت. بۇنىڭدىن تەپەككۇر جەريانلىرى ماتېماتىكىلىق، لوگىكىلىق مۇھاكىمە، ئېھتىماللىق گىپوتېزىلىرى، سىللوگىزملىق مۇھاكىمە، ئىلمىي ۋە تېخنىكىلىق قايتا تەسەۋۋۇر، قايتا مۇھاكىمە قاتارلىق تەپەككۇر شەكىللىرى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ ۋە توغرىدىن - توغرا مەنپەئەتدارلىقنى مەقسەت قىلىدۇ.

بەدىئىي خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۇر ئەدەبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىگە خاس ئېستېتىكىلىق تەپەككۇر شەكلى بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى رېئاللىقتىن سەنئەت ئەسەرلىرىدىكى تىپىك مۇھىت، تىپىك پېرسوناژ، تىپىك خاراكتېر، تىپىك توقۇنۇشنى ئوبرازلاشتۇرۇپ قايتا ئىپادىلەش ئارقىلىق ئىنسان تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك ماھىيەتلىك مۇھىت ۋە خاراكتېرنى روشەنلەشتۈرۈشكە ئېلىپ بارىدىغان بەدىئىي ئىجادىيەت جەريانلىرىدا گەۋدىلىنىدۇ. مۇنداق تەپەككۇر شەكلى توغرىدىن توغرا ماددىي مەنپەئەتدارلىقنى ئەمەس، بەلكى مۇھەببەت ۋە نەپرەت، گۈزەللىك ۋە خۇنۇكلۇك، كومېدىيەلىك ۋە تراگېدىيەلىك قاتارلىق ئىدىيەۋى ھېسسىيات پەيدا قىلىشنى مەقسەت قىلىدۇ. تەكىتلەش لازىمكى، ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان ھەر ئىككى شەكلى كۈچلۈك بىلىش خاراكتېرىگە، كۈچلۈك ھەقىقەتلىك سالاھىيىتىگە، كۈچلۈك مەنىۋى ۋە ماددىي مەدەنىيەت يارىتىش ئىقتىدارىغا ئىگە.

3

تەسەۋۋۇر ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ مۇھىم ئامىلى. ئىنساننىڭ بىلىش جەريانىدىكى ئەقلىي خاراكتېرلىك مەنىۋى ئىقتىدارى ھېسابلانغان تەسەۋۋۇرسىز ئىجادىي تەپەككۇر ۋە ئۇنىڭ سۈپەتلىرى ئۈستىدە سۆز ئېچىش مۇمكىن ئەمەس.

تەپەككۇر كەڭ بىلىش چۈشەنچىسى سۈپىتىدە غەيرىي ئىجادىي خاراكتېرلىك تەپەككۇر جەريانلىرىدىمۇ كەڭ ساقلانغان. ئۇ خاتىرە بىلەن بىۋاسىتە ئىدراكنىڭ قوشۇلۇشى، قايتا قۇرۇلۇشى ۋە ئىجادىي شەكىل ئېلىشى ئاساسىدا گەۋدىلىنىدۇ.

تەسەۋۋۇر — ئىلمىي تەسەۋۋۇر ۋە بەدىئىي تەسەۋۋۇرغا ئايرىلىدۇ. شۇنىڭدەك، تەسەۋۋۇر يەنە تەقلىدىي تەسەۋۋۇر ۋە

ئىجادىي تەسەۋۋۇرغا ئايرىلىدۇ. تەقلىدى خاراكتېرلىك تەسەۋۋۇر فارابىنىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا «شەيئىلەرنى ئۆز شەيئىسىدە تەسەۋۋۇر قىلىش» بولۇپ، ئويىيېكتىپ شەيئىلەرنىڭ ئوبرازلىرىنى سۈبىيېكتىپ خاتىرە ئېكرانىدا قايتا تەسەۋۋۇر قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. ئادەتتىكى تەسەۋۋۇر، جۈملىدىن تەجرىبىچىلىك پەلسەپىسى ۋە ناتۇراللىزم تەرەپدارلىرى تەشەببۇس قىلغان تەسەۋۋۇر شەيئىلەرنى ئۆز ھالىتى بويىچە قايتا خاتىرىگە ئېلىش بىلەن چەكلەنگەن بولىدۇ.

ئىجادىي خاراكتېرلىك تەسەۋۋۇر فارابىنىڭ سۆزى بىلەن ئېيتقاندا «شەيئىلەرنى باشقا شەيئىلەردە تەسەۋۋۇر قىلىش» بولۇپ، ئويىيېكتىپ شەيئىلەرنىڭ كۆپلىگەن تەقلىدى ئوبرازىنى قايتا قۇراشتۇرۇپ، شاللاپ، ئىجادىي خاراكتېرلىك تەسەۋۋۇر ھاسىل قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. ئىلمىي ئىجادىي تەسەۋۋۇر ۋە بىر دۆۋە ھادىسىدىن قۇتۇلدۇرۇلغان ھەقىقىي ماھىيەتلىك رېئاللىق نامايەندىسى ھېسابلانغان تىپىك ئوبرازغا خاس بەدىئىي ئىجادىي تەسەۋۋۇر دەل بۇنىڭ ئاساسى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجادىي تەسەۋۋۇر نەزەرىيەۋى خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۇر بىلەن بەدىئىي خاراكتېرلىك ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ ئولى ۋە جەريانلىرىنى كۈچەيتىدۇ.

ئىجادىي تەسەۋۋۇرنىڭ مۇھىم شەرتى ئىجادىي خاراكتېرلىك قوشما تەسەۋۋۇردىن ئىبارەت. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئەسلىمە خاراكتېرىدىكى، تۈرلىمە خاراكتېرىدىكى ۋە ئەكسەرىيەتلىك خاراكتېرىدىكى قوشما تەسەۋۋۇر شەكىللىرىگە ئايرىلىدۇ.

ئىجادىي تەسەۋۋۇرسىز ئىجادىي تەپەككۇر جەريانلىرىنىڭ تەلتۈكۈس شەكىللىنىشى مۇمكىن ئەمەس. ئىجادىي تەسەۋۋۇر ۋە تەپەككۇرسىز ئىلمىي گېپوتىزا، بەدىئىي ئومۇملاشتۇرۇش ۋە ھەقىقىي ئىجادىيەت جەريانىنىڭ راۋاجلىنىشى مۇمكىن ئەمەس.

ئىجادىي تەپەككۇر جەريانى روھىي پائالىيەتنىڭ ئاڭلىق جەريانى بولۇش بىلەن بىللە، ئۇ ئاڭلىق ۋە ئاڭسىز تەپەككۇر شەكىللىرىدىن تەركىب تاپقان.

روشنەنكى، ئاڭلىق ئىجادىيەت سەمەرىلىرى بىزگە ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ ئوقۇل سۈپىتى خاراكتېردە بولماستىن، بەلكى ئويىپىكىتپ ئاساستىكى سۈپىتىلىق، مۇقەررەرلىك ئاساسىدىكى تاسادىپىيلىقنىڭ مۆجىزىسى سۈپىتىدە يۈز بېرىدىغانلىقىنى تەكرار كۆرسەتتى. نىيۇتوننىڭ ئالەمنىڭ تارتىش قانۇنى، رېننىگېن ھادىسىسى ۋە بەدئىي ئىجادىيەتتىكى تۈيۈقسىز ئۇرغۇپ چىققان ئىجادىيەت ئىلھامى قاتارلىقلارنى بۇنىڭغا مىسال قىلىش مۇمكىن.

ئىزاھلاش ھاجەتكى، ئۇزۇن مۇددەتلىك ئەمەلىي ئىزدىنىش ۋە كۆزىتىش يىغىندىلىرىسىز، بىۋاسىتە ئىدراك ۋە خاتىرە ئاساسلىرىدىكى جەمغىرلىنىشلارسىز، مۇقەررەرلىك ئاساسىدىكى ئاڭلىق پائالىيەت ئەجىرىسىز مۇنداق كۈتۈلمىگەن ئىختىرا، كەشپىيات ۋە ئىجادىيەتنىڭ بىردىنلا يۈز بېرىشى مۇمكىن ئەمەس. بىلىش ۋە ئىجادىيەت تەپەككۇرىدىكى مۇنداق ئويىپىكىتلىق بىلەن سۈپىتىلىقنىڭ، مۇقەررەرلىك بىلەن ئەركىنلىكنىڭ، تارىخىيلىق بىلەن مەنتىقىلىقنىڭ، ئاڭلىقلىق بىلەن ئاڭسىزلىقنىڭ بىرلىكى كۆپ ھالدا بىۋاسىتە ئىلىم ئەمەلىيىتى ۋە ئىجادىي تەسەۋۋۇر بىلەن باغلىنىپ كەتكەن بولىدۇ.

ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ توسقۇنلۇققا ئۇچرىشى كۆپ تەرەپلىملىك. ئەڭ ئالدى بىلەن ئۇنىڭ كۆپ ئۇچرايدىغان شەكلى

ئەقلى ئىقتىدارنىڭ توسقۇنلۇققا ئۇچرىشىدىن ئىبارەت.

ئەقلى ئىقتىدارنىڭ توسقۇنلۇققا ئۇچرىشى ئومۇمەن ئىككى تەرەپلىك، يەنى ئۇ ئويىپىكتىپ ئىجتىمائىي شارائىتنىڭ چەكلىمىسى بىلەن سۈيىپىكتىپ ئەقلى ئىقتىدارنىڭ چەكلىمىسى تۈپەيلى يۈز بېرىدۇ. بۇ، ئىجادىيەت مۇمكىنلىكلىرىنى نابۇت قىلىدىغان كۆڭۈلسىز ھادىسە. ئويىپىكتىپ ئىجتىمائىي شارائىتنىڭ چەكلىمىسى ئۆز ئىچىگە ئىجادىي تەپەككۇر ۋە ئىجادىي تەسەۋۋۇرنى قوزغىتىدىغان ئەمەس، بەلكى ئۇنى نادانلىق، قالاچلىق، غەپلەت ئۇيقۇسىغا غەرق قىلىدىغان ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى، ئەقلى مەبلەغ دەپ ئاتىلىدىغان بىلىم كۈچلىرىگە خەير خاھلىق قىلىدىغان ئەمەس، بەلكى ئۇنى خارلايدىغان ياكى سەل چاغلاندىغان ئىجتىمائىي سىياسىي تۈزۈملەرنى، ئىجادىيەتكە زۆرۈر بولغان ماددىي ۋە مەنىۋى شەرتلەرنى ھازىرلىغانلىقىنى ئەمەس، بەلكى بۇلارنىڭ يوق ياكى يېتەرسىزلىكى قاتارلىقلارنى ئالىدۇ.

سۈيىپىكتىپ ئەقلى ئىقتىدارنىڭ چەكلىمىسى ئۆز ئىچىگە بىلىم ۋە ئىجادىيەت كۈچلىرى ھېسابلىنغان شەخسلەرنىڭ ئۆز - ئۆزىنى خاتا مۆلچەرلىشى ۋە چۈشىنىشى، بىلىۋېلىنغان نەرسىلەر بىلەن قانائەتلىنىشى، بىلىۋېلىنمىغان نەرسىلەرنى بىلىۋېلىشقا بولغان ئىنتىلىشىنىڭ سۈسلىشىشى، ئەقلى ئىقتىدارى ۋە تەسەۋۋۇر قابىلىيىتىنىڭ قاتمالمالىشىشى، تۇرغۇنلۇقى ۋە زەئىپلىشىپ بېرىشى، ئۆز - ئۆزىگە خۇراپىيلارچە چوقۇنۇشتىن كېلىپ چىققان ئۆزۈمچىللىك قاتارلىقلارنى ئالىدۇ. ئىلىم تەتقىقاتى ۋە بەدىئىي ئىجادىيەتكە خاس توغرا ئۇسلۇب ۋە توغرا پەزىلەت تەربىيەسىگە كۆڭۈل بۆلمەسلىك بىلىم ۋە ئىجادىيەت ئىقتىدارىنى قىرغىيدىغان مۇھىم سەلبىي ئامىل ئىكەنلىكى تەبىئىي.

ئىككىنچىدىن، ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ توسقۇنلۇققا ئۇچرىشى ئىلگىرىكى كىشىلەرگە بولغان شەرتسىز ئېتىقاد ۋە ئۇلارنىڭ

بىلىش تارىخىنىڭ مۇئەييەن بىر باسقۇچىدىكى ئىلمىي ۋە ئىجادىي نوپۇزغا خۇراپىيلارچە ئەقىدە قىلىشتىن يۈز بېرىدۇ. بۇ ھال قەدىمكىلەر ۋە پېشقەدەملەرگە توغرا مۇئامىلىدە بولۇشنىڭ، ئۇلارنىڭ نوپۇزلۇق ئەسەرلىرىنى يېڭى شارائىت ئاساسىدا ئىجادىي يوسۇندا تەپەككۇر قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىجادىي خاراكتېرلىك تەپەككۇرنىڭ يۇقىرىدا ئېيتىلغان توسقۇنلۇقلارغا ئۇچرىشىدىن باشقا، ئۇنىڭ ئۆز رولىنى دېيەرلىك جارى قىلىشىغا كاشلا قىلىدىغان تەپەككۇرغا خاس ئامىللارنىڭ ئەڭ كۆرۈنەرلىكى تەپەككۇرنىڭ قاتمال قېلىپ شەكلىدىن ئىبارەت.

6

مەلۇمكى، ئۆلچەملىك ۋە كاتېگورىيەلىك بىلىش شەكلى ئىنسانىيەتنىڭ تەپەككۇر تارىخىدىكى بىر قانۇنىيەت. بۇ قانۇنىيەت بىر تەرەپتىن بىلىشنىڭ مۇئەييەن رېئال تارىخىي ئەمەلىيەت سەۋىيەسى ئاساسىدا مۇئەييەن دەرىجە بىلەن چەكلىنىدىغانلىقىنى، يەنە بىر تەرەپتىن، بىلىشنىڭ ئۈزۈكسىز راۋاجلىنىشى مۇرەككەپ ئەگرى سىزىق بويىچە داۋاملىشىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

بىلىش جەريانلىرى ھەقىقەتەن ئاددىيلا - تۈز سىزىق بويىچە راۋاجلانمايدۇ. ھېسسىي بىلىشتىن ئەقلىي بىلىشكە ۋە ئۇنىڭدىن ئىجتىمائىي ئەمەلىيەتكە ئۆتۈش گەرچە بىلىش جەريانىدىكى پائالىيەتچان يۈزلىنىش بولسىمۇ، بۇ جەريان مۇرەككەپ ۋە نىسبەتلىك بولىدۇ.

تەكىتلەش لازىمكى، بىلىش جەريانىدا تۇرۇۋاتقان كونكرېت شەخس ئۆزىنىڭ بىلىش جەريانىغا ئۆزىگە خاس تارىخىي، ئىجتىمائىي ۋە ئىندىۋىدۇئال ئالامەتلەرنى سىڭدۈرگەن بولىدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، بىلىش جەريانىدا تۇرۇۋاتقان كونكرېت

شەخسنىڭ رېئال تەپەككۇرى باشتىن - ئاياغ مۇئەييەن ئۆلچەملىك ۋە كاتېگورىيەلىك قېلىپ شەكلى ئاساسىدا يۈز بېرىدۇ. بۇ ھال بىلىش جەريانىنىڭ ئوبيېكتىپلىقى، سۇبېيېكتىپلىقى ۋە تارىخىي (ئىجتىمائىي) خاراكتېرىنىڭ بىر - بىرىگە تەسىر قىلىشىدىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، نوقۇل، ئەينەن، پۈتۈنلەي ئىنكاس قىلىشتىن پەرقلىنىدۇ. مۇنداق تەپەككۇر قېلىپلىرى بىر تەرەپتىن ئۆزگىچە بولغان بىلىم سىستېمىسى، بىلىم زاپاسلىرى ئاساسىدا شەكىللەنسە، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇ رېئاللىقنى كەم - كوتىسىز، بىردەك ئەينەن ئىنكاس قىلىش، قوبۇل قىلىش ئاساسىدا ئەمەس، بەلكى ئۇنى تاللاش، كۆپلىگەن سىگناللىق مەلۇماتنى ئۆز قېلىپى ۋە مايىلدارلىقى بويىچە شاللاپ تاشلىۋېتىش، پەقەت سۇبېيېكتىپ جەھەتتىكى تەپەككۇر قېلىپلىرى بىلەن ئالاقىدارلىرىنىلا قوبۇل قىلىش ئاساسىدا مۇستەھكەملىنىدۇ. بۇ ھال ئىنسان مېخانىكىسىنىڭ سىگناللىق مەلۇماتلارنى قوبۇل قىلىش ئىمكانىيەتلىرىنىڭ چەكسىزلىكى بىلەن، بۇنداق سىگناللىق مەلۇماتلارنى بىر تەرەپ قىلىشنىڭ چەكلىكلىكى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى كۆرسەتتى. مانا بۇ بىر تەرەپلىملىكنىڭ، قاتمالمالىقنىڭ، مۇبالىغىلەشتۈرۈشنىڭ، سۇبېيېكتىۋىزمنىڭ بىلىش نەزەرىيەسى جەھەتتىكى يىلتىزى.

كونا كۆزقاراشلار بىلەن يېڭى كۆزقاراشلار، كونا تەپەككۇر قېلىپلىرى بىلەن يېڭى تەپەككۇر قېلىپلىرى ئارىسىدىكى زىددىيەت ۋە كۈرەش كۆپ ھالدا قاتمالمالىق ئىدىيەلەر بىلەن يېڭىلىق ياراتقۇچى ئىدىيەلەر ئارىسىدىكى زىددىيەت ۋە كۈرەش شەكلىدە يۈز بېرىدۇ. ئۈستۈنلۈكنى ئېلىۋالغان ئېقىملار ئارقىلىق مۇستەھكەم نوپۇزغا ئىگە بولۇۋالغان، ئەمما ۋاقتى ئۆتكەن ياكى ئۇلى تەۋرەپ قالغان كونا كۆزقاراش مۇخلىسلىرىنىڭ تارىخىي كومپىدىيەسى بىلەن، يېڭى ئۆسۈپ چىققان، كونا مۇھاكىمە فورمىلىرى ئارقىلىق

رەت قىلىنىش ياكى چەتكە قېقىشقا ئۇچرىغان، ئەمما كەلگۈسىگە ياكى يېڭى ھەقىقەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان ياش كۈچلەرنىڭ تارىخىي پاچىئەسى پەقەت زور كۆلەمدىكى پەن - تېخنىكا خاراكتېرلىك بۆسۈش ۋە يۈكسىلىشلەر ئارقىلىقلا ئۆزلىرىنىڭ ئەكسىگە ئالمىشالايدۇ. مۇنداق زور ئىجتىمائىي ئەمەلىيەتنىڭ يۈز بېرىشىگىچە يېڭى ئىجادىي كۈچلەرنىڭ ھاقارەت، چەتكە قېقىلىش، ھەسەت ۋە نابۇت قىلىنىش ئېھتىماللىرىدىن مۇھاپىزەت قىلىنىش تولىمۇ قىممەتلىك ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە.

7

ئىجادىي تەپەككۇرنىڭ پەن - تېخنىكا ۋە بەدىئىي ئىجادىيەتتە قىممەتلىك گۆھەر ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ ئەمەلىيەت - بىلىش - قايتا ئەمەلىيەتتىن ئىبارەت پۈتكۈل ئىنسانىيەت بىلىش تارىخىدىكى ئاساسلىق ھالقا ئىكەنلىكى، ئۇنىڭسىز ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتارىدا يۈكسەلدۈرۈلۈشىنىڭ مۇمكىنسىزلىكى بىزگە بىلىم ۋە ئىجادىيەت كۈچلىرىنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئىجادىي تەپەككۇر بىلىش پائالىيىتىدىكى ئىنقىلابىي، جۇشقۇن، يېڭىلىق ياراتقۇچى كۈچ. ئۇنىڭ پەن - تېخنىكا ۋە بەدىئىي ئىجادىيەتتىكى ھەر بىر تەسىرلىك بۆسۈشى ئەڭ ئالدى بىلەن كونا ئوقۇم ۋە ئۇنىڭ ئىچكى - تاشقى مەزمۇنىنى بۆسۈشى، كونا چۈشەنچە، كونا كاتېگورىيە، كونا تەدبىر، كونا مېتود، كونا ئۇسلۇب، كونا قائىدىلەرنى پۈتۈنلەي ياكى قىسمەن ئۆزگەرتىشى ئاساسىدا يۈز بېرىدۇ. بەزىدە پۈتۈنلەي يېڭى سىستېمىلار مەيدانغا كېلىدۇ. بۇ، بىلىش تارىخىدىكى بۇرما شەكىللىك راۋاجلىنىش ھالقىلىرىدىكى يېڭى ھالقىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ.

ئىجادىي تەپەككۇر كۈچلىرىنىڭ تەربىيەلىنىشى، توپلىنىشى، رىغبەتلەندۈرۈلۈشى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ ئىستېداتلىق ۋە تالانتلىق شەخسلەرنىڭ بايقىلىشى، ئۇلارنى بارلىق زورۇرىي ئىمكانىيەتلەر بىلەن تەمىنلەش ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت گۈللىنىشىنى ئۆيۈشتۈرۈشنىڭ ئالدىنقى شەرتى. تارىختا ئۆتكەن چوڭ كۆلەملىك، ئوتتۇرا ياكى بىر قەدەر كىچىك كۆلەمدىكى مەدەنىيەت گۈللىنىشلىرى (چۈنچىۈ دەۋرى، قەدىمكى گىربەك مەدەنىيىتى دەۋرى، تاڭ سۇلالىسى دەۋرى، كۈسەن مەدەنىيىتى دەۋرى، خەلىپە مەئمۇن مەدەنىيىتى دەۋرى، قاراخانىلار دەۋرى، ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش دەۋرى، بابۇر سۇلتانلىقى دەۋرى ۋە باشقىلار) بۇ نۇقتىنى كۆرسەتكەن. ئەكسىچە، ئىجادىي تەپەككۇر كۈچلىرىنىڭ نابۇت قىلىنىشى، ئېقىپ كېتىشى، خارلىنىشى پۈتكۈل جەمئىيەت خاراكتېرلىك پاراكەندىچىلىك ۋە چېكىنىشنىڭ پاجىئەلىك ۋە ئاپەتلىك ئاقىۋەتلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

ئىجادىي تەپەككۇر كۈچلىرى ئاسماندىن چۈشمەيدۇ. ئۇ ئاھالىگە ئېلىپ بېرىلىدىغان ئومۇميۈزلۈك تەلىم ۋە مائارىپنىڭ، جۈملىدىن ئىستېداتلىق ۋە تالانتلىق تەپەككۇر كۈچلىرىگە قارىتىلغان مەخسۇس تەلىم ۋە مائارىپنىڭ مېۋىسى سۈپىتىدە بەرق ئۈرۈپ چىقىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئالغاندا، «ئەقلىي كۈچلەرنى ئېچىش» تەبىئەت ۋە جەمئىيەتنى ئېچىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى قىلىنىشى، ماددىي ئىشلەپچىقىرىشقا مەبلەغ سېلىش (بىرىنچى مەبلەغ سېلىش) بىلەن بىللە، تەلىم ۋە مائارىپقا خاس «ئەقلىي كۈچلەر ئىشلەپچىقىرىشغىمۇ مەبلەغ سېلىش (ئىككىنچى مەبلەغ سېلىش) تەڭ تۈتۈلۈشى لازىم. ئەقلىي كۈچلەر ۋە ئۇلارنىڭ يېڭىدىن يېڭى ئىقتىدارلىرى، ئىسلاھاتلىرى، لايىھەلىرىسىز ئېلىپ بېرىلغان نوقۇل ئىشلەپچىقىرىش زور ئىسراپچىلىق ۋە ئۇنىڭ شاللىنىپ

تاشلىنىشى مۇقەررەر. بۇ يەردە بىر قانۇنىيەت — ئەقلىي كۈچلەرنى ئېچىش بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ئوبيېكتلىرىنى ئېچىشنىڭ نىسبەتلىكى قانۇنىيىتى، بىرىنچى مەبلەغ بىلەن ئىككىنچى مەبلەغنىڭ نىسبەتلىكى قانۇنىيىتى، مائارىپ بىلەن جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ نىسبەتلىكى قانۇنىيىتى ساقلانغان. جۇڭگو كومپارتىيەسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئىككى مەدەنىيەتنى تەڭ تۇتۇش فاڭجېنى بۇ قانۇنىيەتنىڭ ئەڭ ياخشى ئىزاھاتى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجادىي تەپەككۇر يالغۇز بىر قىسىم كىشىنىڭ يۇقىرى سەۋىيەلىك ئەقلىي پائالىيىتى بىلەن چەكلەنمەيدۇ. ئۇ كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ يېڭى تارىخ يارىتىش يولىدىكى ئاڭلىق پائالىيىتى بىلەن زىچ تۇتاشقان. بۇ يەردىكى مۇناسىۋەت كەڭلىك بىلەن نۇقتا، ئومۇملاشتۇرۇش بىلەن يۇقىرى كۆتۈرۈشنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

ئىجادىي ئەقلى ئەمگەك ئۇنىڭ بىلەن شۇغۇللانغۇچىلاردىن ئېغىر ئەقلىي، ئەخلاىي، ئەمەلىي تەلەپلەرنى كۈتىدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ مۇھىمى پىكىر قىلىش مېتودولوگىيەسىدىكى يۈكسىلىشتىن ئىبارەت. دىيالېكتىكىلىق مېتودولوگىيەنىڭ مەيدانغا كېلىشى بىلەن كونا ئەمەلىيەتكە لايىقلاشقان كونا مېتودلار بىلىش پائالىيىتىدىكى توسقۇنلۇققا ئايلاندى. «دىيالېكتىكا تەبىئەت ئىلمىنىڭ ھازىرقى بۇ تەرەققىيات باسقۇچىغا بىردىنبىر مۇۋاپىق كېلىدىغان تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىلىك تەپەككۇر شەكلىدىن ئىبارەت».^①

ماتېرىيالىستىك دىيالېكتىكىلىق مېتودولوگىيە ماھىيەتتە بىلىش نەزەرىيەسىدىن ئىبارەت. ئۇ پەنلەر تەرەققىياتىنىڭ

① ف. ئېنگېلس: «تەبىئەت دىيالېكتىكىسى»، 1955 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 24 -

بىرىنچى قېتىملىق ئىنقىلابى ئاساسىدا مەيدانغا كەلگەن بولۇشىغا قارىماي، پەن - تېخنىكا 2 - ۋە 3 - قېتىملىق ئىنقىلاب ئەمەلىيىتىدە داۋاملىق ئىسپاتلاندى. ئىجادىي تەپەككۇر جەريانىدا مەيدانغا كەلگەن سىستېماتىكىلىق مېتودولوگىيە، گېئىرېنتىكىلىق مېتودولوگىيە، غۇۋا بىلىشتىن روشەن بىلىشكە سىلجىش مېتودولوگىيەسى قاتارلىقلار ئىنسانىيەتنىڭ ئوبىيېكتىپ دۇنيانى بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە تونۇپ بىلىشى، تەپەككۇر سەمەرلىرىنى قايتا تەشكىللەش، بىلىشنى قىياستىن ھەقىقەتكە سىلجىتىشى، بىلىش جەريانىلىرىدا سىگناللىق مەلۇمات ۋاسىتىلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشى ئۈچۈن يېڭى ئىمكانىيەتلەرنى ئېچىپ بەردى. بۇ، ماتېرىيالىستىك دىيالىكتىكىلىق بىلىش نەزەرىيەسىنىڭ تەبىئەت تەتقىقاتىدىكى نوپۇزى ۋە دائىرىسىنى داۋاملىق كېڭەيتىپ، بىلىش تارىخىدىكى بۇرمىسىمان راۋاجلىنىش باسقۇچلىرىدىكى يېڭى ھالقىلارنى مەيدانغا كەلتۈردى. بۇ ھال بىزنىڭ ماتېرىيالىستىك دىيالىكتىكا ئاساسىدا ئەمەلىيەت ۋە بىلىش تارىخىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، كۆزىتىلىۋاتقان ئوبىيېكتلاردىكى ئوبىيېكتىپ دىيالىكتىكىغا ئۇيغۇن كېلىدىغان سۈبىيېكتىپ دىيالىكتىكىلىق - مېتودولوگىيەلىك مەسىلىلەرنى داۋاملىق مۇھاكىمە قىلىشىمىزنىڭ زۆرۈرلۈكىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىجادىي تەپەككۇر پەلسەپىۋى قىممەتكە ئىگە زور تېما. پەن - تېخنىكا ھەر بىر ئىنقىلاب، ئىجتىمائىي ئەمەلىيەتتىكى ھەر بىر تارىخىي خاراكتېرلىك ئىلگىرىلەش بۇ تېمىنى كۈنتەرتىپكە قايتا قويۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنلىرى بىلەن دائىرىسىنى داۋاملىق يېڭىلاپ تۇرىدۇ.

ئەنئەنىۋى ئاڭ گۇگۇمىدىكى ئۇيغۇ ۋە زامانىۋى ئاڭ سەھىرىدىكى ئويغىنىش

كەچقۇرۇن پېتىۋاتقان قۇياش بىلەن سۈبھى سەھەردە كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياش بىر قاراشتا ئوخشاش شەپەق چېچىپ، ئوخشىشىپ كەتكەندەك كۆرۈنىدۇ. ئەگەر بىز خىرامانلىق ئىلكىدىن قوتۇلۇپ، شەرق بىلەن غەربنى، كېلىۋاتقان يېڭىلىق بىلەن كېتىۋاتقان كۈنلىقنى پەرق قىلالىساقلا، بۇنداق «ئوخشىشىپ» كەتكەن ھادىسىدىكى تۈپلۈك پەرقنى بايقىۋالالايمىز. ئىنسانىيەت ئۆز تارىخىدىكى سەكرەتمىلەر تۈپەيلىدىن بەزىدە مىللەت ياكى خەلقلەر ئىجتىمائىي فورماتىسىيەنىڭ، ئىدىئولوگىيەلىك فورماتىسىيەنىڭ بەزى خىللىرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزمەيلا، ئۇلارنى «ئاتلاپ ئۆتۈپ» ئىلگىرىلىشى مۇمكىن. ئەمما تاۋار ئىگىلىكى بىلەن ھازىرقى زامان قىممەت قارىشىنى مەركەز قىلغان زامانىۋى ئاڭنى «ئاتلاپ» ئۆتۈپ كېتىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇ، ئوتتۇرا ئەسىر ھالىتىدىكى ئىنسان ۋە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنى كەلگۈسى ئىنسان ۋە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىگە ئېلىپ بېرىشتىكى ماددىي ۋە مەنىۋى ئىككى تەرەپ.

ئۇزۇن مۇددەت يېرىم مۇستەملىكە، يېرىم فېئوداللىق ئاسارىتىدە تۇرغان، كېيىنچە «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» نىڭ سولچىل دىكتاتورىسى ۋە مىللىي ئىنكارچىلىقى ئاستىدا يانچىلغان خەلقىمىزنىڭ 1980 - يىللارنىڭ بېشىدا قايتا ئويغانغان مىللىي ئېتىخارى ۋە كۆمۈلگەن ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتكە بولغان تەلپۈنۈشلىرىنى تارىخىي ماتېرىيالزىمچىلار تولۇق چۈشىنىدۇ. بۇنداق ھالەت پۈتكۈل ئېلىمىزدە يۈز بېرىپلا قالماستىن،

تارىختىكى ھەرقانداق جاھالەتتىن كېيىنكى «قايتا ئويغىنىش»، «قايتا گۈللىنىش» دەۋرلىرىدىمۇ يۈز بەرگەن قانۇنىيەتكە، جۈملىدىن ئەقىلگە مۇۋاپىق ھادىسە ئىدى.

2000 يىللىق مەدەنىيەت تارىخى ئۇتۇقلىرىنى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بىر قاتلىۋەتكەن مۇشۇ ئەسىر، بولۇپمۇ ئۇنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا يۈز بەرگەن، يۈز بېرىۋاتقان ئۆزگىرىشلەر ھەممە مەملىكەت ۋە مىللەت خەلقلەرنى ئالدىرىتىپ قويدى! مىللىي ئىپتىخارنىڭ بۇ ئەنئەنىۋى شەكلى يېقىندىلا كۆتۈرۈلگەن قۇياشتەك بىزنى سۆيۈندۈرگەنىدى. مانا ئەمدى ئۇ ئۆز - ئۆزىنى ئېلىمىزدە، ھەتتا پۈتكۈل ئىنسانىيەت دۇنياسىدا قايتا شەكىللەنگەن، بىر قىسىم مۇتەپەككۇرنىڭ پەرەزلىرىدىن ئومۇم جاھان ھادىسىسىگە ئايلانغان زامانىۋى ئاغزا ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە توغرا كېلىپ قالدى. بۇ خۇددى ئاتا - ئانا ھۇزۇرىدىن يېڭى ئۇستاز ئالدىغا كەلگەندەك بىر قاراشتا «ياتسىراڭغۇ» كۆرۈنىمۇ، ئۇنىڭ زۆرۈرلۈكى، يەنىلا ئۇنىڭ مىللىتىمىزنىڭ يېڭى مىللىي ئىپتىخارى بولۇپ قېلىشىدا گۇمان يوق.

كارل ماركس: «تارىخ ئۆزىنى ئۆزى ئىزدەپ يۈرگەن ئىنساننىڭ پائالىيىتىدىن ئىبارەت» دېگەنىدى. ماركسنىڭ بۇ سۆزى تولمۇ كەڭ، تولمۇ چوڭقۇر ۋەزىندار سۆز. ئىنسانىيەت ھەقىقەتەن ئۆزىنى ئۆزى ئىزدەپ كەلدى. بۇددىستلار ۋە سۈپىزىمچىلار ئىنساننى تەڭرى سۈپەتلىرىگە ئىگە قىلىش ئۈچۈن «رېئاللىقتىن ۋاز كېچىش» ۋە «نېرۋانا» ياكى «ۋەسلى ئىلاھىيە» ئارقىلىق تەڭرى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈشكە ئۈمىد قىلىشتى. ئەلىشىر نەۋائى: سەن مېنى قانداق تاپۇرسەن، مەن ئۆزۈمنى تاپمىسام، دېگەنىدى. فارابىي ۋە ئوتۇپىك (خىيالىي) سوتسىيالىستلار غايىۋى جەمئىيەت تەلىماتلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇرژۇئازىيە ئىنقىلابلىرىنىڭ «ئەركىنلىك، باراۋەرلىك، مېھرىبانلىق» غايىلىرى ئىنقىلاب خىتابنامىسىدىلا قېپقالدى. ئوت

يالقۇنلىرى ۋە ئىلىم ئىختىرالىرى بىلەن تولغان مۇشۇ ئەسىرىمىز ئۆزىنىڭ زىددىيەتلىك ھادىسىلىرى ئارقىلىق ئۆتكەن 2000 يىل ياراتقان ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىدىن ئاللىقاچان ئېشىپ چۈشۈپ، ئۇچۇر، ئىنسانپەرۋەرلىك، ئىرسىيەت قۇرۇلمىسى ۋە يېڭى ئارىلاشما(سېنكرىتىك) مەدەنىيەت بوسۇغىسىغا دەسسەپ قالدى. مۇشۇنىڭغا ئەگىشىپ ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ تارىخىي ماھىيىتى سۈپىتىدە «ئىنسان زادى نېمە؟»، «ئىنسان قانداق بولۇش لازىم ئىدى، قانداق قىسمەتتە تۇرماقتا؟»، «سانائەت ئۇتۇقلىرى، پاراۋانلىقنىڭ ئويىپىكتىپ ۋاسىتىلىرى بىلەن ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي بەخت - سائادىتىدىن ئىبارەت سۈبېيىكتىپ مەقسەتدارلىقىنىڭ گارمونىك مۇناسىۋىتىنى قانداق قايتا تۈزۈش لازىم؟» دېگەن غايە - زور مەسىلە پۈتكۈل تەپەككۈر بوشلۇقىغا كىرىپ كەلدى. بۇ ئۆزىنى ئىزدەپ يۈرگەن ئىنساننىڭ تارىختىكى سوپىستىك، ئوتۇپىستىك، ئىنسانپەرۋەرلىك شېرىن چۈشلىرىدىن پەرقلىق ھالدا ئۆز ئويىپىكتىنى تاپقان رېئال مۇمكىنلىك ئالدىدىكى ھەقىقىي ئويغىنىش بولدى. بۇنداق زامانىۋى ئاڭ كىشىلەرنى لەرزىگە سالدى. تولا ئادەم 21 - ئەسىر ئۇنداق ياكى مۇنداق ئەسىر بولغاندىن كۆرە «ئىنساننىڭ ئۆزىنى ئۆزى تاپقان ئەسىرى» بولۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا باشلىدى. بۇ، ئىنساننىڭ ئىنقىلابىي يېڭى تەپەككۈر ئېراسىنىڭ كۆز ئالدىمىزغا يېقىنلاپ كېلىپ قالغانلىقىنى، پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى مۇشۇ ئۇلۇغۋار ئاڭنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرسەتتى. ئەھۋالنىڭ دەل مۇشۇنداقلىقىدىن كۆزنى يۇمۇۋېلىپمۇ، ئۇنى ئەيىبلەپ قول سىلكىپمۇ قوتۇلغىلى بولماي قالدى. بۇ يۇقىرى قاتلاملىق ئاڭ ئۆزىنىڭ تارىخىي يىلتىزى، رېئال ئىمكانىيىتى ۋە ئاجايىپ سېھرىي گۈزەللىكى بىلەن ئۆزىدىكى مۇتلەق ئۈستۈنلۈككە ئىشەنگەن ھالدا ئېڭىمىزدا، مىللىتىمىز ئارىسىدا قەد كۆتۈرۈپ

چىقىشقا باشلىدى. ھازىرقى ئەھۋال خۇددى مۇشۇنداق بولماقتا. «ئۇنداقتا، مىللىي ئەنئەنىمىز، ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىمىز يوقىلىپ كېتەمدۇ؟»

«بۇ، مىللىي ئىپتىخارنىڭ يوقالغانلىقىمۇ، ئەمەسمۇ؟»

— ياق، ئۇنداق ئەمەس! تامامەن ئەكسىچە!

مەلۇمكى، مىللىي ئەنئەنە شۇ مىللەتنىڭ كۆپ قاتلاملىق تارىخىي تەرەققىياتىدىكى ھەر بىر قاتلامدا قىسمەن ساقلىنىپ، قىسمەن يېڭىلىنىپ تۇرغان مىللىي پىسخىكىلىق ۋە مىللىي مەدەنىيەت ئالامىتى بولۇپ، ئۇ ئەلىمىساقىتىكى «پۈتۈلمىش» ئەمەس. ھازىرقى مىللىي ئەنئەنىلىرىمىز ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى مىللىي ئەنئەنىلەرنى ئۆزگەرتىش ياكى يېڭىلاش، ئىسلاھ قىلىش ئاساسىدا شەكىللىنىپ كەلگەن. بولمىسا بىز ئىپتىدائىي تۈتۈم ياكى كۆپ خۇدالىق ئەنئەنىلىرىنى ساقلىغان بولۇپ قالماستىدۇق؟ مىللىي ئەنئەنە ئۆزگىرىش ئىچىدە راۋاجلىنىدۇ، راۋاجلىنىش ئىچىدە يۇقىرى قاتلامدىكى تۈستە داۋاملىشىدۇ. مىللىي ئىپتىخار دېگەنلىكمۇ شۇ مىللەتنىڭ ئۆز مىللىي مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇش ۋە ۋەتەن، ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە تۆھپە قوشۇشتىكى غۇرۇر ئىززىتىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. تەرەققىياتقا كۆز يۈمۈپ مىللىي ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە مىللىي ئىپتىخار ھەققىدە سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ. روشەنكى، ھاياتنىڭ داۋاملىشىشى بىر شەخس ئۈچۈنمۇ، بىر مىللەت ئۈچۈنمۇ بۈگۈنكى ۋە ئەتىكى زامان مۇھىتى ۋە زامان تەلەپلىرىگە قانداق ئۇيغۇنلىشىش بىلەن ھەل بولىدۇ. چۈنكى ئۆتمۈش خۇددى تۆكۈلگەن يوپۇرماق ياكى جەسەتتەك جانلىق ھاياتتىن مەھرۇم بولغان زاماننىڭ نامىدىن باشقا نەرسە ئەمەس!

ئەلىشىر نەۋائى: ھەر زاماننىڭ سازەندىسى ئۆز دەۋرىگە يارىشا ناۋا قىلىشى كېرەك، دېگەندى.

زامانىۋى ئاڭ ھازىرقى زامان ئادىمىنىڭ، مىللىتىنىڭ،

دۆلىتىنىڭ ئىنسانىيەت قاتارىدا، دۇنيا مىللەتلىرى ۋە دۆلەتلىرى قاتارىدا داۋاملىق روناق تېپىشنىڭ ئىدىيەۋى شەرتى. مۇنداق ئاڭنىڭ تىكلەنىش ياكى تىكلەنمەسلىكى تارىخىي تەقدىرنىڭ قانداق بولۇشىغا بىۋاسىتە ۋە ئۆتكۈر تەسىر كۆرسىتىدۇ.

زامانىۋى ئاڭ سەھىرى يېتىپ كەلدى. زامانىۋى ئاڭ سەھىرى ئويغىنىشنى تەقەززا قىلىدۇ. ئۇ بۈگۈنكى ئىنسانىي قەدىر - قىممەت، ئىنسانىي ئەرك، باراۋەرلىك ۋە ئورتاق گۈللىنىشنىڭ ئەڭگۈشتەرى. ئۇ بىر قاتار كونكرېت مەزمۇندىن تەشكىل تاپقان پائالىيەتچان ئاڭ. ئۇ: زامانىنى بىلىش ۋە كەلگۈسىچىلىك ئىدىيەلىرىنى، ئىنساننىڭ ئومۇمىي قىممىتى ۋە ئىقتىدار قىممىتى ئېڭىنى، ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي پەنلەرنى بىرلەشتۈرۈپ ئارىلاشما تەتقىقات ساھەلىرىنى ئېچىشنى، ۋاقىت كۆز قارىشىنى زامانغا لايىقلاشتۇرۇشنى، ئادەت - يوسۇنلارنى زامانغا لايىقلاشتۇرۇشنى، ھازىرقى زامان ئېڭى نۇقتىسىدا تارىخنى قايتا كۆزىتىش ۋە قايتا ئىپادىلەشنى، شۇنىڭ بىلەن بىللە، باشقا بىر قاتار ساھەنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ مەسىلىلەر ئۆز نۆۋىتىدە مەخسۇس مۇھاكىمە قىلىنىدىغان مۇھىم تېمىلار.

ئەنئەنىۋى ئاڭ گۇگۇمىدا ئۇخلىماي، زامانىۋى ئاڭ سەھىرىدە ئويغىنايلى، بۇ ئىنسانلىق قەلبىمىزنىڭ ھەقىقىي ئىنسانىي خىتابى بولسۇن!

تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىش — مىللەتلەر تەرەققىياتىنىڭ ئېھتىياجى

«شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ تەھرىر ئىلاۋىسى: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروفېسسورى ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ھەرقايسى مىللەتنىڭ روھىي ھالەت جەھەتتىكى بېكىنىمچىلىكىنى تۈگىتىپ، بىر - بىرىگە ئىشىكىنى ئېچىۋېتىپ، بىر - بىرىنىڭ نەرسىلىرىنى قوبۇل قىلىشنى، پۈتكۈل مەملىكەتكە ۋە دۇنياغا يۈزلىنىشنى، مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇشتا سېنىكرىتىزم (ھەرقايسى مىللەت مەدەنىيەتلىرىنىڭ بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىشى ۋە ئۆزئارا سىڭىشىشى) قانۇنىيىتىگە ئەمەل قىلىشنى تەشەببۇس قىلىپ كەلدى. ئاپتور بۇ ماقالىسىدە شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئارىسىدا كېلىپ چىققان تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىش ئېقىمىنى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرگەن. بۇ ماقالە مىللەتلەرنىڭ تەرەققىياتىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئوقۇپ چىقىشىغا ئەرزىيدۇ. [

ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ھەر قېتىملىق دەۋر بۆلگۈچ تەرەققىياتى، ھەر قېتىملىق ئالەمشۇمۇل ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشى ئىنسانلارنىڭ تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈشىگە، ئۆز - ئۆزىنى يېڭىدىن بىلىشىگە، ئاڭ ساھەسىدە يېڭى ئۆزگىرىش قىلىشىغا تۈرتكە بولىدۇ. بۇ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى، ئىنسانلار تەپەككۇرىنىڭ دىئالېكتىكىلىق تەرەققىياتىدىكى تۈپ قانۇنىيەت. ئىنسانلار تەپەككۇر قانۇنىيەتلىرى، جەمئىيەت قانۇنىيەتلىرىنى بايقاپلا قالماستىن، بەلكى قايتا ئويلىنىش داۋامىدا ئۆزىنى قايتا ئىزدەپ ۋە قايتا بايقاپ، ئۆزىنىڭ تەبىئەت ۋە جەمئىيەت بىلەن بولغان باغلىنىشىنى، كىشىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتلىرىنى قايتا مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، يېڭى ۋە تېخىمۇ يۇقىرى قاتلاملىق دەۋر ئېڭى

قۇرۇلمىسىنى شەكىللەندۈرۈپ، ئۇنى ئۆز ئەمەلىيىتىگە يېتەكچى قىلىدۇ.

مىللەتنىڭ ئەنئەنىۋى تارىخى بولغان ئۆز تارىخى ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈش — مىللەت تارىخىنىڭ يېڭى تەرەققىياتى، مىللەتلەر تارىخىنىڭ دىئالېكتىكىسى ئەنە شۇ. تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈش، ئىشكنى ئېچىۋېتىش ۋە قوبۇل قىلىش، يېڭى روھ بەرپا قىلىش، بۇ ئۈچى مىللەتلەرنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىدىكى ئەڭگۈشتەر، مىللەتلەرنىڭ كەلگۈسىگە قەدەم تاشلىشىنى بەلگىلەيدىغان ھاياتىي كۈچ.

ئۆتكەن تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈش بۈگۈنكى ئىشلارنى تېخىمۇ ئوبدان قىلىش، ئەتىكى ئىشلارنى تېخىمۇ ئوبدان يارىتىشنى مەقسەت قىلىدۇ. تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈش ئىقتىدارىنىڭ بار - يوقلۇقى، تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە كەڭ ۋە چوڭقۇر بولۇشى شۇ مىللەتنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى مەدەنىيەت سەۋىيەسىدىن دېرەك بېرىدۇ. تارىخ ھەققىدىكى ھازىرقى قايتا ئويلىنىش ئىنسانىيەت يېڭىچە سانائەت جەمئىيىتىگە قەدەم قويغاندىن كېيىن رىقابەتنىڭ كەسكىنلىشىشىگە ئەگىشىپ راۋاجلانغان بىر خىل يېڭى تەپەككۈر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇ شۇنداق دەپ قارايدۇكى، ئىنسانلار رىقابەتتە يېڭى چىقىش ئۈچۈن دىققەت نەزىرىنى ئۆزىنىڭ يېتەرسىز ۋە قالاق تەرەپلىرىگە قارىتىشقا جۈرئەتلىك بولۇشى لازىم. ئەگەر دىققەت نەزىرىنى ئېرىشكەن ئۇتۇقلىرىغا قارىتىدىكەن، ئۇ ھالدا گاڭگىراپ قېلىپ ۋە قارىغۇلارچە خۇشال بولۇپ كېتىپ، ئالغا ئىنتىلمەيدىغان، يېڭىلىق ياراتمايدىغان بولۇپ قالىدۇ، مۇقەررەر ھالدا شاللىنىپ كېتىدۇ. تاۋار ئىگىلىكى قانچە تەرەققىي قىلسا، رىقابەت قانچە كەسكىنلەشسە، ياخشىلىرى روناق تېپىپ، ناچارلىرى شاللىنىپ كېتىدىغان جىددىي ۋەزىيەت كىشىلەرنى تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىپ كۆرۈشكە شۇنچە

مەجبۇر قىلىدۇ. جۇڭخۇا مىللەتلىرى ئۆزۈندىن بۇيان يېزا ئىگىلىكى ئەندىزىسىنىڭ تەسىرىدە بولۇپ كەلگەچكە، ئۆزىنى ئۆزى تەمىنلەيدىغان ناتۇرال ئىگىلىك ئاساسىدا ھازىرقى زامان ئېگىنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چېكىدىن ئاشقان سولچىلىق ھۆكۈم سۈرگەن ۋاقىتتا، مودا بولۇپ قالغان «نەتىجە ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ»، «تارماق ئېقىمغا ئەمەس، ئاساسىي ئېقىمغا قاراش كېرەك» دېگەندەك تەپەككۇر قېلىپلىرى كىشىلەر ناتۇرال ئىگىلىك جەمئىيىتىدە ئادەتلىنىپ كەتكەن تەپەككۇر قېلىپلىرىنىڭ تىپىك مىسالى. ئۇ ھازىرغىچە كىشىلەرنىڭ مېڭىسىنى چىرماپ تۇرماقتا، ھازىرقى زامان ئېگىنىڭ تىكلەنىشىگە توسقۇنلۇق قىلماقتا. شىنجاڭ چېگرا رايون، تاشقى دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۆزۈنغىچە ئۆزۈلۈپ قالغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇچۇرلارنىڭ ئويغىتىش تۈرتكىسىدىن تولۇق بەھرىمەن بولالمىغان. شۇڭا ئىدىيە، كۆز قاراش جەھەتتە بېكىنمە ھالەت شەكىللىنىپ قالغان. خۇددى يېزا ئىگىلىك جەمئىيىتىدىكى تەپەككۇر قېلىپلىرىدىن قۇتۇلالمىغان بەزى خەنزۇلار ئۆز تارىخىنى قارىغۇلارچە ئومۇميۈزلۈك مۇقەددەسلەشتۈرگەنگە ئوخشاش، بىزدىمۇ بىرمۇنچە كىشى ئۆز تارىخىمىزنى قارىغۇلارچە، ئومۇميۈزلۈك مۇقەددەسلەشتۈرمەكتە ۋە ماختىماقتا. خەنزۇلاردا بەزىلەر «لۈبەن ياسىغان ياغاچ بۈركۈت ئۈچ كۈن پەرۋاز قىلغان» دېگەن رىۋايەتكە ئېسىلىۋېلىپ، جۇڭگولۇقلار 2000 يىل ئىلگىرىلا ئايروپىلاننى كەشىپ قىلغان، دەپ يۈردى. بۇنداق ئەھۋال بىز ئۇيغۇرلاردىمۇ بار. بەزىلەر «قۇتادغۇبىلىك»، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 11 - ئەسىردە دۇنياغا كەلگەنلىكىگە ئېسىلىۋېلىپ، «شىنجاڭ غەربىي ياۋروپالىقلار غەربىي ياۋروپادىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشىدە قىلغان تارىخىي ئىشنى ئۇلاردىن ئۈچ ئەسىر ئىلگىرى ئورۇنلىغان» دېيىشتى. ئۇلار ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشىنىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك

ئىدىيەنى پەيدا قىلىپلا قالماستىن، بەلكى فېئودالزىمىدىن كاپىتالزىمغا ئۆتۈشكە شەرت - شارائىت يارىتىپ بەرگەنلىكىنى، 11 - ئەسىردە شىنجاڭدا كاپىتالزىمنىڭ بۇ خىل ئىجتىمائىي ئامىللىرى مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى نەزەردىن ساقىت قىلدى.

بىر مىللەتنىڭ بېكىنىمچىلىك ھالىتى، كۈنلىقنى ساقلاپ، يېڭىلىق ياراتماسلىق ھالىتىدە مەڭگۈ تۇرۇۋېرىشى مۇمكىن ئەمەس. جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى ئىچكى زىددىيەتلەر ھەرىكىتى، ئىنسانىيەت تەرەققىياتىدىكى ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش بۇنداق بېكىنىمە روھىي ھالەتنى ھامان بۇزۇپ تاشلايدۇ، ھازىرقى ئۇچۇر دەۋرىدە تېخىمۇ شۇنداق بولىدۇ. پاكىتلار ئىسپاتلىدىكى، بېكىنىمچىلىك، قالاق ھالىتىدە تۇرغان مىللەتلەر ئارىسىدا تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىش يۈزلىنىشى تېخىمۇ كۈچلۈك بولىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان مەملىكىتىمىزنىڭ ھەممە يېرىدە تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىش ئېقىمى كېلىپ چىقتى، خەنزۇ مىللىتىنىڭ ئىلغار كىشىلىرى بۇ ئېقىمغا تۈرتكە بولماقتا. كىشىلەر كونا قاراشلاردىن بارا - بارا قۇتۇلۇپ، يېڭى ۋەزىيەتتە يېڭى شەيئىلەرگە كۆنۈش ۋە ماسلىشىش ئىقتىدارىنى كۈچەيتىمەكتە. «لاتقا» ناملىق تېلېۋىزىيە فىلىمى تارىخ ھەققىدىكى قايتا ئويلىنىشنى يېڭى يۈكسەكلىككە كۆتۈردى. بۇ تېلېۋىزىيە فىلىمىدىن جۇڭگو خەلقىنىڭ ئۆزىنى ئۆزى بىلىشتە نامايان قىلغان ئۇلۇغ ئەقىل - پاراسىتى ۋە ئىرادىسىنى چوڭقۇر ھېس قىلدۇق.

لۈشۈن ئەپەندىنىڭ «ئاكيۇنىڭ ھەقىقىي تەرجىمىھالى» ناملىق ئەسىرى روھىي ھالەت ھەققىدە قايتا ئويلىنىشنىڭ سىگنالى، ئۆزىنىڭ ئىچ - باغرىنى يېرىپ كۆرۈشنىڭ ئەينىكى بولغانىدى. بۈگۈنكى كۈندە «لاتقا» ناملىق تېلېۋىزىيە فىلىمىمۇ تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىشىمىزدا يەنە بىر سىگنال، ئۆزىمىزنىڭ ئىچ - باغرىنى يېرىپ كۆرۈشتە يەنە بىر ئەينەك بولدى. شىنجاڭدىكى

ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، موڭغۇل قاتارلىق مىللەتلەر پارلاق مىللىي مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە، ئۇلار كەلگۈسىگە يۈزلىنىشنى قىزغىن ئارزۇ قىلىدۇ. شىنجاڭدىكى ھەرقايسى مىللەت خەلقىنىڭ ئۆزىنىڭ «ئاكىيۇنىڭ ھەقىقىي تەرجىمىھالى»، ئۆزىنىڭ «لاتقا» سى بولۇشى لازىم. ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىچ - باغرىنى يېرىپ كۆرۈشى كېرەك.

دۆلەت دەرۋازىلىرىنىڭ ئېچىۋېتىلىشى، ئىسلاھاتىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم ئىلغار كىشىلەرمۇ ئۆز مىللىتىنى تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىشقا يېتەكلىمەكتە. ئەمما بەزىلەر «بۇ ئۆزىمىزنىڭ نۇقسانلىرى ۋە يېتەرسىزلىكلىرىنى باشقىلارغا كۆرگەزمە قىلىپ بەرگەنلىك بولمامدۇ؟» دېيىشمەكتە. ئەلۋەتتە، تارىخ ھەققىدە قايتا ئويلىنىشقا كىرىشكەندە ئازابلىنىشقا توغرا كېلىدۇ. نۆۋەتتە خەنزۇلار مۇشۇنداق ئازاب تارتماقتا. بىز ئاز سانلىق مىللەتلەرمۇ شۇنداق ئازابنى تارتىشىمىز لازىم. كارل ماركس مۇنداق دېگەندى: «نومۇس قىلىش ئىنقىلابىنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. لېكىن، مېنىڭچە، نومۇس قىلىشنىڭ ئۆزى بىر ئىنقىلاب»، «نومۇس قىلىشنىڭ ئۆزى بىر خىل ئىچكى غەزەپ، ئەگەر پۈتكۈل مەملىكەت ھەقىقەتەن نومۇس قىلسا، ئۇ ھالدا ئۇ زوڭغىيىپ تۇرغان شىردەك ئالغا ئىنتىلىشكە تەمىشلىدۇ...» ماركس بۇ سۆزنى بىر مەملىكەتكە قارىتىپ ئېيتقان. ئەمەلىيەتتە، مىللەتلەرمۇ شۇنداق بولىدۇ. «قول سۇنسا يەڭ ئىچىدە» دېگەن قاراش ئۇششاق ئىشلەپچىقارغۇچىلارغا خاس ئالڧ. بىز بۇ خىل تار - بېكىنمە روھىي ھالەتنى چۆرۈپ تاشلاپ، مىللىتىمىزنىڭ مۇنەۋۋەر ئەنئەنىلىرىنى جارى قىلدۇرۇشىمىز، ئىشكىنى ئېچىۋېتىپ ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ نەرسىلىرىنى قوبۇل قىلىپ، مىللىتىمىزنىڭ مەدەنىيەت خەزىنىسىنى بېيىتىشىمىز، مىللىتىمىزنى ھازىرقى زامان ئېڭى ۋە يۈكسەك مەدەنىيەتكە ئىگە

بولغان سوتسىيالىستىك زامانىۋى مىللەتكە ئايلاندۇرۇشنى تېزىرەك ئىشقا ئاشۇرۇشىمىز كېرەك. بۇ تارىخ ئالدىمىزغا قويغان يېڭى تېما، شۇنداقلا ئاڭلىق تاللىۋېلىشىمىزغا تېگىشلىك يول.

ئاخىرىدا شۇنى سەگەكلەك بىلەن كۆرۈشىمىز كېرەككى، ھازىر بەزىلەر مىللەتنى «قايتا ئويلىنىش» قا، «ئويغىنىش» قا دەۋەت قىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار تەشەببۇس قىلىۋاتقان «ئويغىنىش» ھازىرقى زامان ئېڭىنىڭ يېتەكچىلىكىدىكى ئويغىنىش، تارىخنىڭ تەرەققىياتىغا يۈزلەنگەن ئويغىنىش، مىللىتىمىزنىڭ يۈكسەك سوتسىيالىستىك مەدەنىيەتكە ئىگە ھازىرقى زامان مىللىتىگە ئايلانىشىغا تۈرتكە بولىدىغان ئويغىنىش بولماستىن، بەلكى مىللەتنى ئويغىتىشنى نىقاب قىلىپ، مىللەتنىڭ گۈزەل ئىستىقبالىنى نابۇت قىلىشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. مۇنداق «ئويغىنىش» تىن پەخەس بولۇشىمىز لازىم!

كىلاسسىك مەدەنىيەت ۋە نەزەرىيەۋى تەپەككۇر

ف. ئېنگېلس «تەبىئەت دىئالېكتىكىسى» ناملىق ئەسىرىگە ئىلاۋە قىلغان «دىيورىڭغا قارشى» دېگەن كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە: «مىللەت ئىلىم - پەننىڭ يۇقىرى پەللىسىدە تۇرۇشنى خالايدىكەن، نەزەرىيەۋى تەپەككۇردىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلالمايدۇ» دېگەن ۋە نەزەرىيەۋى تەپەككۇرنىڭ تارىخىي خاراكتېرىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى تەكىتلەپ ئۆتكەنىدى. قەدىمكى يۇنان ئىلىم - پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن ھازىرقى زامان ئىلىم - پەن مۇۋەپپەقىيەتلىرىگىچە بولغان پۈتكۈل پەن - تېخنىكا تارىخى بۇ ھۆكۈمنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلىدى.

نەزەرىيەۋى تەپەككۇر ئاساسىي پەنلەر ۋە ئاساسىي ماھىيەتلەر توغرىسىدىكى بىلىش شەكلى بولۇپ، ئۇ تۈپ ئىلمىي قائىدىلەر ۋە ئۇلار ئۈستىدە بۆسۈش خاراكتېرلىك تەتقىقات قىلىدۇ. نەزەرىيەۋى تەپەككۇر ئېچىۋېتىلگەن ئۇچۇر، نەزەرىيەۋى پەلسەپىۋى مۇھاكىمە، ئەمەلىي تەجرىبىدىن ئىبارەت ئۈچ قىسىمنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. ئېچىۋېتىش، ئۇچۇر قوبۇل قىلىش ئۆز نۆۋىتىدە نەزەرىيەۋى پەلسەپىۋى مۇھاكىمە، ئەمەلىي تەجرىبىنىڭ ئالدىنقى شەرتى بولىدۇ.

مەن نەزەرىيەۋى تەپەككۇرنىڭ مىللىي مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ھەققىدە ئىزدەنگەندە، ئۇيغۇر ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا كىلاسسىك مەدەنىيىتىدىكى مۇقاملار، قامۇس ئەسەرلەر، «خەمسە» لەردە نەزەرىيەۋى - پەلسەپىۋى پىكىرنىڭ تۇتقان ئورنى ھەققىدە ئويلىنىپ، بۇ ساھەلەردىمۇ نەزەرىيەۋى تەپەككۇرنىڭ ھەم يۇقىرى، ھەم مۇھىم ئورۇنغا

قويۇلغانلىقىنى ھېس قىلدىم. «12 مۇقام» ئاددىيلا 12 يۈرۈش، 12 قىسىم، 12 خىل گامما ۋە يېرىم گامما ئاساسىدىكى مۇزىكىلار سىستېمىسى بولماستىن، بەلكى ئۇ چوڭ نەغمىدە ئاساسلىق پەلسەپىۋى ھېكمەتنى شېئىرىي تىل بىلەن گەۋدىلەندۈرۈشتىن باشلىنىپ، ئېپىك داستان ۋە لىرىك مەشرەپ بىلەن داۋاملاشقان تەپەككۈر - سەنئەت قۇرۇلمىسى بولۇپ، كىلاسسىك يۈكسەكلىك ياراتقان.

دېمەك، ئېچىۋېتىش، قوبۇل قىلىش، نەزەرىيەۋى تەپەككۈر بولمىغان بولسا ئۆز دەۋرىگە لايىق مۇنداق يۈكسەك بەدىئىي مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشى مۇمكىن بولمىغان بولاتتى. فارابى، ئىبن سىنا، بىرۈنى، يۈسۈف خاس ھاجىپنىڭ ئەسەرلىرى مەيلى پەزىلەتلىك شەھەر ھەققىدە، تېبابەتچىلىك ھەققىدە، پەنلەر ھەققىدە، دۆلەت ۋە بەخت - سائادەت ھەققىدە يېزىلغان بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدە ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ يېڭى، ئەڭ يۇقىرى تەبىئەت پەلسەپىسى، بىلىش نەزەرىيەسى، ئىلىم مەسىلىسى تىلغا ئېلىنماي قالغان. دېمەك، ئەينى دەۋرنىڭ ئالىملىرى ھەممىدىن ئىلگىرى مۇتەپەككۈر بولغان. ئۇلار بىلىش دۇنياسىنى ئۆز ئەسەرلىرىنىڭ مىقدارى بىلەن ئەمەس، ئەڭ يېڭى نەزەرىيەۋى تەپەككۈر بىلەن يورۇتۇپ شوھرەت قازانغان. ئۇلار ئېچىۋېتىپ، قوبۇل قىلىپلا قالماي، بەلكى جاھان كېزىپ نەزەرىيەۋى دائىرىسىنى كېڭەيتكەن.

«خەمسە» چىلىكتىمۇ شۇنداق شەرت بارمۇ؟ يېقىندا بۇ نۇقتىنى ھېس قىلدىم.

«خەمسە» بەش داستان، ئەمما ھەر قانداق بەش ياكى يەتتە داستاننىڭ «خەمسە» بولۇۋېرىدىغانلىقى مېنى ئويلاندۇردى. ئەبۇلقاسىم فىردەۋىسى «شاھنامە» سىنى «خەمسە» دېمىسىمۇ، لېكىن ئۇ «خەمسە» گە ھېكايەتلىك ئاساس يارىتىپ بېرىش بىلەن

بىللە، پەلسەپىۋى تەپەككۇر ئۆلگىسىنى يارىتىپ بەرگەن. شۇڭا «خەمسە» لەرنىڭ ھەممىسىنىڭ بىرىنچى داستانى پەلسەپىۋى داستان بولغان، بەشىنچى داستانى غايىۋى دۆلەت ۋە غايىۋى پادىشاھ ھەققىدە، قالغان ئۈچ داستان ئىشقىي - لىرىكىلىق پاجىئەلەر ھەققىدە يېزىلغان. نۇرىدىن ئابدۇرەھمان جامى بىرىنچى، ئىككىنچى داستاننى پەلسەپىۋى داستان قىلىپ يېزىش بىلەن بىللە، بەشىنچى داستاندا نوقۇل ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ھەققىدىكى ھېكايەتكە ئاساسەن، يۇناننىڭ يەتتە مۇتەپەككۇرىنىڭ سۆھبىتىنى كۆپرەك گەۋدىلەندۈرگەن. دېمەك، چوڭ ھەجىملىك ئەسەرنىڭ بەش ياكى يەتتە پارچىغا يەتكەنلىكى، ئۇلارنىڭ بىر پۈتۈن كۆپ قىسىملىق ئەسەر قىلىپ قۇراشتۇرۇلغانلىقىنىڭ ئۆزىلا سەنئەت ئىجادىيىتىدىكى كىلاسسىك يۈكسەكلىك ھېسابلانمىغان. «خەمسە» چىلىك نەزەرىيەۋى تەپەككۇرنى، ئۆز دەۋرىگە خاس مەھەللىي ئەمەس، ئالەمشۇمۇل تارىخىي تەپەككۇر سەمەرسىنى شەرت قىلغان.

بۈگۈنكى كۈندە ئېچىۋېتىش ۋە قوبۇل قىلىش ئارقىلىق مەدەنىيەتنىڭ يېڭى يۇقىرى قاتلىمىنى ھاسىل قىلىش ھەر قانداق مىللەت ئۈچۈن، بولۇپمۇ «يىپەك يولى» خارابىلاشقاندىن كېيىن قاتمۇقات بېكىنىمچىلىك ئىچىدە قالغان شىنجاڭدىكى ھەر قايسى قېرىنداش مىللەت ئۈچۈن بىردىنبىر چىقىش يولى. بۇ، ھازىرقى زامان ئېڭىنى تىكلەپ، ئۆتمۈش تارىخىمىزدىكى ئەڭ گۈللەنگەن مەدەنىيەتنىڭ ئېچىۋېتىش ئارقىلىق قوبۇل قىلىنغانلىقى ۋە ھەممە ئىشتا نەزەرىيەۋى تەپەككۇرنى گەۋدىلەندۈرگەندە قولغا كەلگەنلىكىنى چۈشىنىش لازىملىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئېچىۋېتىش، قوبۇل قىلىش ئەڭ يۇقىرى ئۇچۇر ۋە ئەڭ يۇقىرى تەپەككۇرنى بىر - بىرىگە قوشىدۇ، ئۇ پەن - تېخنىكىنى قوبۇل قىلىش ۋە راۋاجلاندۇرۇشنىڭ ئۆلىنى بەرپا قىلىدۇ.

دەۋر ئۆزگەردى. تاۋار ئىگىلىكى، ئىقتىسادنىڭ يەر شارلىشىشى، ھازىرقى زامان نەزەرىيەۋى تەپەككۈرى قەدىمكى «يىپەك يولى» دەۋرىدىكى تارىخىي مۇھىتنى يېڭىلىدى. «يىپەك يولى»نى قايتا قۇرۇش بۈگۈنكى تارىخنىڭ تەقەززاسى، پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ تەقەززاسى، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەقەززاسى بولۇپ قالدى. بۇ، ۋەتەنپەرۋەر ئەقىل ئىگىلىرى ئۈمىدۋارلىق ئىچىدە ئويلىنىدىغان، تەلپۈنىدىغان تەپەككۈر تېمىسى.

ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل مىللىي ئويغىنىش

يېڭى تۇرمۇشقا تولۇپ - تاشقان قىزغىنلىق بىلەن ئاتلانغان كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا ھەۋىسىم كېلىدۇ.

— كارل ماركس

ھازىر شىنجاڭدىكى كۆپلىگەن كىشى ئويغىنىش ھەققىدە توختىلىۋاتقاچقا، ئويغىنىشنىڭ مەزمۇنى ئۈستىدە چوڭقۇرلاپ مۇھاكىمە قىلىش تولىمۇ زۆرۈر بولۇپ قالدى.

تارىخ ئىسپاتلىدىكى، ئىنسانىيەتنىڭ ھەر قېتىملىق كەڭ كۆلەمدە ئويغىنىشى خۇددى ياۋروپادىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا ئويغىنىشى - گۈللىنىشىدەك، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى زور دەرىجىدە ئالغا سىلجىتىدۇ؛ ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ھەر قېتىملىق زور دەرىجىدىكى تەرەققىياتى خۇددى ئىلمىي سوتسىيالىزم يۈز مىليونلىغان خەلق تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغانىدەك، ئىنسانىيەتنىڭ يېڭى ئويغىنىشىنى ئالغا سىلجىتىدۇ. مۇشۇنداق تەكرارلىنىدىغان ئۆزئارا سىلجىش ئارقىلىق تارىخ يېڭىدىن يېڭى پەللىگە قاراپ راۋاجلىنىپ تۇرىدۇ.

ئىنسانىيەت ھەر قېتىملىق ئوخشىمايدىغان ھالقىلىق تارىخىي بورۇلۇش مەزگىلىدە ئۇنداق ياكى مۇنداق تارىخىي ئويلىنىش ۋە تارىخىي ئويغىنىشلارنى بېشىدىن كەچۈرۈپ، شۇ خىلدىكى ئويلىنىش ۋە ئويغىنىشقا ۋەكىللىك قىلىدىغان ئىلغار مۇتەپەككۈرلەرنى مەيدانغا چىقىرىپ كەلدى. ئۇلار گەرچە «ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىزدەش تارىخى» (ماركس)دا ئۆچمەس تۆھپىلەر قالدۇرۇشقان بولسىمۇ، ئۇلاردا تېررىتورىيەلىك

چەكلىمە ۋە تارىخىي چەكلىمە بولغانلىقتىن، پۈتكۈل ئىنسانىيەت بىر گەۋدە دېگەن تەپەككۈر يادرو قىلىنغان ئاڭ قىممىتى كەمچىل بولدى. پەقەت ماركىسىزم مەيدانغا كەلگەندىن كېيىنلا، ئويغىنىش پۈتكۈل ئىنسانىي ئەھمىيەتكە ئىگە بولدى.

ئېلىمىزنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدا 1898 - يىلىدىكى يۈز كۈنلا داۋام قىلىپ، كېيىن قانلىق باستۇرۇلغان ۋۇشۈ قانۇن يېڭىلاش ھەرىكىتى، شىنخەي ئىنقىلابى، «4 - ماي» ياشلار ھەرىكىتى، جۇڭگو كومپارتىيەسى رەھبەرلىكىدىكى شىمالغا يۈرۈش ئۇرۇشى، ئازادلىق ئۇرۇشى قاتارلىق بىر قانچە قېتىملىق زور مىللىي ئويغىنىش بولۇپ ئۆتتى. ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن تارىخىي يېڭى باسقۇچقا راۋاجلاندۇرۇپ، يېڭى جۇڭگونىڭ دۇنياغا كېلىشىگە يول ئاچتى.

جۇڭگو كومپارتىيەسى 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن نەچچە يۈز مىليونلىغان خەلق بۇ ھەيۋەتلىك ئىسلاھ قىلىش، ئېچىۋېتىش دولقۇنىغا غۇلاچ يېيىپ كىردى. بۇ ئېلىمىز خەلقىدىكى يېڭى ئويغىنىشنىڭ مۇھىم نامايەندىسى بولۇپ قالدى. كىشىلەر تارىختا شەكىللەنگەن تۈرلۈك بېكىنىمچىلىك چەمبىرەكلىرىدىن بۆسۈپ چىقىپ، دۇنياغا نەزەر تاشلىغاندىن كېيىن، تۆتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا توسقۇنلۇق قىلىدىغان كونا قىممەت قارىشى، كونا ئەخلاق چۈشەنچىسى، كونا ئېستېتىك قاراش، كونا تەپەككۈر ئۇسۇلى، كونا پائالىيەت شەكلى، كونا تۇرمۇش ئۇسۇلىدىن ئالاقىسىنى ئۈزۈشكە باشلىدى. تارىخىي يۈكى ئىنتايىن ئېغىر بولغان جۇڭخۇا مىللەتلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ئۈنچىۋالا ئاسان ئىش ئەمەس، ئەلۋەتتە. شۇنداقتمۇ جۇڭخۇا مىللەتلىرى يەنىلا مۇشۇ يۆنىلىشنى بويلاپ زور قەدەم بىلەن ئىلگىرىلەپ، ئۆزى ئېرىشكەن نەتىجىلەر ئارقىلىق ئالەمنى ئاڭ قالدۇرماقتا.

جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئەزاسى ھېسابلانغان ئاز سانلىق

مىللەتلەرگە نىسبەتەن ئويغىنىشنىڭ ئۆزىگە يارىشا ئالاھىدە مەزمۇنى بار. ئاز سانلىق مىللەتلەر تارىخىي شارائىتنىڭ ئوخشىمايدىغانلىقىغا ئاساسەن ئۆزلىرىنىڭ زامانىۋى مەدەنىيەتكە ئىگە يېڭىچە مىللەت بولۇپ راۋاجلىنىشىغا پۈتكۈشكە بولىدىغان كونا چۈشەنچە، كونا ئەنئەنە بىلەن ئۆزىگە يارىشا بېكىتىمچىلىك چەمبىرەكلىرىنى شەكىللەندۈرۈۋالغان. ئەگەر بۇنىڭغا داۋاملىق قارىغۇلارچە مۇئامىلە قىلىۋەرسەك، ئالغا ئىلگىرىلىشىمىزنىڭ سۈرئىتى ئاستىلايدۇ، ئىجادىيەت ئىقتىدارىمىز بوغۇلۇپ قالىدۇ. جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەنتلىرى ئويغانغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ «يەر شارى تىزىملىكى» دىكى تەقدىرىدىن ئەنسىرەيدىغان بولۇپ قېلىشتى. بۇ ھەرگىزمۇ مىللىي ئىنكارچىلىق ياكى ئۆز مىللىتىگە سالقىن نەزەر تاشلىغانلىق بولماستىن، بەلكى دۇنيا ۋەزىيىتى ھەققىدە بىر قەدەر ئېنىق مۆلچەرگە ئىگە بولغاندىن كېيىن توغۇلغان خاۋاتىرلىنىش ئېڭىدىن ئىبارەت. مۇنداق ئاڭ بولغاندىلا يېتەرسىزلىكنى ئاقلايدىغان، ئاغرىقنى يوشۇرىدىغان ئەھۋالدىن قۇتۇلۇپ، كۈچەپ تىرىشىپ ئالغا ئىلگىرىلەشنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ. ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدىكى ئۆز مىللىتىنى قىزغىن سۆيىدىغان، ئۆز مىللىتىنىڭ تەقدىرىگە تەرەققىيات نۇقتىسىدىن نەزەر تاشلايدىغان بارلىق كىشى يۈز ھەسسە كۈچلۈك جىددىيلىك سەزگۈسى، بوھران سەزگۈسى بىلەن ئۆز مىللىتىدىكى تارىخىي چۆكمىلەر، پىسخىكىلىق ئىللەتلەر ۋە مىللىي ئەنئەنىۋى ئەدەتتىكى ناچار نەرسىلەرنى ئىلمىي تەھلىل قىلىشقا، يۈرەك - باغرىنى ئېچىپ كۆرۈشكە جۈرئەتلىك بولۇشى كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەق بىلەن ناھەق، گۈزەللىك بىلەن خۇنۇكلۇكنى تەھلىل قىلىش ئاساسىدا، خۇنۇكلۇكنى تاشلاپ گۈزەللىكنى جارى قىلىشقا، قالاڭلىقتىن قۇتۇلۇپ، ئىلغارلىقنى قوبۇل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. زامان دەل مۇشۇ خىلدىكى مىللىي ئويغىنىشقا

ئېھتىياجلىق. جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئويغىنىشى دۇنيادىكى غايەت زور ئۆزگىرىش دولقۇنلىرىدىن ئايرىلالمىغاندەك، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئويغىنىشىمۇ مىللەتلەر ئۇلۇغ ئائىلىسىدىكى مىللەتلەر بىلەن باشقا مىللەتلەر ئارىسىدىكى باراۋەرلىك، دوستانىلىك، ئېچىۋېتىپ قوبۇل قىلىش، ئورتاق گۈللىنىشتەك گارمونىك مۇناسىۋەتتە يۈز بەرگەن ئويغىنىشتىن ئايرىلالمايدۇ. ئۆزىمىزنىڭ ئىلگىرىلەش سۈرئىتىمىزنى تېزلەشتۈرۈپ، باشقا مىللەتلەردىن كېيىن قېلىش مۇساپىسىنى قىسقارتىپ، بىرلىكتە راۋاجلىنىشنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى ئويغىنىش، شۇنداقلا مىللىي ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىمىزنى ھازىرقى زامان مەدەنىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈش يولىدىكى ئويغىنىش. بۇنداق ئويغىنىش ئۆزىمىزگىمۇ، باشقا مىللەتلەرگىمۇ، پۈتكۈل مەملىكىتىمىزنىڭ تەرەققىياتىغىمۇ پايدىلىق. بىز دەل مۇشۇ خىلدىكى مىللىي ئويغىنىشنى تەشەببۇس قىلىمىز.

شۇنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلماسلىق كېرەككى، شىنجاڭ تارىخىدا بەزى كىشىلەر غەرەزلىك ھالدا باشقا خىلدىكى «مىللىي ئويغىنىش» نى تەشەببۇس قىلىشقاندى. ئۇلار شىنجاڭدىكى ھەر قايسى مىللەت مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئىلغار ئالىملار، ئەدىبلەر ۋە مۇتەپەككۇرلارنى بىردەك مىللىي بۆلگۈنچىلىك يولىدا جان پىدا قىلغۇچىلار قىلىپ تەرغىب قىلىشتى. ئۇلارچە بولغاندا، ھەر قايسى مىللەت ئۆزئارا قىزغىنچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان يىرتقۇچىلار تۈركۈمى بولۇپ قالمامدۇ! ئۇلارچە بولغاندا، مىللىي ئويغىنىش ھەر قايسى قېرىنداش مىللەتنى مەدەنىيەتتىن بۇرۇنقى دەۋردىمۇ تەسەۋۋۇر قىلىپ بولمايدىغان زۇلمەتلىك غارغا ئىتتىرىپ، مىللەتلەرنىڭ ئۆزىنى ئۆزى نابۇت قىلىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش بولۇپ قالمامدۇ! بۇ، تارىختىكى ئايرىم كىشىلەرنىڭ غەرىزى بولسىمۇ، بۇنى قايتا تىلغا ئېلىش بۈگۈنكى مىللىي ئويغىنىشنىڭ يۆنىلىشىنى توغرا ئىگىلىۋېلىشتا تولىمۇ

ئەھمىيەتلىك.

ئۇيغۇر خەلقى تولىمۇ قەدىرلەيدىغان، 15 - ئەسىردىكى مۇتەپەككۇر ۋە ئۇلۇغ شائىر ئەلىشىر نەۋائى: نەۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي» (ھەر زاماننىڭ سازەندىسى ئۆز دەۋرىگە يارىشا ناۋا قىلىدۇ!) دەپ تولىمۇ توغرا ئېيتقان. بۇ بىزنىڭ مەرىپەت پېشۋالىرىمىزنىڭ ئۆز زامانىسىغا ماس كەلمەيدىغان كونا مۇقاملارغا ھېرىسمەنلىك قىلىشقا قارشى ھالدا، زامان روھىغا مۇناسىپ يېڭىلىق يارىتىش ۋە يول ئېچىشنى تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. فارابى، يۈسۈف خاس ھاجىپ، مەھمۇت كاشغەرىي، نەۋائى قاتارلىق پېشۋالىرىمىزنىڭ قايسىسى قوبۇل قىلىش، يېڭىلاش، راۋاجلاندۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىشىمىغان؟ ئۇلار بىز ئۈچۈن ياخشى ئۈلگە، ئۇلارنىڭ مىراس قالدۇرۇپ كەتكەن ئەسەرلىرى يورۇق جاھاندا مەۋجۇت، ئۇنى قايتا ئوقۇپ چىقىشنىڭ مەنپەئەتى ئىنتايىن زور.

خۇلاسەلىسەك، مانا ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل «مىللىي ئويغىنىش» تۇرۇپتۇ، بۇنىڭغا قارىتا يۇقىرى دەرىجىدىكى روھىي تەييارلىقتا بولۇشىمىز لازىم.

ياشلار ۋە ئىقتىدار قىممىتى توغرىسىدا

20 - ئەسىر ئىنسانىيەت تارىخىدىكى يېڭى ئويغىنىش، يېڭى بۇرۇلۇش ئەسىرى سۈپىتىدە ئاخىرقى بىر مۇچەلگە كىرىپ كەلدى. 21 - ئەسىر يىل ساناپ يېقىنلاشماقتا. بىز ھازىرلا 21 - ئەسىر ئەلچىلىرىنى كۆرۈۋاتىمىز. ئۇلار زامانىمىزدىكى ھەر مىللەت ياشلىرىدىن ئىبارەت. ياشلار كەلگۈسىنىڭ ئىگىلىرى، كەلگۈسىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى ھازىرقى ياشلىرىمىزنىڭ مەنئى سۈپىتى ۋە ئىقتىدار قىممىتىنىڭ قانچىلىكلىكىگە باغلىق.

پارتىيەمىز جۇڭگوچە سوتسىيالىزم قۇرۇش نىشانىنى بەلگىلەپ، ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش فاڭجېنى بويىچە خەلق ئىگىلىكىنى سوتسىيالىستىك بازار ئىگىلىكى يولىغا باشلىماقتا. شۇنىڭغا ئەگىشىپ كىشىلەرنىڭ ئاڭ - ئىدىيەسىدە «قىممەت ئۇقۇمى» مەركەز قىلىنغان ئاڭ - پىكىر، تۈزۈلمە ئۆزگىرىشى شەكىللەنمەكتە. مەلۇمكى، قىممەت كەڭ مەنىلىك كاتېگورىيە بولۇپ، ئۇ ئىلگىرىكى چۈشەنچىدىكى نوقۇل ئىقتىسادىي كاتېگورىيە دائىرىسى بىلەن چەكلەنمەيدۇ. بىز «مەۋجۇتلۇق قىممىتى»، «ئىستېمال قىممىتى»، «ئېستېتىك قىممىتى»، «ئىلمىي قىممىتى»، «رېئال قىممىتى»، «تارىخىي قىممىتى»، «تەربىيە قىممىتى» قاتارلىق چۈشەنچىلەرنىڭ ئەھمىيىتىنى ئۇنىڭ ئەكس ياكى غەيرىي مەۋجۇتلۇق ھالىتى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، تولىمۇ يارقىن ھېس قىلىمىز. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان قىممەت چۈشەنچىسى ئوبيېكتكە خاس دائىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ كەڭلىككە، چوڭقۇرلۇققا قاراپ راۋاجلاندى.

قىممەت ئۇقۇمى مەركەز قىلىنغان ئاڭ - پىكىر يۇقىرى

دەرىجىدە راۋاجلانغان تاۋار ئىگىلىكى ئىشلەپچىقىرىشىغا ماسلاشقان ئىدىئولوگىيە بولۇپ، ئۇ ئۆز قاتلاملىرىدا تولىمۇ مۇرەككەپ، ھەتتا زىددىيەتلىك كۆرۈنۈشلەرنى ھاسىل قىلغان. ئالايلۇق، بەزى كىشىلەر پۇل - تاپاۋەت ۋاستىسى بىلەن قىممەت ھاسىل قىلىش كويىدا، بەزى كىشىلەر ئىلمىي ئىجادىيەت ياكى بەدىئىي ئىجادىيەت ۋاستىسى بىلەن قىممەت ھاسىل قىلىش كويىدا، بەزى كىشىلەر ئۆزلىرى بىۋاسىتە ياكى پەرزەنتلىرى ئارقىلىق ئۇنداق ياكى مۇنداق قىممەت ھاسىل قىلىش كويىدا بولۇشماقتا. بىر قىسىم مۇتەپەككۇرلار قىممەت ھاسىل قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى ئىقرار قىلغان ھالدا مۇنداق قىممەت روزغارلىرىغا ئەمەلدە ئېرىشكەنلىك بىلەن، ئۇنىڭدىن ئىنسانىي قىممەت، بەختىيار ياشاش ماھىيىتى نۇقتىسىدىن بەھرىمەن بولالماستىلىق ئارىسىدا يۈز بېرىۋاتقان زىددىيەتلەر، پاراۋانلىق «پاجىئە» لىرى ھەققىدىمۇ ئىزدىنىشكە باشلىدى. مانا بۇ، ھازىرقى زامان پائالىيىتى ۋە تەپەككۇرىدىكى ئاساسلىق تۈگۈن. بۇ تۈگۈنمۇ يېشىلىش نىجادىيەتلىرىنى تاپماقتا. ئۇ بولسىمۇ، ياشاش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان قىممەت ۋاستىلىرىگە ئۈچۈر دەۋرىگە خاس تېزلىك بىلەن ئېرىشىش، جۈملىدىن بۇ ئېرىشىلگەن قىممەت ۋاستىلىرىنى ئىنسانىيەتنىڭ تېخىمۇ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن، ئىنسان سۈبېكتىنىڭ تېخىمۇ ئىجابىي تەكامللىشىشى ۋە ئىپادىلىنىشى ئۈچۈن، قىسقىسى، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئاقىلانە ئىنسانىي بەخت - سائادىتى ئۈچۈن سەرپ قىلىشتىن ئىبارەت. بۇ يەردىكى ئاساسىي ھالقا ۋاسىتە بىلەن مەقسەتنى، ماددىي مەدەنىيەت بىلەن مەنىۋى مەدەنىيەتنى گارمونىك بىرلەشتۈرۈش ۋە ئۇنى داۋاملىق مۇكەممەللەشتۈرۈش ھېسابلىنىدۇ.

ياشلىق دەۋرىمۇ قىممەت يارىتىش دەۋرىدىن ئىبارەت. ياشلىق دەۋرى گەرچە ماددىي قىممەت يارىتىش ۋە ئۇنى سەرپ قىلىشتىن ئايرىلمىسىمۇ، ئەمما ياشلىق دەۋر ئاساس سېلىش دەۋرى. ئىقتىدار

قىممىتى يارىتىش ياشلىق دەۋرىدىكى ئاساسلىق قۇرۇلۇش، ئاساسلىق مەبلەغ سېلىش، ئاساسلىق «ئەقىل بولغۇچى» يېتىلدۈرۈش ھېسابلىنىدۇ.

«ئىقتىدار» قىممەت يارىتىدىغان قىممەت بولۇپ، ئۇ ئىنسان سۈبېكتىنىڭ ئەڭ ئالىي ئىجادىي ئىمكانىيىتىدىن ئىبارەت. شۇنىڭدەك «ئىقتىدار» گۈزەللىك يارىتىدىغان گۈزەللىك بولۇپ، ئۇ ئىنساننىڭ مەنىۋى قاتلاملىرىدىكى ئەڭ يۇقىرى گۈزەللىك پەللىسى ھېسابلىنىدۇ. ياشلار پەقەت ئىقتىدار قىممىتى ئارقىلىق، باشقىچە ئېيتقاندا، قىممەت يارىتىش ئىقتىدار دەرىجىسى ئارقىلىق ئاندىن ئىنسانىي قىممەت كاتەكچىلىرىدە ئۆزىگە يارىشا ئىنسانىي قىممەتكە مۇيەسسەر بولالايدۇ.

غايە — ياشلارنىڭ ئىقتىدار قىممىتىنى يارىتىشقا بولغان زامانغا لايىق ئاڭغا ئىگە ئىكەنلىكى، تەلەپچانلىقى، تەۋرەنمەس ئىرادىسى ۋە قەتئىي جاپالىق ئىزدىنىش ئەمەلىيىتى ئارقىلىق لەپىلدەپ تۇرىدىغان ئىنسانىي قىممەت بايرىقى. ئۈمىدسىز، ئېزىلەڭگۈ، ھۈرۈن، قورقۇنچاق، ئۈجمە كۆڭۈل، خىيالپەرەس، تەييارغا ھەييار، راھەتپەرەس، چۈشكۈن، پوچى ياشلار ئۆزلىرىنىڭ غايە پۇچەكلىكىنى ھەر قانچە ھاراق - شاراب، تانسا - تولغىما ئۆسۈل، ياسانچۇقلۇق بىلەن تولدۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق ئەرزىمەس پائالىيەتلەر ئۇلارنى قەلبى پۇچەكلىك، مەنىۋى ئەلەمدىن قوتۇلدۇرۇشقا قادىر ئەمەس. ئۇلار تېخى ياش، ئۇلار پەقەت ئۇلۇغۋار غايە ۋە قەيسەر ئىرادە ئارقىلىقلا ئۆز قەلبىدە ئۈمىد چىرىغى ياندۇرۇشى مۇمكىن، باشقا ئىستىقبال يولى يوق.

ۋاقىت قارىشى ئىقتىدار قىممىتى يارىتىشتىكى، شۇنىڭدەك زامانىۋى ئاڭ - پىكىردىكى مۇھىم ئامىل. ۋاقىت قارىشى يەنە ھەر بىر كىشىنىڭ مەدەنىيەتلىك ياكى مەدەنىيەتسىزلىكىنى كۆرسىتىدىغان گۈزەل پەزىلەتلەرنىڭ بىرى. ئۇزۇن ئەسىر داۋام قىلغان خانلىق، بەگلىك تۈزۈمى، تەبىئىي ئىگىلىك ۋە ئوتتۇرا

ئەسەرچە تۇرمۇش ئادىتى، تۇرمۇش رىتىمى تۈپەيلىدىن ياشلىرىمىزدا جىددىي ۋاقىت قارىشى كەمچىل.

تىل ئۆگىنىشىمۇ، نۆۋەتتە خەلقئارا تىل، يەنە - تېخنىكا تىلى بولۇپ قېلىۋاتقان خەنزۇ تىلىنى ئۆگىنىشىمۇ ئىقتىدار قىممىتى بەرپا قىلىشتىكى ھالقىلىق بىر ۋاسىتە. ھازىرقى مەسىلە ناھايىتى نۇرغۇن تىل بىلىشتە ئەمەس، بەلكى ئىقتىدارغا بىۋاسىتە ئالاقىدار بىر قانچە تىلنى، ئالدى بىلەن خەنزۇ تىلىنى پىششىق بىلىشتە.

«ياشلىق - ئۆمۈرنىڭ زىلۋا بىر چېغى». ياشلىق پۈتكۈل مىللەتنىڭ گۈللىنىشى - خارابىلىشىنى كۆرسىتىدىغان تېرمومېتىر. ياشلىق قەلبىدىكى ئوت بەغىش ئىستەكنىڭ موتورى بولۇپ قالماسلىقى لازىم.

ياشلىقنىڭ كۆركىمى، پۈتكۈل مىللەت روناقللىقىنىڭ كۆركىمى بولغان ئىقتىدار گۈزەللىكىنى ئىگىلىگەن ياشلارنىڭ يېتىشىپ چىقىشى خەلقىمىزنىڭ تارىخىي ئۈمىدى!

مىللىي مەدەنىيەتنىڭ راۋاجلىنىشىدىكى مۇھىم قانۇنىيەت

مىللىي مەدەنىيەت — ئىنتايىن مول مەزمۇنلۇق ئۇقۇم. ھەرقايسى مىللەت مەدەنىيەتلىرى ئۇزاق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا ئەزەلدىن ئۆزئارا ئۇچراشماي، ئۆزئارا تەسىر كۆرسەتمەي، ئۆزئارا قوبۇل قىلماي كەلگەن ئەمەس. قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ھەرقايسى مىللەت مەدەنىيەتلىرى، بولۇپمۇ بىر رايوندا، بىر مەملىكەتتە ياشاۋاتقان مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەتلىرى، مەيلى ئۇ ئۆز تەرەققىياتىنىڭ قايسى باسقۇچتا تۇرۇۋاتقانلىقىدىن قەتئىينەزەر، ھامان بىر - بىرىگە تايىنىپ، ئۆزئارا قوبۇل قىلىنىپ كەلمەكتە. مۇتلەق، ساپ مىللىي مەدەنىيەت دېگەن نەرسە مەۋجۇت ئەمەس. چۈنكى ئۇ ئىنسانىيەت مەدەنىيىتى تەرەققىياتىنىڭ تارىخىي پاكىتلىرىغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. ھەرقايسى مىللەتنىڭ مەدەنىيەتلىرى ئەزەلدىن بىر - بىرىنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى قوبۇل قىلىپ، يېتەرسىزلىكلىرىنى تولۇقلاپ، يېڭىلىق يارىتىپ، ئورتاق گۈللىنىپ ۋە تەرەققىي قىلىپ كەلگەن. بىز ئېيتىۋاتقان مىللىي مەدەنىيەت دېگەن سۆز بۇ خىل مەدەنىيەتنىڭ مىللىي خاراكتېرىنى كۆرسىتىدۇ. گەرچە مىللىي مەدەنىيەتنىڭ ئىپادىلىنىش ئۇسۇلى ۋە شەكلى ئوخشاش بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ۋە قايتا گەۋدىلەنگەن چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنىڭ ماھىيىتى بىردەك بولىدۇ. ھەر خىل مىللىي مەدەنىيەتنىڭ ھەممىسىدە ئاق كۆڭۈللۈك، گۈزەللىك، ئالىجانابلىق مەدھىيەلىنىدۇ، ساختىلىق، پەسكەشلىك، رەزىللىك ئەيىبلەندۇ ۋە تەنقىد قىلىندۇ. مۇشۇ

نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ھەر خىل مىللىي مەدەنىيەتنىڭ ھەممىسى دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ تەركىبىي قىسمى. بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى باشقا مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتىدىن ئاجرىتىۋېتىشكە، باشقا مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتى بىلەن قارىمۇ - قارشى قىلىپ قويۇشقا بولمايدۇ. مىللىي مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى - دىئالېكتىكىلىق، تارىخىي، كۆپ تەرەپلىملىك جەريان. ئۇ بىر تەرەپتىن ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيىتىدىكى ۋاقىتى ئۆتكەن، پاسسىپ نەرسىلەرنى ئۈزۈكسىز ئىنكار قىلىپ ۋە چۆرۈپ تاشلاپ، دېموكراتىك، ئىجابىي نەرسىلەرگە ۋارىسلىق قىلىدۇ ۋە ئۇنى جارى قىلدۇرىدۇ؛ يەنە بىر تەرەپتىن باشقا مىللەتلەرنىڭ، جۈملىدىن دۇنيادىكى ھەر قايسى مىللەت مەدەنىيەتلىرىنىڭ شاكاللىرىنى چىقىرىۋېتىپ، مېخانىزىملىرىنى ئۈزۈكسىز قوبۇل قىلىدۇ ۋە ئۆزلەشتۈرىدۇ. ئۇنداق بولمىسا، مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇش قۇرۇق گەپكە ئايلىنىپ قالىدۇ. مىللىي مەدەنىيەتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ۋە يۈكسەلدۈرۈش ناھايىتى تەس بولۇپ قالىدۇ. ھەر قانداق مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىدە باشقا مىللەتنىڭ تەسىرى بولىدۇ، بۇ، ئومۇميۈزلۈك ھادىسە.

بەزىلەر باشقا مىللەتلەر مەدەنىيەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنى قوبۇل قىلىش ئۆز مىللىتى مەدەنىيىتىنىڭ ئەنئەنىلىرىدىن ۋاز كەچكەنلىك بولىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ، بۇ بىر خىل خاتا چۈشەنچە. ھەممىگە مەلۇمكى، باشقا مىللەتلەرنىڭ، ھەتتا دۇنيادىكى ھەر قايسى مىللەتنىڭ مەدەنىيەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنى قوبۇل قىلغاندا، ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيىتى يەنىلا ئاساسىي گەۋدە بولىدۇ. بۇ يەردە باشقا مىللەتلەر مەدەنىيەتلىرىنى قوبۇل قىلغۇچى مىللەت ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيەت - سەنئىتىنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن، باشقا مىللەتلەر مەدەنىيەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنىلا قوبۇل قىلىدۇ ۋە ئۆزلەشتۈرىدۇ، بۇ ھەرگىزمۇ قوبۇل قىلىنغان باشقا مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىگە ئايلىنىپ قالمايدۇ. شۇنداقلا ئۆز

مىللىتى مەدەنىيەت - سەنئىتىنىڭ يوقىلىشىغىمۇ ئېلىپ بارمايدۇ. قەدىمكى يۇنان مەدەنىيىتىنى ئالسا، پېرىكلىس ۋە ئافېنانىڭ دېموكراتىك ئىسلاھاتىدىن ئىلگىرى ئۇ پەقەت رايون خاراكتېرلىك مىللىي مەدەنىيەت ئىدى. كېيىن قەدىمكى يۇنان مىسىر، بابىل مەدەنىيىتى ۋە ھىندى مەدەنىيىتىنىڭ جەۋھەرلىرىنى قوبۇل قىلغانلىقتىن، قەدىمكى يۇنان مەدەنىيىتى ئۆزىنىڭ ئاساسىي گەۋدە مەدەنىيىتى ئاساسىدا كۆز چاقىتىدىغان نۇر چېچىپ، دۇنيانىڭ مەدەنىيەت - سەنئەت خەزىنىلىرىدىن بىرى بولۇپ قالدى. قەدىمكى يۇناننىڭ مەشھۇر مۇتەپەككۇرى ئەپلاتون مىسىردا ئوقۇغان. يەنە ئالايلىق، ئېلىمىزنىڭ سۈي، تاڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدىكى شانلىق مەدەنىيىتى خەنزۇلارنىڭ ئەسلىدىكى مەدەنىيەت - سەنئىتى ئاساسىدا، مەملىكەت ئىچىدىكى ھەر قايسى مىللەت مەدەنىيەت - سەنئەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنى كۆپلەپ قوبۇل قىلىش، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئاسىيا، ھىندى، پارس، ھەتتا قەدىمكى مەدەنىيەت - سەنئەتنىڭ مۇنەۋۋەر مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قوبۇل قىلىش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن.

شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ مىللىي مەدەنىيەت تەرەققىيات تارىخىمۇ مۇنداق بىر ئاغدۇرۇلماس ھەقىقەتنى ئەكس ئەتتۈرگەن: قايسى ۋاقىتتا چەتتىن كىرگەن مەدەنىيەتلىرىنىڭ مۇنەۋۋەر مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قوبۇل قىلىش كۆپ بولسا، شۇ چاغدا ئۆز مىللىتىمىزنىڭ مىللىي مەدەنىيىتى گۈللەپ ياشنىغان؛ بۇنىڭ ئەكسىچە، قايسى ۋاقىتتا بېكىنىۋېلىپ، باشقا مىللەتلەر مەدەنىيەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىدىن يىراقلاشقان ياكى ئۇنى قوبۇل قىلىشنى رەت قىلغان بولسا، شۇ چاغدا مىللىتىمىز مەدەنىيىتىنىڭ شۇ دەۋردىكى تەرەققىياتى ئاستا بولغان. خوتەن، كۈسەن، ئىدىقۇت قاتارلىق جايلاردىن قېزىۋېلىنغان قەدىمكى زامان تاش ئۆڭكۈر سەنئىتى ۋە باشقا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىدىن شۇنى كۆرۈۋالالايمىزكى، يەرلىك مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەتلىرى ئوتتۇرا

تۈزلەڭلىك، ھىندى، پارس، يۇنانلارنىڭ نۇرغۇن تەسۋىرىي سەنئەت ئۇسلۇبىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈۋالغان. مىسالەن: كۈسەن رەسساملىرى بۇددا دىنى سەنئىتى ۋە يۇناننىڭ يالىڭاچ ئوبراز يارىتىش ئۇسلۇبىنى قوبۇل قىلىشتا ئۇنىڭ مەنىۋى گۈزەللىك بىلەن جىسمانىي گۈزەللىك بىرلەشتۈرۈلگەن ئېستېتىكىلىق قارىشىنى ئۆزلەشتۈرۈپ ۋە جارى قىلدۇرۇپ، رېئال تۇرمۇشتىكى كىشىلەرنىڭ ئادەتتىكى ئوبرازىنى ئاجايىپ ماھىرلىق بىلەن يارىتىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارنىڭ كىيىم - كېچەكسىز يالىڭاچ ئوبرازىنىمۇ ئىجادىي ھالدا سىزىپ، يۇنان رەسساملىرىدىن ئېشىپ چۈشكەن. چۈنكى يۇنانلىقلار پەقەت ئەپسانىۋى شەخسلەر ياكى غايىۋى شەخسلەرنى يالىڭاچ قىلىپ سىزغان. بۇ يەردە ئۇنى قانداقمۇ ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيەت - سەنئىتىنى يوقاتتى، تاشلىۋەتتى دېگىلى بولسۇن؟ توققۇز ئۇيغۇرلارنىڭ مەشھۇر پەيلاسوپى ئەبۇنەسر فارابىي ۋە كۈسەننىڭ بۈيۈك بۇددا مۇتەپەككۈرى كۇماراجىۋا كۆپ خىل تىل - يېزىقنى پىششىق بىلەتتى. ئۇلار ھىندىستان، يۇنان قاتارلىق ئەللەرنىڭ مەدەنىيەت بىلىملىرىنى ئۆگەنگەن ئىدى. ئەگەر ئۇلار باشقا مىللەتلەر مەدەنىيەتلىرىنىڭ جەۋھەرلىرىنى ئۆگەنمىگەن بولسا، ئۇلارنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشى ناھايىتى قىيىن بولاتتى.

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، باشقا مىللەتلەر بىلەن مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش، ئۆزئارا ئۆگىنىش ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇشتىكى مۇھىم بىر قانۇنىيەت، تارىخ دىيالېكتىكىسىنىڭ مەدەنىيەت ساھەسىدە گەۋدىلىنىشى.

بۈگۈنكى كۈندە، دۆلىتىمىز يېڭى تارىخىي تەرەققىيات دەۋرىگە قەدەم قويدى. شىنجاڭنىڭ گۈزەل كېلەچىكى ئالدىمىزدا نامايان بولماقتا، بۇ ھەممە مىللەتنىڭ ئارزۇسى. جۇڭخۇانى گۈللەندۈرۈش، كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك مەدەنىيەتنى گۈللەندۈرۈش توسۇۋالغىلى بولمايدىغان تارىخىي ئېقىمغا ئايلاندى. بىز

ماركسىزمنىڭ مىللىي مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇش توغرىسىدىكى نەزەرىيەسى يۈكسەكلىكىدە تۇرۇپ، مىللىي مەدەنىيەت خىزمىتىدىكى تەجرىبە - ساۋاقلارنى ئەستايىدىل يەكۈنلەپ، مىللىي مەدەنىيەت مەسلىسىدە ساقلانغان تار، مۇتەئەسسىپ، خاتا ئىدىيەلەرنى زور كۈچ بىلەن تۈگىتىپ، مىللىي مەدەنىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئىچكى قانۇنىيىتىنى ئىگىلەيدىغانلا بولساق، سوتسىيالىستىك مىللىي مەدەنىيەتنىڭ ساغلام راۋاجلىنىشىنى چوقۇم ئىلگىرى سۈرەلەيمىز.

بەدىئىي ئىجادىيەتتە ئاياللار تەسۋىرىنىڭ ئىجتىمائىي قىممىتى

1

ئاياللىق — تەبىئەتنىڭ شاھ ئەسىرى.
ئاياللىق — گۈزەللىك قەسىرىنىڭ مەلىكىسى.
ئاياللىق — جەمئىيەت توقۇلمىلىرىنىڭ ئۆرۈش يىپى ۋە
ئائىلە ئۇيۇشمىسىنىڭ ئوق قازىنى.
ئاياللىق — ئەجداد ۋە ئەۋلاد مەۋايىتىلىرىنى تىزغۇچى رىشتە،
تەربىيە پائالىيىتىنىڭ مۇقەددەس ساھىبى.
ئاياللىق — ئىلھام چەشمىسى، ئارزۇ يەلكىنى، ئۈمىد
چولپىنى، بەدىئىي ئەسەردىكى يالقۇنلۇق يۈرەك.
ئىنسانىيەت ئۆزىنىڭ تۇنجى ئىلاھىيەت ئوبرازىنى ئايال
سىماسىدا ياسىغان. كۆپلىگەن مىللەتنىڭ ئالەمنىڭ بىنا بولۇشى
توغرىسىدىكى ئەپسانىلىرى ئاياللىق توقۇلمىلىرى ئۈستىگە
قۇرۇلغان. بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ ئەڭ قەدىمكى فولكلور ژانىرلىرى
ۋە جاھانئەۋمۇل داڭ قازانغان خەلق داستانلىرى ئاياللىقنى ھادىس
مەنبەسى ۋە تەسۋىرلەش گەۋدىسى قىلىشقان. جۇڭگونىڭ «ناخشىلار
كىتابى»، ھىندىستاننىڭ «رامايانا»، «ماخاپىخاراتا» ئېپوسى،
گرېكلارنىڭ «ئىليادا»، «ئودېسسا» داستانلىرى، ئەرەبلەردىكى
«مىڭ بىر كېچە» تىزما ھېكايەلىرى، تۈركىي خەلقلەردىكى
«خەمسە» داستانلىرى، ياۋروپادا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا
گۈللىنىشىنىڭ ئالدى - كەينىدىن تاكى ھازىرغىچە مەيدانغا
كەلگەن يېقىنقى زامان ۋە يېڭى زامان سەنئەت مۇجىزىلىرىنىڭ

ھېچبىر مۇ بۇ مەپتۇنكار رېئال گۈزەللىك ۋە بۇ ئەپسۇنكار بەدىئىي كاتېگورىيەدىن ئايرىلغان، ھەتتا سەلگىنە يىراقلاشقان ئەمەس.

2

ئەمما ئاياللىق يالغۇز ئىجتىمائىي ھاياتتا تەربىيە، ئائىلە، خىزمەت، تۇرمۇش ساھەسىدە يەنىلا مەسىلە بولۇپ تۇرماستىن، بەدىئىي ئىجادىيەتتىمۇ تېپىشماقلىق تۇمان پەردىسىدىن خالاس بولغان ئەمەس.

بىز رېئال تۇرمۇشتا ۋە بەدىئىي ئىجادىيەتتە ئاياللىقنىڭ ئاليجاناب ۋە پەسكەش ئۈلگىلىرىنى دائىم ئۇچرىتىمىز. ئاياللىق — بەزىدە ئىجابىي ۋە سەلبىي تەربىيە ۋاسىتىسى، بەزىدە تاۋار — ماركا ۋاسىتىسى، بەزىدە ھىيلە — نەيرەڭ ۋاسىتىسى، بەزىدە بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ رەڭ ۋە تەم قوشقۇچى ۋاسىتىسى سۈپىتىدە كۆز ئالدىمىزغا چېلىقىدۇ. رېئال تۇرمۇش ۋە بەدىئىي ئىجادىيەتتە گەۋدىلەنگەن بۇ ئالاھىدە خىلدىكى سېھىرلىك «ۋاسىتە» ھەممىدىن ئىلگىرى كىشىلەر (جۈملىدىن بىر قىسىم ئاياللار) ئاڭ — ئېتىبارىدىكى «ئاياللىق — ۋاسىتە» قىممەت قارىشىنىڭ تارماقلانغان ئىپادىلىرىدىن ئىبارەت. بۇ بىزگە كىشىلىرىمىزدە ھەتتا ئۆز قىزى ۋە ئۆز ئانىسىنى، ئۆز مەھبۇبىنى ئۆز جېنىدىن ئەزىز بىلىدىغان مېھىر — شەپقەتلىك كىشىلەردىن تاكى بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ تۈزۈلمە تەپەككۇرىغا ئىسھېما سىزىدىغان تەپەككۇر ساھىبى — مۇتەپەككۇرلىرىمىزغىچە، ئومۇمىيلىق جەھەتتە، كىشىلىك قاراشلىرى جەھەتتە مۇنداق ئومۇمىيلىقنى ھەر بىر جانلىق كونكرېتلىقتا گەۋدىلەندۈرۈش جەھەتتە مەسىلىنىڭ تېخى تۈپتىن ھەل قىلىنمىغانلىقىدىن سىگنال بېرىدۇ.

«ئاياللىق زادى نېمە؟»، بۇ، «ئادەم زادى نېمە؟» دېگەن مەسىلىنىڭ مۇھىمراق بىر قاتلىمىدىن ئىبارەت.

19 - ئەسەردىكى فىرانسۇز يازغۇچىسى ئېرنست لېڭۇي «ئانا — زېمىندىكى يېگانە تەڭرىدۇر» دېگەندى. دەر ھەقىقەت، كۆپلىگەن مۇتەپەككۇر ئىنسان ۋە ئۇنىڭ بەخت — سائادىتى مەسىلىسىنى ھەل قىلىشنى ئاياللىقتىن باشلاش، ئاياللىقنى كىشىلىك ۋە ئۇنىڭ ماددىي، مەنىۋى ساپاسىنى تۈزەشنىڭ ئۇلى قىلىشنى ئويلاشتى. ۋاھالەنكى، بۇ خىل تەشەببۇسلارنىڭ بىر قىسمى ئىجتىمائىي — سىياسىي شوئار قاپچۇقىدىن ھالقىپ چىقماي، بۇلۇتقا سىڭىپ كەتكەن سادا بولۇپ قالدى.

ئايال — پۈتكۈل ئايال — قىزغا قارىتىلغان ئىجتىمائىي ئىبارە. ئاياللىق — مەدەنىيەت ئېتنوگرافىيەسى ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن ئالغاندا، ئومۇمەن ئىنساننىڭ يېرىمىنى ھاسىل قىلغان مۇھىم تەركىب، خۇسۇسەن، پۈتكۈل ئىنسان تەقدىرىگە ھەل قىلغۇچ تەسىر كۆرسىتىدىغان مۇھىم تەركىبتىن ئىبارەت. تارىخ ئومۇمىيلىق جەھەتتە بەزى كىشىلەر ئويلانغاندەك ئاياللاردىن چىققان تارىخىي شەخسلەرنىڭ تولىمۇ ئازلىقى بىلەن ئەمەس، بۇنىڭ ئەكسىچە، ئاياللارنىڭ تارىخىي شەخسلەرنى ۋە پۈتكۈل بىر دەۋر يەنە بىر دەۋر كىشىلىرىنى قانداق يېتىشتۈرگەنلىكى بىلەن ئۆز سەھىپىلىرىنى بېزىگەن. بالزاك توغرا ئېيتقان: «مىللەتنىڭ كېلەچىكى ئانىلار قولىدا!» چۈنكى «ھەممە ئادەم قايسىدۇر ئاياللىقنىڭ پەرزەنتىدىن ئىبارەت» (پېيېرىومارشى). ۋاھالەنكى، ئائىلىق مەلەكىسى بىر قىزنىڭ بويىغا يېتىش ۋە پەرزەنت تۇغۇش ئىقتىدارىنى نامايان قىلغانلىقى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئومۇم ھاياتقا خاس بۇ ئىقتىداردىن ھالقىغان، كەلگۈسى كىشىلىرىنى يېتىشتۈرگەنلىكىدىن ئىبارەت مۇقەددەس خىزمەت بىلەن ئۆلچىنىدۇ.

ئالدىنقى ئاڭ تىپىدىكى پەۋقۇلئاددە ھېسسىياتچانلىق ئاياللىق روھىيىتىنىڭ ئاساسىي ئالامىتى بولۇپ، بۇ، ئاياللاردىكى بىر قاتار مەنىۋى گۈزەللىكنى، جۈملىدىن بىر قاتار زەئىپلىكنى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

ئۆزىنى تۇتۇشقا دەۋەت قىلغۇچى تەپەككۇر بىلەن ئۆزىنى تىزگىنلىمەيدىغان ھېسسىيات ئارىسىدىكى ئىككى ھالەت كەيپىياتى، ئەرلەرنى باشقۇرۇش ئىستىكى بىلەن ئەرلەرگە يۆلىنىش خاھىشى ئارىسىدىكى ئىككى ھالەت كەيپىياتى، گۈزەللىككە چەكسىز تەلپۈنۈش بىلەن گۈزەللىكتىن قىزغىنىش روھىيىتى ئارىسىدىكى ئىككى ھالەت كەيپىياتى، پەرزەنتكە بولغان ئانىلىق مېھرىبانلىقى بىلەن پەرزەنتكە بولغان ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەت پائالىيىتى ئارىسىدىكى ئىككى ھالەت كەيپىياتى، ئۆز ئېرىنى كىشىلەر ئارىسىدا كۆتۈرۈش غۇرۇرى بىلەن ئۆز ئېرىنى ئۆزى ئالدىدا چۆكۈرۈش ئىپتىخارى ئارىسىدىكى ئىككى ھالەت كەيپىياتى قاتارلىق روھىي زىددىيەتلەر زەنجىرى ئاياللىقتا بىرقەدەر ئومۇميۈزلۈك ساقلانغان بولىدۇ. بۇنداق ئىككى ھالەت كەيپىياتىدىن بىر قاتار گۈزەللىك — ئۆزىنى تۇتۇش، ئىپپەت — نومۇس قارىشى، ئائىلە باشقۇرۇش سەنئىتى، ئانىلىق مېھرى، دائىمىي گۈزەللىك بىلەن ھەپلىشىش، ئەرلەرنى قەدىرلەش ۋە ئۇلارنىڭ ئىجابىي ئىشلىرىغا قولايلىق يارىتىپ بېرىش قاتارلىقلار، بىر قاتار خۇنۇكلۇك — ئۆز — ئۆزىنى تۇتالماستىلىق، ئىززەت — نومۇسىنى ھەر دەرىجىدە ئاياغ ئاستى قىلىش، ئائىلىدە زوراۋانلىق تىكلەش («تۆمۈر خوتۇن»، رەھىمسىز قېيىنئانا، زېرىكەرلىك غوجىدار بولۇپ قېلىش)، پەرزەنتلىرىگە يامان ئۆلگە ۋە ناچار تەسىر كۆرسىتىش، غەيۋەت، رەشك، پىتنە — ئىغۋا قىلىش قاتارلىقلار ئۆسۈپ چىقىدۇ. بۇ جەھەتتىكى تىراگېدىك ھېكايىلەر،

پاچىئەلىك ۋەقەلەر كىشىنى سەسكەندۈرىدۇ. ئەمدى سىز بالزاكنىڭ «مىللەتنىڭ كېلەچىكى ئانىلار قولىدا!» دېگەن بىر جۈملە سۆزى بىلەن يۇقىرىدا ئومۇملاشتۇرۇلۇپ تىلغا ئېلىنغان خۇنۇكلۇكلەر ئۈستىدە سېلىشتۇرما مۇھاكىمە قىلىپ كۆرۈڭچۇ؟ سەسكىنىشتىن تەبىئىي ھالدا ئەنسىرەش، ساراسىمىگە چۈشىسىز!

5

بەدىئىي ئىجادىيەت ئىجتىمائىي تەلىم - تەربىيەنىڭ ئالاھىدە تۈرى، مىللىي مائارىپنىڭ خاس ساھەسى. سەنئەتكار ئىنسان روھىيىتىنىڭ ئىنژېنېرى، كەلگۈسى ۋە يېڭى ئەۋلاد مودېلىنىڭ بىۋاسىتە لايىھەلىگۈچىسى، ئوبرازلىق غايىۋى تەپەككۈر مۇتەپەككۈرى. شۇنداق ئىكەن، يازغۇچى، شائىر، ھەرخىل ژانردىكى سەنئەتكارلار ئۈچۈن ئاياللىق غايەت كاتتا، ئىنتايىن مۇھىم ۋە پەۋقۇلئاددە ھالقىلىق قىممەتتىكى تېماتىكا ھېسابلىنىشى لازىم. ئاياللىق - بەدىئىي تەسۋىرنىڭ ھېكايە مەنبەسى، ۋەقەلىك تۈگۈنى، قىزىقتۇرغۇچى تەسۋىرىي ۋاسىتە بولۇش قاتلىمىدىن ئۆزلۈكنى بىلىش، ئۆز تەقدىرىنىڭ پۈتكۈل مىللەت كېلەچىكى بىلەن بولغان سەۋەبىياتلىق مۇناسىۋىتىنى بىلىش، ئۇلارنىڭ ئالدىغا پەرداز ئەينىكىدىن سىرت يەنە مىللەتنىڭ كېلەچىكى مودېلى ئەينىكىنى قويۇش، ئاياللىق تەسۋىرلەنگەن ئېپىزوتلارغا سەنئەتكارلار غايىۋى قاراشلىرى لىرىكىلىرىنى كۈچەيتىپ بېرىش قاتارلىق ئىجادىيەت مەقسەتدارلىقى قاتلىمىغا كۆتۈرۈلۈشى لازىم.

ئاياللاردىكى كىيىنىش، تارىنىش، ئىشلىتىدىغان تىل، مەدەنىيەت ھادىسىلىرىگە بولغان تاللاپ قىزىقىش، تۇرمۇش قائىدە - يوسۇنلىرى ھەر قانچە زامانىۋىلاشمۇ يەنىلا ئۆز مىللىتىگە، ئۆز مىللىي مەدەنىيىتىگە، ئۆز ئېتنوگرافىيەسىگە خاس ئەنئەنىۋى

ئىزچىللىق رېلىسىدىن چەتنىمەسلىكى لازىم. بۇ جەھەتتە «ياشلىقىدا ئالقانات، قېرىغاندا ئارخات» (روھانىي - بۇۋىم) بولۇۋېلىش پايدىسىز. شۇ چاغدىلا ئانا ئۆز پەرزەنتلىرى نەزىرىدىكى، دىلىدىكى، تىلىدىكى ئۇلۇغۋار سېماغا، مىللەتنىڭ كەلگۈسىگە ئۆز پەرزەنتلىرى ئارقىلىق ئۇل تىزغۇچى بىناكارغا، تۇرمۇش گۈلشىنىنىڭ ھەقىقىي باغۋىنىگە ئايلىنالايدۇ.

سەنئەتكار قانچە ئەسەر يازغانلىقى ۋە قانداق دەرىجىدىكى مۇكاپاتقا ئېرىشكەنلىكى بىلەن غۇرۇرلىنىش ئورنىغا ئۆمۈر بويى تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ، ئەڭ ياخشى ئاياللار تۈركۈمى يېتىشتۈرگەنلىكى بىلەن پەخىرلىنىشكە ھەقلىق.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى پاجىئەلىك زىددىيەت توغرىسىدا

مەن ئۆز پائالىيەتلىرىم بىلەن ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي ماھىيىتىدىن بولغان ئىنسانىي ھەقىقىي ماھىيىتىمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشۇم كېرەك. شۇ چاغدا ماھىيىتىمىزنىڭ نۇرانە شولسى مەھسۇلاتلىرىمىزنىڭ ئەينىكىدە جىلۋىلەنگەن بولىدۇ.

— كارل ماركس

1

يىگىرمىنچى ئەسىر ئاخىرقى ئون يىلغا قەدەم قويدى! ئىنسانىيەت ئانا زېمىن – ئۆز پىلانېتاسىدا يېڭى ئەسىرگە، يىگىرمە بىرىنچى ئەسىرگە يۈزلىنىپ قالدى!

يىگىرمە بىرىنچى ئەسىر يېڭى مىڭىنچى يىللارنىڭ تۇنجى مەلىكىسىدەك كىشىلەر قەلبىدە ئۈمىد چىرىغى يېقىپ، ئىلھام فونتانىلىرىنى بۇزغۇتۇپ، تەسەۋۋۇر مەنزىرىلىرىنى سىزىشقا باشلىدى. ھەممە كىشى نۇرانە يېڭى يۇلتۇزغا تەلپۈنگەن مۇنەججىملەردەك ئىقبال رەسەتخانىلىرىغا كىرىپ، كۆڭۈل بوشلۇقلىرىنى بېزمەكتە. ھەر قايسى ئەل ئالىملىرى بىلەن كەلگۈسىشۇناسلىرى گېزىت – ژۇرناللارنى ئۈمىدۋار ئالدىن ئېيتىشلار، ئاجايىپ رەقەم مەنتىقىلىرى، جەلپكار ئەسلىھە لايىھەلىرى بىلەن كۆمۈپ تاشلىدى. ئالەم قاتنىشىدىن يېڭى ئېنېرگىيە قىياسلىرىغىچە، تېبابەتچىلىك ئىقتىدارىدىن ئۆي ۋە كىيىم مودېللىرىغىچە، ئەيتاۋۇر ئىنساندىن ئىبارەت قۇياش

سىستېمىسىنىڭ بۇ ئەزىمەت شاھزادىسىنىڭ ھەممە توي ۋە ئايەملىك جابدۇنمىسى دەبدەبىلىرى ھەممە كۆڭۈلگە ئىشتىياق چېچەكلىرى تاقىدى. لىرىزم — ئەسىرىمىزنىڭ ئاخىرقى ئون يىللىق شېئىرىي تىنىقى بولۇپ قالدى! چېچىغا ئاق سانجىغان ۋە قەددى پۈكۈلۈپ قالغان ئەسىرىمىزنىڭ پېشقەدەم شاھىتلىرىمۇ خۇشاللىق تەبەسسۇملىرىگە ئارمان ھەسرەتلىرىنى يوشۇرۇشتى.

شۇنداقتىمۇ ناگھان — ناگھاندا تېرەن خىياللىرى بىلەن تېنى جۇغۇلداپ، گاھ پىچىرلاپ، گاھ قىيقاس سېلىپ يۈرگەن تەپەككۈر ئىگىلىرىنى يولۇقتۇرغىلى بولىدۇ. ئۇلارنىڭ كۆڭۈلى غەش قىلىدىغان ۋاپاساشلىرىدا ئىنسانىيەت تۇرمۇش چىنىلىقىنىڭ رېنتىگېن سۈرىتى ئىزاھلانغان!

يىگىرمە بىرىنچى ئەسىر قەيەردىن كېلىدۇ؟

ئۇنى كىشىلەر ئادەتتىكى تەسەۋۋۇر بىلەن «نورۇز بوۋاي» ئالدىغا كەلگەندە «قانائىلىق ئۆسمۈر بالا» سىياقىدا كېلىدىغان ئۇچار تەخسىدىن چىققان نەۋقىران يىگىت ئوبرازىدا خىيال قىلىشلىرىمۇ شەكىللەنمەكتە.

يىگىرمە بىرىنچى ئەسىرمۇ ئادەتتىكى ئەسىرلەرگە ئوخشاش ئانا ئەسىر قارىنىدىن تۇغۇلىدۇ! ئۇنىڭ تارىخ شەجەرىسىنىڭ زەنجىر ھالقىلىرىدىكى ئورنى ۋە ھالىتى ئۆزى ھامىلە بولغان ئانا ئەسىرنىڭ مەدەنىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ قانداقلىقىغا باغلانغان!

ئەسىرىمىزنىڭ — نازىم ھېكمەتنىڭ پوئېتىك ئىبارىسى بىلەن ئېيتقاندا «بىزنىڭ ئەسىرىمىز»، «مەردلەر ئەسىرى» بولغان بۇ يىگىرمىنچى ئەسىرنىڭ ئانا قارىنى — ھازىرقى مەدەنىيەت قۇرۇلمىسى تولىمۇ تىپىك، ئۆتكۈر، پاجىئەلىك زىددىيەت ۋە توقۇنۇش ئازابى بىلەن تولغان! ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن تىپىك، ئۆتكۈر ۋە پاجىئەلىككى، مەلۇم مەنىدە شېكېسپېرنىڭ ئەڭ ئاتاقلىق ئىككى تىراگېدىيەلىك ئەسىرى «رومىئو — جولىتتا» بىلەن «ھاملىت» تا تەسۋىرلەنگەن ئائىلە — جەمەت زىددىيەتلىرى ۋە

خىيانەتكارانە ۋىجدان بۇرۇلۇشى ئازاب - ئوقۇبەتلىرىدىن ھېچقانداق بەدىئىي رەڭ بېرىشكە ھاجەتسىز ھالدا توغرىدىن - توغرا ئېغىر چىنلىق ئىچىدە ئۆز ئەھۋالىنى شەكىللەندۈرگەن. كىشىلەر تېخى شېكېسپېرنىڭ بۇ ئىككى تىراگېدىك ئەسىرىدىنمۇ ئۈلگىلىكرەك پاچىئەلىك سەھنە كىتابىنى كۆرمىگەن ئەمەسمىدى؟!

دەرھەققەت، ئالىملار ۋە كەلگۈسىشۇناسلارنىڭ يېڭى بىر ئەسىرنىڭ تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇش ئىقتىدارى توغرىسىدا ئالدىن ئېيتقانلىرى خام خىيال بولماستىن، تولىمۇ «رېئال مۇمكىنلىك»، ئەلۋەتتە. مەن ئۇلارنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ پولات مۇشتۇملۇق گىگانىت ئاتوم ئادىمى بولۇشى توغرىسىدىكى ئۈمىدۋارلىقىغا ئېتىراز بىلدۈرمەيمەن. شۇنىڭدەك، يېڭى بىر ئەسىرنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ خۇددى كارل ماركس ئېيتقاندەك ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى ئىنسانغا خاس ئاڭلىق باشقۇرۇش ۋە تىزگىنلەش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشىغا تىلەكداشمەن. مېنىمۇ ئەنسىرىتىۋاتقنى پولات مۇشتۇملۇق گىگانىت ئاتوم ئادىمىنىڭ ئۆز مۇشتۇمىنى ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز - ئۆزىگە قارىتىپ، يۈرەك ئىگىسى بولغان ئىجتىمائىي ئادەمنىڭ «ھەقىقىي ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش» ئۈمىدىنى بىكار قىلىپ، ئۇلۇغ زېمىن پىلانېتامىزنى «ھاياتىدىن مەھرۇم بولغان»، «بۇلغانىملار دۆۋىسى بولغان» يۇلتۇزلار قاتارىغا ئۇرۇپ كىرگۈزۈپ قويۇش مۇمكىنلىكى بولۇپ تۇرماقتا. زورىيىپ كېتىۋاتقان پولات مۇشت بىلەن ۋىجىكلەپ كېتىۋاتقان مۇسكۇل يۈرەك! بۇ ماقالىدە تەپەككۈر شاھماتلىرىم مۇشۇ ئىككى قۇتۇپ ئۈستىدە ئىش ئېلىپ بارىدۇ. روشەنكى، زامانىمىزدا ئىنسان پائالىيىتى ۋە تەقدىرى توغرىسىدا بۇنىڭدىنمۇ ماھىيەتلىك، بۇنىڭدىنمۇ تۈپلۈك «رېئاللىق مەسىلىسى» بولۇشى مۇمكىن ئەمەس!

شەكلەن ئېيتقاندا، 100 يىل بىر ئەسىر ئىكەنلىكىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ. ئىلگىرىلەپ ئېيتقاندا، ئەسىر دېگەننىمىز — مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى ھالقى ۋە قاتلامدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنىمۇ كىشىلەر چۈشىنىدۇ. ئەسىرلەر ئاسترو- ماتېماتىكىلىق ھېساباتتىكى چوڭراق بىرلىك، شۇنىڭدەك مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى مۇھىم بىر تارىخىي بىرلىك، مۇھىم بىر مەلەكىلىك سۈپەت. ئىنسانىيەت مەدەنىيىتى كەڭ مەنىدىكى تارىخىي بىرلىك ۋە تارىخىي مەلەكە سۈپىتىدە جەمئىيەتنىڭ مۇئەييەن قۇرۇلمىلىق سىستېمىسىنى، ئىقتىدار سىستېمىسىنى، تىزگىنلەش سىستېمىسىنى، باشقىچە ئېيتقاندا، راۋاجلىنىدىغان ئىنسانىيەتنىڭ ماددىلاشقان ئالاق تۈركۈملىرى ۋە چەمبەرلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىنسانىيەت نەچچە تۈمەن يىللىق مەدەنىيەت تارىخىنى بېشىدىن كەچۈرۈپ كەلگەن بولۇشىغا قارىماي، تېخى ھەقىقىي مەنىدىكى مەدەنىيەتشۇناسلىق ئىلمىگە مۇيەسسەر بولمىدى. ھەر خىل تەبىئەت، جەمئىيەت ۋە سەنئەتشۇناسلىق پەنلىرى بۇ مەدەنىيەت ئويىپىكتىنى پارچىلاپ تەتقىق قىلىپ كەلدى. ئىنسانشۇناسلىق (ئانتروپولوگىيە)، مىللەتشۇناسلىق (ئېتنولوگىيە) پەنلىرى ئىنسان تۈركۈملىرىنىڭ ئېتنوگېنېزىسى، جىسمانىي شەكىللىنىشى، ئىپتىدائىي تۈتىم، ئىپتىدائىي مەدەنىيەت ۋە ئەپسانە - رىۋايەتلەر ھەققىدىكى ئۇنداق ياكى مۇنداق تەلىماتلارنىڭ جەڭگىھى بولۇپ داۋاملاشماقتا. تېخى ھېكمەتلىك پىكىر ئۇچقۇنلىرىنىڭ «ئالچوقا» لارچە ۋەھىي - بېشارەتلىرىدىن باشقا مەدەنىيەت تۈزۈلمىسى توغرىسىدىكى كەلگۈسىشۇناسلىق كاتېگورىيەسىدىكى پەنلەر شەكىللىنىپ چىقمىدى! بىز ئۇنىڭ

شەكىللىنىپ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرماستىنلا ئاخىرقى ئون يىللىقنى باشلىۋەتكەن ئۆز ئەسىرىمىز — يىگىرىمىنچى ئەسىرنىڭ مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى زىددىيەتچان چىنلىققا بىر نەزەر سېلىپ كۆرەيلى! ئۇ يىگىرمە بىرىنچى ئەسىر ھەققىدىكى ئۈمىد ۋە ئەندىشىلىرىمىزنىڭ ھەقىقىي بۇلىقى. ئۇ يەنە يېڭىچە زامانىۋى تەپەككۈر تۇرغۇزۇشىمىزنىڭ ھەقىقىي دەۋەتچىسى. يىگىرىمىنچى ئەسىرگە قانداق باھا بېرىشىمىز مۇمكىن؟ تەڭرى ياراتقان «ئادەم» بىلەن «ھەۋۋا» بۇ ئەسەردە نېمىلەرنى قىلدى؟ گەپ تولا، ئەمما ماھىيەتلىك ھۆكۈم تولىمۇ قىسقا: يىگىرىمىنچى ئەسىر ئاپەتكە تولغان كېسەل ھالەتلىك ئەسىر بولۇپ تۇرماقتا! بۇنىڭ قايسىبىرىنى ھازىرقى ۋە كەلگۈسىدىكى كىشىلەردىن يوشۇرۇش مۇمكىن؟! زىددىيەتنى ئاشكارا تىلغا ئېلىشتىن مەقسەت، ئىنسانىيەتنى ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئىستىقبالىغا ئاڭلىق كۆيۈندۈرۈشتىن ئىبارەت، ئەلۋەتتە.

3

يىگىرىمىنچى ئەسەردە ئىنسانىيەت ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە پەن - تېخنىكا جەھەتتە غايەت زور پارىتلاش خاراكتېرلىك ئەمەلىي نەتىجىلەرگە ئېرىشتى. بۇ جەھەتتىكى نەتىجە جەمئىي پۈتكۈل مەدەنىيەت تارىخىنىڭ يىغىندىسىدىنمۇ ئېشىپ كەتتى! ئىنسان قۇياش سىستېمىسىدىكى ئەزىمەتكە، ئاتوملاشقان قۇدرەتكە ئايلاندى. ماكان نۇقتىسىدىن ئالغاندا، ئىنسان يەر شارىنى تىزگىنلىدى، ئۇنى ھالاك قىلىش مۇمكىنلىكلىرىنى ئىلگىگە ئالدى! بۇ — مەدەنىيەتنىڭ مىسلىسىز زور زەپەر مارشى ئىدى!

يىگىرىمىنچى ئەسەردە يەنە شۇ ئىنسانىيەت ئون توققۇزىنچى ئەسىردىن مىراس قالغان ھوقۇق ئېتىقادچىلىقى ۋە ھەممىنى

ھاكىمىمۇتلەق ئىرادە بەلگىلەش قاراشلىرىدىن ئايرىلالمىدى. دوللارغا چوقۇنۇش يېڭى ئەسەبىيلىككە كۆتۈرۈلدى. ئىرقچىلىق، بولۇپمۇ شوۋىنىزم - فاشىزىملىق يېڭى تەرسالىقلار ۋە جاھان ئۇرۇشى قىرغىنچىلىقلىرىنى ياراتتى. نوپۇسنىڭ قىيان - تاشقىندەك ئېشىپ كېتىشى، سۇ - ھاۋا - تۇپراق - ئۆسۈملۈك - ھايۋان ۋە مۇز قاتلاملىرىنىڭ بۇلغىنىشى، ئاتموسفېرالىق قاتلام ۋە ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى، يۇقۇملۇق ۋە ئەجەللىك كېسەللىكلەر بىلەن زەھەرلىك چېكىملىكنىڭ كېڭىيىپ كېتىشى، مىللىي ئۆچمەنلىك ياكى بىر - بىرىنى ھالاك قىلىش روھىيىتىنىڭ باش كۆتۈرۈشى، ئىنسانلار قەلبى ۋە ئەخلاقىدىكى چۈشكۈنلىشىش ھەر قاچانقىدىنمۇ بەتتەر، ۋەھىمىلىك قىرغاققا يېقىنلاپ قالدى. ئىككى قېتىملىق جاھان ئۇرۇشى جەڭ مەيدانلىرىنى يەتمىش مىليون جەسەت بىلەن ياپتى. ناتىسىستلار ۋە فاشىستلار جازا لاگېرلىرىدا 15 مىليوندىن ئارتۇق ئىنسان ئۇرۇش سانائىتىنىڭ سىناق ماتېرىيالى بولۇپ كۈلگە ئايلاندى. جاھان ئۇرۇشلىرى سىرتىدىكى «قىسمەن ئۇرۇش» ئوچاقلىرىدا تۈتەككە ئايلانغانلار بىلەن «تىنچ كۈنلەر»دىكى لاگېر ۋە پاجىئەلەر بىلەن كۆز يۇمغانلارمۇ ئىككى قېتىملىق جاھان ئۇرۇشىدا ئۆلگەنلەردىن كۆپرەك رەقەمنى ھاسىل قىلدى. تۇغۇلۇشتىكى غەيرىي نورمال نوپۇز پاجىئەسى بىلەن ئۆلۈشتىكى غەيرىي نورمال نوپۇز پاجىئەسى ئىنسانىيەتنىڭ زامانىمىزدىكى مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ ماھىيەتلىك زىددىيىتىنى كۆرسىتىدىغان تارىخىي مەسخىرىگە ئايلىنىپ قالدى! بۇ سىۋىلىزاتسىيەنىڭ مىسلىسىز زور مەرسىيەسى بولدى!

مەدەنىيەتنىڭ مىسلىسىز زور زەپەر مارشى بىلەن سىۋىلىزاتسىيەنىڭ مىسلىسىز زور مەرسىيەسى — مانا بۇلار ئەسىرىمىزنىڭ خاراكتېرلىك ئالامىتى!

بۇ نېمىنى كۆرسىتىدۇ؟

بۇ — ئىنسان ئەزىمەت ئاتوم ئادىمىگە ئايلىنىش بىلەن بىللە غەيرىي ئىنسانىي ئىنسان، غەيرىي سىۋىلىزاتسىيەلىك مېخانىكىلىق گىگانت بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ! ئۇ تېلېۋىزورلاردا كۆرۈنىدىغان ئاجايىپ مەدەنىيەتلىك ئاپتوماتلىرى ئارقىلىق بىر - بىرى بىلەن رىقابەتلىشىۋاتقان، بىر - بىرى بىلەن سوقۇشۇۋاتقان، سىۋىلىزاتسىيەلىك مېگە ۋە قەلبىتىن مەھرۇم «ياۋايى ماشىنا ئادەم» نىڭ دەل ئۆزىدىن ئىبارەت!

بۇ يەنە، ئىنسان بارغانسېرى «ھەقىقىي ئىنسانىي ماھىيەت» لىرىدىن ئايرىلىپ، يۇقىرى بىرىكمە مېتال مۇشت (ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى)، يۇقىرى مىقداردىكى ئالتۇن ئاقچا، يۇقىرى دەرىجىلىك ئالداش ياكى بوزەك قىلىش ئىقتىدارىدىكى ئىپتىخار سەمەرىلىرىنى ھېسابلايدىغان ماشىنا ۋە بۇ سەمەرىلەرنى ساقلايدىغان ساندۇق، قاپ، ئامبار بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ! بۇ يەنە، ئىنساننىڭ بارغانسېرى «ئۆز» مەخپىيەتلىكلىرىدىن خەۋەرسىز، ئىنسانىي قىممەت ۋە ئىنسانىي بەخت - سائادەتتىن خەۋەرسىز قېلىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ ئاتالمىش «مۇھەببەت» لىرىدە ھەقىقىي مۇھەببەتنىڭ قۇرۇق قىلىپ قېلىۋاتقانلىقىنى، يەنە كېلىپ ئىنسان بىر تەرەپتىن قورقۇنچلۇق جىنايى خاھىشقا شۇنچە ئىگە، بىر تەرەپتىن ئۆزىنى بۇ جىنايى خاھىش ۋە ھالاكەتلىك ئەسەبىيلىكتىن قۇتقۇزىدىغان كونترول سىستېمىسىغا شۇنچىلىك ئىگە ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىدۇ!

مانا بۇ يىگىرمە بىرىنچى ئەسىرگە ھامىلىدار بولغان بىزنىڭ ئەسىرىمىزنىڭ گېنىكولوگىيەلىك ئوبرازى.

ھازىرقى زامان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدە ساقلىنىغان قورقۇنچلۇق، پاجىئەلىك زىددىيەت ھېچكىمنىڭ شەخسەن كۆز

قارىشى بولماستىن، ھەقىقىي رېئال ۋە ھەقىقىي ماھىيەتلىك پاكىت! بۇ — مۇتەپەككۇرلار، ئەربابلار، قانۇنشۇناسلار، مەنتىقلەر، ئالىملار ۋە سەنئەتچىلەر ھەممىدىن ئىلگىرى ئىقرار بولۇشى لازىم بولغان ئاساسلىق چىنلىق. بۇنىڭدىن خەۋەردار بولماي تۇرۇپ دەۋر ئېڭى، زامان قارىشى، تارىخىي ئالدىن كۆرەرلىككە ئىگە ھازىرقى زامان ئاڭلىق ئادىمى بولۇش مۇمكىن ئەمەس.

مەدەنىيەت بىلەن سۆيلىزاتىيە ئوتتۇرىسىدىكى پاجىئەلىك زىددىيەت ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى تۈپ زىددىيەتتىن ئىبارەت بولۇپ شەكىللەندى!!

ئۇنداقتا، مەدەنىيەت دېگەن نېمە، سۆيلىزاتىيە دېگەن نېمە؟ مەلۇمكى، مەدەنىيەت (كۈلتۇر) — ئىنساننىڭ تەبىئەتكە قاراتقان بويسۇندۇرۇش ئىقتىدار سىستېمىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇ ماددىنى مەقسەت قىلىدۇ، ھەممىنى ماددىي دۇنيانى بويسۇندۇرۇش ۋاسىتىلىرىگە، ماددىي دۇنياغا ئىقتىدار كۆرسىتىش ۋاسىتىلىرىگە قاراتقان بولىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسىي دىققەت — ئېتىبارى ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى بىلەن ئۈستۈنلۈك تالىشىش ۋە رىقابەتتىكى مۇتلەق زەپەر كەلتۈرگۈچى ماددىي ۋە مالىيەلىك قۇدرەتتىن ئىبارەت. ماددىي ۋە مالىيەۋى قۇدرەت مەدەنىيەت ئۈچۈن ئۆلىمىپىك تېخىدىكى باش تەڭرى زىۋىستىن باشقا نەرسە ئەمەس.

سۆيلىزاتىيە — مۇئەييەن ماددىي مەدەنىيەت ئىقتىدارىغا ئىگە بولغان ئىنساننىڭ ئۆزى بىلەن ئۆزىنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىنى، ئىجتىمائىي ئالاقىلىرىنى ئىنسانىي پىرىنسىپلار بويىچە ئاقىلانە باشقۇرۇش ۋە تىزگىنلەش ئىقتىدار سىستېمىسىدىن ئىبارەت. ئۇ ئىنساننى، «ئىنساننىڭ ھەقىقىي ماھىيەتلىرى» نى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئۇنىڭچە، ئىنسانىيەت جەمئىيەتنىڭ تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇش ۋاسىتىلىرى ھېسابلايدىغان ماددىي

ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى، ئۇنىڭ ئىلىم ۋە تېخنىكىلىق سىستېمىلىرى، قۇدرەت ۋە بايلىق زاپاسلىرى ئىنسانىيەت ۋە ئۇنىڭ ئاقىلانە ئالاقىلىرى بىلەن ئىجتىمائىي ئورتاق كامالىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشى لازىم. شۇ چاغدىلا ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت سەمەرىلىرى ئەينىكىدە ئىنسانىيەت ماھىيەتلىرىنىڭ نۇرئانە شولىسى جىلۋىلەنگەن بولىدۇ.

ھازىرقى خاۋاتىرلىنىش شۇ يەردىكى، ھازىرقى جاھان ئومۇمىي مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدە سۆزلىناتىيە بىلەن كۈلتۈر، مەقسەت بىلەن ۋاسىتە، مېڭە ۋە يۈرەك بىلەن قول ۋە پۇت ئۆز گارمونىيەلىكىنى يوقىتىپ قالماستىن، بەلكى ئوچۇق ۋە كەسكىن زىددىيەتلىك ھالەتكە چۈشكەن. ئىنسانىيەت تەقدىرى خۇددى دارغا ھەيدىلىپ كېتىۋاتقان سوقرات ھەكىمدەك ۋاپاسىز ئافىنا قىلىچۋازلىرىنىڭ ئالىقىنىغا چۈشۈپ قالغان!

5

كېيىنكى ۋاقىتلاردا مەيدانغا كەلگەن ۋە يېڭىچە، غەرىپچە دەپ ئاتالغان ھەر خىل كىتاب - بىرئاشۇرغا نەزەر سالغىنىمىزدا ئاتال- مىش شەخسنىڭ رىقابەتلىك دۇنيادا «ئۆزىنى كۈچەيتىش» توغرىدا- سىدىكى ئاڭ ۋە ماھارەتلىرى تەرغىب قىلىنغان. ئۇلاردا ئاللى- قانداقتۇر سودىدا مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش، مۇناسىۋەت شۇناسلىقتا چەبدەس بولۇش، سۆزدە كۆڭۈلنى تىزگىنلىۋېلىش، ھۆسن گۈزەل- لىكىدىن قىممەت پەيدا قىلىش، چىدام - تاقەت بىلەن ھىيلىگەر رەقىبىنى چەيلىۋېتىش قاتارلىقلار خۇددى بالېت مەشىقى دەرسلىك- لىرىدەك بايان قىلىنغان. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەربىر كىشىنى قاپلىق قۇلۇلىگە، تاقابلىچان بىرونېۋىكىقا، نىقابلانغان كىشىگە ئايلانماستىن تۇرۇپ بۇ رىقابەتچان جەڭگاھتا غالىبلارچە ياشىغىلى بولمايدۇ، دېگەن تۇرمۇشنىڭ ئالەمشۇمۇل ئاچچىق تەجرىبىلىرىدىن

ئۇچۇر يەتكۈزمەكتە. قۇم خالتىلىرىنى مۇشتلاش، جانبازلىقنى مودا قىلىش، تۈركۈم بولۇپ ياشاش پىسخىكىسى باش كۆتۈرمەكتە. ئىنساننىڭ «ئىنسانغا خاس ھەقىقىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش» ئورنىغا ئۆزىنى قاپلىۋېلىش، «ئۆزىنى كۈچەيتىش» زۆرۈر - يەتلىرىنىڭ ئېشىپ بېرىشى ئادەمنى چۆچۈتىدۇ. زېمىن ئايروپىلا - نىمىز خەتەرگە يولۇقۇۋاتامدۇ - نېمە، ھەممە ئادەم «قۇتۇلۇش كىمىملىرى» بىلەن ئۆزىنى كۈچەيتىش كويىغا چۈشۈپ قالدى؟! تو - لىمۇ ئاز مۇئەللىپنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئاپتورلىرىمىزنىڭ خې - لىلا بىر تۈركۈمى ئىنسانىيەتتىكى كۈلتۈر ۋە سۆزلىراتسىيە سۈ - قۇشلىرى پەيدا قىلغان روھىي ھودۇقۇشلاردىن پايدىلىنىپ ئۆز مەيلىچە بولمىغۇر ئەسەر يېزىپ «ئۆزىنى كۈچەيتىمەكتە»!

ئۆزىنى دەرىجىدىن تاشقىرى كۈچەيتكەن مىليونېر بايلارنىڭ قەلبى، خىيالى، مۇھاكىمىلىرى، ھېسسىيات ۋە مۇھەببەت - نەپرەتلىرى ئاللىقاچان تەڭرى ياراتقان «ئادەم» بىلەن «ھەۋۋا» ئەۋلادلىرىنىڭ «ئىنسانغا خاس ھەقىقىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش» تىپىدىن چىقىپ، مەدەنىيەت (كۈلتۈر) مۆجىزىلىرى ياراتقان پۇل، شۆھرەت، ئىمتىياز ئۈستۈنلۈكىدىن بىر كېچىدىلا سەرگەردانلىق كۈچىسىغا ئىرغىتىلىپ تاشلىنىش خەۋپىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئۆز ئەندىشىلىرىدىكى رېئاللىققا ئۆز رىقابەتلىشىنى دۇچار قىلىش كويىدا يۈرگەن «ئۆزىنى كۈچەيتكەن» زوراۋان ئادەم تىپىدىكى قەلب، خىيال، مۇھاكىمە، ھېسسىيات ۋە مۇھەببەت - نەپرەتكە ئايلىنىپ قالدى. ماگارىد خېتىر خېنىمدەك ۋەيران بولغان ئىنسانىگە ئاز - تولا ياردەم بېرىشنى رەت قىلغان نەچچە ئون مىليارد دوللارلىق بايلارنىڭ قەلبى، ھەتتا تېنى بىر تىيىن كېمەيسە ئۆز ئىستىرېلىكىسىنى تىرتىتىدىغان ھېسابلاش ماشىنىسى بىلەن تاش ئۆپكە كېسىلىگە دۇچار بولۇپ قېتىشقا باشلىغان سېمونت قۇيىمىدىنمۇ بەختسىز، تەنھا مەنىسىزلىشىپ كەتتى! كونا ئەپسانىلەردىكىدەك شۇنقەدرى كېچىسى پۈتكۈل ئۆي -

بىساتى، باغ - ئورمانلىرىنى ئالتۇنغا ئايلاندۇرۇۋېلىپ، ئۇنىڭغىمۇ قانماستىن ئاشىقنى ۋە ئۆزىنىمۇ ئالتۇنغا ئايلاندۇرۇۋالغان ئادەمدىن، نىسپىي مەنىدە بولسىمۇ، سەرسانلىق دالاسىدا دۈم يېتىپ بۇلاق سۈيى ئىچىۋاتقان سەرگەردان بەختلىك ئەمەسمۇ؟!

ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى كېلىشمەسلىك داۋام قىلىۋېرىدىغان بولسا، مىليونېرلارغا ئوخشاشلا نامراتلارمۇ بەختسىزلىك مۇپتىلاسىغا بەند بولىدۇ. ئۇلارمۇ مىليونېرلار دىۋانە بولۇپ چۈشەپ قالغانلىرىغا ئەندىكىپ بارغانسېرى جىنايەت بەدىلىگە ئۆزىنى كۈچەيتكىنىدەك، مىليونېرلارنىڭ ئەكسىچە ئۆزلىرىنى بايلىق تەختىدە چۈشەپ، بايلىق مۇمكىنلىكلىرىگە كۆزى قىزىرىپ، يەنىلا ھېلىقى جىنايەت ھېسابىغا ئۆزىنى كۈچەيتىشكە ئۇرۇنىدۇ. مېنىڭ دەۋاتقانلىرىم چۈشەكەشنى مىسال قىلغان ۋە مىڭلىغان - ئونمىڭلىغان ساقچىنىڭ بېشىنى قېتىق قىلىۋاتقان چىنىلىق! ناھايىتى نۇرغۇن يازغۇچى پەقەت ئۇنىڭ ئازغىنە بىرقىسمىنى «ھېكايىنىڭ باشلىنىشى» دىن «ھېكايىنىڭ ئاخىرلىشىشى» غىچە يېزىشتى. ئەمما بۇ ھېكايە ئەمدىلەن باشلىنىۋاتىدۇ!

مانا، تەڭرى ياراتقان «ئادەم» بىلەن «ھەۋۋا» ئەۋلادلىرىمىزنىڭ رېئاللىقى! ئۇلارنىڭ سۆيۈشۈشى خۇددى ئىككى تىلنىڭ بىر - بىرىگە شولا تاشلاپ قوشۇلۇشلىرىغا، قايغۇ ياكى شادلىقلىرى تىللا ۋالىيونتىنىڭ كىرىم - چىقىم دەپتىرىدىكى تەقدىرىگە ئوخشاپ قالغان! كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى «جەننەت» بىلەن «جەھەننەم» ئەپسانىلىرى ساۋاب بىلەن گۇناھنىڭ بەدىلى ئەمەس، بەلكى دوللارۋە ئۇنى تۇغىدىغان ۋاسىتىلەرنىڭ قانداق قۇتۇپتىلىقىنى كۆرسەتكۈچى ئالامەت تۈسىنى ئالغان!

«ئىنسان قىممىتى»، «ئەركىنلىك سىمفونىيەسى» توغرىسىدا چوقان كۆتۈرۈۋاتقان مەملىكەتلەردە پىكاپقا چۈشۈۋېلىپ تۆكۈلۈۋاتقان ھايات چېچەكلىرىگە قاراپ قەلب بۇلغىنىشلىرىنىڭ

قانداق دەرىجىگە يەتكەنلىكىدىن سەسكىنىمىز. مۇندىن تەخمىنەن بىر ئەسىر ئىلگىرى غار ۋە قىيا تاش رەسىملىرى، ئىپتىدائىي مەدەنىيەت ھەققىدىكى بىر - بىرىگە زىت قاراشلاردىن جاق تويغان كوندارسىموسىن ناملىق ئالىم شىمالىي قۇتۇپتىكى ئىگلىرى دېگەن جايدا ياشايدىغان ئىسكىموسلار ئارىسىغا بېرىپ، بىر ئىپتىدائىي ئوۋچى بىلەن سۆزلەشكەنلىرىنى 1921 - يىلى «ئىگلىرىلىق ئىسكىموسلار» ناملىق ئەسىرى ئارقىلىق ئېلان قىلغانىدى. ئۇنىڭدا ئىپتىدائىي ئوۋچى: دۇنيادا بىرەر تىرىك جاننى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ گۆشىنى ئوزۇق قىلىشتىنمۇ ئەندىشلىك ھادىسە يوق. ھايۋان گۆشىنى ئوزۇق قىلغان بىلەن ئۇنىڭ روھى (ئەرۋاھى) ئۆلمەيدۇ! شۇنىڭ ئۈچۈن خەتەر يەتكۈزىدىغان يىرتقۇچ ھايۋاننى ئۆلتۈرۈپ، قۇربانلىق مۇراسىملىرىنى ئۆتكۈزۈپ، ئوۋ قىلىنىدىغان ھايۋانلار روھىيىتىنىڭ كېچىرىم قىلىشىغا، دوستانىلىككە ئېرىشىشكە توغرا كېلىدۇ. شامان - باخشىلار ئەلچىلىكىدە شۇنداق مۇراسىم بەجا كەلتۈرىمىز، دېگەن. مورگان «قەدىمكى جەمئىيەت» ناملىق كىتابىدا «ياۋايىلىق» كاتېگورىيەسى بىلەن تىلغا ئالغان بۇ «ۋارۋار» (نادان، جاھىل) ئىپتىدائىي ئادەم بىلەن ھازىرقى مەدەنىيەتلىك ئاتوم ئادىمىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرەيلىچۇ! ئىنسان ئۆز-ئۆزىنى نەقەدەر يوقىتىپ قويغان - ھە! ئىنسان قۇلدارلار، زېمىندارلار، كاپىتال ئىگىلىرى قولىدا «ياتلاشقان» دىن تاشقىرى ئۆزى ياراتقان مەدەنىيەت ئىقتىدارى بىلەن بايلىق جۇغلانمىلىرىنىڭ بېسىمى ئاستىدىمۇ «ياتلىشىش» تارىخىنى بېشىدىن كەچۈرەرمۇ؟

6

مەقسەت بىلەن ۋاستە تولىمۇ قەدىمكى تېما ئىدى. گاھىدا ئۇ خىرىستىيان روھانىيلىرى تەرىپىدىن تەڭرىنىڭ ئالەم يارىتىش

مەقسەتدارلىقى نەزەرىيەسى («تېلېئولوگىيە») تەرىزىدە بۇلۇقتۇر - مىلىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا ئىنساننىڭ ئۆزى بىلەن ئۇ ياراتقان مۇھىت، مەدەنىيەت ۋاسىتىلىرىنىڭ مۇناسىۋىتىگە قارىتىلغانىدى. مەدرىسە پەلسەپىسى تەرەپدارلىرى ئىلاھىي مەقسەتدارلىقنى تەرغىب قىلىشىپ، مىڭ يىللارنى «چاشقان تۇتمىغان تاختىمۇشۇك» تەك ئۆتكۈزۈۋەتتى!

كۆڭزى ئەڭ دەسلەپتەلا ئىنسان ئىنسانلىق ئۈچۈن دېگەن تەشەببۇسنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ چۈنچىۈ - جەنگۈ دەۋرىدىكى غەيرىي ئىنسانىي قىرغىنچىلىقلار، ئالدام ۋە ساقىنىلىقلاردىن سەسكەنگەنىدى. «ئۆزۈڭنى تۇت، ئەدەپكە قايت، كامىل ئىنسان بول»، «پايدا ئالغاندا ئىنسانىنى ئويلا» بۇ ئۇنىڭ نى چاغلاردىكى دەۋىتى ئىدى. ئەمما، قۇلدارلار بىلەن فېئوداللار كۆڭزىنى ئۆز دەۋرلىرىنىڭ بويىقىلىرى بىلەن بويىپ، ئۇنىڭ غەيرىي دىنىي ئىنسانپەرۋەر قاراشلىرىنى پۈچەكلەشتۈرۈۋەتتى. ساكىيامۇنى ئۆز ئىدىيەسىدىكى تىراگېدىك پىكىر ئامىللىرىنى بۇددىزم شەكلىدە سىستېمىلاشتۇرۇپ، ئىنسان ئازابلىرىنىڭ مەنبەسى ئىنساننىڭ ئاساسىي سەزگۈلىرى بىلەن ئاساسىي ھاجەتلىرى دېگەن قاراشقا كەلدى. رەڭ، ئاۋاز، تەم، خۇش پۇراق، تېرە سېزىمى ئىنسان ئازابىنىڭ بەش مەنبەسى سۈپىتىدە تەقەب قىلىندى. ئۇمىد ئۆلگەندىن كېيىنكى «نېرۋانا» راھەت دەرگاھىغا قارىتىلدى! ئىسلام سوپىزمى مەجنۇنلارچە بولسىمۇ ئىنساننى تەڭرى بىلەن بىرلەشتۈرۈش ئارقىلىق، ئىنساننىڭ ئىلاھىي مەقسەتدارلىق دەرىجىسىدىن بەھرىمەن بولۇش توغرىسىدا قىزغىن پىداكارلىق نەمۇنىلىرىنى كۆرسەتتى. مەنسۇر ھەللاجى بىلەن بابارەھىم مەشرەپتەك دارياغىچى ئۈستىدىلا تەڭرى بىلەن قوشۇلالىدى! فارابىنىڭ گېرېك پەلسەپىسى تەسىرىدىكى بىلىم ۋە بەخت قاراشلىرىنى يۈسۈف خاس ھاجىپ ئادالەتلىك قانۇن ۋە ئۆزىنى تىزگىنلەش (قانائەت) بىلەن تولۇقلاپ، مەدەنىيەت بىلەن

سۈبىلىزاتسىيە چۈشەنچىلىرىنىڭ بىر - بىرىنى تەقەززا قىلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرا ئەسىر سەۋىيەسىدە بولسىمۇ فورمۇللاشتۇردى. ئىسلام مۇتەللىزمچىلىرى، ياۋروپا راتسىيونالىستلىرى ئىنساننى ھەممىنىڭ مەركىزى، ئىنسان ئەقلىنى ھەممىنىڭ ئۆلچىمى دېيىشتى. فېيرباخ ئانتروپولوگىزمى مۇنداق راتسىيونالىزملىق چۈشەنچىلەرنى خىرىستىيان ئىلاھىيەتچىلىرىگە قارشى تەبىئەت پەلسەپىسى كالىتىكىگە ئايلاندۇرۇپ، ھازىرقى كۈندە بىزنىڭ ئىجادىيەت ئىستىكىمىزگە جاۋاب بېرەلمەي گۆشىيىپ تۇرىدىغان ئارخىپقا ئايلاندۇرۇپ قويدى! ئېھتىمالىم بۇ يالقۇنلۇق پەيلاسوپ ھېلىمۇ ھايات بولغىنىدا، ئۇ تەشەببۇس قىلغان ئوچۇق - ئاشكارا ۋە قىپپالغاچ «مۇھەببەت» نىڭ قانداق تارىخىي كاتېگورىيە بولۇپ قالغانلىقىدىن چىرقىرىۋەتكەن بولاتتى!

ئۇنىڭدىن ئانچە ئۆتمەي بىر ياش يەھۇدىي يىگىتى كارل ماركس «1844 - يىلقى ئىقتىسادشۇناسلىق - پەلسەپە خاتىرىلىرى» ناملىق ئۆگىنىش دەپتىرىدە «ئىنساننىڭ ھەقىقىي ماھىيىتى» ۋە «ياتلاشقان ئىنسان» دىن ئىبارەت ئىككى مۇھىم كاتېگورىيەنى تىلغا ئالدى. ئارقىدىنلا ئۇ ئەينى زامان ئىقتىسادىي تۈزۈلمىسىدىكى پاجىئەلىك زىددىيەت - ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئىجتىمائىيلىقى بىلەن ئىگىدارچىلىقنىڭ كاپىتالىستىك خۇسۇسىيلىقى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى تۇتقا قىلىپ، ئىلمىي سوتسىيالىزم پىرىنسىپلىرىنى ئىجاد قىلدى. بۇ تەلىمات ئىنسانىيەتنىڭ بىلىش تارىخى ۋە ئازادلىق كۈرەشلىرى تارىخىدا يېڭى ئىنقىلابىي ئۆزگىرىش پەيدا قىلدى. ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنى بىلىش ۋە ياتلاشقان ئىنساننى ئىنساننىڭ ھەقىقىي ماھىيەتلىرىگە ئىگە قىلىش يولىدىكى ئىزدىنىش تارىخى يېڭى نەزەرىيەۋى پەللىگە كۆتۈرۈلدى. شۇندىن بېرى ئۆتكەن بىر يېرىم ئەسىرلىك ۋاقىت ئىچىدە، بولۇپمۇ يېقىنقى يەتمىش نەچچە يىل ئىچىدە گەرچە

بىزنىڭ بىلىش ۋە ئەمەلىيىتىمىز ئېغىر سەۋەنلىكلەر بىلەن بوغۇپ قويۇلغان بولسىمۇ، ئىلمىي سوتسىيالىزم ئۆزىنىڭ يېڭىلىقى، ئەۋزەللىكى ۋە ھاياتىي كۈچىنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ ئەڭ مۇھىم ئىپادىلىرىدىن بىرى، ئۇنىڭ تىنچ رىقابەت ۋە ئۇرۇش دەھشەتلىرى ئىچىدە داۋاملىق ساقلىنىپ ۋە راۋاجلىنىپ بارالىغانلىقىدىن ئىبارەت بولدى.

7

بىز ئادەتتە سوتسىيالىزم چۈشەنچىسىنى سوتسىيالىستىك مەملىكەتلەر ئىبارىسى بىلەن، كاپىتالىزم چۈشەنچىسىنى كاپىتالىستىك مەملىكەتلەر ئىبارىسى بىلەن تەڭداش كاتېگورىيە دەپ قاراپ مەنتىقىي ئېنىقسىزلىقلار ۋە بىلىش خاتالىقلىرىغا يول ئېچىپ قويىمىز. نەتىجىدە، كاپىتالىستىك مەملىكەتلەردىكى پەن - تېخنىكا يېڭىلىقلىرى ئاللىقانداقتۇ كاپىتالىزمنىڭ خاس ئالاھىتى ۋە ئۇنىڭ سوتسىيالىزمغا نىسبەتەن ئەۋزەللىكى بولۇپ قالىدۇ. يېرىم ئەسىر ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بارغان بەزى ماركسىزمچىلارمۇ كارل ماركسنىڭ سوتسىيالىزمنىڭ كاپىتالىزمنىڭ ئورنىنى مۇقەررەر ئىگىلەيدىغانلىقى توغرىسىدىكى تارىخىي يەكۈنى ھەرگىزمۇ پەن - تېخنىكا ۋە ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىغا ئىگىدارچىلىق مەركەز قىلىنغان كاپىتالىستىك ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەرگە قارىتىلمىغانلىقىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇشقان. ھەقىقىي تارىخىي ماتېرىيالىزمچىلار ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى بىلەن پەن - تېخنىكىنىڭ ئومۇمىي ئىنسانىيەت خاراكتېرلىك، ئىزچىل بىلىش خاراكتېرلىك، پائالىيەتچان خاراكتېرلىك مەدەنىيەت ئىقتىدارى ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ يۇقىرى دەرىجىسى ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئىلگىرىكى، ھەتتا باشلانغۇچ دەرىجىلىرى ئاساسىدا راۋاجلىنىپ، كامالەت قاتلىمى

ھاسىل قىلىدىغانلىقىنى چۈشىنىدۇ. كاپىتالىستىك مەملىكەتلەردە يېڭى نەتىجىلىرىنى كۆرسەتكەن بۇ مەدەنىيەت گەرچە كاپىتالىزمغا خاس تۈپەيلى، جۈملىدىن كاپىتالىستىك مەنپەئەتدارلىق تۈپەيلى سۈپىلىزاتىسىيەگە زىت جىنايى ۋاسىتىلىك رولىنى ئۆتىسىمۇ، ئۇ يەنىلا مۇئەييەن ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەر فورماتىسىيەسى سۈپىتىدە تارىختا ياشاپ، تارىختا ھالاك بولىدىغان كاپىتالىزمغا خاس نەرسە ئەمەس. ئۇ بەزىبىر يېڭى ئويغانغان ئاڭ ۋە سۈپىلىزاتىسىيە كۈچلىرى بىلەن بىللە ئۆزىنى تىزگىنلىۋالغان قارا ئېلىنىنى لەھەتكە ئىتتىرىدۇ.

ئېغىر سەۋەنلىكلىرىمىزنىڭ بىرى مانا شۇ: بىز ئۆلىدىغان ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت كاتېگورىيەسى بىلەن ئۆلمەس ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە پەن - تېخنىكىنى پەرقلىنىدۇرمەي، بىر قاتار مېتافىزىكىلىق قاتمىلىق، چەتكە قېقىش، بېكىنىمچىلىك خۇي - پەيلىنى خېلى ئۇزاق ئىشقا سېلىپ، سوتسىيالىزمنىڭ ئەۋزەللىكتىكى مۇمكىنلىكلىرىنى چۈشەپ قويدۇق. بىر دەۋر كىشىلىرىدە سوتسىيالىزم بىلەن كاپىتالىزم ئۆز ماھىيەتلىرىنىڭ ئەكسىدىكى ئوبراز بىلەن ئىدىيە چۆكمىسى ھاسىل قىلىپ قالدى. بۇنىڭدىن سوتسىيالىزم دۈشمەنلىرى ئىككى تۈرلۈك قورال سۈپىتىدە پايدىلىنىشنى ئۈنتۈمدى! ئۇنىڭ بىرى، ئۇلار بىزنىڭ قاتمىل قاراشلىرىمىز ۋە دۆلەت دەرۋازىلىرىمىزنى تاقىۋالغانلىقىمىز ئېغىرلاشقان يىللاردا پەن - تېخنىكا ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ساھەسىدە يېڭى بۆسۈشلەرگە ئىگە بولۇپ، ئۆزىنىڭ ئىستراتېگىيەلىك مەدەنىيەت بازىسىنى كۈچەيتىۋالدى. ئۇنىڭ ئىككىنچىسى، ئۇلار بىزدىكى نەزەرىيەۋى قالايمىقانچىلىق ۋە پەن - تېخنىكىدىكى يېڭى ئەھۋالدىن ئۈستىلىق بىلەن پايدىلىنىپ «كاپىتالىزمنىڭ ئەۋزەللىكى» پىكىر ئېقىمىنى پەيدا قىلدى!

بىز يەنە ئىككىنچى خاتالىق ئۆتكۈزدۇق! سوتسىيالىزم —

كوممۇنىزمنىڭ ئىنسان ۋە ئۇنىڭ بەخت - سائادىتىنى مەقسەت قىلغان قۇدرەتلىك ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە پەن - تېخنىكىنى ۋاسىتە قىلغان يېڭىچە سىۋىلىزاتسىيە تىپى ئىكەنلىكىنى، ئۇ، ئىنساننى «ياتلىشىش» تىن قۇتۇلدۇرۇپ، ھەقىقىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدىغان ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىكەنلىكىنى ئۇزۇنغىچە توغرا بىلىۋالالمىدۇق. ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي بەخت - سائادىتى مەقسەت قىلىنىش ئورنىغا، توغرا قاراش تەقب قىلىنغان، ھاكىمىيەت ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمدارلىقى ۋاسىتىلىرى ئەڭ يۇقىرى مەقسەت ئورنىغا كۆتۈرۈلىدىغان، ئىنساننى ئۆتمۈشتە شەكىللەنگەن «ياتلىشىش» تىن قۇتۇلدۇرۇپ، كوممۇنىستىك ئىنسانپەرۋەرلىكنى جارى قىلىش توغرىسىدىكى يۈكسەك قاراشلار بۇرۇلۇش ۋە ئازىيە قاراشلىرى دېگەن ناتوغرا نام ئاستىدا تەقدىرلىنىدىغان سەۋەنلىكلەر ۋە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ يۈز بەرگەن سوتسىيالىزم ماھىيەتلىرىگە پۈتۈنلەي زىت بولغان كىشىنى چۆچۈتتىدىغان سولچىل پاجىئەلەر يۈز بەردى. سوتسىيالىزم بىلەن سىۋىلىزاتسىيەنى بىر - بىرىگە قارشى قويۇپ، سوتسىيالىزمنى ئىنساننىڭ رېئال دۇنيادىكى «ياتلاشقان» قىممىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئۇنىڭ «ھەقىقىي ماھىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان» تارىخىي جەريان دەپ قارىمايدىغان خاتا قاراش ۋە پائالىيەتتىن ئىككى ناچار نەتىجە كېلىپ چىقتى. ئۇنىڭ بىرى، بىز ماركسىزمدىن ئىبارەت بۇ پەننى سولچىل قاراشلار ئاسارىتىگە بەند قىلىپ قويدۇق، ئۇنى «غەيرىي ئىنسانىي» تەلىمات قىلىشقا ئۇرۇندۇق. ئۇنىڭ ئىككىنچىسى، سوتسىيالىزم دۈشمەنلىرى ئاللىقانداقتۇ «ئەركىنلىك»، «باراۋەرلىك»، «ئىنسانپەرۋەرلىك» تۇغىنى كۆتۈرۈۋېلىپ، ئۆزىنى ھەم مەدەنىيەت، ھەم سىۋىلىزاتسىيە ھامىيلىرى قىلىپ دەيدەبە قىلىشتى. بۇ تۈپكى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىتىۋېتىلگەن قاراش ھەل قىلىنمايدىكەن،

ھازىرقى زاماندىكى ئىدىئولوگىيە مەركەز قىلىنغان «دۇنيا ئۇرۇشى» دا ھەق - ناھەق مەنزىرىسى قالايمىقانلىشىپ، كىشىلەر قەلبى تۈيۈك يولغا كىرىپ كېتىدۇ.

بىز يەنە ئۈچىنچى خاتالىقنىمۇ سادىر قىلدۇق. سوتسىيالىستىك ئىنقىلابنىڭ سىياسىي ئويغىتىش ۋە سىياسىي ۋاسىتىلەر بىلەن بىر ياكى بىر قاتار مەملىكەتلەردە، ھەتتا ئاھالىنىڭ ئاساسىي نوپۇسىنى ئۇششاق دېھقانلار تەشكىل قىلىدىغان مەملىكەتلەردە غەلبە قىلىشى توغرىسىدىكى مۇمكىنلىك بىلەن بىر ياكى بىر قاتار سىياسىي ياكى ماددىي ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى رولىغا يۆلەنپلا كوممۇنىستىك جەمئىيەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش مۇمكىنلىكىنى بىر سىزىقتا تەسەۋۋۇر قىلدۇق. بىز ئىنسانىيەت غايەت راۋاجلانغان، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىدىن ئايرىلمىغان ۋە ئۇنى ماددىي ئۇل قىلغان ھالدا، ئۇنىڭ ئۆزى بىلەنلا ئەمەس يەنە ئىنسانىيەتنى «ياتلاشتۇرغان» بارلىق كىشىلەردىن ئازاد قىلىپ، ئۇنىڭ نۇرانى، ھەقىقىي ماھىيەتلىرىنى ئۇنىڭ ماددىي مەدەنىيەت مەھسۇلاتلىرى ئەينىكىدە جىلۋىلەندۈرىدىغان يېڭىچە سىۋىلىزاتسىيەلىك ئىجتىمائىي گارمونىيە مەيدانغا كەلگەندىلا ئاندىن كوممۇنىزم ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىنى ئاڭقىرىلمىدۇق. تەبىئىكى، بۇ پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى بىر گەۋدە قىلغان ئۇلۇغۋار، مۇشكۈل ۋە مۇقەررەر تارىخىي بىناكارلىق ئىدى! ھېلىمۇ بۇ نۇقتىنى ئاڭقىرالمى، يۇقىرىدا ئېيتىلغانلارغا غەلىتە ھېسسىيات بىلەن قارايدىغان ئاق دىل، ساددا پىكىرلىك دوستلىرىمىز خېلى بار. كوممۇنىزم شۇنداق يۇقىرى مەدەنىيەت ۋە سىۋىلىزاتسىيە گارمونىيەلەشكەن مەلەكى، «قابىلىيەتتىگە يارىشا ئىشلەش، ھەر كىم ئېھتىياجىغا قاراپ ئىشلىتىش» دېگەن تەقسىمات پىرىنسىپى ئۇنىڭ بىر ئىپادىلىنىش شەكلىدىنلا، باشقىچە ئېيتقاندا، مەدەنىيەت

ئوبىيكتلىرىنىڭ سىۋىللىزاتسىيە سۈبىيكتلىرىگە خىزمەت قىلىشتىكى شەكىللىنىلا ئىبارەت.

8

يىگىرمىنچى ئەسىر كېيىنكى چارىكىگە كىرگەندىن باشلاپ پىلانېتامىزنىڭ مەيلى شەرقىي قىسمىدا ياكى غەربىي قىسمىدا بولسۇن يېڭى مەنىۋى ئىزدىنىش، يېڭى سىۋىللىزاتسىيەلىك ئالڭ، يېڭى بىر گەۋدىلىك سۈبىيكت ئويغىنىش، يېڭى مۇجەسسەم تەپەككۈر ئۇچقۇنلىرى مەيدانغا چىقىشقا باشلىدى. ئىنسانىيەتنىڭ ئالدىن كۆرەر مۇنەۋۋەر كىشىلىرى يۇقىرى قاتلاملىق پىكىر ئۆزگىرىش شەكىللەندۈرۈشكە كىرىشتى. ئومۇميۈزلۈك، ئىلگىرىلەش خاراكىتىرلىك، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەمەلىي ئىجتىمائىي بەخت - سائادىتى مەقسەت مەركىزى قىلىنغان يېڭىچە مەدەنىيەت تۈزۈلمىسى توغرىسىدىكى يالقۇنلۇق سادالار ياڭراشقا باشلىدى. بۇ، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىنى قايتا بايقىۋېلىش يولىدىكى تارىخىي جاسارىتىنى نامايان قىلدى. بۇ، پىلانېتامىز رەھىمسىز ئاتوم مۇشتۇمى، مۇھىت بۇلغىنىشى، ئەخلاقىي چۈشكۈنلۈك، رىقابەت نەيرەڭلىرى بىلەن قاتمالىق، بېكىنىمچىلىك ۋە نادانلىق پەيدا قىلغان مۇرەككەپ تەرسالىقلارنىڭ جەمغىرلىنىشى ئىچىدە خۇددى ھايات مۇمكىنلىكلىرىدىن مەھرۇم بولغان تاشلاندىق ئەخلەت دۆۋىسىگە ئايلىنىپ قېلىش ئېھتىماللىقى ئالدىدىكى ئاجايىپ نىجادىيەت نۇرى سۈپىتىدە جىلۋىلىنىپ قالدى. ھالاكەتكە مەھكۇم چىرىگەن كۈچلەر قانچىلىك دەبدەبىلىك قىلىشمىسۇن، بۇ سادا ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسى ئىچىدىكى پاجىئەلىك زىددىيەت رېئاللىقى سەھنىسىدە بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى.

شەرق سوتسىيالىزمى دۇنياسىدا قانداق ئەگرى - توقايلىقلار بولۇشىدىن قەتئىينەزەر سوتسىيالىزم بىلەن ئىنسانىيەت بىر گەۋدە قىلىنغان قايتا تونۇش، پائال ئىسلاھات ۋە مەدەنىيەت بىلەن سۆيلىزاتىسىيەنى قايتا بىللە قۇرۇش بىناكارلىقى باشلىنىپ كەتتى. بۇ، سوتسىيالىزم بىلەن پەن - تېخنىكا ۋە يۇقىرى ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمدارلىقىنى بىر - بىرىدىن جۇدا قىلغان ئۆتمۈشكە خاتىمە بېرىپلا قالماستىن، يەنە ھازىرقى زامان ئىشلەپچىقىرىش ئىقتىدارى بىلەن سوتسىيالىستىك ئىنسانپەرۋەرلىكنى ئۆزئىچىگە ئالغان سۆيلىزاتىسىيەنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋەتكەن ئۆتمۈشكەمۇ خاتىمە بېرىدۇ.

غەرب كاپىتالىزم دۇنياسىدا، خۇددى، بۇ قېتىم مەن بىلەن كۇڭزى خەلقئارا ئىلىم مۇھاكىمىسى يىغىنىغا قاتناشقان ئامېرىكا ئالىمى ئوبېلان تىلغا ئالغاندەك: جىنايەتكە يۈزلەنگەن ئاتوم گىگانتىنى سۆيلىزاتىسىيە بىلەن قۇتۇلدۇرۇش، ئۇنىڭ ئىپتىداسى سۈپىتىدە شەرق ئەللىرىدىكى، بولۇپمۇ جۇڭگودىكى «ئۆزۈڭنى تۇت، ئەدەپكە قايت»، «پايدا ئالغاندا ئىنسانىي ئويلا» قاتارلىق «ئەنئەنىۋى سۆيلىزاتىسىيە»لىك قاراشلارنى ھازىرقى زامان دەرىجىسىگە كۆتۈرۈپ غەرب دۇنياسىدا تەشۋىق قىلىش سىياقىدىكى تەشەببۇسلار كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. سۆيلىزاتىسىيەسىز مەدەنىيەت جىنايەتكە خىزمەت قىلىدىغان مەدەنىيەت، مەدەنىيەتسىز سۆيلىزاتىسىيە خىيالىي سۆيلىزاتىسىيە، دېگەن قاراش ھازىرقى زامان ئېڭىنىڭ يېڭى قاتلىمىنى تەشكىل قىلىشقا باشلىدى. بۇنداق يېڭى يۈكسەكلىكتىكى ھازىرقى زامان ئېڭى ئالدىدا تاۋار ۋە رىقابەت، شەخسنىڭ قىممىتى ۋە ئۆزىنى كۈچەيتىش توغرىسىدىكى ئاڭ كۆرۈنۈشلەرى ئۆزىنىڭ تۆۋەن قاتلامدا تۇرىدىغانلىقىنى، مەلۇم مەنىدە كاپىتالىستىك ئاڭ ھازىرقى زامان مەدەنىيەت

تۈزۈلمىسىدىكى زىددىيەتلەرنى كەسكىنلەشتۈرىدىغان ئاڭ ئىكەنلىكىنى كۆرسەتتى. ئاجايىپ مۇرەككەپ مىقدار فوندىلىرىنى يېشەلەيدىغان، ئەمما ھازىرقى جاھان مەدەنىيەت تۈزۈلمىسىدىكى زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىش تەڭلىمىسىدىن خەۋەرسىز ماتېماتىك بىلەن كۆپ رەقەملىك ئىختىرا مۇكاپاتى بەدىلىگە زېمىن پىلانېتاسىنىڭ بىيولوگىيە ئىقتىدارىنى بۇلغاۋاتقان خىمىك ۋە فىزىك، شۇنىڭدەك مۇشۇ باش قېتىنچىلىقىدىن خەۋەرسىز ھالدا شەھۋانىي لەززەت تېلېۋىزىيە فىلىملىرىنى يېزىۋاتقان يازغۇچى توغرىسىدا، جۈملىدىن تارىخ مەنتىقىسىنى ئۇنتۇغان ئاتالمىش «ئومۇميۈزلۈك غەربلىشىش» تەرەپدارلىرى توغرىسىدا نېمىلەرنى دېيىش كېرەككىناتاق!

9

ماقالەمنى مۇنداق ھېكايە بىلەن ئاخىرلاشتۇرماقچىمەن. گاگارىن ھەيدىگەن ئالەم كېمىسى ئاخىرقى قېتىم ھازىرقى زامان ئادىمىگە خاس شۇنداق مەغرۇرلۇق بىلەن يېشىل زېمىنغا قايتىپ كېتىۋاتقاندا، زېمىنغا قونۇش ئالدىدا ئالەم كېمىسىدىكى مۇھىم كاشىلىنى كېچىكىپ بايقاپ قالدى. ئۇ خۇددى يىغىپ كاشىلىنى تۈزەپ ئۆلگۈرۈش پۇرسىتىدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم ئىدى. شۇنداق قىلىپ پىلانېتامىزنىڭ بۇ كىچىك «سەييارە»سى ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئەزىمەت يىگىتنى قوشۇپ بىردىنلا ھالاك بولدى. نوھ پەيغەمبەرمۇ ياغاچ كېمە بىلەن توپان بالاسىدا جاھان كېزىشكە مەجبۇر بولغانىدى. بىراق ئۇ ئۆزىنىڭ سۇ يۈزىدىكى «ئالەم كېمىسى»گە ئىپتىدائىي ئادەمگە خاس ئېھتىياتچان تەسەۋۋۇر بىلەن ئىنسان ۋە ھايۋان تۈرلىرىدىن بىر جۈپتىن سېلىۋېلىشنى ئۇنتۇمىغان ۋە شۇ قېتىمقى ئالەمشۇمۇل

بيولوگىيەلىك ھالاكەتتىن كېيىنكى يېڭى ھايات چېچەكلىرىنىڭ «ئادەم» دىن كېيىنكى ئىككىنچى ئاتىسى بۇلۇپ قالغان.

ئىنسانىيەت ئۆز-ئۆزىنى ئۇنتۇپ ئالتۇن، ھوقۇق ۋە چاكىنا شۆھرەتنىڭ سۆزلەيدىغان قورالىغا ئايلىنىشى، ئاقىۋەتتە ئانا پىلانېتامىزنى ئالەم مۇز دەرياسىغا غەرق قىلىش يولىدا يېڭىدىن - يېڭى ئەسەبىيلىكلەر كۆتۈرۈشى لازىمۇ ياكى زىددىيەت ۋە بۇزۇلۇشقا تولۇۋاتقان بۇ «ئالەم كېمە» مىزنى ئىنساننىڭ ھەقىقىي ئىنسانىي بەخت-سائادىتى ئۆز رۇخسارىنى نامايان قىلغان ۋە ئىنسانىيەت ياراتقان بارلىق ئىقتىدار ۋە بايلىقنى ئىنسانىيەتكە مۇتلەق خىزمەت قىلدۇرغان نۇرانە كەلگۈسىگە يېتەكلىشى لازىمۇ؟ بۇ ھازىرقى زامان ئادىمىنىڭ ئېلېمېنتار تەپەككۈر تېمىسى!

ئىنسانىيەت ئىلگىرىلەيدۇ! پەقەت ھەم ماددىي مەدەنىيەتنىڭ شاھزادىسى، ھەم سۆڭىلىزاتىسىيە — «مەنىۋى مەدەنىيەت» نىڭ مەلەكىسىنى بىر - بىرىگە پائال بىرلەشتۈرەلىگەن سوتسىيالىزىملا، پەقەت ھازىرقى زامان كاپىتالىزىمى دەبدەبە قىلىۋاتقان، ئەمما تۈپ ماھىيىتى بىلەن ئۇنىڭ چىرىگەن ماھىيىتىگە زىت بولغان ئىلىم - پەن ھەم ھەقىقىي ئىنسانپەرۋەرلىكنى بىر - بىرىگە قوشالغان سوتسىيالىزىملا ئىنسانىيەتنىڭ ئۈمىدى ۋە ئىقبالغا ۋەكىللىك قىلىدۇ.

ئىنسانىيەت جەڭ قىلىدۇ! ئۇنىڭ ئەمدىكى ئاساسىي جەڭگاھى ئىدىئولوگىيەدە، كۆرۈنمەس فىرونتتا!

1989 - يىلى 19 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى ۋە سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت ئۈچ بۇرجىكى

1

ئىجادىيەتنامە يولىدىن ئىبارەت. ئەمما ھەرقانداق يول
ئىجادىيەتنامە بولۇۋەرمەيدۇ. گەپ ئىجادىيەتنامە يولىنىڭ
كەمچىللىكىدە ئەمەس، بەلكى ئىجادىيەتنامە يولىنى بايقىۋېلىشنىڭ
كەمچىللىكىدە.

— «ئىجادىيەتنامە»دىن

ئۇيغۇر مىللىتى — دۆلىتىمىزدىكى ھەرقايسى مىللەت بىلەن
بىللە ئۇزاق ئىجتىمائىي تەرەققىيات تارىخىنى بېسىپ ئۆتۈپ،
ئەمىدلىكتە زامانىۋى سوتسىيالىستىك مىللەت بولۇپ
تاكامللىشىش ۋە تېخىمۇ گۈللىنىش باسقۇچىغا قەدەم قويدى.
خەلقىمىز باشتىن كەچۈرگەن مىللىي مەدەنىيەتنىڭ ئۆتمۈش
تارىخى بىلەن، ئۇ يۈزلىنىۋاتقان ئىككى يېڭى تارىخىي شەيئى —
سوتسىيالىزم بىلەن زامانىۋىلىشىش — سوتسىيالىستىك،
زامانىۋى، مىللىي مەدەنىيەت ئۈچ بۇرجىكى مۇناسىۋىتىنى ھاسىل
قىلماقتا.

روشنەنكى، سوتسىيالىزم پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ
مۇقەررەر يۈزلىنىشى، ئوخشاشلا ئېلىمىز خەلقلىرى كۈرەش
تارىخىنىڭ مۇئەييەنلەشكەن داۋامى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ
بىردىنبىر، ئەڭ ئەۋزەل ئىجادىيەت ئىقبالى. بۇ، مەسىلىنىڭ
ئاساسلىق بىر تەرىپى. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە، سوتسىيالىزم

تېخى ئۆز تەرەققىياتىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا تۇرماقتا. ئۇ ھازىرغىچە يېتىلگەن، مۇكەممەل بىرەر تىپىك ئۈلگىگە ئېرىشمىگەن يېڭى شەيئى. ئۇ داۋاملىق تارىخ دولقۇنلىرىدا چېنىقىپ ئىلگىرىلەيدۇ. ئۇنىڭ پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ نۇرغۇن كېلەچىكى ئىكەنلىكىدە شۈبھە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. بۇ مەسىلىنىڭ يەنە بىر كونكرېت تەرىپى.

زامانىۋىلىشىش دۇنيا خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي تەرەققىيات ھادىسىسىگە ئايلىنىپ قالدى. تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەردىمۇ، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەردىمۇ، سوتسىيالىستىك دۆلەتلەردىمۇ زامانىۋىلىشىش مەسىلىسى ياكى داۋاملىق زامانىۋىلىشىش مەسىلىسى مەۋجۇت. زامانىۋىلىشىش ئوخشىمىغان تىپقا، ئوخشىمىغان مەدەنىيەت تىپىغا، ئوخشىمىغان مىللىي - مەھەللىي تىپقا بۆلۈنگەن. زامانىۋىلىشىش ھادىسىسى كۆپ تەرەپلىمە تەھلىل قىلىش ۋە پەرقلق مۇئامىلە قىلىشقا تېگىشلىك مۇھىم بىر ماۋزۇ بولۇپ قالدى.

ئەلۋەتتە، قەدىمىيەت — تارىخىمىزنىڭ ئۆتمۈشى بولۇپ قالدى. ئۆتمۈشنى ئەينەن ياكى مەزمۇنەن مۇتلەقەشتۈرۈپ قايتا قۇرۇشقا بولمايدۇ. ئۆتكەنكى تارىخىمىزدا خەلقىمىز ياراتقان باي ۋە رەڭگارەڭ مەدەنىيەت بايلىقلىرىمىز نىسپىي ۋە زامانە نۇقتىسىدىن ئۆتمۈشتىكى ھاياتىمىز ۋە ئىجادىيەت سەمەرىمىزنى ئىپادىلىگۈچى ئىپتىخارلىق پاۋلىيونغا ئايلىنىپ بارىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يەنە بۇنداق مىللىي مەدەنىيەت بايلىقىمىزنىڭ ئۆلمەس ئۆزىكى بولغان كۆپلىگەن مۇنەۋۋەر ئەنئەنە بىزنىڭ ھازىرقى ۋە بۇندىن كېيىنكى مەنۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىزنىڭ ئۈلى، تەركىبىي قىسمى. ئۇ، مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىزنىڭ گۈل - چېچىكىگە سىڭىپ داۋاملىق جارى قىلدۇرۇلىدۇ ۋە راۋاجلاندۇرۇلىدۇ. ئۆتمۈشتىكى ئىجتىمائىي ھاياتىمىز، تارىخىي سەرگۈزەشتىلىرىمىز ۋە پىسخىكىلىق ئادەت چۆكۈملىرىمىز ئىچىدە تەنقىدىي

ياندېشىشقا، ئىرغىتىپ تاشلاشقا، ساۋاق قوبۇل قىلىپ ھەزەر ئەيلەشكە تېگىشلىك بولغان بىر قاتار غەيرىي نۇرئانە سەۋەنلىكىمىز، ئىللىتىمىزنىڭ بارلىقىغىمۇ كۆز يۇمالمايمىز. مىللىتىمىز زامانىۋى ئاڭ ۋە مەدەنىيەتكە مۇيەسسەر بولۇشتىكى ھەربىر باسقۇچىدا بۇ سەۋەن ۋە ئىللەتلەر توغرىسىدا ئاڭلىق تەپەككۇرغا ئىگە بولۇشى، ئۇنىڭ «غىلاپ بەندىسى» بولۇپ قالماسلىقى لازىم.

مىللەت، بولۇپمۇ مىللىي مەدەنىيەت ئۆز تەرەققىياتىدا دۇچ كېلىۋاتقان بۇ ئۈچ مەسىلە — ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت، سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت، زامانىۋى مەدەنىيەت بىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋى مىللىي مەدەنىيەت بەرپا قىلىشىمىز جەريانىدا بىر گەۋدە بولۇپ، مىللىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك ھازىرقى زامان مىللىي كامالىتىگە ئېرىشىشنىڭ ئۇلىنى تۈزىدۇ. مەلۇم مەنىدە بۇنى ئۇيغۇر خەلقى تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ نۆۋەتتىكى مۇقەررەر تەقەززاسى ۋە بولۇشقا تېگىشلىك ئاڭلىق پائالىيەتتىكى دېيىش مۇمكىن. بۇ، ھازىرقى كۈندە خەلقىمىز ياقلاپ چىقىشى لازىم بولغان ئورتاق ئىجادىيەت يولى. ئېلىمىزنىڭ مۇنەۋۋەر زىيالىيلىرى 1930 - يىللاردىلا «مىللىي، ئاممىۋى، پەننىي مەدەنىيەت» تەشەببۇسىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى. بۇ ئەينى يىللاردىكى قاينام - تاشقىنلىق مەدەنىيەت - سەنئەت دولقۇنىنى شەكىللەندۈرۈپ، جۇڭگو ئىنقىلابىنىڭ مەنىۋى جاسارىتىنى ئۇرغۇتقاندى. بۈگۈنكى كۈندە مىللىي، سوتسىيالىستىك، زامانىۋى مەدەنىيەت ئۈچ بۇرجىكى تەشەببۇسى خەلقىمىزنىڭ جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ئۇلۇغۋار مىللىي مەدەنىيەت ئەنئەنىلىرىنى جارى قىلىشى بىلەن بىللە، جۇڭگوچە سوتسىيالىستىك زامانىۋى مەدەنىيەت سىستېمىسىنى بەرپا قىلىش ئاڭلىق پائالىيەتچانلىقىغا ئىلھام بېغىشلايدۇ.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتكى، بىر قىسىم كىشىلىرىمىز

ئاغزىدا ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت، سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت، زامانىۋى مەدەنىيەتنىڭ بىر گەۋدە قىلىنىشى پىرىنسىپىنى قوللىنىپ، ئەمەلىي خىزمەتلەردە ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىپ قويىدۇ، بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسىنىڭ ئورنىغا دەستىتىپ قويىدۇ ياكى بىرىنى باشقىلىرىغا زىت قىلىپ قويىدۇ. ۋاھالەنكى، بۇنداق مۇھىم ۋە تۇيغۇر تارىخىي بىناكارلىق تۈزۈلمىسىدىكى ھەرقانداق بىر تەرەپلىملىك ئېغىشلارنىڭ ئېلىپ كېلىدىغان بەدەللىرى ئېغىر بولىدۇ. مۇھىم ئويغىنىش دەۋرلىرىدىكى بەزى مەشھۇر تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئەيىبلىنىشى پەقەت ئۇلارنىڭ بىرلا تەرىپى. شائىلىق مەدەنىيەت ئەنئەنىسىنى يوقىتىپ قويۇش ياكى ھازىرقى زامان مەدەنىيەت مەلەكىسىدىن مەھرۇم قېلىش — مانا بۇ ئۇنىڭ ئاساسلىق تەرىپى. بۇ جازانى پۈتكۈل بىر دۆلەت، پۈتكۈل بىر مىللەت بىرقانچە ئەۋلادقىچە تارتىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇ چاغدا كىشىلەر ئۆز ئاداشتۇرغۇچىلىرىنى، خۇددى تۇيغۇر خەلقى بۈگۈنكى كۈندە بىر زامانلاردىكى بەھەيۋەت «پىرى ئۇستاز» دەپدەپىسىگە كۆتۈرۈلگەن ھىدايتۇللا ئافاق خوجىنى ئەيىبلەشكە كىرىشكەندەك لەنەت تاختىسىغا ئەبەدىيلىككە مىخلەشىدۇ. روشەنكى، ئۆز تارىخىدىن لەنەت ۋە شوھرەت نامايەندىلىرىنى داۋاملىق بايقاپ تۇرمىغان مىللەت خامۇش مىللەتتىن ئىبارەت. ۋاھالەنكى، ئۇچۇر دەۋرى، ھازىرقى زامان سېلىشتۇرما ئېغى ۋە سوتسىيالىستىك زامانىۋى مىللىي مەدەنىيەت ئۆزگىشى مۇنداق خامۇش ئۇيقۇ جاھالىتىگە تېز سۈرئەتتە بەرھەم بەرمەكتە.

2

«ھەربىر موھتاجنىڭ نىجادىيىتى ئۇنىڭ موھتاجلىق ھالىتى ۋە ئۇنىڭ بەھرىمەنلىك ئىقتىدارىغا يارىشا بولىدۇ. ۋاھالەنكى، نومۇس سېزىمى ۋە ئۇنى بىلىش ئېغى — ھەقىقىي نىجادىيەتنىڭ

— «ئىجادىيەتنامە»دىن

ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت، سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت، زامانىۋى مەدەنىيەت مەسىلىسىدە بىزگە ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەت بىر قەدەر تونۇشلۇق بولۇپ، سوتسىيالىستىك مەدەنىيەت بىلەن زامانىۋى مەدەنىيەت ھەر ئىككىسى يېڭى شەيئىدىن ئىبارەت. بۇنداق دېگەنلىك ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەتكە نىسبەتەن بىز سىستېمىلىق، ئەتراپلىق، ئىلمىي قاراشقا ئىگە بولدۇق، دېگەن مەنىنى بىلدۈرمەيدۇ. شۇنى ئېيتىش كېرەككى، بىز تېخى ئەنئەنىۋى مىللىي مەدەنىيەتكە ۋە بۇ خىل مەدەنىيەت مۇھىتىدا تۇرۇۋاتقان مىللىتىمىزگە نىسبەتەن تەلتۆكۈس «زۆرۈرىيەت ئالىمىدىن ئەركىنلىك ئالىمى»گە كۆتۈرۈلگەن «ئۆز - ئۆزىگە قارىتىلغان ئاڭ»غا ئىگە ئەمەسمىز. بۇ مەسىلىدە ئۆز - ئۆزىمىزنى ئالدىماسلىقىمىز، بەزىلەمەسلىكىمىز لازىم. بىرمۇنچە كىشى ئۆز - ئۆزىنى ئالداش ۋە يەزلەشنى مىللىي ئىپتىخار تېماتىكىسى قىلىشۋالدىغان ئېچىنىشلىق چەمبەرنى بۆسۈپ چىقالىغىنى يوق.

مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى مىللىي مەدەنىيەت تەرەققىياتىدا، مىللەتنىڭ سوتسىيالىستىك، ھازىرقى زامان مەنىۋى مەدەنىيىتى بىناكارلىقىدا ھالقىلىق ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ ماھىيەتتە ھەر بىر مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئەقىل - ئىدراكىنىڭ، نومۇس - ئىپتىخارىنىڭ، ئىلگىرىلەش جاسارىتىنىڭ، ھاياتىي ئىقتىدارىنىڭ ئەڭ ئەقەللىي ھەم ئەڭ ماھىيەتلىك ئۇچۇرىدىن ئىبارەت.

مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى تولىمۇ كەڭ تېماتىكا. ئۇ ئۆز مىللىتىگە بولغان ھېسسىي مۇھەببەتتىنمۇ، ئەقلىي مۇھەببەتتىنمۇ، ئۆز مىللىتىنىڭ ئىچكى مۇناسىۋەتلىرىنىمۇ، تاشقى گارمونىيەسىنىمۇ، ئۆز مىللىتىنىڭ يىراق ئۆتمۈش

تارىخىنىمۇ، كەلگۈسى تېخىمۇ يىراق راۋاجلىنىش شەرتلىرىنىمۇ ھەمىيەت قىلغان بولۇشى لازىم. بۇ جەھەتتە بىر مەھەللىك قىزغىن ھېسسىياتقا بېرىلىشتىن، ئارازلاش كەيپىياتىغا چۆكۈشتىن، ئۆتمۈشنى ئىلاھىيلاشتۇرۇۋېرىشتىن ھېچقانداق ئەمەلىي ۋە ھەقىقىي مېۋىگە ئېرىشىش مۇمكىن ئەمەس. مىللىي مەدەنىيەت مەسىلىسىدىمۇ ماكان بىلەن زامان، مەزمۇن بىلەن شەكىل، ماھىيەت بىلەن ھادىسە، ئۆتۈپ كەتكۈچى بىلەن چۆكمە ھاسىل قىلغۇچى، قاتلام بىلەن چەمبەر، ئومۇمىيلىق بىلەن خاسلىق، ئىنكار قىلىش بىلەن ۋارىسلىق قىلىش، جارى قىلىش بىلەن ئىسلاھ قىلىش، ئېچىۋېتىش بىلەن چەكلەش، قوبۇل قىلىش بىلەن تەسىر كۆرسىتىش، ھەزىم قىلىش بىلەن تۆھپە قوشۇش، ئۆزىنى گەۋدە قىلىش بىلەن باشقىنى ئوزۇق قىلىش قاتارلىق كۆپ قىرلىق تەپەككۈر روكىنىلىرىگە ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ يەنە مىللەت روھىيىتىدە چۆكمە ھاسىل قىلغان، مىللەتنىڭ تەپەككۈر ھېسسىياتى، تۇرمۇش ۋە ئىجادىيەت ئىقتىدارىغا ئېغىر نۇقسان كەلتۈرىدىغان مەنىۋى ئىللەتلەرگە قارشى رەھىمسىزلىك بىلەن ئىزچىل كۈرەش قىلىشنى، مۇنداق ھەققانىي، مەنپەئەتلىك، ئاڭلىق تەنقىدىي پائالىيەتنى خەلقنىڭ ئەڭ ئالدى بىلەن ئوقۇمۇشلۇق تۈركۈمىنىڭ خەلقپەرۋەرلىكىنىڭ ئەمەلىي تىنىقىغا ئايلاندۇرۇشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ. روشەنكى، بۇ، مىللەت ئىجادىيىتىنىڭ ئەقەللىي بېشارىتى ۋە دائىمىي ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچىدىن ئىبارەت. مىللەتنىڭ ئىلگىرىلەش يولىدا ئۆزىدىكى روھىي ئىللەتلەرنى تازىلىشى تارىخىي خاراكتېرلىك تەقەززا. مۇنداق تارىخىي خاراكتېرلىك تەقەززانى تونۇپ يەتكەن تەشەببۇس چوقانلىرى ھەممە مىللەت ئەزىمەتلىرىنىڭ تارىخىي خىزمىتىدىن ئىبارەت. قەدىمكى مۇتەپەككۈرلاردىن سوقرات بىلەن كۇڭفۇزنى بۇنىڭ پېشقالىرى دېيىشىمىز مۇمكىن. ئۇيغۇر خەلقىدە يۈسۈف خاس ھاجىپ،

مەھمۇد كاشغەرىي، ئەھمەد يۈكەنەكىي، ئەلىشىر نەۋائىي، بابا رەھىم مەشرەپ، مۇھەممەد سىددىق زەلىلىي، ئابدۇللا خاراباتى، مۇھەممەد سادىق كاشغەرىي، ئابدۇرېھىم نىزارى، يېقىنقى زاماندا ئابدۇقادىر داموللام (ئەزىزىي)، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، لۇتپۇللا مۇتەللىپ ئۆزلىرىنىڭ يالقۇنلۇق ئەسەرلىرى ۋە ئالىيجاناب ئاڭلىق مەسئۇلىيەتچانلىقى بىلەن مىللەت روھىيىتىنى ساغلاملاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار مۇھەببەت يالقۇنلىرىنى ئۆز دەۋرىگە لايىق مەزمۇنلار بىلەن مەنىۋى چۇقان سادالىرىغا كۆتۈرۈپ كەلدى. مەلۇم مەنىدە شۇنداق دېيىش مۇمكىنكى، بۇ خىل مەنىۋى ئىلگىرىلەش چۇقانلىرى ئەينى زامان مەدەنىيىتىمىز تارىخىغا مەلەكە ۋە ھۆسن قوشتى. ئۇلارنىڭ ئەينى زامان مەدەنىيەت كۈشەندىلىرىنىڭ توسقۇنلۇقلىرى، ھۇجۇم ۋە ئۆسەكلىرىگە بەرداشلىق بېرىپ مىللەتتە ساقلانغان مەنىۋى ئىللەتلەرنى تازىلاشتا كۆرسەتكەن ئاقىلانە خىزمەتلىرىنى خەلقىمىز ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئاڭلىق بىلىش ئېگىزلىكىدە مەڭگۈ خاتىرىلەيدۇ ۋە قەدىرلەيدۇ.

مىللەتنىڭ ئىلگىرىلەش يولىدا ئۆزىدىكى روھىي ئىللەتلەرنى تازىلىشى ئۇنىڭ جۇڭخۇا مىللەتلىرى ئۇلۇغ ئائىلىسىدە سوتسىيالىستىك زامانىۋى مىللەتتىن ئىبارەت يېڭى تارىخىي قاتلامغا كۆتۈرۈلۈشىدىكى مېخىزلىق بىر خىزمەت. بۇ قىلىسىمۇ، قىلىسىمۇ كارى چاغلىق ئىش ئەمەس، ئەلۋەتتە. مۇنەۋۋەر كىشىلىرىمىزنىڭ كۆپى مىللىتىمىزدە ساقلانغان، بەزىدە ئەسەبىي قۇيۇن ھالىتىگە كۆتۈرۈلىدىغان مۇنداق روھىي ئىللەتلەرنىڭ «ئەزگۈ كۆڭۈللەرنى كاۋاپ، كۆركەم چىمەنلىكنى خاراب» قىلىدىغان ھالدا قىلغۇچ، بۇزغۇچى ھالىتى ۋە ماھىيەتلىرىدىن داد - پەرياد كۆتۈرۈپ، ھەتتا:

ياتسام كىرىپ شام گۆردە خاس ،
بولسام ئۆسەكتىن گەر خالاس.
شۇ چاغدا ھەم تەلۋە قۇيۇن ،
رەشكى - ھەسەتتىن توختىماس.

دەپ بىزارلىق ئېترازلىرىنى بىلدۈرۈشتى.
كۆپلىگەن ئالامەت ئۇقتۇرىدىكى ، مىللىتىمىز ئۆزىنىڭ گۈزەل
ۋۇجۇدىغا ناباب روھىي ئىللەتلەرنى يۇقتۇرۇۋالغان. بۇنى ئېرىغداش
پۈتكۈل مىللەت جامائەتچىلىكىنىڭ ئورتاق ۋەزىپىسى. بۇنى
ئېرىغداش ھازىرقى زامان تەرەققىيات مەلەكىسى مۇھىتىدا
مىللىتىمىزنىڭ ھاياتىي ئىقتىدارى ۋە پارلاق كېلەچىكىنى قولغا
كەلتۈرۈشى توغرىسىدىكى زامانىۋى مىللىي ئاڭنىڭ ياڭراق
دەۋىتى. ماقالىمىز كېيىنكى سەھىپىلىرىدە بۇ نۇقتىنى چۆرىدەپ
ئۆز مۇلاھىزىلىرىنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

3

بىلمەسلىك نادانلىقتۇر ، نادان ئىكەنلىكىنىمۇ بىلمەسلىك قوش
ھەسسە نادانلىقتىن ئىبارەت.

— ئەپلاتون

خەلقنىڭ غېمى — قەھرىمانلىق تەپەككۈرىنىڭ نىجادىيىتى.
ئۇنىڭ خىزمىتى — خەلقنىڭ نىجادىيەت يولىنى ئىزدەش ۋە
كۆرسىتىش ...

نىجادىيەت تەنتەنىسىگە قىلىنغان پىتنە — ھالاک بولۇۋاتقان
ئۆتمۈشنىڭ نالىسى ۋە غۇمى ، خالاس.

— «نىجادىيەتنامە» دىن

مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئىلمىي ، تارىخىي چۈشەنچىسى
ھازىرقى زامان مىللىي ئېڭىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى. ئۇيغۇر

مىللىتى ئۈچۈن مۇنداق ئۆز - ئۆزىنى بىلىش ئېڭى ئەڭ كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكى بىرقانچە جەھەتتىن گەۋدىلەنگەن بولۇشى لازىم.

بىرىنچى، ئۆز مىللىتىنى سۆيۈشنى پۈتكۈل جۇڭخۇا مىللەتلىرىنى سۆيۈش بىلەن، پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى سۆيۈش بىلەن توغرا بىرلەشتۈرۈش لازىم. شۇنى ئېيتىش ھاجەتكى، مىللەت ئىنسانىيەتنىڭ بىر قىسمى، ئۇ مۇئەييەن تارىخى ۋە ئېتنولوگىيەلىك ئىنسان تۈركۈمى. ئۇيغۇر مىللىتى ئۇزاق ئەجدادلىرى ئاساسىدا كۆپلىگەن قەبىلە ۋە خەلقنى تولۇق ياكى قىسمەن ئۆزلەشتۈرۈپ، داۋاملىق شەكىللىنىش، راۋاجلىنىش جەريانىنى باشتىن كەچۈرۈپ كەلگەن. ئۇيغۇر خەلقى تىللاردا داستان قىلغۇدەك ماددىي مەدەنىيەت ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت نەمۇنىلىرىنى يارىتىپ ۋە تىنىمىز تارىخىغا قىممەتلىك تۆھپە قوشقان. ئۇيغۇر مىللىتى ئۆزىنىڭ مىللىيەتلىك تارىخىدا ئىپتىدائىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى ئىنسان تۈركۈمى كاتېگورىيەسىدىن كۆپ قېتىم ھالقىپ بۈگۈنكى ئېتنىك گەۋدىگە مۇيەسسەر بولغان. ئۇيغۇر مىللىتى ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا ئىپتىدائىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى مىللىي ۋە مەھەللىي مەدەنىيىتى كاتېگورىيەسىدىن كۆپ قېتىم ھالقىپ بۈگۈنكى ئۇيغۇر مەدەنىيەت قاتلىمىغا ئېرىشكەن. ئۇ بۇ جەرياندا ئېلىمىزدىكى، ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيادىكى، يىپەك يولىدىكى كۆپلىگەن خەلق ۋە مىللەت بىلەن كۆپ قىرلىق دائىمىي ئالاقىدە بولۇپ، ئۇلاردىن ئوزۇق ئېلىپ، ئۇلارغا تەسىر كۆرسىتىپ، پۈتكۈل ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ بىر پۈتۈنلۈك، ۋارىسلىق، راۋاجلىنىش جەريانىدا ئۆزىنىڭ ھاياتىي ئىقتىدارى ۋە ئىجادىي شۆھرىتىنى نامايان قىلغان. بىر پۈتۈن ئۇيغۇر تارىخى ئاساسىي ئېقىم نۇقتىسىدىن قانداقتۇر «شېشىگە بەند قىلىنغان» بېكىنمىچىلىك ئىچىدە بۇرۇقتۇرما بولۇپ كەلگەن تارىخ بولماستىن، بەلكى كۆپلىگەن

قەبىلە، مىللەت، دىن ۋە مەدەنىيەت تىپى بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئەۋزەللىرىنى ساقلاپ، ئەۋزەلسىزلىرىنى شاللاپ كەلگەن ئوچۇق - ئاشكارا ۋە قايىنام - تاشقىنلىق ئىچىدە ئىلگىرىلىگەن تارىخ. ھازىرقى ئۇيغۇر مىللىتى تارىختا تەدرىجىي يوقالغان ياكى ئۆزىگە سىڭىپ كەتكەن خەلقلەردىن ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق كۆپ قىرلىق، دائىمىي مۇناسىۋەتلەر تارىخىغا پائالىيەتچانلىق بىلەن ئاكتىپ قاتناشقانلىقىدەك ئارتۇقچىلىقىدىن ئەۋزەللىككە ۋە داۋاملىق گۈللىنىش شارائىتىگە ئىگە بولغان. ئۇيغۇرلار شىمال - جەنۇب مۇناسىۋىتىدە، شەرق - غەرب مۇناسىۋىتىدە ئۆزىنىڭ ھاياتىي ئىقتىدارىنى كۈچەيتكەنلىكىنى ئۇنتۇماسلىق كېرەك. دەل مۇشۇ مۇناسىۋەت ئۇيغۇرلارغا ئىككىنچى ھاياتىي كۈچ ئېلىپ كەلدى.

قارا سۇغ مەدەنىيىتىدە، ئەپراسىياپ رىۋايەتلىرىدە، ئورخۇن - يېنسەي (ئاناساي. — تەكلىپلىك مۇھەررىردىن) ئابىدىلىرىدە دەسلەپكى شۆھرىتىنى كۆرسەتكەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتى كېيىنچە چۈشكۈنلىشىشكە دۇچ كەلگەنىدى. بۇنىڭغا خەن ئەنگونىڭ خەن ۋۇدىغا ئېيتقان تۆۋەندىكى كەلىمىسىنى تەققاس قىلىش مۇمكىن: «ئېتىلغان ئوقيا ھەرقانچە كۈچلۈك بولغان بىلەنمۇ ئاخىر بېرىپ ھىلھىل ياغلىقنىمۇ تېشىپ ئۆتەلمەيدۇ. بوران ھەرقانچە كۈچلۈك بولغان بىلەنمۇ ئاخىر بېرىپ بىر تال ھاڭغۇت پېيىنىمۇ ئۇچۇرالمىدۇ. بۇ يەردە گەپ ئوقيا بىلەن بوراننىڭ دەسلەپىدە كۈچسىز بولغانلىقىدا ئەمەس، بەلكى ئاخىر بېرىپ زەئىپلەشكەنلىكىدە.»^① ئۇيغۇر قەبىلىلىرى يىپەك يولى ئالاقىلىرىدە بۇ زەئىپلىكلەرنى يېڭىپ، ھەسسىلەپ كۈچىيىشكە يۈزلەندى ۋە پۈتكۈل يىپەك يولى مەدەنىيىتىگە ئۆچمەس تۆھپىلەرنى قوشتى. بۇ ھال ئۆز نۆۋىتىدە ئوتتۇرا - مەركىزىي ئاسىيا مەدەنىيىتى تارىخىدا تارىخىي خاراكتېرلىك زور بۆسۈش ھاسىل قىلدى. ھەتتا ئۇيغۇر ئورخۇن خانلىقىنى يوقاتقان قىرغىز

① «تارىخىي خاتىرىلەر»، ئۇيغۇرچە نەشرى 361 - بەت

قەبىلىلىرىمۇ بۇ نۇرغۇن يېڭى مەدەنىيەتكە قاراپ يۈزلىنىش ئارزۇسىغا چۈشتى.

ۋاھالەنكى، ئىككى تارىخىي ھادىسە بۇنداق قايتا گۈللىنىشكە بەرھەم بەردى. ئۇنىڭ بىرى، ياۋروپا كاپىتالىزىمىنىڭ راۋاجى، يىپەك يولى ئالاقىلىرى ئورنىنى دېڭىز - ئوكيانلار ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلغان مۇستەملىكىچىلىك ئۇرۇنۇشلىرىنىڭ ئىگىلىشى؛ ئۇنىڭ ئىككىنچىسى، ئېلىمىزنىڭ بېكىنىمچىلىكى ۋە مەخدۇم ئەزەمدىن ۋەلىخان تۆرە، ئابدۇرېھىم ئەلەمگىچە داۋام قىلغان جاھالەتلىك ئىشانچىلىق ئەسەبىيلىكى ۋە «غازات» تېررورلۇقىدىن ئىبارەت. بىز ئەينى يىللاردا نەمەنگانلىق مۇتەپەككۇر بابا رەھىم مەشرەپ بىلەن يەكەنلىك شائىر، مۇتەپەككۇر مۇھەممەد سىددىق زەلىلى شېئىرلىرىدىن، جۈملىدىن خوجا - ئىشانلارنىڭ پىتىنە - ئۆسەكلىرىگە قارىتىپ زوھۇرىدىن ھاكىمبەگ تەكلىپى بىلەن يېزىلغان ئابدۇرېھىم نىزارىينىڭ «دەرۋىلنەجات» (نىجادىيەت دەۋرى) ناملىق داستانىدىن بۇ مەدەنىيەتكە كەلگەن زاۋال گۇگۇمىنىڭ ئېغىر تىنىقلىرىنى كۆپلەپ بايقايمىز.

ئەگەر بىز تاڭ سۇلالىسى يىلنامىلىرى بىلەن ئەينى زاماندىكى بەي جۈيى، ۋاڭ ۋېي، لىۋ يەنسەي، لىۋ جېن قاتارلىق نەچچە ئونلىغان مەشھۇر شائىرنىڭ غەربىي دىيار توغرىسىدىكى بايان ۋە نەزمىلىرى، جۈملىدىن سۇڭ سۇلالىسى ئەلچىسى ۋاڭ يەندىنىڭ ئىدىقۇت زىيارىتى توغرىسىدىكى تارىخىي خاراكتېرلىك ئۇچۇر تەپسىلاتى بىلەن چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە شىنجاڭغا كەلگەن جى جۈن، خۇڭ لياڭجى، لىن زېشۈي، شاۋشۈن، سۇڭ بولۇ قاتارلىقلار يازغان شېئىرىي تەپسىلاتلارنى بىر قۇر سېلىشتۇرىدىغان بولساق بۇ ئارىدىكى «گۈللىنىش - چۈشكۈنلىشىش» ھادىسىسىنى بىر قەدەر ئېنىق ھېس قىلىمىز.

بىز بىر قانچە بوۋىمىزغىچە مۇشۇنداق بېكىنمە، خارابە ۋە نادانلىق مۇھىتىنىڭ ئاخىرقى چۆكمىسىدىن دۇنياغا تۆرەلدۇق.

شۇ سەۋەبلىك بىز ئاددىي تۇرمۇش تەپەككۇرى ۋە ئېلىمبىنتار، ھېسسىي، مىللىي مۇھەببەت ئۇيۇقىدا تۇرۇپ ئۆز مىللىتىمىزنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىنى، ئۇنىڭدىكى ھالاكەت ۋە ھايات، گۈللىنىش ۋە چۈشكۈنلىشىش ھەرىكىتى قانۇنىيەتلىرىنى بايقىيالايمىز. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەقىقىي ئاڭلىق تەپەككۇر بولۇش تەلەپ قىلىنىدۇ. ھەقىقىي ئاڭلىق تەپەككۇر — يۈزەكى، ھېسسىي، ئېلىمبىنتار، كەيپىياتچان مۇھاكىمىدىن خالاس بولۇپ، بۇ خىل تەپەككۇر ئەپلاتوننىڭ سۆزى بىلەن ئېيتقاندا «ھەقىقىي مۇتەپەككۇرانە تەپەككۇر» بولۇشى كېرەك. ئەسىرىمىزنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ئابدۇقادىر داموللام (ئەزىزىي)، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، لۇتپۇللا مۇتەللىپنىڭ تەرەققىيپەرۋەر ئويغىتىش تەشەببۇسلىرىنىڭ پۈتكۈل مىللەتنىڭ، بولۇپمۇ كەلگۈسىنىڭ ئىگىلىرى بولغان مۇنەۋۋەر ياشلارنىڭ ئورتاق «چۇقان»ىغا ئايلىنىلماسلىقى خەلقىمىزنىڭ ئەينى يىللاردىكى مەدەنىيەت قاتلىمىدىكى پاجىئەلىك جاھالەت چۆكمىسىنىڭ پېچىتى بۇزۇلمىغانلىقتىن بولغانىدى. ئازادلىقتىن كېيىن مىللىتىمىز قەد كۆتۈردى، بىرقانچە ئەسىرلىك جاھالەت ئويۇقىسىدىن ئويغاندى. ئۆز — ئۆزىگە بولغان ئەقلىي بىلىشنىڭ يېڭىچە تەپەككۇر يالقۇنلىرى بىلەن قەيسىرانە ئىلگىرىلەش روھىيىتى يۈز مىڭلىغان مۇنەۋۋەر قەلبىنىڭ ئورتاق مېلودىيەسىگە ئايلاندى.

ئۆز مىللىتىگە بولغان ھەقىقىي ساغلام مۇھەببەت — مىللەتلەر ئارا ھەقىقىي ئىنتېرناتسىيونالىستىك، قېرىنداشلارچە كۆز قاراشنىڭ تىكلەنگەنلىكى بىلەن جۇلالىنىدۇ.

ئىرخ فىروم توغرا ئېيتىدۇ: «مۇھەببەتنىڭ ئالدىنقى شەرتى — ياخشى كۆرگىنىگە ياخشى كۆرۈش بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش ئىقتىدارىنىڭ بولۇشىدىن ئىبارەت». ئۆز مىللىتىنى سۆيۈشكەمۇ ئۇنىڭغا تۆھپە قوشۇش ئىقتىدارىنىڭ بولۇشى ئالدىنقى شەرت قىلىنىدۇ. مىللەتنى ئېغىزدا سۆيىدىغان، ئەمەلدە ئۇنىڭغا زىيان —

زەخمەت كەلتۈرىدىغان كىشىلەردە مۇنداق ھەقىقىي مۇھەببەتنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇلاردىكىسى ئېچىپ ئېيتقاندا «مۇھەببەت» نىقابىغا ئورنىنىۋالغان نەپرەتتىن، بۇزغۇنچىلىق ۋە بىخۇدلاشتۇرۇشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئىرغىر فېرۇم ئېيتقانداكى ئومۇمەن مۇھەببەت ھاياتلىقنىڭ ئىجابىي ئىپادىسى بولۇپ، پەقەت باشقىلارنى سۆيۈشلا گۈزەل ئەخلاق ھېسابلىنىدۇ. ئۆز مىللىتىنى سۆيۈشكە باشقا مىللەتلەرنى ھاقارەتلەش، چەتكە قېقىش، كەمسىتىشنى شەرت ۋە بەدەل قىلىش، ئۆزىدىكى تارىخىي، ئىجتىمائىي، پىسخىكىلىق ئىللەتلەرنى ئەيىبلەپ تازىلاش ئورنىغا باشقا مىللەتلەرگە كايىدىغان، غۇم ساقلايدىغان پىسخىكا ھەتتا كۆز قاراشلارنى ئاشكارا بازارغا سېلىش ھازىرقى زامان مىللىي ئېڭىغا زىت، غەيرىي ئىلمىي روھىيەت ۋە كۆز قاراشتىن ئىبارەت.

4

«شائىرنى ئۇلۇغلىغان نەرسە — دەل ئۇنىڭ شېئىرىيىتىدە چاقناپ تۇرغان ئىنسانىيەت بىلەن نىجادىيەتنىڭ ھىجران نالىسى ۋە ۋىسال شادىيانىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.»
«سەبىيلەر زەي پاخاللاردا يېتىپ ئۇزۇن كەچۈرمىشلەرنى ئەسلىگەندە نىجادىيەت پەرزەنتلىرىنىڭ كۆزى يورۇيدۇ.»

— «نىجادىيەتنامە» دىن

گوسېئا: «مېنىڭ خەلقىم بىلىمنىڭ كەمچىللىكىدىن ھالاك بولدى» دېگەنىدى. «كۆلتىكىن مەڭگۈ تېشى» دا: «توقۇز ئوغۇز بەگلەرى بودۇنى بۇ سابىمىن ئەدگۈتى ئەشىد، قاتىغدى تىڭلا» (توقۇز ئوغۇز بەگلەرنىڭ خەلقلەرى بۇ سۆزۈمنى ياخشى ئاڭلا، چىڭ ساقلا)، «ئۆكۈن! كۈرە گوڭۇن ئۈچۈن»، «بىلمەدۇك ئۈچۈن» (پۇشايمان قىل كۈرەڭلىگىنىڭ ئۈچۈن، نادانلىقنىڭ ئۈچۈن)، «ئىغار ئوغلاننىڭىزدا تايغۇنىڭىزدا يىگدى ئىگدۇر

ئەرتىڭىز» (قەدىردان ئوغلانلار، ئەۋلادىڭىزنى تېخىمۇ ياخشى تەربىيەلەپ ئالەمدىن ئۆتۈڭىزلەر) دەپ يېزىلغان. ھازىرقى زاماندا مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى ئۈچۈن:

ئىككىنچىدىن، مىللەتنى نادانلىق ئاسارىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت - سەنئەت ۋە ئىجادىيەتتە راۋاجلانغان سوتسىيالىستىك، زامانىۋى، ئىقتىدارلىق، تۆھپىكار مىللەت قىلىپ چىقىشنىڭ تارىخىي زۆرۈرىيىتىنى چۈشىنىشكە توغرا كېلىدۇ.

شۇنى تەكىتلەش ھاجەتكى، نادانلىق تېخىمۇ ئېغىر نادانلىقنى ۋە بارلىق ئىجتىمائىي بالايىئاپەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. سىپىنوزا: «يامانلىقنىڭ ماھىيىتى نادانلىقتۇر»، «ئەركىنلىك بىلەن سائادەت كىشىنىڭ ئۆزىنى چۈشىنىشىدە، ئۆز - ئۆزىنى ئىزدىشىدە، ئۆزىنى ئىمكانقەدەر ئىنسانىي تىپىكلىككە يېقىنلاشتۇرۇشىدا» دېگەندى. ئۇيغۇر كىلاسسىك پەلسەپىۋى تەپەككۇرىنىڭ نامايەندىلىرى بىلىم ۋە نادانلىقنى ئىنسانىي تۇرمۇش بىلەن ھايۋانغا خاس ھاياتنىڭ ماھىيەتلىك پەرقى سۈپىتىدە تىلغا ئېلىشقان.

شۇنى ئېيتىش كېرەككى، ئىككى تۈرلۈك مىللەت ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت - سەنئەت ۋە ئەخلاققا شۇنچە قەيسەرلىك بىلەن ئۆزىنى ئۆرىدۇ. ئۇنىڭ بىرى، ئىلىم تەپەككۇرى ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتتا ئالدىنقى ئورۇندا ئىلگىرىلەۋاتقان مىللەت، يەنە بىرى، ئۇزاق غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغانغان ۋە كېچىككەن مۇساپىسىنى تولدۇرۇش نىيىتىگە كەلگەن مىللەت. ئۇلار چۈشىنىدۇكى: ئومۇمەن قىممەتلىك نەتىجىلەرگە ئېرىشمەك ئىنتايىن مۇشكۈل، ئوخشاشلا ئىنتايىن مۇشكۈلچىلىكتە ئېرىشىلگەن نەتىجىلەر ئومۇمەن قىممەتلىك.

مۇھەببەت — نوقۇل خاھىش ئەمەس، بەلكى قىزغىن غايىۋى پائالىيەت.

بەخت - سائادەت — نوقۇل ئىستېمال كەڭ - كۈشادىلىكى

ئەمەس، بەلكى ئىنساننىڭ ئۆزىدىكى يوشۇرۇن ئىقتىدارىغا مۇناسىپ ئۆز ئىجادچانلىقىنى جارى قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش. ئەبۇ نەسىر فارابى توغرا ئېيتقانىدى: «بىز پەقەت گۈزەللىككە مۇيەسسەر بولغان ۋاقىتىمىز دىلا بەخت - سائادەتكە مۇيەسسەر بولىمىز.» فارابى بۇ يەردە بەخت - سائادەتنى ماددىي پاراۋانلىقتىن ئۈستۈن بولغان يۇقىرى قاتلامدىكى ئىجتىمائىي مەلەكە دەرىجىسىگە كۆتۈرۈپ چۈشەنگەن. بۇنداق گۈزەللىكنى نەزەرىيەۋى تەپەككۇر، ئاساسىي پەنلەر، تېخنىلوگىيەلىك تەتبىقاد، سەنئەت ۋە مەدەنىيەت گۈللىنىشىسىز قولغا كەلتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس. ھىيوتى «فائۇست» داستانىغا ھەممە جىنايەتتىنمۇ ئېغىر جىنايەت ئىجادىيەتسىزلىك ئىكەنلىكىنى سىڭدۈرگەنىدى. چۈنكى ئىجادىيەتسىزلىك ئىنساننىڭ يوشۇرۇن ئىقتىدارىغا قىلىنغان بىرىنچى دەرىجىلىك ھاقارەت، شۇنىڭدەك ئىنساننىڭ ئۆز ماھىيىتىگە قىلىنغان ئەڭ ماھىيەتلىك ئاسىيلىقتىن ئىبارەت. شۇ سەۋەبلىك، سەۋەنلىكنى كەچۈرۈش مۇمكىن، كەچۈرۈلمەيدىغىنى ئىنساندىكى ئىنسانىي قىممەتنىڭ ھالاكىتى بولغان پائالىيەتسىزلىكتۇر!

بىر مىللەتنىڭ گۈللىنىشى ۋە چۈشكۈنلۈكى مىللەت تۈركۈمىنىڭ سۈيىپىكتىپ شەرتلىرىدىن ھالقىغان بىر قاتار زامان، ماكان، ئىجتىمائىي، سىياسىي، تارىخىي شەرت بىلەنمۇ ئالاقىدار، ئەلۋەتتە. ئەمما ئەڭ مۇھىم سۈيىپىكتىپ شەرت شۇ مىللەتنىڭ نەزەرىيەۋى تەپەككۇر ۋە ئىجادىيەت ساپاسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. نۇرغۇن پاكىت ئۇيغۇر ئوغۇل - قىزلىرىنىڭ ھازىرقى زامان نەزەرىيەسى، پەن - تېخنىكىسىنى ئىگىلەشتە ھېچقانداق يوشۇرۇن ئىقتىدار يېتەرسىزلىكىدە ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىدى. بۇ نۇقتىنى چەت ئەللەردە، ئىچكى ئۆلكىلەردە، ئاپتونوم رايونىمىزدا ئوقۇۋاتقان ۋە ئىشلەۋاتقان كۆپلىگەن كىشى تېخىمۇ ئېنىق ئىسپاتلىدى.

مىللىتىمىزنىڭ ئىلىم - پەنگە يۈرۈش قىلىش، مەدەنىيەت ئىگىلەش يېڭى دەۋرى باشلاندى.

ئەمما، مىللىتىمىزنىڭ روھىي قاتلىمىدا كېيىنكى زامانلاردا ئارقا - ئارقىدىن شەكىللەنگەن بىر قاتار مەنئىي ئىللەتنىڭ تېخى خېلىلا سالماقلىق ساقلىنىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىر مىنۇتمۇ ئېسىمىزدىن چىقىرالمايمىز. بۇلار: بىلمەي تۇرۇپ بىلەرمەنلىك قىلىدىغان؛ بىلمەي تۇرۇپ بىلىشكە ئىنتىلگۈچىلەرنى ھاقارەتلىيدىغان؛ ئانچە - مۇنچە بىلىۋېلىپ كۆپرەك بىلىشكە قىزىقمايدىغان؛ نامرات ۋە نادانلىق تۇرمۇش رىجىلىرىگە ئېجىل بولۇپ، ئۇنى ئۆزگەرتىشنى خالىمايدىغان؛ نامرات تۇرۇپ تىرىشماي ھۇرۇنلۇق قىلىدىغان؛ ئادەتتىكى شېئىرىي يېزىقچىلىق قاتارلىقلارنى ئىجادىيەتنىڭ بىردىنبىر ياكى ئاساسلىق شەكلى دەپ قاراپ، پەن - تېخنىكىدا جاپا - مۇشەققەتلىك ئىجادىيە ئەمگەك سىڭدۈرۈشتىن باش تارتىدىغان؛ ئىستېمالچىلىق، يالتىراق كۆرۈنۈش، ئويۇن - تاماشا، يەڭگىل - يۇمشاق كەسىپلەرگە بېرىلىپ، تەرەققىيات ۋە ئىجادىيەتنىڭ ھەقىقىي پىشاڭلىرى ۋە مول مەھسۇلاتلىق بۇلىقىدىن سىرتتا قالىدىغان؛ دائىملىق غەمخورلۇق، ئېتىبار، مىللىي تەركىب كۈنلۈكىدىن بەھرىمەن بولىدىغان پارنىك مايسىلىرى سالاھىيىتىنى بوران - چاپقۇنلارغا بەرداشلىق ئەزىمەت دەرەخ ۋە ئورمان بولۇشتىن ياخشى كۆرىدىغان ... دېگەندەكلەردىن ئىبارەت.

مەن ئاتۇشتا زامانىۋى بىناكارلىقنى يەرلىك ئۇيغۇرلارنىڭ خالىمايدىغانلىقىنى، مايتاغدا يەرلىك ئۇيغۇرلارنىڭ بىرىنچى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تىزگىنلەش سىستېمىسىدىن كۆرە «كەسىپ ئالماشتۇرۇپ» سېمونت يولدا ۋېلىسىپىت مىنىپ يۈرۈيدىغان پىركازچىك ياكى باشقا بىرەر مۇلازىمەت خىزمىتىگە مەيلىدار ئىكەنلىكىنى، ھەتتا ئۈرۈمچىنىڭ نەمپىن دوقمۇشىنىڭ «خەلق» كىنو - تىياتىر خانىسى تەرىپىدە خەنزۇلارنىڭ ياغاچچى

ياشلىرىنىڭ خېرىدار كۈتۈپ تۇرغانلىقىغا روشەن سېلىشتۇرما ھالدا بانكا تەرىپىدە ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ تاشقى پېرېۋوت چېكى، زايوم، ئاشلىق بېلىتى «سودا» سى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلىقىنى بۇنىڭ ئاددىي ۋە كۆرۈنۈشلۈك ئۈچ مىسالى قىلىشىم مۇمكىن. بۇنداق ۋە بۇ خىل تىپتىكى «كۆپۈكتەك لەيلەشنى ياخشى كۆرىدىغان» روھىيەت ھەممە شەھەر - كەنتكە يامراپ كەتكەن. ئۇيغۇرلار ئەزەلدىن سودىغا چاققان، تاماققا ئۇستا، شېئىرغا ماھىرغۇ؟ شۇنداق! بۇ ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ بىرىنچى دەرىجىلىك ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي تارماقلىرىدىكى ئىجادىيەت سەمەرىلىرىنى ھازىرلىغان ئالدىنقى شەرت ئاستىدا ئاندىن «گۈل ئۈستىگە گۈل» گۈزەللىكى بەرپا قىلالايدۇ. بۇنداق مىللەتنىڭ ھايات تەقدىرى، ئۇنىڭ ھايات ۋە ئىنسانىيەتكە تۆھپە بېغىشلاش ئىقتىدار قىممىتىگە ئالاقىدار غايەت زور ماتېماتىكىنى باشقا مىللەتلەردىن ئارازلاش روھىيىتى بىلەن يېپىپ قويۇشقا ياكى ئاداقچىچە ئاقلاپ چىقىشقا بولمىسا كېرەك. ئىرخ فىروم توغرا ئېيتىدۇ: ئومۇمەن ئىنسان ئىنتايىن زىددىيەت ئىچىدە ياشايدۇ، ئۇ باشقىلار بىلەن ھەمكارلىشىشقىمۇ موھتاج، ئۆز ئالاھىدىلىكلىرىنى ساقلاپ قېلىشقىمۇ ئېھتىياجلىق، بۇ زىددىيەتنى پەقەت ئىجادىيەتلا ھەل قىلىپ بارىدۇ. ئىجادىيەت ئىقتىدارى ۋە ئۇنىڭغا ئۇل سالىدىغان ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت - سەنئەت ۋە ئەخلاق - پەزىلەت ئاساسىنى ئىگىلىمىگەن مىللەت گۈللىنىش ئىقتىدارى ۋە مەۋجۇتلۇق قىممىتىدىن مەھرۇم بولۇۋاتقان مىللەتتىن ئىبارەت.

5

«ئىجادىيەت پەشتىقىغا يول تۇتقىنىڭدا پىتىنە - ھەسەت قويۇنلىرىدىن تەمتىرەپ قالما ۋە ئالدامچى خۇشامەت دەرىخىنىڭ تېگىدە سايىدىما!»

«ئىجادىيەت — ئۇ ئۆزىنىڭ ماھىرى ۋە چىداملىق
ئىزدىگۈچىلىرىگە بېرىلىدىغان ئىنئام.»

— «ئىجادىيەتنامە» دىن

ئۈچىنچى، مىللەتنىڭ ئۆزىنى بىلىشىدە سۆزلىزاتىسىيەلىك ئەخلاق
ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ. بۇنداق ساغلام ئەخلاق سۆزلىزاتىسىيەسىز ھازىرقى
زامان مىللىتى بولۇپ تۇرۇش ۋە راۋاجلىنىش مۇمكىن ئەمەس.
ئۇيغۇر خەلقى ئۇزاق ماددىي مەدەنىيەت تارىخىدا مۇنەۋۋەر
ئەخلاق سۆزلىزاتىسىيەسى ئەنئەنىلىرىنى ياراتقان. ۋاپادارلىق،
ھېسداشلىق، خەيرخاھلىق، شەرم — ھايى، مېھماندوستلۇق، ئىنساب
ۋە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش قاتارلىق پەزىلەت ۋە ئادەتلەر ئۇنىڭ
جۈملىسىدىن بولغان. ئەمما خەلقىمىزنىڭ ئېسىل ئەخلاق
ئەنئەنىسىگە نۇقسان كەلتۈرىدىغان ئىللەتلەر، بولۇپمۇ كېيىنكى
زامانلاردا كۆرۈنەرلىك باش كۆتۈرۈپ، ئىلغار مۇتەپەككۈر ۋە
مەرىپەتپەرۋەرلىرىمىزنىڭ جىددىي دىققىتىنى قوزغىغان بۇنداق
نۇقسان — ئىللەتلەرنىڭ خېلىلا تىپلىرى ۋە بازىرى بارلىقىنى
ھېس قىلىش قىيىن ئەمەس.

ئەخلاق جەھەتتىكى ئىللەتلەر ئىچىدە ئەڭ ئېغىرى «بۇزغۇنچى
خاراكتېرلىك ئەخلاقسىزلىق» كاتېگورىيەسىگە تەۋە بولغان
كۆرەلمەسلىك، رەشك — ھەسەت قىلىش، پىتنە — ئىغۋا — ئۆسەك
تارقىتىش، شەخسنىڭ ئىززەت — ھۆرمىتىگە دەخلى — تەرۈز
قىلىش ۋە سۈيىقەستچىلىكتىن ئىبارەت. مەلۇم مەنىدە
يۇرتۋازلىق، ئۆمىدىسىز — چۈشكۈنلۈك، ئالدامچى خاراكتېرلىك
خۇشامەت، ئىسراپخۇمار، ساختا شۆھرەتچىلىكىمۇ بۇزغۇنچى
خاراكتېرلىك غەيرىي ئەخلاقىي ئىللەت قاتارىغا كىرگۈزۈش
مۇمكىن. بۇ خىل ئىللەتلەر ئىجادىيەت سەمەرىلىرى ۋە مىللەتنىڭ
مۇنەۋۋەر كۈچلىرى بىلەن مىللەتنى ئۇيۇشتۇرۇپ تۇرىدىغان
بىرلىك — ھەمدەملىكىگە نىسبەتەن بۇزغۇنچى خاراكتېرلىك

تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئۇيغۇر روھىيىتىنى زامانىۋى پاراسەت يۈكسەكلىكى بىلەن كۆزەتكەندە مۇنداق «بۇزغۇنچى خاراكتېرلىك»، «دەخلى - تەرۇز خاراكتېرلىك» روھىيەت ئىللەتلىرىنى تۆت قاتلامغا بۆلۈش مۇمكىن :

1. ئالدىنقى ئاڭ خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىي ئىللەت. بۇ بەزى كىشىلەر خاراكتېرىدە شەكىللەنگەن باشقىلارغا يول بەرمەسلىك، باشقىلارنىڭ نەتىجىسىنى ئۆزىگە تەھلىكە ھېسابلاش، باشقىلارغا قىتىغۇرلۇق قىلىش، يوشۇرۇن دۈشمەنلىك ۋە ئىشەنمەسلىك پىسخىكىسىدا بولۇش، باشقىلارنىڭ بىرەر ئوڭۇشسىزلىقىنى، ھەتتا باشقىلار ھەققىدىكى بىرەر سۆز - چۆچەكنى ئاڭلىغاندا روھلىنىش تۇيغۇسى ھاسىل قىلىش قاتارلىق پىسخىكىلىق ھالەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ. فېرېئودنىڭ پىكىرىچە، ئىنساندا يوشۇرۇن ئىقتىدار بولىدۇ: ئۇنىڭ بىرى، ئىجادىيەت، ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈش ئىقتىدارى؛ يەنە بىرى، بۇزغۇنچىلىق، ئۆزگىلەرگە ۋە ئۆزىگە ھالاكەت چىللاش ئىقتىدارى. ئەگەر فېرېئودنىڭ بۇ قاراشلىرىنى شەرتلىك قوبۇل قىلىدىغان بولساق، بۇ يەردە تىلغا ئېلىۋاتقانلىرىمىز بىر قاتار كۆپرەك كىشىدىكى ئەنە شۇ خىل ئالدىنقى ئاڭ خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىيەتنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن شۇ يەردىكى، مۇنداق ئالدىنقى ئاڭ خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىيەت مىللەتنىڭ مەنىۋى ساپاسىنىڭ ئۆسۈشى، شەخسلەرگە قارىتىلغان بىلىم ۋە ئەخلاق تەربىيەسى، تۇرمۇشنىڭ ئاقىلانە تەشكىللىنىشى ئارقىلىق تىزگىنلىنىشى ۋە بىكار قىلىنىشى مۇمكىن. ئەكسى ھالدا، ئۇ راۋاجلىنىپ ئەخلاق، سىياسىي ۋە قانۇن تۈسى ئالغان بۇزغۇنچى خاراكتېرلىك روھىي ئىللەتكە، ھەتتا جىنايەتكە ئايلىنىشى تامامەن مۇمكىن.

2. ئەخلاق خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىي ھالەت. بۇ بەزى كىشىلەرنىڭ ئەخلاق - پەزىلىتىدە شەكىللەنگەن، ئەخلاق ۋە

ۋىجدان ئۆلچەملىرىنىڭ رىجە - توسۇقلىرىنى ئۆرۈپ - چۆرۈپ تاشلىغان، ئالڭ ۋە تەپەككۇر، ھېسسىيات ۋە پوزىتسىيەنى قاماغدىۋالغان شەخسىيەتچىلىك، لاپخورلۇق، رەشك - ھەسەت، غەيۋەت - شىكايەت، ئارىلاپ - ئارىلاپ قىلىنىدىغان قارغاش، ئارقىدىن تىللاش، ئۆسەك تارقىتىش، باشقىلاردىن ئۆزىگە بىرقانچە كۈشەندە تىكلۈۋېلىش، ئۇنى ھاقارەتلەيدىغان ھەرقانداق ۋاسىتىدىن راھەتلىنىش، جۈملىدىن ئۆزىگە يول ئېچىش مەقسىتىدە ئۆز ئىززىتىنى دەپسەندە قىلىدىغان ساختا خۇشامەتچىلىك قاتارلىقلاردا تىپىك ئىپادىلىنىدۇ. مۇنداق ئەخلاقسىزلىق تۈسىنى ئالغان بۇزغۇنچى روھىي ئىللەت ئۆز ئىچىدىن يەنە ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. ئۇنىڭ بىرى، بىلىم، ئەخلاق ۋە تەربىيە ئارقىلىق ئۆزئارا چۈشىنىشنى كۈچەيتىپ، تىزگىنلىگىلى بولىدىغان كەمچىلىك تىپىدىكى روھىي ئىللەت بولسا؛ يەنە بىرى، تەربىيە كار قىلمايدىغان، مەخسۇس روھىي داۋالاش تەلەپ قىلىنىدىغان روھىي كېسەللىك تىپىدىكى ئىللەت. دەرۋەقە بۇنىڭغىمۇ قاراتمىلىق بىلىم بىلەن ئەخلاق تەربىيەسى بىرلەشتۈرۈلۈشى لازىم.

شۇنى ئېيتىش ھاجەتكى، ئۆزىگە ۋە ئۆزگىلەرگە ھۆرمەت ۋە مۇھەببەت تۇرمۇش ۋە گۈللىنىشنىڭ ئاساسىي شەرتى. ئىجتىمائىي ھاياتتىمۇ شۇنداق، مەنىۋى تۇرمۇشتىمۇ شۇنداق. باشقىلارغا بۇزغۇنچىلىق سېلىش ھېسابىغا ئۆز خاتىرجەملىكى، ساغلاملىقى ۋە بەخت - سائادىتىگە ئېرىشىش مۇمكىن ئەمەس. باشقىلارغا بۇزغۇنچىلىق سېلىش بەربىر ھەر ئىككى تەرەپكە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلىق بولىدۇ. ئىرخ فىرومنىڭ سۆزى بىلەن ئېيتقاندا، ئۆز - ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىش ئەسەبىيلىكنىڭ باشقىلار ئۈستىدىكى ئىپادىلىنىش شەكلىدىن ئىبارەت، خالاس!

3. تۈركۈم - سىياسىي خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىي ئىللەت. بۇ سىنىپىي كۈرەش، بولۇپمۇ ئىدىئولوگىيە مەركەز قىلىنغان

سېنىپىي كۈرەش جىددىيلىشىپ قالغان شارائىتتا بىر قىسىم كىشى ئادەتتىكى ئاڭدىن تاشقىرى مۇئەييەن تۈركۈملەشكەن ئاڭغا باغلانغان بولىدۇ. بۇ مۇنداق تۈركۈم قاتناشقۇچىلىرىنىڭ ئۆز ئېڭى ۋە خاھىشلىرىنى تۈركۈمنىڭ ئورتاق ئېڭى ياكى ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بويسۇندۇرۇشنى تەلپ قىلىدۇ، دېگەن سۆز. مۇنداق ئەھۋال ئاستىدىكى پىتنە - ئىغۋا، يالغان - ياۋىداق، تۆھمەت - ئويدۇرۇملار ئەخلاق تىپىدىكى ۋىجدان ۋە بىلىم، مەدەنىيەت ۋە تەربىيە كەملىكى تۈپەيلى يۈز بېرىدىغان، چۈشەنچە ھاسىل قىلغاندىن كېيىن ئۆزگىرىدىغان رەشك - ھەسەت، پىتنە - ئىغۋا قاتارلىقلاردىن ئۆزىنىڭ بىر قاتار ئالامىتى بىلەن روشەن پەرقلەنىدۇ. بۇ ئالامەتلەر: پىتنىنىڭ قارا نىيەتلىك، سۈيىقەستلىك مەقسەتدارلىقى؛ پىتنە مەنبەسىنىڭ بىر مەركەزلىكى؛ پىتنە رىتىمىنىڭ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرىگە ئىزچىل ئۇلانمىلىقى؛ پىتنە ئويىپىكتىنىڭ ئۇلارغا مەنىۋى تەھلىكە سېلىش قىممىتى بويىچە تاللانغانلىقى (بۇ بەزىدە سۈبېيىكتىپ قىياس بويىچە ئەخمىقەنە ياساپ چىقىرىلىشى مۇمكىن)؛ بۇ پىتنىنىڭ ئاساسىي مەقسىتى جامائەتنى پىتنە ئويىپىكتىدىن يىراقلاشتۇرۇش ياكى جامائەت پىكرى تالىشىش ئىكەنلىكى؛ پىتنىنىڭ يىراق - يېقىندىكى ھەممە مۇخلىس ئاغزىدىن بىردەك چىقىشى؛ مۇنداق پىتنىنى تارقىتىشتىكى مەجبۇرىيەت قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

4. قانۇن تۈسى ئالغان بۇزغۇنچى خاراكتېرلىك روھىي ئىللەت. بۇ ئەخلاق خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىي ئىللەت بىلەن تۈركۈم (سىياسىي) خاراكتېرلىك روھىي ئىللەتنىڭ «ئاساسىي قانۇن» (38 - ماددا)، «جىنايىتى ئىشلار قانۇنى» (138 - ، 145 - ماددا)، «ھەق تەلەپ قانۇنى» (4 - ، 98 - ، 101 - ، 102 - ماددا) دىكى شەخسنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگە بوھتان چاپلاش ئارقىلىق دەخلى - تەرۇز قىلىش جىنايىتى توغرىسىدىكى بەلگىلىمىلەرگە چۈشىدىغان جىنايىتى خاراكتېرلىك بۇزغۇنچى روھىي ئىللەت شەكلىنى ئۆز

ئىچىگە ئالىدۇ. بىز ئەمدىلەن قانۇنچىلىق تەرتىپىنى يولغا قويۇۋاتقىنىمىز ئۈچۈن بۇ جەھەتتىكى تىپىك جازا تەدبىرلىرى ۋە تەربىيەۋى تەسىر كۆرسىتىش ئۇلىگىلىرىنى تەشكىللەپ بولالىمىدۇق. ئەمما، بۇ مۇقەررەر روياپقا چىقىدىغان خىزمەت ئىكەنلىكىدە شۈبھە يوق.

6

«ئىنسانلار ئۆز-ئۆزىنى بىلمەي تۇرۇپ كامالەت ھەرىمىدىكى نىجادىيەت مېۋىسىگە مۇيەسسەر بولالمايدۇ. نىجادىيەتنىڭ دەرىجىسى ئىنسان تۈركۈملىرىنىڭ ئۆز-ئۆزىنى قايتا ئىختىرا قىلىش پەللىسىگە باغلىق.»

«ۋاقىت قىممىتىنى بىلمىگەن ئادەم ئۆز ھاياتىنىڭ قىممىتىنى بىلمىگەن ئادەمدۇر. نىجادىيەت ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئەبەدىي شېرىن خىيالىدىن باشقا نەرسە ئەمەس.»

— «نىجادىيەتنامە» دىن

غايە — گۈزەل تۇرمۇش توغرىسىدىكى ئۈمىدۋار، ئىنتىلىشچان ئاغدىن ئىبارەت. ئۇيغۇر مىللىتى ئارىسىدا ئۆز مىللىتىنى بۈگۈنكى ۋە ئەتىكى رېئاللىق ۋە مۇمكىنلىك ئاساسىدا سوتسىيالىستىك تەرەققىي تاپقان زامانىۋى مىللەت قىلىپ مۇكەممەللەشتۈرۈپ چىقىش غايىسىدىكى مۇنەۋۋەر كىشىلىرىمىز نۇرغۇن. كىشىلەرنى ۋە ياشلىرىمىزنى چۈشكۈن جاھالەتلىك خىيالىي تۇرمۇش تەسەۋۋۇرى بىلەن قايىمۇقتۇرۇپ كەلگەن ئاڭ — پىكىر ئالدامچىلىرىمۇ ئاز ئەمەس. جان باقتىلىق بىلەن ياشاۋېرىدىغان غايىسىز كىشىلىرىمىز خېلىلا سالماقنى تەشكىل قىلىدۇ. ياشلىرىمىزنىڭ بىرمۇنچىسى غايىلىرى بەك تۆۋەن، جاسارىتى ۋە تىرىشچانلىقى تولىمۇ ئاجىز. بۇ ھال مىللىتىمىزنىڭ ئۆز — ئۆزىگە بولغان بىلىشى، تەلىپى ۋە ئىرادىسىگە كەسكىن

تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئېيتىش مۇمكىنكى، بىر مىللەتنىڭ ئەمەلىدىكى گۈللىنىشى ۋە ئۆزىنىڭ تالانت - ئىستېدات ئىگىلىرىنى يېتىشتۈرۈپ چىقالىشى، ئۇنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىنىڭ ھازىرقى زامان غايە ئېغىنى تىكلەنگەن - تىكلەمىگەنلىكى، ئۇنى ئەمەلىي ھەرىكىتىگە پىشاڭ قىلغان - قىلمىغانلىقىغا باغلىق.

ۋاقىت ئېغى ھازىرقى زامان مىللىتىدە بولۇشى لازىم بولغان مۇھىم چۈشەنچە ۋە ئىجتىمائىي ئادەت بولۇپ، ۋاقىت ئېغىسىز ئۇچقاندەك راۋاجلىنىۋاتقان زامان بىلەن بىللە ئىلگىرىلەش مۇمكىن ئەمەس. لايجەزەللىك، بۈگۈنكى ئىشنى ئەتىگە قويۇش، ۋاقىتنى قەدىرلىمەسلىك، ۋاقىت ئىسراپچىلىقى مەيلى شەخسكە ياكى مىللەتكە بولمىسۇن يامان ئاقىۋەتلەر كەلتۈرىدۇ. ئاڭلىق تەشكىللەنگەن مىللەت ئۈچۈن ۋاقىتنىڭ بىرلىك ئۆلچىمى ئىنتايىن ئىنچىكە ۋە ھېساباتلىق.

ۋاقىت — خالىغاندا ئالدىغىمۇ، ئارقىغىمۇ بۇرىغىلى بولىدىغان، خالىغاندا قوڭغۇراق تەك جىرىڭلاتقىلى بولىدىغان مېخانىكىلىق سائەت ئەمەس. ۋاقىت — تۈگۈپ تاشلىسا تۈگۈن بولۇپ تۇرۇۋېرىدىغان يېشىلىمەس تۈگۈن ياكى ئەسھابۇلكەھف غارىدىكى تىلىسم ئەمەس. ۋاقىت — ئۆز ئېقىمىدا يۈز بېرىۋاتقان ھەممە مەدەنىيەتسىزلىك ۋە رەزىللىككە بىپەرۋا، سۈكۈتچان، ئىنكاسسىز ھەيكەل ئەمەس. ۋاقىت — كائىناتنىڭ ھۆكۈمرانى، ھەققانىيەت سودىيەسى، ئۇ ھەممىنى ھالاك قىلغۇچى ۋە بىنا قىلغۇچى بىراخما! ئۇ خۇپىيانە سىرلارنىڭ تۇۋىقىنى ئاچىدۇ، ئۆزىنى ئېتىبارسىز قالدۇرغان ۋە خارلىغانلارنى ئېتىبارسىز قالدۇرىدۇ ۋە خارلايدۇ. ئۇ شەخسنىڭ، مىللەتنىڭ، دۆلەتنىڭ خارابىلىق ياكى گۈللىنىش مەنزىرىسىنى سىزىدۇ. ۋاقىت — ئىجادىيەت، ۋاقىت — قىممەت، ۋاقىت — بايلىق، ۋاقىت — تەقدىر ۋە ھايات دېمەكتۇر. شۇڭا خەلقىمىز ئارىسىدا تۈرلۈك ۋاسىتە بىلەن ۋاقىت ئېغى تەربىيەسى ئېلىپ بېرىش، ۋاقىت

ئېڭىغا زىت ھەر خىل روھىي، ئەخلاقىي ۋە ئەمەلىي ئىللەتنى زور كۈچ بىلەن تۈگىتىشنى داۋاملىق تەشۋىق قىلىشقا توغرا كىلىدۇ. رىقابەت ئېڭى — رېئاللىققا يۈزلەنگەن غايەت مۇھىم ھاياتىي ئاڭ بولۇپ، ئۇ رىقابەتكە تولغان بۈگۈنكى دۇنيانىڭ ئاساسلىق تىنىقى ۋە پائالىيەت دېۋىگاتېللىرىدىن بىرى بولۇپ قالدى. رىقابەت ئېڭى ھازىرقى زامان مىللەتلىرى ئۈچۈن بارلىق ئىچكى نىزا ۋە روھىي ئىللەتنى تازىلاپ، تۇرمۇش ۋە ئۆرپ — ئادەتتە ئىسلاھات قىلىپ، مىللەتنىڭ ئىچكى ئۇيۇشۇش كۈچى ۋە بىرلىك — ھەمدەملىكىنى كۈچەيتىپ، زامانغا، جاھانغا ۋە كەلگۈسىگە يۈزلىنىشنى ئىلگىرى سۈرۈشتەك غايەت زور ئىلھام بۇلىقى بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. تۈرلۈك فوند جەمئىيىتىنىڭ تەشكىللىنىشى، مەكتەپ ۋە ئىلىم مۇئەسسەسەلىرىنى ئېچىش، چەت تىللار ۋە تېخنىكا ئۆگىنىش قىزغىنلىقىنى شەكىللەندۈرۈش، جۈملىدىن مىللەتنى نابۇت قىلىدىغان ساۋاتسىزلىق، يۇرتتازلىق، ئىچكىلىك — چېكىملىككە بېرىلىش، قىمار — پايەشە، بىكار تەلەپلىك، ئالدامچى — كازاپلىق، ئۆسمۈرلەر ۋە ياشلارنى يولدىن چىقىرىش قاتارلىق ئىللەت، گۇناھ، جىنايەتلەرگە خاتىمە بېرىش يۈزسىدىن قىلىنىدىغان پائالىيەتلەر مىللەتتە ھازىرقى زامان رىقابەت ئېڭىنىڭ ئويغانغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. ئېيتىش كېرەككى، مىللەتنىڭ ئۆز — ئۆزىگە بولغان ئېڭى ۋە تۈرلۈك روھىي ئىللەتنى ئورتاق ئىيىبلەش ئىرادىسى بىلەن رىقابەت ئېڭى بىر — بىرىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. مىللەتنىڭ رىقابەت ئېڭىنى قانداقتۇ بىر — بىرىنى ئالداپ — كۈلدۈرلىتىدىغان، بىر — بىرىگە ھەسەت قىلىپ زەربە بېرىدىغان ھىيلە — نەيرەڭ دەپ قاراشتىنمۇ ئارتۇق بىمەنىلىك يوق. بۇنداق قاراش مىللەتنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ، ئۇنىڭ ھاياتىي كۈچىنى كېمەيتىدۇ، مىللەتنى پائالىيەتسىز، چۈشكۈن ھالەتتە قويدۇ. بۇ، مىللەتنىڭ ئۆز — ئۆزىنى ئۆلتۈرۈشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئابدۇقادىر داموللام (ئەزىزىي)، ئابدۇخالىق

ئۇيغۇر ۋە لۇتپۇللا مۇتەللىپ ئەسەرلىرىدىن ئۇلارنىڭ مىللەتنىڭ رىقابەت ئېڭىنى ئۆزەك قىلغان مەرىپەتپەرۋەر، ئىسلاھاتچىل قاراشلارنى تەشەببۇس قىلغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ئۆز - ئۆزىنى تىزگىنلەش ئېڭى بۈگۈنكى زاماندا يېڭى مەزمۇن بىلەن قايتا كۈنتەرتىپكە قويۇلماقتا. ماددىي مەدەنىيەتنىڭ ئېشىپ بېرىشى بىلەن كىشىلەردە مەنىۋى مەدەنىيەت توغرىسىدا، بولۇپمۇ ئۆز - ئۆزىنى تىزگىنلەش توغرىسىدا يېڭى تەلپ شەكىللىنىشكە باشلىدى. كۇڭفۇزى بىر زامانلاردا ئوتتۇرىغا قويغان «ئۆزۈڭنى تۇت، ئەدەپكە قايت، ئىنسانىيەت ۋەزەزىلىكىنى جارى قىل»، «مەنپەئەتنى كۆرگەندە مەجبۇرىيەتنى ئويلا» دېگەن قاراشلار بىلەن يۈسۈف خاس ھاجىپ ئۇدغۇرمىش ئوبرازىدا ئوتتۇرىغا قويغان قانائەت ۋە ئۆزىنى تىزگىنلەش ئىدىيەلىرى يېڭى قىممەتكە ئىگە بولماقتا. تەرەققىيات پۈتكۈل مىللەت، دۆلەت ۋە ئىنسانىيەتتە ئۆز - ئۆزىنى تىزگىنلەش ئىقتىدارى، ئېڭى ۋە سىستېمىسىنىڭ بولۇشى لازىملىقىنى كۆرسەتتى. بۇ بولۇپمۇ بازار ۋە تاۋار مۇناسىۋەتلىرى كۈچەيگەن، پۇل ۋە ئىستېمال كەيپىياتى ئەۋجىگە چىققان شارائىتتا پۈتۈنلەي شەخسىي مەنپەئەت قوغلىشىپ تەبىئەت ۋە جەمئىيەت، دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ گارمونتىك، ھاياتىي شەرتلىرىنى ھالاك قىلىدىغان كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىش، ئىستېمال ۋە روھىيەت قارىغۇلۇقىنى چەكلەشنى تەلپ قىلىدۇ. ئۇيغۇر مىللىتى ئىچىدە ئۆزىنى تىزگىنلەش ئېڭىنى كۈچەپ تەرغىب قىلىش، بىر تەرەپتىن ھۇرۇنلۇق، بوشاڭلىق، لاغىزەللىك، بىكار تەلەپلىك، يۇرتۋازلىق، ھەسەتخورلۇق، ساختا شوھرەت، ئىناقسىزلىق ھالەتلىرىنىڭ داۋاملىق ئەۋج ئېلىشىنى چەكلەش بىلەن، يەنە بىر تەرەپتىن بېيىغاندا خەلقنى ئۇنتۇيدىغان، مەنپەئەت ئالدىدا كۆزى قىزىرىپ ئىنسانىي بۇرچنى ئادا قىلمايدىغان ھالەتلەرگە بەرھەم بېرىش لازىم.

«نجدادىيەت سەپىرىگە ئاتلانغىنىڭدا جاھالەت دىۋىلىرىدىن
 ھولۇقما، ئۇ ئالجىش! ئويغىنىۋاتقان تەپەككۇر ۋە نۇرلىنىۋاتقان
 مەدەنىيەت مەشئىلى ئالدىدا جاھالەت ئاتامانلىرى پەقەت نامازشام
 پاشىلىرىدىنلا ئىبارەت، خالاس!»
 «ئىنسانىيەت نادانلار پادىسى ئەمەس. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا،
 ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئارىسىدا كۆپلىگەن ئاڭ ۋە مەدەنىيەت
 مەشئەلچىسى بار.»

— «نجدادىيەتنامە» دىن

مىللەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى بىلىشى خېلىلا جاپالىق يول. ئۇ
 ئويغىتىش ئوبيېكتىنىڭ زورلۇقى بىلەنلا ئەمەس، قارشى قويۇنىڭ
 خېلىلا تەرسا ۋە سالماقلىقى بىلەنمۇ جاپالىق. مۇنداق بىر تارىخىي
 خاراكتېرلىك بىناكارلىق ۋە مۈشكۈل سەپەردە ھەممىدىن زۆرۈرى
 بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر ۋە قەيسەر باشلامچىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە
 ئويۇشۇشىدىن ئىبارەت. ئۇلار مىللىتىمىزدىن كېلىپ چىققان،
 مىللىتىمىز سەۋىيەسىدىن ئېگىزلىكتە تۇرغان، مىللەتنى توغرا
 تەھلىل قىلالايدىغان ۋە ئۇنى ھەقىقىي نجدادىيەتكە
 يېتەكلىيەلەيدىغان بولۇشى لازىم. قەھرىمانلار كۆپ بولىدۇ،
 ئەلۋەتتە. ئەمما ئۇلارنىڭ ئىچىدە ساختىلىرىمۇ، بىر
 مەھەللىكلىرىمۇ بولىدۇ. ھەقىقىي مۇنەۋۋەر قەيسەر باشلىغۇچىلار
 ۋە ئىزچىلار ھەتتا «ئۇنى تۇغدۇرىدىغان» پىتىنە - پاساتتىن
 چۆچۈمەسلىكى، «توپىلىق مەھەللە»دە رەشك - ھەسەت لاي -
 توزانلىرىغا دۇچ كېلىشلىرىدىن قورقماسلىقى، ئىغۋا - ئۆسەك،
 تاش - چالمىلاردىن «سۆڭەللىك مازار» بولۇپ قالسىمۇ داجىماسلىقى،
 ئوبرازى ھەر خىل تەسۋىرلىنىپ، ھەر خىل كۆڭۈللەرنىڭ بىر

مەزگىللىك ئوڭ، سولدىن ئەيىبلەشلىرىگە ئۇچرىغاندىمۇ ئۆمىدسىزلەنمەسلىكى لازىم. ئىشىنىش لازىمكى، تارىخ ئىلگىرىلەشتىن، جەمئىيەت سۆيلىزاتىسىيەدىن، ئىنسانىيەت نىجادىيەت ۋە كامالەتتىن مەڭگۈ مەھرۇم بولۇپ تۇرۇۋېرىشى مۇمكىن ئەمەس. پىتنە - ئىغۋا شىركىتى مۇخلىسلىرى ھەم ئىغۋا تارقىتىشىپ ھەم بۇ جىنايى قىلمىشلىرىنى باشقىلارغا ئارتىپ قويۇش جەھەتتە ھەرقانچە ھىيلە ئىشلەتكەن بىلەنمۇ ئاخىرى شەرمەندىلىك بىلەن پاش بولىدۇ. «سېستىش» پىتنە - ئىغۋا شىركىتىنىڭ ئومۇمخورى بولۇشى مۇمكىن، ئەمما تارىخ ئۇلارنى بەربىر سېستىندۇ. سېستىش سېسغۇچى نەرسىنىڭ خاراكتېرى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ، ئىغۋا - ئۆسەكنىڭ زورى بىلەن بولمايدۇ. ئاممىنى ئالداپ ئاداشتۇرۇش ئارقىلىق «سېسغانلىق» نى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە كەلگەندە، يەنە شۇ ئامما بۇ جەھەتتىكى ھەقىقەتلەر ئارقىلىق سېستىقۇچىلارنى سېستىندۇ. بۇ نۇقتىدا مۇجەللىك بولۇشى مۇمكىن ئەمەس.

ئېيتىش كېرەككى، باشقىلارغا زىيان - زەخمەت سالماسلىق تامامەن مۇمكىن، ئەمما باشقىلارنىڭ بۇنداق زىيان - زەخمەت سېلىشىدىن ساقلىنىش ناھايىتى قىيىن. ئالدىنقىسى ئۈچۈن ساكيامۇنى تەرىپىدىن «قەلب چىرىغى» دەپ ئاتالغان ۋىجدان پەزىلىتى بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ. كېيىنكىسى ئۈچۈن مۇنداق پەزىلەت ھېچقانچە تەسىر كۆرسىتەلمەيدۇ. ئۇ ھەممە كىشىنىڭ ۋىجدان پەزىلىتىنى تەلەپ قىلىدۇ. باشقىلارنىڭ ھاقارەتلىك تۆھمەت - يالسىغا يولۇقۇپ، ئۇنىڭدىن خالاس بولۇش تېخىمۇ قىيىن، شۇنىڭدەك تېخىمۇ شەرەپلىك. ياخشىلىقنىڭ ھەربىر زەپەر مارشى يامانلىق دۈيلىرىنىڭ رەزىل ماھىيىتى ۋە ھىيلىگەر ۋاسىتىلىرىنى پاش قىلىدۇ. مانا مۇشۇ كۈرەش زارائاستىر ۋە مانىزم ئېتىقادىدا دىنىي تۈستە تەسۋىرلەنگەندەك، ئىنسانىيەتنىڭ

قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا يۈكسىلىش يولىنى تەشكىل قىلىدۇ. تارىخنى ئۇلۇغلىغان، تارىخقا نوپۇز ۋە ئىشەنچ بېغىشلىغان نەرسە مانا مۇشۇ ئۇلۇغ ئىنسانىيەتنىڭ ئۇلۇغ يۈكسىلىش يولىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭغا ئىشەنمەسلىك، ئۇنىڭ ئالدىدا كاززاپلىق كومپىدىيەسىنى ئويناش، ئۇنى ئالداش تاۋكاسىنى ئېچىپ قويۇش ھالاكەت ۋە شەرمەندىلىك تەقدىرىگە بەند بولغۇچىلاردىكى ئەسەبىي ئادەت.

ئىنسان بەربىر ئۆلىدۇ. ئۇ جانلىق ئورگانىزم سۈپىتىدە ئۆزىنىڭ بىر ئۆمرىدىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدۇ. ئىنساننىڭ شەخسىي پىسخىكىلىق ۋە تەپەككۈر پائالىيىتىمۇ ئۇنىڭ جىسمانىي ھاياتلىق دەۋرىدىلا دەۋران سۈرەلەيدۇ. مەڭگۈ ئۆلمەس ئورگانىزم بىلەن مەڭگۈ ئۆلمەس ئىندىۋىدۇئال روھ مەۋجۇت ئەمەس. ئەمما مىللەتنىڭ ۋە دۆلەتنىڭ ھەتتا يۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ ئۇزاق تارىخىدا جەمغىرلەنگەن مەنىۋى خەزىنىسى، روھىي ئەنئەنىسى، ئىلگىرىلەش ئىنتىلىشلىرى ئۆلمەيدۇ، ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا راۋان بولۇپ، راۋاجلىنىپ بارىدۇ. بىز ھەربىر كۈنكىرىپ شەخس سۈپىتىدە مانا مۇشۇ ئۆلمەس روھنىڭ بۈگۈنكى ھايات چىرىغى - يورۇق نامايەندىلىرى بولۇشىمىز، پاك كەلگەن بۇ ئۇلۇغۋار روھنى بۇلغىماي، خۇنۇكلەشتۈرۈپ قويماي، پاك پېتى راۋاجلاندۇرۇپ كېيىنكى ئەۋلادلارغا ئۆتكۈزۈپ بېرىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ. بۇ روھىيەت ۋە ئىدىئولوگىيە خادىملىرىغا قارىتا ئېيتقاندا تېخىمۇ شۇنداق. تارىخنىڭ كەلگۈسىدە مەسخىرە قىلىدىغىنى مانا بۇ ئۇلۇغۋار روھنى بۇلغىغان، خۇنۇكلەشتۈرگۈچىلەردىن ئىبارەت. ھىدايتۇللا ئافاق خوجا، ۋەلىخان تۆرە، خوجا مەھمۇد «پوچى» ئۇنىڭ تىپىك مىسالىدىن ئىبارەت.

策 划：阿迪力·穆罕默德
收集整理者：艾则孜·阿塔吾拉萨尔特肯
责任编辑：司马义·卡德尔
特约编辑：库尔班·马木提
特约校对：克优木·吐尔逊
封面设计：努尔买买提·艾买尔
制 版：麦热木尼沙·阿不力孜

新疆名家名著丛书

阿力甫之书（维吾尔文）

阿布都许库尔·买买提依明 著

新疆人民出版总社
新疆科学技术出版社出版发行
(乌鲁木齐市延安路255号 邮编：830049)
新疆新华书店经销 新疆新华印刷厂印刷
880mm×1230mm 32开本 11.75印张
2013年8月第1版 2013年8月第1次印刷

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1295 - 9 (民文) 定价: 42.00 元